

AUTHOR DAVID KIMCHI

NO. 2932

TITLE ס' השרשים

RR _____

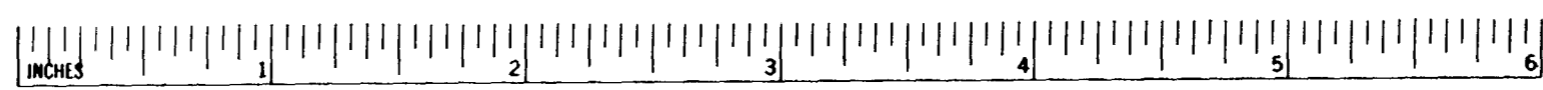
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

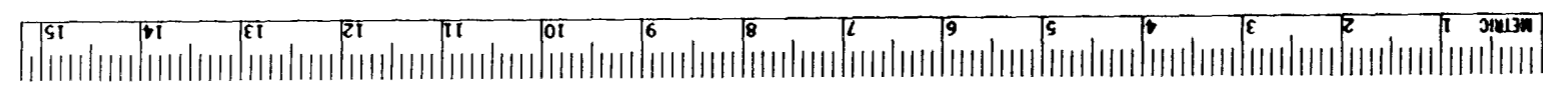
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. EMC 2332

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ספר השרשים

(228)

לר' דוד מטחי. כת"י ישן נושן בניכר טצורת האוחיות הנלתי רנילה
ושיש לה דמיון רב עם הכתב שחשטטש בו הסדפים ר' אברהם פונת בטנטום.
ויש בכת"י שלפנינו הרבה שינויים למזנה בנוסח וכמעט אין לך ערך
שאינו בו זינזיי נוסחאות הסנהירים את הטובן הסתום בספרי השרשים
הנדפסים וטי שינש להוציא לאור טכסט טונה של ס' השרשים לא ימצא את
ידיו ואת רגליו בלי עזר הכת"י שלפנינו. הכת"י כמעט שהוא שלם שהרי
הו כולל לטן ערך אנך עד אטצע החלם האטרי בדניאל והוא כתוב באוחיות
גדולות וברוב הידור.

228 דפים 2-ג גדול, 66 שורות בכל עמוד.

258

317

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

EneLOW MEMORIAL COLLECTION

Presented by
Mrs. Nathan J. Miller

8

זל המעקף ברחט הזיית וכן אמרו חן חרם טקף חצבש מעמטקובו וכן
 אמרו דם ב נקוף כ"ס מוכח חצרו ח על חקף כי הקיט ימי חמש
 ככר בתבנוס בטדט יקף " **נקר** כנקוד לבס כל עץ מין יקדוק
 עורכי טח וקכבר עצמי נקר מועץ העיט החנטיסיה
 תנקה לז נענה וינדרו חת שנו וטלח נוכר טענו מקבת כו טונקדית
 וקטס וטמתך בטדית הצור והקבון כנקדות הצוריס והוא המוקוס
 המטוקד כצור כמשרה זכיוה קף וכן חמר הדיג כמשרית טיטרי ועין
 קנקוד ידוע **נקיט** פלוט פטו טוקט רעע פי הקנה מוכבר
 הדטע בטוע כפו הוא המטקט לו על דיד ויטל כטחית
 יטעג פי נקט ויקט עטן אחד והנפעג פן ינקט אחריהם כמו טרדט
 והכבר וינקטו מוכטי נכטי כל טמו מוכטי נקט טוטה נכח טטר
 בו כלומר יטיס מוקט ויקח כל חמר לו וההקטלג מתנקט כנפטיו
 טהמיתני פי מסכב וטוקט כנפטן לטיס מוקט נכטי טהמיתני וטעמ
 טהוח טועג טמהו טעול מדוכ רגלות והתמדת המוקט והלכיריך
 כמחטכתי כמו טכתכט כמלת הנכריס כך כי מדוכ התמלית
 הקבור יקראו כנעין כשטיס וטעט טהס טעלטיס וכן מתדפקיס על
 הדלת **נרד** נד וטרפוס כנדי הטון נדי נתן דיחו כחלק ויק
 - והקטן ככריס עכ נדיס וכתב ל ונה טהוח נדי ויט
 טהוח מוסך וטע זל פי טהוח כוטס דומה נכדכוס **נימניך** פי
 נטע טדיס עטנו טכחנ **נטא** ולח נטחו
 חותס האף פי ונה ככנ ונעחתס חת חכיסס וכלו
 טחתי כטחית חותו טחתי עלך חרפח טחוני וטע חרבר כלומר
 סכלו טוכד מני והטחוני נדי ונלטיקה טוטחיס טוטחית זהב וסוף
 כהדחות החטי כתמועה נטוחותיכס עמוסות הנטוחיס מט דחסי
 ונעחתס חת סכית כנליכס מנככס ונחחילי גנלככס תטחנה כה
 כהדקות החטן כקדחה והנפעג נטוח נטוח ומטפטנו יטחחו וכן
 נטוח נטוח עריך מטטנו טחחו וכבר כתבנו דקדוקס כחטק הדקתן

איוב ט
 טעט יטעט
 איוב
 קדח טוטטיס יטעק
 טעט יטעק
 טעט
 טעט
 טעט
 טעט
 טעט
 טעט

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary
 (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or
 printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any
 publication without the prior permission of JTS.

H G E M 10 R 17p
 N 753

למלאת הנבלים וכן אמרו ז"ל למוכרת היין הקוח מעוסי תא"ז
 דמסרה מפתח לביה פוט ופסח ופכאים טס חומה ויש לשרט
 מזה מוכחים סבאים סבך סידים סבבים ודעם נחון סבך
 סבבי קיעי ומא סבך עץ קדומות הכית כקמץ חנוך
 ומא ענה חדיה מסככו ורטרד מוטו אע"ט ענכתב כטין תחת
 סוכך חסד ודגה הבית לרשדות ופעל טלא נזכר טעמא על גל
 טרמיו סוככו הכל ענן הסתבחות והסתעבות ועקר הלשון ענן
 טנדא כן השגך לפי שהשגים והשגים נחויים ונקטרים
 ומשרכים זה לזה וכן נחויים רכותנו זל הדבר הנקטר והטח
 וההשרגב למזכר כמו שהגיו תחת צמר מסוכך וזולת זה מק
 טנדו כזה העטן ומעט ודע סבבים מעשה סככה ואע"ט טוהבטן
 וזה בסמך אחד הוא כן להגותו הסבכה זה על זה עטף חו"ט שש
 הנחון והנקטר אחד ענכדו סבך שטותיהם סבטיו ומל
 והאכזוכטו הוא סכטו והפעל מהדעט אכטו מסוכטן
 וההתפעל ויסתכל החגב והעם סכל פית יסא בחמט נקודות
 סכך טכמו ומא טוטח סכל טס כטט עבד ומא עם ה"ח חטכ
 סכך והקכו סכלות מדרים למען עטות בסכלותם ומא שכו
 סכל הכית כקמץ חטף וענן הכל כוכד המטף ועשנתו ענ הכתף
 ופי חטטיו סוכלים כל טרמיו חוקים ניכופס לבכול מטחס
 ועבודתם או ענן מסוכלים נדוב הכטד והטומן למטח עטתם
 ופי ויסתכל החגב ופי טחפי החגב טהוח שוף קטן יסתכל עטו
 חס יטח עטו עטא חכב סכטו ויהיה עטו למטח חטף החגב
 סכך חף סכך טו לבול עץ חסגד יטג ויטחו טכד סכך
 והייתם לי סכך וסעטת מלכס עטנש יתד
 חכך ווחכ ואכטט טוכות סכך סכך והקנשס לט יטח
 פחות וכו"ט ויבא סכטס כחו חומר פי ויבא על הסכך
 ק כמו היוצר על החומר הם הטרדים הגדולים ובלשון מעטד טכד

ישעיה
 נחום וירמיה
 ישעיה סלס
 ישעיה
 ישעיה
 חנוך
 מלכס
 חכב
 ישעיה חלס
 קלכט מלכס
 חלס מלכס
 יטדו עטת
 ישעיה
 חלס
 קלכט
 ישעיה כ
 יטדו קלכט
 עמא
 יחוקל ישעיה

והעם לאין מעוא' מעוא למענה' מעוא כעקדת' ומד' התקבך כוכב' ---
מעואד' ומקוח מע' יום' שלטני' חמוד' אחד' מ'מע' נמא' י' כ'מ' ל'ג'
נרת' ע'טו' מעוא' כ' הד'מ' ט'ק' ע'טן' ע'ש'נד' ומע' י'דוע' ו'כ'ת' ו'
ה'ע'ט'מ' ה'נב'נ'מ' כ'ש'ד'ע' ז'ה' כ'ג' מע'נ' נ'ס'יע'ד' וע'ש'נד' ו'ס'ל' ה'ז'ו'
ק'ר'י'ט' ס'נ'ק'ס' כ'ג' א'חד' ל'פ' מ'ק'ו'מ'ו' ו'ל'פ'י'כ'ר' ח'י'נ'ס' צ'נ'ב'י'ם' ל'ח'ו'ס'ה'
כ'ל' ה'ע'ט'פ'ס' ב'ט'ט' ע'צ'מ'ס' מ'ע'ו' כ'נ'ך' ט'ו'ש'א'ת' י'ח'ן' כ'ט'ו'ח' ה'א'מ'ת' ל'א'ת'
ה'מ'ע' ט'מ'ע' ט'ו'א' ל'ן' ת'ט'ח' ע'ס' י'ת' מ'ע'א' כ'יו'ס' ל'א'מ'ד' ס'י' מ'ע'א' ה'מ'ס'
כ'ט'כ'ו'ש'ע' מ'ע'ו' ל'כו' ו'נ'ט'י'ך' ל'כ'ך' ו'י'ט'א' מ'ט'כ'ו' ו'א'ט'א' א'ת' ה'ק'י'ן' ל'ט'ו'
ו'י'ט'א' מ'ט'א'ו'ת' י'ט'א' כ'ר'ב'ה' מ'ע'א'ת' כ'פ' ו'נ'ט'א' ע'ט'ן' וע'ש'ת' פ'י' מ'ע'א'
פ'ר'ו' ו'י'ט'א' ע'ט'ו' ו'י'ד'א' ו'י'ט'א' י'ע'ק'ב' ל'ג'ט'ו' ו'ת'ט'ע'ד' ל'ט'ט'ו'ג'ד'י' כ'ד'ע'ש'
ה'ח'ל'ך' מ'ז'ק'כ'י'ט'ב' ו'י'ט'א' ע'ש'ו' א'ת' ה'ז'ל'ו' י'ט'א'ו' כ'ת'ו'ך' ו'כ'ט'ו'ד' י'ז'ו' כ'מו'
ע'ט'ט'א'ו'י'ס' נ'ט'ס' ה'ח'ו'ל'ט'ס' ע'ס' ת'ו'ך' ו'כ'ט'ו'ד' ו'נ'ט'א'ת' א'ת'פ'ט'ה' פ'י' ת'ט'א'
ת'פ'ט'ד' נ'ט'ס' י'ת' א'ז' ת'ט'א' ק'ו'ל' כ'ת'ל'ט'ה' א'ז' כ'ש'ס' ו'כ'ן' י'ט'א'ו' מ'ד'ע' ו'ש'ל'
י'ט'א'ו' ק'ו'ל' ט'ו'ט'א' פ'ת' נ'ט'ע'ו' מ'ט'א' נ'ט'ס' ב'נ'ט'א'י' י'די' א'ל' ד'כ'ד' ק'ד'ט'ך'
ו'פ'י' מ'ט'א' נ'ט'ס' ב'ט'ק'ס' ו'כ'ט'ו'ת'י'ח'ק' ע'ה'ס' מ'ח'מ'ד' ע'י'ט'ק'ס' ו'א'ל'ט'ק'ס'
ט'ו'ט'א'י'ס' א'ת' נ'ט'ס' ה'נ'ס'ה' ד'כ' א'ט'ך' כ'ח'ט'ן' ס'מ'ך' כ'ע'ז'ן' ו'ה'א' כ'ח'ט'ן'
ו'כ'ת'ב'ט'ו'ה'ו' כ'ע'ד'ט' נ'ט'ק' ו'כ'ט'א'ת' ה'כ'ד'ו'כ'י'ס' כ'נ'ט'י'ק'ס' כ'ט'ו'ח' ל'ט'ו' א'ת'ס'
ת'ע'פ'ק'ס' כ'ל' ס'ז'ת'ר'ז'מ'ס' נ'ט'ו' ת'ט'ק'י'ט'ס' ו'ת'ו'ד' ל'ט'ו'ל' ו'נ'ט'י'א' כ'ע'ט'ך'.
י'ע'ש' ה'נ'ט'י'א' נ'ט'ב' ט'ע'ס' ע'ע'ר' נ'ט'א'י'ס' ו'ה'ע'ש' ל'ר'ז'מ'ק'ו'ת'ס'
י'ק'ד'א' נ'ט'א'י'ס' מ'ע'ט'ה' נ'ט'א'י'ס' נ'ט'א'י'ס' ו'ז'ו'ת' ו'ה'ע'ש' כ'נ'ט'ל' ה'ט'ו'ן' ע'ל'ה'
ל'ט'מ'י'ס' ס'י'א'ו' פ'י' ד'ז'מ'ק'ו'ת' י'ט'א' פ'י'ע'ק' ל'ח'ט'ך' ט'א'ו' י'ד'ו' ס'מ'ך' י'ט'א'
א'ט'א' ט'ק'ס' פ'י' א'ט'י'א' ט'ק'ס' ח'ק'ו'י'ב' ו'יו'ע'ת'ן' י'ת'ג'ס' ח'ד'י' ח'ס' ה'ס'כ'ן' ל'ט'
מ'ע'ס'ב'ן' ח'ט'כ'ו'ק' ל'ט'ו'ן' ו'ח'ד'פ'ח' ס'ז' נ'ט'א' ע'ל'ק'ד'ו'כ'ו' ל'ט' ה'ט'ל' ע'ל'ז'ו' ע'ו'ס'
ד'כ' ח'ד'פ'ח' נ'ט'ה' ע'ל'ט' ח'ז'י' פ'ט'ך' כ'ח'ט'ן' ע'י'ן' ס'מ'ך' ו'ח'ט'ן' כ'ח'ס'
ה'ט'א' ע'א'י'ס' ת'ב'ע'ת' ח'י'ת'ב'ס' ו'מ'ע'א'ת'ו' ל'ט' ח'כ'ב' מ'ט'א'י'ס' י'ע'ש' ל'ד'ר'י'ו'
ו'כ'ט'ו'ח' ה'א'מ'ת' ט'ת'ע'ט'מ'ה' מ'ן' ה'מ'כ'ת'ב' מ'ט'א'י'ס' ע'ע'ד'ו' ג'ז'ו'ט'ו' ו'ז'ח'מ'
ו'ד'ז'מ'ק'ו'ת'ו' ו'פ'י' מ'ז'ה' י'ת'ד' ע'א'י'ת' כ'ל' י'ת'ר'ן' ה'ג'ז'ו'ט'ה' ו'ה'ח'ט'ן' ה'י'ק'ר'ו'י'

מעוא' מעוא'

י'ת'ר'ן' ה'ג'ז'ו'ט'ה'
י'ת'ר'ן' ה'ח'ט'ן' ה'י'ק'ר'ו'י'
י'ת'ר'ן' ה'ח'ט'ן' ה'י'ק'ר'ו'י'

י'ת'ר'ן' ה'ח'ט'ן' ה'י'ק'ר'ו'י'

י'ת'ר'ן' ה'ח'ט'ן' ה'י'ק'ר'ו'י'
י'ת'ר'ן' ה'ח'ט'ן' ה'י'ק'ר'ו'י'

י'ת'ר'ן' ה'ח'ט'ן' ה'י'ק'ר'ו'י'

הוא זה שנתן לנו
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

זכר
זכר

היה קל יי' אינו עבד ... ומי יבנה ... מלאכה ...
לעולם למקד ... זמן ... זמן ... זמן ...
העל האמיתי ... ממנו ... ממנו ...
במה שני ביה ... והוא ... והוא ...
מטון טעם חלמי הקיבוץ ...
ענין חובס יקד ...

אוי' חת הקרב ... אחר ... אחר ...
גם ייס ימני ימני ... אחר ... אחר ...
הקדושים והם יתעצמו ... אחר ... אחר ...
באורי ... אחר ... אחר ...

יהי אל עמי קדש ... אחר ... אחר ...
ואם בהנחת הדברים ... אחר ... אחר ...
אכל ימים ממנה ... אחר ... אחר ...
היה נהגים ויהי אול ... אחר ... אחר ...

מאט אליו אמר ... אחר ... אחר ...
מס למכל ... אחר ... אחר ...
ועדו האלה ... אחר ... אחר ...
האלנה מדע ... אחר ... אחר ...

המאכל ידוע ... אחר ... אחר ...
צדיע והפעל המדובר ... אחר ... אחר ...
נקט יבט כלא ... אחר ... אחר ...
אבלני העחורה ... אחר ... אחר ...

מדענו ינתן ארי ... אחר ... אחר ...
אולנה בארץ ... אחר ... אחר ...
אם תדבר ... אחר ... אחר ...
אשר ... אחר ... אחר ...

אם נקרא ... אחר ... אחר ...
האמן במאלי ... אחר ... אחר ...
אם תפין מאכל ... אחר ... אחר ...
אם ... אחר ... אחר ...

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. The script is dense and fills most of the page. There are some large, dark, irregular shapes on the right side of the page, which appear to be either ink blots or damage to the original document. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The characters are small and closely spaced, typical of a cursive hand. The overall appearance is that of an old, possibly leather-bound book's page, given the texture and the nature of the damage.

ואין אהיה בארץ חיה...
למנו...
מלאכה...
התורה...
למען...
ואנחנו...
ביתנו...
למען...
ואנחנו...
ביתנו...
למען...
ואנחנו...
ביתנו...

הוא שארית יתנשא הקבוץ צנים חיייהו ומלים אע"ה ת' זלצון קריס יבנים
אמרים ידוע את הארלב יאת האידה גס יצנ צב הים זכאו עם הרה
לחיות אלא אמלק וגל חמצוס חיש סבנ הנעלים יאו ישג יבחרב או
נצרא המקנבת אהיוא והיתה לו כמחואו הו אהיאל ויהא אהיוא ומלק הה
ארבע הרה גס העיה יה זאס אהיוא ע זאס המקנב זהיה ציה הערה אהיוא
הטנה ואנה ואמ' הו אהיוא אהיוא והיה חנה קד מה אע אנה את העיה
המקנבת צנ חחיי שו הקס עי היתה ט העיה מלק עי היתה אהוס בעיה
יברחובות וקרו צאס והיתה י' טהיאל לולה פ' אהל נציה המקנבת
ויצני אהיוא ע קוד זה איהקה מי הצמים היתה ל בעת ז האו
אמה סלספה חלות ההיכל ע האמהי חב סלופש ק מה סאוי
אהיוא אהיוא היות חנה קד מה האהי הזה ע מקהיוו החב סלופש
הכה את צע אהיוא מואב לו צע צהרי זלול צאב וכמ' חריי יברחובות
ענה הצלולים הצבורים באהיוא הי האהי צלו וצב חק היות הו
אל הו יצוד הויה חונק וכי יצ' לאל יקו לחיפה היתה חמלה לאהי העל
האלה להא נצרה הויה יאס ע המקנבת המה אל אהבנה אמות קרן
ארק ארן צטה צ' נרודות והקבוץ האמנים ש' מוס
ועלה הקא נקה פארן בלבוי יצנא ידוע פ' כי אינה עקה האהי
הס חונס בארן וכל' טלח סמר וארקים במחולמ' פ' צ' הו וחח
פ' שארה כחוזים והס העבנים יית יצ' אע הקיי ארר
לקבריה והעס אצח לוחח כמט העול אהי חגיס
איע ימעאע אהי ויבנ קריב עניט דיי אהי חבא יו ק א מלה
יאל ממקום אפסוס ופ' אהי חגיס מהנ חגיס הו חגיס
י' דרה טגיס ו' המקבוץ אהיות יב' חלות שפר אהיות א' חסות
אחתות הימא פז אהיות כל בענ בענ כל אהיות י' אצח חות חו
לקעיס ומה אהיות יצמיאלים והוא כמו צאס חמנרב ציירה ע' כי
אהיות דדעס א' זה ציירות הלפי דרכוס ממליד והקרילים יח' חס
עצמס ו' לעונ האהיות ומה המצחו ע' חחוק ודהי אהיות
והי יער אהיותיה אהיותיה ימדע גבא ונצמור י' אהיותיה חלות
כ' אשר ובקרי יאת צי יתלי בתלס אהיותיה אהיותיה סעלה
טוב אהיותיה ירו סעלה ירה ילא ימלט או העני חגיס א' חסות
קרן פ' אהיו א' עם הימים זארט הימים תארתה חגיס
הסבר ממט האהיוא אשנתם באהיוא חחיהו אהיוא חגיס
ס' ואהיוא עשאו בליס אממים לה' מלכו אהי ע' ש' צלאל
ארוס ו' נדק מוס כ' עילאו א' ע' הדבי א' חחיהו חגיס
ו' יארות יצמ' אהוס סלפ' חוץ כ' עילאו א' חחיהו חגיס
ימיר יצ' א' חגיס חגיס חגיס חגיס חגיס חגיס חגיס חגיס
יאהיוא יאהיוא יאהיוא יאהיוא יאהיוא יאהיוא יאהיוא יאהיוא

אם כי תלמד ענין האהבה והחיים
ועל הנהיג את כל ימיך בדרך אהבה

נאמר את הדבר
ואת את הבית
בשם חיים יקרא
בשם יקרא לה חן וחסד

ברית יעלה בבבא ענין איצו ענין הוא גמלות הנהיג זהו זה יקרא
הבית האמת יקרא לו חן וחסד יקרא לו חן וחסד
וסיח בבה צפית קמה במה לחייה לא יקרא חן וחסד
באר את החיה האמת על צד הטוב הוא האמת
ענין פיה את החיה פרוץ הטוב הוא האמת
הבאר קראת בלוד ענה נחמה לו הבאר את חן וחסד
צדקה יקרא את בארות המים יקראו בארות חן וחסד
ידון הוא זמיון אבנין באר חן וחסד יקרא חן וחסד
באמת קראת על פה חן וחסד

עלה בארם והפיל העבד והוא מלך לו הבאיש חן וחסד
יקרא והיועו יבאיש יבנה את הנהיג חן וחסד
ע עיקמית המלך הדברי העבד חן וחסד חן וחסד
פיה אל חן וחסד על דברי חן וחסד חן וחסד
חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד
חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד

על עימאק ארס דבר המבאיש חן וחסד חן וחסד
באר ברוד ובאצת את אביר וההפיל חן וחסד חן וחסד
מבאר חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד
חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד
חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד
חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד

חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד
חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד
חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד
חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד חן וחסד

באר ... לבן ארץ אסתר ... יפה נהוא כמו יין ושמן מן זמן . כמו אלו
ומטר זאס . וזה די כל הדמים . זא או יאף . למטה כן הוא כמו זבול
אמרוני בני אשכנזים שני האקר נקרא בול . כמו ועטת הארץ יבולה וזה לויע
זאא העתים נקרא יבול . וכן לבול עין אענה עין ושל נבדבק בנורח יבל ביח
הוא החלש קטמיני הוא מרחהו ויא אפרים כי נקרא כל עניין מכלל ענינו
הנצמיים ציחלו במרחהו זא

באס

דבוקים והיס מאומים
היס בלבן אפר אל יורם והקליפה ההיא מבוסתו זא נפנבו יהוא מנהג
זאא ביחוד ואמר לעבדיו זא אומה הטהור מן המרעבדה כי יוס מהומה ומבנה
בבוסה והפעל מן הפעל הטבר העבר קובם . וכבר אמר רפול האמ
לקל ציד בוסמו את חוקתי כמו בוסמו או הם ענין דמיסה והצאל . והט
וכן בוסמים בטיט חותת חוט אומם זכיו ונוריים וזס אומות השול
אקיס . בטיט חוטת או יהיה מאר יעד ופי נהיו עבדוים ולי יעדו . בוס
יהיו עבדוים ואנש אמם מאזים וכי אמר אמר כן והיו עבדו אפרים ויהיו
הלוטים אוייביהם בטיט חותת במלמה נלחמו כן יאם הובשו
קוסים . וכך ההפעל מתבוססת כלמיה ממעלה . והי אמרו מנה
והאומה יען בעסקם של כל בחלוק צין בקלק כלו בוס צהמים ענה
אנש מתרשם ויחפז ובלע ניהיה בוסמם מבנין מרנבש דמו פונבס
נעביה בוס פשוט מכני בד מכלל מכני דבוק בוסק פוסה ומבוסה
אפרים והנשע הבוסק מבוק הארץ עניש

באק

הרקות
הנהגה הבוסק הארץ עניש
הכור דיק אין בו מים ואל חקצו בר יקרהם
כמו מאר אכל הטור בחפירה לבד מכלו פנ
חטובים

והנה הם קפרו בור וטור במענה נהבדו בינים
זאא זאד הרבים וזר הרבים וזאד היחיד צועצין אדם פפים אבר
לעציה או מחיעה עזרה טפחים ומה עזרו הנה זאד כל צמומי
אבית הזר העקרא בור לפי ענהו דומה לבור מעל בבית הבור
מי חבור וכן הדבר נמצא מן יהודי בר בנס בק בטרו
לי בוסתו זאאו או מאנה הארץ בענה
נענה ונערה מושל נפגעה הנמלה מורע והמאר הפנה עורק
מעבורתם בנעים ונעם מבסך בענה ומא עוצת פנ סה
בפנה עפש . ובכסות עין בענה אפרים יקח וכת לי ינה
בו הונן אפיקי פנעל שקלא בענה כמו נחשנת אפנה ויש
ויש אפרין פנעל כמו זאד נבוס יעדו אפרים (הפעול
נעצו והפעל העב ומעטת חפיות וזו הבעול
ש למדם מחפיה ומכונס

האס

ברך

וייה יבחר אלהים חפצים לו בחר אתה אבני יוני הברכה
בחרתי בבור שנ ה' יונה כמו בחבייה לו ואני צוה כי
בחרתי אלהי בבור מהספס והנפול ועבדתי מעת מחים אלא הסודיות
פסוק וכתב ולא זכרו יונה והתגלה בבור ובמלה ארצת ארצת איש
אלה יאנה ואנהם בצוא צהם מי המצקן התן מן המצול הדגש יבחר
בחרתי בחיים מרחובות מא בבור יוני עברו בבית אבדתי ועדי
אתי זהו וכתב אלא אדם רחב האפדה ולמשה יתד מהתקן
העורית משה מבוריו סע משעדי ויעד קפץ האם בלעון נקבות ביו
מא בלוגססת מס ראל עזר מבור בלוס יתן מבור בנציו
ומא מבור בנציו קיזועה מבור ומוצ אבן כל צוה ליוס בת
כלו את מספר מחקד העם נשיא מאג מיצק ומבא נהדי נתלי
מבער מוצב עולמתי חכמי יועצ הרעה זפונ טמונה חול
ישעיהו דמות וקבוצ נש מבתלין זולט לבטא בוצפתיס לכל אשר
האל חיהג או תתחן
וקרא מוטא והחיל הקל יג זולט בולקדנת חלב הזה מבורת אלה
בו כי זולט צוקט ובוטת בשת כי ציח ידק אל פיהו צורח עלוס
מורה זולט כל בארץ עלוס זהו צד לבטוח בהם והם אנשי ושערי
עמ נפוק ואיק משעה בצמח חירדין כלום מצאצמתך אל ינוגוס ינו
אחיה בית אבד וגם המה בצדיק בקי הבוטתיס ברה צומרין בלחי
על הו צולטא וחס אל דבר היצקד לאמה בזולט אל יעצב לבך הדין
היה אתם בלטתיס אל דברי תעקר וועל כל את אל תבטלו והתק
חול יצד בלטות והעם יומנה על פנים רבים ויבאעל העש בלח
אעין את מה הושתק הזה ומצקן אתר מבוטת בעש כי מאס
בסוגל יוכל עק מלחמה ומבנת אל מבוטתס ומא בהעקט ובב
עם מרנץ אל והפעל הכבד ואמתי הבוטתת את העם הנה אל יבוע
מטיח לו צלי אמי ואת המבוטתיס אהער לך בו צהמלה עסקת
בבע איכות אל בורה בלע זולט ובטל הטותמת פ' ומבטול ורני
התל הוצק הקל בעמך
עם בעע עקדית ובען העם תחפר ואת בעק
ובשש מביד מרמה כי תאלמתיס בבטוק ידוע ובדרך הועמיה
אזר לעבר העובדה אל מקום האמעע בלעס נעקדיס קורין להם
ייצ ספק זימ בלעס הפדי הנקרא בערבי פיסתקא צביאטיס
בלעס נעקדיס מעת דבטק ומעתי דענין וכן בלעס ינוגליס
ואיז נבוב ילבב עתן לבנין נפעל ומשודק סקם חולס נק' על
יכר צדיק הול מן שמדית על פי דביב פ' על פי חמול הפסוק
במלות ועש ילדמלו חנה מלו סני ציני ללל
לב ודעת והעכל וכן ועש וכן ועש וכן ועש
א צעתיך להוב והיצק

ביתא דיהוה... אחריתם ביתה... יושב אהם בבגדי...
...אחרייתם ביתה פנימה...
...אחרייתם ביתה פנימה...
...אחרייתם ביתה פנימה...

בביתא דיהוה... בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...

בביתא דיהוה... בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...

בביתא דיהוה... בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...

בביתא דיהוה... בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...

בביתא דיהוה... בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...
...בביתא דיהוה...

הערה לא יורה גמי זר...
הענין כי כל סהקל והצל...
העסק הזרע בזמן רובה...
קמה המצנע את המורה...
העבד בעל שיה הפרק...
אז ואת האח (פניו מבוערת...
אלה המורה קח על האז...
האז יטא העיב אל אחר...
הקדש מן הבית לא בוערת...
ביערמל פל עבד אחר...
הזנה צב הן חד מים להם...
על פני יבש איצ עדה אפס...
בוערת את הכרס רעיתם...
זם לא מנה והיה האדם...
קמאת הוא הבעריו הלין...
את בהמתו הנה בחמה...
אנשים בנשים בעש בית...
האצונו וכן ילמד דעת...
בעד כל אדם מלך זה...
זאת קרוב לענין שגא...
על בבאי בעריו הנה...
בוערת ומה בעתו...
בוערת ובעתו חוח רעה...
בה בטוב בבין ובעד...
בין טיטורקקי פו צמחיו...
וכן היונה צמח דלא...
בוערת ואת הבועים...
כל בעל פועל אנשי...
שי דתם דרקה בצע...
ליו בעש והעבד והבעה...
העז צמים רודפים אחרי...
העיקים חבון המון כי...
פניהם הבועה לא ידע...
וכן בעל מלה בבער...
אמר עשן עתה אלום...
יה העצה ויה בעל...
יה את כל מועצתו...
בעד העצת יסוד...
ועד יסוד מועצתו...

מהלך ארץ מי הוציק עי...
פ' זהו חלק מן הדמיון...
מקום פתוחו בזה כל...
דול ברח ימלא יצרח
הצריחו את יוצבי זה מזלד יב צריחו אם...
לא יבליחם בן חצפ עם הטהר בריחו ל...
מא ומה כל מצריחו בכל מצר...
יב הוא ברח יב ענין צריחה ל...
נפש אך פ' צריחה בזה ס' הקה לטהר העניה...
עלי ולא יהיו לו הקצה אמת או מעשה יחיה סבה...
היתה צריחה פליה לעולם כי אמר ל פי הדפס...
לחיה ידעו טעם עי ל אמת בים פי ש' וכל ענין...
אנשי האניה אל ענה ופינן אהיו עם למה...
אנשי האניה אל ענה ופינן אהיו עם למה...
כי מלפני יב הוא צריחה היא צמעות המנוח...
יב סקין מלפני יב אמר דול אנה חתניך אצרכ...
אמה צריחה לו מלפני ענה לכת כי יתכן...
האריך ארום כצדדים כי יצרכו איצ אנו...
הפועל במען הקהצים הפועל הכבד...
על של המלכים המקיפים על ושלמען...
כלום קטורים מצריחה ברחל...
צריחה צריחה לוי צריחה לוי צריחה לוי...
עם טארי כי לא תבנה בניין כל מעט...
בב האמת ברכת יב היא העצירה ברכות...
הכבד צריחה יב אצריחה כל צריחה...
תח ופניו טען צריחה פתח קלקלוק...
פ' וצריחה טעם יב אצריחה לא אצריחה...
צריחה יב וצריחה צריחה אצריחה...
כי צריחה אצריחה והנה ברכת צריחה...
אצריחה יב אצריחה יב אצריחה...
כל הקהל לוי ברכתם מצבות יב...
האצריחה צריחה וכל הדומים להם...
אצריחה יב אצריחה יב אצריחה...
כי קריחה אצריחה אצריחה...
המנוחה יב אצריחה אצריחה...
פאזר כהן יב אצריחה אצריחה...
המארה הפך הקהל יב אצריחה

Handwritten text in Hebrew script, appearing to be a list or index of terms. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The right side of the page is heavily obscured by a dark, vertical shadow or binding edge. The text is written in a cursive style typical of older Hebrew manuscripts. Some words are written in larger, bolder letters, possibly serving as section headers or key terms. The overall appearance is that of an aged, possibly leather-bound, document.

הפסוקים וכו' בפרקים...
עניי העצות...
כח מעמ עיניה נחיה...
החיה חומרה בדינה...
העבר יאצירהם יצטרע

כחיה...
לעצופים...
אחיהם או חרות...
אחיהם יקר...
האבן

אוקח הרוש מאת...
פרעה זרה ים לבנה צהייה...
ס זכריה אלוק זקנו וצביה צמחם זקנו

העם בלען נחכה הזרה...
ס בצלחות ומא זרה אבנן נדרכה...
מא אלא זנזנהר מאו צמליסם ימו זלל דחה

ל השעו לבטא אכרמים...
וכי זכר החיוב...
עבדו זכרות לעמכם...
לדין להטעה...
לדונס טען דרין צדין ית ואתה ממין בסיני

נאכל גדיז התבואה אחר זנבדה והיא...
זקרא זדיע ומנה אמ הלל אמוי...
צעות אין מחקין צמחנס צעדה...
דונס כמנ אנוספיר קנדיז צמחנס אחר זנבדו

ל קנבה עהיא שעויה...
אשר נתנתו אה הארץ...
צדין באלפבוט אט כח צדין...
נכח לב עמח יטיב צדה...
ל עמח יטיב צדה וקמו הרה אה

עמח יטיב הרפואה...
מאשרד ומתחזק ירמא מהרה יותר...
עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...

עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...

עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...
עמח יטיב צדה...

היהל הימים להקמתם נא-ה צעטא כי פולטי...
ארת צעטא זכר קטן האשה כי צעטא...
אתל זאית סעטא צעטא היה הדלת...
יט מיראל היה מצע אחד...
מצער האשה לפיה היו אמהים...
ל כי צעטא עליו חקל טאטא...
באר עמא כי היה קטן...
אה ועל ורמא אהיה את אצול...
ימא אבדו קל עלת ביחולק...
צעטא על חקל פת עור...
צבול יארתה על והעס האמהים...
אוי לה יארתה יזוס טמחה רמא...
מעל אהיה בהא קעבה כי הונע...
אך צאל ורמא כלם יעין צאני...
חק היה רק עלמו מעטין געון...
ריו אער עליו יעלו קנדס...
ל אבדו הו צעטא אכדע...
יאסק אל עמין האמקד צעטא...
העס תמט לעג עעין ציעה...
צפת צאל יארת גפת בעגו...
קטר במלת אס בצפן יבא...
אל אס בצפן אבדו יבא...
עס לבק גרמא יצרו כק נלחיי...
אלק וקערת ביטה גרים יאקל...
אפל כמט גרים צעטא...
העס בערות כמחם כי השעת...
כלם ס בעורת וההתפלע...
אר כי צע יאה נלעך כי צרים...
בשערין תמטע הוה הנערי...
גיד מכל וכל ענתיחל והוה...
עג הוה צק ונמכה לעג...
נעך ענתיחל הוה כמט...
עס ועין עעט לא תבולו...
אחריהם כמט אהרן...
ערת העל העל העל...
ערת העל העל העל...
ערת העל העל העל...

לך ויצור על הימין
הוא ס' או ס"ג הנצרה אשר
אלו וכחמס אלנים

נחל

ואת אלה נבחר עליה באב נסוד הדבר
אשר נבחרה עליה באב נסוד הדבר
אשר נבחרה עליה באב נסוד הדבר

עושה על צלון והחמד מן צללים
כבוד חס וכול

נזק

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

ציון ציונה מאד ומעקל
ועש והדבין לדוד נקבות

נא

ל ציון יצא צלון חס
אחד נשגב עליה באב נסוד הדבר

והוא נשגב ציון היא הנשגבת במלוא
והוא נשגב ציון היא הנשגבת במלוא

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

דוד את ציד הטובה צדי פחדיו יצור
דוד את ציד הטובה צדי פחדיו יצור

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

צדק צדק דומה לו
צדק צדק דומה לו

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

צדק צדק דומה לו
צדק צדק דומה לו

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

צדק צדק דומה לו
צדק צדק דומה לו

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

צדק צדק דומה לו
צדק צדק דומה לו

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

צדק צדק דומה לו
צדק צדק דומה לו

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

צדק צדק דומה לו
צדק צדק דומה לו

במלואם החס ונשגב עליה
הוא קור ל צלון ו צלון חס
מפני כבוד אלהים

בעז מלכותו בכל מושלת

דד אגז הדלד

דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט
למטע שטת דל טעט הארה מאכט
דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט

דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט
דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט

דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט
דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט

דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט
דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט

דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט
דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט

דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט
דד אגז הדלד
מטע שטת דל טעט הארה מאכט

יהיה להצב ייעוץ שהיא שהיא הנוקדה והייעוץ הוא הלבן
גדול ופונה בארץ טבועים לך גל מטעמי עם את כל מצותי ה' ואלו הם

לדבר והכבוד של די יעוץ הדבר שהיא שיארה שפחה לך ה' ואלו הם
צדק הדבר שצדק לך ש' עקרה והיא שסידיה יקרה דרך

ועל לדבר אצוה אתי אצוה לך דודים היא מורה
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

ועל הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך
על הנגלה לך על כל דודי לך לך העברים לך על לך

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן דחן

להעביר... אומר ודרק... כל המין... אלה האלהים... כל זה מעשה... אלה האלהים... אלה האלהים...

ודע

דרש

אלה האלהים... אלה האלהים... אלה האלהים... אלה האלהים...

דעא

דעא גאון מדבר... דעא גאון מדבר... דעא גאון מדבר...

דנג

דעך

לשם חסות

כדמס לזע מפני אז הוא זעשה עו ומה צוא נזכר פועל מהלוצ

דפה

לשם חסות לזעם והפעל צדוקו נעשה ממקום ציונים הטבוי והלונק

ציון אשר זהו דופי היא הרבה הינה ואמיל הי מרוב מעלה מלכת לזע דו הוא זעם בארמית טב למיתב טי דו פדעפיין ויהי צלוג די

הי קמלה ב פיות ילכ אחת צהנו ואחת זוא צפעו **דפק** זפקים ינו אדל זע לחייה ממזבזקים על הלוח קל דודי לזע ענייש

הדחייה הפת אל הלוח **דקק** עש אעז דק לעפר פתח ניטחן עש אעז דק קלען בצבר הארעם תדעו קרים חלוקן פדעפיין לא ידקק

הקל דק מוספק תעלה סמים לקה והול לממה לקה ולקת צעק הצפועים הדחיה הפעל הצבר הקל אשר הדחיה זעים חבום יצחקת סמנה הקל

לזע מוספק אליהם דק יעזב צי אלעזר העפל חנה חנה להזק צעדי ופתח על סקל לחלו יחבנו הינו חו הצבר מעתה לקדק כמו עצובט צחוק

הקל דק העטה חלוק אמים דקרים חו ית קעב אצבן או דק אנאיהה יחנה דק א צבול ציון ויהי אדלן צדוקין צבען הם איים כדק טול חעפ

דק יעזב אומס **דקר** ידעו אלו את אעז דק ויקדק את ענהם ויקרנו בהם העפעל על הנמנה צה ידקר והפעל מן הפועל הצבר אעזים

דקוקים ומלוקרים בחועמיהו היום ממלקרות חלוב ענין פלס טעינת חרוב נחמה ענין דק וסחרת אהלן אכן טובה אהיא צלרעו הים ולורא

הוציבה באמע סעליה והאיהה להם פנהים ומלס גר עאמיהו והיכה פקרא זס האצין דה זחוימה דלור אל צעל סחורה פומר

דקוקים דק דק דק דק חופץ יע דקור המור הטוב צהא התעלוצבת ומן הדיק והחוק חן לה פלחור לעה זס

שה נהנה צדוקין אצלע אידועיילא לפיכה נקרא דקור לפי זמקוע צבפיין כאלו היא חופעית מבנ אלס זלא לכדה **דרא** והיז דראון אל

דקוקים יהיו אל צעז מראנות אומס סרעב התולע צצחום וכך אלה אפיקת אדראון עלום ועקר מות דראון היא תולעת מלצון חלל הדרה

הטעם הצבואה כעלין מפע זאין בהם אזה ויה צעל עלום די דראון זייסקל יעזב **דרב** ואעב הדרבן ועל נעלציון צי ל אוהיות **דרב**

במתה המדרכה ופעל המדרגות מלע לא

העל עות לא מוסק צדלצין **דרד** אעז דרד בה יבנו דרד כרוב והפעל העסק ופוא פועל עמל לא

הדחיה בפי עתן כלה לא דרדן וקדריץ בעלים ואעז הוא פועל יעז דרדן במועפט הדחייכנ צמחית מעתה דרדיציון פי ממערהה הדרויכהו

הן סמנו יעמ מנחה נחמון דרדיציון ואפעז עיהיה וקדריץ בעלים זכ פעל יעז דרדן חלק בן פתח אהל זה דרדן לעזן צדק

אעז באצח יצוב את הדקן אל פד ופעל דרדן לעשור דרכו מעס והלאה

הוא מרתם מעשה יש לא הנתקבה קדשה והסמך בהדרת קדש בלב שם קדשה
מלת א היה קדשה צלמה כי הסמך בלב הסמך זה והנפעל פני קדש א
עליו וההפעל על התקנה לתן סוף שני ההתענות המופיע והראות סבר
קדש יפת הדוריס איש קדושים המעשית המסובבת היתה למה צדקה
קדשה דקדמה שם מעשית שהם מסובבין המעשית קצב סבב קון כל מועת
היה קדש היתה היתה האבן והעבר **קדש** הוא הדבר פני אנסת

הוא ששם על קדש מלכות עסק קדש שיהיה והוא יעשה הנה ונתן
היה קדש היתה קדש ענין לם היתה קדשה היתה יונה הענין
היה קדש לא היה היתה **קדשה** היתה היה להם למקל כי מה היתה לאדם
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש

היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש

היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש
היה קדש לא היה קדש ענין לם היה קדש ענין לם היה קדש

דין כי הענין יהיה חסד ורחמים אמרתי מהלל בו שבועי ופי מה לי אמר
אם יהלוק בשני אם בו שבועי כה ינה משתיתותי בשניהם היו אמרים שימנע
לפני כפונע אם יהיה כה כד אמר שיתקד ועל החמשה יתהלל בידם יתהלל
התעורר החמשה התהלל הרעב והאם ולעל הוללה פולח מלא לל הוללה
לחממה הולת סלוח העשרה מהם הוללה בפי ואל סלוח ישי המסרת על
ועתה ערק ברא במלאכי ימים תהלה היתה הלמד האיה להלוצ פמו לא
על פלה עהא מן עתך בפוליס מכסת נפשות סגן תכב על ענה יום עני
ועל הוצאה מלונת העל מלדך העקן הינער עניי יתהלל הרעב כי מדב
מרתים בעמדה האלו הם מעתהים מרוב הוצאותי פן אל תהלל גים פיר
פיריות פולת עבא עניי פולת עבא עניי מאצי מקרה מן הקל ביה צלומ
על עמם כפרתו עמד פלפס הפל הוקה אם נראה אר כי יהל לא יהל
על עמם כפרתו מלאה הארץ יוע מהר יים מה עניין הזה הן על והיו על
יאהי עמם הנה אחר ביה יהל ארץ זאינע לקרי על ענבת במות דר
איש על מפרעים כהעניין הזה בלא ארץ ימים תהלה ומהעניין הזה ערד
על עמם הול ב עמר עב אה כס הענה האר **קלא** מהלאה
דמית ומים החמיו פלנה הולת מעס הלאה **על** על הלאה

לפני הוללה או מה מר רחוק עשען סוה מורה על יתוך המקנס הנמי
הענין ענה ארץ ממך הנהלאה על עמם פלפס הנשחה והרחיקה סן פיר
ענין עמם הוצאה העמדה הולכר לפי עמן מרוב פריאותה וכי פ
הפסק ומהי את העולה הארית העולה האיה יסוף ללכת אמזקנה
הנה עהיא ה לכת מהלאה לפי הענין אסיף על פיר אצוימנה על עמם
יהל על ישרא על בית דוד סמן עמם והיה הנבעל כהס פיר בית דוד
מלאה במלאה יוע לפניהם **קדד** ובמלאכי יום תהלה בפלם בתרמה
היא במעט אמתיות הצרון ויהיה

ענין עמם עפר עתיה כשרע הלל בעט הפנים ויהיה הלל הולל בענין
אמר **קלך** הלק בדרך מרחוק הולך וקראתך למה לא הולכת
פוליס **קלך** גזרה הלכו אל תעמדו אהן קדס אהלך ספי לפידים
יהלך אהלך אט ולעונס תהלך בארץ והעס כהא הנקבה הליכה יפול
בהלך הליכות עלם על הליכות ביתה הליכות עבא הליכות
הא נקיבה הלק ברחוק הליכה בחימה בצא הלק דבש כה נקול
עם מהלך ינס תעמי לק מהלכים בפלם ובמסמרים ועס הלא
לאיש הנעיר כה נקול ובתוספתו עס הא הנהבה מהלכות
על איון מעל התוספת בצלם אמת בנה העשרובות והא תאח טונק
הא פולת לימי החממה ומהלך בל טונק נהלכתי והפעל מרבה איון
על הולכת בצל עמם הולכת על תיסוד על היום פוקד הולכת
לעל עמך יהלך פלוצ עמך הולך איון על היום פוקד הולכת
הולך יהלך אט והעל עמך הולך הולך סוף אהלך ויתכן

הבז עת פלה ולא הבהרה כן למה לצון שבז עת ריח לילה חלי הדיחצו .. טולמ

אצט דודא ואחל אודו חזו ין ארביס זיס במליך ני העמוליס והס יתלה עהין יימיס בעמוליס עשויס בעול

והו (היו עשויס ארפטיט הרבה מ צס פרבתי המלה חקאת בזרען כי הכז ברב ספרים אבל את מעאתי במפרים מלוייקיס כי אהוב מלה אחת

נשלמה אות חזו ואחל אות הדין זאב נעז אעב עם כבש

טורפי טרף זאבי ערב ידוע זבוב מות יבאיע יביע

קנניה ענינו לפי מקמו עת לי אלהים מעב נמה ללשון הערבי שאומרים האטור הזה על חמתנה

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

זבוב מות יבאיע יביע זבוב מות יבאיע יביע

על ארץ כדור... עם ארץ... ויום...

הנה... הנה... הנה... הנה...

הנה... הנה... הנה... הנה...

הנה... הנה... הנה... הנה...

אנכי זכר מן המן הי יעשה ינה תי כ יבטן הילך בזונה יתכ זכור
 מעורר זנה כענין קטת ינה תי מין איון ימי או סוף סתור למיטן אקנה
 וכן בעמים קנס מר קתים פ מיט דמיוס ירדחים זהו מעני האמר בלוק
 פנס סתים ימי אחר יתק תהיה אק אנכי האלה וספת האמי כלי כין
 באצין היל כי יתע בלס ק מה ק ית יעני קת זוע ביום עיקנה
 זומרי הבית או סס לאזע ממק בהרפל הפא הלמד ית

היה רק קשה זור תעכח כי רב עזריה יקר אמר הבלה הקרה לבקול אק
 צוא כזכר פוע ממק אגיר ואח פוע ליתר ינה ועל עמיו ינה
 הוא פוע עבר לערת פוע בהוס טב אהליך יהיה פוע יתיה יתיה עהא לבב עבדי
 הקל הנה מטעם אק האט עקבי קס בלד האפען פאיל ית פכר ענין עניס
 ידוע נקרא הכרה לפי עיקרו אמה מרה איציה פכס מנה חלק יתכוננה
 יא אפרים אה חלו יהודה אה מרה גס נאם י הרפואה כור לפי עההההה

הבוא על הזרה המכה כסו צאה אמר לא תבט איר דק דינג ומרה הפנתה
 תעלה איון לק וענין אחר יקרה הטעם הטרטט פנג חל גלי פנתה יתיה
 גס זה הענין קרוב לענין האצין כי בהמשל האדם ית עמ ענין אחר
 קרו מתאונתס רוחי קרה לעצמי קר רצנים סרתס אלג עהא מהפעל
 ענה פעל או יהיה מאשר יא נזכר פוע לעמ ינה הצע היה אכס קר
 בעתל ערה רעה האלק מחס הא ועל עתבט בצורע זרה החשל מבט הפועל

אנכי הייתי אחי הנחש אשר נזר פוע בצוליהס יאם נזר אחר הקרה לעינ
 זרים לא יעברו בה מים זרים קתים קזלס ועלתתי עבב קתים קתים לעי
 על איון כי וזרה מעניי וזרה הנאה מעדע יתכ לה ת זה מעל קתים
 נחש מבטק קל לעזרת פל פ עחתי לבב נכרים ינה כנהדיס פוע
 יקרו הפל ניבון אומה ועל אפרען בעורע קרה כל אל ענין הסתנה
 ופ מים קתים באים ממקום זר רחוק כאילו הם קתים א המקום אשר

עם פ מההתכה אנשים זרים מארח לתנקה כציבא על ער יתיה
 פסן יעתיבו הכל כי אין לעלם לעמל והקלובים אינם עמים כג ונתבט
 ערמק קרס זחה על יח התען עניע לאיצבד כלם עלא יקו וקרה מעל
 ולומה לו בדלגל מעחבן זמתי חלב פ צב הים יתיה
 הרור זחל על כן נתלקי ואיחא עניע לפי מקנשו קתים
 פ התמרה פ התמרה ודלה לעין הערב וענין אחר דתלי עהר

כלל איון הם הערנים הערבים ומתעשעים על הארץ על צונם ודנסתה
 בללוקה יתיה הערבים הערבים ונתתי עניי אבן הקותלה נתתי
 כן לפי עהמלס יתיה הערבים הערבים ונתתי עניי אבן הקותלה נתתי
 אבן גדולה עהי הים ונתתי עניי אבן הקותלה נתתי
 עיה ומענין לכרתוק קתים קתים ונתתי עניי אבן הקותלה נתתי
 קתים ביה קתים אילנ כי יתיה קתים קתים ונתתי עניי אבן הקותלה נתתי

היום כלם כמדת זרים סיס האב מצוללים כמן קדם רדים א יהיה תאר בפלק
פ כמדת פנת גזס זרים טה העס שלד בועז נכבה זרמה סוקים זרמתם הפ
צמק זרמתם צנה יהיו ינת נצבו זרמה סוקים נחנת סנסמתא נחנת הון נחנת
לא נוכר פלע זרמן מים עבות חמר רעמד מצפוט זרמן מים חייבנות האנול
על מחנה כמן זמרה יפקח יין אל מחנה מערים בגל ד אז עלג לנה כת עה א
נעל הכבד פירע כי העבים צלו התיב מים זרע היה יוס זרע זרמא
זרמים וזמרת זר נזרעט גר נזרעט לה

זרע

עצב זרע זרע פ צמח עצה זרע אמ תורה ערמק הי רמים כדמעה א זרוע
נחיק והנפעל נחשיתם עבדתם לא תזרע לא תעמיה נקמה נזרעה קרוע העס
מעלב בסעל אעה זרע פו הם צרעני הפירות צה א כמו זרע צוטעק אנה
יס עמתיק דאלנות וזרע במים רבים זרעך תפריח פי מה צדעת בעל
א פרת כבקר בין זרע בין זרעה הרב זרעם וזרמים יעשר למא
זרע הוא ומא כל זרע זרוע זרעה תעמיה יתכן אם כי זרוע גס ת
עם אטון מערים א יהיה מן הזרעים בפלק למעז מדבר בחוס יתכן אן זר
זרועים כדוספת טן יתן להם זרענים מא כל מנרע יאמר ימה עלא זר
על אף כל זרוע הפעל העבר פל עצב מנרוע זרוע אעה כי מנרוע זר
עצבים והענים וזרע האדם הטל זרוע נהרא כן נקרא ערי פרי בטון פ
המנר ועל הזרוע הלחיים הדיבה אנה הזרוע בעלה בזרוע שויה אעה
את זרוע קרעו היה זרועים אכזרים הקבוצן בטון זכרים זרועים ממש יעמדו
מן זרוע ידיו זרוע עלים יעפוט טעון נקבות זרועות השנים תסברנה
עלתי חטב לא יעמד וזרועת העטה יעטף ליל תחלה מתחלה עזועה
פי ממשל יהיה לק אלהי קדם מעגן סתריה מתחלה יהיה קר זרועת עלוס
אונתך ובאלה נספת באזרוע שויה זרען מעז העמיתה
הדם זרק על המזבח וזרעתי עליכם מים טחורים וצו עיבה
בן פועל בודד פלם נזרקה כן העיבה א הפי כי התולדת זרקה

זרע כי העיבה נבא מתולדת האדם מה עלא נכר פועל כי מי נדה א זרקה
ועם הפל עזרקים נמגן מזרק והקבוצן בטון נקבות יענ ומקרת
בקבוצן זכרים אתה הספים נאנת האזרקים כפמור מזרקי כסה זרע עמים
זרחת נקבן זרת ארען וזרת לתבו בן נקבות ידוע פירעו לזל זרת
ואמור במורה חת אמנה בת טפתים זרעך הם בני ארבע אונת
לדקל ופרת הזוללים הם סעפי
השענים דלעת זלעה אתנתג סדעשם היא לנקבה והיא עפת
נת כסם וכסמק מפע זלעפות רעב עניינס עניין עת
עדה " זר זרע" זרקה ארץ היא העצב העגרי והנחמק ומלת על עולמית
ענים וכן מצפוט הפסוק ירד כמטר על צד וזכרבים
זרקה ארץ ומסנה לו כדברי לזל עאכרו דפרקלא לא משום דזרקה ואעפ ש
במלת זרקה נכפלה כן הפא ערע אנה ומכן אתה להם ומאזל פירעו מלה

וכן הוא הפ' בזה חזקה ובימי הדור נממנו לומר נמאספ' תל אפיו
ועתה נממנו מלען עמית חבדי' בזה חזקה מלפ' אפיפת חבדי' וכי מעה אבן זרע
... יורבן יע כמו יערבן ... לומר ביעה עיתחממן ערמו כלו צאמר בזה חזקה
... זרה הלואה מיהיה להיות אמרם במזדה ירה ופנ' חלום

זרה ונתן להבר' האם בריה במזדה וכן בלעג אמאל פ' מזה היה
לזרה בפ'ס כלה ובעיניו כעז צאמר ע' אשר יעו לאחרי'ם עיזרו אותה מפיהם
והנפעל ויקרו באריות בזה חזקה חוס באריות הפעל חבד וקריית
ועצמותי לבבל קרים וזרה הוא ועין טפל על ועין כי קרים מעניין (אמר קר
עין קרים מזה העניין יהיה תאר בתלם קלים קנים הצלועית לכל הר
וקריית עומם באריות מלבע קריית פרע על פעכס מלעל והלמ' ריה
בלות בלתי מלעל מער קר אמר יהודה וקרים מעבר לנהר מזה יערו
המ' חוס מזורה היעה היה ראו להיות מקורה בדב' לוי היע בפ'ס
במקרים קרה בפ'ס מעלים כלום מן היוות העצבות המקרים
וכגין צלא נזהר פועל אמר זרה בריה ובמזדה היה ראו להיות
המעל היע נהדע נהוד תאר כי העבר זרה בפ'ס זה התאר בא בריה חוס
כען העבר כען בנין נפעל כענין הים על העבר כענין נראה
היטח בפרת' עין נראה יעל ירה על טהו בפרית על היע היה בלקל על יכסח
זר זר קרב כענין לקרו הוא סבב זהב על המטרת ט' המסצרת חיתה
אמל' הועה סכנ' לעל מארבע דומות הע' לתק ורק העלתן ע' זה נזר זהב
על ע' על צפת העלתן סכב צעק על המסצרת והפעל חבד מהענין הזה
אמל' בעע זרית כלם סצבת זה יחזיק כל בעודש הזה בענין אמל' ורע
זרית נכבד אחר (תורט תול וכן כל אמול בזה העורע אמל' הנ'
הי' קריית ונתורה ל' תול בכל אמרי בלועות בעוקים להיות ת'
מזה הענין אמרי נכבד זרית פ' קריית זעה ז עדי אמרי עלס

אמר יעמאל מעלה וכלה כי אמל היו מחוברים אמריו מתקנים
כען ע' ופכד יע עלק דמן עמע זרית האומר לחוס ואי קרח ופאת
העמע נקרא מזרח אמרת עמע על מכאון פ' בליה ובעל
העמע פנים אמל פעלים עמדים ואפטר צייה קרת בחוסך אמר יעדים
או יהיה עמדי בלתי יום אמל ונעז צרתך והעיעב זרחה כמעתו בעלמה
כי העמע אמל העמע כי ע' עת קריחתו הוא מכוסה ובזרחו יחלה
אמר קרחה צייה העמע יעמע כלם ענקרחה בחלם אמרה
היה לט' הוא העמע נקריחתו בזה כי הוא מעלה לכל ידוע כי הוא ומעפתו
ע' עמקא ולא יעמי הוא ופ' מעפתו אמרה אמען הוא העען הולח
ע' עמקא ועמקא בנפ'ו ובלחום **דרס** פודס מים כבידים מודס
כודס קיר בן נק ודנה עני' כענין עטק ופ' פיה
כודס מים המפל הקיר ופ' רב' סעדיה על קנה כמדה פכת מים והוא כמ

מרובת מלב גלות זר עמך יהיה קנה החרב מלוח מ' זיה אמר הוא על המשלר זהו ז' —
 ואם משבב הארץ והוא מלה הגרין חונ אודה כי את על דרזיה שהיא מלה מרובת —
 על אפרצו עזר לצון שיפה הגלה דמה א' חרצ'י יקל מטא זל יפא דמא על היסיה —
 נהו הנכח צפ' המלה הגלת . דר דר . קרזיה מבגנס או מניס . עס תיה שכתה —
 העב העב עזר לצור בלעג וקראו כן לפי —
 עמך דק במתנן סאן הוא תבט א עזר במתנן חרצ' ויעשו להם תעלות ועבדו —
 לה קרזין וכן מרצס ויחבטו קרין יז א מרזיס עהמא נער זס הוא דק מתננס (חז) —
 בלעג יע אפרט זהו עק טמא צזכר קול באמרס לא להש הלך קרזיה על שרצ —
 אמר קרין עהמא מינן ואמר זהו אשטרפל בלעג אבל לא ידעתי למה הפ' מה טעם —
 מתננס

נשאלה אזה הזין זאחד אזה החית

ח חת ונקס פ' ר יונה עבס הקראין לו בלעג תעקביל לפי דעתי אהו —
 החו זהו פמין מתט ענקבין מתבדלי בן אתי אפתוח החלוק מתח —
 הצרין וקנדין לו בלעג אישפיטלא וכן נקרא חלי צמעלין בן הדגיס לפי אקב —
 חיי קרב ועמתי החי באידיק ונתל חזיס בלמייד וכן תקב למיין ויהין —
 לו בלעג מעקלה וכן ה נקרא הקין התקב חת תות עלה ביד צטר פסוזה בן —
 החתים אבל נישאנהו בתחיס אל חתים הם מוסדות וכלים וכן אמר החת —
 בשואלן וכן נילבדו את משה בתחיס בטבלס וכן אמר אחרי זה ניאסרנהו —
 בנחצתס **חב** חב תובב עמים וטען בתב' ענ ענינע ענין אהבה —
 חבה וטבר שחמטו קול הרבה בזה הלעון פגע עממה —
 חבובין ישראל ענקראו בגיס אמרוס חבה יתורה נדעתי להס ופ' לטמון בחוב —
 גנן לטל ענן באהבתי אנהו צליתי וצנאתי והרחקתו ממני **חבא** כי נתבא —
 פעל עבמ' הנה הוא נתבא פעל עמך (מה נתבאת) נתבאת —
 במעיה בעמ' הבית ונתבה לא יוכל מקול ובה על העולמו והוא כהן בהו —

ההרבה מן התרים גער התבוא עם יתבוא הארס נאצרתו פאבן מים —
 יתבואו פ' בעקופאים המס מפני הקור כי הם על פניהם פאבן (המים מתחב —
 אינם נעים ומה שלא נזכר פועלו מהכבד יתד תבוא עני ארץ והפעל הנסקד —
 כי התבואה בעל ידו התבואה כי התבואה את המלפפים וטבר זכריה —
 דחדנה המלה הזאת בתלך דהקדוק בצורה תבה ומה שלא נזכר פועלו מהכבד —
 הזה ביהתי כלאים התבואו העיס מכל המלפפאים אשר יתבוא עם ומה —
 היה יעס פמתב' רות **חבה** חבי כמעט לנג (הנפעל צליתי את מסתרי —
 נתב' לא יוכל נפעל עזר אן מקור פגע אפתבן למעלה ונתבס —
 צמח להחבא בעדה תדר בתדר להחבא נהעס ועס תבין עוזן והנכח —
 כי חבי כמעט לנג עם בפלם עכ' כי אין צמסוק וסד לקצה וכן פת רבי —
 יתורה ואם מנתה על המתבה מתבת ברזל פידעו קול מתבה לתה —
 נפעליה קעים סלומר לא היה פל עמק סמך מרתעת לפיכך היו מעשיה —
 חיים זהו הטאפה בער קלי מאל מפע עלה חיתה עלעקה והאצ .

וקבל הוא גם בפיקס והקצב איך בהם . ייז מהרצים חבל הדין של החבלים —
הלין בן נבוי תחבולות ירנה כען עצות מחצות נשני אמר חבל נבואים בוצ
תולות חבלו לזענס נדיוני החיט כסולל עניי דהו א חברה סעעניי זה לאחד
האמני חובלים כי לאחד חילא עבב הוא הכמון לאחד דהא חובלים הוא האור עה א
אז החקיה ייז מהרצים נלש נאיאת קולבבל יתמיה התרעיתא זהו מבית —
חבלים זה מלכת הכהנס עצמן סמור לחיבו בית אן חובלים מה עניי
הני עניי העתה הם העתיות לרכס משלוקס אחרי מנת תעמנלי בני
תני מלכת יעדאלי זמן חרבו צית אן אהער עניי החבלות ועניי זה אחד
כי מחצות הם אסיסת הענינים והקברים בלב דומה ועניי זה בלדי קול
חברותהן וחבל קלדין ונד אמר איי עניי מענת חבולות חבולות **חבולות**
הכס חוב את ידיו אמר תוברת בו עמ לתבן הכבד חבולו
על חבולו אזהרות תעבדל כי תנבד נה יתבד אן אחר מחבר חבול
לעל חבולו ידים לעב **חבר** כל אלה חבול יתני כתיבת חבול חבול
עצמו אפרים והצס חבר כהנס ב נדנות הו קבנ כהנס —
במספת הא הנחבה יארה אמרה עבת ספת מס בחברה לענת מתבדלו
הנה חבר הוא אינן מעחית חבול אן אל אזהר אן חמי אחד חבוליס
חבוליס לבני אלא חבוליס אנה חבוליס על מצולו ברת סמן הו
חברות והפועל חבול חבולת אנה חמו היריעה אלא נקב פועל מסמן או
אן רעמיו חבול חמור מנה יכרו עלי חבוליס הו בני החברה ההתפעל
אנה חבול חופט והאלה המרת הא למן אנס ותחבר בהתחבר עני
אחיהו העס מסמן ומי התחברות אלו ישה מנימה פועל טב אחר —
אחיות עיס חבוליס עס חפוע מהלוע אענס למחברות וברול לחבול
לסמרים ללמנת הצערים למחברות הו ינה מחומות אהיו נקעבים ועמם
אם עבדות יע אהער עיהיה עניי לעניינ מלאכת הבית לפיכך אמר —
המסמרים היו עריכין למחברות כמן אענין בקהויי חבוליס אמצוימין ענס מאופ
מנת מחברות הקרעים לעת אלא יארה הסדק אבין קרע אקדע יכן אמר —
אחי ערות חבוליס היתבר כסאהות הוא לפי דעתי מהפעל אלא נער
חיינו להלוע עפל הדגג להלל ופי המלה היחבר עמר ופא על דדה לא
גרה מן ומהעניי הזה ותנב חבול בית חבול חובל חבוליס מלקס
כי ענת חבול מאד עמלי נא בחבריה כמו עפי לול ותנב חבול אחד
חבול צול אחד חבול קטן הו חובר צול עלותע ומקבן כמות כמות על חו
זלועת חובר חטי מקבן כמות על חונת חטנת כמן עמיס עקרבוס חברה
חמת חברה חבאייזו עמון חבולותי נפל הדגג אמלת ובחברותו נפא
אן החברה היא העריטה והצרידה ומכר יושלמי לא מתבדלו חבולו
חבולו נפלי העניי הילמד במלת נמר חבולותי וחס כממי הנמי —

חזר ...

... כח המשיך גם כן במחשבתו עליה ...

הקולות אולם ... **קודש** ...

... פה חרב חלשה ... פה חרב חלשה ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

... פה יום האדם ... פה יום האדם ...

ידועים הם תחנה ומאקור חמשה ציורא ממה מאצח יצאם נשיא במחיה ישר
 זמן צאמר בסוף חגומר יבער ית עידים כמן צאמר כל צבא חיל ועל
 צאמנה אצור אז יהיה גרא אמלכ ארץ א יהיה יי חיה חלם אכדיר על המערים
 נאשי פנע צהיו עם אעיר במחנה כאלה המיתה הנב אה הדיא צבלדת
 חילים ושיהם נאמר יעל מערים וחד טע נ שיהם נאמר יהו מגבח י
 ביער ארם מערים וכל הפרשה ממעש תערים תגר פלי מלחמה תגר
 תפך על ירד צבה תערת ער חזר צרים נשע הפל בעניי תערה פלי
 נשע פנע זאמנ תעדים אבאר התגר חגרי אגר צמלנהם יחס
 תענה אכונע צהא הנעבה ותחל הערה רפה בתערת אגר
 כגמיו והקבוץ יעל להם תערת ימא מתערת ער כלם נשיא אגר יתגר
 תחסר רותיהם יתנשע מלבלניהם עהם אהם פלמר מלבלה כבליהם יתפח
 בלקל על ענין חזקין יטבו על העמר על הספסל בגמי זהם מחזקין פי בגמי
 צמלנהם צכמו עלעל הספסל אינם ציס צהאחד מתביר כאלהם יצב
 יתנשע יתעדר אילת אילת עמ חזק יצמלנים את זה ארץ אפר
 יתרגל מתרומות ומחלקים אורה ומלניא חרבת מרמא פ יתחל מססוריה
 כן תעם יקועל מבידעמקור **חדד** וחדו מגאיב ערב קטאר יצס
 פי חרב חדה העס חלודי חרץ ענין החלוד ידע צריזול
 נפ חלוד חלד סכית על אמרו עני תלמודי החלודי קה אה קה בחלטה
 נד אמרו חרש צאיט יעמ יכל לעמא מפנ חרץ א מפנ ציצל צ חלד
 החלוד מכרש טהור ותכך אהיות מן הענין חדה ברזל צברזל חר
 אי ציחל פנ רעהו אעפ צאיט מה צורצ חדה **חודה** יחל ימנו על
 מוצ יחו עם יעמא מעפט יתרה קדצ דלת יתד לעתה
 החיאה בעפר צחללה מלעל והצס עג חלוד במקור פי חלונת יע חיה
 מעגס והפל חרבה תחלה בצמחה ענינם עממה ויתכך אהיות
 מנה הצורע הענין אל יתל בימי צנה ומה צורע חדה צברזל צברזל יחד
 אי ציחל פנ רעהו אכל הס מהענין עהקדמט צורע חלד **חדד** על פי
 חדל לספר חלע צבורי צבל להלם חלול חונע פ חלע מעשה
 דגז חלול יתלען יתל צאון עליס כי לא יתל אכיון חלע ממט
 חלול לם מן חלדס מחלול להמפל בעדס והתגר חלל וחלל איעיס
 הפע חרבה החלול אה דענ תקמץ החיות לתפארת והענין יחול עם
 צבי חלל פ יעצב הזמן והוא כמ חפוך מאתים בחלק והתגר ממט
 מה יתל אנ **חדק** כמעוט חדק טובם חתק בה נקדות אנה
 פ חסוד עבדס חונע חתק והוא קוץ למיני הקועט
חדד חלד בחלד אהרבה וגל חלד חרמני בן נקדות ויבא חתלדה
 מא בחלד מצפך ויכיר אהיות מענהם ומתללים אומה

ומתולל זה יהודה עם אנטו מי התעלים וענין אחר חולה ידו נמש צריח הוא ענין
 מתולל גאס ומתולל ארץ והכל רב מחולל כל ופי הפסוק הזה יה אהוא יב ואר
 על הר מחולל על העולם ופי כן די אונקן בולס באחת יהו אומר זית כמיל נעוטר
 עבדים פגמה הרפואים והעבדים על מעמלו די אונקן בגו החכמים והעובדים
 ועל אפרעטו בצורתו עבר והצורה אל מחולל לא נקטר תועלו באין תהומות
 תוללתו ולפת בצערת תוללתו הרפאים תוללו ענינם ענין יערה הטעם
 ונה בנה הענין חול ארץ היורד טספת ועל הטעם בנה הצורה לתור
 במתוללת מן המתוללות אזה גלו וטוב הוא אונקן מפעלי העפל ועל אפר זית
 בצורה תול ומי העורב הזה כחול אזה על אזה הים כחול ארצה ימים
 עזק אנהלעמי במלס למעבתי

חוק

וכל זה תוס בצרבות עתה
 יזס אפרעטו על **חוק**
 יתה חמה על הקקיון לא חסה עליך ענין יתוס ל כל ואביון לא
 תוס ענין לא מחוס ענין פולס בחוס אחד בא לבין בצורק לא מחוס
 אחרים בצורק יתוס ענין ילחם משחתם יתחם עליך יתחם ענין
 נפיצי תוסה ית ענינם ענין חמלה **חוק** מחוס ועל בחוק
 במוז החנונה אל הענין ענינם ידוע כי הוא חוק ממנו על
 תי והכל ענין אחד ופי חכמות בחוק תמונה על יתק וכן ענין כר
 חס לוס מחוס אופיה ובחוק לעבדים צוטטו בחנונה יהוה יתעלה תציס
 בדמסק אף זנקים הכל עם הענין הראצון ענין אחד יהתאר ממנו
 עמי ובחיען מדות וכן פטור ענים מלפעם לחיען לפטמה לחיען
 צמלפעם לפטמה אינם תאר לחיען הוא תאר והוא תאר לחיכ
 תען מהדביר לתכבה אל החער החנונה אבל אנה מבנה חמלה
 ענה הוא כמו החיעו כי הנא מלעל והיא טספת **חוק** חר ברספ

וכן ארזל מלח לבנה הינע להס תכלת
 והפעל הכבל ממנו בהראות עין הפעל לא עתה פנו יחורו ותבצוס לבן חור
 ונה הבועת על דרך הלובי כי האדם ציע לו בגעת יתלבט פנו וכן ארזל
 המלבין פנו חבירו בצבים זה ינה פ מנה הענין ואורצוס תורי פגמה
 בצבים לבנים וכן סלי תורי נטוב הוא ליהיה סל חורי לבן כמל סליס
 שאניס מן המקלנת סמקולפנות והס לבנים אמה החלוק אבל הוא פורצו ל
 דרך החלוק ופי מנה הענין על בן חורי ואת כל חורי יהודה נירנאלס
 ואליבה את החורים תמיה ואין עס ואומרים כי הארמים והצבוליס יטע
 פלעון יעמעאל לובן וענין אחר ויקב תור בדלבו וימלא טרם חורא תורי
 עפר ופפוס מן החורים אזה התחבאו עס ובצורק על חור פתח הפתח
 בתורים פולס וידוע הוא ויתכן אפרט מנה הענין ואורצוס תורי פלמ טעם
 ערובים בעם ארצותו יעי אנה זה על החלוקת אהס עקבים עקבים וכן

התבאר חקל - או חותי ולא יודתי . כי חלה צב ילדה עין . ותרעו הארץ
במחול . מחול ההשמה חול תחול סי . בטורק . חדי . חול
כי חלה לטוב . כי חלה בעבור האב ציהיה לה טרם נח . זה יונה הפנים בענין
זה תחולת . הכות אותם ולא חו . מלפני ארון חילי אר . היא עני במקום תיו
אוי . ופירוש מלפני ארון תחול ארץ טוב מטיב המעורר טעם השאלה
אוי . זה זמנולו מלפני ארון הוא ציהיא ארון על חל . והטיב השאלה על הארץ
ציהיא כולל הים והירדן והצבועת והחדים . ויש להרז חל מקור . והיוד
אכתי . והיה לין מרע ובא יולע מחנ מלת ארץ ציהיא מלעל והטעם בארץ
הארץ מטיבה השאלה ואמרה חילי ועמי ונכדי הוא מלפני ארון ויש לה
ויבא ארזים מי הים והירדן כמנ ציעל פתח להפוך הער ציהיא יבא לר
יהתכן . ארזים מים . כי הוא ארזי הכל אשנות לבד והפכו כחומ ביד היוד
החילי לבד . הפכו חילי ועמי . חל מאד מהמורים . אם מפני לא מפני
למזה חלה תחילין . ויתלו מעט ממעט מלך וצרים . ועל הרעע ויתאונו יוד
בציהיו בלות . ואמר הוא עבר לאחר . קול יוד . חיל מלבד קרז . יחילן דרז
בכל עת . כי דרכי הרעע יחילו וענין בכל עת . זה יונה הפנים זה בענין
תחולת . ופעל כבד אחר . הוא המרובע קול יוד . חולל אילות . והמקור ותעל
אילות תעמוד . ואל טרה תחוללם . טעם צחולל אתכם והוא עתה במקום
עבד . והפעל מחולל טעם . והפעל והוא מחולל מפיעל . וההתחולל כל
כי העני הוא מחולל . ועל נגד פועל מהמסק . חילן ארץ צינס אחד
הישר . כי קול צחולה צמעות . בפלם טובה . והעם חיל צינולה . וציהיא
העקבה . ואסלידה בחילה . והעם צהרפל חלמה . ותחולל חלמה
ועל אשר זכרין הם ענין חיל . נידות הוא . וענין אחד . וחלה חרב בענין
לא חלו בזה ידים . יחול על האז יטוב על האז השעשים יחול . כי יחול ניתנה
וההתחולל . ופעל מחולל . כי לא חלו בה ידים . ולא חלו בה ידי המחולל
והחילונת כי כמו ריעה נהפכה . ופי . יונה מרה השענין . יע רעה חולה . והוא
חול בפלם טובה פלם רעה עפלה על בג ארז ויפה . וענין אחד
ויתו עקב אן המעצב צבעת ימים אחרים . על פן לא חיל טוב . טוב ויתו
דומם . טוב טוב צחילי ציהיה דומם לתעושה יוד . ואפעה להיות ויתו
בעזר בפלם ארזי . מנורע יחל . ציהיה כי הפסוק ציהיה ארז טוב
יחיל ודומם לתעושה יוד . ויתו על בגע . ענינים ענין תחולת וכתב
אחיל . פעל קל מזה . כי חלה לטוב . ונראה על זה . כי יוד חלע מאת יוד
כמו כי טוב קניתי . ויבא חל . ויש ארז מרה העקר דומם לני . והתחולל
ל . ויהיה בענין תחולת . אן מענין חיל צינולה . וכן דין לענין -

ענין הפריזה כמו צאמה ופריצי מכמות על פני מים וכן סלי חרבי סלים עקובים
כי יעלו אורח ועל ערשע פגועת חיה כי יהולח זכ יונה הכנסו צנה השורע
חיה נחמה ועצמי חיה כני חורב חרו ינעבו הארץ והנפוז והיער גלי -
למס מפלי הטל **חוש** וחס עקידות אמו חזתי לא להמנהגות -
כשר תע ואפול חננה ונגרתי ותחז על מחמה חלי כי מי יאכיל
מ יחוש חוש ממנו והצאה נתלן תעיס והפעל הטבל אחיעה מחלל ל -
אני יע בענה אחיענה זהעס כי צה חיש ועלפה ועניעם וענן מהידות -
יע עפרטים ומי יחוש מענין חוצציי בלילי חומר מי יהיה חושע להחושע -
אכיל לצמנת יותר ממנו **חוז** יע עשה חזקים וליה לחיז קולות -
יע עמר צהס מן עורע חנה בפלג חצי מן חנה יתכן
והעס עהס גלו צרואה אונתן חיס מבחיקין לפי עיבא חזיש מהס והס
זה חין איילונתיו בלעג אב חיל פירצו בו כמו ענין צאה י צמות נקראו לו
אל לב ענן נשיא חזיק ועל אמל מאי חזיקים אמר י הולדה חורחות מאי
חורחות אמר רב פפא עיבא קליעמא דתעמי עיבא סמיכמא פ חליעמא ענן דק
חזק יצמת עיך כי חזה נקס ונה חזיתי ואספדיה לטס חזיתס אער
אע אחנה י ועס צאל עיטן חונה פירצו י יונה כי
כשר צלמן עפה עס צאל יודיענן עס צאל ובקדבת עמו נדחל אור -
צמאל בעצותו לא אחר ותתן בעינן עיטן ובחראות למד הפועל חמה -
ידי כל חזיקן יפעס בהראות למד הפועל משא ציא חזיקן חזיקן ללה -
נה קבוצ מחזיקנה לנה ומחזיקנה תבעתני ומכלי הראות למד הפועל
חזיק עימה י ומא במחזה ואמר זבלעון נקבה ומחזה אל מחזה ותצמן
ונתמן ונו לקבל קני ומא ביד על עביא וכל חונה ויתכן כי כמאה ועס
צאל עיט חונה חומר מחזה עיט עס צאל עדיית כיתען עמו צלא יקר
מא ובחנות יעלו החונה ומה חונת קעה וחונתס חל צאל כלס
ענין ראיה ותכל ראה חנה יע מהס ראיה ממע יע מהס מראה -
העבואה חנס כחוביס על דברי חוני כמו חונס כמו נאורבס חורי והדומיס
הס כמו אכתבט בחלק הדקדוק וענין אחר בית אכנס יחנה פ -
יסתבר מן קרן חנות כי יונה חכנס ועס צאל עיט חונה כענין בית אכנס
יחנה לא ידען מה היה לעט בענינן ניקח מעה את החנה חנה התלפה
והחבון נעס את החלבים על החנות וידוע חונ **חזק** יהי כי חזק יעראל
דבר חלק חזק ע יאב אם תחזק ארס ממני חזק ואמץ חזקתני
ותכל **חזק** חזקת ממני יחזקו ממך בסעל החיות פן יחזקו מוסר חיס -
בעז החיות ותבעה לחזקה במפיק החא ופ להחזק בה ואשר חונ
ינע מן הקל ינע על לא חזקו וכן לחזקה לחזק אונת ינע לפרע לא
חזקו לא חזק ממני אם לא חזק לפעו יהיה פ כי חזק על אחר ואס

כפי זמא יתעלה גם זאת החייה אשר תאכל חפצע הדבד הנה החייה יז אוחי נאנתה
 החייתו ואחיות רוח צפלים וכבד אחר ונפעלו או חיה החייתם כל נקבה
 ונפענות לבנה תחיינה בקרב צנים חייהו פ' ישראו עקום פולק חיה אונתו בחר
 צנ הערות ובאה מלת חייהו עלם בלמד החשע זמא כמנהגו חיה הוא כה כל
 יודין נאפעח עיהיה זס כמו חיו וכי מען צבורו כלו צבוריו וינאב יתיה
 את שאר הער ופ' יתיה את שאר הער עסב ינאב עער הער כי הול בנה
 מן הכלוא ועז הסביב וינאב בנה תומנת שאר הער ואם בלעזן חיות כי הנה
 ההריוסה כמו מנה וכי החיו האצנים מער מעת העפר והמה ערפות כי
 במקנס אחר בלעזן רפואה כי עלתה ארוכה לתומנת ינעום ועל ניה
 את מזבח יז ההיזום אשר תיו מעלי יבג לעש מכצפה לא תחיה לחיות
 קרע לחיותם ברעב ונקרה העמה תיה לפי צחיתיה לעלם ואיננה
 כמו הצנץ וזהמת חיתו לחם וחיתם בקלעים וחיתו כאר מצאה ועל
 בתים חיתם ואיש בעלן חיתו ובענין הצריאות על חיותם וימרחו על
 העחין נתי או כי יעב הכער התי פ' הצריא ומחית בערתי פ' צריא
 בער התי לא יתח ממך בער מבגל כי אם תי פ' טא וכן אגז חיים בלעזן
 בלעם וצאול חיים כמו תי כמו חיון ועל נפרע הפסוק בצורע סיר בעת
 תיה פ' כעש הזאת לענה הצאה צתהיה חיה וכן כה לתי כה לקמ התי
 פלמ לענה הצאה צתהיו חיים ונלה החיות ובעת ובזמן להחמדת החיים
 ינע מפרעים כה לתי לעשיר כי הענ תעוב כמה וכן מה לענ יודע
 החיים על העשירים נאיו ערך להועטו מפאטו וית כה לתי פלדי
 חיה פלמ ימי כה תחיה חייה ללעש תכמיץ קל עקראו למילת חיה על
 עולמו עלעה נאמנץ על הכער אבין נאמו ותיח ויתכן לפי כי חיות הנה
 חיה חיה חיה כמו שאר והחיה כעלל את הסניל וקולת זה וטוב הוא לפרע
 מזה בעת חיה פלמ בעת הזאת בעדיה ילדת ופ' אחרי כן מה והומו
 בן לערה אעתיך אשר נעט חתיתם בארץ חיים ונהתי עב פאר
 חיים אנהלך בראשית יז בארעות החיים פ' בהם ארץ ישראו עקראת
 ארץ החיים כמו שנקרא ארץ עבי וכן אמר חזק ארץ עמתי חיים ויש
 לפרעם כלם כמעמם זאת החיה אשר תאכל בהמה בכל חיה אפר
 כי יער עה חיה אונשך על החיה לבז לא על בהמה כי אין לבהמה כפי
 הדם חיות יער הון עסק כי הראוי עער חיה קנה ונקרא העדה חיה
 חיתך יעב בה חיה קנה חיה פלעתיים ופ' חיה קנה העדה בעל מקנס
 הם החמתים אל כחך לחיה נפע תורף נהיא כנסת ישראו המעילה
 לתורה כמו שהמעילה לונה ויע מפרעים לחיה זס מן ועל בהמות
 חיתך שהנא ענין העבר ניהיה לחיה זס בפלם פלג אחר אחר עיה

ד' קחצו פ' יסיר חטא האדם בעצור המצנח קרהו המטא אומה העובד
 בולגניה ועצת החטאת על ידו ומסיר חטא האדם בה וכי ויצאטו ויחטא
 ועל הקדק הקה ההספועל הוא יתטא בן קלום יסור תטאט בלחזמו תתחטאו
 ביהו העלעו מעצרים יתטאו פ' כל צברים יהיו עקיים ביציזתו צבורית
 ועל ערעט בצורע צבר וכל בצע וכל פי ער וכל מעשי עזים וכל עלי ען
 התר או יעט פאר תעצו אנשים אל עמד כמעפט כל התפעל לפי אה
 ומעלה תתחטאו אתם ועצבים אמר נעם כל בצע וכל מעשה עזים וכל עלי ען
 תתחטאו כי לא תהיה טהרתכם עלימה על שיטהר עמכם צ' הצדים והכלים
חשב

וזה יראה ואל יתטבו מן היערים מחטב ענך יעניי כריותה ור
 פי בענין אחר תטובות אטון מערים טגניות כחוטבות
 כומר טגיות וטגיות ותהא וייע האמריך חטבך ופי לעני אין להזניחו
 מהענין הדמיון ופי תטובות אטון מערים עב אל הערע ואומה כי מדברי
 רבדתי ערעי כדיון תטובות ומתוקמת במעשר ובמחלעה וכי עת בקן מהכלים
 צמחקדי בהם החטות וכן בזויות מחוטבות כי מנהג העולם לבנות קויות
 קצית אבנים משובות אבני גית אע"פ על כל הבית בניה באבנים יצומות
 הקויות עשוי אבני גית ומחטבות היטב על עידמו כל אבני הקויות מדב חטיבות
 ביוגר כאלו כולם אבן אחת וכמה הפקית הישרות ועונות בקומתן לקויות
חטם ותהלתו אטום לק' ה' בעצור תחלתו אמריך חוטמי לק' כמן אמר

אמריך אפי כי האך יקרא נס כן חוטם **חמק** ותטפס
 אדם יארב חטמ' ענין חטיפה היא לתחית

חמך נישא חטר מענד יעי כפי אנול חמך צאוו חמך
 חטה חוטמ' ופי חוטמ' צאוו אנה כי כפי האנול חמך חמך

צמדכר בטנה עזולות על האנשים נה ינה פ' בעבור לבדים עילכר האנול
 יבא עליו חמך צאוו כלום עיצומו מכות צוללות על לבדיו חונו וארפכעל

יהיו כל מי אדם אער תי ותי בהם ואם בת הוין
 וחיה רמים והלבץ והתאר תי תי חוטמ' תיים טלבס הינס אג תיים
 בלענט נבל החיים מים תיים והעס בלענו רבים מות תיים ולא יפרד
 תיים לעצמיק יהיו תיי ערה ובגנול ינד הענדע תי פרעל תי נפער
 ויתפן תי תיך עמר פעל עבר מזה הענדע וכן כדרך פעל וענין כלם ידוע
 מפעה למה צורע כלם תיה כמן עכ"ל יהודה **חניק** ותית נחבית
 אמה ופיתך ותיתח נפעי תיו מן האנשים
 כי תחיה יוד עליהם יחיו תרצ' ינענ יג על כל מתיא אמדת לאמתה ותנדס
 כוהנון תתיכח חותי ותתיכח נקיימתנ וילי יעקב אער לת תח"ט
 והצס אלמנת חיות ומא ולא ישאירו מחיה כי למחיה עולחנ אלהים ומא
 חית ילק מטתה כלום ערב היה לק' כמן המנוקת לאדם על כן לא חלית
 והתאר כי חיות חנה וכן חנה כי היא חיתתה אס כל תי בהתחלה הינד

ותארץ אדום צבתי החרוץ צבים וחורבים במתנחלה על ארציהם ומה צמיח
היצורה דרך הצדדים יהיה פה גאיהו בחקיקה כי הנהג האומני
לעצות את היינקה על חיה וסוכך אורו בירושעונו כלל ויחליף בחיה הוצע
מש וצחיק הארץ פה סגולהעלה ומטערה כמו אמצע הנהג וצד
והחקקה אמה הביב הזקום חנה והמלוועו נפו מעבם יונתן ומחזיק
אלעט ומעיוסיה לה אמהה סחור קחור והכל אמה פה חיה האמה

חד

ותר יטוע לאכול חסו ממתקים וזה אופ
וזהה פיה הטוב או חפץ יחיל פה
במסה העלה כל משאית ביטול חכה המטוח אוימן בחכה הנה
כל הבהיל טמועמן בו הדגים פועלה בלעג ויחיה אדום אעלו חלות
אפק והלעג מורה עליהם ומאילו פת פ אוקט חה חנה והלעג בחת
אך צועמד דמן וכן בעדב חנה אציה כל חות לו והפעל
דבבל חכה את איוב בלצדיים וחכיות איג והכן יחכה

חטה

על אהנהג אציה החכה זבע החככים אמות ואינט והתח יז
צלוהים הייה תמונה הא והוא מרוי ענינם פענין התקנה ופי
חכה איג אנהגס יאחיה זמי החטעה כמו הקחפה חה או יעבור
או תירוטו תועל יעניה על אצול קלמע פונה בטיחה סתחפול

חכם

בנו גם חכם לבן מאה לו חפלו יטפלו
רבוב יחפלו והעס אנו חכמה עכנתי ערמה חכמות בתוך
גה חכמות בנהג ביתה פה ח חכמה וחכמה והחנה

חכם עינו צרמאו חכם חרטים חכמים בעניהם חכמי יועני
פרעה חכמות ס ערותיה חכמות נעים בנהג ביתה בפתח
פה ח חכה מנהג חמות טבנצים ותאר אחרי תחכמי חכמי הוצע
וקבוצ ונקינו חכם חצב חברים מלכס חכמים מחוכמים

חל

בחכמה לו ואל תתחכם יותר חל חלה ימינו חכמה
חלה אחס חמן ידוע ויחפץ צעוריו חל חלל חלל רב
חל בקרב פל עבר כ חנו סתת פתיל אמר חל חלל רב
נכל חל מאד במקום פעל כ חל חסוך וכן מנוחה חל בלב חס
בתבון ויחל חלים חל חרב חלל חשב והנה חל חרב חל
בזוג אצלו את חל בת עמי האהר מצוא ופתח והחיות חכמות

ועקרא פן צוונתקין אפי תוט בתוליס . וכן אחו צעורק חמת חולס . כמו לבור את כל זה
 ועגן אחד . ובמחולות עפר . חתירות חלולות . ונת העפר כמין מערות . אמר חלון הכתוב
 אשר עשה . חלונ עתקים אטומים . וקרעלו חלונ . כמו חלונים . הסיפים והחלונם
 האטומים . והקצנן בלשון נקבות . כחלונת המה . מעציה מן החלונות . והחלונות
 מכסות וידוע . **חלא** . סיה אשר חלונת בה . וחלונת לא יעלה .

חלב . ויקח חלב . וכן ענים מחלב . בחלב אמר . והמה יעשו חלבן .
 ויקח חלב על . ידוע כל חלב וכל חלב . וחלב עבה וחלב טרף .
 ויקצנן . יע אשר החלבים . ידוע . ועל דרך המשאלה . כמו שחלבו
 קראו למצור לחלב . כל חלב פירוש ויערה . וחלון את חלב הארץ
 חלבה הוא ערמו . והוא עירף אלן הנמצא בערי יון והנשי
 חלבה הוא ערמו . וחלבה הוא ערמו . וחלבה הוא ערמו . וחלבה הוא ערמו .

חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל .
 חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל .
 חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל .
 חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל . חלל חלל .

חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה .
 חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה .
 חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה .
 חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה . חלה חלה .

חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול .
 חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול .
 חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול .
 חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול .
 חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול . חלול חלול .

וענין והמקור ממנו ואומר חלום היא חלום עב חקרה ה אמר העבא בבית
חלום אמרת חלום היא חלום והחלום הוא באורך הלכות אבל ארבע זעורות
על ענין לומר אפוד הטעם שערך ענין מיט וקדושים הלכות מערים כן ישר
על מיט וקדושים מהלכות על שאומן בן והפעל הכבד ממנו ואמה אלים ולא אר
כח מחלוק כמן הזרע מחולל חרב הרע חרב וענין אחר פעל כבד היום
החל חל וכלה החל הטעם החל חרב החל זבל והמטאת החלה
ויש פרטים מזה וידול מעט למעט מלך מעים וקרים ועב סבבנה בערע חול
והע פאטר בחולה חולה חכמה יראה וענין אחר חולל חולה וחולל
יפעל ואחלק מהר מלהים וזכרן או חולל את צדק וחולל יעני אביו אחר
נעל ים ולא חולל פ לא ששה חולין כי קדש הוא עז שיפדהו והפעל אל מקדש
כי עז כי ארץ יחל ונחול מקדשים ונחול בך לעני העים חבל וצב
איש כהן כי חולל לנגה לבנה החל לעני העים יתכן שאלו יצעהס מבנין
נפעל נראה החיה בקמין קטי והיתה ראניה להפסח כמו ולא או חס
חבנין הפעל והכין והוא האנינה להפסח המן ולא את עס קדש
לא יחל דברו לא ישים דברו חולין אלא יהיה קיים דברו כמו אם אמר קדש
טקס מענין קה ומבנין הפעל ונעל נזכר פועלו ממנו אז הוחל לקרוא
בזעם יי ופירושן כי בילי טעל אחר עג וקריאה בזעם יי הוחלה אז ייש
מהלעים אונתו מענין חולה ופ אז החלו בני אלס לקרוא טענה הזלונים
והעצבים בזעם יי והחלה מזה אשה גונה וחולה ויתכן מזה הענין ואמה
חולל רעע או יהיה מהענין הראשון וכן פרצס ינכר ואר חייב קטיל
העישא והעם ולהבדיל בין הקדש ובין החול והוא דרך חול פ אלע
שיעט כדרך חול שלא הייט סבורים שנעשרך לחס קדש אלע כי קדש היו
פ העשרים כי בעצתם טהרט עצמן ואס היסה אשה שצורה עמט בזאת
לדרך לקדש עצמן כדרך בני אדם שרעס לדרך וקדש חס פלי העשרים
ואפ כי חס עיהיה עמט לחס קדש יקדש בבלי נעלה ונזהר עיהיה
בקרואתו בבלי ויתכן לנהיג לחס קדש פ לחס אחרה שיוכל ישראל לחס
בטהרה כח היה עס לחס אחר כי חס לחס הפנים שלא היה יכול לחס לו ממנו
כי הוא אחר לקדים ונכר לנחמי חנדה כן פ אמר פ הפסוק ועל
נחבנה שצורת עב ומא חולה לק מעצות סבר הזה חולה חי יי
חולה י אעייק תכס כס ענין חולל והוא המורה הקדשס ואמל פירע
מזה פני ענין מחולל זעם פ מעעל הזעם והוא מענין חולה עהוא ענין
וענין אחר נערים חוללים והכבד חוללים בחוללים זעם חלי
נעמנה לבב קחוק בחולל נאפניהס טעך וחולל בחוללים והוא מלי זמר
עיהוא שקורין קרמינע בלעג ויפסן מדבס עלעין ועל פעל
כבד אחר ממנו א כן המחוללות אשר עגלו עס מזה טקרא מחולל יחולל
עס בחולל בחולל מעחקים ובלעגן נקבה מחולה ובסמך בחוללות
חוללים והקבץ לחולל בחוללות נבא עת מחולל בחוללות המורה הדב
כי היה ראוי מחולל בחולל בלעג ולהבדיל בינם ובין מחולל עפר באופן

קרוב לענין חמה וכן חנן אלהים את עבדך חנן אותם כי קרוב לענין חמה וכן
 ומחנן בהחננו אליהם כי יחנן קולו כי קרוב לענין חמה ובקשה כי יחנן אותם
 חנן אותם מהם והי אשר חנן אלהים ופי' ואחרון בקשה לחננו שיחוננו וכן בהחננו
 אלו את כל המעלה והחננה היאת מפיל את החננה לתנ המלך והדומים להם
 וכל נכבדים בענין אחד למבין ופי' מה נחנה בבוא לה חבלים כלום מה חן שאר
 מכל אשר בעת וקצת בארזים בבוא לה חבלים והכך המלה מה נחנה ובא חדר ופי'
 דרך השלום ויצאה חנן המס נקפת כלם ריקס והי' תעמ בזון מאין חלק טוח
 כיון עיועה בלא חלק טאל ינעה בעבור שמעיה חן בענין אלוונה וכל אלו חנן
 עבדקרא יתפרט כל חן **חנה** קרית חנה חור וחנת חור עליה וחנתו לבית
 מצבה ויחן עם ישראל פיר שצמו חונק הי' חונה שלך חנו בני יצאו
 יטאו חנני לא יצרך רע לא יצור עמך רע והדומים להם כן חנה על העיר ולבנה
 כלם חננים עמלים ופי' וחנתו חור עליה וחנתו חור או חכור ופי' וחנתו לבית
 מצבה אני חנה בביתו ולא יחלו מצבה שיחנה עליהם ויתכן להיות וחנתו חור
 וחנתו לביתו פעלים יוצאים והעם מחנה ימא בלעון וכל בלעון נקבה אם מחנה
 על מחנה או המחנה האחת והקבוצ בלעון זכרים הממחננים אם בלעונים ויע
 את מחננים ויקבע פלגתים את כל מחננים חפקה ויקרא עם המקום הוא מחננים
 טע מחננים וקרא עם המקום כן על מחננים עתה יש לכן ועל מחנה אלהים זראה
 אחרי כן והקבוצ בלעון נקבות לעת מחנה מחנה פלגתים נמא מחנה בלעם
 מרבנות אל מקום פלוגת אלוונה החנתו והמורק והחונן אחרים ומה צורע הזה
 והענין הזה אל בית חור נאל החטיות והלעון הזה ידוע בברי דיל חנתו על ישראל
 נמא על ישראל ונקרא כן לפי שחונס עם אספנים ואפעל עתה מן הצורע הזה
 הנה חנת המלך ויבא אחר מהעשרים ויקחה ונעמ החנתו מאחריו וזה חנתו
 נענ על חנתו והקבוצ בלעון זכרים את החננים וזה המצנת ובלעון נקבות
 וחננותיהם למחלות **חנה** הנמנה חנה פניה יצאת הפירות והראותם
 טרם צמח ובעולם תקרא חנה וכן בברי דיל אין שחשו חידותו
 חנה טו לעבט מתעשר לטנה שעברה וענינים אחרים ויחשו חרפתיים לחנה אם
 בין ימי החננים הוא ענין מעשה סמים שעשין למת כפי עישהל צערו ימים רבים
 נמא יקב נשאל יסרח ומן הצורע הזה והחטה והכסמות וחטים ושעורים כי הלבן
 חנה הטען וכן מצונתו בלעון ארמי חנני **חנה** חנה נעל על פי חרן כלם מעל סועל
 למלה מקטנתו על פי חרן כלם מעל סועל חנה מעלה החנות חננו של המעט ופי' וכן אצל מחננין אומן לעשות כלם מחננין
 חנה ומחננין אומן להמעט מעל מעט והי' ונה הביא בענין אחר אשר בנה בית
 חננו ולא חננו וילעב את בית יי' ואיך לפי דעתו כי אם מהענין הזה כלם החנות
 האכלה בבית חננו יקרא חנה כן עיקרה החנות הלמוד בעש ונעבד הוא עשין
 שיעלה נשמה באכלה היאשונה שיעשו בבית חננו ופי' חנה אמר ולא חננו יי'
 וישוב לביתו וירק את חנכו העשרים שחנן אונס נמא אונס **חנה**
 גם נביא גם כהן חננו והארץ חננה חנה ונעבדי היא חנה חננו **חנה**
 הדין והעם ופשות חנה נמא יצאה חננה והמאר על חנה חננו והפוע **חנה**
 חננו ולא חננו את הארץ חנה בחלוקות כלם רעע ושוא פנים **חנה**
 ויע את ביתו ויחנן והפעל חננו ומחנן לבלא חננו והעם וחננו **חנה**
 מחנן עפוי ענינים ידוע בליל שאמרו ל סיתה האמורה בבורה סתם איך אלו
 א חנה ש חסיד ממחמד קה חסיד את רעך חנה ואמת עלם **חנה**
 חנה יבנה בן נקדות חסידים יעובד ענין החסד הוא הטוב והצדקה

שמערת העשר ועל אמרו אעה תופפת ביום טובות בלילה והוא חסוד הדאט עבירתי
פניו בלעג ופיכה נקרא עתה חיס חוק צורדין עם הסתייעת ומן העבנו הזה עק חת
אנכי ולא עקו כלומר עבר ומתקת מעלות חתקה וחרף האעט והאט או חתני ואשר
הוא חטל עלמר ופני המן חפרו כלומר

חפקה

מבטו פניו לקרקע כי היה לו בוגה
כסו פניו כדרך העללים שמכסין פניהם כי הריצו המעוררים כי יטה המלך לתלותו כי
ראו כי בועש עליו מאד לפיכך אמר חרבונה כי יטה המלך לתלותו כי
במקום והפעל הכבד חסה עני ציונים ויתפקו זהב טהור ויתק את הבזה יתב תלה
עניי המי והלב וירם וחרפא ומזה העורע והעניין ויחפאו בצע יעראל והמק תמורה
למל הינועל ופי ויחפאו הסתיירו הידיעה מהצורה ית ואמרו כי העצה בצע אדם עלמים
מהצורה ית ואיט ידע ואיט משע מהם הבד לפיכך ויבא להם בצעות ול עניי הפרעה
אמר העביר יחקלא עליהם כי אומרים אין כי חזקה אומט וכן אמר יעשה העביר עליהם
הוי המעשיקים חייג למדיד עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו כי ראט ומי יודע
וכן פי חיל ויחפאו בצע יעראל מאט מאי אמרו העביר הזה איט רואה ואיט עומע

חפז

תחפזו הן יעק נהר ולא יחפז והעס כי בחפזו יטה מאריך מעביס
כי לא בחפזו תצא והפעל נחפז אלמט נבילו נחפזו מלל רעבר יחפזו עניי
הכל נחז ומחירות יעקב לוחפז יד
לא חפזים וכלא חפזו ידוע חפזן כי חפזן צבט
להמיתט והיה אס לא חפזת בה ואס לא

חפן

יחפזו מאיט החפזן מחפזן מנה הינועל עב עכחפזן לא צבצב חפזן חפזן
ההוא אס חפזן בצע חפזן יד להמיטס והעס תמנאו חפזן החפזן ליו בבה עק
כי אס בתורה יד חפזן וכל חפזים לא יעוו בה קרועים לפ חפזים והנכו
כי קרועים לכל חפזים מאד צפם קרעיהם כלומר לכל החפזים בדם הם קרועים
אך יחפזו עבו מן ארץ פדעו בו ענין תעשה בחלוק צבי ציין כי הם ממוטע אחד
והס צני הן יעק נהר ולא יחפז לעון מנעה במחירות ופי צני מרז ועבו זהו
חפז חפז יעשו במחירות חפזן כי חפרתי את הבאר הזאת חפרתי
לביטח תעטב ילמ מחפזי יד סביב
לעונה חזקה סביבותם או להצביה אונס כי לבטח המרצ ינוע

חפר

חפרתי את הבאר הזאת חפרתי
לביטח תעטב ילמ מחפזי יד סביב
לעונה חזקה סביבותם או להצביה אונס כי לבטח המרצ ינוע
אם ל הארץ מעס חפר אונס והחפרהו ממשכונס ענין חפזן לבקעה
כי החפזן לבב כמו חופר לחפור פירות ופי י ינה כי נקרא כן לעב נקראו
הפירות ועבן הוא כמן עאמ ונשאלפים עהין ענין ערות עפות האלה והשאלפים
להעמתות להם וכן חרע ינבי אמטב לטענה ולעמייא וימכן אפרע בן ענין עמי
מלוג כי הם עני מלוג ויהי פי פירות מענין חפירה כלומר לחפור חפירות
וכן מסוט בצברי חיל העון הזה בענין חפירה צאומרס פירא דמופני ח חפירה
עלעליהם עם צבעי המריס עב לעונ החקירה הוא מן פר החפורה ארץ ופי
הפסוק יעליך יאדם את אלני כספו ואלני קבו ויבה אל לרב הערות או חפזו
על הנשיעלו ויבא לחפר חפירות להטמק עם סע עעשין השאלפים עמחמתיים
ביום בחורים וכן אמר אחריין לבא בצקרת הערים וענין אחר וחפרה
הלבנה ובטה החלמה בועה וחפירה גחפרו הקומסין ומתפרו מהצעת
ופנהס אל יחפרו והפעל הכבד והוא עמדי ואל תכלמי כי לא חפרתי חפרתי
לבטן על דרך מעול כמו חפזן הוביעה ואשר הוא ינוע בן סביט ומחפתי

ספנים מעוררם הדין ועבין אחר חסד הוא חרפה פני יחסדך עומע ימים חסדך חרפה
ועבלי ומחרימים פלעו מה העבין חסדים יעובדו אמרל פ. מהעבין הראשון והוא הנכסן וכן
פי מעמרים הם שוא חסדים יעובדו אמרל יונה כל אלה האנשים שהם מעמרים הם
עומ ידעתי כי חסדים יעובדו כומר החסד והטוב שנהדיו לעשות. כמן נאמר ויהיו נחלים
יעובדו אותך אחר עימלען מן הדעה. אצל אנן בקול תודה מצדדה לך אשר נהדית
משלמה ועני העניינים המלה עזהדיתן בחסד הם עבין אתה כי כמו עזהדיתן הוא לעמפת
הטוב ויתרון הצמול כן חסד הוא לל תועפת הזנת ויתרון העבלי וכן כתבו ר' אברהם
אבן עזרא ז"ל ואת החסידה פ. חול זן דיה לבנה ומא נקרא עמה חסידה שעשה

חסידות עם חברותיה שלה במזונותיה עמתותיה לכן **חסד** וחמו בעס י
וחוסה במורה צדיק. אחמה בהרף כעפרל בצוא לברו ובעל כנסת
אחמה בצוא ופעל נחסרת אחר מצאתי מחמה מחרס לחסות ח רפין וסימן בטחו
לן מיעון בעופת למחז טוב טעב טעב וכל אחמה כוונה פתחין בר מן חל ובעל
כעפרל אחמה מכ הוא הפך מה עכרבעטן ובה יחמו עבין עמו בעל כעפרל יחסין
בצוא ופעל ער חסין בו כך חסיה עפי. באו חמו בעל. ניעמחו כל חל כד לעש
חוסים ובעס ייך מחמה לעבין מחמה מחרס מחמה לעפנים בצוא לבן אלהים
מחמה לן בצוא ופתחו ומעקל אחר והחסות בעל מערים כלם עבין החסות
אברהם בעל **חסד** כי יחמלן הארבע. כיתה ויכלן ולפיכך נקראו מין ממין
המכלה ביותר חסיל החסיל והצס וכן אמר חול למח נקראו

חריבה
עמו חסיל שהוא חוסל את הכל צבי דהנה צבי דיטא דמחיה נמה אמרו לפנות
הדב והשלמתו תמנה סדר פלוג או מסתת פלוג **חסם** לא יחסום שור
עמו מאכל ולא כעפר

בדיעו הסדסוס הוא לעב עישומו בפי הבהמה
אעמיה לן מחסום ותמנה וחסמות היא את העברים יחממו אפיהס בעבס
ותהיה מלת חוסמות עבדיה לעליע **חסן** והיה החסן לעשרת וחסון הון
כאלונס חסן וסתיך וכן מי כמזק חסין ה יחס והאוש המעולה ונקראו כן לפי שהיו

והעס את חסן העס חסן יקרו יקחו הוא האוש המעולה ונקראו כן לפי שהיו
חונק האש וסלפן נמה לא יחסן ולא יאע וסלע נהדקו כמעולות ארסע
ועפרות העמון לא חסד פועל עבד כלם כי לא חסן ועפרות

חסין לא יחסן ייך חונק לא אחמד חסדן כל לא חסרת דבר או
העמון לא

יחסד חסן לא חסד ל כל אונן יחסון חמעים העי קים ויחסרו חמים
העק וחסרה כלם עהס מהעבין חקל חס בלדיס ואין אחד חסס עבד כאער
העברה יונה במקעסס והעס אין חסדוד הי מחסודו כל מחסודק עלי ומה
וחסדון לא יוכל להמקט ומא חסדו ס נסא בחסד ובספרק ולא ילע כ חסד

יבאט חקל חסדו נסא ואויליס בחסד עב מעלא וחסדוד פי מי אמה חסד
חסד לן חסד חסד והוא עבד והמקעסל לא חסדו ופ לא חסודו סרת
צלטא חסד פי פעיעור לקט כל אתה סהס וכך לא הערה לא הערה ע חסדו
ומעוקל נסא יחסר וכעל אחר וחסדוהו מעש סאחהיס ומחמד את נפסן
חפק עליו כל הונס סמתוד ומסמה עריו

חפף ונח מחוסלעו וכל מחסודו מקוס
והעס כי על כל טבו חופה
חסדוד חסדו עם החסן ויחסן והיה מעעבין זה לחוס ימים לחוס מכונת
כונה מקוס עשתיס עם חסדוד ספן החסודות והוא העל או יהיה עבין
אפס יחס חסדו חול מלה עמרו כמענה בניה לא יחוס האעו צאחה ספן

חפשי

והיה יבוא ויחיה עם ענין צדק
משל השלם כמו עמרי וסר
העני והעבדיה חפשיים ופי יצא לחפשי
אדם או ביהו ויש מפרשים כי הילך טעמה והוא פשוט לחפשי ואחרים אמרו כי הלכה
יסתרה ועל נגד פועל מהלגט ממט כי לא חפטה והטעם או חפטה לא עתה וה
בפול טומאה ואפטר עתהיה הוא פני הנקבה ואעפ זכיא חפה הנב סעבט כמהו
רבים בחוק הדקדוק ויהיה חפטה מחובר לן חפשי כמו מלא קמט מן קמץ ומן
צלו רב צלו חפשי חופט ארכבה לומר בצדים היקרים הראויים לחפשי ולכן
חורין בבית החפשיה וקרא לן בעבור התבולתו אם מעב אלס וסאלו הוא חפשי
לחפשיהם ופי בו ה ינה פ לאר בית קטן מלשון ערב וצקורין לבית קטן חפשי
ובתרגומו יחפשי עשה לו בית בבית הקדוה ללא במתים חפשי **חפשי** וחפשי
כל חפשי בטן והפעל איך נתפשו עשיו והכבד ויחפשי בצולו החל וחפשי
אומן כל אלפי יהודה עש לבב אעיה ויחפשי חותי פי אם אעיהה עש לבב הוה
יחפשי חותי וילע מחפשיהם המט חפשי מחפשי ועל נגד פועל ממט ובקוס
העניס יחופש אלס והטעם חפשי מחופש והוא בה נקודות ענין החפוש ידוע
הענין חקירה וההתפעל בענין חליפות והעמקה העשה או הכמות בחנה
ויחפשי באר החפשי עש במחמה והוא מקד ופי אמר מלך יעראל להחפשי
ולבא במחמה סאלו אמר החפשי ואבוא במחמה ואכה לבנ בצדק כי איש
צדק החפשי ואזיל פי עני אמר מלך יעראל יהושפט המלך מעליך בצדק מלכת
והטעם במחמה ויחפשי עעניהם יחפשי עשו יהושפט ואכה לבנ בצדק
אם אינ מחפשי כי הנה ממט יכנ בהרף חלפת ולא תכל ממט מלך יעראל
ויחפשי וסגד האל יחפשי כן המיר מעלן בצדק מלכות ועל זה חשב בני ער
הרוב כי מלך יעראל הועד עושק והכירו תולו בלב סח יחפשי לבנ ויחפשי
זאלו וילבנ בצדק חפשי ויחפשי מלך יעראל חן עמוט לעוש שנים

חצין

ביל צביר חפשי לחפשי אומן הספל ועניש
הואה הילך חפשי והיהה העני ראוייה להדבן ופי הנה תמורהו וכמוהו
קצה למחפשי עמוט מן קץ והוא עסקת והנה תמורה הדבן כי עורט קץ
דבן והפסל קבב מקול מחפשי כל ירה חפשי ובצדק הנה מענין חנן שכל
לשואט חנן ומספר חרמין חנן ואפטר עקדא החנן למענין לפי שהיה
חונה הדבן וחוקר ויבס בחנן עני מלך פיהו חנן נקראו כן האבנים
הקטנים עש מאר כל אבני החול סאלו הם חפשיים צדוקים אף חפשי יהלפן
הם חפשיים או אבני הצדק וקראם כן לפי שהם מעבדים ומחפשיים העשבים
והאלקס ופי חנן כל יע מפרשים אומן מאוסף והסנן עתה מהענין הנה
צפי עני חפשיה ויהיה חנן פועל קל או עס קטור היל אעפ שאין לו מלך
יע כל מלך חפשי וסרה העשבים והאלקס והשחית **חצין** עש קב
חצין בן חפשי עש על כן חפשי בביאס על דרך
ארב לבנ סהס טאלן מפתח אומן צדוק קול יחפשי להבנת אט בורות
חפשי כי חפשי לך פיה קבך על החופש בן חופשי מרוס קבדו היוה
קטנה וקבב קטבט הדומים לו צלוק הדקדוק חפשי נחמה והפעל עש
בצד יחפשי ועל נגד פועל מהכבד הדבן הביטן או ער חופשיהם והפועל
הפעל החופשי חפשי והטעם ואבנ מחפשי ענין הכל ההפחה בענין חפשיה

חרדיבן לוכי אטור החובצת חוועתה ואת גחליב ארען מחריסקי ומחייבך ציור
 עים מחובצות ועל נטר פועל אמלאה החרבה והחאר חרב הוא מאכ אלים אשר
 ינועם חרבה ויבא החובצות בקיץ החורף והוא מאכ וצטי הדיץ והערים החובצות
 העמות והנהרסות כן מהיינה הערים החובצות וקמץ חקת צדס ארפאחח והעם
 וחלעו עבי חרב אמרצת חרב עצמה וביא העקבה ועיפס יהיו חרבה אמר
 כשועלים בחובצות הוא מעקל אחר האחר ממא חרבה ואפטר עהווא חאר
 ודעו החובצותיהס כלס עניי חרבה וידוע הוא **חרב** ויע ארעו פמו הפך
 ויפחדו ותרצו ומחריס אימה חרבת מונח
 ויתצרו ויבד ירדקו בעערו **חרד** וחרד ופחד וכל העס חרדו אחריו וחרדו
 ארעיס ויחרד יצחק חרדה
 החרדים אל דבדו והעס חרדה צולה ונהי לחסדס אלהיס הו חרדה צולה
 ופבר סרבט הדומיס לו בעורע אמר חרדה ארס יפן מוקע והקבוצ חרדות
 יבועו והפעל חרבד ולל החונה החריק לחריק את פוע צטח הו עליה בעח
 עניס ענין הפחד בעעעל העק כי פטיבא וארס חרד פתאס יתעעל כל צול
 ובענין הלענה פבל הפחד דלוע חרדה אלע את כל החרדה הקאכ פאומ
 הרעעעע בעבורע והפעל ליה ממקוס למקוס ופנית לע מקוס וכו ויחרדו בעס
 מים ויחרדו קנע הער לקראת יחרדו כעפולמכריס ה יעע וכלס בעול חרד
 אל יחרדו האין בעווא וכן ול העס חרדו אחריו ענין העעע **חרה** על חוועיס
 חרה אפי וחרה אפי כן יפן חרה אפי והמקור בחרות
 אחר העיבנה מחרון אפי עאס היה עס היה לו עמ במקמ חרית כי אינן סמור
 ואפך הוא הפעל והפעל כע אמר נחרב כל הערמיס כן וההתפעל אל תרד
 במרעיס אל תפחד במעליח דקט בעקל אל תפחד ויתכן עימיה ערעו חר
 או חרדה ומעקל תפחד תפעל וזה עון מפני פחדותו ואלו היה על מעקל תפחד
 היה קמץ כמדו והפעל חרב חרקה החזיק ויחד על אפן ענין חל חרע
 ועקר הענין חמימות כי מרוב החמימות כעס הארס ופ חרדס חרזיק חמס
 עמא והתחזק במאכס והעס כי חרון את כל הגונה תעול חרזק וילא חרדי
 עמא הצול הזה **חרז** עמדי בחרוניס ענקיס והס אבניס טובת ומדליות
 בחוט והס נקראיס חרוניס וענקיס ופיה ה ינה
 וחרוניס במרכולת האלק המוררת החת וטבר פטבט אומן בעורע ארז וכן אמ
 חול מחרוזות על דניס והס לניס מחובריס ביחל צחוט או בצפי ומזה קרדו
 לקעמ פמי העוהיס עהס דומיס זה נקל בעליתס צ אומיות או בצ חרוניס
חרט ויש אומן בחרט ופלטב עין בחרט אקע בן נקדות הוא על סופריס
 ופ בחרט אקע מעדס ונתן כחכ ספדט פלמר עטל אקע על לקדו
 אומן והעבון בעני כי לפיכך אמר בחרט אקע להנדיע עיעמד המעשה ממט
 ולא חשב ענהייה הפעילה לו שמעיהו לתעכ במראה העבואה לבר סת עהס
 רב המעעיס הנריאס לעיאיס במראה העבואה כל ערוס ויזה עעה ליטעיה
 ומעקל קעניס להנעע ותלמה דאט וקק ליחוקעל והדנמיס והס כי כל המעעיס
 האלה לא היו אלא במראה העבואה לבר ויש מעדעיס ויער אומן בחרט בדרוס
 בעני חריטיס בעני פביס וכן המטפתות והחריטיס וכן נקרא הכיס בעני
 פדטה והחית בעברי פה בעעבי במקומות רבס **חרד** לא יחרד למיכ
 נדו כי לא יחרד איס חלה נדו וענין הפמק

יחיד והרבה יחיד ויחיד. והעם אין יחיד להבטח החקר אולם תמטן בה נקדוה
גזונים חקרי לב. ה' עהלב חופט ותוקר עליהם אין נפול לא באו מלחמה. וה' ינה
ה' וואר בעקל יראי אלהים וע' והענגן ילבושם מציעים לכלית מחקר הצולה והטריה
העשפית לס אשר בידן מחקרי ארץ במצול המס ועייט רב החפוט. **חרר** ועשי
ה' מני חורב. וחרה נמצאה. על פני יחיד יעבי ארץ והעפעל עור מפוח
ונ' העשבות יחרו. את עור קעמיו אכזה את ותפול עור קמוץ לפי עהוא ביעט. ואס
זהו עור הוא קמען מפני החק. ובחוק יחד גיוע ועשבותי המוקד עורן ופירוש
עור מפוח אום כי המפוח הוא הכלי עלתחין בן האט עילת וערה מרב הממזל
באט והעשפית הם והוא עמעימין העורפין ש' הכדק בערפן כלי ילא ילה האט
הכדק. ואומר כי המפוח עור מרב נפול באט והעשפית הם ופליין העש לא עסקו
והוא משקל על יעראל עידב העביא אליהם העש והערב טאלו עורף מלב הברו איהם
כומר עור גיוע בקדאן אליהם עמיל. ופן אומרן במקום אחד על פן חסבותי בעביאם
הגזנים באמרי פ' נש ל זה לא ימלו ולא יאמיט וקול העביא. והעם נעקן חרריס
במזבז. ענין הערפה והדליקה מרב תמימות. והאחד מן חרריס חרר אומר
ומה קמדו לעצה העשפת על הצליל חררה באמ' ולא חררה על צב גזלים וקולות
ואי עשפית פנה נקרא כן ובלמוול יועלמי מסרע מזה סני חרי. ה' עהין
המליס מליס חררות. ומענין זה והעורע הדי בהכפל האט. לחחר רב. כלומר
להדליק הדיב בעורו והוא מקור מהדלוע. ופתי חריות האחרונה מקום ער. ומזה
על ובחחר נחורב. והוא חלי העורף מרב חמימות. **חרב** חרבן פני
האקמה. נקד יחב ניבץ. האומר לעלה חרב. ועערו חרבן מאד
היא תקרא בקמץ. והוא עוי. טאלו ועמל ועערו. ופתי ינה כי אנשים היו קוראים
אוטו טאלו חרבן פני חרמה. והיו מפרעים אורכו צ' עון מהדלוע. על מעקל חרר
עמי הקרב. והוא העט אוחס מפני הממורה עהיא על חרבן מאד. לית כוליה. ועל
חרבן המיס אום/ סממורה עהיס ב' ובעק. ועל נקד חנעל אשר לא חורבן. והפועל
הכבד וכל חריות חרריב. ואחריו בכק פעמי המחובל יס והחריבתי את
ימה. והעם אשר בחרבה מוע. ועמלי יאוריס חריבה. ויעס את היס לחריבה
ומא ויהי ט' חרב על הנה על כל הארץ חרב מרב בעון. חרב אל ממה ויבאן
והקדוץ בלעזקבתי. ולא עמל בחריבות חריס. ומעקל אחד בחריבוע קיץ. ומא
ובחריב נ' ב' בן נקדוה. והוא טוב פתי חריבה. מפנה בלתי ס' בעקן וחריב
ענין חל קמץ והעטב והחמימות. ופ' מרב בעון. חרס במקום עיה עהיא
עיה ענין להינה כן תכנע שאון דייס חשעה ב' תקומה. חרב בעל עב. כפי מי
עעקן בלתי חס ואחר כן בא במקום קד נח בעל עב עמל וכל למבול כן יענה.
ויבנע ד' עייס עב עמל וכל לקום. וע' חרב ל' ועקען. ויש לו אהוד חרב
וה' ע' קח ל' חרב חנה הער העלבים. ממצעו על ידי חרב. ממצעו חרב
בליה ח' נקדוה. כל דבי הקוה. קרא חרב או בריל אנאבן החדוה
כמו חרר עריס. ה' חרודי העריס והוא עס פעמיס על ופעמיס פרוץ על חרי
כמו ויש אהוד חרב. ופועל חריבות אמריס. והדומים להס. ועל חרעל קח
ל' חרב חרי. וכן נקראת המקבצת עמממתיין בן האבנים חרב. כי חרב העש
עיה. ופן ה' שמעלין בן קבניס. ועלילתיך יתן בחריבותי העמס
או הפולות נאלו החרב בחריבותיהם. וישעל מזה חרבן כל פריה. חרב
והחריס אדריהס. והעפעל גרובן חריס. וענין אחר והערי האט חרב. והי'ס
חרב חרבן. ויתכן מזה עערו חרבן מאד. והי'ס העעבות חריבה. ומע
חרבן ויאטמו. והעפעל ער חריבה. ועין בעקן עייס חריבות. והכבד

אף הדבירה נלע אחור והטעם חרטה צברה לבי חרטה וצרותה והקטן ואה — אחתות
 וחרפות חרתיך וענין אחר וכל בהמת הארץ עלו מחרת פי תעלה עם בימי חחרת יקין
 וחוקס והכתיב בית הקולן של בית החורף מחרת ועל לא יחרט פי לקור חחרת ידוע
חרץ חרץ לא חרץ לבני ישראל לא יע את אטון פי לא יזע איש להם את אטון אישקאר
 ומל לא יע טקפת או פי לא יע מצע יגאל סומה אפילו לא יע אחד מצע יגאל לא
 חרץ אחד מהם את אטון ואין עדיך אומר אלא ביחר או יחרץ לב אטון אז יחרץ ענין
 הרכשה והתאר מחטבות חרץ אף למחר והון אדם יקר חרוץ ופי והון אדם חרוץ
 יקר ויע מפרעים חרוץ עם ופי היקר עבדון האלים הוא החריעות ויה חרוצים תעשי
 ופע חרוצים תדוען ענין היל תעשה ופי חרוץ חרוצים האנשים המתאששים על טרחה
 ועושים הארצה ביער ובמטפת זהם חרוצים וקריקים וקנות השלם הזה והועלם הבוא
 והם החר העולם והדמאים הי ענין חרוץ צי ענין צרה ומעטט המו הן מעטט
 אמה חרעת צרה וכן בעמק החרון ואמר צו התלוצס במישר פילע חרוץ
 ומה של פי כלה ונחוצה פי והלה נחוצה ודרך הנפול בארץ בצרע חלה
 אס חרוצים ימיו סיון חרוץ פי לא בחרוץ ידע קצח פי במורד חרוץ צהנא מחתך
 ודע התבואה פמו עממה הנה עצמתי למחר חרוץ חרוץ והוא פל צלטיק בן התבואה
 והוא לת ען ואבנים דקות המוצות לחתיו אחת התבו והרוץ והרוץ התבואה מקליחה
 ועס הכלי מורד ועקרא חרוץ על עם מלכמו צחוקה הקליחה מעל התבואה ופי
 למורד חרוץ למורד וחרון מעט זהם כל אחד יפער ציהיה ענין בין מורד וחרון
 או יהיה פי למורד חרוץ ציהיה חרוץ האר למורד סומה הסערב אהנא מחתך
 הטב והוא כל צול ופרי אין לאו אנוס קצח וידע חלק לפיך אמר פי או בחרוץ
 ידע קצח ופמון ובחריץ הצול בחלוצות ברקל ענין חל החתול והכריחה
 וכן או חרוץ או יבל פי חמוק ופי חול חיס על עין שפלק או טחעס או שפמו
 עפלקה יאו עפמה ועבנה חרוב וחרון חפדה חרוץ בייצה מחרוץ
 ומפי בירקלה חרוץ וחרון כטיט חוונת יחד חרוץ עליטיט ענין חלם התב
 ויע מפרעים אבנים קרות חמוכות ופי ינה וימכן אהנות ויה חרוצים העשיר
 ופע חרוצים תדוען מנה חל הסוחרים הצולים הנהביים סומה בעל התב

חרק

והולק על יצנו ויחרקו יצו שנו יחרק חרוק על עכמו הוה
 הדוק העניס בהתקנס האדים של חבדו **חרש** פי חרש לא
 התלויש יעקב עש באס לא אחריע בדיו אל תחרט
 או יצ אהיט חרשיו אלי אייס חרשיו אדעה ויהי כמחרש אחרים
 באהבתו סומה יעמוק על פעעך באהבת אומך בדיך מלחיס יחרשיו אעשים
 עצמם מחרשים בעמנוס כגבך וכן אסר ומלע ואין מכליס ואפער עהנו
 חוש ינע וכן סלס מעען חרש פי חסורק הנה כאלו איט סומה מה דברו האחרים
 ועשה עצמו כחרש והפעל חקל ערי אל חרש מחני דאית יצ אל חרש כלס
 אל תעשה עמך חרש אונעהם וחרענה והתאר לא תקול חרש ואנע
 חרשים והטעם חרש לאמר בן טקלות סומה הלט כך בעמיקה שיהיו עעין
 עצמם מחרשים עלא יציעו בהם וההתפעל ויתחרשו כל חיליה ויתכן לתרע
 מזה הנה קדים חרשית סומה חזקה ענענו כע אדם מחרשים בחיותה
 וכן חרש ינען צחיקומה וענין אחר על צבי חרשו חרשים לא תחרוש בשור
 ובחמה ולי חרשים בעלמי על דרך משל אס יחרש בבקרים והטעם בחרש
 ובקניד אחר חרשיו ועס הכלי שחרשין פי את חרשמו נמה אהן למחרשות
 ואמנים והנפעל עין ערה חרש ופי ינה פי מנה הענין רוח קדים חרשית

כי פדעו כי דרך העדים שיעלו העופות עישו להם
כל עול זבח מידם ואין מקצת כגפיהם בעבור
ומה נבאים יהיה למכרם אותו הנה עומא בעל דמיה
על מה ישעיה לא כוניה כי קודם ישק מילו ויאבד
משל על אשר וממון עיקובין בחמס וברמיה כי במהרה
החרי יחנע בדברי חיל באמרם דב קפרא חריק הישא
ישייהו לא תפתח מנין מן החריים מן החלוקות
החולן מן חריא חרל מן חרול לא יקופחו
פנו חרל יע מהרעים כי היא הצבינה

כניה בעורט הכק
עישארן בבנפיהם
לא ימאר עלו בילו
ממט ונה דרך
אב וענין
נלשון ארמי ולעש
חרעס בעש
ממעקל כזו
קידון בלעג
מנריס

חרס

ואת כל השמה החריים והחריים יע את לעון יס
והחלוב והחריים והחרימה את עריהם פתחיהו
מן החריים נעול נגס פועל ממט נבח לחריים חרס כל חרס
מן האדם לא יפדה פ' חול באדם היונה לחל ואמר ערבי על או דמי על או
אלים חרי אמר עליו ערבי זה על או דמי זה על אינ תייב כלס עזה כמות הוא והמח
אין לו ערבי ואין לו דמים לפיכך אמר לא יפדה מות יומה כלום אתר עצמה יומה
אין לו פליון חרס כל חרס ומהם כל חרס בישראל בן נקדות ועל שם חרמי ענין
כלס ענין חריב ונריבך והעלמה ואבוד ויע לחרע מנה איע חרמי וכן מרעס
יועקן בבר דחייב חרס וענין והחריים יע את לעון יס מעריס ענין חריב וערה
בענין חרס יס סוף חריים וענין כל חרס בישראל כל חרס אמר יחריס איע לוי מכל
אשר לו מעט ענין חריים מעשה וכלה מעל החריים אורו הוא טאל מעשה על
יערו חרס והוא בה נקדות צריהו בחרימו
מעריס וחריים ענין מכמורו והעלמה
בן חול חרס זה שחוטמו עקנע בין ענ העניס
האומר לחרי ולא ירח כל נקדות בחרס יס
ומנה נקרא ערבי חרימי בבית המקדש אשר

החריית לפ עשיה מטן סגד נריחה העמע וענין אחר ונצרב ונחרס חרי
הצרב היבס חרבו חרל לפ עמחכין אורו חרס כמע עמר ונקדו חרס
להצרב בן ש חרף נפעו לפנה גלה וחרס ענין בולחמה לפנה וכן
בחרפס פלעמיס והחיות מעמדה בצעיא ויע עקורין אורה חרף
קמין ולאורה הקריעה יהיה מקור מן הקל ויע מעריעיס ח בקרפס לעון חרל
ובא ענין ולוה מעמנון לוהר בחריס לפ והחריס אניהס ותלץ אשר
חרו ענין צירוף חריפין ותלץ חרוב חריה כחריא חריפא וכן בצרב
חול ערבי חריף והיא עתלה ערפת לויס מנעמה ומפורסמה וכן בחול חרופת
ביהודיה חרל מקולעת ופ' חול כעפדה בענין חנה עפחה וחנה בת חורין
המאורמה כב עברי חרפ חרפ וקס פ' והפדה לא עפדה פדניה ואיע
הלוייה ויע בלשון צניק לפ עתה על חרפ חרפ חרפ חרפ חרפ חרפ חרפ
את מי חרפ לעפדה כי לא אנוב חרפ ופל הקל וחריפונ חרפיק נפל ע
ואציבם חרפי דבר לא יחרי לבבי מוי ומנה לדעס ממחריס בחריס בחריס
אמרנו כי חרלן פלעמי ותלץ חרפה חרופא ויע חרפמיס לא יחרי לבבי מענין
בימי חרף ענין בימי ערונה ואין פ' לא יחרי לא יסע אזור כלמר לא ימע אזור
כומר לא ימע אחר לבבי מאשר אמרתי חנה פ' לא תטאתי ובערבי יקרא מעמר

כמו כן . לפי זה משפיר תלו במחשבה לא יחשב י"ג או י"ג והנפשל את לא יחשב אדם
הכמה הנתי על ידס והפעל הכבד . וחשב ש את עני מלכרו ולא יחשב את האנשים
וההתפעל ולנים לא יחשב וקרוב לעני יה לא תשב אקט פלמ לא הרציע להס . וא
חשבם לאומה וכמהו עבד לא חשבנהו אעד כבה לא יחשב . י"ג יחשב לי פלומ
ע יחשב לפט תפלותי וכמהו עבד ורציע או העב ואלו הילות עאני בן ומהו אחלו ואדם
עבד אדם חשב והנפעל אין כמה עמב בימי עומה לאומה פ' אין כמה עלים
בכל הוליה כי פס על קרב היו בעבור כי לא נחשב הכמה בימי עומה לאומה
ונחשב לפס תרומתהס מרוע נחשב כבהמה הלא כריות נחשב או לא יחשב
לו פגל יהיה רפאים יחשבו את הס כענקים **חשד** אמעק עור לא אחעה פ' משה
ממני ויחשו עליהם עת לחנות והפעל הכבד החשתי משום ואדם
מחשים הוא את מחנה וס את ידעתי החטון יש אומרים כי הוא עוי וראוי להחיה
והנפון עהו עבד כמעפסן ופ' עמא להס וס את ידעתי החטון עא לא רביו על ויזר
הוא הפעל ינא והלנים מחשים וכל העש פס עני עתיקה **חשך** העמט בעות
חשך בערפיה ותעכה להס כקמס ותתקף הארץ
עניהס מראות והעס ותעך על פני תהס יציה חשכי וכתובתה סס וקיה
במחנה מעשיהס מירוע מחשך פ' כאלו מירוע במקום חשך עא אהס ו
יבא לבקרני ואני חולה במחשכים הוסיבני כי מלא מחשכי ארץ הס החחות
מבני אדם עהס מחשך וכן בן יתיב להני תעופים כאר בצלם עלומים ותל
ומן העש הדלים ומי עמא מחוכיא דוות ורעות חשיבן וביעי ומא העס
כתצורה כאורה ובלתבה בן יוד המעך אחרי העי ולסקול חשכה יוס
והקבוצ בלעון ורבים אעד הלי חשכים והפעל הכבד בלדס יתעיר וס חז
לא יתעיר ממך פ' לא יתעיר לבב ממה עא חשך ויתעיר **חשך** ו
חשך ממני מאומה ואת עבדו חשך מרעה מורדק בלי תעיר
עא חשך הדפן מלרודפו ומפני לא חשכו רק אעד חשכה לעכני חזקה
למטה משעט מלמתיס למטה ומלמתיס כעלכט וס מוליס חשך עבד
חשך עפתינו מעכיל נאחשך וס חוכי אורה וקרא בציון אל תחשוה ה
אל מחשך הקדושה וכן ועדיס יתן ולא יחשך ולא יחשך המכו כי סלס חוליס
ונמיס אכל ונז עפתי חשך ילמה עהוה פעל עמר והנפעל או יחשך
כאבי כלס עני מוכעה ובתפעתס חשך הינס פ' ברה ונה כמ חשך העמט
לא נעמא זה החשך בלעון הקדס אך פ' כמעמט מעניי מעעה ויע בן מלה
נמחה והיא אורו פלמ מעג הינס אורו נאמ זה לרב הערה עהבא להס
חשך כל העמטליס אחריק הפך מן ויתנע הנעע ודומה לו בלעון ארמי
מחדיק נחלא **חשך** ואפך נחטון חשך מעפט קראו תען
מחדיק לפי עחין עליו האורים והמעמים עהיו מוליעס מעפט
האדם טעויו עמליס בהס **חשך** תעך י"ג את קדעו קדעו חשכה
עוליק ותעופי עת וקדעך תעופיה חשפי עכל פא הפועל כעג
חשך חשפה והעליך ויתענה ישרות בצעל והעס מחשך חבן עניין
פס ענין עלי ומענייט על דרך ההעמלה נחשך מיס עבא ופלמ לקח
מיס עבא נאמ עבא עאין בן כי אס מעש מיס ואין אדם יכול לקחת ממנו
מיס בלי זיול כי אס בעבד כל עיפל וסמך עפתי העבירה בקדחתה קבא
ויקח מעש מיס עבא וכעיקח המיס מן הצבא הנה טעאר הצבא חשך ומעלה

ביום השני חתן כי עקר סבת חתן הוא עקר החידוש העמדה וכלו עמדתו השמחה
ביום השני חתן כי החידוש החפה ביום המלה ופי פחות דמים אמר לי אמר בתולה ויהי
בדף בגלון ופועהו יג ויבקע המיטל לומר עבק המלך להמית את משה כי בשג
המלה היה ושה צפורה למעל אצלו כי הוא לא יכל מהפנ החול עשה כב עיו ופיקח עתודה
ער ופברות את עילת בעה ומעל לחלו פי לחי משה ש לשם אם מהפנ העונש הזה
יחולת בעה דם המלה ונראה כי חתן דמים פי במלה את בעה אמרה כי חתן דמים
זיהה לי כלום עשית לי חתן היום למים ולהיצת בעלי ופועהישה מדם המלה לחלי
מזה ורפא החול מהפנ אז לערה ואמרה חתן דמים אמרה למלך כולם אמר עקרוותניך
חתן דמים איך חתן לקמי ההרצה כי אם לקמי המילה **חתן** היא שחנה ופי
שילגו וחתן ענן ופועהו במעפן ביערות ופעס מק
הארוב בג עקרות עניש מעני חטיפה בלית וכבר הירעקהו בצורת חתן
והק סתם סת האמת סמו העצמה לי כיום ודונה למה כי בעת החתן עתה
אחיה חתן הארוב **חתן** חתן בחזק בתיס ונאמר בקד אם יחנה
בזאול חתן עניש כקיר ופעס אם במחמת עניש כענין חפיה
מיה וחתן האנשים להטיב אל היבעה פי שהעליכו בים הבריגים עקרויין פלעג
חנקות ופי חתן בים בקרקע הים להוציא המפינה אל היבעה או וחתן
במחשבתם כלם חתן וחתן עלת ומחבולות שיוכל להוציא המפינה אל היבעה
וע מהרעים וחתן במענטים לפ עכעל המענטות דומים לחתנים בים

תקור הס בג קרבע קוריות

תבועות תבועות הערוך והפני לני הנקבה סנין שונעש העמקים והי
סערתה ורד ברזל רועה בלעג **חמל** חמלי עיניש חתן
העס חתולות עניש אדמיסות **חלמיש** חלמיש מער
והחקיק חלמיש ער סמך
בזמל חתן חמיני חבד והצאון רב קעזיה זל נדבס
בשני עכב לקיע והוא הקרח החזק עקרויין לו בלעג קייטן עמפס חתן
האקת חתובע הלעות **חפם** חק סמפס העלל ועלן ולעש אמניולק
צטרב סקתו הוא מן
ואת חתן סנין ממיכ הארבה
וא ילן חתונלים סמו כמעפיים
חמו עמל חרטים ולאעפיים ולאכעפיים ופי אברהם אבן עזרא זל פי
חרטמים הם חכמי החלפת הידעש העקר סתולת ל דב וכל מעשים
זישו בלס לפיך קרא להם עבוכרטר בעליל חס ורעש עקר החלמות ואיך
סראת העש חזונת בליה **חרמש** וחרמש לא חטק הוא מעל **חרצב** חרצב
חרצבת רפע קצורים
חרצבת למונס פיתעו סלס יבאו להם סורים וחלום בעל מונס כי במחצול
ובעת יסותו **חרצן** חרצן עמס ק ופנין זני ועל דמה חרצן
כפי החומר

לכמה שנה אומן בפעירה פס ונון היא טחיתתו קחי רחיים וטחני קחי על עם סוס
 עם זפתית על זמון להם והדומים לו כמו שכתבתי וטחני הטחנת והם העניים הזכות
 וזמנת המאל ואכות אומן טחון מקור וכן בחורים טחון נשאו בפרס עמו
 האהל לטחון נשאו או יהיה טחון עם ובהנה אמר כי טחון עם החיים
 אין רחיים בבבל היו כטחיים עממים על פתח ישראל החיים להלויים לבב
 מנעילום כי ואכות אומן טחון עב לפעירה פים יזמרו נפתית יתיה בצופינא
 היה בית העמוש חמירה והוא כמו ואכות אומן בטחון ומא בעפל קול הטחנה
 קול טחנת העניים ומהה הענין הטחן לאחר אעתי לטחון תועב לאחריים
 הוא על דרך טבול כפי למעלה ולחמיה מה עמא אחריו ועלה כרעו אמריים
 עניים הטחון כי תכן ותכרתו כי הטחנה היא מתיבתת החיים כי כן

טתף

בטחון מערים ובטחורים ויעתרו להם טחורים הוא חול התחבות
 והיו לטחפות בין עיני לעון טחפות הוא כמו עין שקופטין
 כמו עמרו חלל ולא על הטחפת ולא כסעטין ואם מאי טחפת
 אבהו המקפת מאון לאין ייש ידוא נקעד על הגרוע כלל יצא התעלס
 גרה אער על קונו וטחפת אל דרעהי ונה וטחפת הכתו בכורה ידוע עמו
 בא חלל תפלין ואם עהס ארבעה בתים תפלין על ראש ומכובנה אחר
 לה על לעון טחפת כמו עמא טחפת עתים פת באפריק עמים פת בין
 בטובה הראש מקום עמרו על תעק דוהף כעב בין העינים וכן פת
 קחה בין עינים **טיט** העילת מטט רפע וטיט ידוע ומלה ומרביה
 עבטיט והיא מלה אחרת מורכבת מן עב וטיט חל רבני הטיט

ויש הטיל דוח גדולה אל הים ויטלו הכלים אער באנה אל הים שיחוכ
 והטילנו אל הים והטלתי אמכס מעל הארץ ויטל עמול אה התנת ועל
 פועל מרוע הוטלו הים אל מראוי וטל ביק יטל אה הציל ענין הטעה
 והבוא יחורה בקה סערע הן איים פתק יטול כעבני נפעל ויחכי
 מעותיט ומנה הענין בהפול ספא וכלמך הנה יטל מטלאת טללה צב
 העיפה הטע וחול הדגה הרבה בטור טלול ואמרו עלה הטעוק טלול
 תעס מראייהא ופי עהאעה תמועל עתה מרחמים עליה מן האט

ואעפ על דרך הדקדוק היה לו לטלול הוא הראייהא כמרו בחוק
 ערה בעת ושה עק ונולמס ואמול פי צב מאר לטללה האלו
 טללה ציל ואם טללה אינה לתקבה אה היא עקפת ופי דעת עמול
 היא קדימה טלמ אנה הצב הנה יטל מטלאת טללה ופי דעת עמול
 עהיה סעעיה ומתעב כמו עמא מעב סלום קברו **טיק** וקראו צב
 בתעיים ובטירות פ ארימון ונקרא הארימון כן ופי עתה

הארימון עשויים טירות טרות עזה בטוח באבני צית כי הטור הוא העקרה
 בלבד חול רבין והאומנין קורין ביאש הערבי וכן טרי צית וטור פירמור
 אריים הם ערביין וינענין מעל סמדין וכן ערוב ומבטלת עשוי לתת העדות
 כבוב מרוע לערביים לפתק נקרא הארימון טיהא אה טירת כמס אין פ ארימון
 לפי דעת אבל פי כותל כמו עמא לת ארי ופי ינעו פי בענין ארימון ומבטלת טור
 טרי בענין ובציר ופי דעת כי הל ענין ארי **טלול** הוא יבנא וטלול
 פי מכהו סומר יעיס עליו תקרה וכן אמר חלל למוסד מטלולתו וכן מנע
 בטבת בטלוא והדצ אחריו למד הפל ומעפא בטלוא ופי כעל קוריה

ומפני ההוא נהפך הקמץ בענין הפעל כי היה ראוי בפא הפעל כמו
על חמה ובה בתו בלפי קמיות ועל טהור ואל קדש והמחבר אל הכף ואחר
טהור צבעת ימים יפירו לו ופ' חזן אחרי פריעתו מן המה אחרי המוות אר
הסוף לטהור פ' אחרי טהור אב ובמלאת מי טהרה הוא פפיק והיא קימין
ונק' העתרה כי העם העפר ממק טהר וכעס העמים לטהר והפעל הטהר
וטהר הארץ לטהרו אג' לטמא וכה תעשה להם לטהרם את ארץ לא מטהרה
היא ויעב מערף ומטהר עמך וטהר את בני לו ונקק אותם ורוח עברה וטהרם
פ' כי פוער העבים מתפזרים העמים טהורים וזכר וכן קהב טהור אחרי
הערפ ויעור מונקק ועק' מל סג הוא טהור ובבב' חזן קהב טהור עהיו מרביסין
אורו ללא היה חסד לוס וההתפעל אשר לא הטהר ממק וטהרו הלויס
והטהר והלוי עמלתיש את האיש המטהר המתקדשים וא המטהרים
בתלם חזן התפעל עפלה לקל והעם בעמיתה מס העצב מטהרו הטיה
בקמץ חזק להפארה וכן לזע הטהר להפארה פלזא מקדש יי ורבים כמנהס
והראוי פא לזע מטהר בפא מעמר מרבי ופ' העמל מטהרו פלול
העצב קלול ונקיזתו ונהר מלכותו וטמא לרץ מערה טוב מה טוב
זהו מה טוב דוקיך והפעל הטהר הטיבות פ' היה עם לבבך
והתא טוב לפע האלהים וירא אלהים את האור כי טוב טוב חזק הטוב
היא אם רעה עדיקס ולוביס ממק ועצב לחס ונהיה טובים פלול עשירים
ומאוס כי טובה חנה פורת עצב תרנת הטובות שמנת ניהנה וכן בחור
טוב ואין איש מבני ישראל טוב ממק פ' יפה מראה וכן מצד ונעק עפיה
והעם על ל הטובה אשר עשה יי ליעראל טובתי בל עליך ומבני הוא והיה
טוב הדוא ובהממל יעוב החולם עורק ורב טוב לבית יעראל טוב הארץ
חאטו את מעביר כל קוב וקר לב טובך ביעו ויש לומר כי טוב מצול
זס טהר וטוב באורק עם דב ובין בעמך ובין במורית אתה הם טובה
טו את העש והעם וביאו מטוב ידוע ופ' טול את העש את
יצור העש טובה כי טח מראות עיניהם תחת וטח את הבית קמץ

והש טחיס אורח חפל אמר אל טחי חפל והעם איה הטיח את
ה טחיס והמקור מהנפעל נאחרי הטות וענין הטיח הוא עטחין עט
הבית בבית או בחסר בין אבן לאבן כעמון אול חרותה הן אמר חפעת
בטוחות מי עת בטוחות חמלה פ' כלות ואמ' כי נקרא כן לפי עהן
טוחות ומטוחות בחלב טוך טור אדם פחדה טורים אבן עלצה טור
בגית וטור ברותות ארזים וטור בהם סביב לחרבעים טיחה
כח פ' אורית ומפריעת ועל נזכיר זה פוער טיר זנוש פוער טוש
על אונל פ' חוס תבצ פוער חע לאפל בערה דטמים
לכל טוחה כמטחוי קעס פ' הורה חת במשיכה התעם פלול
מיונה חתן והוא עם בלען רבים ופ' הורה פ' עדה
תוע ויאמר ממק ל בעין הלזע טחה טוחות ופ' מטחוי מטחויס ובמקור
מטחי קעס ופ' היא החתיקה ממק כמ עמדתיקין מעכ התעם חתן
בירוש טוחן פרחים ויהי טוחן בבית האפאים ויעזן עי אשר

טוח
טוח
טוח

בעיני מעפס ים היו התפעל מתטמאו יתטמא **טמא** שמיין בעיניהם ושמים
 עם ענין סתימת הלב באין דעת כמו שאמר
 וכן ענין ושמים עם כי אכילת הערש קורחת הלב ומונעת ממנו הבינה ובלב
 חזק נפשו הפא והעין בזה הלשון באמר מטמא את הלב וקראו כמו כן טמאוס וכו'
 עתה סתם שלא נראה לו זרות וכן זכרוהו כפול העין לבה באם היתה לו זכות
 וטמאה בבית חייב מעום בנה בעדה חייב סגור חורט ומה אחת זכרו בלא
 כפל על דברים נשג בעלי בתים יורדין אטמון ולכן למקום ציהיו סתמים
 מהם שלא יצאו להם ענין ויש מפרשים כי אית טמא סתמים אפי' כלם סתם
 עתים שלא אול ארז **טמן** טמן יעל ידו בלחה טמן פח י וטמנה במלט
 ארז י טמנהו עס
 טמן בארץ חבלי טמן בחב עני והנפעל והטמן בעפר והפעל הטמן וילכ
 וטמא והסם עני לם מטמן כי יצאן מטמנים בעדה ובארץ וטמנה
 וקתרים פניהם חבט מטמון תאר למקום עיטמים בו ולס עני המט
 טמנה וקח הדין הטמן מידך **טמא** טמא נקדוה ברין טמא ענייט סל
 טמנה הלשון באמר **טמא** איכבה אטמנה י אולס וברב חזק בענין ולכן
 מוצאות המטמנה והמלוכלכות וזולתה רבים **טעה**
 טמא לא מוטא במקדא אך טמא אורז
 כי הטע פועל יעא עמי והש טמאס והש ועק
 הפך העבר לפי התבנה וטעה והוא ענין טעה וענין טעה
 וטעה וטעה בטיה ענין אחר הס כי הס ממועא אחר וכן טעה וטעה
טעם וטעם כל השם לחס טעם טעמה בקנה המטה אטעם לחס
 מאומה אל טעמן מאומה וטעם אס יע טעם ציהי חאומה
 וטעמו בעצמיה ברבץ והיה טעמו טעם ארז העמן ובטמנה חס וטעה
 י מטעמים ובקבוצ הנקבות ואל העמן למטעמיהו כלם ענין טעמה י טעם
 ארז צפין ואין אורל ממע ומעביר על ציוק כי אס מעט וכן אורל מטעמה
 ציה עריכה והערין בעצמיה טועס ואין צרך כלס הנה כי הטעמה צפה ו
 וכן ארז ארז ארז ארז וטעם ברבץ הטעמים זה יונה חלק חס
 חס לחס אפילו טעם אין עריך למה שלא חל על עתה טועם זה ולא טעם צ
 כמו יאמר וק אול טעם לו ארז ועשה לי מטעמים כלם תבטל שיטעם חס
 מטעמי מיני הטעמין הטובים וענין אחר מטעם המלך מעיב טעם וטעם לקנע
 יקח ברין טעמה בעצמן ארז טעמו טעמן וראו טעמה כי טוב מזהה ענין
 חל הענה והרעה בענין הלב ותכן הדבר **טען** חל ברין טעמן חסן וכן
 חל חסן טעמן חסן טעמה **טען** חל ברין טעמן חסן וכן
 וטעה אכנס וזולת זה או יהיה פ טען ענין דקירה עקרה הברכה ברבץ
 חלס ארז מזהה חל חל ודמהו אל לשון הערב אטען אל חלר חלס לקור
 החמר ברבץ לחסן וכן מטעם חרב מדקרה חרב **טפת** חס אפי' הטף
 וכל הטף בעיס ואם כל טפס ענייט הקטנים והפועל
 חלטה כלם עהיו חלכות ברבכים ובצוקים מספיקים ומרקדות בחוצפה כמו
 הקטנים ענין חס בעת ורעב וילכ במפוק וברקוד כפע חס לא יתביטו או יהיה

א שירותי וענין אחד כי טל אוחה טלך נגמל טל אס השמים יהט טלס הדבץ לחקרין
כפל טלס ולעון רביס טלס או טלס על מעקל עלים **טלל** כקוד וטלוא העקודים
והטלואים הנקלות והטלואות הוא הטלס השמים **טלל** הצוללים נקדות נקדות
טלוא הוא עתהמין יחבבים וכן ועלות בלות ומטלואות טלס כמקטת בחתכות ער
עליהן במקום בליהן וכן אמרו חז"ל לחכמה ער בטלואי על צבי טלואי וכן לחכמה
צבי מטלוא וכן ידעו כלמי הלען חתיכות חתיכות והעשי לה בצורת טלואות כלום
במות בצדס מעונין הרבה ויתכן להיות מן העדע הזה יאב וטלוא טלוא חלב
אחד ואעפ עסעל בהא לפי צמצאט קבוע בזה בקרוע יקבץ טלואים ואעפ
סדיה מן הקין למל טלואים בעי סמ צמר בעל האה סמ מן עמא עמאים
טלוא טלואים בא בקמץ כמס תרצו אך נטלואים מן סעל חלס ואס טלואי כ
יצא טלוא בהא ואלף טלואים מומרת מירד פאלף ועמי טלואים הוא רחוק לפי עהיודו
הזה פאלף נמט במלות הרבה ובהא לא נמט ועל כן טלואים איטן מקבץ
פדך בעל האה כן היה אן לוא טלואים כמס מן קנה קנעס ופי טלוא חלב עהיה
עדין יונק חלב ולא אל עשב עייין והוא המשפח ופקדס בטלואים כן בנעיהו
עס מקוס והטבון עהיה כמעשה אן טלוא עידע לניעס על ידי עהביאו כל אחד
נאחד טלוא כן זמק פסח היה וכן טלוא ינעק בנמלי פלתיא **טלוא** כן טלוא
נדרו וטלוא עבועס וטלוא הארץ והנפעל והיתה אס נטלוא כן צב
אלה טלואו חלס ויש אומרים כן מרה הסודע ושמים בם והוא חמר חלף והטבון
אעל עהיה מטלוא טלוא עס טלוא בענינכס וטלוא טלוא יקרא כן איס טלוא
צפיתס אנכי וצפך עס טלוא עהיתס טלואים חס וטלואים יחיו לזס ואס כל ביהמה
טלואה עמר לא יקליבו ממנה קבץ לני פ בהמה טלואה בעלת מעס ולפי עהיה
טלואה על חלקבא קרואה טלואה כן פ חז"ל אפי עהבימה הטלואה כמס פ
אמר לטלוא סנה ואס ביהמה הטלואה ופדה בערדה והוא לרוב במקדו
בהמה טלואה לבית הבית ואעפ עמא בפסוק עומלה כמס פד כמס אער
יבוע לני זה עמא ואס ביהמה טלואה ופדה בערדה לא יתק צבון צבון
עדין ער חמור לא היה עפדה בערך כן חס בעה אך חס טלואה ארץ
מחזיקתס והטס ואל חלס כל טלואה וטלואו עליו והפעל חכמ כן טלואה
דינה בוס לא טלואו את מחניהס לטלואו או לטלואו למען טלוא את מקדס
הנה נפסי לא מטלואה וטלוא את החפס טלואה חמור והלניא ה יונה אלה הטלואים
וענין חזק ואין ערך כן מקוס גללים היה והמלך חסר את העללים וטלוא המקוס
כלום עס אונס מקוס טלואה לפי עהיה מקוס גללים ענה עהיה מקוס טלואה
אחרי עס העבלת וכל טלואות ועל נוס פועל מרוב מן הכפעל אחרי אער
הוטלואו מעפלו עס תינו הכפעל הטלואה נעס זה מענין לטלואה כן אחר
זה יתק אערנו ועבשה אחרי אעפ ערדה הרי היא טלואה אעל וקאול פידע
אחרי אער הוטלואו לען פניעה כלום אחרי ענבשה כמס עמא כול לקחיה
בערה אערת האחרון וכן הוא זה הפי לעבד חז"ל עקבלו עמפלו עמפלה לאחה
אעפ עמא עבשה לו אערה לטלואה חמור ודינוד לניס אער כיון עהימה ביה הויה
נאס זנכה עומדת לחורו לחמור כיון עמא הויה ביה הויה אפ הוטלואה חמור ונמר
נענשה וכן פ ואל חלס כל טלואה כלום כל דב ענבוע מן הנוד וכן חז"ל מאו
ואל חלס כל טלואה אער עקד דב אפי לברס האמורים אנדי ופי עהיודו
הטלוא נמט אפי לען טלואה על הדב הנמט וההכפעל ואלה טלואו לא טלוא בעל

וישיב כי אברהם משה כי טרם מראונו מפני יי אלהים כי אה מעה לפניה דינע
 כי אהה ויבדיק טרם עתהפלו בעיניו מראונו מפני יי אלהים אב אהר ואהרן
 נחלוו הקלות והמטר העמיק למנוא ור יונה הוציא לו אלה לענין אהר ואי ענה
 דק כלס פי קודם **טרף** וטרף דרעאך קדיק חטו קמוץ וחטו חטו יי הול
 טרף וירפאט בלו קלעץ וכבר כתבן הדומים לו במלך הקדויות במלך
 פלע פי טרף עאריה נפשי ויטרף לעב אפו בנימוי נאב טרף לטרף טרף והנפעל
 כל היועא מהנה יטרף אם טרף יטרף ועלא נקב פועל מסלוצא טרף טרף יטרף
 והמאר ועקבה הטרפה לא יעלם עבלי וטרפה לא יאכל אטמאה בה על האמיה
 בא להקדיק אהן לפיק אהן אטמאה בה על אמילת יבלה וטרפה וס יעאל מונהדי
 נאמ לא יאכל להקדיק על עבלת העשק הטהור שאינה מטמאה אלא צאכיה כל עבל
 וטרפה מו העש ומן הבדמה לא יאכל הכהנים הועדק להקדיק חתהנים לה
 שהותר להם בער מליקה היית מונא ותר להם בצר שאר עבלת אפיך אהר
 לא יאכל הכהנים והעם לא יערב עה יאכל טרף בן נקדומי מטרף בני עלית
 גהדי טרף פי יהדים טעם החיות הטורפות והנה על דית טרף בפיה טס
 באר מפני שהיא קמוץ והיא תאר לעה פלומ על דית היה טרף בפיה וכן דעם
 אנקילום שהיא תאר לופני שהיא קמוץ עמלע חביר ענין הטרף הוא ענין הלימה
 פטיחה והחבאה בכריחה וקראו חול ועקובת הריאה ופועא בה טריאה מעפ
 שאינה שרפת ביד חיה נאעפ שאין נקב בה כריחה לפי שמרפת הריאה
 מפני נקב וכריחה היא צאין סירפיה בלא נקב ולפי שפרשמה החיות על י
 טרף אה צב אפרשמה הארסל טרף טעם היא על י לקיחה זה מזל נאעפ שאינה
 פטרף החיות ויהי טרף בבית ונתמן טרף לביתה הטרף פני לחס חקי פומר
 פרישטי וענין אחר כל טריפי עמדה תיבש פי עלים וכן מלע עלה גית טרף
 זיתא ויחסדן על תאנה ומטיטו להון טרפי תאנן וקילר בני קרבן קורטוה

טאטא

וטאטפיה במטאטי סעמר או יהיה
 עורע המלה טוא נפל בן קפא וקלמל ומעקלו ופלפלה במפלפ
 או יהיה האלק האחרונה במקום האמר הפעל ויהיה עורע המלה טאה ועפלה
 בן פא הפעל לבד ומעקלו ופלפלה במפעל או תהיה המלה צביל מונחנת
 הפעל הפעל ופי המלה אם רנה במקומה ונעקנה אעקנודי בלעג נבדברי חול
 או ידע רבנן מאי וטאטפיה במטאטי סעמר עמעשה לאמתייה דר דקאמרה
 והיא אתרמא עקולי טאטיהא וטאטיביהא **טפטר** פקדו עליה טפטר הטיב
 בדיק וטפטרין טעב צבי הטיב
 והער

נשדבה אות הטיב ואחל אות היוד

יאב כי אמעתיך יאבתי א ענין כמן מאבתי **יאקל** הואיל מעה באר אה
 הבוריה הימנה כי הואיל הלק אחרי ט
 הואלן ושעב הואל נא וווי ויאול אלה כי לא עשה ויאול מעשה ענין כלס הרענ
 והחפץ ופי ויאול אלה ליה אלה לעבור כי לא עשה הימין אלה באלה
 וטאטפיה עהיו פביס עליו הקידס מעשו וענין אחר ויאול שאול אה העם פי
 העביע אותם ויהיו יאל ואלה בענין אחר וענין אחר אשר קאלן ואיך חטא

והטפח מן תה בבו ילום לכו בעוקים מהותפות בדיהן ומעצמות בדליהן ויהיה
הטפח וטפח בענן אחד המן העה וטעה ועד ה' בן חול לא מחזקות וא בזכות מלוא
אפפות טום מלאות בצוח בלא תמפת ובלא זיען וכן אמר אלה טפח צמות ה' אלה
צוח טפחות טבעיות בנין עזה עמין בן תמפת ולא זיען וכן ה' הלך וטפוח ה' ו' ו'
סדקיות בהליכתן בצוחה לענות המיעות עוות **טפח** מספרת טופח עט צמות

מציא במקרא בלעון נקבות
באמה וטפח ולא ועבין טפח וקצבין
היה טפחות עשה מי וחול שצחמטו בן בלעון זכרים טפחים ענן טפח ענן זרת
אצל מלה הטפח כמלה איעה הדת כי מלת הדת באעבעלת היל מפונדיות
ומלת הטפח בל אעבעלת דבנקות זלון והזרת הוא טפחים של ערעבץ וה'
היה טפחות עשה מי כמו עמדת הטפח קערה בן מלת יל' כמו עמא הודיען
י' קצ' ומלת מי מה היא אמר הנה טפחות עשה מי' כלום אפי' אחיה לל' מה

עצב האדם לחיות טפחות הם מי וחול' טאין ערך כמו עמא כי אלה עניס
בענין כוס אתמול ו' וממל עד הטפחות ה' מן היסוד ועב הכותל למעלה שהיה
באין במלת הטפח וינתן הר' ומעלן בפועל' והפועל הכבד מלעט אמר
טפחותי ורביתי אמר טפחותי בענן זילו העלים כי כן עשין והזק צמטפחין אותי ו'
ומעריך אבדיו בט עת טפחותי אורו וכן העם המל עלי טפוחים כלום עלוים
ציטתו מורס ויתעסקו בצלום ימלוס אחר בן הבי המטפחת מער עלי ה'
פעיה וכן המטפחות והחריטים ה' קעפים וכן בדבר חול מטפחות קפלים
צבל עשין אותן ופריכין למת מטה וכו' היא צניאן ויע מפרעים והמטפחות בן
הענן המעטן והס צבד הילים עשין בלעו **טפח** טפל על עקר זדים ותלתי
על ענן נאולס אמס טופלי עקר ענן

זה עיהם יעראו עקר ויעקב טפל כלום דבק לו ומתבד אליו ופי' טפלו על חצר
ול מה עלו עשיתי וכן והטפל על ענן המבד על המעט עשיתי עקת אחרים
או עקת עשיתי בעל שאין ראוי לעמו כמו עמא ותורייטנ עקת עשרי
טפח טפע מלב לבס ה' עמן וכן מל' העמו לב העש סנה טפע לבא דעמי
הילין ומנה קרמו למי עהוא טפל דענת טפל' ו **טפח** דלק טורל ה' עמין
בענין אחד ולא פ'
נעסק מלוי דוקא וכן חול קרמו למי עעמקו המיד

וא עקט ממל טדוק כמעט עמרו בעל הבב בפועליו הו' **טפח** לוי חמור
טריה ומכה טריה ה' אוק וכן הוא בערבי ובעל הממות
צמדי אישנ **טפח** היו על אורח טריחם ומעמס ענן הכבד והעבל וחול
הרבה בקה הלשון והפעל הכבד מנה אה צדי טריח עב
ה' אה בדיה טריחו עב כלום להבא רייה לעס טריח העב ויכבד מרוב המט
ויהיה ד' מן ריה כמו כי תחת יופי מן טה ונ' מן ושאו מליך בניהם קיש'
טריס פלה לרבר ב' נקדוה מטריס שום מבן בטריס בוא החרטה

טריס בטריס תחול אלה ענן הסלה הזאת קדים ופ' ועממאל טריס דל
את י' וטריס עלה מלן לרבר י' קודם עידע עממאל את י' וקודם עעלה אליו לרבר
י' סיה מ' עקרא אליו י' עממאל ולפיכך לו הבין כי י' קורא אליו וכן וער אלהים
טריס יצבה ה' קודם עיכבה סנר עליה דוק בריכל י' ועממאל היה טורב במקומו
קרא י' או עממאל ונ' ויקרא טסה לון נעמ אברהם את ענינו הטריס תלע ה'
אברה מעלים כי טריס תרמון' ללענ י' אלהים ה' הקודם עממאלס תרעה

ביוזפה על איל במוזק היוצא נח זנת היוצא יוצא היא לא יצא ביוזל או יוצלת
 הוא ורעה בלעג ובלענה חולכה יבולת במוקדע אצל לא במדינה אבל יוצלת
 זה הכנס בקורה הוא תאר לכהמה שיט לה יבולת עמו חרוץ שהוא תאר והכנס
 במטנה הוא טעם דבר לבלת עמו יבם יצם אותה או מבה יבלי ה י
 שוקה יבמתו עהיה אמת אחיו הוא נקרא מיבם והוא וקרא יבם זה
 והיא יבלתו מאין יבמי ועצה יבלתו וכי אמת היבם נקרא לה יבלי
 על עט בעלה הנה אשה יבמתו ואין יבמתו יבלתו מחוץ מן יבמה
 כי אם כי יבמתו חלו עכר בלוק הלקוק יבש כי יבשו אליה מיס
 יבשו יבמותו יבשה הארץ ויבש הנהל יבש ויבש מקורו על אמת
 מן יבתי ה י יעבר בליס ויבשו ור יבם יבם יבשו בחירה הון ונח היוג
 נלקט לא מעלותו כן במהרים המלוקדקיס כי אם בעוה הון וחך היוג וחלקה
 אשר לא תמטיד עליה תיבש והחשן הריב אשר העביץ יב הובעתי עק את
 הנביטו כל מעלת יאר וגם הוא פועל יוצא ור יבם יבמה בודה ואין ענה כי
 הן הפלוק ועבר בים עלה הן ועבר בים רוח זרה והכה בים זלים
 והכה הרוח גי היס ויבשו הרוח לל מעלות יאר וכבי אחר תיבש
 גם ינעב בים ויבשלו משטא וייבשלו והיור הכתה היא יור אינו ויר
 יבשע עלילה ונאמה תעניתה על היור הקמתה זר יהודה אמר בדה
 לא יט אוח כי מקטאו וייבשלו הצבן הפעל והן לעב אמרן והס ועמל
 על יבשה והרמה היבשה לו הוא תאר ובעת המורה הוא ויבשה
 הין יבו והחאר בלמקל אחר עק יבם נפצע יבשה יבשות מאר הע
 הזה ידוע שהוא עק חורב ועמ לא יעלה יבש יעלב יבשן הולטי אר
 נבשה אט עמ יאלת ימותו ה יית והפעל הבלל הובעת היוג את
 חני כל עבירה ואשר היס פעלים עמלים הנביטו אבנים הצפן העבידה
 על הדק מעל למע יתה בעת כעאניה ליתס חלה כרמנו וכן הוביש
 תירוש הנביטו חבלים כל הצמיח על שם הנב בשנ נחיס בלה וצוק
 כי הוביש נאמן לאם עקן בוסת קב לנורמים ויעביז פ שבה הצדיה
 תעם כרמס יבבים וכן ה

יב אמה קנה יז כי הנה עי אנה תציון נפיז ועמיתה ביל מוצייה
 והנפעל עק ממועד בחולתיה טענת ופעל קב אחר וצה בנ גוי
 עקרו ניצה ונאמן כמ מצבין הפעל משטאו ויבשה והעם ציו ונאמה ולא
 טענת אמן ועמ יאר הנה מן המסלה הן מאמר הומר וכלל התבטקה
 בטורה הזה יבש צעתי בקדמי עי כי יבשה ידו כי יבשה כי אל היצע
 להשירה לא יבש ארית ויבש עמי כי היק ופעל קב אחר הובשם
 י הובשתי בשנתיק וכב אחר אל הצע צמה אמת כל השב והעם יבש
 מעים וכל צמק ולא מטיב צע ולא יבש כי הוא כלו קמוץ נאם מאר
 יתק וצע כל הציבים צעים הארם בלמן יבשה את עמי ויבשה את
 להמנעק בים נאם נאם יבשו ציע פו יאמ המהל ממק ציע יעביז
 היבשה ידוע כעבין העיפות **יכ** יבתי לל עבובה אשר אמה צע
 מפניהם אשר צעלה מפניהם ענינים ירא יאמתי כד ויפני י
 יטלת ידו ויפני עמורע יייה וממק ידו אליה כלומר העליכו

ואלו עדי עען עבן סלוח וטפעות ויאר יל עפת היאור אל המים היור
ביאר יל יאריהם ועל אצמיהם
על דעת אונקלוס כי היורה הוא
עבר עתה נהיה אצל יאריהם תלום בלשון אחד את עהוה ממנו לנהרונס
והיאור הוא המים העבים והנמטפים פלים כל הנהר אל העדות ואתי זכולם
הוא ענמטבין מימין ועבים על העדות להעקות נקרא יאר וכן חתקל נקרא
יאר אחת הנה לעפת היאר ועלמה טאור חלק הנה שלמה זכועפטן ביאר
קאש יאען אה לבי להדפוחו להעבירו מאלה הדברים עלה זכר אונס
והזל הרביל בנה הלשון באמרים כל זמן שהבשלים מהיאטיין מהם
יאנע נאטי רענת קני עבן יאוס ידוע והנפעל נאטי ממנו עאלו ולרור
אמר טאט או אמרת טאט טאט לא אמרת טאט לבי ונפרד מלכת אחר
אלהם אהים זבל המזוקת בהם וזכית אונס תמיד ותאמרי טאט לא כי
אהבתי ידים פי טאט לבי מאהבת האל יא ואמרת לא כי מינע רועה בן ית
אהבתי ידים ואמרתם אלק וכן ואמרו טאט כי אחרי מהעבותיין כלום
אנע לבן כהלק יארי יא כי אחרי מהעבותיין לך והמלוח האלה יש עשר
הקודש העבן אפיק יפיק כל המער מהם לפי מקומן כי מה טאט היאר
ופיע לזר היודי ונאעו בזה ובקצה והדבים לפיק עיזה כי היחסי הלב
הכולל מורק ואפער עתה טאט מאלה המקומות יא היאוס **יאג** כי יא
יארי יאט לט האנשים ויאטו הכהנים אלק ביאת נאט
יבין המלוח האלה עבן המיעוט ציבד צה כן ופי כי יא יארי כאלו
נתאעו המלוח לך כי יאק עבנה לא לאחר כי בבל חמלי הצנים יא כלומר
בבל המלוח ובל מלוחם מוהים שאין ממנו ותלע טאור טאט ויתעו
יה יפיעק חמליים אל טבא או חמפס **ידב** טאקפס ותעבב חמלי
דיענה טבא והלשון שמפיק לרור
יא יארי וילוי עניהם טאור **ידג** סי יבילט עיר מער יבילנה ילה יביל
זי אורא ועאל נזר פועל ממק יובל עי ובה פוקס בקמין לאמר
יובל עבין עבין טבא ויבא אונס טבא חלי ואוביל יתרון לבל והלק
מהרה ואוביל לבריע ועל יובל יעלה טרעו פי מים וכן פלים יביל
מים ואם ברחלה פלים ואחר כן פי עהם פלי מים וכן על אובל מול
והאלק המורה היוד ופבר קטבילו בעורע אכל וענה הארץ טבא
והארץ חבן יבולה ואין בל בצפנס ובחמרון היוד לבל פת כי בול
הדים שליש עבן טבאה ופרי ול מוע הארץ ופי לבל עת לעק עת
יל יא בימין פי הטבאה ביהו ויז מפישים קוריה ביהו לפי טאט
עדות בוס אפו כלום עתה ינה ערות אבג בימין ויחדב מעפין על
הלק והעדי לציאמנה וברב חמבני בול הדים לבל עת טאורע בול
בקיין חמלי עופדות היובלים אמר בל המלוח טאורליא דקרק רכריא
ובל **ידה** מאי טאט דחמי יובל ישעא דרכליא הוא דהנעא אמר ה עקיצ
כמחלכתי לעבד היו קניין לרכליא ובלא והעופר עבן נקרא יובל לפי
עיהו יל איל בטוק היובל וכן זנב חמליים נקרא יובל לפי עהו חוקעס בל

צדיקו כי צדקו וצדקתו יבין צדיק מה אלהים בבית פי אהוב מה ילדות
 מטעמי אהובות והטעם נתי את ילדות נתי אהבת נתי ידן ידן
 הנה ברא והפעל הטעם ילדות את קדמת הצים להמלה וידן אבי כי מטעם
 וידן ובהנה פא הפעל שארה העלתה על יד חיותן ולדעת ארצי אבי יד
 הוא מבין הפעל מטעם וידן ופי ושלכו והפעל הטעם הוא בא הקריין
 לה אלהים גם את אנה ידו עמך הודו לוי ומטידי אהולין עליס
 ילדו ילדה ותלה יעניש העבד וההולדה והטעם אן מקור על הילדות
 הוא ואחיו ובא דגן נחמדות היולות כמן דגן אלה טלדו להרפה הולדה
 את פרעה ואעפ שנתב היור כן נכח ון בעלדו להרפה שהיא פא היפעל
 נאעפ נבא הולדה לתמונה אבל יד הילדות היא נקר אבל לא הילדה קדמתה
 נכרתה על הביאור אס לא נבגעה ומא הולדה וקול דמה ולקח העק חמט
 הפעם אורה את יע על כן קראו עמן יהודה ופי צעק מלכות ישראל
 התיק יהודה נקרא כל ישראל יהודים ואל היהודים כרתבם צבוק ויו
 יהודי וכן נתיחץ לעס הקודע כן ואל תלב אלין יהודית ונבנה פועל ממט
 בעב מהאנמות לרת היהודים התיקלים ומא ומודה ועניב ירוחם עס
 אן אודך אן יהיה אודך מהענין הטעם ידוק אחיה פי ידן עמדתה ויו
 למעל עליס וההתפעל והמורא אנה חטא עליס נחלדו את חטאם לשון
 דודי ידע ומוזה הענין זבח לאלהים תודה הקבץ עמדתה עליו שטלן
 קדמתה ומוזה אבל לא היה לן תורה חטאת ואסם אלא תורה שלמים שהתורה
 לא היתה נאכלת אלא ליוס ולידה ואעפ שהיה בא דגנן הזה על שנת א
 היה לן תורה חטאת ואסם לפי שהחטאת והאסם באים על שנת מורה וזה
 הזבח האהים היה מביא אונכו על כל שנתו כשהיה רועה לאתודות ולשנב
 על דרך הטובה ויע אומרים כי היה אדם לביא אונט הקרבן כענינה
 לעס ולפיכך נקר תורה יצוים מורה לעס ית על קנע עעשה ון אס על תורה
 קדיבן והקריב על זבח המודה עתי תודות צלוות פי שנת אחי תורה עהיו
 קמץ כמן עכתי על חוב לחס חמץ קדיבן קדיבן ואחרן צלוות כי יצעה
 חין מינים חוות הקיקין ודבולה ונחמץ לא היה כן חין אחד הנה
 מן החמץ כנע שונה חין מעה לפיכך קורא אונט צלוות על יהודה ו
 יונה עמן בנע עתי תודות צלוות והתורה הענית ופי ה יונה לשון קלה
 וקהלות וילן פי כמן עכמתו במענה עמם בפרק צ מעבשות אין לוקיפין
 על הער ועל העירות אלא בצל על עת ובעתי תודות וצויר וצי לאל
 וצ תודות אחריהם הפניקים טאלת והחענה שארפת ופי וקאם צמ
 תנא עתי מעינת עמם בחמץ לא כבערן מעה חנ מלי דאך קרא
 ואעמידה עליו תודות צלוות **ידע** טרם ידע את יע ולא ידע
 יעקב לא ידעה את יע המעניק
 וכל אשה יודעת איס מעד לא ידע איס ידעתי כי כל תוכל לעשי
 בעס ואדעך לענין אמעו חן לא ילודי טעם עמתי פי לא היצלה
 בעמתי על עמתי טעם מרעבות עמי עיב וכן המעניק הרים לא
 ידע לא היצו על עלעתיקס וכן תבואה עואה לא ידע מלה אדם

יד וכל בני דוד נתנו יד יחד עליה לומר נתנו יד יחד להיות בישות
עם יד יד יחד יחד כי כן יחד לניגום ברעות אחד ובעבודתו אנשי
המלכה אשר בידע ביוזותיו וכן וקחת בידך עשרה לומר וקחת
אחדם ועל וברקותך וכן ויקח את כל ארץ מלך מעשותו וכל טוב מלכותו
בדן בישותך בידים ינעמו ברעותו ויוצרות התלושה בידו מעשים נתן
יד לומר הוטטט ידיו למעשים להחזיק בידים ולענות וכן ומטה ידו ונתן
תנה את ידך וימן ידו לקיום הצדיות כי כן חפץ לקיים כל דבר יתן אדם
ידו על ידו של חבירו על הדך תקענת ארץ כפוף ואפשר להיות כי תנה את
ידך להעלותו אל המרובה כי אחד נאמר או כי לבו ישר עמו אמר לו זיתך
יד ויעלהו אל המרובה עמו היר יואז אחר לומר אם עס ידו ועצמו ביד
זה לענות וכן אשר חכה ביד בל יתן כלום טאלו על ידו ובעצמו נהרין
כיון עתה לו לאוש על דבר יוחנן בן קרח ולא חס מעלה עליו הכתוב טאלו נהרין
על ידו ולא היה בהם ידים אלא לומר לא היה בהם כח ויעשה אדם
ופעלך אין ידים לו אלא מה והעמדה מלאו ידיו היום ומלאה יד
הדך וכל בני כמעשה שימלא ידו חן הקרבות וכלו זכיר מוכיח
אדם וכל עבדו כן נקרא המקום המוכן יד ויד תהיה לך אדם על ידו
החבת ידים פועלת על ידיו ויש אדם את ידו וידות חנה ומנה
הידות טאלו היו מקום פחיתות הקרועות מנה ומנה טעניה יוטב ביד
ראו יד חלקת יואז אל יד לומר סמך אל מקומי ולצול אשר על יד
ארץ בלכתו להשיב ידו להשיב מקומו לצול וכו' כי טאלו לעמדה
מחוביה עם חרבות ידיו מקומותיו וכבר פ' בחרט ארץ ידיו
חמט יד חנית לומר במקום ערמות ועבדות אהבת מעשים יד
אבטול לומר מקום אבטול מעבתו טענת על טמו והנה מעבד לו
יד לומר יצאה מעבד לו מקום ומעבדותיו וכן נקרא ער החלות
יד עמי ידות לעמי דותיו להי טהוא מקום לעמידת הדלת וכן נקרא
החלק יד וצדק מוכן אדם להיות חלקן וארבע הידות חמט ידות ושאר
ידות לו צדק וידיו לא עטה במים כל אפן לו אלא לפי טעם ורין
אם כל בערו יכול את בית המערים תל וידיו מה ידיו בצדקה חקל
צפן בעראה פרט לבית המערים ולפי טהרן והצורה ביד אדם על המכה
הנה יד יד הויה מפני יד ביד יצבת יד ערה היר יד תקע
את היר הצולה כבדה מאד יד האלהים עם והייתה יד יד כש
ול עמרתיו בית העמון הוא מורה על המכה וכן העבודה בעבדה
בסו ובחוק הייתה על יד יד ופ' בחוקת היר בחוקת העבודה
על יד יד לומר מלך יצאל לומר במעורו ובטל חותו והיר מעמדה בטון
קנה ברוב לעמים בטון קנה והנה יד טלחה מלי נהנה ב טענת
קפר נה יצאב על ידו יד ויש אדם כי ידו חמד בית העירנות
ופי ידו בידו יד נדך ידו צורל בתקם ידו מעשרות דאט לבן
דבריו ופ' העולכו כן נדך פל ינה בטקל וקלו מעשרים ואחור
ית טעמו ידה מבין הטעל טמו וידו מבין יד יד יד אפער

והדעה טוב צאמה מן ענין עליו ותנה אל ענינו ופסס כי מלאה הארץ דעה
אם יי' והקבוצ תמים דעת עמי וכלא הא הנקבה דע אעא דע אמרוק
והקבוצ תמים לעני' ומעקל אחל ודעש אפסוק יעני' ודעש החרון עמור ודעש
עמור ברור מלון פ' ודעש צדור צחמ' מלון וכבד כח' הדומים לו בחלק הדקדוק
וכלא בלשון נקבה ומעשה הדעת תאמה דעש מרמז ומאז מלדע והעל' ויתר
אעראו עלע צמית האלמ' מלדע תצדע או יהיה אורטו ידע בחלק מצב מעל
ואם בלוח מלדע אהיא מורכבת מה דיוג' ועלעק האז ודוע בצקל צול הדיס
זהיא כסו יבול ועלד נקודתן בצורט מלדע ומרפע לא ילדע מי הדיו' ואן קדו'
כסו וקדע יי' למעריס ועמי יי' לא קדעש פ' ובעמי יי' כי קדע לוד מוס
קדע והתפודס צמיה מקוס היו יודע למביא למעלה ודעש לנע ופ' הקוק
יודע למביא למעלה אומ' צנן צנן צנן אהוד ולתפודת כי כל מי עליה
לביא קדדוס בענ' הלפון לחלוב הארזיס והצמח לבני הבית היה קדע
כאלו מביא למעלה לפנ' כמז הקבוק וענה פתוחה יחד על כל וענה
תפוחי קרב אעל הקודוס בעלי' וכלתות הלומון הערים ומחוליס המעכ'
צחלות אחר על עמק כח' פ' אהיל' וכועקל דרבו יודע ואחר' הוליע
ספקתי על יחד פ' אהיל' אהילית בעמי' המעלים הדעס עשית' נחית'
בי' ומפקתי על יחד וההתפעל בהחלדע יומק' במראה מלון אמרדע והפעל
הרוב ואתה לא הודעכנ' הודיעו בעמים הודיע את דוואס למת' מיין
ען הודע' ומרדק דע וכבד כח' דקדוקו בחלק הדקדוק בערטו ובאורט
שכ' ופ' אמיל' כן כי דס יי' ופ' יחד' כלם דס הוא בעמים וידעה העקל
בארץ עבדה הוא ומרדק מהעמים ידע הנפולדות וודעש אפי' שירדע
את העשרים א' ודעש' כמז הודעש' או יהיה מבענ' אפעל הכבד ועל
נכח תנעל מבענ' הפעל או הודע מלון חטאתו והחולש תפודת שורק והפעל
הלצט ידעש השחר מקוסן אלפי' ומיודע' כלם שידעש' אותו קוד' ומעפונ'
וכן ומילעו וכדענו כלם עני' ידוע שהס ענן דיעה ובהס בענן ההכרה
וההרצעה וכי אשר הס בענן המעל' והס עני' אחר ענן דיעה ופ'
תקדוב הארס ואשר הוא ממעפחנתו יודע ומכירו נקרא ען המעפחה קודע
לעני' מולדו' אסקה ומודע לבינה תקרא הוא בועז מודעש' חמד למס
הקעד ומעפח' ממודעש' ילום ממעפחנת' וקמין המזן מקוס ע' ויהיה
אס המעפחה סודעש' בחלק מולדת' ועס' ה' הודעה ה' הודעה בענ' וודע
בהס א' אנשי מכונ' ופ' ה' יונה כח' בענ' והס בו ערל ופ' קדב כפ' ילס מודע
נהוא בענן שמח' ע' י' צהס מענן וצבירה ואבול' וכן מפ' ע' מזה
וידוע חלי' צב' החלי' וכן וידע' אמטתיו' וכן ה' ואע' בידעש'
ומעקל דרבו יודע' וכן ה' יונה מנה' אפ' מיין כן הודע' פ' ומה
אפי' יי' חייט יקרט' אמ' דרך בתעלה אהי' אל תדע' מ' כן כי ימי' חייט
מעש' אק' יקרט' אפי' יי' חייט' ואין עי' אהי' אלה המעש' מעש' יי'
פ' וודע' בהס' שהודיע' למס תעש' ועווש' בהס' ועס' סכות עליה' עס'

צדורו ויחלו יהיו עמים וכן זה לעני אחר כי כשיתחברו רבים הם עמים
כאחד ועל דברי ה' וו יחלו היא סימן הרבים על יחיד כמו יעקב ואילו ואשת צדיק
בו יה ברב הנה הצאט על בזמנים ירעם באה יק ופ יחלו נמצאו בייח
יחלו ופלו חנהם כי ב המה יתען יבו יחלו כי מלכס בללה יק כדנו וצדי
יחלו ופלו חנהם כי ב המה יתען יבו יחלו כי מלכס בללה יק כדנו וצדי
ברק בבילז יחל חסדיו בעורק חנה יחל
ל יחלו יק וא יחלו לפנ אדם יחל
יוט וטליש הו יבטו י תחלה עמדת י צאיתו לך וכן ויחלו לקיים דבר לו עתה
תחלה וכן לקיים דבר ובואתם אשר הוא צוא ויבטו ויחלו יק מעתה ויחלו ויבטו
על דרך ויבטו או יהיה ויחלו מעדק אלו כיו שיה אורט בצענו י צענו
ויחלו בא כן בהפקק כמו הטיב לו אשר דברו ולצן הלה לתפארת הלה
כמו חלו פלון ביערלו חלו ומה תא הפעל והוצב חרוק בון למעט אותיות
תענע עם היל ברב והפעל והיא כי עולה פ ותמא כי עמדה יחס רבים
בוחות והנה אברה תקותה וכן ויחלו על צעמל בתחלה הן יחס הדאטות
על ה' יחס אחרים ואחל הן ולמא כי עולה ביהתך התחלה לום כי אברה
תחלה וכן אם כי ויחלו על אינו מבטן נפעל כל אם מבטן התפעל ומצוט
בנינים יצרט ויצרט נאחר שהפעל מה ענין בהפך התחלה יאני להיות
יחלו מבטן התפעל וטוב היה מה שאם אם הילך היתה תכונה אבל ממונה
קמונה בלשון האיות מבטן נפעל כמו עתה בחוק הדקדוק והחושב
הבבז כי הוחלה להבדיל והוחלה לא יבדו לא כן אותה לפעל ילמד
לא טוב עמדתך לתנך ואחיל עתה ותכחו אנו בעמל אלק ויקח צבטי
ברפן ויתקעם בלב אבטלוס מע מע אחילה אפטר סיהיה זה מעבטן חיל
פולרה ויהיה יחל וחיל בעבטן חלה בלוח חתן חיל למע מרב דאצה והחיל
או יהיה מעבטן זה לערט עמל וכן ה' חמדת שאמן תחלה למע כי ער
יקח הטוב מעט עתה יענה ברע והנה קדמות לבי ה'מה'לא אופל להחרי
ולעיתק מעצות והמיתו נלעם תחלה הן תחלה נביבה יחס
תחמנני אמי פ יחלה ממנ בעת יחס העמן יחמנה יחס במן
וכד דבר דקדוק לחמנה בחוק הדקדוק בעת ה'א בערעו והתעל הקר
ויחמו העמן ויחמנה בבאן לטות עבן תמימות ויחס וחמס בעבטן חנה
והפעל חממס באלס ודקדוקן זכר בחוק הדקדוק נאפי שיתחום
חמס בעטן עמל וכן הלעם מרב חממות האלס הוא נקרא הכעס
חמה תחמ אית לי בפלע דעה ענה ונלפת בחוק ויעא בחמא צוללה
פיתון קלח בלמה כה בערט חמה כי הוא כלל חממה ובמ מול חמה
מלק וחממ חמלק והקבוצ שאריות חמות החצור בפלמ עת יע עמק
חמלק ופד פמק שאריות חמות תבער בערט חמ חממת אמו כדמות
חמה פתע לפי עברוב כעס הארס ידמה כי טיל הארס מפין ומפנן כמו
התעיס שיטל חרם בהתעצס חלה התענס אשר חלמס עודה רוחי זה יוע

בשר בין לבין לא יורחם באלו רבי יוא יתבייש והקבוצ הורחוק לאמורים
ובתקן זבל במוסדות יל עקן פאס יעקן היטוב הקבליים אחת לתבוב משועות
והודעת מטפטים והומר התקן התרחקות וקרוב לעני קהל אצור הורחוק יל
אלו אומה הורחיק יל יתן זמור יתל החיל העשר העקד יל
על העקל העל לא יכול יתקן לא יתול
חוק החת החולק ויכלת עמור אויבו ילמין והעוקל העל לא יתל ויתקן
העפין לא יתול לעשות החמך לא אויל אנכי לעני לא יתל אכר לא תכלו תת
באזר יתלוי זאת העודך בחד העודת חולק פני יוא יתלוי יש אזה צמס
אלו והלך העורס עברו יוכל הימים עניו תל חלמים יתל ויתקן
ויבטוס על ה יונה בנה העורס ופני זה ה יתלוי עמין יתל ויתקן
פלה וילי הינה והעפון במלה היכלת לאמה העורס בתת יום חבדוסי
וכדוסי כחניו וחרות אומה טחור והונק והחור וילי יתלוי ויתקן
העורס לא יתלוי בוניק והעורס העורס בלא הינוע פני זה קרה לתלוי
החילוי זהים מעורס קל וכן ויתלוי יתלוי בלא הינוע פני זה קרה לתלוי
דמס ויתלוי אמה יל עורס ויתלוי יתלוי על אל אילויס ויתקן
עלה מן הלוונה וילל אהיה העורס ויתקן
בז עתלי ובחוק הנו ויתלוי בלקיאת בז אזה ויתקן
הלקיאות העיקר בחוק כמו ויתלוי בלא ויתלוי ביקדוויך
כמו הוור ויתקן הבית וכן קומה בן ויתלוי בלא ויתקן
ומה טלמנה בלא עמנה הילך ומילי החיך במה ויתקן
כמו איהא איהוועל ביהוועל עמנה הילך ומילי החיך במה ויתקן
בחיך יל יסימון ועני הילל היא העורס הקול בלא ויתלוי ויתקן
אחרי לילי זהמקום החרב והעורס ישמע בן קול הדוחות הקצבות בן קול
אלה והמקור החיל זהה הרה אלל העורס ויתקן בלא ויתקן
ועלה אלה העל בלא ויתקן הילך ויתקן בלא ויתקן
לענין העורס הילל בלא ויתקן הילך ויתקן בלא ויתקן
בקה לכן יילל אזה אומה הלה יילל ויתקן בלא ויתקן
העורס והעורס על יתלוי ויתקן בלא ויתקן
או בניס הילך ויתקן בלא ויתקן
עס פי יתקן חק העקל ויתקן בלא ויתקן
או היה העקל העורס על העקל ויתקן בלא ויתקן
הרה ויתקן יתקן העורס ויתקן בלא ויתקן
אזה הילך העורס הרה על וילל אוי ויתקן בלא ויתקן
והעס סלמנה ומכסן ומחדין ויתקן בלא ויתקן
אזה ללה ויתקן בלא ויתקן בלא ויתקן
ויתקן העורס ויתקן בלא ויתקן בלא ויתקן
כנה העורס ויתקן בלא ויתקן בלא ויתקן
בנה העורס ויתקן בלא ויתקן בלא ויתקן

כל עש אלו המלות יקפח חמתך ויבדד נכרטהו בארע חמת לך חיה מים
והוא העבון וזכרתי כל אלו בעדיו חמה והעבון להיותם מדה הטורט טעם
יחף והוא הולך יחף כמאד וכן חנה רציה מיחף ופי' החלק יחף
עם יחף נקרא מי שאין לו מעשים ברצונו יחף לא להתייחס
לבחורה כלם התייחסו המתייחסים ולא נמצאו והעם
ענין ידיעת המשפחה מאבות יטב וייטב דבריהם והיטב העשרה
בעינו והיטב לוי והפועל - יבדד היטבו אשר יבדדו הלא
דבר ייטיב מה יטיב דרך ואלמנה לא יטיב בהנעת היוז המה
מטיבים את אבם עם היטב אין אותם והטיבות מרעיותם פי' אטיב
אחריהם מראעיותם ודקדוק המלה כעצמי בחלק הדקדוק להטיב
באחריהם להרע או להטיב ולהערת היטב לומר מאלו יאמר וכן
ההטב חיה אף כי יטיב אפי' לומר אם ייאר בענין אביו ואם יהיה
טוב אפילו להביא הרעה שלך עליה את אונניך וכן על הרע כפיס
להטיב בהטיבן את העלונת פי' בוסקט כלום כעדיה מלען התחילות
ענארפן בילה והיה חותה אפרין בלחמה והיה מפתן העלול והיה
מטיב בל בקר ובקר וכן והיטב את האשה ופתקן והעם מיטב
איהו ומען זרמו כלם שניינס טוב והם ב' שלמים וענין אחי
יין ענין נשך ובממוך יין נשים חמת הנשים ייש מייך הרקח
הכל כגם מייך החמה יין תיעלה בכלם חמד הנשמה מייך יין
הרקח מייך יין חומה יין הרעלה מייך הטוב שמך אל ההלך
עצמו סגן אל המלך חק ייחן בחיל רבב אל מי המדים ויחבן לתרע
מייך הרקח כי הרקח חמד ולא יהיה חמד הנשמה וקבוצ יין מיעם
בטען נקבות בהלול יעת עמנים ומלכות יטח והופח אבדלים
ומטובותי טוביחוק אך רדכו אל חנון - אוכיח המידות
וכיחה פי' יוכיח עשר כלם ישען שמך הוכח טוביח את עמייתך
ההייתה מלם מעטוב ואלא נכח תועל ממך והנכח במטאב והנפעל
זס ישר טכח עיו ואם כל וקצות פי' ואת כל וקצות מם דברי מעה
אם היעם כל אלה הרברים שארע לה באמרה אחי הוא עש פרעה ועם
אביטל עכזה מלה וקמרה האמור של אחי הוא ון נקחת כון -
ניאא אבדלים את עשו וההיתעל ועם ישראל יתוסף והעם ביום
תוכחה פי' ביום שהוכחותם במלצר בעבטי ישראל כעיהו כלם
כאתר הניעתי אדם טאמנה טובה תוכחות בעלה פי' אחבה בעלה
בעוכות כמו שאם כי את אשר יאהב יי' וכו' ואת הרבה אדם
ויאהבך וכעין כוח אדם תבירו הנה לאהבה בעלה במך חסונותה
היא והאהבה היא טובה מאהבה מעומדת שיאחז אדם את
תבירו בלבו לא יצא לו האהבה ולא יוכיח בעשה מעדיך למענה
ומאין פי' טובה תוכחות בעלה כלום פעמוכית אדם אלהותו טוב
הוא על לוב התוכחה טעה קייא מל מקום ואפילו בעלי עמל עשונותה
היא מאהבה היא מערת כלום כעיוכית האהב את אהבו יוכיח

הליכה את הילך הקה והולך מחדש והולכת שרים ויולך יין את הים אחר
 נהג וילך חתח חתח השעמה דק או גרב אגילתת ית הילך לו חזנית דענית
 עמלפתתו על יום המיתה יתקן יתקן ויעקב בו נקרות
 אבן הילך הוא מין ממיני הארבה ים ים ראה ויגל הים און אם חנו
 הים לעין וים אמר אין עמל ים ים ראה ויגל הים און אם חנו
 והחרבתי את ימה ופא ים לכוונה בלשון נקמה ואת הים הוריד מעל בלתי
 הנחשת אשר תחתייה והקבוצ והקוקה הדיק קרא ימים על ימה ימיה
 עת נצברת מימים ילונ ואת עהים הצול לפאת לערב ארץ ישראל קראו
 לפאת מערב ים ים ודרג ירעה ימה וקדמה ואפוד צזורק ים ימה וקצא
 הכין והקבוצ יוכח או יהיה צרעו יים ויהיה הוצא תמורת הנה והדיקה
 קמעותו כי כל ים קמוץ גלתי ים סוף ועא מנה הצורק אור מעא את הימים
 דם התרדים גהם מה צבת עני המינים הקום והחמור וצאק אשר מעא ה
 אשר מעא בצעתו כי היה רועה החמרים ותעב בלשון צירתיב הסוק ית
 החמורה והוא המוצא ית המין בשולם וארץ עבה תמול היה והביא פמוליס
 בשולם כי בן צבען אחיו היה צבא על אמו והוליה ממנה ועה ימן אמר
 לעמאל ואמיה בצג הינה ופאה אלק עשה המורה הירק ימן אמר
 לאמין וכי תשאלו והתאר ופני אהיה אל הימין ואחזה אל הימין לומר
 אל העז הימין וכן חותם עליה ימין כי ישיית אביו ים ימין על ימין
 מאב יד עז הימין ועני ימין הליען ימין עני העז הימין על ימין
 ימין יתקן עזו הימין שוק הימין עזו הימין או הימין פאר
 ופון וכן עים ימין על האשן הילך הימין ופנה היה בשוק זכר פון והנה
 ית שולח אל והנה בו יתם יהו אית ופני עבב ימין העז או רעה אחר
 ית ימין מן ועמן ימין יקרא ותי עע צורק ית ית ימין לומר ית
 עז הימין ופני עהם הוא בצג הימין כנה הכח בימין וימים ימין
 עקר סוף כחם לצבורת עקר ורונץ ית אונן לשון צבועה מן הימין
 ית סוף אשר חידם לזכר שאו אכ ושבוועתם צבועת עקר והתאר ית
 והים קמוצה ויקרא עס הימין ימין את מעבשן הימנה בהן לאלו הימנה
 ופני יהודה כי כל כן קמוץ להביא בייק ובין המתחזק אל צבט בצמין אית
 ימין וכן לפי יונה ונהא פמנהא מן שלאל עמאל בקמץ הים ית
 פפני עזה לעמה לה ואנש שבצמאל מין עתיל הצלה ניהה כרובן וכן
 מפתח בשעה כענין לו הצבלה בין צ ענינים צמנה במעט פיה
 אמר ה יתונן לו עמעה אמר אלישית אמר לו מה הלשון על אלישית א אמר להם
 דב עמעה אמר אמר בן ענאי אמר אפרץ אמר אתה אולר אלישית היא אלישית
 לאחיה בשון ופצאקה אום שונה היא בת צעס פיועא בו כרס דרבע
 אמר לו מן ופני עמעה אמר להם כר עמעה קום אמר בן ענאי אמר אחרץ
 אמר אתה אמר אמר הוא דביע לאחיה במון ופצאקה אום רבעו הוא
 בן ד ענש ועמעה עס העש למין ואבן קרא לו בענין פ בן ימין

וכבר אחר והולך בן חרוץ אם אין המוליד יורה שמו והולך און ביד
יולד בנים ובנות ולבניו הנה על היצר והקל על הנקבה ביד ותולדים ש
היזר והמקור מה שאלו תולידו ממך יום הולדתה את תרונה והדבש תמורת
היזר ופי יום הולדתה לתרונה שקלה לו בן או פי יום יצקלה הוא עצמו יזהיה
שעה מעתה בל יזנה באותו יום ויבטל בל יום הדבש ביום הולדתה אומר
הראשון והעם מולדת בית או מולדת חוץ או הוא תאר והוא הענין והוא
שטט המוק הוא פי למה שאם בית אביר או בית אמר היום בין בית
שקלה לאביר מאשה אחרת וזו היא מולדת בית ובן בית שקלה לאמה
מאיש אחר זה היא מולדת חוץ וכן תדע אונקלוס והיה מולדת יום
תאר על היקל מחמשת בשלמים ומודעת בנשים עלו זמנו בחוק
הקדוק ולולו דרשו בן שאם לאביו קיים אמה לו היא מולדת
בית בן שאם לאביו הוא את אמה פון בת מחירת או בת עתיה
וזו היא מולדת חוץ ומולדת אחר הולדת אחריהם פי בנים שוליד
אחריהם בארץ מולדתה מכורותיה ומולדותיה וההפך של יתילדו על
מיצפנות פי הראו מלי ילדו למה יזהראו יחמם מאי זה יצט והנמשע
הולדת אס יולד פי ופא דשע המורה היום במלת יתילדו
להרמז וכן נאה קלדו לו בירונאס צנהם בל יום
ע הדבש ולס אכר הקלה יק ויהיה אינן בל יקלה
לא היה זה יק וקמץ מלפני ההפסק ויעשו יהיה
ליהן תפוחה ופא בחירק היום הוא אהם יק
חטע ולקבה קח לי את הילדה הזאת בתחם היום
ובל תמורה פיור אין לה ולק בתק חרם ומא ילי בית וליה ביתו
ומא את הילוך החי ולצר יתקדו חושל ועם לימי העשרות פי הילוכס
והעשרות הבן שמח בחור בילדותו ולפי שהחלק מוליד הקורות נקרא
קורות הזמן יק זה ילד יום ומא אלה תולדות יעקב וסך הקורות אשר
קדמו בל יום וקבת ילדותו למצרים מאה תולדות נח כולל לית
וקורותיו לפי שכל יולד נח יצאה בנים ואחר פי ספר קולותיו וכן ציר
לקום זמנא לטון תולדות מקומו יורה עליו אם אלה ישגה אם למקדים
ולפי זה הוליד המצבות והישעית נקרא מחזבות הלע ועשותו ילדים
וזלי ערים יפיקו ויש מפרשים אומל ובמחיר ערים כלם יפיקו
במחנות החזנות שיתשקו בהם ומא ישקו בתוך האלהים ובמקדו
יש התמים אותן של בעלמים שחמשים בכל יום והוא לקל לשע
הולד ומא כל הבן הילוד ואלה שמות הילודים במקום הזה
קלד ואל מעה יק נא פי בקרבן ופא פא החש במלת אלה שול
ונלדום לבו ומעבה על ימיהו אלה נא אמרה בעמדה לבו
פן וכוחה לבו נמכר לו ונבהו בלעון באל המקומות אין ענין
הליכה שמו אלא קדו המשה רבו עמיו בעודם יחב והשל העקב

ועל הימין עבד וחסד על הארץ מהעמאל והקולן עצבנים חביב על הארץ
ימי קדמו צעדין כלה פן ימי חביב ונבדל של ונתיחלן צב
פניש יש העם המלא כמו לבן ימי וש הימין לבדן כמו אין ימי
ונקרא פאת הדרום ימין כי היא ימין הארץ בעת עפנו במידת כי פאת
הקדח יקרא פנים כמו עקרא המערב אחר עפון וימין אתה בראתם
וכן בתוספת פון הימין אורה ליתמן בא תימה ומירחה וכן נקרא
היום נב ועסק אל תימה עבד תימה ואעפ אהל אהל כמו
ובצורה תתימרו אמר בן התלום תתפנקון
בן תמותה אלה אמר ויך האמירך היום ימי
יתאמרו ל תועלי און ופ תתימרו תתעלו ותרומו וכן תאמרו ימי
לא תוע אע את עמיתו הוץ כך והאפתי את מונל ומהתוע
הקל העיר היונה חרב היונה חרון היונה ועל לעה היונה נש יחד
על משקל נרס ענין האונאה דוע והוא ענין קחת ממון אחרים
בהרף הקד ונכר או בזולתו שלא מרעה או מרעה כמו ולא יוע של נשיא
יוראל את עת כום שלא יקחו מלות בחזקה וכן להוקתם מאחונתם
וכן תרוב יוען וכן למינהין מאחונתהון וכן והאפתי מונל תרוב
בן יתעמדין ואלו שאתם בצברים וקחו שאתם הכתו ועל לא תוע
לא תלחטן לא תענו בצברים ולא תלחטן בממון שלא יאמ לך נטר
מושיך המאונת וכן אם היה בן צים לא יאמ לך נטר מעשה אבותיך
ורק אם היה תאל בעל תשובה או יאמ לו נטר מעשיך הראיונים והבי
ה יהוה בנה תורע ובנה הונק ואחריתו יהיה מן ולעסן יהי עהו
מזורין ין לא הניח לאיך לעשקס וינתחו בגן עקן הנתח אש
אמיצמית ין וינח אפני יי ותנח בצבו אעו והנתחיס על ארמות
ועתה הניח לי אפרים הניח לו להניח במדבר ויזאן נכר פועל ממען יע
לא הונח לו והניח עס על מונתה והעם והתב חקס העונת חמש אמות
חביב פ המקום המונח לנפיק כום עהניח אורן אויה עהיה חקר
חלט אמות סביב ופ עמס מקום מוסק בשוא בדרך המקומים אמרין
כי המונח עס לום מקום ההנחה ענין היל פיבה והוא קרוב לענן מנחה
כי העקב הדבר והמנחן מלהתעסק בן הנה הוא נח מהלם וכן הדבר
המונח הנה עו הוא במקום עיניחהו ולא ינעהו אכ יהיה מנה השחיק
והענין טוב הוא כק עת דברי חכמים בטתה טאמש ויהיה נח מן
יוב בעתל צחה מן יעת לעת מן ילע וכן נחת שלחתי שיש חסורין
ופי מה טמנת במלחתי וכן יתל על עפר נחת לל שיהיו אפתי טענתים
בנפר או יהיה כמו נל ממלא וירד ונתח ופ לטן יתחילת אל טע
ועתה ינק וינתה חלב לים ראש פתעס ינק טאמר עתה חמומן
היונק והפועל הכבר וינתקו דבין טענת ונתק לה
את הילך להינתק את כב והנתקו לו אלה מנתק יונע ונתקו לו

ענינה אור כולמה ויש ועשה בענין אחד **יעל** מה הווינו סמל ואין כש מווינה
 ויש בענינים אקביל החווינה
 מה אוועל מתמחה ומה קעל כן וכפועבן וחלק ה ינה אהוב וועלן אינה כוונה
 מה עמחיק הם אהובי כאלו ימצאו חוויניין ואף אהובי ועלנו לעצמנוהם
 מה הוועלם לא וענה למן והם יצמד לאה חבר הועלת ולא יהיה להם כוונה ע
 ערי היעלים יעל סוע אלה מהבנים ויעלת חוויניין וקביל אקו יעל והו
 חבר יען אשה ושיה יען אהר לא יראה ועי יען וכייען כלם
 בעבור **יען** ונכחון כן ואת בת היענה לבנה יענה כינעניס במחבר
 ונכחון כן ואת בת היענה לבנה יענה כינעניס במחבר
 חק יענו והיאח אעלה היעק **יעק** יעק חק אש יענו
 לעת אה יעק חבד והוא הישא לעמנו **יעק** חק אש יענו
 חק פעל בפרם מוען וכייען זס בחסד ביקר ותי החמות והאיש צביא
 דמינה בחקון במחלה זהיה עק למעלה עליה ראייתו זהיה קעל אה
 וכוועפוס הרליס ל פועפוס האס לו וכסח הועפות ל עניני ענין
 פ יען עבדות יען אהר יענע איעק חק אש יענה איענה
 עני היל בענין ופי צאשים הטעות ועני עלי איענה
 יען אהר יען חבד הרחבן כינענין זה במורח אה עע
 ויעק יעל ויעל והעס יענה וכמעק יעל יען וכקביל ענת החוק
 חק וכבני חקריס אבד לעת ברב עמחיק וכא כוונה והקביל
 חק עמחיק וכוועפוס היס יענעו והנפעל את מי קונן חק אה
 ואה טענעס חכמה וטענה יחלו ויען העלה וההחפוש
 חק יעל **יער** יען וכל עק בן בעע היעל ויעל כינעניס
 חק עת ויחלוק יעלות יעל ויעל חק אה יענע

חק אה יעל **יער** יען וכל עק בן בעע היעל ויעל כינעניס
 חק עת ויחלוק יעלות יעל ויעל חק אה יענע

חק אה יעל **יער** יען וכל עק בן בעע היעל ויעל כינעניס
 חק עת ויחלוק יעלות יעל ויעל חק אה יענע

בבאה למד הפועל בעיני אלא כדרך חפירין ואפצה עליה ויסרנו מלכת מדינת
והיו הדת יוד איתן והיו פא הפועל טענת בדגא הסמך כלו ובמקבות
ועתה והיום מוסר ים בג אל תבואק מוסר טוהקט עליו מוסר הליס עץ הוא
אולי פ ש ש יסור עם כמע מוסר וכן פ המדרך מוסר הוא יציריב האדם
עם עדי והנפעל מורעב עם הנפעל וטקדו ל חשים הנפעל וטקדו ענין
לס מוסר ים בלביס ים במכות ומה ויסרו למעפט עני הכנה אלד פי
מדינה למעפט הקרישע ועו איסרס כעמע לעדיש וטבר אחר ויחז
לתי חזקה ירושלים והעס מוסר מלכיס פתח ובחולם המורה העורה
למסרס יחוס ובצי פתחת למסרס ובצוא עין הפעל פן יחזקו מוסרס
מוסרי עאיר ובקבוצ הנקבות טקדו מוסרס טענה אה מוסרס
ומוסרות שיה סי פתח ענין הל ענין קעירה יש מן המעש אשר
יעני אשר לא יעשה ואם אכלן יעשה והנפעל ונעשה לך עם
כי הנה המלכיס טעני אשר אועש לכה עמה והפעל הכבד כי כמות ומי
ישלח והען לצועה בנה ובאחר אשר בפר אלו עמם אבל ואם למעפט
מי הפה מועשים לפע ים היל אנה פניק מועדות ענין
הכל חלק אשר כי יועלכ וכן ערה כי הוא לענין ימון ופ
מי פתח ים כי דומין לי כמע ואם למעפט מי יועלכ כי יסר
למעפט והעס בלוע עעס הטמטה כי אקח מועש מוסר
ועש עש אה חמושל פ קבוצ המעש מועש נעשה בתוס
ובמעשים וטענה ולמעשים ומא מן בודי במעשין בתקופת ענין
ובו הן לעצמות ולחלשים ולמעלות פ החל למן למעס ופ ועש
עש חזקון על תמיד השחר והוא פ טענה וכן כי מוסרס
היחיד פ למעסק וען למקום הקבוצ למן ידוע מועש קבוצ ענין
בקרב מעשיר אל בקרב בית המקדש יהיו מעשים עם פ ענין
ענין ל מועשי אל אחר טעני נכן בקרב אהל מועש לפ ענין
טקדונס ומעשים עם ועני את טעני עם באל ית עם קבוצ ענין ענין
לך עם קבוצ מועש בעתס טעניס חזקונס על מי ית לדי ענין ענין
קבוצים כי יהיו מעשים זלונס מעני עם כחה מועש בירציה ענין
ציותקבוצ וועני עם כל המלכיס מלון בירסל ענין והיא פל נכח
אלו הן הקבוצ ציונעם עם כל כי בבא עם וס עם בלא עם המעש
יהיו אלה מעשים להעש עם כל פתח טעני וכן נכח ענין
קבוצי מעשים ענין ית טעני ענין וכן ענין ענין
הקבוצים והנה ענין לבנים ענין ענין ענין
זה מל גם בהקבוצ ית ית ענין ענין
יחס ואלה היעם טעני ד
לעבותתם אמה ללך בזה קדשן ענין ענין ענין
על ויהיו עש ועני בענין אלה ית ענין ענין

ועשה אור

28

ויהי יעב מאד ויג יתייבן מלכי חרץ ויפוצו אחורן ויחזרו מאד ויהי יעב
אחרון ויבדו זכרתי זקדוק המלה הזאת בזמן הדקדוק ואיך יהודה תי יעב
בבולוק עמים מקור מהדבוק כלם ענג העמדה ויהי יעב ארון העמדה
והעם מעב פלגתים אשאי המעבה והמעב הם אוחזי הענות ההולכים אחרי
החל והם מעבדים השם המעב והמעבתיים הם היוצאים מן המעב
משרעא ומחבלא וכן עלן מעב פלגתים אשרינא ופמל ויעבה מעב
קברת רחל ונעמנה צממיות מעבת הבועל הקצות צממיות ויוצאו את
מעבת בית הבועל ומעבת ענק והמעבה היא אצן למעבין אותה להשתוות
עליה או לעון הקצר ופ מעב פלגתים מערבתיים ולעמדים וכן אפני המעבה
על כי המעבה ולעמדי השם וכן ומלתי עליך פוצב הוא מעב ען זמעי
עב השעך לכת ויעב העבב פלי דיק והעבבית פוס הוליה חיצה ער
מעב והעבב אמאל עמים והעבב בשער מספט ויעב את המקלה
על מרת מעב את גתה העמדי ואלא נכר פועל ממנ צמורה ובקדום
על כלם ענג העמדה ואפטר ציחיה זה היעל מרוע הטון ויעב ומעב
אול עק ומפל יעב ואלא נכר פועל ממנ יעב דמה
רבים ויעב מ עצום כי יעב הרבים פועל עבד והיור בן צורח למה על
נכר פועל מהדבוק והדמיון נבן וענין העבב פריטיה אלא שעבדי
פריטיה מלמעלה ברב ועבב יעב מלטה והעם יעוב עליה אם ירדתי
על יעב ונקרא כן המטה על הצדים המעשים תחת האדם ומא ה
יעב ממע ועם על על דבר אחד ויבן על קיה הבית יעב היעב
המעבנה היעב הוא מעעין באמעב הבית מקיה אקיה כמל עליה
היא כל תדר המעמט צד בהעב זה מלח ענג יעב אצל היעב העב
המעב הוא חוץ למקדש כמל לעבת בקיות סביב לצדול בית המקדש ה
המעב היעב ונקר זה ונקרא על זה עמא ויעב עלות סביב תחת
על המעבנה וכבר פירשתי ענין הטב בצורח יעב ופי אמאל סנה
המעב יעב והעב עמפת או עם דבר או תאר ופי אמאל יעב
המעב היעב מעב ועלם אמאל ועלם יהיה פרוט ויעב ויעב עליה זמן
המעב היעב המעב והעב עמפת ועל
המעב היעב המעב כי הוא עבד והיור יוד איות ויור המעב
המעב היעב המעב היעב למעב עלן וא יונה אמר מהוא עו
המעב היעב המעב כמל מעט קחו אש זמן עם זה יכו
המעב היעב המעב עם ועב יעב בו מים כלם פעלים
המעב היעב המעב ויעב לדות מהעורח הקה ועל יעב
המעב היעב המעב כלום היח פוסל בעמן
המעב היעב המעב מים עמך וכן ואפן יעב נחמה פומר
המעב היעב המעב פליים עלמדים מעב היעב כמל מעב
המעב היעב המעב והיא מעבת ואלא נכר פועל הועב חן בעמדת

פעל הכשר בממק וזהב יתנו **פח** ויתחן וקחן וכמלק ויפח חמם פ קוצר

התפיש והתחפש ממק התיפח **פח** תפרץ פפיה פ יתצב ופחלה ומקונן

על הרציה יתעק ותלו יתעק **פח** יתעק חכמה על יתעק פ קהרץ

הדת פאמן עלו בחדו עפפודו ועל ענף הענפים הותעם **פח** יתעק

הזהרה על ענפים פלה אגפאים **פח** ענפים ויסיג אלהים בענפים הדרך והענף והזהרה

על הענף והתפיל הכו מורו **פח** והתפיל ניט איהם כמלמלו ופ יתקום התפל

המור אזהרה הוא כמו מור **פח** הוא לאם מורפה אנן הופתים את כו

התפילים ענינים כמק אנה **פח** עלום אמות מורפחות במוקדות עלום מפור

על מורפה כמק מיק על יזלו באוהבות **פח** והיסנה לאנה ברית ולא ספולו באלה

המוקדות ובדומים להם מורפה **פח** המורפה הוא לבד נרמח לדאמין בן לבד

כיוון בן ענפי להחיות ולמה אנה ספוא **פח** ביה הענף עלום אלו אלו ענפים וטבו

להיות לבד ולא כי מורפ מורפ **פח** יענה איננו עמך וכל ערש יאנה עכו

היה מלק וכן היתנה סבין **פח** הלה כענף סיופא סקסילן סיופאה

מק יסי סיופא לא יסי **פח** יסי טא אבי וארי טעם יסי סוקוקמו

התפילים סוקוקמו עמה בעבורי **פח** יעמלו אנהם על אנה אלה מה ענה ל

אלהים פ יתה ענף אנהם לעתה דוד בגם **פח** טוב בתי פ יתה ענף

ענפים פ יתה ענף אנהם היוסן סעדה **פח** היננו מן העדה או הוא סמ

פ יתה ענף אנהם העדה היננו אנה **פח** איננו פועל יתה פאמר חשבון רבים

פ יתה ענף אנהם אנה על הענה ענפה כי פ קרף האונן אנה ענף אנשי הוניה

באונן הוניה נרמח הענה בממק **פח** וענפה עמק מלמלו ואם לא מלמלו

עמק **פח** ואלהם רבים והטם והקניא מניו ויתכן הדין

הלה ומה כעני ענף אנהם וכמה אנה עמך **פח** ומה ענף בנה

והענף לא הותך **פח** ומה ענף הממל עלו אנה אונן טענה

עפשה היה אפשר אנה לבגדים מלמלויים **פח** הלבגדים הענפים

ענפים **פח** ובחכמה העני והלה הענפים והעניעיה נמסל כענף יתה

יורמלן סומו ענפים הקרעים **פח** והפעל הסבר פ היננו יס והוסיף אנהם

ניוט אנהם חנונה **פח** נינמאהו אנהם הענף נינוט מנינו אנה חכמה

הוענף עליהם אנהם פרט אונן **פח** והעני בהחיות הדרך הינו אנהם

מויטאם ומה כעני ענפים והיה ענפים חנונה **פח** והיה נינוט חכמה

מנועז ומעשיר **פח** מנועז היננו וכמה ינינו **פח** הינו נינוט חכמה

בועני כענף אנה מנינו **פח** ויתכן ענפים **פח** ענפים

יתה כענף נינוט **פח** ענפים עש כ יתה חכמה **פח** ענפים

יתה הוענף ל בעלות **פח** יתה ענפים

פח מנינו ל יתה דרך קצתו ויתכן **פח** ויתכן

ויתכן ענפים **פח** ויתכן ליש ליש חכמה **פח** ויתכן

כ הענף עס חכמה **פח** והפעל ענף ענף **פח** ענפים

חכמה ענפים חכמה **פח** עלום חכמה **פח** ויתכן

והנחה היוז והוטלה תיגלה צבית הזרה ומצטטו ציפורותיו כי היא דריאת
 בן ערלי וקריאת בן אשר הצית באוא והיוך צחירק פליחתו והוא חמר זה
 בצבדות עלי כולם בעצים הנעבדות שלך יהיו בהן בנות לזבים וקוץ
 יקצו לך מיד פח יקצו לי מפת יוקעים והנשעל יקצו פחמי
 פיר וקצו וקצו פח מוקץ בן והעם כי מוקץ הוא בשלם חושב חוקה
 והקצו בצוקעים יקצו מן מוקעים שמו לי מלה ובקצו הנקבות
 ומקצו פועל און והתאר לעז הלכד פח יקוע של כל דלכו בחולם
 ובמקצו ופועל מיד יקוצ יעור פח יקועים בשלם ושמים ישועים
 חוקה לזכר יקעים בלם האדם ופח פרימת דקדוקו בחוק הדקדוק
 בעצם הפעלים בעור הרביעי ירא ולא ירא אלהים כי יראו המילכות
 כ יראם כי יראם את ירא

ואירא כי ערום אעפ ויראו מצות אלון יראו מין ופיראן המילכות לרא
 יראו לך יראו אדם מיראון אונת ירא את ירא את ירא מן המעט
 יראו אדם שמה בן מלקה כתי שלא ירמז למלה יראו מן יראה תיראו חתום
 פיראו אגיהם כעצבים ביר ומה העורק והענן העצ אצרי איני ירא
 אה ירא ובפסוק אערי כל ירא יראי ירא הללון אשה יראת ירא והיום
 ובילו ירא אפוא לבית המקדש שהוא מקום המורה ואת מוראו לא חירא
 מוראם וחופם עיפה ירא מורא אהם הוא במקום אלה או יהיה יובילו
 ירא אפוא אדם ירא וכן הוא פמוראם והעם במעקל אהל יראה יראת
 ירא ופועל קדיה יראת והנפעל קרא מנה קראות בצדק העשן למינו
 ירא יראת החפוק כי העם ירא מנה המולה לעיונים לעשות חפס בארץ
 ירא יראת איה פמור כי אים עמו ירא למה שלא יאמר בצב אדם בלבה אה
 ירא יראת יראתו אן החלוקים ויראו שמו עניט בא להגיה כי אין בהם
 יראתו למנו יראתו בצב אים את העם ירא למען יראו המליחה לא יש
 יראתו יראתו כי יראתו לא יראתו לא יראתו החוטאים ויעצו

יראה אה יראת ופועל קרא מנה קראות בצדק העשן למינו
 ירא יראת החפוק כי העם ירא מנה המולה לעיונים לעשות חפס בארץ
 ירא יראת איה פמור כי אים עמו ירא למה שלא יאמר בצב אדם בלבה אה
 ירא יראת יראתו אן החלוקים ויראו שמו עניט בא להגיה כי אין בהם
 יראתו למנו יראתו בצב אים את העם ירא למען יראו המליחה לא יש
 יראתו יראתו כי יראתו לא יראתו לא יראתו החוטאים ויעצו
 יראה אה יראת ופועל קרא מנה קראות בצדק העשן למינו
 ירא יראת החפוק כי העם ירא מנה המולה לעיונים לעשות חפס בארץ
 ירא יראת איה פמור כי אים עמו ירא למה שלא יאמר בצב אדם בלבה אה
 ירא יראת יראתו אן החלוקים ויראו שמו עניט בא להגיה כי אין בהם
 יראתו למנו יראתו בצב אים את העם ירא למען יראו המליחה לא יש
 יראתו יראתו כי יראתו לא יראתו לא יראתו החוטאים ויעצו

העל הרבב אפר נהפכה בו היום או יתה נראה כי אין ברשות וזהו מזה העורט
הוא דעתו זהו מסורט קעט שם באר נקעה נפשי אפר נקעה נפשי
הם ויהיה נקונה בפלג ומבד ונש יתכן להיות ופתע בק ירד פן תקע נפשי
פנה העורט ונקעה סודס אחר ושיחיה בן הען סודס ואוש יתה עבן אחר
וש יתפ להיות ע של סודס כלס נקע וצא הען במלת תקע סמורית הרבב
כאן יצא במלת ויק יקב והס עבן יקרה ממקומו השעיר בלען יקב
כי הקיפו ימי המטה ענת סודס הקיפונ כי הקיפה הנשקה
הקף את הער לא וסקיפן פאת אויב בגעץ יקישו עלי עניי עבין
סבוב ותלל ועב אה הי צוער וקפנא ואריל לא תקיפן פאת זה סלעוה
ציעו למחורו אלע ולפחדו ופסטר שיחיה זה הפועל לבצע הען יקב
ויקץ יקב וקץ פד וקץ מעלך הוה משמרת בצענא אמרו יקב
הוה פא הפעל וידוע הוא יקב יסר ה יחיה מה יקד תפוד אליהם
פעל עבר ואלו מעטו במעלץ הקוף פתחה ומאמר מעלע
אנחנו במעלץ קפון לו עבן ליתר יתה העס ולי סה יקדו לזה יקדו
עלו מעטע קפון יקרות בצבא אפר יקרות מעליהם לזה יקדו
יעה ומרת העל הם כי לא היית יקד בלעניסם תיקר נא ופוד יקד עמו
היה היה יקד ובי יקד להס בצעו והוא מלא יש תא יקד
ויקד יקד נפס פא הפועל עלמח פלנה והפעל הרבב אוקיה הען
מחן והפעל קד סמורית ומבד ויהו יקד הוה וקפון בצעו
היקדים והפעל יקרה היס מפתנס ובמקד פלס יקדו לא יקדו
לומר או יהיה מלך על פמור אה יהיה יקדו וס בלס מלוק יקדו
הלוח כלו עלות עלפיה על תחנ עלב אה וקדומס לזה יקדו
תמור אל מורד והען הבן יקד ל והס יקד יקד יקד יקד
קפון במלוק פלוח בלך סיס יקד במצות עברנס יהוה יקדו
יהיה כלס על הסופס ואת יקד תפודת סר ה יהיה סמורית יקדו
כח זהו קפון וקע מעטקן במקד ספריס סדויקיס קפון יקדו
תחנ ומפוד עתה מלוק ומעל עתה קפון כלו עבב עמו יקדו
המלוק בין במסיע כלו זכר פוד יקדו או יהיה מרת או
ענתה במלוק עס ומעלף וית יקד וקד וקפון יקדו
באזון נקבות עבב יקרות ופי עבב וסא עבב יקדו
הביות ובעלן עבב פן מעטעס פקד עבב יקדו
ונייב עיה וקפון היל באזון נקבות אה יקדו
זהו אור הצהיר לא אה קפון מילי עבב יקדו
או אלה והוה הוה על קפונה ומעל סיתון עבב יקדו
אם עי עלי יהוה עתה בעל מלכיס בקדוה עבב יקדו
הקדו ואוש עתה סמורה או הוה אפודת סא עבב יקדו

בעת וכן ויהיה על ההרים והפוש הכבד הדלוק בלילם והורדמם לט
 אבי יורדו אורח הלום ויורד בנהרות ויורד רידן של המון מערס והרדוהו
 לפינו אל מרחק המרחקים ויע מקורם אורח מעבן מרד בלתי ואין לשש
 זכרם הם במעלה בית חורון ויסם במורה ויע לקח סנה חלום היו במורה
 אור והפני עמיד לקחם במורה נעלם נסר עושם מוסן מק אל עמוד
 סורד והורד חלעכן ויע מקורם אפוד ירד בידו כל הקדי והקעה הד
 לקח פן עכדיה רשע לקח מה העורס יפנו כי לא מעטקו כי אם עמל
 ויחכן לקח פן בעירד יכריח באפוד בידו ירד ויע לקח עור כי אכזב
 כעמדה וקח עמו סין ופגיו הינה עבה מסנה ויל עמדת האפוד בידו סין
 והנא לא הינן בזב לא יתן פה באו אל דנה ופיקר לא אם הורד פי לא
 הנחילו בדעתו ית ירד האפוד בידו ברך מקדה והוא חבון ופי ירד
 נירדתי על ההרים עליהם וכן לא ירד עמל במעלה ואין עש לה כי מעלה
 הפך הידקה וכן לא ירד עמל במעלה מיין כי אם סמנתי כי דוד המלכה
 להיות בעמק לא יתן וכן עמל עמל וכן ירד במעלה ומה עמל לא
 עלה עמל במעלה עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 ופי וירדתי על סמני וירדתי למעשה לכת אל ההרים כי בית יסעו במעלה
 היה וכמעט הינה עמל על ההרים ומה עמל ארד למעלה ולמה לא ההרים
 ואפוד לבו ארס ומעמוד עס ומכרם לא בכר וכן וירד חלום עמל עמל עמל
 בין הערבה ליהם עם קוד וכן חלום ומה וירד חלום עמל עמל עמל
 עמל חלום עמל קוד עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 חלום עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 מעורר חלום על מעקל מעקל העמל ומעם עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 לבק אל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 ירד בים אע"י ירדתי וכן וירדתי עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 וכן במעל המעורר הוא לקח עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 ארד חלום עמל וכן עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 ירדתי והפעל וירדתי חלום עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 החושל וימטעמו סמנים אפנים בקעל חרית אפוד עמל עמל עמל עמל עמל
 ביל אל וירדתי עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 ת מטוק ומעיד עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 וא וירדתי עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 יתן עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 ואם ירדתי עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 בבא חל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 חלום עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
 והעורר וימטעמו מעורר חלום עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל

יוצא ביהיק אבני חטב ש צורך בואו אהובב והוא צקדן פי השנים
 יצו להם א וישבו אל הארחה אור שנה וכן לאבותיהם צמחה חטב
 לא טוב אשח אעק לא חטב היוצא בשמים ואהה קדוש יאב טהלה
 יוראל פי ומה קדוש יאב ומה טהלה ישראל פי אם טוב תועב אי
 ה יהודה פי שלפכה צא פא הפעל ועין הפעל צמחה טוב והנבון והו
 צמוב היא וו המעק ופא הפעל וערשה צהרן חברין נמי הפא שבו
 טא דיה ויב עם טבוב לאיין טבת חרוב ועל נכרין צמורין טבת
 ותציון ובה חמס פי הו חס מנזים ומרחיקים יוס רע בלבד יחס
 ומחוצותם טוא יבא עליהם ומציינים ישיבת החמס להם חס טבת
 פי לפי שיישראל הנלכיה למזכיר וטואלים ועל חס יש לא יושע למן
 וכן קראתי אמת ירונה רהב חס טבת בואו חקקים יהיו היוצאים בה
 וישלח בנה יה ולא יאב לבקץ שר פי הישיבה יתהל ועל והקח להם
 לההליכה זה עברה הבית לעש עברק צמק מרמה ויב אחרון
 מנה ערוק ישראל אצבת בואו במקום טבת והיונה עם יזרח
 ופא מאול מנה הטורט בישיבת במחנים והוא חסר פא הפעל ולעסו
 בישיבת והנשע ישים לא קטבן אל ארץ קטבת וכבר בארתי עליו
 בחוק הקדוק בשער הפעליה צטור הטע קטבת מיליה יו לחתין
 כמ צילים וכן הו יהות יחבא בן ילליה ויחכן אפר במחנים את
 עיניה היהבה מן מחורב חים וירק חים צה אליה אל הטוב המ
 עמה בפרעה האחרת והפעל חבב והוויבותו בראש הש
 הוועיבן שנים עריות אור הועיבו עטיב יחידים ציהה ויוויב
 אשח לוטיב עקדת הבית הווב את אבוק ומלה מורכבת מן יאב
 וזב והוטבתים פי רחמתיים ושא נמר פועל מלפ והוטבת
 אבדחם בקרב הארץ האנה איוולס חוטב והטס חש טא חוטב
 השר טוב פתח לפי שהוא סמך וכן בית מועב שר חומה גומר
 עי לטור ביה צמק שר עיט לה חומה על מועב והקצבן ובה
 מועב הארץ והקצבן בטון וקבוב מועבות בל מועבותיהם ופי
 ה יונה וכל מועב ביה טבא חאר הו ס היוצאים והטלנים בבית
 טבא והמאר ומי מארק ישיבתו במקום טכיה חוטב קמץ
 טעב פהן פועל פי הוא סמך והו מועב זה קע קען שלס והוא חרוב
 עכיר זה קען קען טעס והוא היומא בטע והוטב ועכיר בפרעה חס
 גים שלים או מולים וטב אור וטב טידומיהם בק ענינם ידוע
 חס ענן ישיבה ממע ומהם ענן עבבה אשח זהו שמה של רצון
 כמ אשר צמב ביהיק ויטב שמה האלה והלומים להם עניש אחיבות
 חס חמדים במקום עיהיה עם ומהם ענן העשירה והקיום יעשה
 והקול אומב פי פי דרך יעד אפנ מיץ יל ספיר ועסק עלי
 ויע אשר יהיה הענן היץ אבוק יעד ויאמ יס אם יטעם עניים זה יק
 טא פי את אשר יעל כלם עניש לבר הנלמא ומנה עקדות חמדיה

הוא מאס אדם וכן קראו הלא אשב מאס אדם ידק והקטן ידקות ובהכח
העין והלמד ארבע הילקות ידקת או אלמדס ידקקות או אלמדמות וכן
בדקדק חרוץ כי יש לבב שקטק מיש לזען לזען הירק ועס במשקל אחר ובהלבו
כל פנים אידוקן והוא כי בהכל האדם ונבא אליו העיה פמאוס יטוב חזון
ידוקות יריש ידע ידאל אה ירעין ורעען אודה וירישיס אודה כי
האה אשר אהה ירע אודס כי לא ירע בן האלה הזאת
הציס
הוא ירעך אודס הירע ירעו אודה ורעען שאו ירעוס כלול יקחוס ירועס
ואין עיך לבועימס מעעין ירעה כאשר כח ינה זפי בעען העלות וכן
והארץ עמדה הרבה למאד לרעפה והעווי העלס יס ורדוס ירעה ונחמדו
היול החל רע ובער עלה רע קוס רע אס כרס עבות יבואו ורעו את
הארץ הלירעען קראתס לט היד מעמדת בעענא במקעס המפרדים ופי
כי קראתס לט לירע אס מלועני ואס לא בעבור מה קראתס לט כי כן נראה
אקחה מלועני קראתס לט והדאר והיה אדוס ירעה ויהי ירעה לער
אויביו פי היה ירעה לער לאוצין והעס כי ירעה לעו נהפ ירעה ירא
עמל פי נהפ לזב עעור באהליך עהוא ירעה יראי עמל והפעל הכרז
והוליעתס לבניך אה אשר ירעך כמעט אלהיך והרעימס עעה עער
ירעו יריענה פי וקדעו יריענה והעס למולץ קפה את לרעייהס מורע
לרבי העפ לרבי ילום מה עמחיל ומחיל הלב כאון העעפיס והלחעבור
הלב נחלה בהיורה מוכנס אדם ומלומנס ועס הא העקבה מורטה
קחלה עקב כלס עביס אה עען דענה יע חהס ירועת הבן מהאב יעס מהס
אקחה הדב מיד אחר ורעה לול וקחה ירועת ומה שהיה בחוקתו כלי
לרובן לוקח עמי אביו ובעען הרעו והעלות יי אלהיך מוריש אונסס חסני
ואס אשר ירע יי אלהיך מפנין העה יי יריענה והנה בים חלה אהב
בלרז ואורייעט ואס לא מורישו את יטוב הארץ והוריעתס את הער פי
יטוב היער מבטטן ירעטן אל ומן הקל בדה העעין לרעה אונסס מרעך
והכל כי עהס קטור עס לעוק ברעס ושלות ויחכך אפרע לרעה אונסס מרעך
לזון ירועה ויהיה מפניך לבן עש כי ירעה לא עס לרעה ויהיה אה כי
בבן הקל בעעין ירועה לא יהיה אהל יהס בעעין ברעס ושלות והפעל הדעו
בגל העעין ירע העל ועס קרוב לנה יי מוריש נמעשיר מורייעט מיד
או יהיה מורייעמו מעעין הרעו והפעל פן מרעס ופן אודס עעבה עען
הרעה והמכעקת ומעעין לה פי כלירעען קראתס לט האמכעקת פייעון וס
ומה העקר יעס אינען סאלה העענינס תירוען ויעהר כאמר ימסן התיירועס
בפלא תיעק מן יעק אלא עתיעק תאר ונה עס והוא היין חרעס יישע יקן
ויעס בער ובחירק וס עב וס יעס בייעיזיס חפלה יס
הזקנים ועבון הוא לרעה מעעין יי ויעה ייעען בעעין אהל ונקדוהיקן
יעיט לפי עעמל היעות כל ימים רבים יעשב אפרס יעב בארץ מעען
וייעב בארץ עעין ועלי הדהן יעשב
יעב הולך אל האדם יעב הולך על מוטבו ויעב חנה האלה מא

כחט צדקה זמן ימים רשעים הזה הכמילים דודים ביעים כלו נאמר שיר
 בריים יחולו מכל לשלם הבא הישרים הם המעמלים והרודים כלו יצא להם
 משה יורה בשלם הבא והוא בקר להם וערב לעשרים ועשרה הישרים הימים
 והפחתה הזרה הצופנית עמד העפע קיימה לעב והעם ייגור לב אמריו
 ומא ודוד ישרים יאהב ואפקר עיהיה לחובר מן ישר לב ומפני טוב
 הקריאה בא בענה לבין ולא בא עם חטק קמץ כמפס ומא בגמלה
 לם והיה השקוב אמור ובקמץ מיסר והקבץ הנלק לדוד
 אמרים כי היין הטוב ישר וערב ואדם מאר וכן יחלק במישרים
 ומא ובישרת לב והפעל הרב כל פקודי יליאחזי המי ארים מורחוקים
 מישר על המסוקה יארן בערבה והדורים אישר יימרו לטה מעבדה
 ומפסו וייצרום בהעש היודין ובמל היוז הא הפעל הטה טעשה עב
 היוז היוספד ורצ אחד והוא בקרא פא הפעל בקריאה טלח ממנה
 ועפעק יזירו עקל הישר אפני עקל דרך יוד יזה לית האחזה
 המעץ הית התקונה יחד לתלות עליו והקבץ בלעון טעות וכר
 היתלות וכל יתלותו וכל יתלות החיב כל יסע יתלותו פי אפי אחת
 מיתלותו ידוע ויתלות המעק היו קטורים במיתרים אל ירשת האהר
 וכן תקועס היתלות בארץ בחנת המעק לזי הרוח היריעת וכן לקונ
 חתר וכן נקרא הלי שמקפל בן האורב לתנן הבצ יחד עם המיליה
 את היחד הארץ ופי פי ביזורק ארץ ידג כל אלמנה ויתוס יתוסים
 היין פי ואעפ כי אביק חי יתמים היין פאלו אין אב לין והיו
 וזאמ אחרין אמותיק פאלמקת ולא אמר אלמנות יוד יחד מרונה
 עיקר תחד ופי יחד ומעובח מרעבו עמיק עיקר ויע או צב
 מעליו בשלם הבא ולדק רעעס התעס פי ואס תאמ אחד טהציק יחד
 מרעבו למה אין הולכים בגן השלם אחריו בזרעו לפי עקלק הרעעס עלה
 בשלם הזה והיא תעשה אותם ואחוז לרך הרעעס ולהטח לרך
 המעוקים ופי כי יונה כי יונת ארוא העמק ויחד מהמה בגן הזה
 תאר ויתכן לומ טהס עמות פמן יתרון ואעפ ערב העמות במתקלה
 מלש פא אלה מלרין וכן ואס היודת החלמק וכן יוד לבב והעם יחד
 עאת ויחד עג ומעום על יחד עשה זאמה פי מעלם זמול הצאות אמרצה
 על העלם פי ערביל ענות צאנה והוא בון טקנות ויע ביה טקנות צבול
 יחד מאר ופי כי יונה פי צבול יחד מאר מאר ויתכן הינתן צס
 טבירין פי אברהם אעל יחד עתם ויחד עג ה מאר והא מה יתרון
 אמרם ומא ויחד האדם ומא ועל כן יתרה עשה פי המחון זקבין
 ופקודים על יחד הערבים ימאס ופנח המורת הפא על כן הרה יתרה
 קטען על מתקן עג וזמרה יה והפעל הרב ממט הותר בגן המורה
 פתח סגס אל סגס מעל נקב פועל חמק וצא החולס המורה העורק
 לם בצנן העבת והמעלה דת מזה הענן יחד הרים מרעהו
 כלום המעובב עבהדים ועל גבתם במורק טל ובנען המאר מאר

והחכמה ומנוחה הטוב והיער הנטיה הציל טויה יעקב לערים חזיה וליה
למר הפעל אתי נחיה נמצאה לעולם כי כל הימים יפקדו ויחלוזו ואין והתורה והחכמה
תעשר בימותה כל ימי עש **ישח** וישחק בקרבך יום בלם וישחק תהן אן
ויענייך והעבעתך והפעל
אומרים כי צורע אלו עתה וישחק תעל ולא יום והשפטו וישחק בלם וישחק
ויהבן להיות מהצורע הזה והשכן הזה עתה על יתה לרעול עתה דגחחם
בפעל ועל נהבם בעל
ל המלך וינטט המלך ונתב וינחל ידו ויקחה ונט
והאילה לא תשם והעם ארץ אמען תעס ארצה והבמות לעמנה
והעם על פני הישימון ילו ישימון תען במלכב בישימון ואסער יתיה
מזה הצורע ושאים על נפח אם לא ימים וליהם ניהם בחלם יעב
לביה וכן על אהל כלם עבן עממה **ישח** יתנה אן יתח לי ויעט
ביעיים ויעט טינת עלם ויען ויחלום
היוד מעמדת בצעיא אמה תיען ית אינן מנח לן אינן ויקן כיען ית אנה
יעב והעם אל האהב עינה כל יתן לדין עינה האלה המורה ה
מתוקה ענה העבד ענה עלם ובל סמיכות עש יתן אם אהן ענה לענ
יזנת נהיה עליו והפעל הכבד ותיטנהו על ברכיה ידוע נשא נאלתם
יען חדישים וס יענים והפעל ממען ועעעם בארץ יען מען לז יען
מאל יען על אשחקל ית קען על ענים ערעה קעעם ידוע **ישח**
ינח אינע עק ביע ויס עב בעי ויס דעול וכבר העבנה
בחלק הדקדוק כי כל יענ ולא חפץ וישחק תהן אן ומא ניה לי אינע
אמור לטעם יאנעק אנה ובלולפ ונלה לא הפעל ויש ית טעושה הקתן
טעושה וליה התעושה והטעושה ברב וען עקר המוק לטעושה וע
נהרס בצורע טענ ומאל פ טנה הענין אם בפידו לתן טענ פ בפידו
אחוא יום סמיכה ית להם טעושה אומם טהם יענ טח בדיים כמ טענ
זמה יתח יענ טח ניה טע טח יענ בחמרון הפא כמ כל הדיים
זהו כמ יבול הדיים חדר פפא והפעל הכבד סמט כי הוסיע ית ניה
להם למוסיע הוסיע ית אה עק הוסיען אלה יעען והעם טעעש והקבץ
האל אן אל למוטעט והפעל עתה קעע בייט עש קעע בייט פתח פיה
העל עבר אין המלך קעע ברב חל קעען כי הוא עמר וקעעטם מאיביים
קעעעם בייט אלהים **ישח** עס ויעלה ועל נעבטן בצורע טפכ
ישח אינר יער
הכבר בענ כל העם טענהם קעל כב כי ענכס פתולה ולי
יערו בוטנו כי היא יערה בענ אולי יער ותיער בענ טמטון ויערע
החרות לוגן העק לביעה היוד פא הפעל והתאר עס יער קטח עמנו וכסמון
יער דרך כי יערים דרכ ית וירדו עם יערים פ יערים ית להם
מטעלה ערולה על העשירים הרבילים אנהבי העלם הזה והוא טמטון עליה

ויש החול. ומעקל אחד והוא שאר צדק אלוהים ואת הרבנות לתורה והוא שיש
 בן שם הלוג. וכתב ספרותי הדומים לו צדק הדקדוק הן מקניהם ושאר
 פמום. ומא וינצחו בעבודתו והסיע הצב הצביל את שליט. והעבודות
 לא יעשו. כי יהיה להם זמון לב וצב. ונשאך לבך להצב להרבות ישל
 במלחמה. העבודות את לבו. וילצב פרעה את לבו. ואלצנ הצב והעבד את
 לבו וצב אתר. ולמה העבדו זה לצדק. שאמר צבון מעלים ופרעה
 והנפעל באין מענק עבד. מים. כי באין מענקת וצאין עבדי מים ילג
 על לא להולות ועל לא מים חולות. וההמשל. התעב. הילק התעבד.
 כארצה. לטס יענן העבדות והרצו והכל ענן אחד כי רצו כל לבב הוא עבד
 ויש מתרעים המלצ פילק ההעבד כארצה. עענן וטאטטיק מלשון היל
 אפדים בין המטות. מעבדות על המרה. והם היעס צמלצדין בלן את
 הבית ומלדע עד מה. ככל מכל כל חמרה. ובענן העבדות והוא הרוב
 לנה ופברתו מעשות דרכך כי יבא דבר ופברתו. לכן הצגה לי עמרה
 ויש מתרעים כי יבא דבר. כי אם נלע עמך פטיבא אמעך דבר ועשיית
 ופברתך כי עבד יפברת מאד. כי מעבד אפבר. וקדוץ ייז מכובר
 וזלא נלכר פועל ממע. ועמך מוכחם יוצב. ואומר אלונגו יוצב והנש
 לה עבד היום. פועל עבד כי הוא חמת. והאיע עבד פעל עמך כי הוא
 קמוץ לבים ונעבדים. ונעבדיהם בצבלי צדק. נעבדות מרוב צב. כי
 פעולה ומלות נעבדות מרוב צב. והוא חמר המעמך. פאן וירב אומם
 קצוות קטנה או צולה. כי מי בן ליום קטעק והדומים להם. ועל פנ בלהעם
 אפבר ואפבריה בצרעה. וההפעל ממתעבד וחמר לחס. והעס את הר
 העבד הקה. ואחר עבד תקחני. תען ליי אלהים עבד. כלום צמבר
 בתהלותים ובהתלותים עקעס כס לעכו וכן אים טא עבד ליי חלק
 עראו ותק לעתולה. ובהיכלו כל אנה עבד ליי. העצב והתהלה כי הו
 העבד לא ית. והמאר לקבה כל עבדה בה מלק פנמה. ויעבר ע
 חטה עבדה. שניהם לפו צנו יש הלוג. ופבר העבד הדומים להם צבול
 הדקדוק. ונקראת הנעמה. העלונה עבד לפי עהיו עבד הצוק ויקר
 אמען ימך עבד. ונא עבד. ופבר. לעפר יעכן סלה. מתד עבד. ופי
 ופבר. יעק סלה על דרך מעל כי הנעמה לא תעמך בעפר אבל הוא על דרך הצו
 כמו דמך אפבר נפשי. ופי ואחר עבד תקחני. אה צמחה בעעמך
 תנחני פנמי ליי חיות. תנחני בעעמך. ואת ען בעבד תקחני או אלה עבד
 תקחני. ופי יחד עבד שלחני אחר כל העבדות האלה לעבד ולעולה זלחני
 כי העען כדס ענע צמחה ענע. ינחני העבד. ענ. פלח חץ עבדן. יהו
כנה יעעפה כב. לא תעבה. והפעל העבד. לא תעבד את נ. ינחני
 ופעולה כנה. לא יעבה. נטבן את נחלתי. לא יוכלו לעבד את
 האהבה. ידוע. ככל שם בעבל קצו. בן נקדו. בעבלי צדק. הם
 עושמות שלביל. ארץ עבול. פ. בו. ענקראת הארץ כי לפי זהיה
 הדע משתעש ונעבדה בה לרב הטיט יצבה או עהימה חול. וכן ארל ארץ

היותר החרימתי. והעם יודע היצט. ומיותר העמך והניחן יתום לשלוחים והנפעל
 ולא עתה מהם אינן והנותר בעמך. אכן קתרת נביא. ואם יותר יבשר המלואים
 לא יותר דבר והפעל הכבד אשר הותר הצדק הותר לט שריד. ויותר אשאים
 ממט כל ענין העאר. טונן חזק על יתר. הלא נשע יתום צב. עתה חטבנים
 עתה נקטרים בשלם הקה. ואת מיתריהם. עניינם חבליים. אבל יתרים לחים
 עניינם טבטיים. כי מה טעם ליתרים הנשאים לתחתן או מקטבול להיומש לחים
 או יצאים. אבל הלא על עבטיים וצאלמו יתרים כי כן עתים מהעבטיים יתרים
 וחבליים בשלם לחים שיוכלו לקפל אותם. כי יתלי פתח. פ. יתרי יתרי יתרי
 עהיית. אומר אותם בן פתח אותו העם יה עלא יראו ולא עשן מפני. ואות
 יצה. ויץ מפרעים מנה. הותר בנ המנה. לומר הותר יתום וקטורס
 לפי שאומ אנקה אסיר. אמר עיתים מן המאמר. ואת היוותרת עלהכבד
 הוא הנקרא בברי. הלא טרפעא ובלע. אבדיין. ואמ על הכבד. פ. עש
 הכבד. כלום כי מעט מן הכבד היה קטל עם היוותרת.

נְקִימָה לְאֵלֵינוּ וְאֶחָיו אֲנִי הַרְקָה

כאב ואני עני וכאב בהיומש פואבים. אך בצמון עליו יכאב. והעם
 כי צל הכאב. ואהם בעמך הכאב לב. ומא אם יע מפאע
 למכאובי. והפעל הכבד. כי יתא יחביב ויחביב. וקון מכאוב ידוע. ונאמר
 על דרך ההעמלה. וכל החלקה הטובה הכאובו באבנים. ועל קה הטעם
 אך בערו עליו יכאב. למה זיעתה ופנ. כי אין המה כואב ומרביץ. ופ
 עליו על עשמו. **כאה** יען הכאה לב. והנפעל. ובאן בן צייס פתים ונראה
 ונראה לב. למותה. ונפל בעמך חלואים. כי הם עני
 מלות הלא מחנה העינים והחאים. ופאים בפלם פים. לויס. ועניינם טב
 ומדוק. **כב** פפ מלהכס. ואת הסבבים. ידוע. ולמה המלך לב
 מעלהו. עבולתו וכובד. דרך כבד מיעקב. כבד כבד מאד
 כבדה מאד. כי האלהים עם. ומטותם. כי כבדה מאד. ונכבד
 המלחמה על שמו. כבדו בניו ולא ידע. לומר יהיו רבים. או היה להם
 ממון רב וכבד. כי הפכו וישערו לא יבין לטן. וכן וממלוד וממדי. מאד בלב
 יחיס. אמע עמי יבד. פ. אחים. עונתם אומ. בעבור עמי יבד
 פ. כלום פלדו שלט דבדיו. ומעט הם שלט. ופוא יהיה נראה. ועלד בעמדתם
 והם יבוסו. וכן לא נכבד עליך שלט. כלום לא נביה עליך. לטח ולמעט
 תכבד העבודה. ויכבד לב פדעה. כבדו מקוקן. ולא פגיה אען. ומתאר
 כבד לב פדעה. כמעט כבד. כבדו ממך. כי כבד עליו עליו. ומבדים כבד
 מאד. כי כבד הרעב. מספר צול וכבד. בעל קלע כבד. כלום קלע צול
 שיש לו על צול וימצאו בן מקחה. כל החולקים בארץ. ה עיפה. עמך הכבד
 היה קצול. כבד מאד לפט. וידי מעה כבדים. כי כבד ממך הדבד. בעמך
 כי כבד היה וכבד לעזן אנו. ומא עם כבד עשן. בן נקדות. והעם כבד אנו

לו מעלות היו זימט או העלה במעשה והכבד חיה אלכמא היה לתוכ המעלות מלוד
 אקדקע יהיו שלים למט למעלות וכלת למחנים אבא אל המעלות אהיו מחונים במבית
 ולבקיס בן ושם תיח הכבשן כעשן הכבשן הוא מקום עזרפין בן האכנעס לקיר
 או אחר מבשלים בן כלי חרץ הוא יקרא כבשן ועזרפין בן הלחם בהדבקה יקרא
 היות ועל נחיר בשרץ הער **כבשן** כבש אחד בין עמנו בן נקלות כבש
 בע שנה ועבקה אחת כפפת
 והקבצן זבב טבשות האלה אכע טבשות העשן ונקרא כבשן לבן ענה כי הצור
 מן ענה נקרא איל **כרד** כידור אע פ' כילענא אע ומהעוררע היה כרד הקיח
 וכה על שפכה והקבצן לחמרון העפל ידוע ועל לרד המעלה והוא
 כר על המבוע והוא רוכש בו על הפרק שלבקות ואם על המבוע רמז לקב
 רמז שאמר וערוץ העלל אל הכר ווא עמו עדרך הכי להוליק אומה אל המבוע
 הוא מקומה כן מקום הארס בקרב כי עס תבקות כרמו **כרד** כמלך
 עמיד וכידור ובה במא כדור אל אארץ ועמדה למט **כרד** חף הדמיון
 אפי כסיר והכדור הוא ידוע במענה הכדור והאמור והוא מקורו על זאנע
 פוטא והצאון רב מעיין לז פ' כמלך עמיד וכדור על העלל ופ' עלל העמיד
 לתבוב הכדור לומר כי הערות האלה ימבהו וקיפיהו המיד על מה שהעלל עמיד
 עמיד למבוע בן **כסק** ויע מפרשים אנהו כמעשהו ימלך אהוא עמיד וכידור
 המלחמה כלה למבוב המלחמה כי אז יאמרו צולוין כן כמקפיהו בלהות אנב
 ומערה המלחמה והמחנה הוא במבוב ובהקדק מכלעל וכן קורין למעריב
 המלחמה טורכי זאנע וכן אמר יבא המעלה טובב כמעל אפי שהמחנה
 הוא על וכן וחניה כדור עיר ועמדה למט חף הדמיון כסיר או צית
 הערות כסיר **כדד** לא כלה עיע ותכנה עיע ותכלה כמעל עיע
 לא כהה ולי **כדד** ודמאר ענה העע והנה יאה לוח כהה
 כהות לבנה ועינו החלו כהות פ' החלו להיות כהות או יהיה כהות לקור
 יהיה קמץ קמץ תחא קמץ ציל והיה משפטו כהות כפסא אלמא שוא ראנה
 רבנה והעס אין כהה אשכך והפעל הכבד ולא כהה כן וכהה
 כל רוח והוא פועל עמל ויחכך להיות כהה העע פעל עמל מלה הרב
 אל שאין סמך סמך ענהס הוא מהלעל להיות פא הפועל כבד כי אם
 במירוק כמעטא בלא אנה צילוס **כדד** מהר טהר אהט כהן וכן מנה הערף
 לא כהה כן אם כן טוב הוא שיהיה כהה העע טהר אחד מן כהות לבנה
 סמך סמך ואעפ עמל עע לען זכר אשכך עממא לען עכה כמ עע
 ערע פ' החיה או העוב מלת רמיה אל ערעט וכן ופעולה כהה לא יכה
 טהר ופ' הפעולה חקרנלה לטות לא יכבה עמו אשכך קנה דיען או יכב
 כלה סכך הן כסיר והענה מלכותו בנה כי אפי החלושים לא רבצו בן
 ענן כהה הוא הקמט ופעור ופעור ופעור או סעבר קמט ארפואה יתקמט
 הכר והעט פעה העע ופ' העע העען הזה בענים כי ידוע כי הקמט
 יתקמט ענהס ויכמו בחוריהם אפי עינתקמט יתרי העען כי יכר עליו היובב

כבוד ארץ צאינה ונשנה תירו דב עתה בר יצחק אמר ארץ חמטון הייתה אמר
קרי לה כבוד דמטקיעה דרעה בנה כי כבוד פ' חמטון חול כבוד פ' קרי לנב
זס תאר למכבם הבצלים וכן קול שמהמון בלואר הזה בקל
ההוא טבם ופ' ערה טבם ערה קה"ו עוחטין הכובעיו בצדיהם עם לעל
וכן תי חקל מטוח קעריא והפועל הכב טבם בין לבין וטבמהם בצדיהם
כבמי מרעה לבק כבמני מעט ועלן נהי פועל ממטן וטבם קענה
וטהר והמקור ממהפועל ממה שלא נהי פועל מהמקור אמר הורבץ את
הטבע ידוע כבוד ופועל יענה בראשון וטבע נעשה מלעיל ומלרע
מין וטבע עלו בק כלס מען וטבע והתיבן בכובענים
הוא לוי מען על הראש קופיא אלעג כבוד הן אל כבד כבד חולב
כבד מאבדק ימים ושאר מעט - מלעיל כבד ואוריק מאבדק
האלק קספת בן או המלה מורכבה מן כבד ואבדק ונה להצלה ידוע
טבילים כשאון מים כבירים והעם בגומפת למס יתן מכל אמבכיר
כלום לרב כלס ענין העם והצלה הן בענין הכמעה הן בענין האיכות
מהפועל הכבד ממטן מליס יכבד כלם ידבד ויציל פאנר ילע צבבנה
פ' בנפה וכן בלא ועעית לע מכבד כבד הענים פ' כר על עמל ענים
וכן במשקל אחד ויקח את המטב פ' ויה ונבא ופ' וכן מרוב
ויכסחו בצמיכה והוא כבד עב כבדה ארץ בעל כבדה ארץ פ' בן מיר
פ' אום זבן מהלך ממעבה קבורה רחל על אפרת חיל ופ' פ' בערע
כרה פ' דעני בן עהקה בן עמוע ולא עורע לה עהיה טבד הוא נאער
להיות טבד היה אטבד מכו בעטבד הימים הבאים הכל נאכח פ' לא
באער היה טבד ולא בימים הבאים אין זכרון המכס עם הכמיל מעל שאון
הימים הכל נעכח מה עהיה כבד נקרא עמל טבד היה לעלמים פ' כבד
דעה המלהים בבל מקוס טכיא המלה הקאת היא למן עטבד יא אלעג
ופ' לה עהיה כבד הוא מה עסיה טבד בימים קרמונים ערצין הוא
ויס מפרעים בעטבד הימים הבאים צמה עהיה כבד ומה עיהים
בימים הבאים הכל נאכח זכרון המיל כביש וטבשו אבב קלע פ' ד
ינה וטבשו אויביהם טאבב קלע פ' ויה פ' וטבשו אנשי
אבב קלע א כלום הקולעים העלמים בעבורם לכונו שלא יעלס יטבש
עזריין ויטבשו לעבדים ואעפחות ומלמן אמר הארץ וטבשוה קוש
אבב את המלה והנה אפזט טבשים את צנע והפעל וטבשוה
הארץ ויע מבקתיין טבשוה והכבד מכל הוצים אער כבב ענין
כלס הרלייה והמפיעה בבח ועל וכבב כהבד אפא בן עקדומה פ'
הדרגה וכן בטענה ל על אכבב ואיע עשו במעלות אבבם או ענים
טאס זה על זה אמר מעלה אחת לבד הוא משופע והולך ושלח מהקדקעל על
המקום צעלים בן מיון לפיכך היו עשים למעבה כבב והיה אמור לעשור

ופי' א"ל לבא הי"ן דאמר אנ"י חלונ' שופרא כנאה ויהי מ"ן טה בפת ל' מק' חנה
 א"ל ב"י יטריח שב או יהיה למעמנו ופי' כי כל זה עמפר המק' והמקסה יהיה
 להם יחב יופי כוח צ"ס נח יליהם כתי' וראציה אונ' יב"ע חרין כתי' כתי'
 ה צברהם אש"ל בעבור היות ח"י האצ"ס ליחוד התולדת הקונטרות ה"ל
 הי"ן המעמדת ה"נ"ק טנה ה"למה בע"ס כתי' לחי"ך אמ' יב"ע חרין דתי' אם טנה
 אכלתי ב"י כמ"ך ב"יתו ל"עו הי"ס י"לוע וקאצ"קה וה"סו ס"ה ר' יונה כי ה"סו
 ה"קרא בערב חריון והוא מ"מין הע"ב ור"ע' ל"ל כתי' כי הוא עקורין לו בלע"ג
 (וי"ד) כ"ל וכל בעל"ט פ' ומ"ל' והפעל ה"כ"ב אלפי"ס ב"ל כ"ל פ'
 הי"ס מ"ל'ו כל"מ כ"ך היה מחזיק קט"ן מה"ל ה"עלה
 מחזיק כל כ"ך כל"מ ט"ל היה מ"מ"ו צ"ל"ה ל"ל הש"ל"ה והט"ל"ס אמ"ר ל"ל
 י"ל"ו ה"מ"ס ל"ל יחזיק"ן ח"מ"ס א"ל י"ט"ו מ"מ"ס כי ה"ס ט"צ"ד"ס מ"ר"ב ל"ח"ר
 פ' ה"כ"ס הי"א צ"ל"ה לחזיק ה"ר"ב מ"ן ט"א"ו העמ"קה וה"ר"ח"ב ל"ח"ל ל"מ"ו
 ב"ק פ' ה"ח"ב ה"ח"ד"ה לחזיק ול"ב"ל ה"ל"ד ול"מ"ע ה"ד"א"ו"ה ב"ד"ק ל"ח"ח"ר
 הע"מ"ס ו"א"ל"ל פ' ל"ח"ל כ"מ ל"ח"ל ופ"ר ט"ל בעור"ף א"ל וק"ר מ"א"ו ו"י י"ל"ו
 ו"י י"ב"ל"ן ו"מ"ה ש"ב"ן ה"ק וה"ט"ור"ף ה"ק ב"ה"כ"ל ה"פ"א וה"ל"מ"ר ל"א י"ל"ל"ל"ך ל"ל"ס
 א"י חזיק"ן ל"א י"ב"ל"ך ו"ל"א"ה ב"ל"ל לחזיק ול"ב"ל ו"י י"ל"ל"ל"ה י"ס ב"א"ו י"י
 י"ל"ו לחזיק ול"ב"ל ה"ט"ב"ב ל"א י"ל"ל ח"ל"ה ט"עמ"ל"ה ב"מ"ק"ס א"ל ל"א י"ס"ר"ו
 א"מ"ה ו"ל"א יחזיק"ב ה"ק"ט א"י"ן י"ל"ל מ"ל"ו ל"ל"ו י"נ"ר ט"ל ל"ב"ל ח"ל ה"ק"ס מ"ח"ל
 ה"כ"פ"ן נ"ע"ה ק"ד"ב ו"ק"ה ו"ה"ו"א כ"ל"ל א"ת ה"מ"ל"ך ו"ל"ל"ל"ה א"מ"ל"ך ו"י"ל"ל"ל"ה
 ו"י"ס י"ל"ל"ל י"מ"ל"ך י"ב"ן ז"ה ה"ו"א ע"ב"ן ה"מ"ק"ן ל"מ"ל"ך ה"ע"ר כ"מ"ל"ה כ"ל א"ח"ד ו"א"ח"ד
 ו"י"כ"ס י"נ"ע"ה מ"ה"ע"ב"ן ה"ד"א"מ"ן א"ל ה"ו"א ע"ל"ל י"ן ו"כ"ן י"ל"ל"ל ל"ב"י"ן ב"מ"ע"ס"ט ל"ל"ס
 י"נ"א"ס ב"מ"ע"ס"ט ו"ב"י"ט"ר ע"מ"ל"ה ו"ל"א י"ר"ב"ב ב"ר"ב"י"ס א"ו"פ' ל"ב"י"ן י"ע"ב"ט ל"ל"ס
 ע"מ"ל"ד ה"נ"ע"א"ו"ת"ו ו"מ"ה"ק"ו"ת"ו ב"מ"ל"ר ו"ב"מ"ע"ס"ט ו"מ"ה" ה"ט"ור"ף ו"ה"ע"ב"ן ו"ל"ל"ל ל"א
 י"א"ו ע"ו"ע וע"ד נ"כ"ב ב"ע"ו"ר"ע"ו"ל כ"ן ו"י"ט"ן ב"ר"ח"ס א"ח"ד ו"ה"נ"פ"ע"ל ט"ו"ן ט"ע
 ו"א נ"ט"ן ל"ע"ו"ת כ"ן כ"ז ח"ר ט"ו"ן מ"ע"ט"ו ל"א י"ן נ"ט"ן ל"ו פ' ל"א י"ל"ל"ל"ן
 א"ן ט"ו"ן ו"מ"ק"ו"מ"ן ל"ן ו"ה"נ"ה א"מ"ה ט"ו"ן ה"ד"ב ל"ל"ו ט"ו"ן ט"ו"ן ה"ע"י"ס ה"א"ו"ר
 ח"ר"ה ו"ע"ב"ר"ס א"ל א"ל נ"כ"ן פ' ע"ש ט"ו"ן ל"ל"ו ע"ש ל"ב"ב א"מ"ה ו"ט"ו"ן ז"מ"ל"י"ש
 ל"ק"ו"מ"ן ב"א"מ"ה כ"י כ"ן ט"א"ו"ל א"ל ט"ו"ן ב"א"מ"ה ט"ו"ן ל"ל"ס ו"ה"ט"ן מ"ל"ו"מ"ן ו"ה"ט"ל
 ה"ט"ב"ד ה"כ"ן ל"ס א"ע"ר ה"כ"י"ע"ו"ת ה"כ"ט ו"ה"ק"ד"ע"ט מ"י י"כ"ן א"ש"ר"ב ו"י"כ"י"ן א"ת
 א"ת ה"ל"מ"ה"ט ו"ט"ב"ח ט"ב"ח ו"ה"כ"ן ו"א י"כ"ן ל"ר"ב כ"ן ל"ל"ו ל"א י"כ"ן ה"ד"ב ב"פ"ו"ל"מ"ב
 ב"י"נ"ר ל"ט"ן ט"ה"י"ה א"מ"ל"ו ל"ן מ"ו"כ"י"ס ב"י"ת ה"י"ן ו"ט"ל"א נ"י"ר ל"ו"ע"ל מ"ח"ט
 ו"ה"כ"ן ב"ח"ד פ"ח"ה כ"י ה"ו"א פ"ע"ל ע"ב מ"ו"מ"ב ל"ע"ה"ד מ"פ"נ"י ה"ו"ן ז"ס ה"ו"א ל"ל"ו
 ה"נ"ס ק"מ"ן כ"י ה"ו"א פ"ע"ל ע"ב ע"מ"ד ו"ט"ב"ד א"ח"ר ט"א"ע"ר ט"ט"ן ל"ח"ק"ח"י"ת ט"ו"ן
 ח"ט"ס ע"ל י"ח"ר ו"י"ט"ע"ס"ס ד"י"ן ט"ו"ע"ה ע"י"ן מ"ע"ש"ה י"ד"י"ן ט"ו"ע"ה"ו ע"ד י"כ"ו"ן
 ו"ט"ע"ן ל"ח"ק"ד א"ב"ו"מ"ס ל"ל"ו ק"ו"ט ד"ע"ט ל"ח"ק"ו"ר ו"ל"ד"ו"ס ה"ר"ב"י"ס ו"ט"ל"א נ"ט"ר
 פ"ו"ע"ל ל"מ"ט ב"י"ס ה"ב"ר"י"ך ט"ט"ן וע"ש ה"ה"ת"פ"ע"ל ו"ב"ב"ו"נ"ה י"ח"ו"ן כ"ל"ס
 ו"י"ן ה"כ"ב ו"י"ד"ו"ע ו"ה"ח"ל"ר מ"ה ל"א כ"ן א"ח"ט"ן ע"ש"י"ס ל"ל"ו ל"א ט"ו"ל ל"א
 כ"ן א"ח"ל"ה ל"ח"ק"ד ל"א ט"ב א"ס כ"י"ס א"ח"ט"ס ל"ל"ו ט"ו"נ"י"ס ו"א"מ"ת"י"ס כ"ן ח"ק"ד

ותחילת הימורה ופי וכהתה כל דוח די תשע ופקוד רוחם ותחילת ופי לא יפה
ולא יתק לא יחולץ ולא יצבר כלום לא יתקא מלעשות המעט לא יחולץ קנה
הזון לא יצבר ותעלה כהה לא יענה ידמה כי יהיה רפא וחולץ ולא יעשה
מעט לפיכך אמר אמת יוצא מעט ולא יתעל ולא יחולץ בדבר המזכיר
יש ימים בארץ מעט ופי ולא כהה גם לא שר בהם ולא מעש מלמד
בדריהם הרעים **קוץ** הוא אשר רהק בבית אשר צנה עומה וכהתן לו
ויסדן אלעזר בתן לכהן יי לכהן יי אין הוו קמח אך קפולת
מן הפעול שהוא פועל והוא כהן לאו עליון ועם הדברים אהרן הכהן אמר
אל הכהנים והעם הזה כהונה עשם כלם בענין עבודה כדולה
כי הכהנים הן עבדי העם ית וראשי העם ועם הכהנים העמים אל יי
אין אומן על בני אהרן כי אם על הכהנים כי אם הייתה עבודה צבוע
ישראל וכל העבד יקרא כהן וכן העבד עג כלו כהן מדין לק אלה
הכהנים היה להן לרוד עבדו ונשאלת אליו ובעל עמלו בדאע כלם
כי האוהב הטאמן עבד ואוהבו בעמלו הטועם וכן אלה כהן לשלם
כלום עבד העם וראש ישראל על דבר שאמה מלך עלו כהן עההה הזה
ראש לש וכן ומירעו וכהנו ראשין וכן מולך כהנים עולל ראשין
וכן חבר כהנים וכן מתק יסדן פאר יצל פאלו במלבושים נאים וכן
ובני לוד כהנים היו וכן אמר כלבב הימים במקומן ובני לוד הראשונים
ליה המלך או פי ובני לוד כהנים היו שהיו עבדי העם ית ויריאו וית
הכריזין הוו אבל למה שרמז כלבב הימים במקומן הפי הראשון הוא
האמת **כה** כה אמר יי דבר לה נאם יי כה עשו אבותיכם
מעשה זו המלה ביה קריאתה בן ובסוף הכהן בנה
במבטא היא ועשים לאהרן ולבניו עשה אם כהה אמר עשה יי
שככה העבדעמנו עשה לא יעש אתה מעשה האלהים ויסדן עשור
כהה סך והוא קמח פשוט וכן פה ר יעקב בן אהרן
וכה בעל המלכות עליו ככה למלכו אומן ליה כהה מלודע ואם הוו
אמורע כהה לך היה ראוי לכהנו ראשון בן האנות ואחריו כבב וכבב
אלא וזאת כהנה נסדל עתה ר ינה ואעפ"י שבון הוא יסד מלוד
הדקדוק כהן עשה ר יעקב בן אהרן ועל כי הול נשמשאון הרבה באעון
לך בלא הוא עמא כי פן העורסן וסעקר דב המלה הזאת ענינה כמו
כך ויע שענין ימן הנה עים סד מלוד יוס סד וסדלך יוס כה
עלה עש יי עה הנה והנה לא עמשת על כה עש ענה ויהי עש כה
ועל כה והעמים נבקדדו עבים ורוח בין כה צדק כה ינה פ אינה
ואינה מלות מורכבות מן אי ופה ופכ סכ באורע איה **כזה** איה
תורה ורצין לא תבנה והעם מתוית הסכנה מכות אמר
כניה תחת ליה ופי מהה הענין והשורש כי תחת ופי וכן צדל כי תחת

ואלו ז' בפרשות היוז' הוא עבד כחיים הם בני טאז צו חס ופ' הוא עבד כחיים ושל
 דרך הפיקוק כושי שרו כושי כמז אהרן א ישמעאל שרו וכן הם לא העלמהם ולא זבחים
 מעשיכם הרעים וכן היו העבן נקרא יצאו טע' פלו יצא על דברי טאז בן יחייג
 כי לא נאמר לבו השמחה דוד' אעפ' שהיה אומר שוב כג' דוד כי לא ארע לך שלל
 האעה הכושיא לפי שהיתה מדינת נקראת כן העוזים והמדיינים והיוזמללים הם
 אתים הם ועוכני יחד כמו שאמר והנה ארחת יצמלים ואחר כך אמר והמלכיים
 למדן אופן וכן במלכות צעון עם מדיין אם כי יצמלים הם ופ' רעון רעון מעשה יע
 עקף אעה מליצית והוא המטורר עליהם ואם יצטרך ויל הנבואה הוא גם כן דבר
כזב לא האדם כונן ופ' הפקוק האמנה כי אמר ו' האמנה גדולה היתה לו
 כי הייתי מלמד באשר עמתי לומר שאיניו בשען כולת ופ' אהייתי בחוספי
 ה' אום ל' האדם כונן לומר אפ' במני זה ייתי נחפץ ועב מעד הייתי אום לומר
 אדם שאום עלא שהיה לו המלוכה כונן הוא וזו היא האמנה הגדולה וכנפל מן יחייג
 כן נקשרת מן תחלתו נכונה והעם יצא ודבר כונן ותהדר אלי כעבים ויתעש
 מדיינים והעם בלתי אלה פ' פל חכום ופ' מהיה לי כעב העם ית כי היה מתר
 קמית על אהביתו ומה לו ועלתיך אשר מבצר והם היו מקולים ומכיס אותו אמר
 תהיה לי כמקור אכזב וכמהו בתי אכזב או כונן והוא דרך צלות כי אכזב עם
 שר כמו שאמר וקעלה ואכזב ומדעה ואכזב הוא כונן תלימנט בועב והפוע
 קצרה של אמנים לא יכזב פ' או יכזב אפילו בלדיים שאינם ערות לומר אפ' לו
 בדיה הדבי לא יכזב לא אים אל ויכזב אל מבוגב בעפחתה אשר לא יכזבו מימי
 ובלוים יכזבו וכל אחר ואם לא איפה מי יכזבנ לומר עינים דברי כונן ית
 ענן אחר ופ' אער לא יכזב מימי על דרך ותירוש יכחץ בה כחץ מעשה ית
כח לא אכזר כי עזרם מומד אכזר' פ' מומד אדם אכזר' כי מוקר ממור ה' הוא
 פתוח כי כן אמר מכת אויב אכזר' המה ולא יחמו ורחמי רענים אכזר'
 והעם אכזריות כמה האכזריות הוא הפך הרחמנות **כחך** או עבד יעצו אשר
 אל עבד או יכחך מן המולך והפעל עבד' או פחדתי אמרתי קדוש ולא חלו
 מעבדות פ' ולא חלו מה עשמע האמות או הכחך למען או עבדך מאדני ופ' עבד
 אתי סודכה יתת ועון לם ענן ההסתר וההעלמה ואיפה יקרים נכחלו נשחלו
 ועמנו ויעני ערים נשחלות נשחלות מאין יוצב ופ' ויעני ערים יקופק להיות
 נשחלות ופעל עבד והחזקתו או נשחלת על ואכחיד את עונעם הרדונים
 ויחיד כל צבור חיל ועבד ועד לם ענן ערית והמרה **כחך** שחלות ענר ה' מקש
 ענק בחול והוא הפוק וכן קרין או עבד אר
 ולמען בעמיתו שחט שחטו בין בג עב יחזרו ל ותכחץ ארה **כחש** אה
 ושא המהפעל בג עב יחזרו ל והחחר צנים כחשים והעם סבבוני בתח
 מאלו צפחתי יספרו והקבוצ נפחעינים ערים לם ענן כפידה וכגב ווע דרך ה' אה
 שחט מעשה גד כלום כונן תחלת ממיחלים אליו ותירוש כחץ בה כלום יכזב חוחלים
 בג ובה א מן ד' רשפישים בג וקדיין בה על פ' חמרה ושא ובשרי שחט מסתין ה'
 חש וכן בדת בהמה חנוע' והעם ויקס בו כחשי והפעל ויחזרו אויביה לך לומר
 עיני חנוע' ודלים ורגעני לך וההתפעל בג עב יחזרו ל או יחיד מהענן הראעון

לפיכך דוברות כן חנה בני יוסף דוברים לא חנה להם כן חנה בהצבון שהיו
זה הם ופיה שכל לעשה כן כלום לעשה יאר ויאתבחו בעלי אשר כן ישו ופי
לעשה הישר שישו עבדותם לא כן הישר לא כן ידברו לא טוב כל יחזקל כן חורש
פ' לא יחזקו חזק טוב וקלוב לעינים אלו כל כן יצמקרא וישו כן הארמאים
כן כלו שהיו הם ששים ויוצביה כלו כן ימותון כמו עמדתן חבלה כן ימותו
יוצביה ויכלו כי על כן לא נתייה פ' כי על כן שלא נתייה על כן מלא לב האדם
אשר חלון לבו לעשות כן כן ירבה וכן יפוצץ כלום כל כלה שהיו מעשין אותה
כן היה רבה ופוצץ יוצר ולמעהו יראו להם כן הלכו מפניהם עבא על המלה
היאם למך העירות אכן די אכן אכן יערב עבד ויש עמדתן אומם באמת
עלה התחלת הדברים ויש עמדתן אותם בעבור זה ויש עמדתן שלהם בית
העירות ובכן אבוא אל המלך כלום וברח עתמעין והבקשו החמים אבא אל
המלך אשר לא היה ואבטח ברחמי הער ובכן ראינו לעשם קבדים וימכן
אתה זה נפארת העם אבא על תלונתו כלום במקום מועצו שהוא עת
זס ומא מכן לעבדך ובתוספתה הא המכונה האחת וישו את המכונה
פ' הנעב הכירות ונצורק והנחה עם על מטענה מקום מועצה ומא
על העלבים כן מעל ובהבלג המהר בלגז ואת כן נעמם מקום מועצו
העירוב על ככה מקום מועצו והוא מקום שהיית נעמן בן מתתיה ובה
הקבה וכנה אשר שעה ימתיך לו ארץ ישראל על ידך מכן לעבדך
העלה ין מקדש ין כונן יתך ואם בן ארון שינה כמו שצמתיק וישו מהל
אפדין ושל שהמשיל אותה או צרן במלמוד וכבר פ' המלה עמדתן כן
וישינה כמו אהא אחיו ועל כן אמרתך שהיא כמו כן פוזת יוסף כן שיה על
יען לעשות מונם למאמה העמים עשית זה טעם ואת כן עלמדת פ' מיני
מאלים שהיו מביטם ומציעים למאמה העמים לעלמדת ואולי הריאם טעם
ותן ארון לעשם ולבם עליהם לעשותם לעקם היטב ופי של שהיא כרב עבד
יקלא כן וכן עקרא כלמון יסמש ופרם כונן ישו למות לעבד אומם ויה
מונם כדלוטין כמו צמדת אהרן צד כדלוט לבגז בנה המלך הצבולות
חננים כדלוטין כנס פיעה ביה ופי חיה פ' כנס ביה ין צביעים
מלמים ין וטמות ידוע מנה חלקי וטמי מנה טעם הוא החלק ויש
אוממים הנה הארון הוא על החלק הוצרן את טעם ונה העלך כנס חורבתי
זם עק טמא לא יקרא מעט ורטי פ' פלגן בלגז ומוט עתולין פלגן הוא נמצא
ביצוב ועדין כן בע אהרן נעאר עמדת ומה עמדת דמט כנס חורבתי קמה
שהוא עק מלברי כזר מלך הבריל כהמך כמך כמך כמך מעתך אפיק
ויור אהרן הוא הכלי אמתיך בן העלף את קרב ואת הכסף שר
חטים הנה הוא החומר והוא א קמים מעריותך ומה עמדת כחולם נצורות
הנה בארץ מעריותך פ' כמך מעריותך וכן על ארץ מעריות כחולם
עבד הוא הקטי פ' עבדא למלא עיקיהו ונת לעת הטעם
או העבד כלום זה העבד היה טעם שהיה עבד המלך ויה הטעם הכושים

והלובים

גדול הוא יקרא יען היוור העמאלי וישלו הוא כהב גדול הוא לב חלו יקרה חתק זר
 חזיונות אלו כימה יש בו ציור והקצרא לתרי ופלו יש בו חלות צלו והבוא
 לתרי לפיכך אם או חזיונות ככל תפתח שהוא לפתח ההידות והוצאם והנע עתה
 בארו שר לצודע קשר **כיש** כיש אתה יהיה ללון כל ארבע כיש לא יהיה לו חזק
 ילוע היה ובכפיק על חורי עפר וכפס מעג סלע טפא **כיר** כיר
 נחש לא עשה בו סוס חמיר וכמהו והלה בכור או ברוד אב
 טהו רוחים בו הצער ולא עשה בו חס חמיר וכמהו ויש כחורים עשרה ויהן חמיר
 מימין וחמשה מעמאל לחצה בהם את עשה העולה ואותה זה הכור ואותו לא אתה הו
 רומה הען אותו הלי עקורין באע קונקא עב אותו יל מעוכן היו ל תיבה סיועאין חר
 חמס פעהיו רוחים הפנים ממט את ידיהם ואת רציהם אעאס ממט לא בלוב
 ואם חלו ה צבת אחת היה יתחן הפהן ממט יליו ורליו הא פנב ממט ילו החינת
 על צי רלו הימנית וידו העמאליה על צי רלו העמאליה ורוחן צבת אחת בכור
 אחר בעשם פ לפיך אע תער וכיריס כיריס הוא חקס עפיתת אתי קידרות
 ולכך נקראת בעון ענש והלה עזרת מלה בכור אשר בעשם לפי צמלוקים בו
 האץ סמיל לבטל נקרא כן **כלל** כלל יתי תאר כל זללה יתי סבל יתי
 עם הן צעון היא סבל היופי עהיא יתי אל הארעות ולא לבי
 מלא לם בלום ובאורק חמה יובליך במלואים והפעל ממט פלג ותיך
 ומה הענן ער אהבה לולמתיך לה קטוריה ה האעה בימי חוספה כל יתי
 ול פ חבטי ליה אג הם לם עלה ונקרא אפילו אחר החוספה לה לחמיה ולחמיה
 שרות לבתך ולבט אמה פינת כל בחמותה כמו עקד חתק ל ימין לחמין
 ולחמון על ימי חופטו עהיה חתק באמה בלן עפי בצרמו ומה סלא ניב תינב
 בצרמו הפא וצני יעדאל הונתקרו וכללו ה עמט והיו צם לם כמן עהין בלמה
 היראשויה אופיס ה לא נפקד מהם איץ במחמה והמאליים כליל יחוק לם יתי
 אחס כל תקטר ה כל תקטר וללו על מבתך השלה כליל עלה שרתה הלו
 חער ה עשן יתיסת ל הער וכן נאח ל עלה ילן אמר בו החינים יתי
 ה כל חלה עכלו חלה ל פעל י אמעבהו וכל יד אינט עוהלי וכל חקוס
 עממעה מלה ל מיה העורץ היא והיא הממדת הכפלותו ופטיס יכח באהרו כל
 חל כל לם בצנע וחמרון אור הכפל ופא כע החמטרים ביה מס ובליע חקון
 מוס כלום וכן כני המחדות כהא ען קעב אתה לכהנה והיא מלה סללה החיטים
 ורעאין ל פ סמוסה וכן אין אפחות ל בבית לא תעשה ל מלמה הן חלב וכל
 הם פטען יבעד אין כל כילא בסנות יקח חל וכל במקומות אלה אפילו אתה
 מהל **כלא** כלא העמס מל והארץ למה ילה כלאו ולא אעא ארני חמה
 לאס לא כלא חמק הנה עתה לא אכלא והפעל וכלא העס וכלא
 העס סהביא והעס כ עמס צותי או בית הכלא כי אותו שנו לבית הכלא מביה ל
 בו עקרות אכ בצני כלאו וצבת כלאס וכלא בבית הכלא מביה הכלא וכל
 ממלה עמן מקום ארעון שעדות עס בצוק הצרות אשר סבב המקום ההוא עלו

ומה הענן ער אהבה לולמתיך לה קטוריה ה האעה בימי חוספה כל יתי
 ול פ חבטי ליה אג הם לם עלה ונקרא אפילו אחר החוספה לה לחמיה ולחמיה
 שרות לבתך ולבט אמה פינת כל בחמותה כמו עקד חתק ל ימין לחמין
 ולחמון על ימי חופטו עהיה חתק באמה בלן עפי בצרמו ומה סלא ניב תינב
 בצרמו הפא וצני יעדאל הונתקרו וכללו ה עמט והיו צם לם כמן עהין בלמה
 היראשויה אופיס ה לא נפקד מהם איץ במחמה והמאליים כליל יחוק לם יתי
 אחס כל תקטר ה כל תקטר וללו על מבתך השלה כליל עלה שרתה הלו
 חער ה עשן יתיסת ל הער וכן נאח ל עלה ילן אמר בו החינים יתי
 ה כל חלה עכלו חלה ל פעל י אמעבהו וכל יד אינט עוהלי וכל חקוס
 עממעה מלה ל מיה העורץ היא והיא הממדת הכפלותו ופטיס יכח באהרו כל
 חל כל לם בצנע וחמרון אור הכפל ופא כע החמטרים ביה מס ובליע חקון
 מוס כלום וכן כני המחדות כהא ען קעב אתה לכהנה והיא מלה סללה החיטים
 ורעאין ל פ סמוסה וכן אין אפחות ל בבית לא תעשה ל מלמה הן חלב וכל
 הם פטען יבעד אין כל כילא בסנות יקח חל וכל במקומות אלה אפילו אתה
 מהל **כלא** כלא העמס מל והארץ למה ילה כלאו ולא אעא ארני חמה
 לאס לא כלא חמק הנה עתה לא אכלא והפעל וכלא העס וכלא
 העס סהביא והעס כ עמס צותי או בית הכלא כי אותו שנו לבית הכלא מביה ל
 בו עקרות אכ בצני כלאו וצבת כלאס וכלא בבית הכלא מביה הכלא וכל
 ממלה עמן מקום ארעון שעדות עס בצוק הצרות אשר סבב המקום ההוא עלו

כמו זכתבנו ופי' שיכתבו על מה שעשו והדיעו יכפירו עמה מרוב מורא ויאהרו עליו
ישו כי המלה היו חלקה יונה על פנים רבים ופי' רובם לעון מעט וכן ישו רוב
המפרשים והנכון כי היא ועל מלת טעם והנה אפרים ל' מקדש ותבין
העאר כי יש קצ' שרף הוא וזאת פ' אף עמד העם יה' חנה אבי עולח מלאך
לפניו וע' העמר מהטן ועמנו בקולו וע' אחר מזה יך עמ' בן בקרבן כי יש קצ' שרף
הוא והמלידים הם לחטא ואם תעלה מלאך לפניו והוא לא יעמ' לפעמי' כרבע
יהיה בלם אבל עיקר עולח אמה ואם יחטאו לך יעלמה ועמנו ולחטאביז ועלחמך
כי מורס את הפענ' כי רוב צדקו ל' וכן חזק הוא פ' לפיכך עיקר עמנו יע' את
הפענ' הזה לפי עמנו חזק ורוב צדקו ל' ואם לא מוריען חזק לך עמנו אע"פ
ויהיה לענינים בצדק יעל את ידו כי מנעק הצבור פ' עמ' את ידו בעל כ' מנעק
היה הצבור והיה לו למע ימין על ראשו אם לא עמל והבין ברוח הקודש וכל ממו
מה טעם וכל את ידו כי מנעק הצבור כי אם היה מסיס ימין על ראש מנעק או היה
על בנה אלא כמנהג השלם וה' אלהים הרחמים והמליחות כי חטאן ל' פ' אפי'
וחטאן לו עיקר עמנו לו הרחמים והמליחות והם עליו ולמולח ל' על כל פעמי' והם
הראוי לך העך במקום אונס עמפוט אונס בליקן מעט ותבין ונדע הטאריס
והכל לך כי היא מלת טעם ואזה תבין ל' אחד ואחד אף מקומו יע' עמו במקום
אפי' עין העיריות והם הרוב כל אס יחטאו אותך ל' אפי' שיתטאו ועם עין
העדות אבדה כי תולד בלם עמ' לעמך לחם ויש במקום כ' עין העדות כי תולד
בגם בעמנו ובהיותה קערה עם מלת אס כמו כ' ויש להם למע כמו הדב
כמו כי אם אל המקום כי אם עמתיים ויש מהם לרבות כי אם מתיים את כ'
חל בעלים העלמים אתם כי אם יעט בהונתן בני כי אם תרבי צבור
וחעמים יש הם הכימה הכי אחי אמה והוא פעמי' ואמנת הדב וכן פ' הכי
קרא כמו יעקב מן העולה הכי עבד **כד** יראו עינו כידו כמו אלו שיה
בהידון אשר צדקו הוא הדומה עמו
ואתשר עיהיה זה הדומה לבדו בלא הש' ומה דעש כדון על רעש הדומה בהל' עמ'
כדעמליהם אהנו ומה כן עמ' להב חנה וכידון פ' להב חנה ולחב כדון ואבר
וכידון עמנו בין סרפי' אע"פ דומה כי אם הוא ל' מע' לרפון ואם ב' הדומה
ותריס הדומה בין צדפי' קעמ' וכידון יחזיקו אפי' כל הדומה קעמין ותריסין
כיל ולכיל לא יאמר עונ' בחידת' וצדפי' וכלי כליו רעש והיה יד' חנה כיל
מכתיח אדם אחרי הוא קהיל' לפני' והוא כעב קסוע כי העונ' יסר טעב
ההעריב והכיל יתר טעב מחובל ולפי' דעשי כי מלב כל וכליו מענין ולב בעליש
ומצדעו ופי'ק נקרא כל שיהא עשה עביט ומוטא דומהומו כמדה קעמ' עמ'
יחד כלום וליו רעם עם דמילת' האחד ממע' כל בפלם גר כ' ולפי' כלים
צבים וכל כי הדומה על רעם הם כי הדומה הקעבה והענה טובה בצדק דברים
אבל מדומה הכיל רעם כל הדברים כי לא ינעא דבר על המרס הקעבה לא כדומה
ביתו ולא כמותן הענים ועמ' ערה כל אשר ינעא ועל נפרעט צורח כל מענין
ל' כלים **כז** כפל וכימה פ' יונה כי הוא חבור הפככים העמלי בערב
אל תוריא ד' אציהס אע"פ פ' כי הקדמונים אמרו כי כלה הם עבשה
דברים והם ממזק מול טלה והעמאס הם כי העבורס בענו עמו כולב אחד וטעב

הטעם הענין נשפטה ונס למה נהרג וכל דבר ההצאה ליות חטה הן בצד החטה דומים
 אלויות וכן הטורח היה לו לל יוצר יליך הים חיים אלו ומתחמטים בצלה הקדש הלא היה
 תעמיץ הלא ואלו בלי לא תהן ואלים בלים שונם והדומים להם כלל הקטן לבר
 האצות וכל כל בלי הנבלים פ' ה' התעמיץ הקטן לומר שמתחמטים בהם הדברים
 הקטנים וטעם מכל האצות במיכות לפ' עיץ בלים הנקראים אצות בלים שונם אלו
 מאלו וכן בלי הנבלים וכן ה' שפחה וצ'י אפודא ועד צנן לוי אחרי ובלוי וכן היה
 לוי יעם אומ' ה' הכלי מדוכו ריעם וחקרים לומר אין ערך לומר שהוא יע' העליות
 משו' אלא אפילו בשמכור ימור במה רעה וחזרה ומעממטים שול במלה הזאת בבר
 דין כמו ל' י' יצר עליך אם בלי ברקל ועד שא נא בלי והדומים להם ומתחמטים
 בו שול בלי המלאכה איע וליון כל כל ברקל והדומים להם ומתחמטים ב' שול
 בצד'ים ובשאר תעמיץ הצ'ית כל ל' אשר תעב עליו וכן וכלה תעדי ליה טויה
 בצד'ה ונכטיטה והלל נעממטו בצד'ים במקומות דבים בלומ' מביאים בלים מביה
 האומן טעון דך תביה הכר וקולת זה הרבה ומא מכלות קלב פ' כל הקחב והמס בו
 עסקת **כרח** תבא בלח או קצר הכח בצעל עלימו אבז כוח הוא שול היקנה
 כלם אל יעוב דך נבלם נבלים מאד הוא תכלס מאנת הלס בצו
 והכלמן ותעס כלמה מכלמות ורוק ומא נלמות שולם בצורק והפלה הרבה
 פ' הכלמן אביו ונמצעו הכח ולא הכלמטס ואין מכלים ואין מכלים לבר באר
 וס הכלם לא ידע פ' לא ידעו בהכלמה עילימס ארס על ידע משעיהס ושלמ עמל
 קושלו חמט בצעו והכלמן ותחן האעס ולא הכלמטס כלס עניינ' כלמה וידוע והוא
 יודע מהבועט כמו שאמ' בטת ועס נבלות ועל כלמה לעלס מרדך צנאי והבועט
 פעמים מרדך העצב מקעב שעה **כרף** בכשיל וכלפות בעקל ואלמות קבוב
 היתה מהס אולס וכן כלס הויה
כמה פמה לך בעלי פ' יתעוק ויהמה לך **כמז** עעל וכומו פ' בורקל
 זה לפסל על בית הרחם **כמז** על כמון וקב הוא הנקרא כמון
 בלעג במכמות קלב פ' משמונ' ולומה לו בלסון ארסי ואעראל צנה
 ולא כמון ליה **כמס** הוא הוא כמס עמלי פ' לפי מקומו צנן **כמר** היעמרו
 במרוו נלמאי פ' נעלעל והמו או פ' ומחממו
 ויהי קרב לענין יערטן סקד נכמרו ע'פ' נשחרו ולמה נקראו הכמרים והעובים
 ע'פ' הכמרים וכמרו יליו צלו ונע' רת אדמת המדנס ארעא כומריס והס עובדי
 ע'פ' טהס לנפצי שחורים ועא כמטא כמלר ומא יתלו במכמוריו ולמא נפורטי
 מכמורית נכמא ניאמפהו במכמוריתו הס היעמטת ע'עין בהס כן ויעשו כן הול
 הזנת ס' במרע כון וכן ס' עס וכנה אשר נטעה מיני ויהי **כנ** לפינ' היה
 ע'ס והטרה מסתעקו בצבר' הלל בהא הנקבה ההולץ פינה בעצב אבר
 נהדי הכיס הוא על כל המין **כנה** לא יעלי אכע' אמק' ולא יעשתנ' ואל ארס
 לא אענה עניינ' קמות והעס העס דרך עבר' ואמ' אלהוא לאיע' אר
 אכסה עמר ולא אעלימק' אם אמה ריעע ולא אעא פנק' ובעס יציל ינה פ' ימה עמו ואי
 פי יעמל הוא ופ' אכק' ולא יעעב' אמ' ואקדח' לך בצמר' לומר קראמך בצמר' והוא טרס
 וקראמך בלא עמר אלא בכע' הוא מלי או מליח' ש' לא ילעמב' כי אכ' הוא העמק' לך כח בעב
 שרוא כ' שרונעס קלות בבלי וכן אריל לעמות העס ית טהס עמות הולד בבר

וכלו יצאת המן המים כי אם הייתי הייתי ורוב לאים ה' מעורב מעד ומעורב
תורה כדרך לאים עני מיני ידעם עם הידען יחד לא תורה לאים עני מיני ידעם
וכן הדרכה האון בעל **כדב** הראש לב אבי לא ידען לב אטון בו נקדוה
יהלבים עני נפס ידוע **לב** לב דין ה' פי והורה לו ככלב מלא עני והוא כב
ישאו מן **כדב** מעשה עברה שמצילים עם העפופ והוא לבב מיוחד אל לבב מורה
כי ממוחית כלב היה ומת יונקן והוא מרוב לב **כדב** כלא כלו רחמי כח
עני עני כלו אנושית כב יעקב לא איתם ולת
והאחד מהם כי לא ועודים לאם ילון כד הקדוח או תכלה בקדח ומעטטו בסנ
והיא לא אלה עשה עשו לא והוא ליון חיון והפעל הדב לא לא מלה את כב יחד
בחרת יחי בתי כמל בעי וכל אונס באפי ותכל לעולם פן אכל
בדרך העפוט אכל כמות הכח והען האמר מלות עני עני מלמה תכלה
ונכחב אכלה אלא הפעל ענין לאם והדומים להם ענין ליון והעפדה ויא בענין
העלמה והוא קרוב ליה הענין לא הדב אכל דבריו אום נעלם ויא באהם תקנה
והכונה ענין הענין כמות כח ומן העלמה כח והוא עם הזקנה ותכל כח
עבודה והעם כעלחו כלה ביע כעשה אומם בהעלמה כח ילודם עא יחד
אחד ובתורה ליון לא מלה דאית קח לום העלמה להלכדים דאית קח אב
מעמק רחבה מאד ואין לה קח ענין עתה עתה יא לכן קח ותעבון ידוע העלמה
היוצאין מהם דרכים לעין קח זה יונה ה' רחבה מעמק מאד על מעות הלב
אכל לעמק הענין יא לכן קח וזה ה' הוא האמת והאומר כי תכלה קח מצד
וכל בעליו על מעמק מלכות ידע טעה בזה ובה כי ענין מעד הלב ע
דרך הדקדוק ומה הכלית עמדה וכל מלה היא חוקר והפעל הדב ויא
אליהם ותכל להעמקו וכן עמדה את הבית וילחו ביום מלה מעה כי תכלה
אשר בלכות מחטא כל ימיהם בעב ואלו נכר פועל על תפלות וכלו השמי
כאם והדומים להם ענין העלמה ובה על תפלות רבו לעמק המורדים ותי דעם
כי זה המורד הוא מלה ל תפלותיו ואעפ שאם לכן כמות אולי היה דעם ללא
היו בדיח המעלה וההוללים כי אין המפורדים מפורדים על קדד המעשים ה
תראה מימד בצדו ואחריו כזה מקורים שהיו טרם פעלה מלאות ובזה המור
הכח על עמדה עמקו מלכותו וזה היה בעת קקטמו פעהוקם עמדה למלך ואמר זה
לא דין אונס דבר עקב ענין ובה על דבריו ומפלהו ושא כחם אנושית גפע
נכחה עם כונה נפס והפעל הדב ותכל דוד המלך ופי וכל עפע דוד זה אמש
ה' פעל יצא והוא אום על אד מלאות עתה ממה אל דוד ע עדי לעמק ממקומ
או כען לא הייתה היסט כען אשר ליה אומה ללי ואומן ירה אחרי מלאות עניש
וענין הדומים להם ענין תעק וממה וענין אחר והוא ענין לא באה סל אחר דע
כילאוי דלי כח באה ועקדא כבעל הוא ואת כעמק כלו כעמק לא כלה כח
אשר כליהם כאם און מניע ועצירה ואפעל להיות כנה הענין מקרב חיקה כלו
כאם כען יחד וימיק מקרב חיקך והונאה לו לקדס נקמה באויב ומן השור
היה ואת יאת הליה והוא ידוע ויא אום כי נקרא כן בעבור ענין להם על בתאוח

ונקראים המאכלים בלשון ישראלי ויחזיקו עליהם ענין והקצוץ בלשון נקבות המאות
 למעשה המאות לבית דוד ונראה האלה למה על כפי זה מפיט עומדבר עם יי פי היא
 חלה אחת בצוא והענין ידוע הוא איום הכסא ילא בייכו וכן כקמא איוה תעני
 והיא תכורת אלה והם בל נקלות **כסה** אדם ערוס כסה דעת וכמה קוון
 ערוס והעם כסוי ער תחא ומא
 כי היא כסוה ומא ושעת חכמה וההתפעל והקח הענין והתבסס חכמה עטמה
 במשאון הראוי יסתימה והנפעל בהלון עליו נכסיה לבלתי חכמות והפעל חכמה
 כמה הענין ושני לא כסיתי אולי כסיתי בחינת ופי הפסוק העלוי מאיב יי פי
 אמציתיה ריב לבב אדם כי צוא העונות אדם אלא כסיתי מהם ואולי לפרק צידי ויהי
 טעם אולי כסיתי אולי ענקת במתה ובמחמה מבג אדם ודברי האבלות עליו
 כסתי את תדום וסלתי בכבורה עמים ויהם הענין יסמא בענין אכמט והקל יחזמוה
 יכסומו אער תכמה צה אה לצדי קמתך ותכלים פי ותכס במ או יסמך ער
 הכעיים כדרכ לביעה לבסס הכהן לבע בצדיק פי הצדיק עומת יק שתלמ
 ובער בבאך לבית כסיתם תחת העמים או יהיה ופי כען ותכמים לעלי קמ אחר
 כסיתי העמים כפי קמה ויערוס כמה בער כפי כי יסמא ערוס ומסיתו והיה
 ולכמה עתק כמו כמות והוא כפוק מלא על פי צדוהו עהוא עם התאר כמו מול
 ואלא נכסר תועלו חמט כמו הרים עלה ופחותך עלו יסמה **כסח** עדותה באץ
 כסוה קוונים כמותים והתאר לנקבה וההי נבלות
 וסלתי אין כסס עב כסיתיה תען או תחמוה לא תכסח **כסל** הכסיל חובק את
 קיו הכסיל בחער יקר והפעל הקל ממט ובאחת
 יק דרכס כסל למן בל נקלו ומא אעת כסילות ומא נאל יעובו אכמא ידוע ועל
 וסיומו כמלהים כמלס אם עמתי קרב כמלי כי יי יהיה כמלק אשר יקוט כמלו הוא
 יראק כמלתי עניס ענין הבטחון והתקוה והציון רב שעליא לל פי מלה הענין
 טוב ליו הולך כמלע מעקע עפתי והוא כמלי פי והוא כמלע בעשירו והוא כמלע רע
 ועקע עפתי כמלע הולך כמלע וכן כמלע הפסוק בחלק ה' מן המסד אם והוא
 עילי כמקנס עמא הנה והוא כמלי כמלי וכמה כמל ר זנה כי הוא כמלע צדו נקדתי
 בערב קתל והכופים המתחברים אלו נקראים על עמו כמליים כי כפי העמים
 וכמליים נה אמעל פי עהם עני כמליים בעני הקדנע ונקרא אחד מהם כמלי הוה
 הארוס הכמלע כמליים אם יראוהו וטעם וכמליים קרוב כמלתי הכמליים או אונטת
 כמלי תפתי פי בערע כס וישא פימה על כמל אשר על הכמליים ידוע וקוהים להם
 בלע פלמץ ופי אשר על הכמליים חמר זו ואשר על הכמליים וכמליים הם מפור לטוה
 סתה הכמליים נהם עקרי הירכיס וסלע כמליא וברזל בעת עניס סימן ער אסמא
 ממהר לפי כפי עקמאות אחיהן של כמליהן וסלע על ער תאמנה על כמלין **כסמ**
 כסמ כמלי חול בתמסורת על
 ענה ראשו על זה בער עקרו
 ענה ויה ספתי יספדון חלום לא ילחו ראשיהם בהעברת תער ולא ילחו צב כ
 פיע עלו ילחו כל אלא יספדו ראשיהם בדרך העוד החטה והכמלתי וקוהו וכמליים
 בצע המלך אשתאא בלע **כסך** כסוף אשף ליושה ידך תכסוף והנפול

הכניס חייב **כנג** כנגח י. כנגח כנג י. כנגח ונגח כנגח את הוברים
והפעל הרב והנמתיים של אהבה נלי ישיאל כנג וההתפעל והמחיה ע

בהתכנס האם ענין אהבה ומה קראו למקום בית התפלה בית הכנסת לפי עטמיה
אם לתפלה סגולה בב מרובי העתים ידוע וקראו מרובים בלעז ענים והוא בנג
אתר לפי ענין יצא כפחות **כנג** כי כנגע אחאב וינגע מדין כנגע מנשה
ובהכנס יצא המין אה יי

יכניעם וינגע אהיה יכנג בעל לבס והעם אהפי מארץ כענת אפי
יהעלם ההכנסה יזהיית עשה להם כי את עתידה לעבת במער וענין אהפי
הענין אהפי ידך כענין בידו ויביאהו אל ארץ כענין הקן קמפת ויער עת

לכעב ולרעת הדור כל בת איץ כעע יתעלה בין כעעם ופא במא כעע
עבדי ארץ פי סוחר סוחרים ויט אפרע מזה אהפי מארץ כעעק וכן פי כ
מארעא סוחרתך וכן יתל מזה כי נמה כלש כענין כלום העשדים בער
הסחורה כמו עאמ נבדלו כל שילי סוף וכן לא יהיה כעע ער סוחר כלום

תבס יהיו המקדשים לים לבית המקדש על עלא ישרת למודי שמש אלהים
ואחיל פי כעע ממע מעי כענין נלפי זהו חוטב עץ וצואב מים בבית המקדש
כעעם וסם החוים ענתם יהווע חוטב עץ וצואב מים בבית המקדש אה

הי ועל לא יהיו הם חוטב עץ וצואב מים כי עבול האומות ביאו לעבדות
כמו עאמ עב סהס אקח לכהנים לונים **כנג** א בעל כנג כל עפור לנג
הא בעל כנג כנג דנגס ולהנה כעפיס כלעפי החמידה ית

הנהיו כנפי יועל ידוע ועל דרך ההעאלה לחמות תחת כנפיו כלום להסתופס
בעל על ענית הכנג כנפות כמותך ועע בבנפו קעט הכנג מומטה ית
כנג וכן כנג הארץ בכנפות הארץ בקעת הארץ אעא כנפי עת

כנף אה אלק וקעט סגור ומרפא כנפיה דמה פריעת האור אפריעת הכנג
וכי ועל כנג עקונס פי על פריעת עקונס יהיה אהס משונס ותמה ילו
ילעק ער מורק לא יאקד ולא יער ודומה לו בלעז חל עקונס למיפת העש

ועצרתם כנפיה ויע מפרעים לא יחוק כלום לא יהיה כנג הארץ ובער פיר
באורץ יהי **כנר** כנר ועעב ויהי לאבל כנרי והקבוצ וקול כנריק ונקנ
הנקבות ובקרות וכנפלים מליץ כנרותיך ידוע **כנס** כנסו

על הכנה והעם במסמת יפעות את מסמת הערף ומא
המס ליי האם ענין מנין וקראו המס על עס מנין לפי עדרך וקח המס לקח
המנין על העבר עליהם חמשים או עשים או עשרים לפי החק והמנין ורול בעממ

היבה בלעז מס אמר היה עבר על בית המס ונולת זה הלכע על עמרונ
עמוס כו קבע המס ערעית וקראו לעקתי המס מוסין באומ אין פדטי
מרב המוסין כמו עקבע מן מלה ואמ מנהל מוסילין וכן מוסילין ואמ
הום תורמין **כסא** כסא כנר ויעב עולה על כסא יל כלום למעפט כ
המעפט אלהים הוא היושב על כסאו העמים כסא ועב כסא ע

ישות אכסא וראש עול אכסא מאחו פני כסא ופי כי העם ית מאחו פני העם
העם ית מאחו פני העם ית מאחו פני העם

התפילה הוא זמנו הרגיל. אכזה נצטו למעשה יד יהודה הבנא בזה הזורע אכזה לאהי יהוס
ואולי היאו במספרין קיוון והל נצטו הרבה בזה הזורע בעשן החברה באכ לחיי אוחו
על יצאה רוצה אנו ומול זה הרבה ווענן יבחה אק הוא יותר קרוב לזה העשן ואולף
צענן טפין אדנו ווענן טפין אוחו את המל קרובים **כפר** וכתול את הידיועה
רבעו יהיה הפול והתפעל והכפל הדב צליעיתה
עקדות כפלים בכל חטאיה מערת החכמה מערה לתעס ממערה **כפר** יענה
טריציה פ' אפפה והוא התוק מן הדומה לו בכברי רלן זקורין למיפת **כפר** העש
הנסיא לזה ולכפן הדב ייעב כפנא ואאלו פ' כי הוא חסדון לים טום אמיתת
המעט בכים בעש עהמעט בניקר כי מה עורף לפרד רעב כ' צט פעמים והלא זכרו
בראש כלם ברעב פדק חמות **כפר** וכתים מעשן יעננה חס נכמה אוחו לזה
צאה רלן כפלים ארתי הנג
יקמה כי הוא מעשן העש כי כפר זכר כי אכן מכיר מעשן וכן ה' ועבא מט מרזא
עב לה ה' חתפה מן הקורה **כפר** וכתול אענה מבית ולחון בלתי הו
זקורין לו בערבי או קפ
טפרא ומה נקד כפרת ונעית כפרת לפי עהיתה מכמה לארון אכפרה פנו פ'
אמר העשו לא חטאי כפרה להמיתם ולבטלה ואע חכם יכפרנה יסירנה ואלו
נכר הועל ממט וטפר בריחם לום יוסר ויתבטל והעס איץ טפר נפשו ה'
חסרה עגן נפשו לום חריון אם טפר ינעה עלו יעני כפרד מעים ווענן
הכפרה סמו כן מה העשן חסרה העשנה וכן ארלן מנבח מלח מרפר והקטוהין
מזיז היט מכפר ותירע מניח צרות מכפר יענה וצנחם אעון חסרה הם כימה
מן ולא יחז החושן וכן צמטו הם ל' בלעון הזה בלעון חסרה בהרבה מקומות באומים
מכפר ליה בבלוא הפרמא לום חסד צמט ומעבירו בבד קעה ציקנען או
אכפרה בעש חטאיהם אסיה עעתיכם ותטאיתכם בהתפללי בעש חטאיהם
אפיר בעש העס י' עכעש עליכם בעש חטאיהם וכתול איהו בעשנה הדס יע
קדוה המנבח יסיר עעוה יקראל לפני האל י' אכפר על נפשותיכם כפר ווענן
קראל ואלו כפר פועל ממט אקד כפר בהם ולא יכפר וההתפעל אם יכפר
ען בית עלי ועש הנפעל וכתול למס הדס מעטלו ועככר והעס כי יוס כפרים
ה' ועש כפר הפדו וכפר העמנה ומא טינה בכפרים ומא לכו ועדעה יחד
כפרים וכל העיר נבטתיה וכפרהא והס כמים חונן אשר לפרדים ולעבד
האלימה אעכל הכפר הוא הנקרא בערבי או חנה וכן כפרים שש ערדים בוצ
חל ומיט כמ אעכל הכפר זה מעשה אעל פ' כי הוא אעכל א הדקל כי יט ליקל צמות
מעטבים כן עין זמט וטלו זמן ענקרא בלעון ערב כפר ועדיח טוב כחז והכני
ופט כפר או החמורה הכפרים עומים אטרה הם על ימס מהאריות ומחזות
היענה וכתול צול כפר כמו עאמ ותעל אהל מערה כפרה היה נא על חדר
העמלה כפר ציס נכמת כלום צולוס ותקיסם סוחר תרעיע וכל כפרה לום
צולוס ותקיסיה דק כפר כפר כפר כפר הוא אעפל בעת בימי הקו
וקורין לו בלע קעלות וכתול יתב לכות זהב ורלן פ' מזרקים צא ודס הדס

במקרה וכן לאמה נקצי כי נבמוה נמפת הג' לא נרבה ונענ' האוה וחסק ואמיל פ'
הג' לא נבמוה וי' זאין לו במוה מלעון הדרג' ארסיף טאכמופ' אפי' זהב וכסף ב'
נקלות והקצון בחתים ולהטיב / כמפיהם ידוע **כבוד** היו למתפרות כבודות
הג' או בהחלופה כמת ידוע ברזל וכי לא היה לו למצוא כי וכמה
אצב עליה כמת הסבלים טמאה מררס והוא שעשין ומצימין על האעיהם
זיהא להם נח אמבול המטא ולא ישערן כמת עולה לכדור והאמוה פ' כמת
קטנה געשים המלכים והשרים הצבולים לצום תחת מראשותיהם וקורין לו
באג' אורלייה **כעם** היצע יראה ויבש כל קמץ וסגס הרבה וחלו וקצק
וחצו פתוח ויכש אמא והרבה נעשמה ערמה
כעסונ' בהבליהם וכבר אחר כישונ' הכעס אפי' בג' נבל אפעס
כן תכעמנה להכעמון פי הכעמון נב' הבונים והעס וס' כעס כעס אמבול
ב' כמיל כי מרב עיחי וכעס' ויץ מהס ענכ' בעין כי אמיל יהרב כעס
ותלה מבעש ענ' ומרב כששך שמלי' לו שקול יקול כעס' זה יונה כ' או ה'
או שקול יקול כעס' כי מרב עיחי וכעס' שורט כחכ' עמון בעין בענ' לאב
ואין עורף יי' כעמלס דואו וכואב כעס בעמון ועל כי מרב עיחי והעס'
הוא כב' הספרים המדונייקים נראים במפך והקצון על כל הכעס' אחר
הכעמו משה הכל ענן קעק וחלון אה' זה יונה פ' כי הכעמו נב' הבונים
בענן האג' והבונ' ואין אג' פ' כי הכעמו אומנ' יב' הבונים האומר
להנאל לב הבונים שלא לבת **כפף** כחף נפע' פועל ועמד חקר נפע' בעין
זהו כמו כל נפע' נבנה או יהיה פועל ינא ופ' חפה כל אחר מהס'
נפע' פ' כדו לפי עותה ונקק כפופים הלמך טעמון והפעל הכב' חפה
לאהי מרוס מעפסון אכפס' והעס מיה לענף העזר כלה ואמון וכפסן לארענה
כחות המרים לפי עדיא כפופה וכן פ' אמיל מיה בעשה כפפו פ' אעשה
כאם האער יראה בענף באעשה בעלה בעשה ומה נקרא עגל לתוך היד
כה לפי עדיא כפופה לא כה קמח וימלא כפו בעולה כפפו על לא חפס כרפי
וכפו פרופות העמים אמרל כפי' וכה יטימו לפיהם ואכפי' עליה לא יכד'
כמו יפי' והאמף עמיתה וכ' סעבדכו באורע אכפ' על כפיהם כמה אור' עננים
אפי' צבמחלה הענן ככה כמו עמם עב קטנה ככה אפי' או לפי עמם כמו ככה על
בני אדם וכן נעמן כפיל' אלם אמרל בענן עליה עב עברי' או הוא כ' למען והוא
היה העל וכן נא לבבין אל כפיהם עננים ויט' לפי' סלעון כה ממש ופ' נא לבבין
על הפיע' על לרה כגמא ידי' אל דביר קדעך אפי' נא לבבין אל כפיהם ונא אורו
אמזמ' אל אל בלמים וכן פ' הצאון לב מעליה אל' הן על כפיהם תקותיך עננים וכן
יהי אמין ויהי ארע' כמעמע' כאלו על כפיהם תקותיך עארמה אונקל תמיד וכן פ'
ה' אמעל' וכן נקרא תחתיה היצ' כה מסך רעל' מסך רעל' וכן על כ' היד' לפי'
זהעס' אצבול בו נעס היד' כפוף ויט' מפרעים כי נקרא כן לפי עננה ומבד'
הקולית העלונה ישוי בעין קי' וכן כה אחת עורה יוד' כמות נכב' והוא הכבד' היא כמות
האיה באעש' **כפה** יעק' האף ורומה לו בדברי' הול' סתין את המל' ענן

הרוב על חדר הצולה את הרוב הרוב
 פניה ל. אקנס לזמון. יולה וחטאה ל...
 בקברי אער חיינו ל. פ. יובן זיעקב חביב עב כרה חתך קרול בחייו וכי ירה איצטר
 ליה זרה והעם ומכרה ללא ולא נקד כרות יונעם ה. מקום צידו צם לונעם להיות
 אם תקנהם עלאים והנפשל עב כי ירה לרעע צרה כלם ענן חתירה ויתכן אחרז וחבר
 חלק יל סלח וכוחה לו כדילול צאם לול התבואה כרי ואם חלחול אמור אום צדוק הצולח
 ברבה צברי חנה ונא ויירה להם כרה צולה ותכרו על רעבם יכרו עליו חבדים והפול
 היבד הכרות את דוד צברו אבל קר הכרות הן ארול פת הכרות וקר הכרות
 בתחלה הכרות ובמקום הכרות ומנחם בן חזק אמר כי הרקו הכרות וכן פה ה
 יהודה ואע לא מאעיהו כן בבל הקפרים המלוייקים צראים וכן פה א יונה ה
 מעז פתו הכרות במפר מלוייק לא במקרה עניש ענן אכילה ופת אמל צפת
 ילוי כ. אטון כרה היא ארוחה צולה וברה היא ארוחה קטנה ופ. מה עמם היל
 בתחלה הכרות ולבמקו הכרות בתחלה הפערו בו שיאכל מש ינהו הכרות כרה
 ואכרס מדה שאוול מש כרה חנה ולבסוף הכרות שיאכלו הרבה אחר הן באול
 יחל אמול מש ונא וצ מס תכרו מאתם ואברה ל. ולעס חנה לתפארת כנען קרר
 והעם ונתתי מכרם ורחוק מפענס מרה יענן ענן קטן ויתכן להיות כרה
 על מים בבסק עדיק כמו עמם במקום אחר לקנות בבסק חלים וילע מתרעים
 מיה בקברי אער חיינו ל. ואעל צאבריהם אביע על קנד אמנו חרי הוא כאלו קור
 או מחנן עקנה חלק עשו כנגיד ערעים
 חריק לפי עהאדם כורר עצמו ומחשש
 ושתמולו כנה האורע בפעל חקל באם אפ. נחז כנך על עקבו לא יספיק הרובה
 ומנחת בקרן זוית **כרס** ויטע כרס ועב כרס זית כרס נקרות כרס על אהן לה
 יענה דרך כרס
 ופ. הצאון רב סעביא לל לא יפנה דרך ישוב כי הכרמים
 קרובים לער ועלם הרועע לא יפנה דרך ישוב אלא מן מיו יהיה בלדברות ויע מתרעים
 הפך עמוץ כמו רמים וברמיט סמדר ויפך עברי הכרמים כרמים וברמיט
 ויעבים אכרמים וכור וירמיס ועב כרס זית ונ וער עולב במקום צמס ומעסט
 ועל כרס ועב זית אני יהיה כרס עמור אל זית ויקרא ק כרס זית מקום שיעב זמים
 הרבה כאחד וכן דיעה לול בזה א' באם כרס זית אקרי כרס כרמא לא אקרי ונקרי
 מס לקבון שיעב זמים הרבה כאחד כמו ענקרא שיעב הצפנס הרבה כאחד
 כרס ה לא תקרא הצפן כרס ולא מקום שיעב צפן אחד ועמם כי אם שיעב הרבה
 ביחד. וכן ארול כי נקרא כרס צפנס ושיעב אמתם כנען עתים ואחרז ילמה קנב
 ובפתות מכאן לא יקרא כרס וכן ויתל עת איע האדמה ויטע כרס הדבר דיונ כיה
 לא חלל לטעב הצפנס אבל היו לטענים מתחלה הצפנס מופרדים כעאר הענים
 אכול פריהם לא לעשות ין מהם והוא חלל לטעב הצפנס הרבה ביחד כרי לעשות מה
 וקרו ויטע כרס **כרע** כרע רבן בלתי כרע תחת אפיר פיה מאעל כן א
 לולט אלא אמת עימם ויטמן תחת האפיר ומתא א חרעס יפול להולט ורבי
 אחי ה מעה לל פ. גולתי זאת הכרעיה עיץ להם בארעם ענה עהאומות מכעעם

הבא תקיח ליה בנותת מניח בדיחיה דתורי יהב ונקל מן על זס צמיקת בהן הקרינ
מן הדין יבן מכתב ליה בבלייתא דחרמא יצעניש תקנא כמו זה **כפי** הכפיל
באתר ישנ וצאנ וחקר להחיות לדברי הלל זאמ עהו
המלה המורה עפ' מהו זמה כלום יודע מדי מן המניענ זמנ כל באחר
נה זמכתב מן ויש מפרשים המורה הפוכה כלום ככל דתני וול פין מן הכפיל
הפכנ באר **כך** יש חלב שלים כפלים אטבת דיקר שלים היל הצמית
זכרים והוא החלב שהוא לכה של המזבח והכרים הם הכפלים
ועל דרך ההצאה נקראו העשים והאצלים כרים כמו שנקר צב אלים ועמדים
אלו כי מושל ארץ ארבי ולרעם ומלת ארבי ערובה עם הלבים חמס
ומעמטו ארבים וכן נקח את עמי המאות את הרבי או יהיה עם כי לקבץ
העמדים וזים עליה כרים כפלים כמו שעשים אלי הצביל לעת זמס
החומה וכן נקרא מקום מרעה הבצים ועאר הבהמות כל ערב לבנו כרים
היטאן זה יונה פ' שלחו כי כי הצמל ונקר מושל מרב מרועמו וקלותו והצעת
או הלקוחות אשר יטן אליהם ואמל פ' שלחו כי רבץ ופ' אונן סמוך לפ'
זהו פלעח וכן פ' אותם הכפלים או מושל ארץ והוא חזקידו שלחו אותם
זמס מואב מסלע מלבנה והיא שוער מואב אל הר צמ עון שלחו אותם
למוצ חזקידו ואם זה בעבור כי היו יצילים לעלות עם למלך ישראל כמו שכתב
והיוצו ללך מואב היה עקר והעיר למלך ישראל מאה אלה כרים וצמות
אזאב תליוע ולא שלחו כמו צמנו ויפעל מלך מואב כמלך ישראל ועשה
בהחזיק מלך ישראל אמר ישיעבן המם כבשתלה ויהי עשורע זה כר
כר פ' למס פ' למס גדול כי היו מלות ורקיקין לאצורת כסף אכר
למס ה' ופמא דלממא כלום חתיפה למס כר הידן תלע מיער
ירמא כר זהב ויע כפלים עשה כר יקק כר החולהים פ' לטרי
וזו קדיש כפול קב לטרי **כר** כר הצמל הוא מרדעש הצמל וכלדיל
כר וכתב כרים וסתות והם כל טמו המלה כרביהם כפמל על
מן זמין בכר הצמל כפול כמו שאמרו מביאים כלים מביית האוסן טון כר
לביה הכר ופ' הוא מרביהם אוחו עלוכב עליו באומ אה למס כר
הרבי כר **כר** כרע אמר והיו הרובים ה' אלל פ' כי כרוב הוא עם
הוא אכל ערה כי אלו הרובים עהם במורה פ' עהם ערת
אהם עפ' הרוב אשר במראות חזקאל דומה עהו אומ' על פנ העור עה
כפוק אה ופנ עור מהעמאל לארבעתם ופסוק אחר אומ' פנ האהל פנ
הרע ביקום עהם הנה פנ עור והלל עמו הכה מעמעת עהם כי פילוע
כרוב כרביא כי למות שרים היו והקטן על אלו הפסוקים אשר ביחזקאל
ופרע יחזקאל בקן עלו רחמים וכפכו לכרוב אמ' לפני רכוש על עולם אין
קטינר עשה סעור והקטן של מה שאמרו פנ האהל פנ הכרוב ופנ הענ
פנ אהם והלא אהם וכרוב אהל הוא ופרע אפי רכרבי ואפי משרי זעע
אומה כרובים ה' יעשה הפרוכת מרוקמת בעוריה כרובים ונקרא המלך

ימים אסירים יאן והלגים פלו ורחיק הוא במקום המצבן איט יחידו כישע יעל ברכיהם
כדונע על ברכו וברכים טרעם פאמן וכאכס אטבח תפרעו והפעל הערב ובחור
עראל הכריע תכריע קמי הכריע הכרעתנו עניינם עבן הכעשה ומה נקראו דצ
הכחמה דיעם אהי עהן טרעוהו בבריעת הכריעם עתה טרעם נהקרב והכריעיים
חב אצרו כרעם למעל עלהציו הם הדגלים היחידות שהם כמעלה לה אגלים עיט
לעב סמור לראשו ובאותם מתחזק כערוה לקפצן ונה עאמ אטמל במס את על
הארץ כרען מא כרעו מעלי ילוע בדרהן באסרם הדש הקנימיה
והו ונולד זה הלכה כרה ין אה אבנים ברית כלהו יערה
יז מלוקקת בקריאת מלה קו יע עקורין אותה בנטה קמין ונאמ עהיי
עוי ויט עקורין אותה בבעמדה וכן מטועה במפרים מלוייקים הנה מעמדת
בבעמיה והוא הלפון ויהיה עבר במקום עתיד יכרתו יערה כי כן הילך הספק
במקומות רבים עבריי העבואה הדבה מאה ומקד טמ יל אל פעל עבר כגבר
יערה אעם שאין הלפון כן כושר העבואה הנה בא כמהן ילדו אטבו טמ ין
עבואה עמו וכן יש פעל עבר בזבז יערהה בלש פעעטס כי טמ ין עבריות
בחיט לאוקיין ויכרתו ברית הנה אנכי כושר ברית כרה לן ברית אלוה שווא
כרות ברית ויכרות יהודיע בריות בטעם בן יע סרת ענה בדרך פא התוע
כרות עפפה וכעס סיד סימנות וקבוצן ואתה את סתל כרימפיה אה ומפעל
ס ונכרה מעמין אחרית רעעם נכחה ועבריה העפעס ההיא הכרת סכנה נעוא
נירה תועל מבלעזן לא כרה ערך והאעירה ע אער עלין כושרה והפעל הסב
והדדה לאחוב כי כרה יע אלהיך אהרית ס טפרייעס ולא נכרית מהפחמה י
ואנכיה העי נעלא נוס פועל הכרת מנחה ועמך ילוע ופי סרה סכנה
אנכיה הגיד וטב איט ירה סתן קעח קיע אלא עופץ נענחט ואיט מליד אהרית
והפלה עתה מספחומ היו בישראל אעמס סר ויט קעחיא קעעש אבא יל עב
הכרתי הנה מן תלמדים כמט עמא עליהם יל פרעיס וסכרתי את סרה כושרה
אריקס פי קנדה ארלים כושרה חטופת היטב כעש ואס פכב סמ סכנה
בו נקדיות והכעבים הפרוי יעקב ילוע ביטא קעקן סמ סכנה וכעב
אחרי הוא ופאער הוא בן ענה קיין כבס וכעב ונעמ סכנה ענה קיין איט כעש
עביר פועל עביין כמט כמך סמ סכנה קעיס לכב מרב העולין עב אער
לא תבין כעל סת הכבל וכעלה הינס פי כעלה ינעלס סתן כושרה
כי פאק כרחוב אמה ובמוריס כעל כעל ויין ככסין סמ סכנה
יקיען מליך ומפעל והיה חכעל כמט העבאים אהרית סמ סכנה סמ סכנה אל
על לבי מעפטו ובכעל והפעל העב הכעל סמ סכנה סמ סכנה כושרה כושרה
בדרכיהם והעס והכעל ל והקבוצן והדבה סמ סכנה סמ סכנה ונאמ נסכרתי אותה
והקבוצן והכעלה את היעעם נמט סמ סכנה סמ סכנה ענין סמ סכנה סמ סכנה
הסו ויט כעגן עיפס הילך במה עיפסא וכעל כושרה והפעל ויט סמ סכנה סמ
תפעל כעל כושרה ורעעס היטב לא כעל כה דודפי כעל והעס וכעב
ככעל ויט סמ סכנה סמ סכנה ויט סמ סכנה סמ סכנה ויט סמ סכנה סמ סכנה

ועתה בראייה ההרדית הילך יוצא הכתוב נוטריא זהו שבעקה מלך ארץ ידאו

נתןר הם בני קוביות כדכד ועמנו כדכד עמנו

עפר ספיה תרע יעזוב סרטינא ומדינא
הבין במעפטי פבר זמתיס עם הדומיס להס בצור

תחת עני הקניס לפתוריסם פ תפוח שהיו כמין תפוחים בולטים בה
למטרה ידך הספס וירעשו המתיס הרפתור הוא הסעקוף עסקך על עתי המתיס

שהן סמנוות וקדאו כפתר לפי שעשים בו עזרים פחזיס וכפחוריס וכן כפתוריה
לפי ומה בו התרע בתפוח ודעהא

קבלים או עזר הבהמות הקלות
עזב קלותן ומחירותן דומות עמדידות ויה ורוד מסדס

ובתעבתן כעעדין
זהו מרובל במעל בן ה מעשק ומכומה וכן צארימס

סרבל ופירמדין
כרוב המוצח תחת כרוב סרבל סרבל

סרבל ופירמדין
כרוב המוצח תחת כרוב סרבל סרבל

כמועיה היה למינח סרבל סרבל והיה לעוף אמנה על גובה הרקבה כי היגבר
אמנה ומה עמה נעלם אמנה קומת מעפה סרבל ולמלה ונחלקו ביה היל

פיה יהודה עומה לבי כסובן ועלם אמנה קומת סרבל ולמלה ונחלקו ביה היל
היה פי גנש כרוב במעפח הספסי ומה עמרו אמנה מעפה הסרבל למינח

ולכבר הנעשה היה למינח והיה סרבל עש עש חכמה הסרבל והוא היה סימן אחי
גברו להבין בין דמיס העלונים לדמיס המוחזנים נאדל כי כרובי היו יד

ועתה נסרבל אתה היה להלך רעלי הכהנס דלא ישחדקן סרבל ולא ישמרו דליהס
כרד וכרוב הוא עקורין בערבי עשרי ה

בעקלוק וחס זקל וכלל נקרא כי הזבל
מלה והיא נחה עין וכספיה עי כרמל רך סל סרבל רך ופול

כרד וכרוב הוא עקורין בערבי עשרי ה
בעקלוק וחס זקל וכלל נקרא כי הזבל

מלה והיא נחה עין וכספיה עי כרמל רך סל סרבל רך ופול
עומה סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל
סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל סרבל

ויהא לזנין וסודות קשקש פ' זיתקשקש בבזיון ויכתיב באותו החרות **סדר** אחר

כחלק הוא הקד' **סדר** במהם אופיר בו נקדוה במה פז - ניהסר
לפי לחציבותו הן כהם הן גזסרה הון כמו שמש יחד וקולטן או הוה

סמוך כהם פז ויחכו להן והע' במוהו כמו וזה מופז ולכמה אמרת סבטח יעז

הכמה הטוב וחל' סקס הוא הקד' וה' ינה ינה הם הפנינים נביחמו אונן לאנה

ולפי ידמה שהוא זהב לא פנינים ומהענין הזה מכמה לנה כלום יקר היה עליו -

המקמור היה כהם נכמה עק' כלום נעס עוק' והל' קדאו לניאס הדבב

כהם טקא בלעג **סדר** ויטלו את הדמנה בים פעעתי את פניתי את פניתי

והקבוצ' כהעתי ויעמוד כהמקמור הס' בשוא לבזו ודיק בקמין חטק

ובזהר אחד מלוייק מעממו הס' בקמין חטק נמא את הכהעתי עז כהמקמור

יעז ומא את כהמנה הפסיס ועשה לו כהמנה פסיס ופעמיס יקדאו הכהמנה

והמעל כהמנה כי לומה עעניתי ענין אחד כהמנה פסיס ועליה כהמנה פסיס כי כן

תלבינה בעת המנה הכהמנה מעליס אבל הכהמנה הכהמנה בבז' כהמנה מיס

המעל כי כל אחד בצ' בפני עמנו **סדר** במהם יעמנו ניהסן כהמנה סודות

כהמנה מעממה תפול במהם כהמנה ידוע ומה עמנו עמנו

כהמנה חוברת לפי עמנו על הכהמנה נקדאות כהמנה ולכמה היעעתי נכמהות

ההס' ועמו כהמנה פלשתיס עניס עז ופזיס נכמהות או סק' כהמנה בו

נקדוה ועמו כהמנה פלשתיס עמנו פלשתיס עפסיס ונלשתיס כהמנה כלום

בארסיס או יהי סלשעין הראענין וה' עיהין יעמנו עפסיס כהמנה כהמנה

בתיאעתיס ויהי ניהסרין סק' חל' לממחי ית פלשתיס **סדר** סדר סלשעין

בו נקדוה בי כהמנה עליקסיס פ' כהמנה עליהם סדר ועלומיס

יהמיו ריעת יעמו הדעב כהמנה על האעסיס הכהמנה האמתיס ועמנו כהמנה

עמנו נקדוה כן לפי עמנו על האעסיס כהמנה לפי עמנו הוא על סלשעין

עמנו כהמנה כהמנה הלשין כהמנה סלשעין נכמהות נכמהות כהמנה כהמנה

בנימין כהמנה אונן עז עמנו יכול לעמ קנה ונהס נכמהות כהמנה כהמנה

את הלשין כהמנה אונן נכמהות אבל כהמנה לי עמנו כהמנה כהמנה

המנה לי עמנו נכמהות נכמהות איהס יחלו כהמנה נכמהות נכמהות

הדגש וכו' כחצני הדומים להם בחוק הדקדוק והוא כמו אומים לבב וס' י לבב
 לבב שקצ' על לבב והפעל הכבד ממך לבבתי אחותי אלה ה' ^{המידות}
 לבב או מחצת לבב בעבור ה' עהב חז עינך העפעל ואיך טוב לבב ה' האהב
 טוב וחלו בתולה סגין דעת ואחר כך לבב דע או לבב ודעת והקבוצ באשון
 נקבות כל לבבות דורס י' וטמון זכרים מתעפרות על לבביהם ובהעלה הכית
 הכפולה ובאשון נקבה לבת מה אמורה אבתך והקבוצ לבבות ואיך יס באבותה
 לב חז לבבי כלום ה' הוא מקומן לו כמו עלימין מקומי לחדס לכל מעשיו והי
 אהב הוא מעכן העכל אמ קונה לב שאלו אמ קולה דעפ' לבבו לב ידברו מי זמרה
 בפז כי לב טוב והוא דע והנה כשידבר ידבר בעני לבבות וכן עלעד לא לב ולב
 ולא זהו והס עני לבבות במלמה אלא כלב עאלס היו לתחם יצו צאם שקרי
 מערפה בלבב עלס ופי עהלב מעע ג' הארס ועצו טמ' ג' למעע כל ג' ^{המורה}
 ועס עלו לב עי לב העמים לבב האלה ואל לב עקונתס ומעבורתס לבב
 חולך ניס עפ' לבבת אע כמו בלבב אע ואכ תהיה חמה מעני האמד לבב
 בפלס אות נפער ולומה לו בזברי המצנה אמר המעבד ה' ואחד המלכה
 הלבב לעני עת' לבבות הוא הכבד הרקיק עקולין אונכו במחצת לבב ^{המורה}
 וכן הוא חזרי מה אמר לבית מעפטו לבית אכל באה היוד
 אלה והלך במקום הא והקבוצ עפי בחוק לבאים והנכח לבאים כמו מעביד
 נבאים והקבוצ נקבות ולחנן ולבאתיו לבב ואנל עפתיס לבט ועס לא
 עין לבט ה' יתעת כלום יתעת כלבדין או ה' יכעל ואנל ית בתיהו
 מעלה ה' הוא הומה לערבי צאתי אצות אבטפה כמן ימחד ואשוק אחר הלבט
 כמו פוסה ה' לעוק הראשון יחדר ואי יאריך במחצת ה' והתבונן האך יושנה
 המעור וועני העני פומח הוא במה ציעה על עת סעתיס ולא ימבד לו ה'
 האמת לבב חלבה לאבן מתכונת הלבנס לא תערעמלבטכס ילונ וחס
 חמט לבנה לבנס ולבן הלבנס והרבען עעורתיס בן הלבנס יקרא
 לבן וזעביה אונס במלבן כלום עתיס ברבען הלבנס וית ערד יתהון בעוקי
 סלם היה ערד אונס בחוקת אהמיתס חיתה קעס נבדה ומה עת' בלבב צוד
 ערה עעטו בן ענך העוק חלבן לפי עתה באסכונס סדורות מתה ומתה מהי
 לבנת העבונה עתן ערעות לפי עתן מסודרות וכן אמ מלבנת התחמים והן
 חרות העמודס מה ומה החוק חלבן כלום בפי עבן הלבנס ויתכן עעבי
 הלבנס עעני חלבן לפי על דבר סעורח טאע חלבן וס ימבדו ויתלבט נייער
 בן ערד חלה חלבן צאור והן טהורס כרע ז' לבן ה' חמן חיה לבן והיה
 ערדס סרע ע' מעוק חלבן ובסמורן ולבן עניס חלבן אבנה אהמלחת
 עת לבנת והפועל הכבד סגול כעל לבטן ולחן פועל עמד וכן חלבין איציה
 ע' ע' ע' ומהו אבנס כעל אלבין והעני אבדן ולבן חיה יאני וחלבן ובהערה
 הוא חולה הנעשה על אמר העמעו ובעני היתפעל ימבדו ויתלבט וה' יונה
 כי לבנת הערד עס ה' לבן הספר וכן אמר תצאון רב מעיאו לו כי החתיר לבן

מלה מורכבת ירד מנה כלה ילא כרמו מסוג כרפס זור כרפס אוב עקור
עבד מן העבדים והוא ירוק .

כשרים אוד הקב ואחל אות הדמד

לאב בידן תלונבות בארץ עשון ומקומות חרדים ויבשים וכל ר יונה
כי כל קורין בעברי מקום חרבה וקייבט לאבא **לאב** הדסה דבר
אלך תלמה וילאן למעט הפתח לבא אלך ותלמ והפעל
למה ברע עתיד למה הנחש והפעל הפעל ומה הלאתיקר ההא בסעור
הילך בערי אך עשה הלמע תלונות הלאת והעס את כל תלונה וברמפתה עת
אותיות המס והלמן העה תלונה ותי הא דמותו מלעזובטא ולפי רוען הוא פמו
תלונה המס בתוך ובא הפסח במקומו כלל למבדאעונה חלקו מחמאות
היו כמו עכב בולק הדקדוק כלם ענין יעש החמלעבות בענינים עיקרון מהס
צבס הן יעש הפעלות הן יעש החמלעבות ותרע ומה ענה ענה וצע ואת מללה
ואי **לאב** והמלך לאט את פכו פ. כמה ונדפסה מן האלק בהא במלת
בלהטיס ומה במלת בלטיס וענינים במעשה הכעפים עששים
בהחמד ובכמוי ואפער עיהיה בלהטיס מסורע אלה ומענין זה יהודה הביא
לאט בשורע לט ובא עלם במחורע חון באלק ועמן הוא **לאב** וטלוק בא חר
איוב ניטובו המלאכים מלאכי אלהים ולא יעמע על קול **לאב** מלאכה הוא
היו מלאכה ובא עי תנת כק הכני מקום קמוי והוא כהא כל אשר עי
אותבה זה יונה כה כי הוא לקום יד סמו מאלכי כמן ענפי נפסי לנקתיכי
זה יהודה בין בלעס סע בו קול הענים הטרף פמו אמו והכרתי מדרך טרף
ובלעון הדי יקראו החלים מלאכה והס לטותקס והענים נקראים טותקס
היעס במלאכה י. עניס ידוע שהוא עבן העליוס בין מאס סעס יס בין מאס
האזיס וכן העביא נקרא מלאך לפי שהוא מלך העס יס יעלה מלאך ויעמן
המערים הוא מעה רעה וכן יאמ תעמי מלאך יס יהיו מלעביס במלאכי אל הצרכים
ויהי כרבר מלאך יס את הלבריס אמר עקד המלאך הוא פיטוס ועא בזה העורע
מלאכה מכל מלאכה ויפול הענין דקס על כל מעשה דאזיס וממוט ועביטין והמלאך
הימה דיס אל הכפף והקרב עזביאן ועמי הדבריס לעל המלאכה אל הסערה
וכן נל המלאכה נעבה נעמו ובמקד למלכס העסס ודוא חמר אוק בלענת
יעשו וכן במכרה ותלים במלאכה וסקבון מלאכה ובמקד האוק פ
מלאכות תעביס אמר ל מלאכותיק סעביס ס המלוג האוק בעורע בלה
כי כן סעבר יונה ויעען בזה אהלס עפסס ויעמן למו במן כי המס במן עורע
ויכין בצ' אותיות ויס מקניס למלאכה הקסיס האס עורע לל לעון מלופה
לל לטוב גול עבאסיס ויה אעבס עמי **לאב** ואס מלוג יאמן ועב לאומיס
תוחוס באומיס ולומי אלי הארין עבס בו העו עתוא סת ע

וד' אאענל כל בתי החורה כי הסתיר ארוס והעז אדמו עם מהכנס זפיר וזיהים
הטעם יפול כמו וכן נקרה משלל מעל עמו מחלב ועד למה אמר המעשה היה לו
לוח כמראה לבנה הסתיר דת העבון שהוא הצורה לבנה כמו חזקת לים מצדית
חטפה ומה לבנה הסתיר כמו אמר ספיר צדאה יחזקל והעט הדדע על זה הדרך
עלמות לבנה תחת למא ילל עמא הכבוד לזנות ולכבוד ענעמטבדן בני יצראר
תחת יד מעים במשעה הלבנים וחפרה הלבנה היא חימת ונקראת כן לפי שהיא
לבנה תחת אלוק ולבנה מקל לבנה הוא עץ עגורתו לבן וסתה ינה כי הוי
הנקרא בערב ולבנה לבנה ידוע ופי' עש כל עני לבנה הענים עיוענים
מהם הלבנה כי הלבנה היא ערף עץ של מות לבן יש מפרעים לבן עם אדם
אחל מאבי דוד ובמנוט עשה דוד המוסור ויש אמר הפוך כמו נאמול אמר
כי האמר לעמוס והוא עם מעורר אחד עמו בן והוא מסורף ברבי הימים כמו צפ
ועמיהם אריות המענים בן ועמאל וצמירמות וזה המוסור אמרו דוד על מות ציה
ונמח פועמים ועב ונצח אצל אורו בן המוסור חס האם היה לו אמר לבן האמר
בזוא כמו אמר כי לא תבא ידיעה על עם אדם ולא על עם שר כן התקופה אעפ
גאין משדן הלעון כן ובא כן פעמים להב הודעה כמו עבא בעס עיר עמא אמר
באכו ויפקדים בטלמים בקלות בקדקד וכן אמר לבן כדי עליו חספסן בן בטון בן
מכנס לפיכך אמר לבן המוסור חידוע בעמו לבנ עמו לזעזע אמר לבן בן החל
לבן יג על הפאר לבס על בערו וימחן במים את בערו ובעס ובעס
הכה ואמה לבס בך עק לבעת וילבצנ ועל כל הלבנים מלבן עדי היה
לבן לבנים עמס לבן הכדים הלבן לבנים לבנ ענים והסמק לבן חפדים
לבני הבלות וענן הפע לבביעה לפי עמור לבס האדם הלבן הזה שמו לבן כן
הלבן וכן הלבן לבנ עליו וכן חעב ותעד בזה הדרך וכן אמרו חרב וכן אמרו
האמר הלעני אורו במתנו לבנ ואין לחוס לו וכבד לבנ ודקס וסמן חלום
והדוס ובמספת מס מלבן עדי ולא כבד נקס מלבנה והפע חרב לבס אמר
את אעורר בן הלביעה על ידיו כי הלביעה כבד יעב והלבס אומר מחלטה נכבד
אחר מלבני כבד כבד לבן דם עני מעמים ובמקום אחר אל לבס ועמס עני
אחר הוא עקורין לבנ
בן הנקרא בערב אלפקס עקורין לבנ בליז ואעפ אכת המלה הזאת קדמה ב
האם כמו ערה ר ינה יתני עדיא עס בן ארכוב אונות ומחיה ערעית עסן ערבות
אבט וקולס מן המלות שאין להם חרע באות האלה במרובעם לזקק חלה
אין מערים עניים ומעורב כי מרב הרעב על אדם מדעט
בהכח הוא השל כמחלה היורה ניקים ונצאן ד שריא פ' ומלה כמו ונלל
כאם האדם לא ידע מה לעשות וכן כמחלה המראה עמט סוף או ידע מה
ישעיה להב ויהי בעלות חלב והקבץ ספ להבס ובלמן נקבד להב
מקדיה תיחון ומא להבת ולהבת והקבץ להבת בלמן בלדונס וזו

פירוש המשנה על דרך ודעיה מלמה מטה ור ינה יי ונו יא ועלוים בבעלותה ודי...
א לא יאז הענק והדב תכרות הפח כלו זבא זר וילע ומה הענן מאורע לה ולזוח
עפרים ולז ועריון הוא עקוריק לו כלם אבלנה והצאון רב ששיא לו לז עקדים
בעבור שנקראו כלם בלשון שמעאל וכן תרעו יושלי עקדים לזים דרך של לז לבק
על לז לבס והלוחות מעשה אלהים על לוחות אבנים עבוב לוחות אה כל
לוחותים ידוע ובמלת לוחותים לטון הרבני ולטון ענים כי הרבני הוא במענה הטעם
הוא אשלו ית כי הטעם שהם חפיקת עישון אלהס מעט לוחות לטען לח הובעות
לז לח לחים ויבינים על והטעם לח ולא נש לחה בקל אהל על העם ברעה כי לזוח
הוא העק היבש דרך לטה כשמהלח מעטפת ופי אחרי האפוד תרעו
במדי העצל אה
בבסמות הון באלק שנה לאט את פכין והפעל הפבל וילי את חנו ענייט
היסתר והכמוי והטעם מה דברו אל לזי כלט נחבא אלן כלט והוא סל באלק
לזמ במהר אל לאט לז אשר והדומים לו טבר לז באנה האלה בעורע אל וער
לוט נבאת ולוט פי בן הנקרא בערבי שהיה כלט ונקרא כלט הנקרא כלע
ללעץ וסיה כלט הנקרא כלע קטסיפיי ובראשית רבא נראה שעה ולוט
מטויה וידוע הוא דרך ובלוים עלו ננה כל נבדע ופי במעלות וית
ומסרה לז עהו
עיויים מעלות מעלות והעלה בן מקיק והולך סבוב העמיר ועלה בן כזה אמרת
אזי עיה לעתע בעאר סלס ובלע נקרא וילע ורלו ע אמר פי במעלה מלוח
וממה הייה עלה מקרן מרחיית ענושה לקרן מערבית דלומית אבדו הון עלים
לצתה הכמים וכו ניע להרע ובלוים בארובות כלמ דרך ארובת הון עלים מזו לז
בדילן לז ארובה באנה לז החלוח בין בית לעלה ומזה העירץ ולוחות סלס
האלק עמיה באלק דורתי מאנים ופי בתי אחיה עמתיים כהס הקרנים לזוח
כלע ומה העורע על לז עבאות לז טעס אויב דונס טע בעלות יל
ויז דט בלק ולא חרשם בעלות כי לז החכמה סט כי ולז סהיה לז
האמנה כי לז לבית עבין המלה אמ לא ואפער עהלה מוריכב סן לז עעיש
אס ופי לא ועל פועים ביל לז עהלה נקראת בצרי ופי לז חרובת לז
לצרת יאמרת קומו טא העשרים לא הייה מלחמה לז דרך והוא לז כללה המה
לז צבשה וז העורע נבועה כלע נחטאר מלוע
אס הנים אתם לנה במטל בית המעל מקום קמין וכן הנורה תפוק מעלה
והפוע הרבז וילק הונע וילק עם יליק עג וילק עם פי ברוב עלין דק ברוב
אל הילק הילק ענן ימו חלון לז עלה היה יען בעבור המדות חברין רבין נחישים
אוחו ויז לזשים חלון ענן מעבן העקידה על הענן תמיד ופי עינ הטעות
ועוב חלום תמיד אמר א חונצב ומעבין בהמרוש וכל בלעון הקודס לזן לז
פועני העקידה כמו בעמרו לזן ענן ועב יליק עמדה חלון בקרבן וכן לז
בחול ביתו והדומים להס צאין ענייט לז החלוח לבז אלן העקידה תמיד
לז צליה הילה הוא אטול מכל העקידס והעקידה על השינה והמקחה אמ אויב כי היה

שם בלילה
אחרי עפיים תפוק

השפך יו אומרים זהו מורה הרצעה אלוה עס חיה ונת עהורה בלוה וקראה פן
 יו אומרים כי הוא עקב צדק חן הרוח כמו סלמנדרא מן האש וקורין לו בלעג צליון לית
 יו אומר חבלי טרף לבוא ולש מהם הוא האריה הצול לרץ ושאל אפר מה
 המורה לכתוב את עני המים ושאל העבים אחר אפר
 הקנה על היער ולכדה שעתו יכדוק באה הטן רחא ובחולס אלא כפנהו כי חשב
 וכן הנמשך להיות בדבץ נצורק וכן בא כמות וקבץ לי כמו עכשיו בחוק ההרהר
 והתועל לכה בשחיתותם לכדה באמלי חיה כי יבלה העשר והיה הלכה באדם
 וההתועל יתלכדו ולא יתפרדו ופני תהום יתלכדו והעם וצמר רצף מליה והו
 ותלכדו על נפשו ידוע לרץ עב אלמים כמו אלמים והב תי בעורק עם לרץ
 לכה למל עין מרע יעמע ולמדו למען ילמד וילמד אטרה טרף ולידה
 אותם את לכה למדו והוצא ולמדו מלחמה ומשקל אחר אצור למה יוכלו לכה
 בעלם עב ובמסור למד כמו כי כבד פה תי בע אצור היו הלימודים לבוא אלק
 במחורה תמיד כן סע אצור ועל ענה בטורע דכל ומה לבין עם תלמיד והרב
 אלה העב דמה לכה אהם מלמד אהם עלה מעמדה מלמדי מלחמה ואלו
 גכר פועל ממע כעל לא לכה ומכאן פרא למד מלמד אצור לתלים אמורי גר
 אמורי יו עב פס עבן חלול וההדל וידוע הוא נמיה נקרא הלכל צבאאו תקוע
 יחול נקרא חבן מלמד כמלמד הבקר לפי עמולה ומורה הבקר אחריה לית
 והיו מלמדי תי מעמקים ומלמדיס והרצו והיינו בעיני פמהערו
 לעב לך ועל אמן ותלע ואין מלים והעם לעב וקלס והתועל הידי
 יאעל על היסודים ומלמדיס עבן הלע ידוע ורן החך בעני רב
 הדבר בלעג עתה ובלעג אחרת לעב לעון איי בינה והם כמו התולים ה
 לעיס והמה ארבע ערות לעב עש אונג כולל מרוב לעון אחרת שאין אצויהיה
 אולציה בלעג ואם לעב יונ לא כאר לעב מלמדיס
 אין מרין את העלים אבל מלמדיס אונג ופי אינו
 הועל עתה הועל רבן עטורע במהרה עבנה ואר על או עה לעשה חלמיה הוא
 העב מאכלס את העש הנה לעב לעב ורוע תורה חוס ולעב
 לעב מעפט ידועה הוא כמו חוס במהירות אבל העם עב חיינ
 הועל עתה הועל רבן עטורע במהרה עבנה ואר על או עה לעשה חלמיה הוא
 העב מאכלס את העש הנה לעב לעב ורוע תורה חוס ולעב
 לעב מעפט ידועה הוא כמו חוס במהירות אבל העם עב חיינ
 הועל עתה הועל רבן עטורע במהרה עבנה ואר על או עה לעשה חלמיה הוא
 העב מאכלס את העש הנה לעב לעב ורוע תורה חוס ולעב
 לעב מעפט ידועה הוא כמו חוס במהירות אבל העם עב חיינ

כלו האכל השע וכל אלוס צבועשיהם או תלחם את לחם דיון יען כי תעבד ללחם אית
ועל וכן לחם צלמי ולחמי הארץ פ' אכולי דעת וכל לחם ישייט כלל לכל מאכל ועל
לחם לבדו כי לא של הלחם לבדו בן נקדות להועיל לחם מן הארץ אמר מה שהיו
הבולית העשם כי הלחם אייך יוצא מן הארץ ולא על ידי סבבא קדמיתא וכן נראה בר
יעשה קמת אפי' עמבולית הנמח הקמת אעפ' צייץ ביניהם פעלים יעו מפעל אל פעל
יש צייע אל התכלים והוא הקמת ואייך תכלים התחרון כי התכלים התחרון הנו
הלחם במה ציממה אל הארץ והורע העצון הזה על הלחם ינמי פעור מאכלים לה
הוא עיקר מאכל האדם ועל על הבצור לבדו לחם אשה אמר הרבב לקמי כי זה
לחם אלהיך וכן המה פרוי לחמי נמי ולחמסם תכלים נמטר עליהם בלחמם לחם
אלהין מקדש הקדשעים עלל הבצור והסבבא נמי וכן לחם אביב טעל נעתימה
יען בלחמן בקרין ואחול פ' הפוך נעתימה לחם בעצן הלחם נעתימה מאכל
החם המות נכתי נמי ממי המותא במיליה ואומן העץ העקרא בערב הפכי
והוא חס המות וכן פ' וירדו יע עץ והוא נש בצורך נש צדקל מאמר עמנה לחמו
הוא לכל מאכל לומר כל מאכל צמחיית ארען יהיה עמן ומלת עמנה טפלת על ארען
האע אמר מארץ עמנה יהיה לחמו והוא חמד כמו ומאכלו בדיאה נעדי נפרעטן בור
בצורך חס והלל כי כל לחם ענין מאכל וכן מזה הענין הלחמה לפי ענין בלחמה
מאכל החרב מזה ומזה והפעל מזה לחם אכל לחמי לחם ילחמי כי חבס לחמי
א מהס וילחמו עליה וילחם על לבנה והפעל חס עלחם לחם בס אעז לחם יאבי
עליהם בעבורהם כי יע לחם לחם בעבורהם אז לחמו יע ילחם לחם בעבורה
אז חשלו ולא תלחמו וילחמוני חס וילחמן כי נכתב ינה כי אז לחם עעריס
חש על עבר מן הקל על מעקל יבן חמר ואעפ' שהוא בטל פעמים יאן חשעל לחם
זי ואם היה חשעל העב היה הלמד בפתח כמנהג אבד מסאחר צויל קמת הוא
חשעל עז מהקל ויתכן היותו עם בפלם ממן ילחם אז יהיה הלחמה בעצמים
אונת יזה בתעול וזה בעי לחץ ומאן לחץ את בני ישראל בזהק עז לא
לחץ ולחמם אוחס בלחם חשעל לחמם הלוחמם אוחס וילחמן את
העלבים ויחשעל עס לחמי את הלחץ לחם עז ויחם לחץ והפעל וילחמן את
הקיר ענין עם ענין דוחק לחש על לחממו ידברו חמם כי עבדין מלחמם
וכן נקרא הלחץ העבד לחשעל לחמי לחם אעפ' לחם אעפ' העמם כלל לחם לקרין
לחמם והם החברים המלחמים אל העממים ויתכן עמם בנין הקל חמד כי לחמם
אום בנין הלחמץ ויראה כי היה לחמם אל העממים לפיכך נקראו כל אלו חיים וענין עבד
לחץ ולאילו היה עם העשם לא עם וחמד לא היה נעמלה עליו הוא חידש וזה
ויבון לחם עבד העשה והמור וכן עקון לחם פ' עפכו ההפלה בעש עתה לחם לחם
וההפלה היא צמעי וכו' הנקט והלחמים פ' בנין חס חלי מאן אבד לחם לחם
וקראו בני לחי צמאן היא בעלת לחמם לחמם לחמם הוא מן מלחם לחמם לחמם
ותי חשיל כל צמאן לחם לחשעל לחמם לחשעל לחמם לחשעל לחמם לחשעל לחמם
מחידמון וכן יטוט ענין לחשעל לחמם לחשעל לחמם לחשעל לחמם לחשעל לחמם
ליל אעליך ובמקדשם הוא לילה בילה לחמם והקבוצת הענין נעמי
חצובת בלוחת וילחם עשלו מן לי ובמקור לל עמורים עומד מה מלול נחמד

ועשים למען ה' המעובד והתעב אימה הרעע יתחזו לא צעדיהם אדם אונס לבשרו עאר
 הכרמים **לשד** פ' ה' מאונסו מהלמה בן עורע וכן נהפך לזר ונעניק חתן החודש
 והיובל ועוד נענו באורע אהר עש ועל הלכים כיהם מעניק ומשריעו **לשד**
 וביהם לזכות סוף אל האשכנזי אשר היו מולים בה ואשר והמחה והקצון
 או הליצנות הוא בן חדר **לשד** לעם בן עבו בן נקדו ועבד יונה לבי נקדו
 בערב זרע **לשד** מלחמת ציונות אצוני עש קופר יהיה אשונ
 לרפך ולשונ **לשד** אם יענה רמיה והקצון בלשון נקבות ואת כל האונות יגע
 והפעל הפעל ממנו אל פלגן עבד וכבד אחר מלשני במדבר והוא מרביץ חנוול הדומה
 למרובב והיוד בן עמפה ואם יאם ממך מלשני בפלם מעופט ומתעב העלמת היוד
 זכה הולד בתמך חטף אשון זהב אחר אל עבט זהב אדומה לשונ וכי ביה
 ההשאלה עש אשון אש אשון אש חן הלשון הישנה עבה סוף השמות אשון וכה
 מן כפי **לשד** על המלומד על הצדדים וה' קומטרא ובחיל קומטרי דעתה
 והם **לשד** תיבות אמשימין בהם הספרים ולהיביקין אותם בהם אפוחים
 ולומרם וכן דמלומד מקום אולי עתיו שאמרים עם הצדדים **לשד** והם
 צעדים בן נקדו הוא חב החומר **לשד** מלשנת פפריים **לשד** והם
 הצולים והפעל מהו אשני כפריים **לשד** נענו מלשנו ולמען והוא אומר
 בן עקידת המלשנות ועלמם כפי שרע עקידת העורע **לשד** כמדלהלה היודה
 יקיים סוף שבטתו באורע אהה

תמיה אונת הלמד ונחל קודת הכס

מאד במה מאד ודנה טוב מאד אל תקענה ין עני מאד ינא הועבד עי מאד
 פ' יג סוף דבן עם אה חוקק אלמור ואל תעל סת' דבר אהה עי מאד
 ה' כאל אהה עי עלם סוף ל' ימי חיי ותפי' במאה מאד וענן המלה היאה עש
 היבן נק בל מאדק רבני מלשון אנ' רב אהוב אונט בל מה זמול והיה
 המלומד **מאד** מאה כד ובמלוק מאה כפי סמך הקצון אהה
 ולעם מאה במה עורע וכן בצעה וה יונה רת כ' ההו ועבדה והו
 אהר חתן עולה ועדפכה אור במלש ויקח אה ערי המאות בצע ומינא נקרא כן
 ותכן וינן ב' המעפס כן כפי ערפ' יונה וכן ראיה למדקדקים חודים לרב
 כן וע' אה סמך כן בלוק הדקדוק לפי עפל עם מעני הלמה צהוה בתמך צדור
 הלמ אפוחי עעול טפלה והדמיה בהחלפה צע במקיפות וצבקי וכל עם
 מעני הלמ עעול עעול ברהם אשן ההו עורע למד הפועל אפי' או תעוב היו
 במהכנה וצדל במהי בלוק הדקדוק בצע העמות בעני הלמ אהר חוט
 עולה ד' סמך פ' סמך ימים או מאה עניס למאריך לו **מאד** מעמא מאומה
 דבר סמך לא ילבן בדרך מאומה סמלמה רע וקחנה **מאד** מאומא מאומה
 ההו בעני דמיה קלמה לפי עהמלה מלע וענין סוף ובא בלי הא במאק ענה
 ודולה קלמה על המס ובבד' דבך מאוס ועל עב' בעורע חוס **מאד** מאד
 סוף כ' מאן קודת מולד אס מאן יחאן והרמז אס מאן אהה

אחד הדינים העל לקוחים אמות לקח פרי אחד לקח עץ אחד ובחמרון ההוא
היה קח לק קחו לבס לבנה קחת מומר בפתח ובאור הקנה קחת כסף
המעל קחת את איש ולקחת גם את הנשיא בגג הלמד לערוב כי קח איש
אזה ומרצ העומעם בלעון הזה חסרו פא הפעל בצב שש ללא הקנה וקחה
פת לחם ורובם כן קחם של זרועים מקור פלוג לקחת אדם על זרועותיו
או הוא פועל עבר סל קח על מים רבים ויקח קחת לקח שבגו עם חבדיו
והביען בזה הדבר וכן ויקח עלמים מרעים וכן ואבנולוס לקח וייצב לו
במין לקח בעשמו זו הענה וכן מה יקח לבד לקחת לה מעבדים היו
לנצלה אל החור אמה אחידים והפעל הוא בעל לקח וארון האלהים
לקחה אל הלקח ארון האלהים וההתפעל ואע סמלקתת ומה שלא נגיד
הועלו מהלבוש כי לקח עמי חנם והתאר ממנו לקח מאתך כי הוא קח
כי מאיש לקחה זאת בקלות הקנה ובקמת חטף ופלא נלמד פועלו מהעל
יקח טא מעל מים היוקח מצבור והעם את העב ואת הסלקוח וסלקוח
יעיף וזה מה שנשמעו בזה העם בענן העלל ומה שאם את העב ואת
הסלקוח ואת העלל אמר העב על האדם ואת הסלקוח על הכהן ואת
העלל על הבגדים והמלים וכן יתפרעו בעתם טחול אבל האדם יבא
במקום חבדיו סגן ומעט אלה הסלקוח טמא על האדם והבגדים ומה זה
זול לזה על הבגדים ומה בחמרון פא הפועל ומקח עונת וקח חשב
לפי שהוא וקח הדבר מלקחים במלקוחים לקח מעל בעצול ימם ומלקחיה
והחמותיה בפתח המס ונקרא בלעון ענם לפי שהוא ענם ומלקחי המטרה
היו לקחת בהן הפתילות ממור העמך ולישבו ולמערך לפי
מלקוחי מה שעל הלעון ומחמרו סקרא מלקוחים לפי שהם נקבצים מלקוחים
זונת הועסה והעם בענן המקנה הליביאים המקחות וטא שבו וקח בלדור
מקח וממכר ומה לקח חטים ופי סוקתי חטים וכן נפי סוקתי חטים
וממה יציה ומקחהו ובענן המדע וממקח הסאמא כי לקח טעם וקח
והיה בלטר לקחי הטמן ברוב לקחה ומה מלקוחים לעונם ויטא חטף כעב
עלם ועונם יתקון ופי מזה ויקח מעשים מעשים פלוג ופי
והעל עדים כי האמת אמת ואין ערך לעונתו העבן לקחת ש לא בי
אנשי וראו לקחו מעט ואלו לקיים ברבים עמדם וכן ויקח ויתן אה
העיות הוא המזמש כלום לקח אומות הדבירה ועמוס בארון לקח לקח
לחס מטנה אשר יקטן יוס יוס והעם ולקח קצודק בן נקדות והעבד
את אשר לקטה לקט אורות וילקט יוס וילקט יוס וילקט יוס וילקט יוס
מלקטה בעבליס מלקטה טא הקנה בעבדים בקמת חטף וילקט יוס וילקט יוס
חמן ומתם הלוקטו וההתפעל וילקטן אל העל וילקטן אל העל וילקטן אל העל
זו הרועים צודס או הוא פל מעמימין הקולונם ענקט לקח לקח וקח
ומלקונס היורה הוא המטר חבא ראשון הסלקונס הוא המואתה וקח
העבד המאותר עולת הלקט והנה לקט והוא בן נקדות והפעל לקח ענה
והים העל לקטו פא אמר פא עמיהו הכרס לערך העל וקח
והחירו העבדים בפתח אחר עבדו אחר הדימים להתבעל העל בפתח

הסוד יחד שר פט עב האזל כח נטיט נרד וסס כרוב עוד אכל למדת הלך איה
 מזה אטרט כי אטפטו מנת והחם בו נוספ והוא מעב מניה בלו והלך ופי לול משה
 מנה הלך בלו זה כסף וקצת והלך זה ארטוט כי מנה הלך תסודה שעושים למלך
 כשעבר עליהם **בדן** מדינה ומדינה ידוע והיא כוללה ערים רבים וכן בעיני המדינה
 או היא פט כל ופע פרטי יושבי על מדין שם הדרך היה ידוע אולם או הוא
 שם על חשב בספר יחוסע ואם במסד מדין וכן לעט מדין וסכנה יושבי על מדין להט
 מדין חד לשון קרוא וחד לשון ארץ וחד לשון דין **בדע** ומדוע תרגמוהו המלה הזו
 ענין כה למה ויש אמרה כי היא כ מלת מה דע
 כלום מה ענין **בדק** הלה הזאת טאלה לישע ענין הדבר היא או מה הוא מה תארו מה
 דמות תערכו לו לראות מה יקרא לו מה זה מותרו לעטא והדומה למה ואין הלה
 הזאת טאלה לו הי כדבר לא מלת מי מוז טלה שלו ומה טאל ויאמרו להם אחיהם מה איהם כי
 מה בטורה חכמים למה מה איהם אמרו ויש טחוא במקום מתי על מה הי עב מתי והתקוד
 בסעל ער ליה כדרי סה ער מתי ויש טחוא במקום בסעל ומה טאלה על הדבר מה הוא מה עשי
 לו ומה תארו לך ויש טחא עס לתי עכ בעבור כה למה זה טחמע למה איהם ליה זה
 טפל על כסף וכן התקוד בסעל למה חכמי ומה לא תוכלו ומה ידע לבבך ופי י וטה למה איה
 נס טחפס למה אססה למה טמות לעינך והדומים להם כה לבנה ואין טעם לפי זה אך כי כחשי
 בעבור מה וכן פה למה בעבור מה ופי למה אטכל למה תיעה טאטכל וכן כלם ותבטם עליו הט
 עם הלה טמות איה כעשי ויש טחחסי הלה ופי וס כן בעבור ומה לא תטא פטעי ויש
 להלה חסר ולמעטו הנדלה מה דכ טובך כי מה טובו ומה יופו מה דודיך מה יקרו דעיך ו
 ומה עטמו דאטיותם מה יבו טעוטיך מה יקר חסדך והדומה להם ויש לחסך זה לען הדבר ולחסי
 מה אסור והדון מה הוא למה טחבונתם על גזול ממנו טעל הי הוא אכל אהרן מה הוא כי תלי
 עליו וכן ער איה מה מה חלבי והדומים להם ויש עם המלה הזאת הסוד הדברי כה ויהי מה
 ארוך ויהי מה טיהיה איני יחוסס ארוך ואצרה וכן יעבור על מה כלה יעבור עלי מה טיעבור
 חוסס ויש טחב כה מה אטולא לבחך מה אמך לבחך ויבא עם המלה הזאת הכך והיא טאלה על כחיה
 הדבה ויהי מה טחב חייך ויהי טחבלת הדבר כה זה סמא טעם למה טעם רבוה ולחסדך
 סמא ל טחב טחמות והדנה להם והפדיט יש בין סמא חמא ובין איה הוא כי איה הוא טאלה על
 חסר ויהי מה טאלה על ספך הדברי סה סמא טי רעכס ייעך פי עב סמא **בדל** סמא
 סמא סמא ענין סמא ומה לו אהלל דאיה ליה ערבי למה המעורב
 סמא **בדק** מהר טעה להפוכה וההידוש והחידוש מה איה מהרה ולבא מהרי טלש
 פי מהרי וקחי טלש סמא מהרו את חסן טחוא ווע פי מהרו יקראו את חסן
 וכן מהרה מי כיהו בן ימלה למהר לשלחם מן הארץ והתאוד קרוב ומהר מאד בבלם וטבח איה

והפך את... ופא האך האננס אראונ... את הדבר... **מא**...
מאבה ענות ותפלה על מאס את תורת יי.

הוא והחייב עליה וכן יען האננס צדבר היה היס נקרא בקמץ חתב והואק בני
חטל והתפוע כמד נבאע. ואעת שורים כי תמאע. את האננס לכן סיס האלה

המורה הכתול וכל שפטו ימסלו פסו בזוא נדרים. עתה פון בזון וכן עור ל
ימאע האפטו וילאמס. ויש אפרץ וימאע כעברין. מעבון סתום **מא**

המאיר ענין פון מלאכ וכן עלעת ממאיר. **מב** מעבון סתום
חבץ צמים בן נקדנ פרי מצדים והקבלן

ין והצדקת עין לאתיה ומצדקת לחזקתיו. לזה ולמצדקת. כל הילה הזאת
הלבר המלועב והמעלה בהם יצר והצדקת **מב**

חמס ואפואר עהמלה הזאת מבשל המס
וכן פת אדונ אבי קל והבין לאיה מן הערב כי כן יקרא פלוב סעבאר

אמר יצן עירך עניכ עתק וממר וכן אמר השלם הממר
עניך וכן עשרת תפארת המעבן **מב**

שירת התפארת. אמעבן ישראל אמעבן ואקמק בזל האויב **מב**
וכמאן לארץ סערת. ענין הפול והשלם יפול לכבן אחר

ויפול קובציהון לאחוריהן. ולמה ינע מזק העורץ והענין בקל מעור
אלו סתול בחתב היו יעלי. ומהיה מלה את עקפת פון ואם הכריל וי

וכבד יע מעורי אל חרב בשורץ צור בענין פחד **מב** מלוכי
לפון בחרק והון בהם עקפת ולבז קלה במלך

והקבלן כפילם ומליו קרועים והקבלן בענין עקבת בחיך על פי
הי מלוחין בית העלוי והוא יקרא פי הכבול. וכן עפק פון לפי סתול

יעין לבוס ואחזר עיהיה שורץ המלה הזאת מלד והוא הענין בעני
הלצן **מדד** מי מלד בשעל ומדונסס למון לעב. ימל אל

במאה וימלן בעלמד והנפעל אשר לא מלד. אם יקלן ע
הבב וימלדס בזול. וימלד על תבליס והמית. וכבד אחר ע

וימלד ארץ ה' אאל פון עמד האדון בעל ויחוק להם הארץ בזמנה
ליוס הוציאם מסערים. ופי ימלד מן לער בהם סתול לקחע

הקחן על הצבעת והוא פועל ימלד. וההחפעל וימלד על היל
כאמלל עליו והעס סכן במלה אלוכה מארץ מרד. כמתיק היה

היתה כמו יעבר בשוף אל חנה שמעפטו פנעה. וכן ופון כ
בזמנה זה יעקב פון אוער פון עתה בענין זכר. אמל מלה

וקבלן זה ערילך מעט סתול. איס מלה פ' את מלה זבול
מלות מלות זבולול וכן אבנה לקבית מלות. מדונסס זבולול ומל

זה ממדיה על מעקל מעי אמו. פי ערען ערד. ענין ענין
אק בענין ענינים פאער חקס ד' יהודה ואין ערד. כי אמל ענה מלד

הזמן וזה מלה הלע. הל ענין מלה ואחד הוא. ופי מלה הלען וידי איס פון
המלוחין מצדי הימים איס מלה. וכן מלד וערן והנה זכר האעתיך. והענין ליה

הלע והוא מלה האורץ וכבד פת באורץ דין עש ומעלה מלדעם. וכמה יהודה

וכן אמר מאן אתה לטעם ומה סופו מהווי איט מהווי בזלכות ובסמוך ומהווי עדין והטעם
לא חובל בטעם מהווי ואפט כמותו מהווי קח את הלבוש או יהיה עווי ופי מהווי וקח ומהווי מהווי
חוסה וקולץ מהווי והנה מהווי קל יבוא מהווי ידה עב כלם עב הזריחות ועב כפע הקל
מהווי מהווי ל ידכו עבדות אחר מהווי ובב כי זה הפסוק נאמר אחר והטעם מהווי ומיין
כמהווי הכותלות עב זה עב המיין והטעם והטעם ואיט מעב זה הני המיין והטעם ועב
נמהווי אמרו למהווי לב ועצת נפלים נמהווי עב זה עב המינות ואפט שבא השאן הזה
פי טהורים מעשיהם במהווי ובהלה לא ימאט למעשיהם ולבניהם לא ימאט ולא ימאט
בהם וס כן יהיה מהעב הימאטון **מדן** הטעם בארץ ותמונה ותמונה ביד עונת לבשן לבו
לב בגל נמלה הטעם ואור
ככל שיאכל לבשן ודבש כזה הלשון לטעם באור והטעם והנה ההמון נסון וההרבע והגבע
ההמון והמרבץ ברכבים תמונה ותמונה תוטיה עב עב המיסיסה פי ותמונה תוטיה
דמס ותעבור ממנו תוטיה **מקח** ומה עמותיו יסקה ידוע ומזה השרש והעב והרבות
מחיס גרים יאכלו עטות
פי היות שכן ובחור ופי והרבות מחיס כס הפוך והרבות גרים מחיס יאכלו ואם זה על חרב
הארץ אכ כי הברנס יהיו הרבה עב טיעו כס הכבשים כמלכונם לרעות במקום המרעה
וכחצות טהו גרים בתחלה בהיותם בטוים הבתים שנה יאכלו בהם מחיס או פי על דרך סטן
אז יודע הכבשים והם הענים שהם חלשים כמנהגם שיכלו הרטעים וכן עסק אדם
והרבות מחיס והם הרטעים המתענים הענים שיכחו לקור בהם יאכלו סגה ככלת הרטעים
הלקם הענים **מקח** ומטה דו עמך עדין סגה לפי רטע ומטה לחדן לעב המרעה דלם
המוטעה והטעם לא ילוט לשלם מוטל עדין אל יתן לבו דולץ המע
הפי כי ימיו על און והטעם כל נמנו פעמי ויחזקו במסמדים לא ימוט ימוטו עליהם גללים
ההרבות חווי הרמוטעה הארץ עב עב ההטיה והמשה וקרוכ לעב הזה וישאונו במוט ימיהו
ל המוט אם ישיך מתוכן מוטעה הורג אנדות מוטעה ויקח חשה הנביא את המוטעה מעל עמוד
ימיהו הנביא ויטברו אעפ שהמוטעה לכו עקב וישכחו כעב העל כי המוטעה הוא העל
הקרוך כמנהג במוטות מוטות עץ שברת ובהלבע הנה בדגש והפירי חלם כשרי ומהו מוטות
כבו עב עבדות אובדי עץ ואאול כח מוטות כפיין נטעט טוה והדגש להכללת חטן והוא
נטעט מפת עמונה טהוא טעם והרבים מפתות בטקל מוטות כי הטקל מוטות קמך סגה ופי
נטיה מוטעה יהיה מוט דחב ארץ ובסדרט ל החומר סגה הם מוטות כפיין המוטות אחר
סגה כפיין אחד מים נאכלים סגה רוב סגה ארץ יהודה **מקח** ומן אחץ ופייתן אחץ
כח ד יוטה המלות האלה מטה העין ונטיה מפת נטיה
לפי עב טעמה ומן אחץ קמך נאט היה מפת הכפ היה פתוח ודעת ל יהודה טעם מפת
הכפ טלם זכרים נטה העין ובסדרט **מקח** ומהו מפת עב ומהם את עב
לכבס ומהו אר בני ישראל על כל מוט נטיה פי על

וירשון במקום טמאקין והוא שמעביר הגחון על המרה ומסיר כל מה שישא המרה **מחר**
 כחז אגבי עב. למחר יהיה הוא היום שיבוא אחרי היום שהוא בו יום טמאקין בקרוב
 אחרי היום שיבוא אחרי זה היום שהוא בו יום טמאקין בקרוב
 אל תכלה לזנוא עד יום היום. והוא שכל איש המהרה וכן בעמוך בעמדת הפסח ולא שיה קמץ אל
 זה כשה יום וישיב שיה ויש הערב למחרת כי מעטף יום זה של ערב יום שני כל אותו הערב
 על חזקתו שהוא טהור. וכל מה למחרתם שבקר יום שני מחרתם שני הנשפים שעברו וטוהר
 כלב כ' קריה וטוהר בעמוך. לא מעוה ולא בטוהר. ולא רכית במחזירום. עני הכל דמים כריז ל...
כשרים כל שנה פעמי. יט ספרים טמאקין בהם דגש. ואם כן הוא מה הטריט. ואם אינו דגש
 ובעמך ועוד בעמך טוהר. ואיפ"ט טוהר טמאקין הזה גם כן מטה. והיו תואמים למטה. ופה יא
 נוסף. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 ויהן. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל

מעור ארבעים ושמרן אל גשם ומעור גשם **מחר**
 יתן לזה. כה אדמת ער. מטיט היין והקבוצן שלטון טבנות מעורות עשו והנפל ממה חלדי
 אהרן טוהר טמאקין. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 לא מעור. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 וכן כן. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 כן דשמן ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 כי כל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל

מי טמאקין. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 הנסר. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 הנסר. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 על שם הנסר. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 לטמאקין. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 ונדרש. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 ולא יתן. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל

לטמאקין. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 ונדרש. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 ולא יתן. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 לטמאקין. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 ונדרש. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 ולא יתן. ומה שיש בהם. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל
 לטמאקין. והוא שכל שנה לא נשנה בכל היום. אבל מעלה טמאקין מהם. אל ידרשהו אלה ממעל

על

ספר מלך ממותי ואלוים ימותי חלב בלב ימים בלבם כמבואי עיר מבוקשה
וקר הקבוץ במות שפעמים ימותי האדם בדקירות רבות או ביסודים קשים וכן ממו
חלב בלב ימים כי הטובע לא ימות בבת אחת ואלו בני המותה והפע חלב וחמית או
אשר והיכיתיו והמיתו נבתי בלך עם הדגש ויש מפרישי מזה ואלו חמית אל תפא נפון
בלב יסוד כנך בנחת לא שתמית אותו במכות וכך פי בשרט המה מתוך כנך חמית
המומנים ושלם נזכר פוע ממת והופת והלפת אותו לא יומת אבות וכך הוא אגב מות
את משה וי ממותת אחיו אשר לא מותע מידים המותת רשע רעה **מזן** לומר
המזן זה הלשון ידוע בלשון ין מזון פי מסך במים **מזקק** מן רעב **ענין**
מדופי רעב וכן בארמי לשון לאוטא **מזון** אין מזון **עוד** ולמה רמזי יתגיד
הלם בערי ונא ומתו אפיקים רפה **ענין** חוזק ותוקף ולפי זה התעיה חוזק
המותבים קרא החמירה מזה ולמה פניד יתגיד **מזקק** הבוא יונג בה השדש לומר
כמזר ואפי שיהיו ב המפין נסמן כה שנסמן **בגלגל** כמזקק וזהו שיש
זדים ומשד שם והממזר הוא ידוע בלשון חבא ממחיבי כרתות ומשד ב מיתות וזה
הוא זר וכן דומה שאיה דעת ינת שחך וישב ממשר באטודוד דהו כותשפיתין
מזרות בעתו פי בו כה מזלות ויתכן שאיה שם לאחד מן הככבים ויש ספק בזה
קרה וכך כה בשרט זיה **מחה** ומחה אל מן המעים ומחה וי לבי דמעה מוח
כעב כשעך אכלה ומחה **פיה** ומחה את ידועלם כמשר ימחה מוחות פי שחה
אמחה ומחה את כל היקום והפע הטום ואל תמה חסדי וחטאת מלפני אל המעשה
תמורת הא ללך הפע בא בחדק כמנהג הילך ומה העב ודרכך למחה מלפין סגל למחה
דרכי המלפין ועינים והפרח כלל למחה תמורת חדק או הוא מן הלך ואם הוא מהפך
למחות והכפע ונחה מעשיכם ימחו כמפר חיים ומחה מן הארץ כלם עב חסדי ומחה
ועב ומחה וי אלים דמעה ועב אכלה ומחה פיה כמשר ימחה מוחות כחה ומחה
מכך עב קנח ומכל עב אחד וכן ומחית את ידועלם ופי ומחה את ידועלם מוחותיה ועב
ומחה אל כנה כערתים וכא על דרך ויך שדטיו כלפון ונרין והמה ומחה וכן ימחה כה כה
יכו כף ישן מחאך יד וכא האלק תמורת הא ללך חבב ופמור יתורה וי יונג בה השדש
ומחי קבלו ואם הוא מהפך שכל מכת הדיק שכל יתן במחשך הוא שמה ל
ויתב לזכר בו כי הלם גופו וכן שמהו בלשון מתקלן בה קל ומה מוחותיה ומחה
כלעב ודל יתן במחשך שיהיו מוחות סלם וכל אדם לעמוד על המוחות ומחה
והוא מעב שפי בשדט סלם נהיה סלם ומחה טעם אהר **מזקק** מן רעב
מלפע מחאך ראש מלפעל ספני סלם ומחה שמה
דקת והעיו ימחך מחאך סרעם קטו ונשם ומחך ומחה שכל עב דקירה ומחה
אכל לממן ומחאך ללך כדס חוה סלם ומחה מוחותיה ומחה סלם ארום פי וטעם חלך
בדכ האויבים ומחאך ללך סלם מוחותיה ומחה סלם ארום פי וטעם חלך
ללך סלם לא למחה מאויבים חוה סלם מאויבים אין ל מלפע המוחות למחה
מחה מחקה ראשו כלה חסידה דאשו מעלו בלשון אין מוחקין במקום שצויתין ואין

ענין

שקרת לו כל המצוה הזה סלך אשר פגשתי וכל מי אשר הפסד לו יונה ופריסוים לך זה הכלל של
המצוה שלת מי כי אם על חי סדבר צדק מים רבים מי הדין איש כי ידע שיהיה שומר מצוה
הוא לזמן רבים ויבא ימים שלום ושלום לזמן רב
המלכות שהכריז הרקיע בין מים השלמים לבדם הירחונים והמלכה הסלה הולדתו והמלכות הן
הדין שלמה בהסודיה עם הכנעיים ולקחה את לחמי ואה מרבי ועל מנתו של סודיה הולדתו הוא
מימין שמה סמכות ססוף שמיט ויתב לה המלך והיך המלך לזמן רבים ואלו שמה שמה לזמן רב
רבים אשר שהוא פלוטו יחד כי לא נאמן יחד שמוט עשו המלך הירחונים כל שרשית של שמיטת
כן סולת כפס השואים טאה סמנים מי נדה לא זורק שמיטת אלו מי שהוא בלשון רבים הולדתו זורק לזמן רב
יחד על השם וכן וכי ימן מים על זרע יזל מים כללו מי המרים המרורים כל מים המרים הם רבים
כל המרים כי בהרבה סקופות בא המנוץ סקופות המרורים והמנויות סקופות המרים והמנויות
ישאו על דרך כשל כלו סקופות ומנויות ישאו בתמי זרע כן היה שמו מי זרע והוא שלמה המנויות
דהבא צדק שמה כרי לביט את חיות הארץ לביטת מיה שדומה לו הוא המנויות צדק
כי מין חלב נמץ אף ומין אפים כלב ענן המעצמה והוא מי אפיס חזק
ואם ענן המעצמה חלב להוטות החמאה כי דוע כי בחקירת החלב בטרם הוא סודיה המנויות
והמעצמה היא בקטה היא וכן מין אפים כי בהחזק החזון אפים עשות המנויות סודיה המנויות
צדק יסקו וידברו ברע ענן כי יללו ברביעיה ובמסנה חזן המנויות סודיה המנויות
צדק ההיסודי נוי המים שתרב ביוד בין הא המנויות וכן לא יללו המנויות סודיה המנויות
ועל כן המלך שלם סמנים ואעפ שסומו לזרעיה חלבה סודיה המנויות
המלכות המנויות שהוא לשון החלפה כלום אם החלף נוי זהו באמצע אחרים ואעפ שסמנים המנויות
דענן השם סקופות והמנויות והיה המנויות סודיה המנויות ופי ההוצול נוי זהו המנויות סודיה המנויות
והוא שהמנויות לא אדם לא זה ולא זה המנויות סודיה המנויות ולא ימנה אומה ולא ימנה המנויות סודיה המנויות
המנויות והיה הוא המנויות ענן כלם החלפה צדק המנויות סודיה המנויות ענן המנויות סודיה המנויות
מזה וכא הטרק בסקופ חלם וכן דון נשמו
פע הכל אולי בא המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
בכל יקפצון והיה דמוי המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
סקופות נמץ כלם גדול ועוד כי הולדתו המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
כאכן והמנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
בא נם כן והמנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
קו ושב צדק לזרע לו כי סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
טוץ יטענות כי המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
לעשות הדיע מרב הסודיות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
מבר ומן ומכרי לך סמנים כי המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות
זה לזה בימי לוד ושמוץ שנקבעו הכסופות והמנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות סודיה המנויות

והוא יבט מלכא לבג שבעל והנין צמט והוא שדך במקרה ולפי שהיה
הוא הניע צמט לבריות נק מלא או צמט השמים לא יתן תלג וכן תלגן בנחית עורן ויש
זה כי האלק המורה הכפל והיחס ללב או היה לא יתן תלג סך פקטובט מלא ללא סמך
הוא גבא פוטו להלכות סוף ורבעו סוף דרך תלג שינוי מלא וזה כי תתן תלגן סוף
בן בסוף מלא ללא בריהם שלום והפך הלב ואם אמר תתן תלגן סוף פקטובט מלא
הואם לתן והוא לל האם כי התלגם כי מלאו אחרי יתן תלגן סוף פקטובט מלא
ללא אחרי ויש לפי מזה התלגים למע סמך ללא מלאהם ל סמך ויש לפי התלגים
התלגים ללא פקטובט ללא ביהר וערכו אומה סמך והתן כי התלגים התלגים סוף התלגים
תלג התלגים כי סמך התלגים והתלגים התלגים סמך וכן התלגים התלגים סוף התלגים
סוף דתעך בעבור הין תורה כדמעתן הקב וכן תלגים התלגים והוא סמך ללא סוף
והוא תלגים תורה כדמעתן וכן הין נק מלא והתלגים סוף התלגים סוף התלגים
ופר בשלם **תלג** סוף תלגים כי מלא סוף ושלום סוף סוף התלגים סוף התלגים
ידוע כי

ומה שדך ארץ מלחה לא תטב והתלגים מלחה ארץ כי למלחה כי ארץ תלגים סוף התלגים
ללא סמך סוף התלגים וכן כרית מלא עלה כי ברית מלא סוף התלגים סוף התלגים
ל ולבנו ברית מלא ברית מלא סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
והוא סוף התלגים הקטנים והרבים לא יתנו כי אם התלגים סוף התלגים סוף התלגים
התלגים סוף התלגים כדמעתן סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
והתלגים סוף התלגים כי סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
והתלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
בכך בים לתלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים

תלג והתלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
והוא דיון תלגים כדמעתן סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
והתלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
את ארץ תלגים כי תלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
והתלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
והתלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
ללא תלגים (והתלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
והתלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
התלגים כי סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
זה וזה סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים
על והוא דיון תלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים סוף התלגים

מאל אבן כי מאל אבן בא לך זה והוא מה שמכיר למעלה והשב בארץ קטנת ונן אום כזו הטוב
בא אלך כאל אבן שישך ומאת שדי יצרך ולא נכרית מהנהמה כי ולא נכרית העיר מצבמה
ואנן לא אטר מיושה אחריך כלל לא דחקתי עמי ולא דאנר מנה הדבר אהיה דועה אחריך
ויס אטש לא התאויתי כי דשתי כי יום אטש יהיה לי יום הנבואה אעל איה הברית אודי מבר
יקחו כי יום משהים שיקחו ויש משהים הדיונים שאלתים באלמנה ופתי שור כהנא יסבון ויש
כפרו לבי שאה בתחלת הפרשה והנהגים הלויים כי יצוק את שמו משפחת בקרית משה
בני ישראל מלני דומה כי כשהו תועים כי ישראל ההגים לא היו תועים לפי אה להם לכהנים יום
יקחו מבעת ישראל לא יקחו כי אם מן הגרלות ואם כן הדיוט כי בצעלות בצעתי עמך בהקרת
המלחמה הן טעמיהן למסור לזון והרי הן כלל אעל ואמרת להם ואם יבאו לקחת אלמנה לא יקחו
כי אם אלמנה מכהנה כי אהן לא לשו ובקרת כשרות הן ויבא בעי יוער תפריך מעשים יוער
כשאר נשים יעב שכן משמן טוב כשאר שמן טוב שכן משמן טוב יוער מחברך יקחו
להם עתה עתה לך כהם הסוד למר בשמט עני יוער מעלם יוער בעלך כמה שאלמנה יוער
להם ויש בעי פחות וישא ובלבד דן מהם ויעל בני דן עלתו עם לטם ולבדו אשה כלום יוער
יבא לבני דן בחור מהם לפיכך יקחו ולתמון מהם עם לטם יום מקמת בית מלחמת הטבת יספן
ההן כי בחורות וכיום זכרם יתן וממחרת מסתב באי סר כהני מהילכך על דוולם כהני
ויאמר טיהיה כמהם מכל עוררי היית חרפה בכל עוררי כלום ביקרם ויתב לפרסם כלם כי
כמסמנים ה' כהני רל כי מסתב עלה כבודו ובה לטורף וי מהילכך על דוולם כי מסתב כהני
להם הידיה כי שאה טרא אהים ממקדשך יוער יבקר המון במקדש לפי אהן ויהיו כלבים
ע ופי מהו יעלום כי מעת שיחזיל חותמך לזר עורר עלה וי הפלג הארץ בנשמה
הטבלת ולא יודע זה הדבר על שישמול לזר ופי מכל עוררי מסמנים טעמים ל' עוררי
חרפת לרואים אהי ופי ומלבעט וטא ידק בם מי הקיד מראש שאה גלגל מתקלה זאת על
המחשבה ועור דבר פורש ועי שרה כי הקיד אה מי הטמישית יתיה לעורר ופי לזבחה מסת
על על ימים וקן שלא יא מסת לקבר על ימים ולא קן על סלח ימלא את ימיו ופי יוערם טוס
אבן סימן לבבכם שהשנים טעברו טוס אבן על היום הזה ופי מאין סמוך יסמא אטמ
הימים סאין כמון ידעו כי גדול אתה ועדול שמך בנקרה וממחרת בן לטם כי יסו יבא עלמות
וממחרת ביה השלש לשלם ותבנם עליו בים השלש וכאשר תבא חלבה הזאת עם הכסיים
בבטלה פרב וזה עם כעי המדבר בעד עבדן והמדבנים בעדם ועם סני העמא הנמטאות
והנמתי והנמחרות יא לזכור בעדן כמע וזנא בלום השנייה לזכור המון וקני הן
מן מן השט הטבל וכן למדברים בעדם סמטו ולנמטא ולמטא סלח דועה השט מן המון
ואם כהסוף העמא כדוש הכף טיהיה וכן זולתי החסידין ולמטר ולמטר הממנה סמטא וכבר
בא לטא סלח החלבר בעל ששומע בעי וקלה מעי מעי מפי יהלך לעלותם סעא ולמני ובמלח האס
דברי פועל ובעי מעי וכן טא עם הנמטר בלא כול והכני עם ההא והווי שמן מעלן האס בפניל
המן כיהת בזה ובה הן דועה ובסנולודיק כהרן מאויבים מטאו ועם הרבים ביה בים ומעט

ישראל וישראל יצא אל יקום הישיבה וימי מלא ימים אמן כי מן כוס חיים
עבדים יצא עשן המזבח מצד על מצח אהרן להם בעד מצד יקום
חזק לעומת המזבח על מצח האנשים ידוע ומעלת עמדת על
רצון טם על נעלה וקראו מעלת עבדיה דומה המעלה מעמדות על מצח
הנשים העשרות מצד ל דודיה העצמה בין המעדים סומך בין העשרות
גדי מצה עזר מהן שלא תכל לשם אנה ואנה ובסמך מה
יצאו מצאונן כמו מן זמנים זמן ואספר עיניה העפרה מהם מן המע
יבאו מן מעד מעדים כמו מן עשב עבדים הוא ענה מהרצונם אל יקום מן
המעד אצורע אחר יע או ער כמו עצמך בעורע יע וכן כחן אהרן
הסמך אחר מעדים הרחוב לו וקומו ארבעים בי המס עלרע ש אהרן
יער לון יער האובן מע אחר ויחכן אהרן אצורע מעדים עמר וכן נמש
שאלו מצאונן בפולס ממדי מן מי עס ממדיה מקקו ועמקו על סמך
מעמדין ובס אמתן נשקיס יתקו בעשש ועשש
יהפוש הדבר המק בערו והעם מעמד בועש מק
היבולס מחזק הבער ומשמילו והנה מק הפך
ומילן יתק על סופרס והוא מה שערקב להם
מתן הפארה ובמקל ד אלה בעד ובפמת מתן אנה
ובכתי על הדע כי במקלי עבדי ומקלו ציד לו יע אמת המעלה
ואתער עתהיה המלה הזאת הפעל הן והמש עשית מר אמת
בשדה העולת מהרלי ויחכן בעורע המלה הזאת המעלה
עספת יערד מעשן ויתמרמל אליו עימי לה ספרוהים עלהו עבד עבדות
לשבו יע עקראת להטפה בעולת מן הדל אל הבור בעממלן אלה מן
יבול מר לפי עקרות סעבוק מרד מה נפע כי מליים הם אהרן
גולה וכהה מרה לעשה ובא האל המורכב הנהיה קומו י

כמה ויהא מרת נפש כי מר לי מאי כי רע ומה עמך אהרן
היה יען על חוש פול עבד כי הוא מועל בעצב פלגן ויחכן כי מר
פול עבד לפי שהוא פול או יהיה עס עלות האר ופול עמממלן עלה הדל
קראו החיים מעשים הם וכן על מר נפע עס כלל על עקרות סמך נפע
הן כי האוסף על חיי נעזב מספר נפע וכן העממלון מר לי מר והיה
על לו הנקבה ארה ובסמך לב יורל מרה נפע אהרן בעצב והבי
עוד עס יע מורה רוח והיה דאנ אהרן להחלק להם והעון כי מר
העממלון היה והעם במעלות מרוד הקבין על מלך ופריעם העבדע
במממלון ובקבו הנקבות כי המעב על מורה והוא בעממלון המעב
במממלון והוא על המממלון והמלך וקעב מממלון כמרה יעל כי הן
היה צדק אהרן יע וקע יעל והן במעממלון אונט היום בקלות יע מלך
היה עממלון כמו המעלה היתה המעלה וכן קעב מרה חזק
היה עממלון עס האת והוא ומה אוהרן בקלס אלה כי עבדע

כפופין בצורה יורה מרדק אשר מרה את פי יצ כי מרו בק ואו מרו את
דברו פ האונות אשר הם כאשר ענה כן היו וכן באו העפידעם
ויערוב או פ ואו מרו את דברו מעה ואהרן אשר שלח על המכות כי מרו
שריית סורר ומורה עשה טא המורים והלוי מורה יוח פ לאחת ואחת
היה מרה לוח או יחיד בפלס ולדב אל יג תועה והעם במה כי בות מר
היה ופ היום מר עזר כי אנכי ידעתי את מריה בסעול חמס לצוב לעבודתם
במחיים במרדק המס והשאר במעקל העם ואמרת אלמתי אלביה שפחה וכן
אל תהי מר פבית המרי והשעון תאר בפלס פתי והשען עם או יחיד ופ
השעון עם והוא חסר והעבון בו ולתהי איך מר וכן ואני ספלה ואני איש ספלה
וכן מר יבקש יע תאר או עם חסר איש ודפס חסר כי המרו את רוקו
ית כי המרו מעה ואהרן אל דבר העם ית ורואו כמו דברו ויבטא העם
בשפתיו שלא יכנסו ארץ ממרים היינם כמה ימרוהו במלכד ותמר את
מעפטו להענה למרות עני כבודו ומעפטו להמרות וכן למרות שגון מציה
ובהמרות הלן עני נבועה חמס לפארת ופ ובהמרות ההמולים הלן
עני כלום תאמר ההמולים איש עמי אבל בהמרות הלן עני חוט עומת
תמיד האמה שהוא המונח החמולים ופבר פ פארת בעורט חוט ופבר לון
כלם ענין עקב והחלף הדבר והפעה ומהענין הזה תי על ארץ מרתים על
ארשא לעמא סדבן ומהענין הזה את עם ישראל מרה מאל כלום מעשה
והחלף ומורה לא ישה על האשן הוא התעב מרדק וימרוהו על המרויית
עני חלפה ומתול וכן מרוהו אצל עמריהו ומועבו חבושין
מרט ואסגעה מעשי ראשי ואבה מהם אנשים ואמפסס ותי למחטים
וכן בנתח מרטה והגפעל כי מרט האשן והתעורר כמה שלא נסר פועלו
ההדגש אל צי ממועך ומורט על מעקל והפטי איש אוכל עגל נפלה
השער או על חבצה או שקירחט ויבנין המריקה והעברת החלוקת חבב
חבב הוחלה עם מרטה לטבח מרטה ויתן אונתה אמרטה נהפעל מהפטי
פועת ממורט ושלא נסר פועלו סמט למע היה לה בנק מרטה והיא סורעה
הטית בהם דבועה לפארת מרדק וחבל מרדק מה נמרט אמר יע
הלה נמרעת והפועל הפטי או מה ימריק כי תענה שניש ענין
חוק ותוקף מרדק מרדקו הדמחיס נתעב מרדק ושלא נסר פועלו מהדגש
והפטי ופטי והעם המרוק צרע ענין המריקה
היוע ופ ומרית ופטי שיהקרו ויעטפלו פה ופטי מריקה בחמין ושטיפי
בענין ומקעמס אמרו מריקה ופטי פה בענין והפעה בחמין ומה עקרי
הפועל העים מהמנס ופ עהוא מרדק קהמת בפער ומעקרו ועכין מהמריקה
ובהמרוק העים ופ עקרא המס עתבטל בהם פבטה מרדק ופ עקרא מריקה
הבוע ואת המרדק עפוק ומרדק פועל למים משש חלי מסגט אבי
והוקל ענה יא ומרדק כי היה ראוי להדגש ופועל
את פ פטי ענין העלמז דיוע ויש לתרע מהה וימע חוקף משך אי כי

הימים בחקונות ויקח מזל אהבה ובעזרה מיד האלהים. אולי מרב האלה היה
 כלל אהבה ובנותיה. **מתח** בדין מים יחיינו. מחרים דרך טו מחרים ס מחול
 ויד דמנו מספר וכבודו מתי יעב באומ עם

בביתו יחי רחוק. ויש קרבה. אולי בעזרת מות. על דעת המורים מתיך
 ועל ראש אין בו חסום. והוא עסקת חסם. עלצום וענין המלה הזאת
 אצלם. ופי' אין חסום בבטן חסם וזאת. לא נמצא ב' אצות אע"פ שפני
 יע"ב. משה נבלג אותו בעורע חסם. וכן מעיר מתיים ועל צהרה מע"ב
 יע"ב בה אעצום חסם. באומ עיר קעצת. ואלה מתיים או מעצם יחיד
 חסם ומעקלה פניו. לא נמצא להם יחיד אצל עלץ מתיים עקוה במעקל
 יע"ב יחיד חסם. **מתח** וימתם למת אצבת עני המע"ב והפריעה

וכן בקל חסם. וימתם עמו ומה וימתו יצביע באחריות
 וימתו אקבה והוא למתי כות נחפסה. כי לבי.
 וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן

יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן

יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן

יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן

יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן
 יחיד חסם יחיד חסם. וימתו אקבה וימתו אקבה. כי אחריות אחי במתן

והפחית עומה וכן צרכו ביאי עקר אחריהם והפחיתו למן צאמ לית העבאיים
 אשר מיראים אונט והפעל ממט יקס יז את דברך אשר נצאת ונסת ביו
 מדוע נבית בעם יז ונבאתי שאמר עונתי על יד אלק העבאיים לעתים רחוקות
 הוא נבא בן אדם העבא אל יצאון העבאיים קמץ ועמד עבאיים העבאיים
 בשנת יצאון יז והעבא העבא בן אדם והמקור בלנספת היו איש
 מתדונק בהעבאונט ומהתפעל והמה להעבאיים ויתבאו על אשת המעלה
 העבא בבעל מעפטו העבאון וכן והעבאיים כאמר ענ: מעפטו והיתעבא
 והתעבאונט מלבדן ויתעבא במוך הבית ה: ואעתי בל ביתא נבאה
 מלת העבית עמס על דרך בעל סמא וכן וית מהתעבאונט **נבא** לא יכא
 לבוק ענקת מלבית הקרא רביתה **נבא** ונבט לארץ הקץ **נבא** לא יכא
 והוא פעל עבר מהדנעץ וית אונט עכא נפלא ורע אתר **נבא**
 הבית און ביעקב והביטו אתרי מעה והבטת עי מען הבט נא העמימה
 אל הבית אחריך המביט לארץ ותרעב והבית אל עמל לא תוכל מהבית אל
 האלהים ומקור אתר בער הבט מין וראה והעם הנה ההבטאיים מפנץ
 מבטק בפתח הכס ופ ועקרון כי הוציט מבטה המס בסגול עניש ענין
 ההפחית **נבדל** על עין פעל עבר בפלס יבץ חכר עבול תבול העבא
 על מען ונין קבל עבי תפארתו והיתה עי עמקבל ונבטבל
 מתאנה והתאר והעלה על טאה קבלת עליה פ קראת האה טבלת
 לפ עליה קבלים ופ טבלת מער עליה ועל זה הדרך מבלתי דקן עקניש
 מבלתי וקרוע בנדים עבדיהם קרועם וכן תעל כל מלחמה זמנתה
 העבאיים בבל ברין וכן ותקת אשר לא המטיר עליהם תיבץ עיבץ
 עבבה וכן העיב היוענה אלה כי אשעי הענה הם היוענים וכן ותב
 שיער במגד וית לא העלום עמך ועלטה עמך מלחמה וההוואים להם
 והסגד ועל כעלה כלן בא הקמץ המורה הדנעץ סמו עבא זב ויזד ייעקב
 ויזד לנעום ויזד ועל בדנעץ עין העל ועקרים ויזד ועל או יהיה
 מפתח נפעל ועקרו ועבול ובהעדר ין העורע הנולה העעכה על ען הקסחה
 סמעתה פס ענין נפלה ומזה קרא לאלים הפחית ומטפל על כ טבלת דב
 האת העבאיים כדבר אחת העלות ענין חל טבלת וירידה וטמ מן העע
 הקס אש נפלה בהעשאו ופ הפסוק אש נפלה סבולתך היה בההפחית
 והתעבאונט עמל מלפנים ומאעשים שאיש ראויים ולמותר כלום הנקר
 נפער אש נפלה פת עהייט יקר קורס נחל מעמול מעשים שאיש האיים
 נמעלות רבדים המעשים להם וכן עמל ואם זמנתי לה אש נפלה ועל
 לעשות לה שאיט האו לק לעשות ומזה על לבתי עשות עמס טבלת כלום
 דבר סמל וטונה ומא אלה את טלונה ונבולתך אלה ומעבא אר
 מעל סמל קבלת כלום אל הפחיתתו ואל מערידתו ויעל פה יעועתו תחידהו
 עקרתו לפ העעבא ופ מעשו והעלכתו עק עקוניש ונבולתך כלום אעתי
 טבלת העלולת ומזה קראת הציה המתה הטבלת המעלכת טבלת חלב

כלום לא יחזיק לעצמו ונבתי ולא יקרבן לפקדני ואמה תשמך מטעך ומה עמך ויעמך
 מעב מרחוק להורות על מרחק יומם או הוא תוספת באור ומעבן זה נקרא ראש העם
 עבדיהם ואמה תהיה לעבדו מפני שהשם עמים פניהם נצדו תמיד ופונים אליו בבר
 חסד מלכת ימות וסמך הכתוב על המבין כי מעמך במקומות רבים מהמקרא חסד
 ענין מהפסוק לפי עצמו מובן ממנו וכן הוא מעפט הפסוק עבד חסד תבונתה
 ורוב מעשקות ימות בקוים ימים ועומא בעל יאריך ימים ואחול פי מלעון תב
 צונא בעל יאריך ימים וינב טוב מזה הלעון ויבוע ואמנעך מי עהוא רב מעשקות אר
 זמנן וכן נקרא מזה הדברים הטובים והחכמות נבדלים מפני שהם פונים
 אליהם מפני תעבותם עמלם פנידים אדבר נבדל ועל דרכיך טבה אור
 ולא יבד עבב אעו והעם נקב טאור תהיה נבדל ועל סבב ומו
 חזכי ויהיה באפלות נהלך בפלם בארץ נבוחות והכבד ויב יבד
 איש והכבד ובקרנכס הנבחו כל הנחלות בהם נבדל וכי יבא צור
 יחלו בן עייט נטמ מטמ ימה ועפונה ועבבה והתאר ואם עוד טמ הוא
 וההפסע נבשה קץ ימנע עמו מלק הטוב ענינם ענין ההדיתה והמכה
 בקרן נבדל עתה מעפטו מטעל והדוש לחסרון הקץ וכי יקרא בערב
 פקן וטב כדבקהו טאור המם נבדל קלמו ערלם אלה יבנים
 העדים הם בשה והטעם ביד בטל ופי נבדל קדמו ערים ואחריהם
 הקונים והכבד ועל בידו זמנן לה ויהי טען המטען מטען בכקר והעם
 אלגיה אמנע על טביתה ארוד הלטו מקום האר נבדל טעבה הדומים לו בזה
 הדקדוק והקבוצת טעבית מטען ומא אע מנבנים ענין הטעו דוע והווי
 באתה טעל זמנן נבדל החל אשר טעע מלחיס בלבם על יעיר טעעו
 כטעח לא טעעך ובלתי כטעך הטעע באיס הזה לא טעע בן יד
 מאנה לטעע טעע על כן לא טעבך לטעע מליה ולא יאס יוסה עגל לטעע טע
 הוא בטעע טע ועבדדים ויעעע והטעל הכבד עמיט יומא עב לעמים הט
 טעע העמימה עט הזמיה הטעע ואעפ כן לרקנות הענין כל הפעלה הוא יומ
 נאמר הוא יומ וטעעטוהו אל הארץ ועלה יסורן והטעעם אל המעקה והטעע
 ארצו יבוע על פי הטעע טעע טעע טעע על פי יעלה אתה ידו ויעע על פי
 פי הטעע ידו על פי ואם לא טעע ידו די עה כלום צלמ טעע ידו לממונ כן עיקרה
 בן עה ופי דלל אין לו לטעע ולא לטעע טעעטו ואפי הית לו העה או למינ ולא
 היה לו הוטעה הדלל מביא קרפן עט עטמא די עה ענינם הטעעה וההקדבה
 ועו טעע מוכח מלחיס ומהי טעעל טעע טעע ומהם טעע טעע טעע טעע
 לבבו טעעל הטן טעעם גדולים והטעע הכבד פי טעע יב טעע טעע טעע
 פרעה ועל נכר טעעל מטמ ועם אדם לא יטעע והטעעל מזה הענין ויעע
 הוטעע וכל יטעעל טעע הלאו טעעם עהם טעעם ומוכים כי חיו נטס לפניהם

העולה גבול קומון פ' ש עבול קומון מהקד' ומז' או כעבול תיה טמאה
לא/מלין עבול על העץ או חס מז' ופע' לא עתה כמו עמבט בחוק הדקדוק
בשעב העמות וכן טמא בלעז נפילה על תניס חמשה ויקר לחיות את מפול
בארית אכ עבול היא מעבול מפול פ' עבול עבול עבול עבול עבול עבול
נקרות ויע ספרים בה נקרא פ' כן כח נעבול כעבול עבול יערים ובלהים
יעב' לעבול חס חרע עבול ומה בעבול וכער בעבול עבול בה נקרא עבול
בבלי עבול נחמקרה עליו איה סגול וחד והיה כער ועבול של שזור ועל עבול
בכערות ובטבליס הוא פ' מכל הזמר מכלי האצות ועל כל פ' העבליס פ'
אבצ' אפודא ועב בכילוי אחי עבליא ועב עמיס מי יעבב פ' עמי
טמיס וכן ויהי המבול כי מעפול מעבול **עבול** הוא יצאוד מהמקור
ועל מבועלי מיס יעלס עביעל המיס
והעבר כל ר על המבוע הכל היא חמה והמבוע הוא הכבד שהמרה קמוכה
עליו לפיכך אמ' ותעבר מ על המבוע והכבד הוא מקור הדם לפיכך קרו
מבוע וכן נקרא הדבר בלעז הזה לפי שהוא יעב' ועל מההה כמליס המקור יס
לום יביע אומר הנה יביעון בפיהם אביעל חירות תבענה עפתי פהלה
וכן יביע יביע עמן דוקח אומ' כי תלבב יביע עמן דוקח ולא יפסק הבאוז
כי בכל עת יביע הלבב הביאוז ויצאון ור' יוסף פ' בענין הדבור באומר
מלוב באעו סגול דבר ויכריז על אעזו בחוק נחא על הדל ועמן מיס קרו
וכרבו יעקב בן גיאת לו פ' מענין אבעבועה **עב** מלך לעב בעט
נקרא עפוסה ועב' הוא דרוס כי ארץ הנב עמלט פ' ארץ
חרבה וחרדה וכן אפיקיס בגב כסופות בעב מעא בהמות עב' ותראס
חרבו פני' ארמה נצבו אפי' ארעא וכן ברזל מעבן והן טמורין וזולת זה
שתימעו בלעז הזה הרבה גדול קס מאע הנב על עב הלדה ועל עב
היחמאל נאל עב הקנ' ואל עב ואל עקל יתכן בכלס עפ' המלך ומקום
החלב והיבס או פ' דרוס וכן ערי הנב סגור והלדס עבמו נקרא על סגור
לפי עיט בפאת דרוס חרוב הרבה ואין עם יעוב כמו בעלר הפאות מלפני
החמימות **עב** מהצד לק' את' מי הצדל מליך כמו או מי חצית היום
אין אלהיך כמו אספר ואקרא הדברים לפשו ואמן הנראה כי באה אל
המקום אשר הבטיח אבותי למה לע' ובעל כעפוס יצד לבר בל' צבוק
המערך וכן ורע אבג יעראל הציג עיר למלך מערה פולקמה וארס ל'
הצידו הצידו ועידע פ' הצידו עליו דבר עקר ועידע למלך סגור ונבדו
בלעז ועל גזר פעולו ממע והצד לק' הציג הציג מקור יעני' סלס
עני' ספור מלא עענין הכונה באז גם על החלשות ועל כן עניש ספור
אלל על הדבר עעשה ואוטמא עב יצ' מעיחו ואין נקרא מעשה לע עב'
תגדו פלום ספדיה לפתן ולעמט תמיד לערתו ולתק' חבס כהיום
וצלספת היא עצה נא אכל עמו חס עניש לעמט ועב' וכאשר חמלה
המאת שם מס עני' מרחוק כמו ותק' ותעב את מלך מנע נגלי עמודו

יאו כי ער לו כי עש העם עש והוא ענה יע כי עש העם הזה כלם עבדו אמן ט
 קמו ש אחד עבו כמו ש קוליס עבד עבדו בידו כעבד זרע ואפטר
 עה מלה מתי העין נדר כי ערדו ממני נדה ענת המלך ותדר ענת מעני
 ידור ממך מלכי עבדות ידורו ידורו ואין עשה כנה עש הוא פועל עמדי
 ופי אין ערד מעז כנפו כמו כאלה עבדת עליה עפי מעד עליה אונקלה מלה ערד
 על כנה כלמה אין כנה ערד נראת עול פ פועל יעז והעם ארתיק נדור ועבער
 נדוריס עבי ערף בערע ומא ומלד ערב מעפסו בתעלמו מעד בפלם מעקר
 והפעל הטבר ומחבל יגרוהו ועלז נוסר פועל ממנו וידר כחיון ללה יה יהודה
 הבאו בבדה פעל הקל ורומה כי ספרו עמדי בן העצמו עממא נדר יהוד בקידי
 נוס היה כן היה מן הקל אבו אתר עממא כל הספרים היה בתבון עפתיס הוא
 מעלז נוסר פועל בן ספק נוסר אתר עממא נוסר וקדד וכן כנה יה ונה להי עממא
 פתוח ואלו גמתי העין היה בעדי כמו סעזר כונן ואמול פת העל עממא נוסר
 פועל מס עין כלל מין פתומה חוללה עמדי עמים ירופפו בינס הבדור
 כונן ניתה פת לפי עממא פועל עממא ולס עני התעעה וההרחקה נמנה העור
 ו והעני כימי ענת לוונה בעיה עמי הארץ והדנה בשיתה כי מי נדה
 לא זורק עליו והנעמו את הנדה מן הקודק כלל הטמאה ונהבש לעה יהיה
 על כן עתהו להס לעדה עירחוק ממקן נוסר בעלת והתאר נדה היא ארץ נדה
 עני הכל הרחוק ונקרא מי נדה לפי עתהו המיס לערר הרחוק והוא הטמא
 נדר מעד נדב לבן אנתה מעד נדבה רוחו אנתה מעד ילבט לבן והתאר
 ונדיב נדיבות ועני כל עדיב לב להנציבי עש נדיבים ורוח נדיבה
 הסמכני כי הנפץ בעלת הכליבות ובעבורס תרדנס ברנח שיבתי תכנ ארע
 על הנפץ כמו עממא במקום יחד ורוח נדיבה הסמכני כי א הנפץ בעלת הנדיבות
 או חמס על מעלה יהיה הראנה לבואו כמו עממא וכעב עברה יענתי נדיבות
 יען והוא על נדיבות יקוס פ מעלת הנדיבות ובעבורס יקוס והעס נדבה ליי
 גס נדיבות נדיבות פי דנה וההנפץ אע ביושר לעבי התעבתי המתעבתי
 מנס לבר על להנטיב נפלו ב מלנת העמעט עלא לערר כי היה מספיק לבר
 פ התעבב אע על התעבב אבל הוא תוספת באור וכן מעפס לעון הקודק
 בהרבה מקומות כמו המפל אין קבדים ונולה זה הדבה ועני הכליבות
 ידג והוא מי ענפלו רחבה לעת מעלו במקום החמוני וספי החמוני ע טח
 האנשים לוס דע אחיש עונתיס מעדיס ועניס עני חוק
 ואפטר עיתה מנה העורף נדה היא ערדנא לתסרוג העורף ועקרו נדה
 ענה נשא לכל ונתה יתע נדה בן נקדל נבון פמלרת היה אלהי עספת
 ונת נדת את נדע והוא מכנ הזונה טח לנטי דת ממט עת נדה
 עני זרין ואפטר עיתה נבולת פועל יעמ אן יהיה עממא והוא
 עפל על חזרון והנפעל ממט נדת והנעיה נדתה ממני ועיתה ידו בחזרון
 לנתי העיב חמור את נדתו אם יהיה נדתו אונת אע עיו עתה נדתי עממא
 ונא ש פיון עני הפעל נדתי יעראל כעב ואפטר עיתה נדתי עממא על מעקר

היה להעתיקם מן העיר ויתכן להרעו כי היו כן נענים כי אחר שהיו נעים לא יתכן עליו
היו נענים עתה לא היו מטיבים מלחמה לירדנים אחר יחס ואלו היה כי עתהו עצמם
נענים מבלתי שהיו נענים היה אומר בלעזן ההתפעל נימנעו כי כן המעשה **נקה**
את ירבעם ונעזו אלה היה וכי יצק עוד איש כי אם יצא יצא **נקה**
ורחוק ויצק את הילך אשר ילה אלה אוריה לנד ויאש כי בבזל קשה לה לה לנקה
את מעריס כלם פעלים ינאים והעמד פן נענו באבן רצוף והצק לא תצק
והנפעל כי עק לפע יעראו פסח והוא נפעל עבד אך לנקה עק הוא יתקד י
לנד קמונים והם ביטנים בנעזק עק וההתפעל ונענים יתנעפו תלילים
על הרי עקה והעם ונא יהיה בזה נקה בן נקה ונא המתיים בנקה
אם ל מעפתי כלם עבן הדתיקה והמכה על מהם במדינה ויע מהם
בא מינה **נקה** ענין ערה ולא תדמה יי ללה ערה מבני נעזק
וכן ערות ביום אפן וכמים הערים ארעה ויע מהם
מזה פרץ עתל מעש זר והפז והצרכי לעין אפיה ויע מהם נעזק
זה בני יעראל על ידי חרב צרונה על ידי חרב כמים בערים במורד
ענים ההתקה והתצבחה נמה ענפל בנה האטק בזמנע כמו עני ערה
וצדס סמך וקצ אה בני יעראל על ידי חרב ונאיה כמו כמים פצרים
במורד וכמים הערים ארעה ובין כמו וצד מהם הוא עבן ההתקה
כמעמע וכך ידי וילה ערה רל מלפני ערה על דרך הסבן כמים
עצותי ומה עצמ/סבכס ובכסותס הוא כעני חברה הדבר עלעלו
העבה לענק **נעזק** ויע אלו יהודה ותעזק העפחות וע הלואה
ובפתי וע העל בן ערה ל אעבה וע עמה בעבור עתעב
בריוורן כי ער ל המקום וכן וע הלואה כי אעפ עתה רחוק כמקום
המהם הוא קרוב אל מקום אחר ועו עא אל ויעו ועי הוסי לעת אר

על צעהו ער אחיו אן יעזב כי קדעתיק והנפעל יען כי נעזק העם הזה
כה ד ינה מזה וכן פועל בתקנת הספרים המסדרת את בפרות ועל
מכירת אחרת כעז ועל ל ואים יעראל ותבזו ירחבו ענה אס כן לפ
המסדרת יען כי נעזק הוא בעין כי אלה הדי הם בפין ובמקנת ספרים מעלה
יען כי נעזק בפין ויעז המעקום כן עתקם לוח האמנוב עסא הדין
ונעז מעד לבדן נאמר כן נעזו כל בני יעראל ונעלה במתא ועי מסדרת
הנעזים אל יי וההתפעל התנעזו יתרו פלטי הניס והטבז והניעו אדכין
נעז ל ויאכל אר ינה קב לא תעיס ותקדים בעדת הדעה פעל עתה ויתכן
אפדעו ינעו כעפוז רל מביע האויבים ונקדיתס בעזק ועל נעז
פעלו ממת לא לפעתיס העען **נעז** עע עתה הספק נעז הדין
נעז את העזו ונא אחיו וכל עבדיס העעזו איך עבד עעז
והעזים אעיס והנפעל ונעז העם איש באיש ואיש ברעהו ואיש יתל יעראל

על הענין והבקר עזר כלום חסל עקח דוד הכל העב ולא הניחו חבר עלה היה להם פחד והקצת
 הלכו לפני המקנה ואמר זה על דוד והטבב עזר יוח קדים ותעבד את בעת מנהגות
 וקול יונס פ' מנהגות אונתן וקולו כקול יונס וכלם פעלים יונאים והעם והמנהג סמנהג
 יהלך בגן סמעי ועניש ידוע **נחל** עולת בעגל ועל מבווע מים ינהל אין מנהג
 לה וההפפעל ואני מתנחלה **נחל** אטו עניש בעגן בכל העהולוים
 מין מלכ העניש העפלים ואגול סב מעורע הלל והען נספת והמנדע נבבר
 בגי העבדות **נחם** ונהמת באחריתך ונהמת איש אל אחיו יעאז עפיה
 ויהלך יעבד עליו ביום ההוא כנהמת ים והעם נהם כפיר אימת
 מלך פ' נהם כנהם כפיר אימת מלך ומא שאנתי מנהמת לבי כנהמת ים
 עניש בעגן עמה **נחק** הינהק פרח על רעא בין ציחיס ינהקן עניש ענין
 המיה **נחד** ונהרו מלא ית ואל טובו ונהכו אליו כל הליים ולא ינהרו אליו
 עדי **נחג** עניש ענין מרונה אל החפץ ומוה הענין נקרא העדי לפי שהיה
 מקום מרונה הים נהר פלג בעבר העיר והקבוץ מקום נהרים יאוריים
 נהרי נתלי סמך על סמך וכבר סמכתי הדומים לו בעורק באר ובתבוא העקב
 ועל נהרות ירונה וירד כנהרות מים על נהרות בבל ועל נהרות ועל הצטו
 אליו ונהרו אז תראי ונהרת יע מפרעי מנה ונהרו אליו והעם אל תהסע עליו
 נהרי עניש ענין אורה ונהר אור נהרת ומנה הענין את המנהרות אשר
 בנהרים והם המעברות וכנה אונתם בלעון אורה מסע החלוק עיכע מסע עם אורה
 כח עכע זב בזה הענין ועל מאורת עלעני **נחא** נחא הניח אביק אונתה
 ונחא הניחון את לב בג ישראל עמן ראש אל ינא ראשי נכח בלא אלה
 ונחא הדומים לו בחלק הדקדוק והעם נידעתם את תנאית היו תנאות על
 ינא עניש ענין עבר הדברים והמתעבות ובטול **נחב** תול ית יעב עדי
 יקבון בציבה ויש אפרע מנה ותירוש יקבון במעלות ופ' חפסוק
 כי מה טובו ומה יפיו הל מה טוב הדגן והייך עיזל אונתם בחורים ואונתן במעלות
 בעני עימאון מיה מטר וכל איש עשב בצלה יתן בעה והעם מהתעבות עדי
 ענין ינא חפירות עליהם והעשבים וכן בענין הרבות העשר והענין והטוב
 עהמו סגול העמתיס הולך עזל כח עמה תול יקב עדי יקבון בציבה וכן
 בענין הדבור כי הוא פרי הלעון פי עיק יקב חכמה והעם יקב עמתיס
 ועבן עבה אכלו והפעל המרובע והוא ינא לעליע ותירוש יקבב במעלות תיר
 הדגן והתירוש ישמח הבחורים והבתולס ויקבב אונתם עיריס ונמירות הל
 שיאכלו ויעמו ויעמחו בונס המעונה הדיא **נד** על ועי תהיה בארץ אר
 לו כל סביבין ואל תגדו לו לבא ועד לו מי יעד לה ובחולס אר
 העד להם יעניי העפעל והטלול ובא בענין נחמת האבל וספור הערות
 עמו לפי שהמתמים נהים ממקומם זה מפה וזה מפה ונחם האבל ויטלול
 בעבורו וכן בענין הזה התפעל אפרים מתקדד כלום מספר תורתיו בית
 ופן עמו ובענין העד והתקדדה כמלונה כי מדי דברך בן תתקדד פ'

צמתי לב יצתי לב והפעל הדגש ואפלה מנחה פ' ואל אפילה מעדח וטב אחר
והדיח עליך את הרעה ויהי בצבי מנחה למען הדיתי אתכם להדיחך מן הדיחך
וידיתו את יעבי ערס והעס מרות והקפצן משאונת עומ ומלוחס **טז** ויעב
חרבו אל כנה פ' אל טמקה והוא חרעב עהזרב טנון צמכו וכן
בלען ארמי את כרית רוחי אטז רימול בן נצה ויע ה' עפידע מזה העגן לה
דון רוחי טמזם עהזק רוח כנרן ויהיה מזה העורע אב ונתת המורת העג
והיה רוחי להיות דון בפלם יען כמון ויזד יעקב פיד עבא העזבו המורת
הדגא ואת נתת את נדני פ' בעורע ניה **טז** אשר הדפיט רוח אר
הפט לא איע כהזיקה עשן כנרית והנפעל העלה טרף טענין סקט
נהי קצתו ומלת כהזיקה עשן יע אומה עהוא מקור מבנין נפעל והדיח
כהזיקה ויע אומה עהוא מקור מבנין הפעל ואת טענתו ואת הפעלים
עס הפעל מבנין הפעל וכן כהזיק כספ והעגן הזה כענין פה
טז כישור טר עבדך איע ה' דר ער לוי ויזד יעקב עיר למור
וידרו טדים וכי תמול לעור וטר ה' הם בה טקדו והעמר בן
טקדות כמ עכמבן בתוק הדקדוק עניש ידוע **טז** ונהי טה טה
טה על הכען מערים והגס אל ידע טה ומא טה טהיה בפלם
עמלה ויע לרע טה מעורט היה מעגן טהיה ועלתי ומא לא טה בהס
ומא ונעמו אליך בניהם קיע והוא בפלם אר בבי ירית עב מעדע רנה
בניהם בפלם צפיהם ונה יבא עזר בפלם מן עדה קיה העורע אעס
עהוא מעמי הלמד הנה הוא כפול העין או הלמד כעאר הכפלים ועקר טה
טה בפלם עקה ונפלה אחת מן החיך להקל כמעפט ט הכפלים ונלתי
בניהם הינד הענה המורת ההא עין הפעל ונעס עמך מנהו ההא להיות
עלמה בהינותה פה הפעל ועין הפעל כהיט בהינות למד הפעל באה במלה הזאת
עלמה בעבור ההצטרף עס הוא מם הפעל אבל באמת היה מפעל ומה
במס הפעל למה בא יזד טהם בפלם קום רה יהודה רה יועה עמו טה בהס
ונעמו אליך בניהם מעורט עה והעגן בעני מה עמדת בהס לפי ענינם
אבל לפי דרך הדקדוק העגן מה עכמבן הם ועניש קיעה ופ' לא טה בהס
וא יעאר מי עיבדה ויקונק עליהם ויה לא מבנין בניהן ויתכן להיות מה העגן
הזה ונהו כל בית יעראל אחרי יז כלום עהתאבול על מעשיהם הרעם ועבד
אחרי יז או יהיה ונהו פמו ויאספן מהרע ועלן אליה כל כלים ואמתנהו
ואפול בהון כל עממיה ויהיה מן העגן הזה אב לא טה בהס כעגן טמול
אם מהס ולא מהמהס ולא מהמועס ויה לא טה עבהס פלמ לא מן העגן
עלהם **טז** אוחי טר וילך עהן בצמן נספ וינה את ט מנהו ופ'
ערה בתכמה ועומא ומתיו טלמיס אט העלה ומלמיס טלמיס
טח ולך פ' בעעגן ינה פ' ינה צמנהו טהן לפי המקנה ההוא ופ' טה

במקום יחוא נח בו הכל מעודה **נוט** יעב הדיובים העט הארץ וענש הענן
 נח יענש ה' כמנ בעיניו הנה ארץ
 וקדעים מלבית נמה ובתספתה היו והקמה לעפעע
 בהקמות עלי מערב הקמה אינה חזקה כמנ העינה
 בקורה בלעג **נוט** ולא יש לחו וימו יפניהם ונפחם ציא הר
 וקמחם וינח ואספתם חילא הטוריא דומה
 בטקל טעל ערשו סתם ואומ כי כן טעא במקעת ספרים
 ורואשלו יח כי אנצי מזרח קולאין אותו כן כי אס
 על סוס לא יעיסו חלע לב על סוס טעל ניס הסונה בטקס מפני כל יעראר
 לא תקחו ספר לעס אער מקלטו ע' אמי עיי לו לעס לא תקחו ממט כופר לעוב לעצב
 לא מות הכהן הדול כלום לא תקחו ממט כופר קלא לעס אט יעל לער מקלט
 ואס נע עמה לא תקחו ממט כופר לעוב לעצב בארץ ער מות הכהן
 ובספרי מפרש הפסוק במקד הר עהרן את הנפס במגיד עומע אט
 הלא ולא תקחו כופר יקס והצי לו ה' לקס תאר כמנ ועל טאמד
 מקלטו לא יעל מקלטו לא תקחו ממט כופר לעוב לעצב בארץ ע' ויהי
 בתום טעל לב והפעל הפד הנס את עבדו והנע מהנ
 ועל ומקס עמ לא הפס ומקס אבך מנהס ועל הכעי בערר
 ועל היא הנקבה ובמקמה לא מלען ועמו מקמת חרב כלס
 על דרך ההעאלה כלום לא חק לחונו ואחיל
 לא יבט לחונו מלעון ערב יבט לחוס ע' אל עבד ויפה פירט
 על הלחנה ובייחא על הלחנה ופ' על סוס נמוס פ' בנה ינה מענן
 עבן הצבה והמעלה כמנ ערפ' עב' ה' יהודה נאעפ' לחי
 עשה כמנ עשה כרב מקומותיו ולא נלכז בעחיתותיו וכן הויר
 בעלה כפרעה בעונה ועמח תועען ו' לא אבימס ופאמרו לא ע'
 על כן תיקסן כלום אט אמרתי כי בטול ארעכס תועען מהאויבים
 אס העלעו אלי ולא אבימס לעמוע ומאמרו לא כי אס בוא האויב
 לעמ' ולמערים לעדה על כן תיקסן כלבביכם ולא המקסה עתצבתם
 הנה והנה לסנל מהאויב כמנ בארעכס ולא תועען באולעה המקסה
 אלא יעיו אהכס אויביכם וילכדו אתכם זהו עאמ' שכר קרן
 ע' על העל ארץ כסוד ויעל לבבו ולבב עמ' כעל עב' חיע
 כי עעס כי תעמרוס בבטנך והכבד הנע ועלה פ' ה'
 כלום וכן ה' הלא טלטיקן ואלמיטן והנעעתי כל הצנים
 על צר' וכפוח י' ואעל הוא עמר מהכבד
 ועל ועל אפול והנפעל אס יעל ועלו על פ' אול טאקר יעל צבירה כלס
 נמן הענן הקה והעורר הקה בהכפל הוא והלמד
 ועמח העין להחויב והוא מכלי הענן עיני אלים
 עתה מלכב עבן ההתכה והזילוף בבועמים

כארס המתעורר ומפריד לעמחה והפעל הכבד ויד העינים אל העינים והכבד
רצו ישראל וביעל כקוץ מנע כלום והעם ניעב בארץ ער גדי ספרת ארת
ועם מס קספת מעד ראע ומא ונר עפתי יתעורר ובהו העקבה ויהיה היתה
ומא נר קצרה ויתכן מן העורץ הזה עבן כמו ע' וכבר כתבנו שמוע
בפני עצמו ועמ טרד חלוב כעלד בקיטור עימה דימעה בטענין והקבוצ
גולה טעולה היין ועמדות יין בליס ועמדה בהם האולף במקום או עין העל
אכל את טרד חלוב נכתב באולף ובגו **נוח** צד יהי ולא יקח ע' ל
יעכון בעה וקח יקרא מעמן הארס
עמנו ונקוב לקו פתאום בטה עלום אל עה קדעך והפעל הכבד
ממל זה אלי ואקרו פ' אעשה לו עה ומעכן ותאר האשה בלעון היתה
לפי עהיא עונבת בבית תמיד הנה והמלענה ובסמך ויהי בית החול
עלל עלם עת צדק או יהיה עת עקק על הבית עצמו וכ' עקרה לאהר
הדועים עה אע' לקחתיך מן הנה אל עה איתך פ' אל עה מקום איתך
וכן נחשב באיתך כל במקום איתך והקבוצ עות כרות דועים והיתה עה
הנן באולף על עמות מדבר קינה ונדמו נמות העולם כי דעמו נמות
מדבר כי יהיו הדועים במדבר במקום המרעה בעמות דעת יביע
בעמות מקום דעמ ולא נה בהם ושמו אולף בניהם קינה כעבד
בעודט נהה **נוח** לא עקטת ולא נחתי אמת ליום עה פ' חתע
תעבתי לנר עה פ' ליום עה יעמו על משכבותם ויחברו
אל עכל הדברים האלה בעם דוד ויתמו כי עמו כי יענם היו מן הדבר
וספור זה בעבור דיומם כי לא עמו ער עדברו ע הדברים במס דוד
ויהי ופסקו כלום פסקו מדבר עור ע' עימנו תעבדנו למען יקח לעת עלי
יומם ויעם ביום העביע ותע חתיבה והעם יהיה נחוח ומעקל פועל
וכן פיה המעקל ופועל לנעץ מן עץ והקבוצ היה נחוחים ומן עשב
היה דעם חתיים בעת שצמעים טוב מלא כה עתה וכבר כתבנו חתע
בעודט עמ נה ינהגת בנה השוחט על מעקל אשר זורה גרחת הנער
מן דוח והפועל הכבד והנחוחה לך עסיר פנך וינחך והנחוחה
חתיים ויעם יין להם והניה ברעה אל ביהך פתעל ינת ידו עבר
עמלק ויעתע בערך הבקעה רוח יין תפתח והעם הוא מבקש לך מעת
ממלא הארץ והקבוצ והערק בן במקום חתום עובי נפעי למעתייכ
ומא ומעתייכ לא מעתייכ והיתה מעתייכ פבור וערה ער מעתייכ דעם
התבוס בן עמו מנחה עתה רב תקדבמה ויע מפדלים עה יק רע המולך
והיה עש המולך בעת מעתייכו לתבה ולענת ולהתרוה שיו והקבוצ נבמעמות
עמנות ומא והיתה אמר עתה עתה עתה המעתייכ ידוע והכל ענין אחד
בין המעתייכ מן המעתייכ ועסקי הארס ומהי עשה ומה ערות ובין חתיים

הוא נרתיק יע מהם התכילה אדוקת ויש מהם הכלי גדולתה והכלי עצמימין עליו הנב
 נקר על שמו מקרה וזה לעשה המקרה ואת מקרה המאור כלם יצויה הלאה עליה
 תגיד וישו ערו אש נר רב אובל נר ראשים עד לעשם חטאת כלם רוס עינים
 ורחב לב גח נר העשם שהוא חטאת ואם נר על דרך משל מחצבת הלב פשוט ערו
 אש נר עשם עגן חרטה ותבן ולחרוץ חריון ואמר נרדיה ופזיל עיה נר ע
 ענה וקדע ענה נדד נש הוסיק ר יונה זה העורץ לפ עצמא חרפה עבדה
 לב ואקערה והצבן הוא מה עכובצני בן בעורק אנש נדד ויגד יעקב

נדד ויפלא אוסיה הנגיה אל האחס ואל הנגיה פ נגיה תבשיל
 ונא במלת ויגד העת והמורת הלצץ כי היה ראוי להיות ויגד בלצץ ויגן הפע
 נדד ואער יזה מדמה על הוצץ אער יזה עליה ויג מדמה אל הקיר והלב
 והזה אל הבית כן יזה לים רבים יזה ערב פעמים הנה עליהם מי ראה

מהה מי חנה ויג ממע ופי ומה מי הננה אריל כי המנה טהור אלמ על הנה
 חן אמר טמא טמאה חמורה לטמא בצרים יעשו מה שאין כן בלצץ עהעע
 ונען טמא בצרים ומה עהנעמו הסע בלצץ הזה למה עמיט טמא עי עיה בים
 בלצץ הזה ולזה פ הפי יהיה מזה עם כמ מטה ופי הפסוק מי טעמא האור מי

הים כבם בצרין עגן ההיזה ידוע כעגן הטפטוף ופי כן יזה רבש ידע
 ויג עעל ינעא פרא פרדל בלע נדד הדים נלן מפנ יי מים זרים קרים
 ופי ועלום בל יעלען וינעא עלים מסלע יל מים גדליו ילב חרו
 יל מים אלה הם פעלים עמדים והינועים ועפעפיץ ילו מים ויחזקים ילו עק

ועת יל עחקים והטבר ומים מער הייל למע נלס עגן ההנה ומה המנה
 מפנק הדים נקול ובא כן מפנ הפסק לעון פעל הדינע ומה המנה
 כדצ חלו פרזון בישראל חלו ור יורה כמב בצורע ל מהעורע
 לעמע ולרח ומלות ופי עהם קלים במרועש נקר כן הוסיף ערות

ועת פ ב מצו מקלות או יהיה עם טוב נוס נוס זהב בנק חודי בן נק
 ומה המים אער באזניהם נמי האר ידוע נדק כעק המל
 בנקדו זה האון ביון ועמעם בו בפעלים בפעל ובפעל ושלמה

פלא ממע העפעל כמן עמרו במענה הנקיק עמיין להן בשב ומה המנה
 ומה ניק חב המתיק ואלא נוס פ והוקק בקן אלה חייב ונולח אלו ונדד אפי
 ערו העלי באליהם כלם נגורו אחור כב טבאוס בצורע נור ומה המנה

הנה מה העורץ בפלם קטנתי ולא יכולתי והנפעל ויגרו מקדתי ומה המנה
 נקד לבסת הנר מאער עלית זה כמה עשם פ אם אנור ממול ומה המנה
 ונענעיס והעס כל ימי נגרו והחאר נר נגיר כי נגיר אלהים יהיה העש

ועת על מעקל זה ואת עבי נגיריק והפעל הטבר וההרשע ומה המנה יערו
 ומה נוס יגד פ יגד עצמו כי צ המ פועל ינעא כל ימי הידע להוד לייב ופי
 על עבי נגיריק העבס עפירעת מהם לא הוסיף ביה ומה המנה ופי
 ומה נגיר לא יל עש ראשו אמ לעשר האדוק נקד העליכ ונע וישו את עץ
 ויג הקדע ויתן עלו את הנר ואת העליה ה ישרה וכן נר עמן משחר

ואם יפת תפנה שפוחתך וקחת עופים ונתת מתת אלחק בפלם בשת מן
וכתיבא בלא סמיכות עופים או בעמים הוא על דרך חסרון ולא עהוא סגור
אחד על חברו וכן הפעל הכבד ממע ועם נבנות תנח אלהים כלם תחיל
ועל העק אהרן תנפה וינפחו תנפה פ' לול עהיה מולך ומביא ונהיו
ועל הנפה המנעה מילך אבל תרומה היתה הצדה למעלה עהיה מעלה ומוריד
ועל אשר הונק ואמר הורם התנפה מולך ומביא והתרומה מעלה ומוריד
ועל הנק ידו אל המקום ואפק המערע כדרך המלחמים על המכה עמנפין יס
היה והיה וכן אם יקבל המעור על מנפו כי המעור התרת בו מנע מילך
ואילך ועל עמך פועל ממע אשר הונק והמקור מהפעל והנפה ויס
בגפת עומ או הוא עם והעם נפה ובמקור בגפת עומ וברול אמ נפה לטבר
עמחדין בב הקמת וכבד אחר יעפק ידו ענגן אחרך ראש הנעה כ
הטנה לרוב מנה ופניע ידו וראשו עליו וכן הקורא לאחד מנה לו ידו עיבא אלו
יונה הענגן עמך מפני התנפה יד יד עבאות אשר הוא מנה עליו כלום עמנפך
ידו ולחמים בו ומביאם עליו וכן הניפו יד ויבאו פתח שיבים וכן ובמחמיו
תנפה עתם במ יפה נק מעוש כל הארץ פ' מחונ או פולך ובא במא בן
אבינדב כל מנפס דמד בגפת דוד וכן אמר המהבס בפלכי דוד וכן
עלננה הנפת תלמא פלכין ופ' אמול יפה נק כן אמר לעכ חלק המע
יה עמך לך חלקים והם נקראים מקלימים ובלעון הקדש נפת וכל נק נק
העור עלו מסונה זה מנה ימי עימא מנה מעלה ויכנס בעק אחר יחלה ע
הרוב למענה האויר ממך תולתא אבל דועלם היא פי העפות וכלמי עיב
אליה עמך הנפות יהיה ביה ועלם וזהו עמך מעוש כל הארץ נק
הרמונים ויעקד והאלה בו מקום יד ורמז בער
העובה לך עמך לבעה כפרת העבן והעם בהבוע עין הפעל בדגש הע
עלמה בפיסוק הא והנפרד נין ובמנוספת הא ובלר זמל יהיה
ננה היא היא ויעלק הנית עמך ועם היוה העספת הנענים נר
בארץ ענגן כלם ענגן פרח ועמ ופועלו לעצם בפלם נוח מן נח ופ'
בן הרעם בלעם בלעם והתאר מנה הענגן ועצנים בעין נחשת קול בפלם
לעצנים מן עין וה יחודה עם נענים מעוררע נען והוא יחיד בעניי
בעניי ובמורעו והנבון אף לעמו מעוררע נען עש ופועלו לעצם כמו עש
ה יחודה בעוררע עת עלמא מעוררע עת ויע מפרעים ויעמך העקד מעש
נען נאעש עהאלק בו עמה לך נוד למען הינס נר לרוד עבדי נר
בדועלם בחירק ע
כ אמנה נר יד ומה עמך נר על המלכות לפי עהמא נר עש להאיר להם
נר אלהים נעמה אדם וכן קלי עדולקת בו הפעולה עקד ע והקבוצ בל
נקבה ובהעלות אהרן את הערות בהטיבן את הערות נרות המעשרים

במלך אל נחל איתן היה בן חיים כי כטו ירחט את ידיו וצדקה בעול איתן זענשה
 בן חיים בסוף למעשה או הנחילות עם נצנן היה ידוע מעלם ור' הא"י ז"ל פ' המלה
 מצנן עול על דברים ר"ל כי נצנן היה לומה לעריקת הדברים **נחם** כי נחם
 על אמנן כי מת הוא עפ"י עבר ועל עקרון עמם והיתה החית
 להדגש וכן אונס יראה פריעה ונחם ונחם אתכם ונחמתם על הרעה וינחם יחד
 אחרי אמו מאנה הנחם על בנה עלאתי הנחם והעם נחם יסדר מעלז ומא
 נחם נחמת בעניי ומא נאמל נחומים דברים נחומים נחם נחם הנחמך
 והראוי דברים דבר נחומים ומא כנס נחומים מטוד הנחומים הנחומך
 יעשעל עפ"י ובקבוצ הקבוצה הנחומות והפעל הדבר כי נחם י"ז ענן
 נחם כל הרבותיה נחמו נחמו עמי כא"י אשר אמן הנחמין כאשר אמר
 נחם ולמנחמים לא מטמתי ונלא נזכר פועל ממך ענה פוערה לא עתמה
 ובירושלם הנחמו וההתפעל וימאן להתנחם א"י הני אונס מערי הדמו
 אונסם כן פ"ה ינה באפע וא"י אומל כי אין כן כי הטן קמושי ופ"ה
 הוא מבנין נפעל נאם היה מבנין התפעל היתה פלוחה כי לשם החית א"י
 וצא הנחום הדגש כמו ע"ת בחלק הדקדון והנחומי חמתי עם והנחומי
 הראוי והנחומי זכרתי מעפטיך לעלם י"ז ואתנחם מהנחם לך להודיך
 עלם ענן הנחומים וידוע הוא ונע"ל וי"ז נחם כי המליך את שאול המלך
 סוג נפעל עבר והראוי בן עמם וא"י אין נחם להעל קמין והוא נפעל
 עמר וכן ונחם על הרעה קמין כי נחמתה כי עשיתם וי"ז ע"ה
 וההתפעל נפעל עבדין הנחם והעם יחד נפדו נחומי כלם ענן חרטה
 א"י נחמו נחומי נפעלו חרטות כעצבנה לחפף לעתה אונס **נחן** כי
 היה דבר המלך נחון עניש ענן מהירות **נחד** מעדיו וי"ז נח
 הם עני נקב האף ונע"ל השיעה על עם הנחיריים מלך נחלע

נחש נחשתי ויברכך י"ז בעל"ז מענן
 יעלם כי נחש ינחש א"י אצ"ר כבוד
 נחש כי לא נחש ביעקב וקבוצ ולא הלך כפוש בפוש לקראת נחשים
 וענן הנחש האסור פ' ל"ל מנחש זה החומר פתח נפלה מפיו מקלו נחל מיד
 כן קורא לו מאחריו עורב קורא לו עב הפסיקו נחש מימיט וענל מעמול
 או הנחיל בו שחרית הוא ראש חדש הוא מנחש עבד הוא נע"ל א"י נחש ל"ז
 נחשו ענן אלו המנחשים בתולדה בצנופות ובברבים א"י אלו נחש ינחש
 יע מפריעים יעאל למנחשים בעצורו ויע מפריעים כי הוא בענין נחש כן
 ינחש אבידה עב"ע נחש רע לעמו אצ"ר ממך ה"ל שחיה עומה בו והנחש
 היה ערום ידוע נחש ערוך נחש כן א"י עמו ערוך אצ"ר נחש נחש
 א"י אצ"ר א"י חכמי הדפואה כי ארס אצ"ר ינחש נחש וידעה נחש מיד

אליהו כי נר אלהיו של ראשו בה נקודו והוא נקדקד נגיד איתו כולם ראש
איתו ומשטר ומאז מנידך כארבה כלום מהערים בשל העשרות והבא ען
מנידך והפארית כלבוע תהא מקדק ין ואעל ואפסד עידיה נגיד איתו מהענן
המאונן לפי עדיה מופדק מהם הוועיא מקרות בשטן פבר כהבועהו בשורש חור
בשורש נל שהוא כמן מלות או עם טוב **נחה** עתה כעין עמיד מי עתה
עמדות לך עתה את השם ועמך בדרך מיסור ועמך ין תמיד
ועתה תעלה אונק לעמות הדרך יעמך במשלי ערק ולפע זבוליס יעמך
ועתה כפינו יעמך ויעמך בחול ובחבור טוטה לעיס ויעמך ועיש שלבנה
ועתה ויעמך את ענ מלך מואב כלם ענן הלכה והנהגה ויכין את המטה
פי הנהגה הזאת בשורש מנה **נחל** אער עמון בני ישראל ועמלו ועלם כי לא
עמלו ועמך יעמך ויעמך וקלחת לעמך ולחטאמתי
ועתה כי אתה תעמל בכל הנים לעמל את הארץ ועמל ין את הודם חלקו
כלם ממשל הקל הם פעלים יעמלם אל פעל אחד לבר והוא הנחה כי
פי יעמלם יעמלם בעבורכם ופי ועמלם תעמל אונק ונהיה נחלק כמו
עמל פי חלק ין עמר יעקב חבל עמלן והם עמך ועמלם וכן ועמל ין את
הנחה טומה יהודה יהיה נחלת העם ועלם של אדמת הקדש ופי כי אתה
תעמל בכל הנים אמר נחלת המזמור עב מתי העפסו על ופי ואומ קדיה
אלהים עפסה הארץ טומה קח מעפס העבים והעעקים חמם מיד הרעעם
עמל על כי אתה תעמל העבים בכל הנים טומה באיזה ין עיהו העבים
והעקים הם עמך ועמלם ואתה תעמל אונק ומעמלם מיד העעקים ופעם
ועמלם לא יהיה לך בלא נחלתו והעפעל יתכן לפרע מזה ועמלם עע
עיס אעפיהעמלן בשורש חול יתכן להיותו מזה ומעפסו ועמלם ונולי
החיות היה לך ופי ועמלם עקודם לכן יהיה נחלת אצל כון שחטאם
אין את נחלתו יתה כעמלם לך ב והעבר יעמל לך פעלים אער
נחל מעלה מואב אלה הנחלת אער עמל אונק והנהגה ויהושע ען
ועב אחר לך פעלים כי אתה תעמל את השם הזה ביום הנחיל את
בטן בדיעמל ויעמל ואלא נזכר פועל מחמן כן הנחלת לך ידתי טומה
היה נחלת אונק למטות אבותיכם תעמלן ופי והנחלתם
אונק ועמל עמל מעש בר והיה מהעמל תעמל נחלת מעשים
נחלתם על עמלן ופעלן אל כל אער יבא עם נחלת יהיה וקבוצ
הנחלתם הנחלתם אל הים יעמל בליעל בעמל עמל נחל דבס וחמאה בלא
סמוק על סמוק וכן את מספר מפקד השם ומבצר מעב חומותיך
מבצר וטוב אבן חפץ יעמל פרעה ועפונ טמונ חול ויחפרו עב
יעמל בעמל בעמל חלקי העמק ענבריס בן המים קרא נחל
ואעפ שאין בן מים קרא עמל כי המקום הוא נקרא עמל וכן והעקה את
נחל השטים ויחפרו יעמל יעמל בעמל והעיר אער בעמל וכן עמל ביעמל

התפסוק לתפארת וכת ונתת קצת ענוה ונחמה תטת וחושה בשורץ חבת **נטה**
 כי יאב טה אחרי ארניה ואחרי אבשלום לא טה אמר זה לפי שמרדו יזניהם
 ארניה ואבשלום אמר כי יאב לא היה שם במרד אבשלום אבל במרד ארניה היה
 נכס ונטה אחריה להחזיק הממלכה בידיה כי חזר היה אז יתן ולא פחד ממנו ואין אבשלום
 עלמה טמאר כתי יונה כי לא נמצא זה ההפך עיניו אדם אחר במקום חביו וכן
 גם ירע יעקב וירד אין יעקב אהרן כי אם יעקב עצמו יאמר לא אמאם ירע יעקב
 וירע דוד כי אעפ שרוד מזרע יעקב אחר שנבחר למלך וירע אחריו הוא ראש
 למעפחם כלה ואמר כי מרע דוד יהיו מעשים ביעראל וכן מעשר ירע יעקב יהיו
 גדולים ורבים מעשים על ירע יעראל וכלום הנהנים עזר ויזאר נסיכי יעראל הלא
 שלא יהיו עב בממשלת האמות אלא בממשלת מלכיהם ונסיכיהם כמו שאמר ואעפדיה
 עופטיך כבאעונה וינענך כבדחלה וכן בני יעקב וינסך סלה הלא טמר בני יעקב
 זכר יוסף לפי שהיה ראש והאמר ענין כי אין מי יזרע מזרע יעקב אמאם בנעור
 טמא מרה שלא יהיה מלך מנעל ביעראל כי אם מי יעקב ועל עהו ממעפחיה
 דוד והנה הן עתי מעלות וכאורח טה לון טה לך על ימיך כמעש שורעלי
 על שות היום אם טה מעורי מני הדרך ויטו אחריה הצעע אל תט ימין
 ונעמל אלו והדומים להם הם פעלים עמדים ואמר הם ינעמים העני יטב
 אליה כנהר עלום ויט עקים ירד ויט מעה את ידו ויט אהל שיטי את לב
 סקיר טוי ימי כעל טני ובזרוע טויה טויות זרון הנפעל כי ישו טרל
 ערב והפעל הטב ועל הטח חסד לא טה מעפס חטה אליה אינך
 והענד מלה מטה כי דין מט מטה אל תט לבי לרב ירע לרוב טמרתי ולא אט
 ויט את לבי ל איט יהודי ויט עליך חסד עניש ענין ההטיה והקצעה אל הזב
 ומן העורץ הזה והענין הזה ואט אלו אוכל כי ואטה אלו אוכל וכן סודו מני דרך
 הלא מני אורח מעפ עידמה פוע עמר כמו סודו איט אלה פעל יטא וכן כי
 הלא אונק מדרך העס ית לדרך אחרת כמו טמא אחריו העצמת מסכים את
 קצת יעראל וענין קרוב לה טטה עמים כעולים טין וקן יטה ענין פרייזה
 אחריתה ופי ד יונה מזה הענין ועל בצדיס חבולים יטו מעל ט מנבח כולם פעליט
 עניש ויעשן מעל כל מנבח או יהיה מהענין הראשון והוא הענין ומהענין הזה
 קריאה מטה ויחזק יעראל ויעב על המטה העורכיים על מטות ען והראוי
 סהס מטה מטות ונקר כן לפי עמדים עורכ עליה ופועט עצמו ועעע עליה
 ובר כרביקהו בשורעל מטט וכן טמא מזה מטה ויטא מטה את מטה האלהים
 בידי והקסמן בלעון עקבה את ט המטות מלפני י ובלעון זכר נקבה במטין ראס סרניו
 ונקר כן לפי עמדים טעען עיו ופי ד יונה ארך המטה מן הענין הראשון ויפה כי לפי
 טמא פריח הזרון ונקרא העבט מטה אלה המטה כי ענין עבט ומטה אחד הנו
 עס עניש מעען וכן אמר בעפדי לפס מטה לחס כל מטה לחס עבר כולם מעען
 וחזק ונפעד להיות מהעורע מטה ובר כרביקהו בקור ט מטט

זוהי לפיכך אמר העם יהי למטה שיהי לך נחם נחמה והיה כל השנה וראה אותו ורמי
יהפך טבע השלש להציל העם וכן דבאר מאנש לחזקיהו וכן ויעהו י"ג ע"פ כי אמרו
כי ע"פ ע"פ היה נחמים עפ"שנים הראוי כח נחמים ועפ"שנים כמו עמל ירח חוללה
ידו ע"פ בריח על לוייתן נחם בריח ועל לוייתן נחם עקלתון אעה את הנחם ושכח
הוא לוייתן נקרא כן לפי עדומה נחם ועק"ב ע"פ הנחם הוא והדגים הצבולים כמעט עקרו
נחם ה"פ"ה ע"ב תננים ושגן נחם בריח נחם עקלתון הוא האל על מלכי אנמות
השמים ונחם מפרעים נחם בריח האל ועק"ב נחם עקלתון בעבור שהוא כמו משלה
ורח"ת שהוא מבריח מן הקעה אל הקעה נחמה קלל נחמה למורט מענה טוב
נחמה רבה מאד שעה שלמה את יס הנחמה ידוע וישאו את נחמס בבנה לא
היה כחן לנחמס כל הצל"ס האלה בערק ובאה הידיעה אתר הכע
החן ונחמס ונראהו את הילר והדומים להם בחלק הדקדוק אם בערי נחם
ה"א"י עק"ב לו בלעג אציר וכן ואת ארעס כנחמה ומצחק נחמה קעה
נחמה ע"פ כל נחמה ונחמה ע"ב מקרא עמל"ב עליו לשגן חונק וכן כל
חרי סודים חולק רחיל נחמה ובריל ע"פ כמו עהנחמה מערב עם הברזל לחנוק
יפה נחמה עק"ב לו בלעג אציר כך הם מערב"ס זה עם זה בזכילות להב"ע ונה
מהלכין בצבילי כמה למעבב נחם עם בריל ואמר סרי סודים כי סרי הוא כמו
זרי בעין אלום ארכי סודים לום העבדים סודים ורע"ס והולכי רחיל ואד"פ"ס
המנ הנחמה עם הברזל שלא ישעה אזה מלאכה החתך מבלי זה הגביל נחמה
ויאכדוהו בע"פ"ס ור"ב"ך לא לנחמ"ס הונעו כלם בעורק והם העב"ס
ונקראו כן לפי שעשין אותם מנחמה וכן ה"י לנחמ"ס בעלשון נחמה נחמה
נחמ"ס בעשין אונס לפי שעשין אונס לע"כ הרצ"ס ויקראו נחמה נחמה
האונות למעט אלה שלא היוה לו תועלת כמו ע"פ בעור"ס א"י על א"י ע"פ
על אמיטן כי הנחמה למעט ע"פ העפך נחמה ע"פ חת"ס ויהו מפ"ס
כן לערה ופ"ס חלק דיאנ"ס בנחמה וכן נחמה מנחמה חת"ס
וכן במענה חבית ע"פ מלאה מעקין טהורין ונחמה למטה מנחמה על חת"ס
ע"פ חת"ס כן מי יחנה ע"פ מעפ"ס נחמה וללי חזית היה ד"ס
ופ"ס יחנה אונ"ס יחמה יחמה ונחמה נחמה ונחמה על יחנה
והרד על מס"ס ונחמ"ס אם יחנה על עפר נחמה ונחמה נחמה ונחמה כי
עם אר"ס נחמ"ס ובא הל"ס נחמה הנח כי הראוי נחמ"ס בפ"ס חר"ס
ופי יוד"ס נחמ"ס ע"ס והנפעל כי חת"ס נחמה כי מעפ"ס נחמה נחמה
יחנה כי נחמה על והפעל הכבד עמה הנחמה י"ב צבור"ך ע"פ חר"ס עמה
צבור"ך ומלאכ"ך וע"פ על חר"ך מן העמים לחמו אב"ד אתר נחמה
צבור"ך ע"פ חר"ך האמר בצבור"ך כמו שאמר מלמ"ה רוח ויחנה להינה
מנה ונחמה שולחך מלא ד"ס כלום כי עיר"ך ויחמה על שולחך ופ"ס חת"ס
כשור"ס יחנה ויחנה להינה מ"ה העור"ס ובר"ע שאול יחנה וד"ס הל"ס מפ"ס

וישעו באח וישעו בשפת רפאים וכן הוא שובר ודמיון עליו יטוע כלום יניח עליו דמיון
 אשר עפר ונקראו הסעפים הארוכים שמתפשטים אנה ואנה מנה הענן ואת השיעור
 המלך המג הסירו שיעותיה ויע מפרשים הסירו שיעותה על החומה ברלך +
 בלעג נק נק ועב ולענ ולענב ניש יחד עניש כמו בן והא ואחריתו יהיה מען
 ומען לפני עמז יען עמו ושב סה ניש יחד בשורש ינה נק ונקח
 האנה הילך ותנקחו מענן יען והס על שרשים וענן אהר נב נק ועב
 על נקדות ולענ ולענב נק הוא הבן ועב הוא בן הבן נב והנה
 ביש חילה והכיתס את ס זורה והסכו והסכו בלבר הכע טו
 וזה ככה והכתי קעתיך מיד עמלק עמלק ויק את החנית בקיר וכו' וזכרו
 בלעג יק ויתעבג יק הברד ואר אונת והק את שר הארץ ויק שרשיו כלום
 ינה שרשיו הנה והנה היל שילכו שרשיו למרחוק כענן ומחה אל סכס יס כרת
 הנה אעב מכה במטה אשר בידי ובא הלען הזה על ההר והפעל האנה המנה
 והש עברך מלכיס ועל הרך ההטולה ויק את עקל דל ויהרום די על העיר הוא
 מוסב לא על הש עהר אומ מקטון ועב זרול לא המיתו ועל נש פועל ממק
 אשר הוכה את המריינת ועב לו ש הלעז הוכה כעשב ויבש לב על מה
 סכנ ועל נש פועל מהלעז והפעלה והעערה נבחה והחלה והכסמה לו
 או נבן והפעל ושכנס מאחריו ובה ומת ופעל יעקב בן אלעזר יצס בלען
 נב מכה בפעל הכק בפלם מטה והקבוצ מן המכיס אשר יכחו ארמים יק
 סה ארונ אב לו וה ינה סה כי הוא מקובץ מן מכה לעון עקבה כמו מן חטה
 חטים עלה עניס פנה פניס והעס בלען עקבה מכה מכה חרב מה המכות
 האלה והפלא יק את מכותך בא בסימן רב הנקבות על נען אהל לא על המנה
 וענן קרוב לנה ענה חלים טאספ על עיס והקפוצ בהחלוק הוא בלוק עראת
 פעל מל נמאס והפעל ממק נסאו מן הארץ ואפעל ליות מנה הענן פרעה ענה
 ועקב מן לפי עהיה ענה חלים וכלי פרעה יצרא נסח נסח העלמן והא נסחו
 וזע כי נסחו יע עניש כענן על ועמתי ונבח אעמתי פ ועמתי
 אהו כלום בעבורה ויע מפרשים ונבח אעמתי כי בהחלוק היה נסח אסכרו
 לנה שיסון לבו בתפילה עליה ומהענן הזה ונבוחה לא מוטל לב לא סחונן אן
 נבוחנס ומהמעקל הזה בלען זכר הולך נבוחו כלס נבוחיס למבין עניש
 דונטר והענה ובאו בלען הזה לפי עהס נסח הארס כמ ענק עיליס עב בענן
 זה הדברים הטובים כמ עפידעת בשורש נב נב וארוק טל והעס
 בעלית והכבד אשר נלו לכה וההתפעל וינעלו אורו להתנבל
 בעבדין עניש החלעבה הרעה העפונה בלב ויהיה ממנה המעשה כי בעירה
 סלע כעלו נב כל נבחים רבים עבן אל מהליהס הלען הזה דל ברזר
 והוא כלל כל לבדי קרקע ומטללים ונש בהמות כי כן אמר במעשה
 ומהקדיע נסחין והיתה בהס בהמה האויה לקרב על עב המנבא וכו' ובארמי

הטט **נמדד** כי טל עליו אכז טל עליך. פ. טעא חסד ויחא ושל. הק איים כדק
יטור והטט של החול. בה נקלו. לומ/מזא החול. ומא ט טלי. ספק. לומ
כל קטאי כסך. או יהיה טלי. כסך טטאי כסך. לומ/השירים טטאי. הכסך
והטט וכל עתה. נכסיה. והפעל הכבד. וישלם ויטאם **נמדד** טעא ארן
טעתי לי כרמים. וטעתי כל עץ מאכל. טע טעתי. ועב אעקור
טעתי ויטע יג. על הטע כרמים. על כן הטע טע עממיס. וטע כרמים
או יטע ואחר יאכל. כלס ברצונם הטיח. אצנת ולטוע. עב אטפת. ועב
ההרחה. ויטע אהלי אפרט. אטוע טגמיס. וכן וכמחמות טאנעס. על
דרך ההטאה. וטעתי וטעתי עליו חתניו. וטעתי על אדמתם. וטעתי
והטעתי. והטע ועשה קציר כמו טע. טע עממיס. ומא טע טע טע
ומא אער בנת כטיעס. ומא הטע יג. להטעאר. למטע כרם. טע
מטע. א והטע על אה בל טע. עממיס ילוע. **נמדד** וידי טלפן מר. אה
טמיס טלפן. טפח טפחה. יטפח הריס. עמיס. והטע כ יציר
טלפן מיס. והטע. והטיפן הריס עמיס. ענגן הכל היללה וההטע
ועל דרך ההטאה. ועליו טטוח מלת. כענגן טל טל אמרתי. והטע
הכבד. אטיף לך יין ולטע. והטע אל דרום. והיה מטיף העס היה. או
הטיפן טיפון. פ. הטע. כי יערמל הין מטיפין ואומריין לטביאי האמות
אל מטיפן. והטע פונת ויעצרות. אבן מן העצרות והטע פונת. סם היטע
ואומ. אקורתיין לברוח הקך בערב. או טלף. טלף וטחלת. אומ. עחמ ער.
ועתה כן על טע טעטח. כמו טאמרו רלל הער. איטן אלא ערה הטע מעב.
הקטע. בלעמו בלעג. וע מפרטים מזה הטע פונת והעצרות. כל אצמתיין
בן הער. **נמדד** היטור ועל. או יטור ועל. לא תקום ולא תטע. עממיס
את הריס. כלס עממיס עממיה. וטע ויטע
טלרה. ומהענגן הזה אה. לטע עממיס וטע לירונט עלס הריס מטרות
ויהיבן לו מטרות. ובאלף מקום טא. כמטעא לחץ. וכן טר מזה הענגן
בזעז המטרה. כמו עממיס בענגן זה ויאטע אונס אל העממיס. וכן ועממיס
בעער המטרה עהיו הטעממיס עממיס עלס **נמדד** והנה טלס אה
את דבר האמנות. ועל מי טענת מעל הענגן.
בית יטע. לא טענת לעק. וטעתיך קמדיה. הטעממה וטעממה
כי לא טע יג. אה טע. ויטע דוד את הכנים. ולפני התעלע הריב טע
והטע טע על אדמה. טע חבלך. טע עברו יס. ויטעו בל
ויטעו בעממיס רפאים. וטע נזכר פועל מהדע. ארמון טע. ענגן הכל
העממיס וההטעה. אבן וטעתי אהכס את הער אער עממיס אה
כענגן וטעתי ברוט. וכן אס יטעו חיים מרים. כמו אס יטעו. כי הנה
והטיח כמו טע אחז. וכן טע וטע. וענגן קרוב לזה והוא פועל עממיס
ויטע על המטה. ענגן וטעט. וכן וטעו הטעמה. והטע טעמיס על פכ
הארץ. מפתח טע. כלס ענגן פטיטה והנה. ויטען מזה טעו עב

וארבע צבול ריעק או תסע צבול עולם וכלו הם מעב ענבת צבול צבולות ישיב ועני
 כל ענין הדבקה אל הקודם ורחוקו ממקומו ואפטר להיות מהעורץ הזה בענין
 אחר ושלט מאחר אלהים והוא מקור מן התל ושלא נכר פועלו מהעסק ממנו הוטע
 אחר משפט והעב ענין לכותב בשולט סב **נסח** חלק ה ינה העורע הזה
 ל ענינם ואים כי אם ענין אחד כאשר כת
 את אברהם אשר גמא אבותים ועל נשותם את ייז כי לבעור נשות אחרים
 בא האלהים פ החכם הצול להבליז אל תיראו מהמראה הצול שראיתם כי ל
 היה רק שציע לש האמת וצראות העין בעבור עכשישה מהבס בצביא עקר
 ויאמר סתירת מה שראיתם שתעמלו על אמונתכם ולא תמעב אשורכם וקול
 לעמעם אותו בינו המדיה הצולה היה אפטר שתעמען לו שיאמר טהון
 עליה אמת ובמדרע מפרע נסותי ועון רוממות מענין נס כלום להציר
 לדומם אתכם בא האלהים בענין זה כי לא נסיתי כי לא נסה הנסה לדבר
 אליך תלוא פ אם נסה המעלה לדבר אליך דען שתלוא ואעפכ ועער צמליך
 מ יכל או הנסה אלהים לא תנסו וכה נא אנשכה בעמחה אנסה אונתך
 והעם מקה ומריבה למסת נקיים יען המסות הצולות כלם ענין בחינה
 ופ כי לא נסיתי כי לא בחנתי עול פש אחר ללכת באלה לפיכך לא אדע ללכת
 בהם נפ המסות הצולות עהיה העם ית בוחן אותם ומנשה אותם צלכותם
 אם יעמדו ברעש אם לא **נסח** בית צאם יסח ייז יחנך ויסחר מאהר
 והפעל העמד ובעדים יסחו ממנה והפעל ונחתם מעל האדמה
 ענין ענין הים נתינה והעם מזה ולמרותם את מעמרת הבית מסר
 כלום שלא יסח אתה מס ויפרד מקדר המעמרה ללכת אל מקום אחר וצאם
 בענין אל יהרען אל ייז לראות או הרעו לעלות אל ייז כי הנפרד מהסדר
 ומחאספה טאלו הורם המעמד ונתען או יהיה פ שלא תסחו לעמכם וען
 זה היו ענינם ולבס למעמרת הבות תמיד ובענין הזה אריל הסח העב
 עמסית אדם לבן ומעבירו מן הענין ופונה לבן ודעלו לענין אחר **נסח**
נסח ייז עליהם רוח תרדמה והמסכה השוכה והמסכה יסח
 בלש והמסכה ערה בהתכנס את היתר הארץ ואת המסכה ואת קעות
 הנגד אשר יסך בהם כלם ענין ההסתד והכמוי ויע לפרע כי עקר נסל
 הפסל שח חרע ופסלי ונסכ עם והדומים להם מזה הענין כי היו עשים
 הפסל מען ומחפין אונם זהב וסדק ויע לפרע עול מזה ונסוק מסכה לארוח
 הנוא כאל על העה ופ המסכה והמסכה הוא עם לבד עמכסן על המטה
 ואל את הינה הארץ ואת המסכה כי ענין היתר המסכה במקום שהיא אורצם
 אותה והכל הסיע ופ קעות הנשך אשר יסך בהן שהיו הקעות כמין חפצי
 קנים תלנים ומעים אונם על ראע כל אחס ולחס כלי שיכנס הרוח ביניהם
 כלי שלא יתפעל הלחם והנש הקעות היו סתד וכמוי לחם ושם מי יע א

וענין עבסין . נכר לא נכר ענין אפי' דל . הוא נפעל . וכן לא נכרו בחינה . וההתפעל
זם במעלות . תנכר ער . ואזול פ' בהתקן ההסחה כלום העש' במעלות . תנכר
ענין הענין נכר אין זה מעשה נכר . והעבר ולא הכירו פ' היו ידיו . והמה הכירו
אתקן הענין הלוי . ואין לו מכיר . ואינם מכירים להב' יהודית . לא תכרו פנים . ויש
יהודית . הכר פנים במעפט . ויעראל לא כירע . קמוץ ומעפטו ער . עז אחין הכר
לך . והתנכר איש מאת מכרו . מאת מכריהם . והעם הכריח פניהם ענה במ
ענין ההסחה ידוע . ועא ביום נכרו . והוא מקור . והנפעל בעצמותו . נכר עוני
והכר . וינכרו את המקום הזה . פ' נכרו עימו . ואומותם לא תנכרו . וההתפעל
והיא מתנכרה . ויתנכרו אליהם . ענין ההחזקה והגרות . והענין הזה הפך
הענין הראשון . והתנכר מזה הענין כל בן נכר . מזה נכר הארץ . וביד אפי'
נכר . מלבד נכר . ונכר ביום עשיו . מנכר אמהיה החליקה . נכר
וכבודו . הוא נכרית נחשב לו . והעם . ונכר לפועל . און . פ' נכרות . ואם היה
ביום נכרו . עס . היה מעקל אחר . ועא נכר מזה בידו . פ' מסר והסגיר
נת נכרות נכר . ולוט . האלק תמלה לו . המעקל ופ' לב נחמה . וכן וירחם את
כל בית נכרה . בית חמדתו . וכן אומר המרגום . ית כל בית נכרה .
ויש מפרשים נכרה וער . ולוט . פ' חרע . ובבאפי' ת רבד מפרשים . נכרות
עונה . וידוע הוא . ויתכן להיות מהעורר הזה . ניטס ויכחוס . מעפטו ויכחוס
כמו וידבקו זם המה . מעפטו וידבקו . וכן נכרות אונס טחון . אפער להינת
מעקל זה . וענין פירעתי בעורר כרה . **נקה** פלוק לבז . מעפטו סדלות
במעקל כהלות . ופ' כהלות . והעם
ויהיה מפרש פ' קליתם השלמהם . **נקה** ונכרות את בצר שרומהם
וההשורש והענין הזה הוא שהם
כעין יעז וימל . ושיאט טבולת ימלו . כי סזכר מהרה ימלו . והנפעל נכרו
אתו . סזכר הם נכרו . ופאו במעקל נפעל . כמו ושלות ספרים . כלם ענין
היה זה . לך אל נכרה על . ובקצת העלויים עס לא עז . ידוע . נכר . ונכר חרע
ידוע . והיא חיה עורה סמדים כחמים . נכר עוקד על
המעיל האניב כגמר . **נכר** ועא עס לעיס . יי . עס . ידוע . ועקר הענין מענין
זבדיות והתנכרות . כי עעא הנש הוא עעאן צבול עמתיאה על
כל בנ העבא ואחריו אכן . והפעל הקל חמט כמקום עמס . ועב' עימס לב עעא
הנש כל בנ העבא ימלו ויכרו . והפעל הכבד הדינמה למרובע . רוח יי .
עסקה בן . כלום התנכרות על הער להשיב אחר . וההתפעל . נכר ליראך
נש להתעסק . פ' להתנכרות להחזקה בן . כי אפז נכר מתעסקות על ארמון
פ' מתנכרות . והינה כב' כמקום עמס . ענין אחר נכר אחר . וכן הוילון
ברא עס לפ' עמרימק אונסו על המורן . כל יתקן סדש כל פדלוש . וכנה
על הובעה . **נכר** לא יס' כלמה . והפעל הכבד מס' צבול רעו . כמס' צבול

בתוספתם הם ברזל ונחשת מעליך כלום מדרך רצון בהרים יהיה ברזל ונחשת הלא
 יהיו בזקן הר ברזל ונחשת ויש מפרשים אולם מהענין הראשון כלום עתה היא ארץ
 חזקה כאלו היא סגורה בחומות נחשת וברזל **נעם** נעמת לי מאד ושמעו אמר
 כי תשמרו בבטח ועתה
 בעתה וקבוץ הנקבות עימות בימיוך נעם והמאיר כל הון יקד ועשם ועשם
 ומדות ישראל הנאמרים והעלמים ומא שמן נטע עמלים והעם במות
 ודרכה דרכי קעם ומא וב אלחם במעשיהם ענין הטעמות ידוע בענין היות
 וע לפי כי נעם כי תעמרו מן והיית על וע כלום אלם לא תעמרו בבטח מהיה
 יהיו נעם ואלם להם **נעץ** נכפלה בן למד הפועל תחת השעון ובב
 העצמים אחד מהאלנים הפחולים וסת ה ינה אפער שהיה
 אנהו שקורין בערבי נענץ ופי בו עוד מפרשים חלדי בערבי והצאון רב
 ששיא לו קניס לבגס חלים **נער** שרו כגרי אריות פי יאעו והמו
 והענינה ברבי רזן במחור באומה חמור קער וסת ה ינה מנה
 השרע כי שער ממען קדעו והוא תאר על מעקל יכול אלם עתמאפה היבועה
 בעבר העין וכן פת אגול ואם לעון שער על העם ית על דרך יז מצוק יצא
 ועם זס חנג ערתי קער כפיו מחמור בשוחה וקער בען וכמו פי קער
 פי והבואה או הוא פועל עמה שער ורק והפעל נערה בארבה אנה
 כפוש בפוש ואנש האלה בחירק ויערו רשעים ממנה והעם והיה חזקון
 לעמה וכן במענה בעשרת על פעלת והוא מה עמנער ומנפץ מותקן הפעתן
 ממק והפעל הכבד ונש פרעה וחילו כרה ינש האלהים וינש יז את
 מערים והיה פעל התנשי מעפר ויש מפרשים מנה והנש נש כלום והש
 חרים ידע בין טוב לרע כמן המנש עמנש את הפסולת ועא כי שער אנב
 מי טהא קטן בעינים יקרא נש ולפי עזרז הקטן אמרת לעול נקרא המערת
 שר ואנש שהוא זול בשנים ועם אמק שר עברי והוא שר את בני בלהה
 ומשדמו השוע בען שר זחי נשו יקולו טא העשים בעשרי ערי המדינה
 והתבש היה נשלי פי כנש ברעמו והנש נש פי עיין היה שר קטן פיב
 פי חרט היה כי כן כנש עי זמל הנש ודרך הנש ליטק עב פי חרט ואמון
 כה והנש שר זול מצנן והקטן עביאן כל כן נקרא שר הנש לא בקן
 והטעמה לא רפא והערה יפה על סאל ערות במלות שרונה אמרת
 רבקה ושרותיה והעם רבת ערונג מעשרי כן בני הנעשים מעלים
 בעשריהם ובקבוץ הנקבות כי היו בני ישראל ובני הורה אק ששים
 הרע בעני מעלותיהם ומא תמות בעשר נפעס ויש מפרשים זה מהענין
 העני כלום במיתה קעה **נפח** והבאתם הבית ונפחתו כל כלום עילך
 באע פחס ויפח באפיו נלוד נפוח
 בדרך מארה קפח
 סיר נפוח פשל במקום תאר ויל קפח כלום הומח עמשה הכל כי בעש
 חרתיחה תעלה הקדרה הכל והעפחה היא הכל הפה או יהיה נפוח פשל

כסל נקד . ופסלי ונמלי . כי עקד שטן . פסל ומסכה . רוח ותהו נשכיהם . ונמק
מסכה . לא יסב לוי נקד . ונקד לא תסב עליו . מהם בן נקדוה . ומהם בן נקדוה
ושב סבבם בזוק הדקדוק . ומא עמנו יין נסיכס . והכבד והסיבן נסכס
חוק שר עזר . וכבד אחר . וינסך אורס לוי . ענין טס והדומים להם ענין
יעקב והתבה . וענא ואנ נבמתי מלכי . והנפעל נכתי מראש . והתואר נוס
אלהיהם עם נשיכיהם . יש כל חמדותם . נסיכי סיחון . ענין כלס הצדוקה
והקציות . ויש לקרע מנה . ונסך מסכה ולא רוחי . כלום עמשימין עליהם קצנים
צלם ברעותי . עהין כבקעים שר מפרעה . קצין עמם לענ בזמנו פרעה ולכחות
בעל מערים . **נבע** כי שר מלכיש . ורחל שרע מאת יין . ויסע אברים . והנה
מערים עקע . אחריהם . ורב הבנן הסמך הוא קל . ויקעו מסכות
שעה ולכה . ונבנע . ונעל מנהר אחוא . ויש אולרים כי נסעה ולכה . עני
בלגמפת הא . קומן סעו . הלוק ונסוע . ויהי בשוע הארון . אלו והדומים להם
הס פעלים עמדים . והיועמים . ויסע את היגד הארץ . ויסעם ויש הבריח
ויש לקרע וס אלו עמדים . ופי ויסעם . ויסע עמם כלום שם הדלותות . וכן נקע
את היחד . שם א היחד . והנפעל דור . נסע ועלה . הוא שרע יתרים במ
והפעל הכבד . ויסע מטה את ישראל מיס סוף . והמלא תסיע . ויסיע
אבנים גדולות . מסיע אבנים . והעם אבן עולה מסע . פי עהין מסיעים
האבנים עלמות מההר ולא עהין אבנים לאמותן עהין מועמין פסולות רק
הסיעו אותן מההר . וכן סע ויסיעו אבנים גדולות . והקבוצ וילך למסעו
וסא קל . אס מועמיהם למסעיהם . לכל מסעיהם . אלה מסע בני ישראל . והעם
בענין המקור . ולמסע את המחנות . וכן קום לך למסע לפע הש . וכלס
עניש ידוע . חנית מסע ושריה . שס פי מלי המלחמה וכן פירעוה
המפריצים וכן אמר בעל המסורה מסע ב בחר . לעני . וה ינה פירעם
מעני נביעה . כלן אבן עולה מסע . וכל החנה המוסעה ביד לא התעורר
כחרב . **נבק** אס אסק עמים עם אמה . פי אס אעה . ובארמית
והוסק . **נכאל** מן גופא . ופי והועלה . **נכד** ויסגר את דלתות

העליה בענין ונעל . בן נעול אחותי לך .
דלות העליה נעולה . ענין הכל ענין סבירה במעול . ומהענין הזה
נקרא לבי עסעקין בן הדלת מעול . על כפות המנעול . ומנעוליו נציחין
וכן נקרא הכבד על בענין הזה . על אדום אשליך עלי . פי כבלי . כי הכבד
טאלו סוג האדם ומנעו מלכת ומלברוח . כי הן נקרא במקן אחר הכבד בלעון
סבירה ויהקפו בסוג . ואעל שאפער להיות סעב עם לבית המאסר
ושא ואשלק חמש . העין בעוה ופמח . והכבד נילביסום וישעלוס . והעם
חולץ העל . על שלק . והקבוצ והדליך בשלים . על שליך מעל דליך . ולא
עק שרוק שליו . וקצין הענים . בעבול שלים . עליהם ברזליהם . ויש
מהרעים מהענין הזה . על אדום אשליך . ולעון נכבות . ועלות בלות .

ועב עבד נפון בצורק ובחוס נפונס אל ההרים כעון וטהי טס המלחמה נחזיק
והיא מלה זרה כי מעשה נפונה בפלס זולה או נפועה בפוק קלורה נחשת אבל שאר
בן הקמץ על דרך היחיד כמן בצדה מחורה יהודה ואחיל לה ובליהם יפנין יהידן
מכחץ ולעב כדה ונפעת קולרה כמן שאם וליו יהידן והוא פול דבר **נפיש** טעם
נחש נפיש בן נקדו ונפעט צבעה הנפיש ההיא ופעמים באבטון **נפיש**
הנשה לרבר בן על הנשך אחד נפעט מחמת המאות נפעט שנים כל נפעט ארבעה
שני והקבוצ ועל כל הנפעלות אשר היו עס והמית נפעלות ובקבוצ הדברים מעוררות
את נפעלים ברזל באה נפעטו אמרן לפי שהנפעט מעשה בעני הנשך ואם על דרך מנחל
נפעט **נפעט** וכן לא נשא ושוא נפעט ונפעטו אותה ויש ועלמחה נפעטה כלומר
עומתה לעצמה ולא תהיה ברעות אחר וכנה המית בנפעט כי סבת המחה ב
בהפרד הנפעט מן הנשך ואמר ועל כל נפעלות מה לא יבא כל הנפעט במית בנפעט
מאדם אשר ימות וכן מאשר חטא על הנפעט ויש מהיל מי עפי מאשר חטא על
הנפעט על צעור עצמן מן הינ הנה חטא על הנפעט המתאווה שבעה מאותה פן היין מ
ול נפעט כי תמעל מעל ונפעט כי תחטא לפי שהיא בעלת הרעון והמאווה תלה החטא
והמעל בה וכן אמר אל נפעט בנפעט ער כלום ברעונם ובמאונם אמר ער ונפעטו
כלומר ברעון ולא ברעונת המלך ויאמר נפעט על הנשימה וההבל היוסן מן הפה
נפעטו גלגלים תלה וכמהו פ' ר' אאעלן לכן החיבה עמול נפעטה והנפעט עבד ונפעט
ונפעט בן אמוך כלום עצמתי נפעטו **נפ** ואת הנפ למינהו יאבד נפ הו
הנפעט עצמין ב העפונת ויעוב אל י
אשר בלע **נפ** נעב מלח פ' תל מלח וכן נקר האבן שמשמדין אותה לעבדה
ופל ומעבה וכן נעב הפקיד והממלנה בהם נעב פלגלים ויתן שירים
מארץ יהודה ענים אשר נעבים ממעונים ונעבים על העם לר משרי הנעבים פ'
מאדים הנעבים ונס הדבים חס דה והדומים לו כח בחוק הדקדוק או פ' מער
הנעבים שהיו עס ערים על הנעבים והנעבים על שאר העם ומלך אין באדום נעב
מלך פ' בימי יחנפוט לא היה מלך באדום אבל הנעב היה להם מלך כי הנעבים
שהיו מעמידים עליהם מלכים מלך דוד עליהם כי תחת ידס היו בימי דוד כמן עבד
ועס באדום נעבים והיו ל אדום נעבים לרוד והטעם שהזכיר ענין זה בזה הפסוק
אל לפי שהלך הועפוט בצדק ין וידע א הקדוש אשר נשאר ביהי אלא אביו בער מן
הארץ ופ' כל לא פועל אדום כמחמת דן ועל בימי אין מלך באדום אך הנעב שהקיה
הוא היה להם מלך אבל בימי יהורם בן עעזה הרע בעני ין מיד מר בן אדום
סמן עבדו בימיו פועל אדום מחמת יד יהודה וימלכו עליהם מלך והעבדה ל
יכול ה' הטעם החולה העמדה במקומה שלא תוכל לזון ויבא לם הנעב אחד הלב
הוא יד הסרין שהוא מעמיד הסרין להיות לו יד לתוקו בן וכן להעב הדרבן והעמיד
הדרבן כלום כי בפערה פיס היה מתקן כל הלגים האלה והיה מעמיד בן הדרבן עתה
מחידן ומלטון בן ויתכן רב אלה עבד העה עהם מעורט יעב כמן עכר עס
ומיהם אלא עמין חרע **נפ** כי שום ענן כי נעא תעא ובאה האלה תמור
מא והיה ראוי להיות תעה בפלס תעה ובא העב תמורת הלש כמנהג
דרך האבד מלא הקנה זרול כנפס רב ענה והסיר את מוראותו בנעמה ופ' י

מאמען . ואמר על הסדר והלוד נפוח לפי שפתיים בן בעת שהשלה יחידתו . ופרו
והדיוגים האלה . לפחת עליו אט . עם הלי שפוחין בן . נחר מפוח מאט . ועלן נכר
פועלו מהדיוג אט לא עפח . וקרוב לעגן הזה . נחיה נפעה . והעם מפח נפח . והכבד
ונפח בעליה היחיד . והפחתם אומל . ועגש עגן דאבון וראיה . ומי שיע לו דאבון
נפח כאלו נפשו נפחה ויעה ממע . ופי והפחתם אומל היצול והפחתו והפחת
נפח בעליו נפחתם ממע . ויה וענקהן יחיה . כלום תפילו הקדבן דרר בזיון
כזה ביאורו . נפח עסק ספר ויהלוק . אבן מהאבנים היקרות והיא מחולה . נפח
נפח דבר . אחד . וכי עולה אמרתם שיע . ולמה נפלו פניך . נפח
העפלה אשר נפלו עליו . וממשה נפלו על דוד . אכן נפלה אל מחנה ארם . אר
הכעדים אמה עפל . נפול חלו . וכן בהכפל הלמה . ונפול חלו ברעה . ופני כד
יחמוק קטלין בנה . או יהיה מעורר פילים ומעבט סאער פתה יהודה
מיוס נפלו על חיוס הזה . בקמץ חטק ובחירק פא היעל . כי לא יחיה אחר .
נפול . מקול נפול . לא טפל אנכי מכם . כלום פחות . אכן נפולו מאד בענינים
כלום היו נפלים ופחותים בענינים לעבד . כי דאו עשעלה החומה על פחות
על פני כל אחיו נפול . כלום נפול צילו . או כעגן עכן . וכן נפלים בענק . נפול
ואם מקומו . כי יפול העפל למען . והימים הראשונים יפול . כי יפול לא יטל . בעק
העלם יפול . והפול מעל הצמל . תענה זולה עפלה עליו . כלם עגש אחד . ופי
אחד יפריץ לפי מקומו . והפעל הכבד האו הפלה אומל . דק הפלה ביערה
בפולה . נאור פני לא יפולק . ואם הפול מכל דבריו ארעה . לא הפילו מעליהם .
וההפועל . נאמנו לפני יי . אשר ההגפלה . והעם ומפל צי . והוא פסולת
הצי מה עפול ממע בצורה . ובהא הנקבה . והיחיד מע מפלה . בקמץ הפא
ובער . צמה למפלה . קריה בעורה למפלה . ניסר לראות את מפלה הארדיה
לאום ציה הארדיה . מקום שנפול עם . וכן על מפלתו . יפול כל עק העמים . מקור
מפלת הרעעמי צים . על אמת . בה נקדו . טוב ממין הנפול . או כנפול טמון
הוא העבר עמפלה האעה ונקד כן לפי עפול מה . מפלי בערו דבון . פדושו
וחכות בערו . כלום ענולקן בערו לחכות בער אנו לא יראה הוצר מפני עמו
ודומה טאלו נפלים ממע והם דבקים בו עלא יעט . הנפלים היו בארץ . הם
האשעים בעלי קומה זולה ונקד כן לפי עיפול האדם מפחדים עהם לבגיהם
לא כן . כי לעגן זה נקראו האימים מלו כן . וכן הד עפל צול . צבה ותלול
נפול כי האיה . כי נפול העם . מרוממותך נפול צים . ומאזה נפעה ט
הארץ . והמקור והוא יעל . ונפול הכדים . והעם נפול ורס ואבן
ברד . בן נקדו . והכבד ונפלים עם . ונפעים איש אל אחיו . נפול אר
עוליק . נפעה בק בעים . ובליהם . נפול עלי . יער הגפיש . טאבני צי
מטפעת . כלם עגן פזור . ויש מהם פזור עש העבר והרעץ . ועם הכר
עמדפנין בן . מפץ אמה לי . בערי . ובקמץ . ואיש לי מפע כידו . והפועל

העופים והזומרים יקראו קומו ועלה צונן ועל נבצורים יתן וצורי ישראל להטיב ועינים
 עין הרבה וכן כעוד נערה וף אמלל מזה ועזרת לב לל הרבה דונת ופת יתן בבר
 הפלסטרף יעצו עלמס בדיבן עלמס ואמר זב על האזה הזנה הרבת על ועל ועל
 מערעיל יפדה נער מטע כעל נעלב עבס יונק אושק וף כעז נעלב פק שמעליך
 אדם העז שהוא נעלב שאין מעליח ומעצא אדם אורו מן החפירה עלו ומעליכו פן אלה
 העלסה מקברך **נקק** בעקיק הסלע בעקיק הסלע עבס חור הסלעס אוטנ
 הסלעס **נקב** וזא **נקב** צפון ונקבה נקבה במליו במקשים ינקב אה אל עיור נקוב
 יקוב חור בזלת והעס אל מקבת כור לום אל כור נקבה ינקרית ממנה
 פן עס ככלי עפוסין בו האבנים ונקבין אותן בו נקר מקבת והוא הפעיל זבראעו האה
 אל נקוב לפקול בו ובראעו האחר מלין אותו והולמין בו במלאתה הדול והעמסת וקולס
 העס נעס את המקבת בידה ומקבות והברין ובמקבת יערוהו במסרות ובמקבת
 יחיקוס ומן הענן היה עזר זכר ונקבה ועל נקוב האעית הלס נקבה עזרה על
 מער פי יתקבין ויקב בן האעה הישראלית ה העס ית באותיות וקל ועש ענין
 הקלה ונקב עס ית לום מפרע ומקל יקבוהו אור יוס יקבוהו לום ונקובקהו
 פתאום **נקד** נקדות הבס עבן הנקוד ידוע וכן נקר הבהמות הלבות עיע בהס
 מממים יחורים או הבהמות העחורות עיע בהן כממים לבס לומות לנקדות
 נקוד נלוא נקודים ונדודים ואת כל העגים הנקדות וף שרב הבהמות יע לו הנדך
 נקר הרועה אותן בעל המקנה על עמס ומיעע מלך מואב היה נקר אשר היה באקדים
 מהקוע וכו' מר גיתין וכן נקרא הלחס המעפס היבס לפי שהעפוס בלחס לבין
 ודוק ועחור נקדים מקדים וצעה הנה יבס והיה נקודים שעה לחס ונקודים
 וית נקודים כספן וברזל פת הבאה ברסנן וף רביט הא"ל פת בין התבלת בין
 עמיה מלכותה עעעין אותה כעבין ובעים ופוססין אותה בבית המעיה
נקד ונתתי להס לא נקתי מנחירות נקנ ונקה לא מעקר כלום לא מעקר מן
 העלס עישאר העלס נקן ממך ונקה לא יקה כי לא יקה האדם מן העק
 מכל וכל מעפ שהוא טעם עלן אלא ישא את האדם מעל כפי יקדו ולהעיון להקד
 טובה ורזל ה מעק לטבים ואיט מנקה לעאים צבים והעס לא יוכל נקון עקיו
 ענים והחמר נדע העור נקן דס עקן יקן כפיס נקיים אנתן ונמלל באלה
 מער עפס דס נקיא ואל תמן עיע דס עקן וצאו על דרך נלז האוק עימא נביא והעפעל
 ונקה האיע מעק ונקיה מעצבעת זאת ונקמה לדרך העב פ' מהיה נקיה מאעיה
 ומעין יעצבה כי כל הצונב מזה כמזה נקה פ' קעילה היטה כמזה פנעס ואחור
 והיה כפץ מע האחר אולת הצב ומעק אחר אולת העצבע לעקר ועל עניהס
 אנמר נקה עיחה מן העלס ויהיה עקן מכל טוב וף כמזה כמזה פנע המעילה
 האמת כפץ באלה זאת זו כזו וכן כמקל כמזהס והמקור מהקל ואמה נקה העקה
 ואת המעקיות ומנקיות מתלוקת בין רזל יש אומרין כי המעקיות אלו הסעפין צהיו
 כמון ימרוה על קהב ועמדים בארץ עבדים מעל העולתן ומפועלן פעולין לסמך
 הקנעס והס הקעונס עלא יעברו כמעט הלחס ויע מהס עאמרו אן קעונתו אה
 עספין ומק יותיו אלו הקנעס ולו הדעק עקך כן לפי שמעקן הלחס עליו
 מעפס **נקס** נקס נקמה בנ יעראו נקמט ית ממך עקס ית לעיו עש
 יקס גי אוביו לא תקס ולא תעור והעס ונקס יסיר ארזיו נקס

עיה קודם סביב החק. במכין כעין ארובה והיה נעלו שם המטה של העיר ופי כי עין סוף
עלוט במחירה ועפן טאלו היה להם טעה ויחכן ענקדא הנן מזה הענן טלום שיע לו פרו
בזמנו ובכנסיו לעק הדבה כמז זאמר הלבימסק יאבד נן פרע כעפון להימן ועד
הפעל הסב האמר הען על מטה ועל אהרן בערת קרח בהעוטה על ייג בהעות
את אלים עהרים והעס אנצי מעותך ומא אנהב פעעל אנהב מזה הן אריב
ומזה העמו והנפעל יצט אנשים עבדים נצט ניצט זניהם כי יצט אנשים כל
עניש ענן מריבה ועל עריך הענה מאין יועב והנפעל גיס נצט עניש
חריבה ועלמה ופי גיס נצט טאלו אמר ומה להעאות ערים בערות עיקיו חריבות
ויהיו לעיס ואחל כה מסורע נן עלמה עה הען הרמנים ומענן לול הערים
הבערות מהינה גי אבנים עמלים דעא נצט מנצחים להעביר את העש אצט
על הלאכה ייג למנעא לרוד למנעא על נצט לרוד עב חונק וקרד
של היציה והענן מנעא כלום שהוא חנק על המלאכה ועל וקצין עליה והעס על
נצט יצראל העל בעי והמסורת בעי בליענא וכבד סמנקהו בלוק הדקדוק
וא עב יצראל חקס ופסם וכך אבד עמי ואוריה לארץ נצט ניג נצט על
נצט כלום עלה דהס עהוא הכת והחיים היה פאבי עמי חק והוא תאר
הנפעל מענה נצט עקרו נצט או יהיה עס בזעקל אחר יאמ הזמר חזק
נצט בפלם צבת ופי נצט חזקה ומעמלרת עלא תפרדן ממנה כי הדב
החק הוא מוחמד ויהי על לבנ לעלם לנצט נצט לעלמי עב נצט ואמריס
יצט בפלם נפעל אשר יעל אלק להנעל מפנ מלק אצור נצט והכב
דמה בעיקרם יעלו נפעל וכבד אחר והעל לא העלה את עמק והעלם את
יפעותיט למען העל אונט מידם פאוד מעל מאע והעס רוח והעלה וענן
הרוב אנה ועלמם את מערים ניצט להם לאין מסא וכבד אחר אשר העל
אלהים מאביט ניצט אלהים את מקנה מצבון והעל ענעט ייג על ראותיט ומחיה
ניצט בהנעו באחת המקומות ואל תעל מפ דב אמת על מאד וההנפעל
הנעלו בני יצראל את יצרים פ התעלו מעלים עלא לעדות בו עלה עניש ענן
ההסדה והעללה נעס הענן הראשון בכלל ענן זה כי ההעלה היא הסדה מהלוקר
אורו נצט ייג נצט דעש נצט עלותך נצט תאנך יאכל חדיה אצ

נצט עני ייג נצט דעש נצט עלותך נצט תאנך יאכל חדיה אצ
נצט אערי צביתו נצט מער מעולה נצט נעירות ונא דעשם פירעו
צמורות ושצבות מהעץ אליהם ליעסם והנצט והנצט כלום צמור מהעץ
אלו עית זונה ונערת לב פ צמורת לב כלום עלא יוכל אדם לקחמה ולפמנה
יק היא מפתה בני אדם עבר לעוק מדע ובחסרון פא הפעל ער מעודה וכן
הבא נביא ניר סהרולא נצט על ל עפתי על בגוספת הא ודנא הע
לתפארת פדנא מקדע ייג וכן נצט כי היא תייך הדנא בן לתפארת ומענן
זה מעלל קעים והם העופים צעמדים במעלל וכן קראו קעים בהר אפרים
או יהיה קראו קעים מיוחסים אל מקומם והראשון ענן זה יונה פ קעים שם באים
מארץ מרחק מיוחסים אל נבוכדנצר נכין פ אהל העל שונם יערו טאיעון עין וצרימך
יערו לנה וינס אצרה במקמץ חטה העי במקדש ספרים כלם ענן עמיה ופיר
מעלל קעים שיער כבער מעלל צאית יעב אלא שעלמה העפה עס ופי קראו קעים

ואם ידעו וכל הענינים העבדים בעורפן הזה כלם נכנסין מענין אחד בענין השיאה
וקל הוא לפעמים מוש ביניהם של אחד לפי מקומו ולפיכך איש עיניו לא ידעיהו דל
עצמו בענין עמם עמי בך עמאת חן בעיניו של רואיה בעת האלק לא תשא עמנו
לא תשא את עם יי אלהיך לעווא ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חובץ פירושו
לא תשא בעבועה של אשר לאו לבו ושאל לך וישא מעלו ואמא את היין לפני
ישא ברכה מאת יי מעאת כפי לבות ערב וישא עמך ושהה לך
ישא פרוין וישא עיניו וירא וישא יעקב רציו והשינה עליך נבי בידעם האלק
ישא חתיבה וישא שאל קולו ויבך ישאו כהק וחור פ ישאו קולם בתול תוף וכער
ישא מעצמים קולם החוללים יש המוק והפקד וישאת תפילה פ ישאת תפלה לשם
ישא קול בתפלה או כפיס וכן ישאו מדב וערין ישאו קול ואלו הוא קשר
ישא פתחך ישאת עניהם ואת מעא נפסם פ לפני בניהם ובתניהם עתה
ישא עניהם ואליהם הם עמאים את נפסם בשא יי אל רביר קרעך הנסה
ישא אלק תלמה בתלוק עין בסמך ואלה בהא וכבר כתבן אמתו בשורט נסה
ישאת הדברנים את תפיהם בשא זין אמת מעבדים כלום בהתרומום זין
ישא המוקטם ותאר לעול וישא בעמך לא תאר וכן ישא הנשיא רצה עמם
ישא נשיאים נשיאים ורוח נפסם אין והעם בנפול העק אם יעלה לעמים עיאו פ
ישא ורוממונו ישא פרעה את ראעך מעליך כי תשא את ראע בני יקרא
ישא ראעם לא תשא ישא פרעם את ראעך אשר ישא ירו במלך כי ישא מעי
ישא פ ישא להם האנוב ויב ארי יתובן מעבך מעבך להון וחרפה לא ישא
ישא קרובן לא הטיל עין עום דבר חרפה נסה עליך אור פניך יי בתלוק עין
ישא ואלה בהא הוא עמנו תבעת אחרם ומעמנו לא אול אך מעמנו יש
ישא ובתת האלק והעלמה מהמכתב מעמנו צורו אלנים זולותו והוממותו
ישא ישא עמם כלום יתרון הצולה והמקק היה ראוי לך לעל עעית על מערב
ישא ואת השאנו מבקניהם לבניכם ולכם כלום אם תקחו ולא היו לבנים כי אם
ישא וישאנו בני קיע אחיהם כלום ויקחוס אנשים וישאנו להם נשים מאבינו
ישא לענין התקיתה וכן ישא ברכה מאת יי יקח וכן בשענה בדולה בשאת
ישא בשתמנו בענין הנשילה עהיא הנשיאה בענין התקיתה טול תפץ זה טול אתה
ישא פידות ישא עליו המעא הזה הנה ישאת פניך לא ישא פני כל כופר
ישא ישא פני לולי פני הועפט אנן עמא ונעמים פנים בתורה כלום נעמים פני
ישא בתורה ואינם מתחקים אונם בעבדים על דבר תורה וישא מפרשים
ישא עובר עמך במקו עמם כלום ואינם נעמים פנים בתורה אצל אמת
ישא אונתה והעם כי אין יי אלהיך עליה וממנו פנים ומקח עותק כי החוטא
ישא נפלים פנים כמו עממר ולמה נפל פניך והמסביר לו פנים כאלו עמא
ישא עשאו וכן לא ישא אלהים נפס כלום לא ישא פני נפס עימלטה מן המיתה
ישא המולה והסליחה עמ טא חטאת ישא פועל אחיך וחטאתו וישא
ישא מקום בעבורה הוא אם חטיב עמם כלום אם חטיב מעשיך היין לך כפרה
ישא יחד עמך והוא תפלה לשם יי עציביר הכפרה על העון וזו היא תברכה עבד

כריש ומה נקמה והקבוץ אל נקמות יי אל נקמת חופיך והנפעל ונקמת מאונב
והנקמה מאונב והפעל הלכך ונקמתו דמי עשי העבאים ונקמתו מאונב ונקמה
את נקמתו כי אם נקמתו בבוט לומר אעשה נקמה בכם וכן בקטר הבית
כי נקמתו יי היא תוקם בה וההתפעל לפני אונב ומתקם לומר כי מרמה עשו
במדינתו להרע טלו לקח נקמה ומעלם בעל ושלח נמר פועל מהתקם יקם קיין
הל מלקח נקמתו מהחורגים אונב וכן לא יקם כי כספו הוא נקח לעם יקחו
כלומר ירשו האדם ומצו וערפתו ומתקפיה הערופה י
והקם ועמדו בן עלווה כעקף ייב נמא ומחזק תורה נקפה והכבד וסדק סבב
היער נאחר ערי קפו זאת פ עבדו ונקפו התולעים זאת ואמר זאת על העש
וקם ענן עבירה ופרייה וכן ברזל אין אדם לקח אצבע למסר אלמא אכ מה יי
עין מלמלה וכן אמר דם נקח מרעה כדם מרוב ומעורו על הקיף כי הקיפו
ימי המעשה פב כעבנים פ בצורע יקף נקד בעקר לש כל עין ימין יקרה
נערי עול והסבב ליה עמי נקד מעל העיני האנשים ההם הנקד
ויקרו את ענו ועל נמר פועל ממק אל מקרה בור נקדום וסעם ועמק
בנקרה הער והקבוץ לבוא בנקרות הערים והוא המקום המנקר בצל
קמעה וכיוצא בה וכן אמר התרגום במעשה טעם וענן הנקד יונק נקד
בפעל כפיו נקד רעע פ העם יה מאבד היעל בפעל פיו ופעל
כפיו הוא המוקד לו על דרך ויפל בעמתי פעל כי נקד ויקד עשם אחד והפעל
פן התפעל בן פן מתקד מרחהם כמן תוקד והכבד ויקטלו מבקץ נפצי
כסמו עמו מוקד יקט עעה לכל אשר לו סוף יעים מוקד ויקד כל אשר לו
וההתפעל מתקד נפצי להמיתה פ כי הוא מסבב וממחה להימק קטור
ויקט בנפשו ולשים מוקד נפצי להמיתה ואעפ שהוא פועל עמבו פעל מה
הצלות והמחה המוקד והלכידה במחשבתו כמו עכה בצלה העבדים בן
כי מרב ההמדה הקבור יקראו בצעק פעלים ואעפ עהם פעלים וכן מהתקד
על קלנה נקד נד ורשם בשי הען נד עת רישו במידק הען והקבוץ
כתיש עש נדשים וכה ר יונה כי נמקד בן עמתי הורד ייע אמרתי
כי הוא חמוקטן ויהאונגלו פ כי הוא בעם דומה למרש נשע כי שני אדם
עבד עמתי נשע ולא נשא אונס הארץ ולא סבל נשע
את אביו פאמר יפלק עמם בשעת אונס דע עמתי עליך חרפה
עמתי נאני אהב פלג סבלו כעב מלי עליהם אעפ כי קעה עליהם ופחית
לרב על ימים קשים עמתי קרב וכסף בהראות האיה במעשה נאונשם
עמוסות הטאות מן רחם ונשא את סנה סלכס ונמתי אלה בן
נשאנה בהראות האיה בקריאה והפעל נשא נשא נשא וכן
נשא נשא עיקר מפתח נשא ובר סבבן דקדוקס בזמן הדקדוק והע
ניעו להם לניל משא משא לעשה משא בב קחה נבוא הקבוצה נעב
משא נמשל קנה פועל ינע לעני לא תמר אחי מהם נשאה לא נשאה
עין משא וספעל סדגמ אעמ אמרם עמתי כלם וקדומים להם בעני נשע

הוא כי פן ימהר והשיגו והשיגו כי ירבה הדרך והעצום ואמרת מלהם כי העץ
העץ ואין מעצביו או פן כלם ענין הקדבקה וההנחה והעם כי עית וכי סוף לו כלומר
ענין לו עם מה או העצם אויביו באלתמה ועצם במסדיו הין כמו עיא חס
עלה לשמים עיאו וכמהם ואעפ"י ענבת בממך ותם ולא תפליט כלומר העיו
הדין ולא תפליט אונתו רק תפיל אונתו **נשדך** נשיתו טובה ובה המקור בארץ
נשיתו מתבס שוא ער ילך תעין היות במקום הא למד הפעל ומעשה
העצה ועקרן תעשה והפעל ניערל לא תעשה פ' לא תעשה סממנ ומה ענין היות
בארץ נשיתו והוא מקום המהים כי הם שכתים עם והפעל הטבב כי העצה
אלה תעשה כי יעה לך אלה מעונך והבב כעבם כי שנת מלהים בשורש שש
עין אנמרים כי הוא מזה השורש מהלדע והפחת תחת חירק וענן לא נשיתו ולא
שנוב פ' לא נשיתו מהם ולא שוב והוא כפל לבד וענן הכפל שלא בקשה אנו
מהם עם הם לא נטתהו לי מעשום או לא נשיתו אנו בהם עם הם לא שוב
כי המלה הוא קטור בבית והלנה בלא בית וכן פנצוק האמר טעם בן ושוא בן
אלה להאונתו ונבב האמר טעם בן ושוא בן אלה בארץ במקום הא ובה בן
הער הבית וכל איש אשר לו טעם והוא טעם בארץ ובסגול ואעפ"י שכתבא המלה
למה בלא קעק הבית הוא חסר הקטור והענין לורה עליו כמו והקטור בן
קרתה שו מי מעל פ' מעלים ואיש רחוק עיקרה טעה הלנה והמלה כ
הקטור מפריד ביניהם וכעתסר הקטור הענין מורה וכן עובר נקרה
הקונה והמקור והקטור והענין מפריד ביניהם וענין האעה האמר טעם בן אחר
פנצוק כמלה בלנה לפי שהאמר רונה בן מעאת במקו והאמר מעאת אונת ולרעת
הטעם האמר מנה נעה נשים שתרע נשים מעל בן ונמרי חובא עליטין ביה
הפעל הטבב כי העצה ברעך ויע ולרע מנה כי יעה לך אלה מעונך כלומר
החייבך אלה מעונך וכן פ' ושוא בן אלה חייבך העופט עבונה לא יעיא
אייב בן נבב ונקרה פבעי הארץ כלום לא יהיה לך כעשה עיקר ממעט וכי יע
העצה עלימו והוא במסדיו ארץ כלם עמך האש אל יע האש ויין חפץ דמיו הארץ
כלום עייה המנה להם כעשה עיקרם והעם נשי ושוא את שער ומא מעת
ל יך מעא איש באחיו נעדרה נא את המעל הזה ועל דרך נקבה מעאת
האונתו והקבוצ בעורבים מעאות ויתכן כל בעל מעשה ידו עם בפלם מטה
גד העצה ארץ כי נקרה כן לפי ששעה למקומו ושה כאלו עמם מקומו וסר לו
סממנ והיה נבון לתיען גד העצה גד העפסק מן שעה ובורחם ויהיה הנה
ב מנה השורש אלם עטוב הוא לתבר שעה ובורחם עם ושוא מים בשורש
ענה ומלת נשים וכן נשיתו שער לית אונתו בשורש אש **נשדך** חס יער
עמם בחום ובפולא אחריתו כעמך יער ונקמץ מפני ההפסק
ענה את הנמש ושעם העפסקים בשיתיהם והלבב ושוא אונתו וישכח
השם ולפי שהרביה הוא שאלו עמך האדם נקרה שער שער כלדבר אשר
והטבב לא תעיר לאחיק והעם שער כעך נערך אונת בן נקרות

נשק

ואם שקיה ביעקב מעקלו נשלה וידבדב ובשרו והעיקו אף יעיק ואפה לחם עין הבערה **נשך** הנשר הזול זולו הכעפים בן נקלה על כנפי טורים שרים ענעמרתה מל נקס כי העשר הזה עקן בנפח

מבל עקן ועצא אפרותיו על כנפיו לעומרה כמו שאמר פרוש כנפיו יקלה לו על אבר טורים כה הצאון רב שעזיאל כי הנשר לעשר ענש יעלה מאד על פני דקיע העמים ויכרב לתוס העמט ויהיל את עמנו בים וימרט ויחזרט ויעלה אבר וישוב לימי שלמיו

וכן לנזק כל שר ענש ובעת המאה יעלה כמנהגו ויפול בים וימת **נשך** אם יתגדל המעור על מנחן ועמט אונטן מתסרי הען עמ מצוע ואעפ ענה צחונס ומה

באורק למה עמטמט במענה אף הנטרלה על בעל הבית ועשר אמ לעמות הנטורים המפכין בגמץ וכן המעור יקרא בערב מטאר והוא חלי עקורין לעצמו עירא והפעל מה ניער במערה היה מטפטט ויער העין לגעה בתלם וילא אברהם וזא העז המורת חדש כמע עצא זב בניוליעקב ניד **נשף** שמה ובורחם לעונם בישא נזתה

הדגש מפת ההפקס לתפארת והפעל ונצחו סיס מהים כלם ענין הפסד **נשב** ילם נהב צאפן נהב לא ידע עט הרריכע בגלגל מעותק ודק נהיבה אל סונת היא דפה והיתה חמויה במקק וזיהא העקיבה

ובמים עים נהיבה נטבן עהיבה מעל רליך מעטבתם והקפוז בעטבות לז ידע אררים ענין כמו דרך **נשא** ועמ אונטן לעמיו ויעתיה לעמיה לז נשף תנעז לעמיו אסוף נחיה חליה כל נשח טוב בצול הען ויש

ספרים בערי ענין נחיים אברים **נשא** ותמך שיע ויהפ כלים חמתי עיכס והנפעל ומטר

לא נשך ארעה נתק מים עליהם כאשר נתק אפי וחמתי על יעבי ינועם ועמטם חמתי ין נחכה במן וחמתי נחמה והרעב והחכמה אהכס החיכו עבדיי

הביט את הרשף כחלב נהיכני והסקור העולם לסחמ שלם אמ להעביך והעם נהסך כשך כנזך טר נשח נזם פועל ממע סך תחכו בתורה עניש ענין העקה ודקה **נשא** עמן אברהם מתעת ואויבי תמה לי ערף בחסרון הקעות שלא כמנהג

ועמ אף אלהים באש לבנה נתון גרע ועמ אונט על כל ארץ מערים נחונס עמטם חמה לי תן להנפעל נה אף שעי תע ארץ ארון הקדש בבית אשר בנה עומה חממה אשר עמט עמדי ויחן ד תנה אף דך נש כל בג המלק נחן ד חמת עומה

מערים נתון יד עמו חמה ונחן חנף ביום דנה ין לחמה לך לעמך עם אף ארון האלהים חקור בתוספת ען וחממד ומן העמינים ענתן דוק והטורים לעבודת האלים והנפעל

ועמ אף אלהים באש לבנה נתון גרע ועמ אונט על כל ארץ מערים נחונס עמטם חמה לי תן להנפעל נה אף שעי תע ארץ ארון הקדש בבית אשר בנה עומה חממה אשר עמט עמדי ויחן ד תנה אף דך נש כל בג המלק נחן ד חמת עומה

מערים נתון יד עמו חמה ונחן חנף ביום דנה ין לחמה לך לעמך עם אף ארון האלהים חקור בתוספת ען וחממד ומן העמינים ענתן דוק והטורים לעבודת האלים והנפעל ועמ אף אלהים באש לבנה נתון גרע ועמ אונט על כל ארץ מערים נחונס עמטם חמה לי תן להנפעל נה אף שעי תע ארץ ארון הקדש בבית אשר בנה עומה חממה אשר עמט עמדי ויחן ד תנה אף דך נש כל בג המלק נחן ד חמת עומה

מערים נתון יד עמו חמה ונחן חנף ביום דנה ין לחמה לך לעמך עם אף ארון האלהים חקור בתוספת ען וחממד ומן העמינים ענתן דוק והטורים לעבודת האלים והנפעל ועמ אף אלהים באש לבנה נתון גרע ועמ אונט על כל ארץ מערים נחונס עמטם חמה לי תן להנפעל נה אף שעי תע ארץ ארון הקדש בבית אשר בנה עומה חממה אשר עמט עמדי ויחן ד תנה אף דך נש כל בג המלק נחן ד חמת עומה

לא מציק עובד לעליו. כי המלכה הוא מציק. ודכסוק או חמורל קעק. כמו שאמר כל דבר אשר
עק. וכלה עוק. ורל אמרו עהיא אזהרה ללה ועל לעשות לו נעשה. ויפקלו ביום החו
אעיס על השפות. כלו לעכה לעכות. נשך. ושל חברל מן העץ. כי על נחך. אלה הם
עמדים. והיועיס ושלעיס רביס.
ובא נח הנורח. כמו ויקד יעקב. ועל עמבין בשורץ עלה. על שלק. בפרק גע פגעבן
והרעב וישל את היהודים מאילות. עניס ההסרה והשירה. נשך. ואת כל השמלה
החריס. כל אשר שמח רוח חיים באפיו. דומה כי כל רוח
שמח ולפיכך שמך אל רוח. כלום כל עיע לו שכימה רוח. כלום תועה. וכן ויהי חליו
תוק מאד על אשר לא קמדה בו שמח. כלום עלה היתה בו שכימה. ועבטלה תועה
ושמחה שכימהו. וכן ואנ מעטה לא יעמד בו. ושמחה לא שכימה בו. אבל המאמר
ההוא על דרך הפלגה. שהרי היה מדבר משמחה או יתן קרח. על דרך וברוח פיו כ
עבוס. ושמחה מי יעא ממך. כמו דבר מי. כי הדבור בשכימה. ופי ממי קבלת אלו
הדברים עזבירה. וראשעל כה כי כל אשר שמח רוח חיים באפיו. עב אל האדם
כי לא מצאן שמח חוץ משמחה האדם. ורל אמרו ענקי כן מ בעבור עהיא מן העמי
הם הם עני ערעיס. זמנא כמהו רביס. ואת השמחה עק ממינ העפות. אמר
קרא כן מפני כי כל רוח אונט יעוס. וכה רע. עהיא הנקרא בועג ואוטא. וקב קה
העס בערעס. והיומט והתשמח. וכה רע. בזה כי הוא הנקרא בועג טלפא. נשך
על עק בהס ויבשו. שמח ברותך. עניס הדחוק והנפחה. ויקומו
העק לבא אל מחנה ארם. ובטרם יתעפר דליהם על הדי. עק. טלמ על הרי חונק
ועל עק חונק אמר עק. וען עק שמחה עק. קדמת בעק נאעופה. מאחר
בעק. עק חעכי עס לי. בעק בערב יוס. ויקס דור מהשק ועל העש
בו עקדות. ועבעתי. עידים עי עק. חעכן ככבי עק. כלס עק לילה. ויע ממדי
מה. שמח ברותך. וכד פירעתי מהשק ועל הערב. בשורע מחל. ורעט ריק
כי גם קרא עק לחלה הילה בעמחל החונק. וחלה היום בעמר החונק. ואמר ע
פסוק מהשק ועל הערב. כאלו אמר מהבקר. כי גם הוא קרא עק. ואמר אמר
רב עני. עק הו. עק ימא ואחא לילה. ועק לילה ואחא ימא. ואת היסוק
השוק. וצחוס וישוק וערב. והוא עק עהיא עק בילה. נשך. והחריקה
ונעקה לו. עק ושלס טעקו. על דרך מעל. עפתיס. עק. ויעקו איס את
רעהו. ושל על עהיו ויעקהו. עקני מעיקות פיהו. אעקה נח לעב ולמי. והוא
בקלן. ובפריס המרויקים בקמץ חטף. והוא לגרה אפעל. ובמקעס בחטף פתח
ומעק רי. ועל פיק יעק כל עמי. כלום להינת לאדוק. בזקן עמא לשוק לו. והכבו
מעיקות עס אל אחותה. כלום מעיעת טאלו עקנות קו. וכב אחר עקו בר
עקק לכל אחיו. לעק לבג ולבעתי. ועל אל עק בית היער. בה עקדות. ומסדה
אתה ממהי כל טק בו עקדות צד מן. ברח מעק ברזל. והס המביאים איס
מעתה. ותבו סכור לראע ביוס עק. וער מבע והעק. כי בעק. בע
אע. בעק וכעג וצנה. הוא כמו כל דין. והפועל ממן עקק. רומי קעק. כלום ע
כי דין. וכן עקק קעק מימינ. ולרעט הטרעס. כן ועל פיק. עקק

יתכן וקבה ויגע שהמלה בעקבה ויתכן על כן היא בענה ואמר הפועל נפלה כמן שמת
 הולך הדקדוק ובענה עתה המדה הירועה מעל עליה המדה העקר כמנחן מעל
 יפה ומלך במאסאה בצלחה תריבנה מענין זה ואפשר שהיא עם במקום סאה
 ונפלו ב הפא והענין והיה עבדוק אמר הפועל כמן פסיפה מבני ארס שהוא פועל
 טעמה יפה ונפלו ב הפא והענין והיה עבין הפא והתכו למד הפועל ועל יס לומר
 שהיא מקור מבני הדגוע ה' במדה ונפלה ב הפא לבי כמן ענפלה במות
 גר דיק שהיא מעורר גרף האער כרעביו במקומו והאוק הדאעונה עין הפועל והאחרונה
 מתחלפה בהא אמר הפועל ומעקל המלה בפועלה **סאן** כי כל סאנן סאנן ברעש
 ענין לפי מקומו עשר וצרה וקאנן עם בפועל טחון וסאנן פועל בפועל טחון
 ומאזל פ' מהרע על שלך ער סייק ומאזנן ריזל מסאנן אוממי אוממי כל שע
 על ברעש ועמלונתו מעוללות ברמיס נהיה לערפה ואומי זה על סעמד וית
 ל מסבבון ומתעבהון ברעש **סבב** וסבב בית אל סבב סובב הולך הרוח
 ובהלע אותה הכפל סבב וס
 סבב ער סבב על רבין והנה הסובבנה אומנותיכם וסבבני אני ליאע את לבי
 והפועל הסבב הסבות את לבס והסבב לב מלק אעור עליהס אחרי הסבב אותהו
 הסבב אלי מסבבת עס וסבב אלהים את העש ויסבב חקיהו ופניו אל הקיר
 ולאו נסבב פועל ממט על כמין יסבב והוא סבב בן ודע וסבב עליה יסבב זה
 והפועל הדגוע לבעבור סבב את פני הדבר והפועל סבב אתה יסובבואו על חומותיה
 יסובבואו יבעהו נקבה הסובב צב והמוזיל טעה ירחאל ונקבה מצבטת בעלה
 סבב צעמה במקום אתה ובקעו את יס אלהים ואת דוד מלכס והנפעל וסבב הצבול
 סבב על הבית ובא מוקל ורחבה ונקבה ומעפט המלה ונסבה כמו נסבה אל
 ו יסבב או יסבב בלכס ויסבב מעליהס ויסבב מאעו וסבב המלכה והעס
 סבב סבב והקבוצ בלעון זכריס וסבבין נערה מאר אכלה חרב סבבין
 ואלה ל סבביה ובלעון נקבות סבבות ענו אימה ועל סבבותיו עב הרוח
 על סבבותיה פחיס ובהלע אתה חרפל כי היתה סבב מאת יס ובלעו ספס
 ען כי היתה נסבה מעש האלהים או הוא נפעל עמדי והוא הנכון כמן עכתי בחוק
 הדקדוק והעס על ובלעו ספס מסב קלע וחברו על שהלך במסבן האע
 מסיבי והקבוצ בלעון נקבות והוא מסבות ענין כלס וכל אער הסי מה העורע ענין
 סבב והקפת הדבר והי יונה חלק מעורר היה ע עניס והעיב על ה יחודה עכתי
 כלס ענין אתה ועל דעת ה יחודה יערה ובונה כי הסי כלס ענין אתה
 סאנר טפלו ה יונה לבועים מענין הסבב וההקפה הסי כמו הסבות אני ליאע את
 לב קובב סובב הולך הרוח ויחודה הסבות את לבס אחורנית והסבב לב מלק
 יקר עליהס וכל אער תב עליהס ער לא מלט אחד מהס מענין הסבב וההקפה
 כל הסי בטלו כי אין הולע והחורה וההפוך לבלי הסבב וההקפה אבל כלס נבליס
 ומה שאמר ער עמלק במסבן האע מסיב שהוא ער מענין הסבה ממה שאמר
 לא יאל ער יסבב איע כן כי הסבבה בלעון ריזל הוא לעון סבב והקפה כי לפי

אל יתקן לעצו ובה וסתם הבתים מוקל והעפסן להוציא מלהעות כפדים וכו' יי' .
לענות ולעסוף הנספים אל המולות והנפעל והעורים נעם ממנו והכבד אשר נעם
יתקן יחזי אביו ונתעבס את מזבחותם ועבטו רמותיהם ואלא נזכר פועלו מהתנסף
הקור וברים יתקן כלם עבין עבירה והדיקה **נתקן** כי מעם אתקנק ועקרו אלמסן
והטן עסקו ופסקו וברות ועמקיהו מן העיר
ולא עסק ערוק עליו נתקן ספות קמות עסקו ורעם לא עסקו לא במהרה יעסק
כאשר יעסק עסקו העשרה והכבד עסקו מערות ומוסרותיהם אעסן ויעסק אעס
היחורים הלא את ערעיה יעסק ועלך תעסקן וכבד אחר עב התיקס אונס
מן העיר התיקס כעין לטבחה ואלא נזכר פועלו ממנו הערקע מן העיר עבין כלם
ההעבקה והעקירה ומזה העבין ועסקו ודונה והוא מי עבבין סלועין צידע
ענפסקו חוטין עמלגין בהן אבל עענים הם במוקד הכס ופדים לא עמלע עסק הוא
בן עקדות עס עע עמלגן במקום עיער ופי עכוא כחם עחור ואפער להיות מזה
העורע אתקן אל פני אתיק והוצו התינו לחסרון חטן העפלה כי יוכלו אפיקים
ואפיקיה ספה ומפה ה' עבין עיות **נתקן** ויתל ממקומן ראה ויתר צים
מחיר אקורים הודי אקרות לעטה
בסס על הארץ וכה אקול מזה ויתר צים ועל אומנת הוא אומ עקפיש
והצם מארש וקעט מרילן יע להם סברא זו ואמרו מאי מעמלע דהאי ליענא
דגלות הוא דמה לער בהם על הארץ ומתבמינג לקפסא בהון ועבין לעס
הוא סרלע עבין הדלוג וההעבקה מהמקום וכן כלם הנקורים עבין הסרה
והעסקה מהמקום ומזה העבין כי אם תבבסי בער והוא בו נקולו ונקרו
כן לפי עמעבד הכחם ומסירן ממקומן ויע עפירעו בו עמלע עקורין או בלעג
אלום עמלעבין בו העמד ויע עפירעו עהוא העפר ערוחנים בו הרמס ומעקס
בו כל דבר **עוש** ועמלע את ערדאל וערים עמלע ועמלע את ערדק ויעמלע
י' ושעתי ארכס ולא אהע אפמט ונתקן והנפעל לא יעמלע ולי
יהרס אם יכעו מים גרים קרס ואלא נזכר פועלו מהכבד והנפעל במה
עבין כלם העקירה אבל אם יכעו מים גרים עבין כמו ישעו בטיה כי הטיה
והתינו כמעט אלה יבאו בעבין אחר כמו טעה וטעה וכן ושעתי אתם ואת
הער כעבין ונחשתי בהיו יתקן הדיבן ר' ופי בן ד' אונתיות
והכב הדיבן ופי כעב
המפורע ואיך לעון עבדיה כי אם ארמיה

נשלמה אותה הנהן ואחל אותה הבק **סם** וכעמר יוכלם סם
הוא העש סמלע

בציי ערד **סמלע** ויהי סמלע סולת בעוה הסמלך הלא אם ימן נקבה ולמל הדיבן
נפלה ונה פרה מן במלע סמלע והוא מענה סמלע כמע מן סמלע
מאתים והקבוצ עלץ סמלע ועמלע ממקן חמלה כמע עעמלע הוא מן עמלע
ויתכן אומר כי הלא דממה עורע והיא למר הפועל כמו הלא בענה ואיך בן מים

הדרך שלא יוכלו לעבור . ויהי השער לסצור . וסצור לנתק . סצרו הלילה . והנפשו
 עבר לפא . הוא הסצור עבדת . מים . והפעל מהלוצא . סוצרית ומסערת . ושלא נכח
 סעל ממק . כי סער על בית לבא . וסצרו על מסר . והעם להוציא ממסר מקד
 והוא עם בית הסהר . והקבוצ בלעון . עקבות . ויתצרו ממסצרותיהם . ועם במה
 ויתקדו בסוצר . והוא עם הסב . ויהי בקולרין . ומא . בתוספת'מס בתחלה והוא אחרון
 ועלית על סוצרית עפה ליהא סערה נקד העלחת . וכבר בארע אונת הצורע
 גרה היטב . ואקדע סוצר לפי . ה'ל על השומק הסוצר לבס שלא יביק ושלא יעפלו
 פמנ עאמ העמק לב הנה . והפעל והסציר הכהן . והסצירו הכהן . ה'ל יעמיד סצור .
 שלא יראע אדם . ועם סוצר היה שלא היה יועל בין העש . ועמ' או מסציר עבר
 אל אדונן . נקט הסצירו . ולא הסצירו . הסצירו על קעלה בידו . וכן פעל
 סצור אחר . סצור אלהים היום את אויבך בידך . אשר סצור י'ל בידך . סצור
 י'ל בידו . ענן כלס והלומיס להם ענן ורכי' ומקירה אעפ שלא . מלט מהענן
 הראעון כי קרובים הם בענן . ועמ' או יתן סצור תחתיה . הוא הזה הטוב
 והעני זהטור . וכן אמר זהב סצור . טומ' מטורד ומזוקק . ואפער עיהיה מק
 הענן הזה . החרע והמסצור . ה'ל האנשים הצולוים והתעובים . וכן יקראו לתעב
 מלי . המלחמה סצור . כמו שאמר והריק חנה וסצור לקראת רודף . ויש לפרע
 וסצור . עני מהענן הראעון טומ' סצור לקראתם שלא יעברו וירדפן אחר .
 ומענן הראעון על עם סעול הלמל . לה טורד ביום סצור . ה'ל ביום המטר
 עיהיו / בני אלים שצרים בבתיהם שלא יוכלו לעמ' מפני המטר . **סדר**
סדר עשה ותמכור . עלעים סדינים . הוא כסות הלילה הסמק
 למל' עשוי מפסתיס . ויש מהם עשויים להתעלף בהם ביום . **סדר** עמות
 או סדרים . ה'ל ינה סדר הכתבים . או יהיה פ' כ'
 החושק הל כלבולב' ואין עם צום סדר . והלצום קתיס מערבות . ורת' י'
 סדרין . ומענן הזה . זיעא אהור המסדרונק . ואמ' בן המלצום למסדרה
 וכן הוא כי האמ' לרה מסודרת ועשרת מפסלים ושמות לשיבת האנשים
 וכן הענן הזה כעל בצין ועדרות בארזים . והבא אל העדרות ינמ' .
 ה'למא אונתה אל מבית לעדרות ה'ל באמרו ועדרות בארזים . עשה מערבות
 הסקרה בארזים . **סדר** ערך עץ הסהר . הרב ירח סיהא . ועל זה נקראו
 מראות הנאים . עהלוניס . כמו שאמר העדרונס . יחס לומיס
 סהר . והוא כעל בצין . בית הסהר . עם המאמר שהוא על דמות הסהר .
סדר לו ס' מידלין יעבד סוד לב . והפעל לא שמו אחר לבן . כעמ' אחר
 ואת הנעלים מאלי . י'ל . סוצר אחר . ויסעל ויבצרו טאבונס . ונסע
 אחר . אלהים . וכן קמ' הונקן לא שמו אחר אעפ עעל בצין . ושלא נקמ'
 עלו . והס' אחר משפט . והלצ' ממורה הנח . בהוקס והולב . ענן הס'
 אחרות והמבצרות . ועמ' סעל בשוענים . ה'ל עדרת ועבלת . וכן בלעון

עליונה יציבתם ואכולתם ועליונה במסבה אכה דרסם לעב על המאכל ועל המעשה
סביב סביב נבעת אכולתם ועליונה היו נסמכים על ע עמאלק דרך חציבות קריאו
צפ אסמכה ההיא הסבה ותדע כי לא קראו לעום סמיה בעולם הסובב כי אם בעת
האכילה והעתיקה שדרסם לעבת סביב סביב וכן תדעם אמקילום וישבן לאכל לחם
ואסחרו לכל לחמא וכן קוף נא עבה ואלה מינה קום כען אסתחור ומעצ סביב

סתור סביב ונמצאה עבר מולל וסובא כי סובא ואלו ירע אל תהי כסובא
וכסובא סבואים והתאר מובאים סבואים באים ממחבר כלומר
עלתיים ועפרים ונקראו על עם זה היין סבאך מהול צמים ופסיק קראו אמר
היין סובא כמו שאמר בעל העיר אמת כל האטט נמא בעולם לבי מסובאים
הם העבאים אשר לקחו מעט סוף ועו צדי זהב למלאת העבאים וכן ארזו
למכירת היין ההיא מסובאים דמסרה מפתחה לעיה כעל וסבא וסבאים
אנשי מרה עם אומה ויע לפרט מזה מעבאים סבואים באים ממחבר

סבך כי ע שירי סבוכים והעם נאלו סבך ונקר סבכי היער ונא
בסבך עץ קרדומות הבית בקמץ חטיף ומא עלה אריה מסבכו
והעפרד ממק ואעפ ענבל בשין תחת ענבל האלה ודע הבית לפארת

והנפעל על נזר פועל על גל ערעון ד סבך כל ענן הסתבכות והסדה עננת
ועקר הלעון ענקרא כן הענף הסעף לפי עהעפים והסעפים נאמרים ונקשרים
ומעורבים זה בזה וכן נקרא לעון רגל הדבר הנקשר והנעמו והמעורב מסבך
כמו שאמר או תחת נזר מסובך ונולד זה ממה עזכרו בזה הענן וכן הענן
הזה עבבים מעשה עבבה ואעפ עזה בשין וזה בסמך אמר הלל כי דומה
כן הסבבה זה על זה לענף או לענף הנקשר והנעמו אמר על חבירו סבך

ואמץ עקרתהם סבא ומכאובין הוא סבא והפעל מבגן הדגש
אלופים מסובלים וההתפעל ניסחבל התעב והעם לכל סבל בית נקף בה
נקדוה הסירות מסבל עכמו ומא קטא סבל בפלם עבת ומא עש סבא
הנקיבה סבלו הבית בקמץ חטיף וענן הכל המעא נעלעעל על הכסף

ופי אלופים מסובלים לרב הבער והעומן עהיו עמנים הדבה ובעל בער סאלו
הבער והעומן למעא עליהם ופי ויסבבל רץ מאפסר התעב עהיו עק קטן
יסבל עליו אם ית עליו שלא יוכל לסבול אורע ויהיה עליו למעא אפילו התעב

סב אם יסב עליו אם יעל ויעמון לכול עץ אטעז ורע ויעמון וסב סב
והיינה לי סעלה וסעלה מוכים ענין ה חול הכסף והזהב
והאצנים הטובות באורע סב והסענים לא ידע פחות ופגנים ויבא סענים
כמו חמר פי ויבא ער סענים כמו היוע אל החומר הם הערים

והצדוים ובאעון המענה נקר מענה לכהן צדל סב והדלת סב
אחריו סב את פרץ א ער דוד ויץ סב רחמה סב עליהם
המחבר והוא עבב כל חביריו ואיך בודד ופי שאלו המחבר סב עליהם

וצדק וצדק עבירה וצלה ופורה ואל סורה ממקומה כי צדקו להם צדוקי כהם נבחר
 צדק וסוף כמן בקמך והפעל הכבד והסיר יין ממך כל חולי ומסר בצי אומקמה
 הסיר המעשה כי אלס הסירך והיא בעונת וסלל מוסר מעד ועלמ נוסר פעלו ומעדי
 הוסר התמיד אך נירא יין כי מר לראות מסורה על ואראה סורה עבה תה והדומיה
 להם דמה כי הם על הפך בענג הראשון אבל לרקות העונן תכיר עהוא נלול בעני
 הראשון כי הנה עמחם ואל כי סר ממקומו לראות סורה ממקומך ועבה תה נמקה
 בענג נמר מדיח סדוחים כלום קרוב לבוא אבל הסדוחים ועל סר סבאם פ' נבאע
 מתלבץ ונבאע וסר כלום מרוב עמיתים נבאע סבאם בפיהם ועל כי דבר סרה
 וסר בפלה ורחל במן באה ואל דבר דברה סרה העמיקן סרה על תוס' פ' אורה
 פ' דברה סרה או עלה סרה מה זה דוחק סרה סר וינע סורלו ב' ובנגן הפעול
 מזה לרעה קצת המפרעים חי אל הסיר מעפטי ואל הסיר מעפטי ובנגן מרוביל דר
 סורה והוא כי כחה סורה ויתק כחה סורה ענג המונח האלה העת
 והעמיקת מהמנהג וכלת הדב ה' יתק אבן ציאת זל דר' סורד מן סיריס סבוכים
 וכלת ד' ינה כי סר ונעק מפעל הכפל וראית עהוא פתח ואלו היה כענג הען היה
 קמך כי התארים עליו הען אעפ עמקתם פתחים וכן נמצא באר' מונח הען
 משלים בפתח כמן מקל לבשוח כל ען לח מחקין אל מונח אל ז' ורע הרבה
 מהם פתחים אך סר ונעק ותברן באו כלום הם אך יהיו מנחי הען או מהעל
 הכפל ואמ' עליהם בעל המסורה ב פתחים והעל' ציית בעשר סור ית' בתרע
 טרמין וכיל עהוא עשר המזרחי נ' עמנת נקראו לו עשר סור עצם היו טמאם
 פורעים היא היא דמה סרו טמא עשר היסוד עצם היו מיסדים את ההלכה
 עשר דרסיה עהוא מכוון כעל דר' חתה החמה הוא כמא דר' חתה האנס לתרק ואל
 ואל ירח עשר איתון עלות משמא כנסה ויעאה עשר התק עהוא מקעעלבן
 עת עש' עשר חלע עצם חלעו סופרים את ההלכה עשר העלון עהוא
 למעלה מעזרת יעראל **סות** ובדס עב' סומה פ' כמות **סחב** וסחב
 אונת על ע' תל' פ' חומת הער שחוב ע' הנחל אמר
 אונת על החומה ואעפ עהיא לעון נקיבה לפ' ענקד צ' עור עהוא לעון דר' אם
 או סחבוס עגרי הען סחוב והעלק וזה הלבים שחוב בל' סחבות
 הצל'ים הצל'ים ענג כלס הצ'דה והמע'כה בקרקע טרסר בלעג ואל בל'י
 סחבות הצל'ים הצל'ים עשחבו בקרקע ובאעפה **סחה** וס' חת' עברה
 ממנה והעס סחי ומאנס בפלם עב' עב' ועניש
 לא עזה צ'רת הטיט מן הקרקע והצב'ים המאנסים כעמכב'ים הקרקע
 חת' מטר סוף מלוע נסחף אבדך עניש ענג הולכס ער' פ'ה
 חת' כי זרס המטר זרף ומול'ק הזרע'ס והעניס וכן בל'ל עאמר
 סח'ה אל ארץ פ' סבבו ל' סח'ח' כלום
 ואל מיועב מרב הענות ומר'ל סב'ב סחור
 ומה הענג נק' החב סחור לפ' עהוא

חמעה ועשו סייב לתורה לל זר עבול **סוד** יג לייאיו כי אם גלי סודו וסוד
אחר אל העל עבנם עשה ודבר סוד
לל בעתם טעמתזברים יחד ועבנם לענות ולהבלי השלם וכן ועל סוד בחורים
יחדו בסוד יערים ועדה נה ינה חלקם לעז אלקים עבנם והנבון עהל עבין
אחד ומן העורע הזה והעבן הזה חוסד עולה לבקש בית האלהים כלום עת עין
ועלה בסוד הבגן עש דוד אביו כלן עטמו וימן דוד לעולה בגן את הבנות
האולם וגו ותלם במד רלי יע מקרעים אונתו כי הוא העץ שמשימין בג רב
האמורים ספע בלעג ועוד נבדבין באות העין **סוד** יומן על פנו מסוה הוא
הענין **סוד** וסוד לא ססתי ורחנת וסרת ועמק לא מסוק בערך
ועשרק ואסוכך בעמק והפעל הפז וירחיק ניקל והביא ר יונה
עם ביה העורע את הרוב ממעט הסוכר אמר כי סוכר עס העמק הטוב עהיה
מנהג המוכים להועית בג וראיתו כי מלל ממעט פתולה בעבור עהיה נסמכה
אל סוכר ויפה תי ועכפלה בן הלמד כמו עכפלה לשוטט בצדדים עהוא סן עוט
ועל עס זה נקרא הלען שמשימין בו השמך אמור כי אם אמור עמק על עסכין
ממק והאלק טספת ועל מק מסיק הוא את רליו להסד את רליו כט
לר רליו ויה אונס עבד ערכיה למעבד ערכיה לל להפלה לעקבים זיולים
וכן במענה זה הלל היה במקדש ל המסך את רליו טען טבילה נל במעלה
מיס טען קדוש ייס ורליו **סוד** כי אם פום פדעה והתקבה סוסה
אסנסתי ברטבי פדעה כי תרפ על סוסיק לרפת בים סנסך
רמן לעבנם ועס עק בצעס היה כסוס עור כן אעפיק פ סוס ועל
כמו עמס יחד ובמקום אחד אמר ביה תחת הונ ונער נלים ועור והוא עס
עק ואמר בו התרעס ועפנטא וכרוכיא וסנטפא וברלל קס ריע לקיץ עור
אכר כיא ופ ריע זרואה בלעג **סוד** ספן מל ונכרס לא סוק מזרעס יחד
יסופו והפעל הפז אסך ל אמור כמער כחבביו עס באות האלק ש אבל הוא מעבד א
זה כי אם מעורע אסך כמער כחבביו עס באות האלק ש אבל הוא מעבד א
ועבנם עבן ליה ומעבן זה סוק רב הכל טעמע כי זה סוק כל האדם אמענת
אונת בסוק העל אחלית הדבר והכליתו ולא ימלט מעבן זה ופלל לפנ סופה
בסופה ובשעה דרכו ולליו כסופה וכמוץ נבטט סופה פסופות העב
כי אם הוא עבן ליה עהוא הרוחות והזועה עהס מעעס הדברים קל מהרה
ומלס אונס ועל ונעס בסוק על עפת היאור קנה וסוק קמל הוא הצמ
ויע סמט זל בתרעס היס בעקר הדדים ועליו נאמר סוק רבוע לראעי נעס הוא
לא ימלט מהעבן הדאעון כי אפער ענקרא כן לפי עהוא ליה במהרה **סוד**
והעין סר מעל האהל ויע לפרע מזה כלן עלומו מן הדד הטוב
והרעס מן הדד וסורי בארץ כרבו לל סודים ממני והוא מאר כי י
תארי עני העין פעמים בעורח כלן ומבט ענב בעורי עובי סלחמה וכן
הצפן נכריה ללום השיעות הסרים מהצפן ללום כן נהפכס ל סוד

מכסה קרעיס ועדות באים הטחמים יעבגים וזחזחו על חומה וזחזרים זחזחין חומה
הוא מעג עליהם מן האבנים המעליהם מעל החומה עלעג קור' זה טלפא ומה העורץ והענין
ואת מוסף העבת בעקל מעשה מורד עשורעו רדל ואעפ' ענה בחווס וזה בצורת מעתל אחת
חס ופ' ר' יונה מחסה המעמר טומ המקום אשר יחסו בן אנשי המעמר ויה טקוס
וכת ר' ע' ג' אהל שני אל לעבת זחזחיו ביום העבת בן ערה הענין היה רב ענין סוף
למעלה ויע עיהא ענין מחיצה ופען והבדל בין לבר לבר כמו וסוף על הארון את
הפרוכת ויסק על ארון העבות פ' או היתה הפרוכת על הארון אלא סמוך לו חבירה
ביט לבין אהל מעד ובין פרטת המסך ואת מסך החיסו סכמה בענין לך ויסק
בלותים יס' כ' מעבור במק' פ' במזנין הקהל ובלעו והמה לו ברזל מנין הכל סוף
לביטח סך קרי' פלעט ופול' סוף סך חל' וזוה זה מה ששמשו בזה הלעון הרבה
הוסיפו עליו מס' ומה ובלבד שלא יזכר לו סכוס מקח סכל עש סל' צעס סכלים
עסלכ כ' לא עמרת והעס ענין הסכל במדומים בן עקדן ויע אומרים עיהו
ענין עסל בעין והוא הנכון ועל פרעט בצורע עשר ומה והסכלות הוללת ופעל
יסל סל' עט אחרת ודעסס יסל' והפעל הכבד הסכלות נאענה העלות
עיה וידמה עאים פעלים עברים ומה הענין אעפ' שהוא כח בעין ודעת הוללת
ועלות ואמר בעל המסורה כל לעון טפשותא כתוב במקד בר מן חל' סל' בעין
ודעת הוללת ועלות סכ' הוסל בזבר לא יסכון לא יסכן זבר כ' תאמר מה
יסכן לך הלא יסכן זבר עימו מעכל פ' הלא ינעיל זבר בזקן ובנוטר
מעשו כ' אם לא לבין ינעל לא לאל עניש ענין הועלת ואמול פ' הלא יסכן זבר ענין
לכחות כלל הלא יוכיח זבר או יוכיח זבר בין עניהם מעכל והפעל העב
הסכן עט ענין נעלס והוא עבר כמעטא בהסתר מלס דריק' וה' תועל דריק'
ענין ונהיה בעלום וכן ל דריק הסכנת פ' הועלת כולם עננת לי בהס הועלת
ועל הסכון הסכנת פ' ההדל הדלמת ויע מפרעים מה הענין הסכן עט ענין פ'
הדל עט המיד ויע לפרע מה וכל דריק הסכנת הדלמת דריק כולם ענתה
ידע אונס המיד ועל לך בא אל הסוכן פ' הפקיד על האונס וכן ויבן ע'
מסכנת ואת כל מסכנת ערי נפול' ויבן ביהונס ביהונס ועל מסכנת
ומסכנת לתבואת דגן עניש אונסות והלגס ד' ינעל בזה הענין ומה לעסוכנת
כולם אונסות והנען והיסר בעני כ' פ' סוכנת מועלה כמו מה יסכן לך הלא
יסכן זבר וענין עתהא מועלה לו מפני הענה ונהו עמרת נערה בחיקך וחס
אלך המלך ועל פ' סוכנת מתממת ומורה עליו נערה בחיקך וחס לך עול
ידע אך היתה לו מתממת ועוכבת עטו כ' מסורה היתה לו מעט לא ידע לו
עיס וכבר היו לו יח עיס וכן לפי דעת ובוקע עניס יסכן עס כולם תחמס
עס בעטלו עס וכן קורין בערב לבר חס אל סכן ויע מפרעים יסכן עס
ענין סכנת נמה ששמשו רזל בזה הלעון הרבה באמרים במעשה המפרע
ועל ציירה והמסוכן ועל אמרו העוהט את המסוכנת וזוה אלו הביק'
וענין הרומה הדעקן ר' יונה בענין ערי מסכנת ועל דעת עיהו מענין טוב
מסוכן וחס' ואיס לא זכר האיש המסכן עפ' ענין וכן מדע ענין מסוכן וכי
הוא כ' אם למעלה הפסל שך חרע על זה מעשה העשירים צינשו החסילים

אנשי בית הארעות תמיד הולך ועבד עבד לשמו ואנשים מליישי סוחרים אשר סוחריה
עריס עבד וסוחריה לל סוחריה מדיע סוחריה לל מבאה הסוחרים חלק
והעם איים רבים סוחרים דרך ומא. והיה סוחר ואתנה כי טוב סוחר ומא לסחר
כסף והיה סחר גייס וסחר טע ובעוספת סם ומסחר הדוליס וכך נקרא
מזה הענין הענין שהוא על סביב סביב סוחריה ענה וסוחריה דוליס בלעג
וקר וסוחריה אבן יקרה ואפעה עתהיה ביד הסוחרים תמיד אפיך נקל סוחר
על מה עאמ רגל על דר וסוחריה שהיא אבן אחת עקוראה דרור לל בעג
סוחריה **חש** ובענה הענה סחיע הוא העמח מערע הדור וית
קמקנין כולם הבא אחר הספיה **סיר** כספק היה לסבס היו ל
בית ישראל למי הוא הדבר הרע העאר אחר עתותי הכסף
אן עאר הכמהות ונבחר הטוב עבן ונקת ויסאר הרע הוא יקרא סיר ספק
סבס שלא נקק ועלא הוסרן הסבס סמט **סיר** בצבכט על סיר הבאר
סיר נפוח עפות הסיר מות בפיר סיר אשר חואתה בה תמות
הסיר ענג קררה והקבון בלעון טבנות צמידות וצדוקים ועשית
סירותין צרם ביין סירותיכס אטל ואמ ביט על הקדרות על דרך
ההעמלה וכל צרם שירביסו הסירות האטר עלם שיהחמכו מן האטל
הצוער התחיהן כסן תי צהבער בקדרה עיין תי עלם עבטל טוס כן יצא
החרון והעל להם פמאוס ופי הפסוק על דרך הבשר עולט בין ענהם
ועל תקול סירים הע עק את דרך צירים כי עי סירס סבוכים ובלעון
טבנות ואחריתכן בסירות דענה ענגן טם והדומים להם קונס ויע מפרעים
מזה הענין דרכי סוד ויע אפרע צם ירות דענה מהענין הדאצון והס הדעיות
הקטעות ופי עהן קטעות קראן בלעון סיר ומה ובעליכון בלענות צידין
סיר כי סירך אחיך ויסת את דוד צהס אמ יי סיתק ביי ההוא
בזוט עלול נאך הסירך מנ כיע ההא בזוט פמח כי חלה פן
סירך בעפק נמסיהו ועמול מאת אבה ותסיתנ בן ויסתס אלהים
חמט אשר הסנה אוחו הדען המורה העת אשר בהסנה אן צהסנה
וכן בלען פמ הפעל הסירך על לך פן יסיה אממס חנקיסו והלע
המורה העת סל אשר הם מזה העולע הס ענגן הסנה והעלכה מדעם לעת
אחר ופי ויסתס אלהים ממט הענגן ויסירס כלום העיר דוחס והסיר
לבס לסור ממט פמט עמר ויי ערור **סכך** סוכים בבנפיהס ממערה
הסוכך ברוב הסוכך וכן ועכתי כפי ואעש ענה בעין נענות
על הארון סכנה בענג לך סכנה באף ויסט הכרובים סכנה עוליס
והפעל הכב ויסך בלתיס ס צאכרעט יסך לך ויסך אלה בעשו ועלא
נמר פועלו ממט אשר יסך בהס וכב אחר ועג בעין ובעמנות ונגיס
הסוככני והסס סוכ כי יפעג בסוכ ועג בעין ויחמס כגן ספן ובהא
העקבה וסכה תהיה אל יומס בסכות העכו ומא בעוספת מל פרע ענג
ומסך את מסך ההתח מעפטו מככך כפלם מכלל והוכן הסוכך הוי

ידמוך ופסוק זה סוף סוף עיריטן המסלה וכן פט דרך והריטן מכשול המעברות שהם
 בטיט ציל ופסן דרך שיסורו כע אדם מהדרך ולק ופנה דרך לפני וכן העש
 עמרימין עליו האבנים ומעליכין אותם מען העיר נקראת סולה כמו שאם שית עשה
 נעפס על דגולם סולה בצפון סולה העמנים אל הסוללות הנה הסוללות בואו
 העיר ושא או קלברי בלעג ויה ועברו מליחא ומליחא הוא על עפר ברזל עקל
 מליחא נערא בצמא מדעמא דארעא וכן נעל הנה הסוללות באו העיר ולוניה
 הא מליחא עברו על קדמא ומרבעה וכן העמנים אל הסוללות דמתרע להון ועברו
 מליחא לתקפוז לעורא מן קודס דקטלין ברחמא לוא שאש העיר היון קתצס
 הבתים ועשים מהאבנים הלים תלים סמוכים לחומה מבפנים לחזקה וכן סולה
 נעל מליחא וע ונכון הוא פ' ובענן הזה טאמ ויעבר עפר ויאכה ופ' ס' א'
 לרוב בערבות רומלו על ערלהו ולק מסלה בלבב ומה מרובעת ברפא
 הפא סמלה ותרומהך וכן עורק מסולה בעמי מתרומס ומתצאה בהם לבת
 עלתס מסולה לבית י' אפעד לפיט אונס תקרות לפי עהס וצוהים קראס
 אן יהיה מסלות מעלות לפי עהס כמו הדרך עירלת בהס בג אדם תמיד קראס
 כן אפל לת עאמר בהפר מלכיס צנה הדב מסע לבית י' במקום עאמ הנה
 מסולה לבית י' נפרע מסולה בענן מסע ויהיה התקרה כמו עאמר ל' ז'
 היא מעער אן יהיה כנך אחר כמון עמודים שאן אסע ולחוק ועא סלון מתאיי
 בתירק כ' סרביס וקלונ בפתח וענכ קונ והפעל התל ממט ויסל האסולאים
 בפי האלה הזאת תמורת האן לא תסלה ברחס אופר על קרכס ויסלע
 ארחוס אילס וכן כה ר' אאעל ור' יהודה בן בלש ואחלן סלמ המסולאים
 בפך האלה הזאת תמורת האן לא תסלה ברחס אופר אן תהיה
 האלה עורעית כאלה קרא ויהיה סלמ וסלה ענן אחר ופ' המסולאים בסך הערבים
 בסל סלך ומסלה כזוה פ' אן מתחמס ועבה בתילה וברזל על עהיד
 סוללה בהן סלך סלית כל עננים מחיקך והפעל העב סלה על אביר
 מענן מסלה מעש עהס בענן ערעיס הן דרכה
 ויהמסל כל עונס וכן סלה כל אביר דרך ורחס אביר בקרב ושא לא מסולה
 ברחס אופיר ענן לא מערך נכבד דרעיהו בעורע סלמ סלך סלחת מדי
 לא יאכה י' סלחת לו סלח טא וענן העש הזה והפעל ועלות על והמאר
 טב נסלח והעס כ' עמך הסליחה סלך והע סלס מונב ארעה ידוע
 סלך סלון כמאר ענן כמו קונ מכאיב וכן כ' סרביס וסלונס קונס
 כן הביאו ר' ונה עורע בלע עמל וטבר כה אונס בעורע סלל סלע
 ועיס בסלע קנך בסעל הסמך והכרתס אל הסלע סלעס מחסה
 ופניס ענן סלע ידוע וכן המביעיס הצוהיס בסלע לא ערעס עבניס
 סלע אכמ שאמ ועיס בסלע קנך והמלע ועל בסך תקיף מדורך וכן
 סלע אנה הסלע במלחמה ניקרא אנה עמה יקופיאל וטבן ית כריא ועל דרך
 י' סלע ומעורסי על דרך מצל ענן עס י' וסלע ממעב יעבר ה' המה
 וטבן ועלונקיה מן קודס דחלא יעבון ואפעד לפרעו כמסמע ויהיה למל

ומכאן נודע המסכת שאיך יטול לעשותו מזהב ומכסף לותרמה לחסלו עין לא ירקב
יבחר כלום אחר שלא יוכל לעשותו זהב וכסף יבחר העין המבחר שלא ירקב
אמר מזה הענין ארץ אשר לצמח כפת - סדר כי יסבר פי דברי עקר פי דובר
דברי עקר ויסדרו מעשרת ההוא
ענין פנדיה ומה הענין אשר ענין
בזין כל ענין עקר ארץ ענין והוא בן נקדון פי עשורים בפת המים לקבץ המים
ולטול הדגים העין הוא בלעג ויתכן להלכה פי שאומר והיו עמתייה מדויגים אמר
כי עשה יהיו עמי נטע אותם שהיו עשירים הענין כלום החומות ואף ארץ במקום
עין ועין וכפרתי את מצרים כמו וסדרה מענין יסדרך ייז בדי כל
זפרעט סדר הסכה ועמנו ישראל כלם האין ועמנו מעקולטא בלעג ור ינה
פי לענין קבלה ואינן נטע לפי שכלה שלם מתאחרת זה יהיה מעפטה
להתקיים פי קודם יעמנו אדם ואחר כך יקבל ואין ראיה מעשה ונעמנו
פי עשה מה עמנו נעמנו ענין מה ידבר ייז או פי עשה מעת עשה
ונעמנו מעת לא מעשה ענין נקבלה לבר והביא בזה הענין את
סכה מלכס כלום קבל עבדות מלכס ואפער עיהיה סכה עם האולה
ציהו עבדין סדר ובסל העליון סלי חרי ענין דוע ויתכן ענין סל
סל פי הנהגה בענין נכבד ובהכפל הוא והלמד קבוצ ע
סלקות ועל נכבד בן אונות ענין הלוק סל ביעימן סל פי בן
המה כלם ענין פי ביעימן סל פי בן ענין פי בן ענין פי בן
אישור בן ענין פי ביעימן סל פי בן ענין פי בן ענין פי בן
ישלמים ענין דעה ולא נעמנו אקעק סל דעה יענה ענין סל ועי
דעה פי מלוק לעלם נעני וראשון פי המלה כלם אמת והענין והיה ענין
צד המלה אין לה דבר בענין אשר היא ענין סל פי בן ענין פי בן
מיזמים במקומות הענין כן והראיה כי לא תמצא זאת המלה במקרא כי אם
במקומות נעני כירב הזכרות זאת המלה בתלמוד ובכפלה חבנות ענין כענין
נראה יסוד ענין סל וכן אמר בסוף התפלה למנעם בנעני פי נפי
דעה פי ענין המלה סל והוא עספת בה פי המלה מלעל לעלם ויהיה סל על
מעקל על קן ופאטספה בן ההא היה ראוי להדע והוקל ומעקלן עם חוספת
היא הרה ענין נענינה הרמה והצבה מן סל לרוב בערבות דל פי
כאורת המקום היה הצבה הקול בענין כענין סל פי בן ענין פי בן
אם סולה כלם ענין ניקולן על ארמות אולם ויתכן פי ניקולן
ענין אצל פי ינה נר יהודה הביאורו בזה הענין והעם והיתה מסלה נעני
הסולן וכל פי ענין בזה הענין ענין וענין פי אחר וענין סל לרוב וענין
ענין מסלה בענין וענין מסלות לבית ייז ענין ועל דעה פי כלם ענין אחר
הם ענין הרמה והצבה וכן סל סל המסלה הרימן האבנים והמכעלות
מן הדרך ופי צינב הרגלות בהסדה האבנים והרמה המכעלות מן
הדרך ועקר הדרך היא בעמדה מסלה וכן דרך למסלה שלא הורגת
מכעלות ממנה ואחול פי מסלה סולה עמרימין הדרך באבנים עמנו
בה ופי סקל מאבן כלום מאבנים חזקתה בן אורה וכן אמר וסלק

פ' הרוח תצמר אערת צארי כאלם צועמדים לע שערותיו עניש העשרה והרעיה
 איריס מנת בלעג ועא ויחזקהו במסמרים לא יגעו בפתח הלם ובדול לרב
 למסמרים וללמנות העשים בחירת הלם ובקבוצ הנקבות במסמרות ובמקבות
 יחנקו ונבה בעין וכמעמדות טועם בפתח הלם ומא למסמרות בחירק
 עניש ידוע ועל דעתי כי גם הם מהעגן הראשון כי בהסמך הבער אושערות
 הראש יקומו ויעמדו כמסמרות **סנה** מדוע לא יבער הסנה נרען עוכב
 סנה יש מפרעים אוחו על העס יה פלוג רען האל יה עעלן בסנה
 תבאנה לראש יוסף אורפ רען האלם העוכן בסנה רל במדבר ובמקום
 היוצא כי הסנה גלל בארץ עייה ומהו רעון הצטר שצואל תמיל תבאנה לראש
 יוסף ונקר הר סיני על עמל בהראות למד הפעל במבטא **סער** וסער בחד
 סמל נחם לבב אעץ סער עשב לענ וסערן לבבס עשב וסער
 כי פ' וסערן לבבס בלחם כי הלחם יסער הלב וכן סער לבב פת אדם והוא
 קמץ עמל כמעפא אבל סער טא לבב עהוא קמץ הוא חטוף כי הוא סמוך
 במקום באה אתי הביתה וסערה הון במתריך והסמך בעלל ויש סמרים
 עהסמך בקמץ חטף ומד קראו דול למאס סערה ומאסר הוא עשב לענ
 על סערן נאלעשה וימיק הסערן להכין אותה ולסערה מסער לבית
 יד פדעקהו בעורט סלל ענין כלם הסער והחזוק **סעה** מרות סועה
 מסער תפרט לפי מקומו מרות כמעמדות מן הסער **סעף**
 וכל סעפיה בסעפיה פוריה ובהבלעג העת בזעג על עת
 הסעפים והוא על דרך ההעמלה רל עת מתעבות וכן בלעפים מחזיקות
 ולה לכן סעפי ישיבונ ונכת בעין רל עת מתעבות כי המתעבות ללב
 סעפים למק והקבוצ בלעון נקבות לא רמז אל סעפותיו בלעפותיו קנן
 בפתח העין והפעל הכבד מהם מסעף פאה רל כרת הסעפים ומד
 העין על דרך ההעמלה בסעף סוע עיטם ובסעפי הסועים תרת סעפי
 הסועים כדרך ען הסועים כי הוא הומה לסוע כסעף לסלל למק וה יונה
 נה ענין אחר לכן סעפי ישיבונ סעפים עמתי ועל דעתי עהוא מהעגן
 הראשון על דרך ההעמלה כי המתעבות ללב כמו הסעפים למק ופיה ית
 סעפים תאר רל בעל המתעבות הרעות והעבון עהוא עס למתעבות רל כל
 עת המתעבות עמתי אבל תורח אהמדי וכל מתעבות שיה והספרד ממון
 סעף עול העין העולה לקבל דגש היה סעף בלוק והדבר אין צהם לי וקס
 ועל **סער** יסערן להפיצו והפעל ויסער לב מלק ארם והעס ויהי סער
 בים כי בעול הסער הצול הזה עליס וסער מתחולל סער
 עור כן מרדפס בסערך ומא רוח סערה סופה וסערה ויעל אליה ו
 ערה הסמך בקמץ חטף והבית מעמדת בצעיא הנה סערה יד והקבוצ
 סערה תבקע והלך בערות תימן ובעין וסערן וחרבן מאה כמן ח
 ענין יעער והפעל וסביבו נערה מאד והעס אחו עער ומא בצוהה

מסתודת עמו דל ולסלע מעור יוצר כלום עינים אל עלט ואל מעדליו חזקיס
מרב מעור ואזול פ' ק אמר דרך השלם כשיבדח ארס מפע אויבו ויבו
למצע מענו לא פחד אך מפע התפלת י' אפילו עלו ומבצרין מסער ומפחד
יעבר ויפחד עז ולא יאמין בחיים סלף ויסלק דברי עיקים אגלת ארס
וסלק דרבן ואיתגס סלק והעס וסלק בעזים יעדים בן נקדות
עניש עגן עות סלף סלח חטים מסלחה ומעמנה הוא הקמת עהנו
טחון טחיתה וזה וכן אמרו במענה נפה עהיא לעצמה את
הקמת וקולטת את הסלח סס קח לך סמים טלל לכל אלן הסמנה
זנוב ופורט אמר כן איל יחיה שש ושחלף ומלכנה סמים
לבונה זכה פ' בן סס שקרו כן איל יהיה כלל הסמים והדי זכר במחלה
קח לך סמים אבל לזל קבלו הלכה למעשה מסין י' א' אומליל סמנים
הין עתה לו למעה מסין ופ' הפסוק כן קח לך סמים עניה טלף ושחלף
חלכנה הדי סמים טל עלו ממנן אשר זכר עהיה הדי ולבונה זכה
זה י' וזל שעתמען הרבה בזה הלעון טאמ סס פלונ יפה לו סס פלונ דע
ועז אמרו לא נשאת סמא והיס פ' בוען ואמרו אין עורין דין וסמנן
רבעד יוס ואתער עזורט סס סמס ואין יעאין רחיה אחרת אלא לזע
מס סמים סמך מעשה את דין עליו וסמך דין על הקיר
הלוי סמכנ את ידיה סמך י' לכל העפלים יע סמך
הצור סמך לכן לא ירא וחמתי היא סמכתי וערקתי היא סמכתי
והטפל עליך שממתי מרחס מער יסמך איש עליו ויסמכנ העס על דברי
חזקיהו עגן המלח האלה והדומס להס המעשן ופ' יע סמך הער דל
יע עהוא סמך ושען עליך תעיע ויהיה בעלס כ' כ' טוח ויע עגן אחר
הרב איה העשן סמך מלק בצל על ידנעלם של סמכה תמחך והפעל הפב
המכונ באישות עגן המלח האלה הקרוב וסמכוב וזל שעתמען הרבה
כיה הלעון באומרס ערב ערב סמך לחטים וקולת זה הרבה מער
העגן הראשון טאמ כמו כן חזי דעלן קח סמיטא כלום משעגתי וסבר
עיה וזל ותיקונס סמכתי דל עיהו סמוכים וקרנבים לו לשלם וכן
רוח רביבה וסמכב עתהיה סמוכה וקרנבד ל' תמיד ועגן וסמכה
בסמכה והוא סמך בעין והוא הסמוכה העב שיטון עליו נענס מן הסמך
והוא סקראו לו דל אופקד וקורין לו בלעג קוט ודומה לו ברזל עז סקורין
לדבר העב וסמכה כמו טאמ סמיכה וקליעתה וקולת זה הרבה
הע עתה לבארן עז באונס העין בעה סמך סמל הקענה בה נקדות
תמונה כל חמו עניש הפסלים והמלילים ויתכך להיות עקר הטלה
עורת מן הערות או עס כלל לכל הערות אחר טאמ תמונה כל סמל סמך
ויצערה שמן פ' לסימן ולצבול לחטה סמך סמך מפחדך בער
חלק זמר והרז תמח אערת

לספותה והפעל או במלחמה ידך ונספה ויז נספה בלא משפט וכל הנספה יפול
 על מי שהציע זמנו למות לא ימות על מותו ולא יפול במדב עשה אספה יוס
 ביד עמול והפעל הכבד אספה של ימך דעת עניש ועבדן הדומים להם יענין
 ופי אספה של ימך דעת כל כל הרעות עצמולם אכלה בס אלא אנה רעה
 שלם שלא אביאנה עליהם ועל ספר אנה עצמה עולות כס ספר על עבתי כס
 ענה של על חרון אף יי למען ספת הרוב הרעע חושב בלבן להלך בערירות
 למען כתי יתרון ומספת לעצ הרוב והיא המהמנה על הצמאה ופיא הספט
 עצלית ידמה בעינו כי הדרך הישר להרנות הנפס המהמנה לאכול ולהתעג
 פילן ברבבים האסורים ויען מפרעים הרוב נפס העלית והוא רמז לעזיקים
 עמאה נפס המהמנה והוא רמז לרעעס כי היא עמאה לתאומ העולם תמיד
 והעבד נפס העלית היא דנה עתה פיק לה במה עיבדה מהעולם כעבדן
 עבד עזיק אוכל לעובד נפסו ובטן דעניס ותסר ופי הפסוק כי הרעע חושב
 לבן כי העליות רבים כעצו ובזכותם אנה ולא יענה העשש הזה נאלך בעריר
 ופי יונה פי למען ספות הרוב מהעבדן הראשון כלום למען עיראה הרעע
 עזיק עש הקעע ואין יתרון לעזיק על הרעע במענט אלה כי אין צמוד
 עניש ואנה עולם יהיה לו ופי היא דעת בעל הקדמות עמיס מאלינים
 בצמול ולא בעשע נקול העביא עלי בעל קו הדעת כמנ שאמ לא אבה יי סוף
 ויע מפרעי מהעבדן העע וכל הנספה יפול במדב כלום ל הנספה על בני
 העבד להיות נקול עמיהם במער יפל במדב בעלמל בעיר ופי כל הייעור
 עיר צידא יתקול במדב **ספח** ספחנ עא והפעל ונפסו על בית ישוב
 מהסתפח והכבד מספח חמתך ועל
 פועל חמת חרול ספחו כלום עמניהם לעמל במדבנות בין סתים ומת
 עניס הקבוק א והדבוק ואסיפת לבד אל דבר ואפסר ענזר חן
 ענה הזה ענת או ספחת מספחת היא כי היא החזית הלבנה הטוספת
 והמספחת יחד וקול פי כי לפיכך נקד ספחת לפי עיהא טפלה לבהדת
 ספחן ספחנ עא ומלעבדן הזה על ויקו למשפט והנה מספח
 כלום חן קיד עישא משפט העניס והעשוקים והנה חס להם מספח ונע
 עשע וקניתי להם עישן עקה והנה עקה עעשקים מה עשען עעשים להם
 והפעל הכבד ממנן וספח יי קדקד אעם עכמ בעין ועשות המספחות
 קדעתי את מספחותיכם חס כמ מטפחות וען כן לפי עיהן עבדות ונעמדות
 עמדי על הדאץ ומה עמא ועשות המספחות על רמז כל קדמה הוא מדב
 עשקים הידועאמס אפ ספית קציר העטף ספיתיה עפיתיה הוא הימח
 עמא כעל חריעה וזריעה ופי אפרס העטף ספיתיה כמן הפוך חן מטר
 עקה ופי ספח חסר עתה עקה אחרץ וזכר המיס בלעון ספיתיה רל העלה
 עמא עמא מי על העטף העלה **ספל** בספל אדירים עס בה נקדות
 עמא מיס סי מלא לקעו דמייא והנח חלמל מיס כלי ער עעשין

ובזמן זמן ועד נשתבש באות העין ש חבירהם הכתב בעין ופי כמו ח' כמע חרון
יעשה יסע ממע וטבר פי בערע סיר ואחשים על כל הצנים פ ואסע עמא מאיר
פ בחלק הדקדוק בעש הפעלם בבנין הקל כ בגין הקל והכבד מזה הפעל בודד
ואין עבר כמן עתה ר ינה והפעל הכבד שהוא עבר ממע ויעשהו ממקומן כ
הוא מהלוצץ בפלס יבשרע והוא כמט בעין ומה עסר ר ינה עסמא נפעל לא נראה
א כ לא ממע נפעל עבר כי אם בודד והלוצץ עמא אינן נעלמא נזכר
פועל כמון יסוע מצדן מעפטון היה יסער בפתח וההתפעל יענהע
עין מלך העפון והוא כמט בעין ספק סק רעל מן הדס אלר במק עומר
הסק מעיב וספונת בפתח ספונת כמק הסיפונת והמוזמרות
והסדרקות בתרע והלוצץ לאות הכפל ואפער למה עיהיה מהלוצנים ועגין
זהו עס כלל לכלי הייך אן לעאר כלל הבית לקטנים ולצנולס וכעוורר עשס כר
אחד הס פרט לכלים עהס עשניים בהכונת הבריס וית ספונת קולין ומרעס
מונקילום וכרה על עכמה ותולדה ועא וימר את סק העער הך הכפתור
ירעשו הספיס הסק הוא ממוזת העער אבל מעקנה הוא העליון ופת ר ינה
כ הסק הוא המעקוף ולא נראה ל כ אם הסע על המעקוף ועל עתה הממוזות
ותרע על עקפא ועל תדין ספיא וער אם היה המעקוף סק איך ינהו בלעון
רביס לעער אתר כמע עמא הך את הכפתור ירעשו הספיס ואין לעער אתר
כ אם מיעקוף אתר אבל יעלום הממוזות ולא מעמק מעקופיס כ אין מעקוף
בעער כ אם אתר ואפער ענקר כן לפי עהוא עקוף ונראה לפי עהוא עליון
נפול על פתח הבית ויריה על הסק על אחת מהממוזות ומה עמא בפתח
ספס את ספי וממוזתם אעל ממוזת הוא כפל רבר כמע עהוא מעגל כסרע
לכפול הדבר כב לעועת והוא עגין אתר ויונק לא הרעס ממוזתם מעגין ממוזת
צורע במתענהון ספיהון כ קבל ספי בית מקדש ובעניהון בסטר עמדה
היא באה במקום הבית והעל מה בממוזת עולר הבית וסמך סק אל הבית
הוא זר עער לקע הלעון כמו עמא ב בממוזת ונק אל ממוזת הבית ויע
אומרים כ כס ענקר לת' העשרים ספיס כן עקר האסקופא המתענה
סק והיא מק עמא ויריה על הסק וכן היא באה בסק הבית וכן במשס ספס
את ספי ונקר האסקופא כן לפי עהספיס סמוכס עליה ועא בחרת הסמטוף
לבית מלכי עג החסות אבר'צ'ר בלעג ועגן הוא עיהיה עגן אתר עס סק
הבית כ רדך הסק יכע הנכנס בבית והבית מקום החסות ספק
כבן זע מספין נסבן ומספוא לתמוריהס הוא עס כלל
הבית מעת לעשרים ועבולת עועל ועאר הדברים לבר מחבין ספק
ל כל עמאן לא יספדו ל כ אם עמס וספוד ואל מלך לספוד
הסחוד ולא תבכה והנפעל לא יספדו ולא יקברו והעס כמספד על הית
ובסמוך בפתח מספד בית האע עגש ילוע ספק ספחה בהסות וע
הן פולס עמל ואער הס פולס ינאס האק

ספר אומר למען תזכור ספרו עו לי וזוא נגבר פועלו אשר לא סופר להם את מספר
 חלום כלם ואלומים להם עבש ספור ופציה וזה הענן לעולם מהבבן הרבז היצו
 וזו עץ בזה הענן כי יספר עחקים בחכמה אז יונה פ' מעטן כתיבה
 אמול פ' ספר רץ עשואם כעין ספיר כמן עאמר ותחת רציו כמשעה לבנת
 ספיר וכן פ' מה הענן אז דאה ויספריה ואכתוב בספר בזה נקדות
 פ' התורה הזה אל יולע ספר בבא הספר הזה אליך לא ידעתי ספר
 ידעתי לקראו מספרך אשר עמבת וכל אמול ביקת בספרים וזה
 פ' המקנה וספר הצל עתה ימיה ובהא הנקבה הלא בספרתך בדון
 נביה הסופר ויקראו ספר המלך עדי ספרת אתה יספר בכתב עמים
 בן הטל והלומים להם ענן כתיבה ולמדס ספר ולעון בעלים יע מפריעים
 ל ספרת אתה יספר עמים בכתב מה ענן העץ ועבניהם קרובים
 כתיבה הספר הוא ספור הדברים ויע לתרץ זה ספר ועלדות ארס
 עון ספור ועא טפק ספיר לבנת הספיר ספיר גזרתס יע מפריעים עהיה
 בן היקרה עקורין לה בלע עפיה ואכ הוא אין הערך אליו במראה אליו
 קל עבולה כמן חמס ולמים בפז כי לא יערט האדם לעבת המראה אליו
 וזהס או בלובן ור אמעול פ' כי היא אבן ארומה יקרה כמו עתה בעורע
 והציון ר' עשיא ר' פ' כי הספיר לבן ואומ/ עהיה האבן עקורי בלע
 קרעול ובמדרט מעשה באהס אחד עהלק לקעת ספיר ברומי אמלע הוקח
 על מעט לברקו אקחת עתל על צב הסדן החל מכה עליו בפטיע ועבקע
 הסדן ועלוק הפטיע והספיר עמד במקומו **סקל** עדי מעל וסקלונ וסקלונ
 סבבים והפעל סקול וסקל והפעל הכב
 ואלת נגבר פועלו כי סל עבות וימאס ובה פק הענן סקל מאבן לפיכך
 הוא דבק בלם ויעקלו ויסקלו והוא חסר הדבק ופ' ויקקלו מאבנים
 ון ספרת האבנים ועקנת הסיס מהס ואמול כמ כל ענן אחד כי פ'
 וסקללו בנה על גר מאבנים אחר מעשה תפירה סביב וזה ויעקלו כמו
 וממא עהיה ענק בריל ופ' סקל מאבן עשו מסלה גבוהה מאבנים
 גבולות **סוד** כי כפרה סוררה סדר ישראן סורה ומורה אך סורדים
 עכמ עמיחה נאח סורדים לעכונ יה אלהים טלס סרי סורדים יסורו
 כי מעפט הריע לפלג או יהיה יסורו מעלי הענן ועבנם הענות והעמעת
 מהמעט ועב סרי דרבי סורר כי כפרה סוררה סר ונעק כי לבר מיה
 עמי הענן **סרב** כי סרבים וסלונים ממאנים וממרים וסרין וימאן וסריב
 מררי סרבן והלעון הזה ידוע בריל באמריס ולא יהא סרבן
 ענה ענה ונולת זה הרבה מאל **סרה** ואל יתעל בסרינע לבזו הסליוקת
 עמי סריבן אצבע בלע **סרה** לעפן סורחה יסרה על
 על ענותם סרוחי טבולס
 והמאר יהיה סרוח וסרוחיס
 והעס וסרו הערק בסעול ונן הכל היתרון ההתחלות

אדם למים כך רב שרירא זאון לו וכו' בספר אריריס בפילי זביריא ותרצס
השנים במזרחי יין לעתהין בפילי חמד ועצית קשרותו תרצו הונעלמי פיוול
על בני כוס פילי ספק חלקת מחוקק ספון פ' מקורה כלום עהיה חלק
מחוקק נפעל עהיה חבל בגל ומקרה כמען רוס
בן לעיס ערבאום מעבד לידן וכן ויספן את הבית גיס וספון בודד אדם
ועבס בזהיהס ספונס והעס על קילות הספון כלס עגן קרני הברזיס
ורסוס וקרעב לעגן זה ועפונ טמוט חול והוא כחל בעין עפונ כחל טמוט
אל ירטה הספינה ידוע ספק ספקו עלך כפיס ויספק את כפינ
ספקת על ירך עפק עינת כפימו והוא כחל בעין חמת
רעעס ספקס לל העס ית ספק הרעעס במקומס עניס עגן הכנת קד
אל כח או על ירך וספק מעבד בקיאו פעס בודד כלום יחלול לו ניהס
על יעני עז פל סיתך בעפק והוא כחל בעין וכך סת ר יונה אבר
ראיהו במקעט ספריס בסמך וכן ביניק יספק מלה העגן והוא כחל
בסמך ובמקעט ספריס ראיהו בעין אצל ראיהו המסדת על אס יספק
עמר עמרונ יעפק ב חסדים וכחל בעין יעפק עלימו ודין נחל מלג
וכחל סמך ביניק יספוק ועגין מעגן הפסק עהיה ל והנרצ הנסון הזה
ברזל ועל אט עתידיס לכת עגן זה באות עין ופ' הפסוק פן שלכך
ויהדפך שס עפוק הממון עלך כלום שלא יעשך הממון והוא עמל אחר כן ויה
סופר אל יטך וכן ביניק יספק לל ספיק דבריו ויהב אותס ביניק שלא יתבייט
ממון והוא עמל אל אחר כן וירב אמרו לאל זה יונה הכניס בעגן הראשון
ש עסי מעט וכן מעגן הספוק הפעל הכבד ובילי נבריס יספיקו והוא
כחל בעין כלום שרי להס במחעבות ובענות הנבריס ניטחו לודי העס
יה ומרחיו ודג עמיד לבארן על באות העין ספר אמרין לן ספר
את העס וספרת לה וספרת לך עבעה עבעות תס ספר
לך איה סופר איה עוקל איה סופר את המעזלים כלום עתהיה וספרת
עדין אעפ שפד בא המלך המעיה עדין הנה לבר אימה ממלכ האומות
עהיו סופרים וסוקלים את הקסד עהיו לוקחים ממ ש מישראל ספר
מזליה והנעל לא יספרו ולא ימך מרוב והעס בעגן המקור ומספר
את רובע ישראל כלום ולספר את רובע ישראל כי הוא קמון נאיש סמון
ועל מלת את מדיה עליו עמיט סמך אכ הנבול בו עיהיס עס במקום מקור
כחל עמבע והמאר כי לא ידעני ספרות והוא תאר לעדיקתך
והעונעך עמבער אמר לא ידעני עיכולו להיות ספרות אוידיה עס
סחורה כפול בעורה כלום לא ידעני גליס מספריס עגן חל והדומיס
להס מנין ובא פעל הכבד מזה העגן אספר כל עמתי פ' אמנה
כל עמתי פ' אמנה כל עמתי מרב כחילות בעפת ספרת

התא והלמד והם הסלים צאיהם בוצע בזה **סלעם** ואת הסלעם הוא אחל ממינ
 ארבה והוא האעון צילול ויעלו בצחית
סמדר והצפנס סמדר פתח הסמדר הסמדר הוא הענבים הדקים לאחר
 לפיתחן מיר וצנכרים / הענבים אבל אינם צמורים עיין ובעהם צמורים
 הם כפול הלפן קודם בעולם קראו בוסר ולאחר בעולם קראו ענבים **סען**
 חזק בסעניו בסעפיו **ספיר** הנפיר וקטקעת ארילול אלו הם
 קטקעתין הקבועים בן ספירין הפורח בהן **ספרד** עלות ירושלים
 עיר בספרד היא אספנייה **סנוד** הם בסנקרים הוא חשיכות
 יענים **סרעף** ומרבינה סרעפותיו כמען צעפותיו **סרפד**
 הסרפד הוא מיין עמח מהצמחים פחות וצירוע

נשלמה אות הסנדך ואחל אות העין עב ועב ע

ען על פני האולם ועלעת הבית והעבים מפני הצעות הבית דמה
 עב או יהיה מנתי העין וערעו עב ניהיה מעקל עבים לוליס
 הנתו בלעז בהרבה מקומות ארילול הנמא עלות הבית אלו המלטפין
 אלו המרענות ופי מלטפין ש החורים עמנח אדם בקיר מקום העל
 כמען עמח במקן אחר ואע דמנח בהו המלטא בענח לפי מפייע
 מנח אשיותא פי אעפ עמנח בו החורים מקום העות הקורות אינה
 עיטל עמ לפי העות מקום הקורות עמס יתפיים עמי ופרעלי חלק
 עמא ידענע הכותל בעת שיעשו בו החורים וינחו בהן סמר או עץ
 רמעי הקורות וכן ראה הנביא שהיו הצלעת והם העלים בקירות
 וינעמים חונח לקבל עליהם רמעי הקורות עמא יהיו החורים בקירות הבית
 עמא אלו המרענות פי הקורות הצולות קראו מרענות וכן אמר של מריץ
 עמא בבירה **ענד** ועבד הלוי עבדו את קדר לעמר ועבדוס ועט אומס
 לא העבדו בו עבדות עבד ועבדו בו ציס רביס
 עמא ויעפין למי אמר אעבד פן העבדו לעבדים בעבדה אשר העבד
 הלא ברחל עבדתי עמך והחזיר עבד אנ ארני בג עקלו יבד
 עבדים יהיה לאמיו ונהיה אנתן וארמתיך עבדים אפרעה פי כ הארמה עבד
 אעבדתיך לא עבדתיך אלהיך ובענן עבדת הארמה ועבדות למס הארמה
 ארמה הלעון הזה פעל הקל בו קפל על העבד ועל העבד אלא ציש
 ביניהם כי העבד קעור עס בית כמו לא העבד בו אכ האמר א
 עבד אותי ומאמ על האדון עבד בו ודעמ אונק בו עבדוס ועט
 עמא פמן ועבדו במ לפיכך תירצ ופלתון בהון ויש לפרעו כמוצמנ
 עבדוס על ישראל ועט אומס על מצרים והנפעל אשר לא יעבד בו ולא

וסדווחים על עשונתם עהם סדווחים עוקדיים על עשונתם ממיד ומחשעט מהחעלי
ומחשעלין אן פ' בצדים סדווחים על עשונתם ופ' סדווחים טבולים כמבין בערע
לבד ועל שרחה חכמתם עין הפעל בקמץ חטף ופ' נפסדה ונבאעה
ובלעון רלל טפה סדווחה כרץ ובעינ הסדנים וסרנ פלעתיים עננים
ערים ועל וסרנ נחשת הם הלחנה והנא הפוך דומה ללעון המענה
מסדכין בגסדין וכן אמר התרע וסדין דנחש **סרם** ואל יאמ סדריים
עבר מלך הלע אינ סריים עבעת הסדריים וסדריים המלך
ומא סריים פרעה הם המסורקים וידוע הוא ופוטף סריים פרעה
היה סריים בעס לא סריים הנב לפיכך היתה לו אעה ניס סריים צעניע
צר וממט והיו סריים צהיל מלך צבל וכת' והון רבבין וכן סרע
אנקילוק על ענ סריים על הרין רבבליה **סרף** נעמא דנדו ומסרפא
הוא אתי אמו כי דנדו הוא אתי אבין ניס מפרעים אונט מענן
צרפה לומ מי עעורפן להוציא עצמים מן הבית וית נילינה קריביה
הן יחידא **סרג** כי הנה הסתן עבר הוא החורף וסרע קיין ומרף
קילטא וסתוא **סרם** סתם מי ציחון עתם תפילה והוא
הטו בעין ל מענ מים הסתמ אסתם את מימי העינים
ל סתם לא עממק סתמים ותממים והטפעל כי החלן הפרונים
להסתם והרבר סתמם פלעתיים ענן הסתמה דוע **סתר** שתר
דרכי ומפטיך אסתר הנעמרים וסנסתרים מפטיך העשורות
(וי) אס יסתר אינ במסתריום ואין נסתר מחמתל ומענן זה ניסתר
להם טחוריים ואעפ עהוא דמל צעין הפל ענן עני ופ' כי הין הטחוריים
חכמים להם מבפנים והרבר יסתרנ בסתר אהל ניסתר פנים ומי
יעורק אסתירה פני מהם ניסתריום ין באעפתן הסתירנ אסתיר עשה
המ אסתיר וטמתיכס הסתירן הסתירן פנים מכס מעמע הוא נע
לענן פעלים והרבר הלע סתרי נחיים מאהבה מסתרת ופ'
הפסוק בערע ימ וההתפעל הוא דור מסתתר עמט ובינת נבוכו
מסתתר והעס אנה סתר לי הן סתר אמן בה נקדו בסתר המלכה
בסתר רעש עין פ' כענן ויען ין את איוב מן הסערה בסתר אלה
נבוא הנקבה יהעליכס סתרה ובתוספת מס יארנב במסתר במסתר
הרע עק ומא ובמסתר פנים ממט ומא למתסה ולמסתר וסתר מים
יעטפו פ' ובסס מים עטפו או היה סתר סמך למים והיה פ' מענן
זנטימאן בן רלל באמדם בסותר את ערליו ואחרים רבים בצברייהם
צנה הינני **נאך** הם בנ' צבוע אנתיות **סנסך** וסנסכתי
במערים ואת אויבין סנסך עננים צבול **סלב** כנע על סלוליה
כי יונה כמן זלזיה ועל דוקת די המלה מענן

כוחות הברית אשר בין דתרי הבהמה או העוף העיוט כי להן יצטוו אותו ויעברו
 בעלי הברית בין הבעלים וכן אמר צביות אברהם ענה של העם ית אשר עבר
 בין הגזרים האלה וכן ויעברו בין צמחין אפיכך אמר לעברך צביות נאמן
 לעבור על בריתו כי דל שיטוע ויעגב הברית ויעבור עליו טאלו אמר העל
 צביותו וכן גם עברו את צביותי פ' מעל צביותי ואמתן להם יעברו
 ואמתן להם החוקים והמעות והם יעברו מעליהם וינחוס ומים לא יעברו
 פיו לא יעברו על מאמרו אלא כמנ עצה כן יעשו זמות כל יעברו פ' מחשב
 לא יעבור פ' אלא כפי כן מחשב כי אינו אחר צפה נאחר בלב וטאמרי
 לא מעבור פ' לא מעבר צביותך והפעל הכבד העביר אותנו לעלים
 וצא למה העצמת העביר שלא כמנהג כי הוא נקודה בערי והעין צעור
 ופתח וטבר זכרקהו בתלת הדקדוק ויקחם ויעבירם את הנחל והעצרת
 עופר כרועה מעבירים של י' פ' מעבירים אותם מלבוא לבית המקדש
 לזבח ויע מפריעים אותן כמן ויעבירו קול במחנה כלום אני שומע כי עש
 י' מעבירים קול עליכם עאתם חוטאים ומרענים עליכם והעבירתי את
 אביך פ' מעביר אותך אל אויביך והוא ירה החז לעבירן והעביר
 העבר או מקום המטלה והעביר כן באע והעביר במלבן פ' העבירם
 וערסם במלבן והוא מקום ערפת הלבינים והעם ומערה העברה ועביר
 את בית בן המלך ויע מפריעים העברה תאר לספינה קטנה המעברת
 ענעברין זה את דתב הנהר נמא מעבר יבק וזהו הנקבה עבר
 מעברה והקבוצ על המעברות צעור והמעברות נמשעו בקמץ ועל דרך
 העצמה עבר לסוחר לפי שהכסף פעמים לוקח אותו הסוחר ולקמים עת
 אותן טאלו הוא עבר ממיל ליד הסוחר וכבר עברו י' פ' עבר עליו היין
 והעבירן או עבר אותן כלום עהיה יתר חזק ממטן יאל ויעברו את
 הכנעני כלום ערץ ממטן ועברו וכן גם עברו דברי רע יומי עלו הנהר
 למה עשאו רעים אחריים עברי אנבי ממעפחת עבר מעבר הנהר זה
 נקדוה מדי הנהר איש אל עבר פנו כלום היע שכעז פנו איש לעברו
 העל איש למדן מכל עבריו מכל עדין אתם תהיו לעבר אחד ג' ע אחד
 והאיר אל עבר פנה פ' עיהיו פי ענת הערות עבראע הקנים היועאים
 מוציה מסביב כלפי האמעע עיהיה אור הערות על עי פנ הקנה האמעע
 עהוא צוק המקרה ועא ויעבר צדוקות זהב ניצריח ומרצ לעברי
 מעבר ועא עבר מתעבר וכסיל מתעבר ובוטח מתעברו חוטא נפעו
 מתעבר בו ובחולתו התעבר התעברת עם מטיחך ויתעבר י' ב'
 עברה ונש את דור עברתו יוס עברות יבא ותשא בעברות
 פ' פ' פ' הפך עברות אפק בסעול לבן עתל ולבן אער
 ענש הקנה והלדון ויאלו מעבור הארץ מלצג הארץ
 ע' ע' ע' ויתכן לם כי אער הוא מענה עברה קרא עברו ואער

יחיד מלך לאלהי עבד . להחזיקת שבת האדמה בן יקרא עבד בן והוא עבד
וכי עבדות ונדרש . או פ' למה לעדה בעבור . ופ' מפיל המלך מינו עבד
אין בעבור הטלה עממט . ע' ל מה שרתן וימכיל לחיילותו . וזה הפ' הוא הנבון
והפעל הטוב . והעבדותך את אנוכי . ויעבדו מעשים . לא העבדותך במעשה
לא היחזיק לעבד לפני במעשה . ואלא נכח פועל מהדגש . ומהעבדות
הקטה אשר עבד בק . אשר לא עבד בה . עגן הם עמוס לבנ ארס לעבוד
אלהות ועבודת האדמה . לרב ערך הארס אל האדמה נעציק עיהיה
מתעסק בה תמיד הוא אליה לעבד לפני ארסו . נקד תמנות האדמה
על עס העבודה שעבדין אותה . ועבדה רבה . לכן יכיר מעבדיהם פירוט
העשיהם . חסדו מעשה . עבדא . וכן בלא חס העספת . ויעבדיהם ביד
האלהים . מעשיהם . וכן ועבדו רבת . ומעשה . וכן ובעו עבדי פעלים
מדיקות . וכן ולעבד עבדתו . ובריה עבודתו . וכן ועבדת העדקה העקרת
ובטח עש עש . עבד עבית עשית . קטנ עבה . לעון עב . ידוע ברזק
במעשה האדמה . יקס המלך . כלום בעבד האדמה יקס . כי מרב
כל הנחשת ומעול הכלים לא הספיקו לו כורים . ולא ימנן התעשם בבגדים
ויקס בעבד האדמה . כלום שחפרו באדמה בען כורים . ור' ינה פירעו
זעמה כורים מהמטות עבדומר ומן העב עבן . וזו היא דעת המתרגם
זתבן וצ' יעמא והוא עפר אלוה וירוק עקורין לו בלעג ארזיא וישו ממט
הכורים להתיר בהם המתכות . ויתכן לפרש מזה הענין ומה העורע בעב
הענין קמאן למח בפלג ע' מן עה . לן מן קנה . ואלו היה מנתי הענין היה
קמין ולא שמה מפיל בסמילות כמו כעב טל כעב סלקנוש עהס קמכס
בסמילות . ופ' בעבד הענין . וכן בעבד וצ' מענו . בעבד האדמה . עס בעב
עבד עב . ור' ינה לא זכ' אלו הענים . ובעבד וצ' מענו . אין ספק כי היה ר'
לכורו הנה . ואולי הוא עבד הכותב . ויש מקרעים מזה . בלא בעבדים
כלום בייעים העבים והמקעבים להמיר עס . עבד לעבט עבטו . ינאי
אליך את העבט . הוא רב עהו תפנע ומעב
המעטון והו לעבט עבטו . לתפנע מעפונן . ומה עבד . ולא יעבטון ארמוס
כלום לא יעבדו בארמוס כי במהרה ירוען . מאמר אמ' עבדית ירוען
ופת' ולא מעבדין ארחההון . ניש מקרעים . ולא יעונו . וכן בלעון ערב
והעבט מעבטיטן הלנה תלונ' די מחסורו . לפי עכהלואה על המעטון עקרה
העבטה . וכן אמ' התרג' אונפה מעופינה . וכן והעבטת וצ' רבים ופלו
ואתה לא מעבט . לא הלנה . ואסער להיות מנה . ומכביר עליו עבטיט . בפלו
סצ'יה . לן רבן ממען . נכבד עה בעורע טיט . כי היא מלה מרעב
עבד והוא עבד לפניהם . ועבדת בארין מעשים . ויעבד עלימה . פ' ויש
יש מה עיעב . ומאלי מעפטי . עבד . לעבדן עבדיה לפי

המלה כי שרעה יען כמו צטחה מן דלל הדבה בזה העורץ כמו צאמ עונה
 אנה שינעבת בלא בעל וכן אמר ובלבד שלא ישהא העונה צבהן ל יום בלומ
 שלא ישהא אותה הצהמה אנת באחרונה ל יום וכן אמר חכר את הנע ואת
 העצין והנמא ל חייא אלו עונתן שלה וכן הוא אמר להן תעשינה והם
 המקורחים הצולוים שקוריים אותן בחבלים ומעליכים אותן בים להינמי
 הספינה והן שקורין להם בלעז אנקורע והרצ וסצרו של מסוב ויתעעצין
 בבית עונה ולאשר בחקך העו ולה עונתן ופבתי כלאים החבאו וצבתי
 סורין ענהון וחסרה ען העורץ לפי צאם היתה ען העורץ נכפלת עין
 הדבלה והיין אמרה תעשינה היה כבד על העונן ולאסרון ען העורץ היתה
 ען הדבלה ואניה להרצ ובא העל המורה הרצ כמו צבא צב במקומות
 רבים ולפיכך הציל תקוה בער כמו שהיה צב אם היה עולם העענה
 ואם היה עולם עב היתה תקוה סעול כמו עין תעשינה והלומים לו ויד
 עעל סביב האר בפלס ארום עקוב מרבעת לא עולות והעם
 אמר עורב יעב במעל והוא מקום המחנה ובתוספת הא ויבא המעלה
 הן לפי שהמחנה יתן בן סביב ער מעל עריק פלס מעל הצל
 ען רשת ליל מעל והקבוץ יתכן במעל עריק ובלעזן עקיצ וטולס
 העעלונם ענן אלו הדרך והמסלה עעל וכומז חול האלנים וכן עמר
 עעלים על אונקל על בן בקר בה תקדו עליה מעלמת ה עעלול ויין
 אומ כמ עונש ענים כי בתי ענים תקרא פרה עעלים יתקון לעלות בית
 און פלס ענים ידוע עליה חרעה עעלות על פי פיינה על עעלות ע
 אונק עליה ענים ידוע עקר העעלה כן לפי צהיז עולה עעם עמה
 עעל לאביון ה לאבה זכן בליל לא ימוט מפני עומת עעם
 פסוס עעל ותר וסלס ועער אמר בן הרצוס וסעניסא היין
 סענית הנזכרת בליל אימת סענית על העער ופי רב הא"ל כטאק
 בעעבי והוא שקורין לו בלעז איהונגיא ויע מפרשים כי עער הוא עק
 עמסעעק כלעזן בעל ארס כעמלמרים אומו צייט בלעז ע עעב הרונה
 עק אשר אם הביאוקס ע יבא נורה עק המלה הזאת כערתבא
 על פלע עעב או עתיד תבא בדרך קעדה בחסרון אשר כי אין קער המלה
 כי אם עס העס או המלה ועב עב רל ע אשר עב ע יבא ע אשר
 יבא ע יעמ קנעס ע אשר יעמ ומדיו ועל תעודו ועל חרבן ועל
 עעמו ועיס ע נפח תצע עיק ותבהל עיק תאמה על סיפוח היוס
 בוא אילך מערימה ע הצבול עמחוק עעקה צלולה ומרה ע מאד
 ערה יפה ע מאד ויחלו ע בעז ע לא עומת מלה ע לעמים הציעבא
 מאך ע הים ולא עב והורכבה נו המלה עש הן והנה נעקרה ההא ונע
 אשר עען לא היה אשר המה חיים ענה הדלת כעעל והראוי ע הן ע
 ויבא בתוספת יד ואחר יתן עי אוב פלס בעעני הזה ידוע וכן אפי

הוא מענה הבאה יקרא תבואה והאזול בתוך חבור הקט מענין זה ועבט
עבדיו יכלה אמר בראש הפסוק קורע שלה יקטר און ועבט הוא העבט שחובטין
בן אמת התבואה אמר כי יכלה העבט קורע שיצא מקצתו תבואה ואולם ביעבור
זאת בצלל סך וכך בעבור דוד עבדך בצלל דוד בעבור טמאה תחבל בצלל
אטמאה תחבל בעבור ישמרו חוקיו בעבור שישמרו ואביון בעבור שלים
ימרו האביון בצלל שלים שיקחו עליו ואיננו נכון להסתמש בן מבלי היות
כמו שעשין מקצת הפייטין בעבור הילך חן עמל ותבדך וקספה בן שלד
אמר עפ' ז' סן בעבור כי לבעבור שנת אמתם והכפל לעספת צאור סע
בית צבור וכותב בן חנה עורו עבר זה הלען דוע בלילול פרה מעשרת
וכינעא בלה ואתמילא בלה הלען הרבה וסת אזול בנה ועבדו לא סן בדי
כי בדין הם בנן ואם לא סן כי אינם בנים בנן כי סמורים הם ואלו ה"ה
הסתכל בהריון עפיה מלול אביהם לא היה מתבואה עבט פרודות
כמו עפסו פ' נעפסו גרבי הדוע תחת מערפותיהם וענן העפול
דוע בליל הפת עעפעה עבד וענק עת עבות תאר עמ עקוב הל
ועל עת עבות אלה עבדה בבלם עקבה מלדס מן עקוב
הלב אימה מן איוס וקרא והקבוצ ויתן עמדת אל בין עבותים עני
מענין מעשה עבות שמתא צילן מה שנעשה מן החבל הוא התקרא זכיר
סן העלים כשהם רבים בקנה אחד קראו עבות כמו עפ' היל כנה קדית
עבות כשההדס טרפי בקנה אחד או יותר והענק הוא לעלים כמ
החוטים העלים אחד מעשה הציל בחבל וכן בליל למען על ענין עבות
עליו ציל ועני צלע ענק למן החוטים העלים לענק והציל הוא העבות
כמו שאמר צילים מעשה שרשרות לפיכך אמר צילים מעשה לק ובעבות
העלה ותחבל העלה והקבוצ בלען זכרים עבותים חרעיס ובלען
קבות עת העבותות הקוב בעבותות אלה והפעל הלוע מלה
והציל דובר הות נפשו הוא ויעבדה כלום בין עלותם הער והעופט והציל
ישו היות והערק כמו עבות כלום יחזקוה עב שיצאו הצלה לעמס
אזול פ' כי לען עבות חבל לע מיתרים או רעשת טרעא בלען לפיכך
אמר ויעבדה פ' ויעלמה כי הם בפסוק הער העופט והציל ולפיכך אזול
עבות ההדס ילין בקן אחת כי עבות לען עלה הוא עקב וכל מעל
עבה ומעחת עבדה כי עבים בפיהם המה עש
כעיר עבים ומעב על מאהביה עניש האהבה ולכרי חטק במינים
ושב ועבבו לקול בוכים ויה מה כעיר עבים כזמר אבובין והני
פלי מכלי העון ופי כי עבים בפיהם המה עשעים מלמים בפיהם
ובביבדיהם כי לכרי חטק הם להם רבדך ולא סן לבס ויה לען לע ומע
ארי מועבא כמקמהון מען עבדין עקב להק מעעיע בפלס אשר ויה
תעויה וענין התאחרת והתעבבה והנכון בענין

העדות ערות לאסוף מזמור כלום פאר וחמלה הוא לאסוף זה המזמור והעם בבי
אחד ועב ערין לעזון עמון ותבא בעש ערמים כלום שהנעת לזמן השי והקטנט
ושא לא שיה שיו עמל ותדא אשר עבר בין הצדדים האלה לשה בין פלגא האיל
הפעל הכב מעשה בן ביום קרה מסד ומעביר הכבץ ביום קרה ועא במת
ריסן ערין לבלוס פיו המעביע בטוב עיק פין ערין ויהשטן בטובך הצדור
תעטען והעס היתה לי ערנה תעטען והוא ימי הבחירות ובלא הא התנה
בן בערן כל עש ערן בה עקלו ור מהס בן עקלו עחס עס ער וכתבטס בחלק
היקלוק מלא כרעו מערני המלביעס ענ עש ערניס אמ עהוא חסר כלום
המלביעס ענ ומאכילס ערניס וכלי ומוכל לכן הפעקין ור ינה פ המלביעס
ענ בימי ערניס ולפי דעת כי אין לשעת על הסעב ואמ ערניס על הלבוס כי
כמו עהמאכל הטוב ערן לעפ כן הלבוס הטא וכל לבב המהנע הצנה יקרא ערן
ועס התאר עמע עא זאת ערנה והעס בתוספת מס ויהן מערניס לעשק
והוא יתן מערני מלך וילך אליו אצ מערעת פ במערת כלום בעמחה
תעטען הלק אליו כי בתר מותו מחיין ויש מפרעים מערעת קעוריס וכן
תקער מערעת כימה קער כימה על הפירות ופ עהלק אליו אצ בתקעוריס
עלולעלות עהיה בהן ונכון הוא זה הפירוש וכן בריל זה הלעון בעבן קעורה
לכן עהתדי ראעי מערניס עהס כעריס ור ינה פ עיחסהו על העעלות
לב תעטענתיו ועדל מלכות ערין וקרח הערף העודפים על הלניס
חכ הירינה העודפת והכבץ לא הערף המרצה עכש עבן ירון
ערך איץ לא עשר לא חסר ולא עסקד אחת מהנה לא עדרה ומה
האמת עערת לא ישרו לבב כלס והדומיס להס עבן חסרון ועא
עודרי מערכיו בלבב עלס פ ערכי וכן אמ בפסוק עלמשה ערכי מערה
ווער בלא לב ולב פ אילו היה עיק אשריל מלחמה כעב אויב דוד בלא לב
לב כלום כי לא היו להס בלבבות כי אם לב אחד עלס דוד ועדריס לאורות
פ מערכות אבוסיס ומזה עקראו מערכות העון ערריס ער ער לבן בה
נקלות ויעתלו ערריס עס ערדי העון עעמ ופא לא ימר ולא ער אמר
במעמד ישרון ענן אלו ענן חפירה בעבדת הכרמיס ובריל ערור עמי
ואעיר עמך אין עדרין עס הצני בבלאים ופ וכל ההריס במעמד ישרון
הל ההריס אשר לא עברו ויחפרו לא תבא עמה יראת עמיד נעית כי הכרס
העבד לא ע ילו בן קוניס ואמ ההריס הל עלא יחפרו עס מק האויב ויולו ועבד
הכרמיס עבהריס ואחר עיהין עעבדיס לא ילו קוניס אך יהין למעלה עור ומרמס
יה עירע עס עלא יולו למת ולרעת בערות מתע האויב ערין ופול וערניס
עיר ערניס ידוע לש"ס בלע ערין תעצנה לעניהס הנכון
ועה בלע העק כי הנפרד בן תעע אומה ובא הענ תמולת
וע ניץ מי עאמ כי על דרך זה בא כי תקראנה מלחמה כי היה ראוי תקראנה
תקראנה על הער כלום כי תקרא מלחמה על הער ויש אפריע תעצנה ער

אם יכפר השן הנה לכם ש תמונתן סוף כי
המיתה והיה להם
חולל העם אין כח בתשוב
אחד או חרין אחד המיתה וכן אמר ר' לל כל שיש בידו
למלות לא ביוסא כעודים לכפר ולא ביסודים אמר אל כלם תליין ומתה ממריקת
עטמה אם יכפר השן הזה לכם ש תמונתן ש הצבול שלחוק פ' ש הצבול שיהיו
עם האויבים צאלו מסדו אותך בידם ואתה היית בטח בהם ור' יונה פ' כלו מן
כלום שלחוק לצבולך ומחונק ויט בעגין שר' הלא זה דבר ש היותי כמון
בעוד היותי וכן ש התמהמהם ש זה מרוב בעד זה מרוב ויט בעגין
על אשר ש מדבא ובתוספת בית בעש השלח יפלו ויסדר יט בעגין עליו
בעדה ובעש בגיה צמר בעש צמר חסדו עלי כי בעש אשה זונה השתירו
בעש וכפר בעדו לא תציע ותקדים בעשין הדעה אין היור לרבני כי אין
רבו בזו המלה אבל היא עספת פור שר' אובד יט הטוב יכפר בעש הנות
דבק ש הפסוק הבא אחריו כי לבבו הכין לרוץ האלהים והוא עגול פ' כי
אינו דבק וכל לבבו הכין הוא אומר על חזקיהו ופ' יכפר בעש בעש
אזה שאם הפסח בטמאה ולא יתכן לומר המלות האלה בעגין הזה מכלי הבית
ויט בעגין מן כמון בעש החלונים יבאו בעגב ויפלו אחריהו בעש העבבה
ויטקא אבימלך מלך פלשתים בעש החלון ובעשה עליו המס מבעש למען
ויט מפרעים אומן מבפנים ויט כמון למד העמוס היה בעש מערות ש שלם
אמר כי עפל ובחן עהם בגנים צבהים חרבן ויעבו למערות ויט כמון דבר
האזינה שר' פ' דברי ושרי הם אהבונן פ' דברים ויתכן עהם שון שר' יו
לבום עפ' פיו ולפיכך יקראו הדברים כן ואפער עהם עורש אמר ור' יונה
פ' בעגין אלי טום האזינה אלי וכן אמר כמהו ער'ק תאזנה ושם עוכן על
בטחו ביי שר' עש שמרת אשר ואלו אשר הזכור עלן מכי עש ש שלם
עש וצבול לשלם ועש כלם עבים עולם ועד נוסס בעודע עש ושם יאכל
עש אז חלק ש עלו ון החבור מסמרת שמו והעגן עש עלו כמו עמס
ירח ועגן עלו ותדע עלו עיאה ועוד נזכר בעודע עש כי הוא בעודע עש
העגון ושם וצבול עש פ' בצר סמרטוטם ובלאות וכן ציול המעמדת
בעשם ועל אם המעמדת בעש שר' הם הם תקונה וענותיה ועל אמרו
עש עהם עגן תחת הר ושמע עלו דס פ' סמרטוט על צב עהאשה מקעמדת
בן ובדקת עשה בן אם תראה עלו דס ויט מפרעים מתרעס ספחת ער'יא
והוא על והבצ המועס עלו הוא שמוס ויתכן וס זה ערעו עלו ועשם
בפלו ופטורי צנים או יהיה ערעו ערד ערד יתס ואלמנה ערד
מעדר עגים ונתעלד אעפ שאמת
מביאים אותם ברפוליס
אפער שיהיו מעולי העין ועשם עגן תקומה והתדולמות והביא דאיה
להם אמול מהערב אשרולי ערדנ' לסמכט ערד ועיית עש ותעש
נמיה על תעש תפיק והינעו ממך ואעשך
הרבי יהיה תמו קטן תחת פתח גדול והעם ויתכן עליו את הכניס

עדים מדברים עמו הק בשלתי שיש עמכם כי כל ענין נשמה ב' כל זמן אה שמה ב' שם ועל כל ימי התמדת העולם סמוכים ועל לשלם להצמח ער ער ועל לשלם צוכן ער ומהענין הזה תאר ועל בעתה שזמן סלה כלום קיים תמיד ונצחי ועל כל ימי הארץ לא אנוסיך ער לכל את הארמה ולא אנוסיך ער לחכות את כרתי לא יאמר לך ער ולא יהיה ער המים כל אלו הן לא מה לשלם וכן ער הלוחך סלה לשלם ויש לזמן מעט כמו ועמלו לא יכור ער איך הן לשלם אלא כל זמן ענין כן וכן לא יספך עוד צדוקי אדם לבא בארץ ישראל באותו זמן וכן כ' כל ענין נשמה ב' כל זמן המועט הזה ענפי ב' ויש בענין יותר ויש נשמה ב' ער והדומים לו רבים וכן יבדק על עמרו ער ויש בענין ענין הן ענין היום גדול ער אנוסיך באהלים וישבה ירושלים ער תחיה והדומים להם יש לפרש כן כמו חללים שוכני קבר אשר לא זכרם ער כלום ערין לא זכרם זה לאות עיבא מועד עיזרון בן הדומים ויתכן לפרש באלה ערין לחזיק בתוכניתך ופ' בתמיהה ערין אתה מחזיק בתוכניתך וכן ועוד לחזיק בס' ויש בענין מקודם זמן מעודק ער היום הזה מזמן ליתכן דובר ואני ראוייה כיבה הזאת ידעת מני ער והדומים להם יצא עליה ועתי המלכה על עת רבים עתה הזה העורף ועל דעת עתה מעורף עתה מעורף עת ואחזל בת עס עש המרדות מעשות לא יוכל לתקן והנפעל הזה העורף עשות אחרות ער מאד ועשה לב ויתכן להיות עשות המרדות מזה והוא לנקדה שהפכה היא לטו מפני הסמיכות והעייכע לזה מלה בן עמאקהו כדרך הסמוכים עתה נקוד סגול ואחזל ער עשות מעורף עת ואחזל הוא נפעל ובר אולי מעט בן עקוד בעי' והפעל הרב אשר עשה עבדך העוין הדעען העוה עמו אשר בהעוהו וכבד אחר ועוה פניה והעם עה עה אסימנה ועס על מעקל אחר ען בפלס צאון מן צאה עאון מן צאה ואעפ' עון המעק עזרת והקבוצ עניס אס עניק ען בטן ושניק צדור יצאון וקבוצ העקבות כמה ל' עיקר המטאות וענין כלס ענין עוה וידוע הוא ויש ען עעניק עונס הען במגדול עני מנצוא רל צדור הוא עניס מנצוא אוחו ומסבלו כי לא שלם ען האמר רל לא הציע זמן עניס האמר להויעס מארעם ער כלות ה' ענה על דרך עתה ער כי ברעשת הציס האלה ין אלהיק מוריעס מפניך והזכיר האמר כי הוא הצדור עבד אמות כמו עמא העביא ואנכי העמדת את האמר מפניס ע' וכן תנה ען על עניס תנה עני על עניס ומה העורף והענין ער רוח עניס והוא עפור הפא עקל עולס נהל עתי פרות עות והענין והבקר עות על נקודת המניקות כן על עס בניהס עתה שלים וכן העניס בבני אדם יאון כן על ימים ונקן התעסז אשה עולה ובהראות ען הפעל יאלחו כענין עס עיליס מאמל ב' וענין להיות מעקר זה ומענין זה ער בנין מרוב

השם ופ' תעבינה על אפי'ת השנה לא על אפי'ת פ' מיבאים ענפי הפקר ומדליקין
אונן מופין בדין היה ענה בל' הפוכה פ' השנה האפ'יה על הצמחים כשא'נה
הפכה א'נה אפ'יה אלא מצ' איד ואינה ראויה לאכל פ' הים אפרים עתה נמחה
בעצמו ולא היה מהפך אותה ומתבונן בה אם היא בלונה ועצת עשורים שנת
רצפס פ' שנה אפ'יה בצמחים ומא' אם יס'ל מש' וענש ידוע ופ' מעגן זה
לעב' מש' ועל דעתו שהוא לע' ודברים בטלים ובדל' אבא שאול אומר ית'
הרובה את העם באומותיו תנ' בבלולין ובלאון עמ' ל'ל אם מוכר את העם
בבבולין אפ'יו לערך ופטעון עמ' ל'ל בלאון לע' ודברים בטלים אפ' בירושלם
על זה אומר אבא שאול עמ' לו חלק לעש' סבא ערך חבל רעעם עקונ' פ'
זלונ' ובזונ' והעם יאכל ע' א' חלק ע'
עמ' ירח ל'ס קומי לע' ואעפ' עהביאונס בצורש ע' סכסון עהס מזה
העורש אחר עמסוט עקונ' וע' העדות' בכס ה'ס הע' העד' ב'ג'
הא'ס ויעדוהו לאמר פ' יעדוב' וטלא נכר פושלו והוש' בבעלו ע' י'
כס וע' מעיחו ואנ' היודע וע' תחד' ע'יך פ' עעך שיעלו כ' מאת'
הס ל' ויש מפרשין אות' מתד' ספחת ע'יא על ח' הזה וע'ה המצ'ה
אלו הס תאר והלומ'ס להס ויש עהוא עס ע' עקר כמע' ערות עקר וכן
יעקב קרא לו גוער ל'ל ג' ערות כמע' עקרא לו לכן יב' עהדות' ואלו היה
תאר היה אומר יב' עהרא וכן האל הדבול ע'ס תאר י'ע לאל די ע'ס דב'
ענש ידוע ומה עק' לתורה ולמע'ת העדה וערות לפ' עהס ערות לישראל
זקבלו מצותיו עליהס ע' העדה לתורה ולתעדה ערות י'ע טאמ' וכן
ארוך העדות לפ' הערות על הלוחות עהיו בלכות עהס היו ערות לישראל
ובחול' ועדות' נו' אלמ'ס ובלאון נקבת הערות והחוק'ס וכמע'פ'ט'ס
אשר ע' ע' ערותיו ג' ערות' עשוע' כ' הוא מקובץ מן ע'ה ס'מ'ה
זאת דהיה ל' לעדה כ' אלו היה מקובץ מערות היה ע'יות ונהפכה ע'ן
הפעל ע'ן למ' הפעל כמות בדרך ע'יות' ע'ות' דבקה בערות' והלוח'
להס ע'נות' כהס ה'ון בקריאה כמע' ע'הפ'ה כמות ועלותה קפ'ה פ'יה
על בני ע'ה ולא יתכן לומר ע'היה ה'ון הע'אה בערות' ון הרבות כ'ן ע'יות'ך
הנה כ' לא מסוט ון הרבות ע'אה והפ'רה ר' יהודה מנה הע'ין מה אעידך
ומה ארמה ל' וימתן לפרט'ו בזה הע'ין ל'ל מה אעיד לך פ'לום א'למה אונמה
אמן להעד לך ע'אל' להראותך ולהע'ך ע'לקו כמותך וע'באה להס רעה
כרע'תך ועל ע'נן ההתמדה והזמן ההוה ע'ר מדבר אבעד ע'לות' ימ'ס
בעד ה'יה תי בעד ג'חרשים לק'ער בעד רבות ארץ ולא אם ע'ר'ת
פ' ולא ע'לות' ממך אם ע'ר'ת ח' פ'לום בע'ת עתמולך לא ע'לות' ממך ע'מע'ה
ע'י חסר י'ע ולא אמות כ' זה בטוח א'נ' ע'מע'ה אב' ע'לות' ממך אם לא אה'ת
ח' בע'ת עתמולך ע'לא תכר'ת חסדך מע'ס בית' ולא בהכר'ת י'ת את אונ'ב'
דוד ב'יה לא יל'ת מופ'תך ע'רך מחזיק בתומ'תך וע'רך מחזיק ב'ס'

מעוף תעופף טורים ואפסד עייה הטורע לועף ביעף ומיהיה יוד ביעף עספית
 כווד קום מן קים וכבד כעבט אונט במורט יעף ועס פירעקתהן והביא ר הורה
 צד הענן מלא עפה וכן ה' מלא פריה ויע מקרעים כפולה אמתרל וכלת
 ותעוף ועל תעופה כבד תהיה ללא אם תזנך ענה כבד תהיה ענה ענה
 עפה אן עפחה כב סימנל עקיה כמו יעוערה וכל אמוץ פ' כמו אופר
 כי הוא מקום שלא ירח ב העמץ ו מרעים עאיץ תחת קו האורך ולא יעיצ אור
 העמץ זמן ארוך ופ' ולא סדרים עאין עם סדדי ירח וכבבים ותופע כמו אופר
 ותזנך כל אונט האופל ומא העס מעוף עקה והפעל הכב מזה הענן
 כי לא מועף לאער מועץ לה ולוא לא תזנך לה לארץ עראל לאער מועץ לה
 עש הראעון ולוא לא הינה הערה הראעונה כשהללס פול מלך אטור כרה
 הזאת כי בפעם הראעונה הקל לא הלא אלא ענן ועפולי זה האחרון
 סגור כב הכביד ויתכן טיהיה מועף עם וכן מועץ והביא ר יונה ככל
 אלו התעוף עיך בן וענן עלס החעך והאפלה ועל הפך זה לענה רב
 המרעים תעופה כבד תהיה והפעל הכב התעוף עיך בן ענש
 הבצקה והאורה וכן מפרעין מזה ענה עמר עפה וכב אחר
 בעשפי חרב על פניהם בהבדק אותה ולהט אונטה בהוצאה מנעה
 יע לפדעו מהענן הראעון ענן התענה ולוא כהנע אונטה ורודפי אורה
 עליהם להב וענן התענה קרוב לענן העפה וכד'ל בענן הזה אין מדלירין
 בערי מפנ עכונא עך לוא פורח ועל מן הער וענן הער והע וכן אמר
 הינה מעשפת בזמן עכפיה עעשה בתן תייב לעלם לוא מתעשע עאיה
 עפה אלא קרוב לעפה וכן לפי דעתי ועל ברתק פלעתיס והוא סמוך באמר
 יעל עראל לרוב פלעתיס לעולל עול ולבונ בן נאעם עול בא ברתק כדרכ
 הסמיכות כי היה ראוי לוא ברתק בן נקדות וכל בין אער כי באכן בעבור
 פא פלעתיס לתקן הקריאה והעס בענן הזה כפול עשפי עמר אל ענה
 העמר ואודן וכן נקד לענן זה איסון הענן עשפי לעשפי תעמה עשפי
 יחט ועל עשפי עמות ועשפיץ ילו מים ה' עללי ענייא צדון מיא וענן
 עלישי עפה נפשי והוא ערס ועף ויעף דוד ענהס פא הפעל במעור
 להביל בינהס ובין ועף אלי אחד מן הערפס עהוא על והימאר עף וצע
 לפי שהעף עמא למיס קראו בדרך ההעמלה לעמא עף נאעם עאין בן ענן
 העפוח כי אם ענן עמא לבד כמו עמא כאער יחונס העמא והנה עונטה
 הקיץ והנה עף נפלסו עוקקה וכן הארץ העמאה עלא ירד מטר עליה בארץ
 עף ועף בל מים נפשי בארץ עפה לך סלה בעל סלע בארץ עפה ויע
 קרעים מזה הענן ועל ברתק פלעתיס וכבב פירעתיס לזה הענן במורט
 לא אכב כי יערט והוא פעל יועת והאחרים מהבבן הקר
 עברי סברי ערה העל ערי ערי רבונה ערה אמה

עציו משלו. והחזיר שול ויונק בדי. להכרית שלל מחוץ בקמץ והקבוצ
לנים צאלו לחס בקמץ מפי שללים ויונקים בצוא. ועל לא חששו של במצפ
ובמנוק בשול רחוק. בו נקדות והקעי. בשול אחד עשה ימנה. והחזיר
ולא יולע של צעת. ומא יסביר אל עיל. והעם שר עם הא הנקבה. ולא יוסיפו
בג עולה. איץ שותה כמים עולה. הלאל תבדו עולה. אם תבדו עולה. ופס
עלה. ונהפכה הא הפעל לומר הפעל ורצתה במלה על בג עולה. כמו שלמה
ועולה. טבץ כעב. וכעז סימנס נקי. לא נמצאת עלתה כך. ועלה הזו
עק הפעל. אף בלב עלות הפעלון. ועלתה קפצה פיה. יחפשו עלות והפעל
העבז מזה העבן בארץ נבחות. על. מכף משל וחומץ. ויע מפרעים מזה
העבן. עדי עציו משלו. ועננס עבן התדלית והאון והעולה. עקן משון מבס
משון אריות. מעכף התגס ומעורס. ומבא תפלים למען. קדשו
היה לי לטר מעשן. ולא יכרת מענה. ההא במפיק. אשר ציתי מעשן. פ אשר
עיתי במעשן. לל גבתי ומנחתי. אשר ציתי לעשותם במעשן. ובמקדש. אשר
הבטאו בהם. והבטאת ער מעשן. פ אמה תביט הער עיהיה במעשן. לל ער על
הכהן עיהיה במעשן. כ עט כהנים היו ערים זה לזה בבית המקדש. כעת ש
האיע עתק ערות כמו שאמר וכעשה א צרותה. וכן צדל עקר ערות באומות
חמש עשרה שנים פוטרת צרותיהן וצרות צרותיהן. ועקר כן לפ עתה בבית
אחד והן ערות זו לזו. וכן הכהנים. ואמ/ו העם יה. ועל תבט הכהן עיהיה
בבית המקדש. ויהיה הוא עקר ואמה תפל לו. ועל זרע אמר לוכן לא על
עצמו כי הוא כל ימי חייו א היה צדל עבבית ית. מעשן אמה הייה לך. ה
מקום הייה לך וסובל וסומך. וכן עליון עמה מעשן. וכן אמר לזל כי שמו שלום
ית מקום לפי שחונק מקומן של שלום ואין שלמן מקומם. ואחול פ מעשן אמה
הייה לך. מן עין. טומ/ו על עט בג. אדם יללים אליו כמו שאמר הכהן כי
לך עין אדם. וקבוצ מעשן. באת. ואת המענים אשר נמצאו עם. ובה
הנקבה מענה אלה קדם. ומעשנו בציון. ומעשנו טרפה. ועל כנסת
וענשה. יעק הקבוע להצמיץ כי יע עמים קבועים להצמיץ המטה. כמו אמר
לזל שנה על תלמידי חכמים מערב עבת לערב עבת. ואמ/ו על ענה האמורה
במורה. הטילים בבל לילה. הפועלים עתים בעבת. החמרים אחת בעבת
הצמלים אחת לעלשים יום. הספנים אחת לו חלשים. ואמ/ו על לעת המקדש
חדותיו עי שלא באו לענת המשורות. פ לזמן ועש המשורות. וענן ונחש
מעשן ומנחש. מעננים כפועתים. תאר. וכן בג. שעה לא מעשן. ומעננים
לא יסיון לך. אחול מעשן. זה האותו את העלים ר עקובה אומ/ו זה המחשב
עמים וצעות היום יפה לענת למחר. יפה לענת. עקף וכלום ישק. מח
ישק יומם. ויעק חלי אחת מן הערפים. פא
די צ חיש וענשה. והפעל הרב ועק. ישק על הארץ. וההתפעל

שר ישר ונחמד והתאר או פתח או שר והולמתי שרים כי אם הסירך העריות
 והפסחים והתאר בלעון עקיבה שרת או עבד לפקוח עינים שרות ופי העריות
 והפסחים הם עלי נחשת ובבריתך יה' אלי עשר אמ' אנשי יבוס נחת שגן
 ברית עאין ויעק יורע את ער היבוס ואע מוכרים לך את מערת המכפלה
 ועלה בן ואנשי יבוס שגן עלי נחשת והעמידנו בריית הער וכתבן עליהם
 ברית עבועת אברהם וכעבאו ישראל ארץ לא ילו להכעם עק מפת העבועת זכ
 ואת היבוס יושב ידועלים לא ילו בנ ישראל להוריעם וכעמלק דוד רעה להכעם
 ולא הניחיו ענאם ויאמרו אנשי יבוס לדוד וא יבא אמרו לו איך אתה יכול ליכעם
 ער עתסיר העלמים צהלו עמנו עליהם ברית העבועת זכא כי אם הסירך
 העריות והפסחים ואלו הן העלמים שענינם להם ולא יראו דגלים להם ולא יהלכו עמך
 ועל דוד עונא מלשעלע ומלעבד עך והחכס ר' אאעלן אמ' אעפ כי אם הסירך
 כמנ הסיר לך שגם אם נסיר למלמתיך העריות והפסחים עכנן הם ימעלן
 עמך תבא הנה כי בניינין חזק עמך ויה העריות והפסחים תטאייא וחייבייא
 עיני עמנו ופאו כל הצנים פי הקבע וכת' ויתכעון כל עממא ומה עקרא
 עש כפיל וכימה עהיא אסיפת כעבים והוא קב עליה וכן ידכאוס לפנ
 ע' לומר כל זמן שהעש קיים הל' ועל כמנ עמא ונחש יאכזו ונלאת עין הפעל
 ע' נעץ על בגיה תעל ע' ע' עתה ושרי המלכה והנפעל בן נעתי
 המרדית האר בקלם נפעל וכו' כעבקהו בשורש עה והפעל העב
 לעת ארס בריבו יבשו הם כי עקר עתונ את אשר עתו וההתפעל
 והתעלם אנשי החיל והעס עתה בקלם בלחה ראתה ין עתתי כלם הם שר
 ועל נידוע ועל לדעת לעת את עק דבר פי לומן ליעק דבר והוא הישע
 למען דבר ין עימית לו החבר בעת ומה עת ללדת עת לעת לא עת האסר
 המקנה בעת הייא אם לעת כזאת פנה העש הצע היום ובהתעב עש
 הצעים יבש הנת למד הפעל המורית הקד כמו ופטור כעס עהיא מן צין ויתכן היות
 שורש עת עת וכו' ועל בעורק כלע ולבר את לזה וכן רול רברחו כפול באמרם
 לעתות ערב או הייה לעתות ערב בעני סמנ רבן בית' הורית וברבני העקבות
 ואין עס כפל וכן מראעות עאלו בעני סמנ רבני ונלתי בצמיס בעמס כי לא ידע
 האלים את עלו וקרוב לבא עתה למה תמות בלא עתק עה הקעב לארס ברוב והוא
 וע' או לפ' כמנ עמא מי עתה ין בהס ע' ענה ע' והקבוצ ולעמים החוקות הוא כי
 והיס אמונת עתק כלס ענין זמן ומקד ער עת ומעפס ידע לב חסס לומר עירע החסס
 זמן כל החברים ומעפס יולע לעמים ידע הזמנים אל דבר וכל ענין כמנ עמאר
 חזק וכל זמן ועל לכל חפץ וכן ארול עירועין לעבר עניס ולקבוע חרשים וכן
 ע' ע' ודע ביה לעתים בעתים מומקת הל' ענא הייה עס הפסח
 מומקת על המשמרות עהין מומקת לעתים הידועים לקרבן העניס לעבריים
 לעתים מומקת פי לעתים עתהן אוחס זמן ע' באו לפניק והקבוצ בלעון עקב
 עתה והתאר ביה היתם ביד איש עת' איע מומקת ללכת עס צהלוק

קטן א. ושירה אלו. לומר שירה להביא אל מצפוט עית וקוץ המלוכה. והוא
אז יצנה לבי עי. והנפעל כי עור המשק קדשו. יעורו ויעלו הוצים. ומלכים רבים
יעורו. וצדקה כי עור בצורה שער להשתרש ינה וקולמן מהמפרשים. והפעל
הצדקה העיר ין הערות מצפון ולא יעיר פעלים ינאים העירה והקיצה
מונרה שחר פעלים עומדים. ומהה הכהן פ. אעירה שחר פעל ינא והטעם
שירה הנבל כי אנו אעירך בעצור. וכאמור מזה קול ין לעיר יקרא. כמל להעיר
וכן ין בעיר סלמס תבזה. ויע עם הפסוק מפרץ. מזה יצבות מעיר. וכבד את
מעורר עליו ין. והוא עור את חמתו. אם תעירו ואם תעוררו. עוררה את
צבורה. עוררו ארמקתיה. וההתפעל מאמץ. וההעוררה כי מצאן ריע.
מתעורר להחיות בך. ענין ההערה. עוללה בלעג. ומזה אמר התרצוס נייקץ
ואיתער. והביא ד ינה בזה הענין. עיר תשעיר. לומר כי תסורה ומעשה
אנה ואנה. וכן פנה אל הפלה העיר. פ. אעורר התפלה תמיד. וכן פירש
מה עיר ובהלות. לומר המיה ותעלה ניפה פ. ומזה הענין ירית ין לניס
אמר ישנה ער וענה לומר שלא יעור לו מעיר דברים וענה עליהם. וכן פירש
רזן אם תלמד חכם הוא לא יהיה לו ער בחכמים וענה בלמדים. געש
צבר יעצרו. פ. בן עהמ הפוך מן ידוע מענין תרועה. או הוא גמון.
יערו ונבפלה בו הפא. ועל דעת שהיא לשון צבר. מרבי רזן עאמרו נבמקה
הפלה אמרה אינ עורה מערערין אותה. פ. אם לא תרעה לערות הסוטה
מעצדין ומכין אותה. ואעפ צביעורו לא נבפלה בו רק הפא בלבד עניהם
ענין אלו ועלמך אחד להם. ומזה עיר מערעיר. וכן ין לפירש מזה
ועורר ארמקתיה. ופני סברו בירינתהא. ועמ שזון לשון עיר. ויין סר
מעליך ויהי עריך. פ. אויבך ועמך. וללאו פני תבל ערים. פ. ובל ימלאו
בל עורר עמך במקום עניס. ופ. עלים אויבים. וכן ה' בעל דבב. ויע לפירש
המעמטן כי הוא הרם הערים כמון עמך וערין הרם. וכעיסות הוא ובגו. מלאו
פני תבל ערים. וכן פ. אמור עיר ובהלה אויב. ויע לפירש מזה העמדות
עריך וכן ה' ואע"פ ית בעל דבב. ויע לפירש מזה העמדות
בליענא חד וחד מלעון והעמדות עריך. ולדעת אין שזון לשון עריך מזה
ה' לא תעבו עמהם. ויע לפירש והעמדות עריך. כמעמטן. כדון עמך וכבדת
ערי ארץ כלום שלא יהיו להם ערים בתומה מרוב ארס ומרוב השזון כמון
עמך תרונה תעב ידועלם. ופ. שזון לשון יע מפרעים כמון שזון ופירוש
אויבך שזון עמך לשון. וה' משה הכהן פ. שזון פעל כמעפטן. ופ. כי עריך
הוא כפי עמך. כמון עמך נאע את אויב. ין בדבר הזה. ופ. עמך הויה
שזון לשון בפייהם. ועמ פעולה וערה. למען הביט אל מערייהם. ענין השזון
וצווי. והנפעל מזה. עריה העיר קערתך. אבל עריה הוא עם מעמי הלמד
מזה הענין. ועמ כמנות ער. בער הבוער. והקבוצן. ואת ערות צ"י מזה
והקבוצן הזרים. עריין העיר נכמרו. עבייש ידוע. ועמ ועני עיקרה.

מחוק הדקדוק והמסורה עליו ב עבה יתוליד והדין מנה למדט עהשן חטופה ולרה
ועגוב והפעל מדוע עגוב בית האלהים פתח כי הוא פעל עבר לא ראית עיק טעם
קמות מחט עהוא ביטט או מפע ההפסק ער לא עעבה תעגב האדמה בעי עין חפעל
למעט תעגב ארץ עין הפעל בפתח ומה שלא נזכר פועל המון עיר ערב וכן איה ל
עגובה עיר תהלות פ' איה לא עגבה מלהלחם עליה ומל' איה לין לא אישתבית ויש
מפרשים מי ויעגב את ירושלים כלום איה לא עגבה ולא נכתובה ועא קרוב לעגב היה
בעגבונך למט עין סחורה ועא ויעגב את ירושלים עב החומה הרחבה ויש מפרש
פמחו היעגב היגבחו יעגב בגין וחיות וברזל התחטון קרין את התקרה והעלוי
המעגבה עריה עיהיה נחמיו מעגבה ג טפחים והוא כלול לבנין שעל התקרא והתקרא
היא הקורות או הקנים עמקרה בהם והטיט עתה עליה ומעל במעלה נקראת
מעגבה היא חונק התקרה ובעגב טענת המעגב עגוב תעגוב עמו מעגבה ער
עתי ועגב ויסקלהו חפרו וכן ברזל הלך בצדה ומעמו זהיה יעגב
ועגב החתים פ' חפר ומעליך האבנים וכן במענה אה השוק
עגב חדר סהור הן חפר ומעליך האבנים ממט או פ' עשה צד סביבוי
טבעת עהוא עגול ותרע טבעת עתק עגור עיני עגור ויש
עגור איה את רעהו יעגורו ופעל
עגור ויעגור אחרי אלוניה יעגרה אלהים לפעם בקר מאל אביך ויעגור ה
עגור עין העימוס פ' מאל אביך כך לך נה החוקק ע' עגור והפעל באצטר
אבי ויעגורתי ויעגור עליהם כי הפליא להעיר והפעל חכב הם מעגרים אותם
מעגפסו מעגרים בצלם מחלמים עמעפטו מחלמים פמ עגבאו ג וירכא איה
לעגב וידבקו גם המה עמעפטו ויהרין וידבקו ופ' אער הם מעגרים הר
כי הם עגורים אותם ומעגרים אותם לאחרים והעם ועגב מעגין תהיה צה
נקדות רוב עמים בעגור ומא עגרה בערות נמט האם אין עגרה החמה
והעגרה העגרת אנה ואה על האמה אעשה לעגב כעגב כי היא ושרה האגס
ומעמטת אנה עב העגרה הצולה ועב העגרה החחונה הוא המקום עגמס
בן יעקב והתפלל עס בבית המקדש והעם יה עומעם ועגרים לפיכך נקרא עגרה
כי כל הבא להתפלל עס בלב על עגב ביה אלהים עגב ע' סופה מהיר ריש
ברזל ועופרת פ' קולמוס פ' ובעש צדל ובעפרית
עופרת כי בעש עפרית לא יכתב על העור רק פ' בעט ברזל ובעפרית ה
ע' כתוב האבנים חונק תחלה האבן בעט ואחר כן ממלא החונק ובעפרית ה
עמדה הרכבה קיימת לעגב כי אם יעגב החונק היותם תפונט יבי החונק
לימים ותעגב הרכבה נמחקה ולא תראה וכת' ה יונה עידם עמלה ש הוא ה
העלמים מעורר עטר עטה אחר עמעט ברזל ה מלא בעטיו על נמט כה טה
בן בקולמוס עגבה בן המלת הנות לבני אדם והעבוק מה עפ' בו על בעטי
נמט בעגבן על נמט כמו עטה נטע והראיה כי אמר התרע על ישי כי הוא
עממו בעטיו על נמט אמר התרע ועגב הוליד את יעי חיה יומי סגור
עממו קודם יי שא די יהב חיוא לתוק ויהיה על מן העניים או מפר
מעין איה יעגב עט לא מן העלויים מנתי הלמ עגב ושה את ארץ מצרים

ענין הרבה ור יונה הוציאם ועל ואין ערך ומה עוד ענה אקום יאמר יי וענה
אדום המלך לא ייעת לא ענה יבוע יעקב ואנן מעשה לא יעלה ב כח וכן כלס
חזקתן היה היל העת הזאת ויש אולי כי עת חסד עין העראה בלעון ארמי וכענת
ש ועל מעלסת ואת פל העניס הנקודות ואס על קרבתן ויעלת עגיס ה
ייעלת צמר עגיס וכן טון את העגיס ידוע ויהבן עגראן עגז והדגש
בתורה יוכיח עגיס בעתל פיהים אועגז וכן בערבי עגז לעמאל המדב
מלה מורטבת מן עגז ואול ועקרא ההד כן לפי עהעג היה הולק לעס ומצוס
הלך אול עגז וטעו יד מדין עגז באיורו החכמה העגז לחס וס הוא
בולק כמו עסת ד הורה בלול תהיה לו עגז ועלול וה יונה
לת שהיא עבר עונה אלהים עגז בזן ובצנ והיא עני ופ ענה אלהים
בעבורט העגז האויב כמו עפעלת לפי פעמס רבב וענקו סו דן חטאט
או יהיה בעגז אשר או יהיה בעגז זה והמקור לעגז במעגז פרעה ובמעלמו
במגז ענת תלוס והפעל הכב הענה פניה בקלות הדין והיתה האניה
להצט והעס יי עגז לעמן יתן בתלוס ובקמץ חטק יי עגז כמו יי בעגז
ישמח מלך עגז ומרתת בקמץ חטק וכן כי עגז ומרת מספר
יענה ומספר תלוס ועלמה אבאלוק עגז ומעני עגז ומעני ובמעלמו
ועגז מלחמה ועגז קראותיק ועגזו ועלמותיו ובמעלמו עגז ועגז
הלקה לעגז בעגז פרעה על האץ המעגז הזה ואמ זה על הסלע כי היא
חקוס עגז יי עגז ומעני לעמיד מעונה הין עספת או היא חזת
אות כפל והדין דעה כי טורה מעוכן כי חרות יי היא מעוסד הדין
לענה והחאר ומלך עגז ימעול במ כי עגז השש ית ענת יתד עגז
וכד סת פ בעורט נעמ בעני פניס זערו על עגיס חמה ענה
ובקאלמו יי עגז עבר רבב ומוס חיל ועגז ועגז בפלס לעגז חתול
חיל הוא ומה העגז ואת העונה כי על רב ענה עקבה כן וכן מעגז
במענה עקד עגז שאמ חוץ מכפץ העגז ופי בן עהנא עגנה ור יונה
פי חנה עמאל סומ עהיהקסה ועגז וכן ביינל עמאל עהיה עגז וקעה וכבר
סעבטיהו בעורט עגז עגז עגז ככפיל סכו ועל בן עגז איס כי לא
אעצק אל טו העגז אוחט ויעגז את עגזיו ואת מקטת
עגזות עגז ערוער ורבה העגז בקרב הארץ פלל על הכתס ועגז
העגזות ועל הכרמים העגזים והעוממים מאין אהס ויא עהס
עס בעתל סנוכה עלך עגז חלקה על דרך העולק על יי הכב היעגז
להס היובחו פ ופי ה סכרס חס עיעבד להס לבנות בית המקדש
לובוח עטר ועגז ה אול העטר שהיא עגז בבית ועגז הסקנה
שהיא עגז בערות טוס עגבה את הארץ והוא מקור והיא לעגז
ואעג שהיא חמה ורבו לת עם חבילות יאיות והראות במפת

חזק הנה יב הטנה הנה יי רוכב על עב קל אמר יעב במקום כי חזק יום המעונ
 חזק ויום הדימס בתחלה עב העבים ובאפן השליכס לארץ והו שאמר אחרי הטל
 מעמים ארץ והראשון נכון באו בעבים פ' במקומות הצבאים וכבד פ' בארץ
 עבה פ' אחר וקבוע עב בלשון נקבות בקר לא עבות קוראו מים עבות **עין** אע
 העדה בפס יק צי יטחית עב מן הוה ועמן שאו אלך בניהם הינה
 אע העדה לתרבה העדה וכן אך לא בעי מעלת ד והיתה לע מעלה נססת והקב
 עמו את יתעלם לעים וידועלם עיים תהיה כלס ענין חרבה ועמדה בעי העבים
 עב מעקילס במענה עבראי ויה על המעברות על מעמא או פ' ע עים על גלס
 והכל אחד כי החרבה לעים ות והיתה בכל לעים לענין תרץ אע העדה לעב
 חקלא ופ' אך לא בעי מעלת ד אך לא בקבר יעלה ד הקצה לסידי בעי אדם כי עס
 יתחו מיסורין ופ' ידיו עילת אדם להמיתם אדם העונה **עין** צלח העשאת חזק
 יעבדי הצבים העינו העינו בעי בעים העינו אלתעמלו כלס ענין המסקה
 והאסיפה אל סעור **עין** ויעל בהס אפי צהיוד קמעה הוא מהסורה קנה יהיה
 מענין עיט עהויל לעף קורא ממדת עיט הוא אמר על פוע ופנהו בלשון
 עוף לרב קלותו ומהירותו לבוא אל בבל ויהי העיט על הפורים וקץ עלי העיט
 מצניחם ההא קמועה עהיא ויהיעה העיט צבוע נחלתי י העיט סביב לעיה ההא
 מצניחם פתחה עהיא לתמיחה ואמרו כי העוף הדורס הוא הנקרא עיט וצמח
 גבו יתרו לעיט הרים ופ' ויעל בהס הדיחם והפריחם מעל פניו ומכסו ביו
 סרוק חבב קורא ממדת עיט עש עשה וטעם לעון ענה ואיך יעבדי הבא אחרי
 יפיל על פידולו ופ' העיט צבוע נחלתי י פ' אמרל כן העיט צבוע מרס חללים
 יהיה סביב על נחלתי צבוחתי לו ואחר ציטבע העיט יבואו חיות היצדה ואפור
 כמן שאמר לכן אספו חיות העדה אתיו לאכלה אמרו לעופות אחר צמזבעו אדם
 לכן ואספו כל חיות העדה בעבור כי כן כנהג העופות יבאו על החללים החיה
 והחיות רוחות העוף צבוע ויתרוו לקום החללים **עין** בעים רוחו יתפרז
 אפי עיט ברוקה רוחו וכבד פ' בעורט צב
 וכב אפי מעה לל פ' מן לע העדה עפ על ויהיה בעים כמו בלס כלומר
 בעי הים והנהד ינה רוחו ירו ורוחו **עין** כי עין בעיני יתו ענים אדם
 יתו עני יי אל עינים אמרות ענין כפולו כלומר הפילן בפרחם
 הם ממרים וקרו עמיה וחטאתם כסדוס הצילו לא כחלו צמין להם בלס
 חטאתם ועב חסד יוד הפעל כי לים עין אדם כלומר הצטתם ותחלתם
 טעמים עניהם והוא בלשון נקבה עני חלע לאב עניה תראה ירו על
 עניהם הזוקת כי עני יי חמה מעוטטות ופא בתבין בלשון נקבה ירו עני
 כידו עני יי חמה מעוטטים עיניך לתר יביטו יצבעה עינים ופ' ירו
 עינים כמעה פ' לפנו עבנה אלה לעי יי חמה מעוטטים וכל כי עני ירו
 חבן הכבני עלא יהיה יכולת ציד עוטט ישרל והעביות המלאכה וטעם צבעה
 עמילות רבות כמו צבע חטאתים יצבע יפול עיניך וקם וקולתם רבים
 יוע והפעל הקל ממע ויהי עמול עלין את דוד כלום קחך עלי ונעו ומביט
 עינת העענה ופי העני כי כן בהבטת התחלת יל חיעני צד כלומר
 יתו ויתחלת כן והל הצילן האשון היצה בביני הענין יתחלת

טאטע יעשה הרועה את בן אור עשה אור כעולה תבנה יעשה ונעך עשה והפעל מהרב
העשה לטוב בפעל מעלה והפעל הרב העשית עליו כעשה סלה והטעם מעשה עליו האעלה
הוא הנה ענג שיפה בגמות וענג בהראות למד הפעל ולא היה צורך עשה
הענג עשה עשה עשה יוש העש את העלל ותעש את העלל ומטה ומסד את
על עמט עתה יס אבד ענג יעל צהם טהיך קמוצה הוא מענג

עמון

יחבובס ואין צנה יטרון עמון שיען מלכו חלב יע מפראים הכלים עמולבין
עער ערולה אלא ידמה כ ידע אומר הכלים
הכלים וכלת ה יונה כ בלעון ערבי יקראו שנים המתקומות עמתקבנס בהם
המים ונולדת וברזל הקטל דתים מן המושק והוא הכל עקתנס בן הכלים עמון
עמון עמון בללום כלום יתכסו מרב התבואה וענג העשוק ידוע ברזל עמון
זמנו ונקט וחוטמו במעטו או בטליתו המתועת והמעשפות הוא הכסות עמתקבין

א יעטוק ימך ולא אראה כאלו יתכסה ויתעלם לעד קרום ולא אראם יעטוק יעית
חמס למו יתכסה ויתחבא לעול עברי דרביס לעית לקחם החמס למו כ רוח מעפנ
שק כ הרוח תצא מלפני עיעש האדם וילבצע ורמן זה לתחית המתיס כ הרוח
עו עדין פנמית היא מכסהו והיא מחסהו כ מבליטה הוא כאבן ובו הענג הזה

בענג רב הערה והצוקה ובענג מרבית התפלה והבקעה כ האדם בעת ערה
הוא מדוכה ומענה כאלו הוא מתעשק קעטו בקעכו וכן בעת התפלה כעירבה
התפלה ולהתחנן בכל לבן כך הוא כפוק ומענה כאלו הוא מתעשק קעטו בקעכו
ע ענג זה נאמר תפלה לעב כ יעש העשופים ברעב יפטס בהם מתעשק
יעשה עלו בהתעשק כאלו בעשוק לבי בהתעשק על נפשי ואמזל פי כ רוח

התע יעשך כמו תפלה לעב כ יעשך אמ כ לא ועלם אריב טום לא אהיה
יתחיצה ועלם וקעק כ הרוח עבהם תעשך ותתפלל אפן עמוצאנה מעטת הצוק
אתך יטרמון לב חלק טוא יחטאו עלי ואני מעשה בקעמדה ועאלתה כ אני עשית
הנצלות הם עליונות מחברי ומבקט מסכני וענג ובהשיף הענג והיה העשופים
אפן ענה החתור הברזמו ובלקיות ענג היל על לידת העתק יתלנה באחרונה

עמור

העמור הזמן אשר עבי נהדים העשרה תעית לא מען עשרה פז והקצוץ
ועשית שרות הענג ידוע הפעל התל מזה העם עשרים אל הנה
אל אנציו ה הסבבים מותם ומארכים מותם סביב בעטרה להקעם והפעל
הרבי ער המעשייה קתנת עטרה וטבוד לאנשיה ומפטר להנות ממט רען
הטרט כמו תעשירט כמו יעשרט המלק עשר צדול אמעפטן יעשירט ופ

הסובבין רען סביבו כענה עהיא עולה בעטרה ואיפער אום צכ עהוא מן הקר
כבד אחר עטרת ענת טובתך בעטרה בעטרה לו אמו המעשרה חסד ורחמים
רבנה והדר העשרהו עש עשירותין תהל אור הענג הזה ידוע ברזל המעשט
התפלה סימן יפה לו עש יפה לחולה אעטר קר ברענ ענב איכה יעב
האמת כ טעם יחסיך מן עב עבים סדר לן כעב טל כעב מלקוט הנה

העמור הזמן אשר עבי נהדים העשרה תעית לא מען עשרה פז והקצוץ
ועשית שרות הענג ידוע הפעל התל מזה העם עשרים אל הנה
אל אנציו ה הסבבים מותם ומארכים מותם סביב בעטרה להקעם והפעל
הרבי ער המעשייה קתנת עטרה וטבוד לאנשיה ומפטר להנות ממט רען
הטרט כמו תעשירט כמו יעשרט המלק עשר צדול אמעפטן יעשירט ופ

עליה אין מעינת במקום עמדי עין והיה לט אעניס לגמד שתורה אורח
הטוב לטו בעניס עמוריס לארס דרט און פ. עתהיה לט אעניס ונראה
שמיד ועל למול טובה ותצב בפית עניס היא עניס בפתח שהו
בפרהסיא שהיו עברים ועבים דרך עס כמו שאמ על הדרך ועיט כעני
מראית כמראית הצבולת כעני תרעיש כמראות תרעיש פ. ית
בבנס עני מראהו וזהו ומהו אס בעניט עלה העב לא הפך לכך העב את עני
מראהו שהיה בן פנתולה הנה הוא לך כמות עניס פ. האלה שסס עמדי לארדך
עיקנה לך בן ישות נאה שהיא עניס עניס עניס וכן פ. בצראעית רבה
אולי יהיה ית בעני מפרעיס בן פ. היור הנקדמת בין העני והטן המניה
ואחר ומעפטו בעני וית דמעט עני ויתכן אפרע בעני בענייני עמני בן
נעה והיל הרבול הרבה בזה הלעון באמדיס מעני ית מעני ל ברטה וצריטה
ומזה תרצס אונקילוס עני יעקב כעני ברטמא דברכיען יעקב אברהון כלומר
כעני עברקס כן על האלס ועלולס בארץ ועפן ל אהל ואחיה בטת בתולדן
זנפל ון על עני המיס והוא בלעון נקיבה על כן קרא עמה עני הקורא אהל
ען מעפט והקבוצ עיטת תהמות ובסמור עיטת מיס בעיה בענון עיטת
תלוס בחירק ובמנספת מס מעני נרפס למעני מיס הון נספת בון
בן בעור והקבוצ המעלת מענייס בנחליס ממעני התלוועה ובקבוצ
הנקבות באין מעיקת נרבי מיס עבקען כל מעיטת עני יעקב על
דרך ממקור יעראל והכנסה ינה עס אלו כל מעני בך ויש אפרע עני
לא עני והטבותי בך עיקר עני וצע כי עפה נפעי מאער זכרס בעורס
עני עיקר הנה אנכי מעיקת תחתיס מאער העיק העלה מעיק
העל יועת העיק פעל עמדי ואמ על העלה העיק על דרך מעל פ.
מינה בעלת חייס עמעק ותנד ואמ עמיר ולא מעמ אחר כי מפני הנפ
הוא יותר מער קעמ העמיר מעמא אחר עמתמעקה
מפני עיקת העל
הלצ נרה עקמ עיקר אער בעיר וקבוצ בהסתר היור עני הפעל עניס
וצבת ויתן אכל בעניס ובחמות היור ועלעיס עניס להס
וא אבוח בעיר נשתנה עניס הפסוק ועניס וא אבוח בעיר אחרת כי אס
ביר זולס וה ינה כת בעס מר יחוק בן מה עמאל לל עניס אס לא אבוח
בעיר הלא לא יכלנע מקום והועדך לנה בעבר עמדי לעון זכר על העס
ברחיה הינע ובא עיר בלעון זכר ועריה עליה כי פ. נפסק ל אחר ואחר
העריה ויתכן עמדי לעון זכר על העס אער בעיר ויש אפרע עני מעל עיר
מאב או הוא עס העיר כך וכבר פירעט ומלאו פני תבל עריס והעמדי
יעיר בצורע עיר בעני פניס ועמ ועיר פרא פ. וכעיר פרא ועל עיר בן
אחוקת דורביס על עלעיס עריס ובהסתר עני הפעל אמרי לפני עיר
ויעניס החמור בעניו קטן ונפל זה הלעון ופ על הפרא יזהרמא לומר אמור
אלי כי הפרא ממין החיה והחמור ממין הבהמה כמו עמאל כבי עיכיר

והיא זקומה בנה אדעה צענה היום והגם עוד במעלה ציה חודון במעלה העלה
 במעלה תצרי בני דוד הל עם הטובים שבמלכים והקבוצ והענה מעלה מעלה
 מעשיו ומא ועלמא אשר ילה בית ה ועליו והקבוצ והעולה מצבעה עלותיו ומא
 לקיע צרפים עמדים ממעל לו ובהא הנקבה ויהיו תואמים למעלה או
 וישל אונס עסק עבוח מה עמדה וישל לא אמר לעבן העסק כי היה לו ויורידו אותם
 עסק עבוח אצל ידמה כי בין ירחו ובין עסק עבוח יהיה זה או צבעה ואם לעון עלייה
 כעל אונס ההד או הצבעה כי העשיל מליחון הימה עליה אעפ עהלכו ועסק עבוח וכ
 וירדת על ההרים לפי שהיתה המצפה צבחה על ההרים אם יהיה מעפ זההלידה ער
 ההרים היא עליה וכן ניבדו לרוד נירד המלע ועם קרוב לנה כעולה צייט בעתו יעני
 עלי פ מהיום שחללת נפסח יעני עקד מואב ועליה עלי ותעל עכבת הטל ני
 מפרעים מהעבן הזה ועלמא ידו על יד רעידו תכרת ותפסק וכה ותתלוצ יהיה
 ותפעל הכבד אל תעלנ בתצמי ואנה אעלך גם עלי כלם עבן הכרימה וההחסד
 וכה אגול מנה והעב וצחה העלמה ויע עפ מנה והבית הנהק יהיה שיון לעון רבימה
 והעלמה ואין עריך להוציא מהעבן הראעון ופ והבית הזה סהנא ענה שיון כזימט
 על עבד עליו יעם ויערוק וכה יהנא עליה האלעב וכן אג צבד הימים והבית
 הזה אעל יהיה שיון כל עובר עליו יעם ויתכן אעלך גם עלי לעון עליה ממע המז אקדו
 איתב בארץ כעל או רמז לבנו עיעלו למצרים וכן יתכן להע עעע עלי ויהיה
 דבק עלי אפוז פלים אותו נרס כמים עלי עבד עלי וכמהו והנה מים עלים
 מלצברים וכן יתעלה המלמה היתה הנלסת ומתבברת וכרומה לעבן זה חזק מר
 ועלה פ הולך וצמר צבל רחן תפלה ועם זאת המים אשר בתעלה אחת אג כביר
 ואת העלה עי קעה תעלה הצרדה העינוה היא אמת המים ועם לענא הרבת
 רפואה תעלה הנג מעלה לק ארוכה מדוע לא עלמה ארוכה בת שמי אקרב הוד
 לעבן הראעון ומהעבן הראעון על הרפות בעל הוא י המפתע ובלעון דק
 ככנא ונקדא הן אפי למעלס אמתו בעצמה עין בן ואם אין עטלין את העי אקצ
 בה בער וכל בה על הצוכט הצולה שבתעין בל הריות וכיוצא בהן הצבר
 שמתפתו מרובה אפיך אין ראוי לטלע ביום טוב ויע מפרעים מנה והעולה והנה
 ופ העשיל שהנא כלי קטן יצואבין בן היין ודומה לו צלול עלת נקפת צבר וכן אחר
 צבל סד עילתא דדעי ופ בן כלי קטן יצואבין בן היין ויע מלה צנה הצרדה
 מהעבן הראעון שצומטו בן הרבה על שזור ועל עבד ומפלי יוד הרבים ופ
 המים על מה חבו ועל הערת החלום ויכנס עליו כה החיון ועל צלילת כלי ילום
 כעל כל אשר זמאן ין ויבא בעבן עש ויבאו האנשים על העשים פ עש הוציא
 מנה אדם על אפרים פ עש אפרים ועע על צנה הנחם עש צנה לא יתח ער
 זמן עש צמן ותעית חסד על עבדך עש עבדך ועליו מטה מענה חלם עמו צבול
 צל וסמך אליו וכן והנא עמך עליהם מנה העש ויאכלו ארפים ועידיק ממע
 סמך לו וכן וצחח עליו את עלותיך ואת עלמיק סמך לו כי על המצבת לא היה
 נח אספת על הארון את הפרוכת ויסך על ארון העבות סמך לו כי הפרוכת
 הייתה על הארון הוא מסך ציט ובין אהל מועד חונס על היס סמך אל היס
 על המערכת לצנה זכה סמך למערכת ויבוא המ עש והוא יתב

וזה כי אמרו כסוף ערוך מאדון הארץ אדנא השם ית' זהו ערוך וזקק אותם
פ' בשליל הנראה והעלה באור בין עבדה בשליל מאי משמע להאי עליל
הוא דסת' בשליל לארץ ועד אמרו ומדדו שאפילו שבעה חתול בשליל לא
מענה לשוק במהרה כלם אפילו עלי וערה לט' שהחול קרוב ועד הזאת
למדוד ועד עלול יעלו כפון לא השלל אחריו ועמאר בו עלולות ויי
במסלות הל' עלא העמירו בו עלולות על ענממו במסלות היצ' ויש מפרש
מזה עמי עבסיו מעולל וכתי' עמי דסרכוהי בזקוהי כמעלי כרמיא ועד לא
עליה על על ברזל ופרקת על ואנ' אונס' על עליכס ידוע **על** ויש
על כמו הפוך הן בלעז עפה טלע לטון איב בינה **עלה** אל האלהים
ועל אלהים מעל אברהם כי עליה העתה כלם עשה זוהר היום ממעלה
החדש מעולת זוהר העמט וזריחתו וית' עב לא מייע עממא כלם טרם
העמט ויהיה לרעתי פ' ממעלה עיהיה העמט עדין למעלה עמא ברקיע
עבס עדין תחת הארץ ועלה הצבול מטרה בנ' עליה פ' מטרה האויבים
ומעלה במעלה בזולה או פ' כעליה מהטרה רבצת נערבם כארי מעין
מחריה ודעל אחר מצדיה כפיה היה פ' רבצה אחר מצדיה עש
במעלות הימים עש עיהיה כפיה ובשר עליה עליה על הצדיים ועל העצמות
ועלה הוא מעה דית עזות ער' הקרבן הזה כן לפי שהיה עליה כלו כליל ע
המקום אונא זול בשולה פ' אם יקריב האדם לפני עליה זולה אכ' עונ
אורה כלו עמא והבאתם זול והתאר אדמה ועליון הברכה ו העליונות
ועלה עמיר ועלמה ארמקתיה סיריס קונ' עמיר מעלה ידמה הענין
עמו פ' על ינעא ואיט' אבל מרב עבול עס העמיר והקונ' ויעל הרבה פחד
האדמה עליה בקונ' עמיר זמה עמאר על אדמה בלע על עבה למעלה
עמאר סהרים על עדה חמר על צפן פוריה ועל אדמה עמי אער מעלה קונ'
ועמיר והנפעל עליה הענן ובהלולו יסעו העל מסבב יעלו מעל מעכין
קח וזא ויעלו עצמתם לטון בשוא ופתח העין עלא כמעט וההתפעל
או יתעל כפריון מעפסו ית' והפעל הכבד העלה דוד אער העלן מאר
הערים כלה בחמה העלה יהא בעי' והעין בשוא ופתח ורקדוקו כתי'
בחוק הדקדוק והעלמה לן מימים ימימה נפתח בשבאר העין מעלים
אח' ארון יי' אלק עלות יעלה עליה נעל עלות במצב בהעלות יי' את
אליהו מעלה ארסה ארץ פ' מעלה תיילופי ואלא נזכר פועל ממט' העלה
על המניח הבגן והיצב בלמה העלמה פ' העלמה על המרובה להולכים
בצביה ומהיה הענן ניסר את העליה עליה קיר המקרה במים עליונות
לפי שהן על הבית ואלס עליה להן וכן לא תעלה במעלות המלכות לפי
שהאלס עליה בדין וכן ומעלותיהו פלג קדים וצא עש כגן יהא והו כמעט
על כמנהן על המעלות ה' טול אבן ענייא והיא עמרו במענה אבן העל

והיא עממט

סמיהו עליה של האשה כפבורה בטרם תיך . והקבוצ כל השלמות לב כלם ענין הסוד והמורה
 יחד על שלשה עשר של שנים העשר ומשלומיו ויום של מנה והוא קבוצן שלמות על
 ענין בזמן יסודות במחל אהלן . תעשה בזמן מריב למות אצל במסורת אלה
 על אלה מלות וכן נמצא בספרים מדונייקים שלמות עמי מלות ופ' של מות כלם קבוצן
 מותיק . בן מי של העלם . לא היה עואל בן מי היה כי כפי צלח אליו שיעלחט אליו לנצח
 עכנו . אבל קבוצן מהמות את הפלעתי וראה את בצורתן עאל בן מי הוא זה כלם את
 היה בן צבור וזה ענה אבנר חי נפער אדני החלק אס ירעתי כי האיש בימי עואל קרין
 על בימים באשעים וכעצמאל עאל את דוד בן מי אמה העשר הבין דוד כי היה יצואר
 מותו לירעתי אס היה צבור אבין . ועבהו בן עבדך יסי בית הלחמי . כלום מבית לחם
 הוא ותיש מלחמה היה ומפורסם נידוע היה בצבורה לכך היו קוראין אותו בית הלחמי
 כי המלה יצ בה טעם עכ ענינים . והיה העלמה היוצאת לעואוב הים העשרה ויתכ
 קדמו שלמה לבנות ולבנות כמו עשה . הנה העלמה הרה ויולדת בן בעולה היה
 הוא אמת קטנה מא אשה אתו . אבל עמק אל . איך חנקיהו בראיות ברורות וכו' היה
 עבד בעולה . לא יתכן לפרש בעולה כי אה אחיו כן דרך אשה מנאפת אלה ומלחה
 היה ואה לא פועלי און . ואה במחלה ענינה הנה עלאו ממנו כלם חברים עשה
 שלמים עלא יכירס אלה . והם דרך עשר בצמים . לא כיר אדם הדרך עפורה בראו
 וכן דרך מוט על ער וכן דרך עבד בעלמה שאינה נכרת התעלה אבל בעלולה נכרת
 התעלה כל ספק ועל הבין האיות אהלן כנצד העצרים במלה הזאת במספר חבין
 וצדו להטיב עליהם על האמונה . ואם כי אס היה לעון עלמה בעולה לא יאה ממנו לנ
 בעולה . והקבוצן בערך שלמות תופפות . ויש אפרע מזה יתבצן שלמות . וחסר כח היה
 כי יתבצן בעלמות . כימי הנעלים עהו ציאת וניהצן ממערים ואנה עהיא ע' מלות
 מן עסבא . תבן בן פ' מלה אחת . כמו עלה יפפייח . והבזן לעיננס פקח הור
 ע' ע' מלות וענינם מלה אחת הקצרת ימי שלומין . ימי נערי . וכן יצוב אימי
 שלומין . עמנותיו מלאו שלומין . פ' חטאת שלומין כי באת שלומין העכתי . וי' מלה
 ויש שלומים לא אבוא כלום . טענין מעשה נעים לעולם וע' מעועל שלמים העולם
 היה ויעולם הבא . אעוהה באהליך שלמים . או פ' זמנים ארוכים כי כן בא על ימי
 נבנים קצת העולם הארוך . ועבדו לעולם . הן כל הימים ע' יובל . או סגן צבול ימים
 ימים ימים כי לעולם עברתי עלך . מזמן רב . לעולם לא אעמי סקודיה והר ימים
 הן כל ימי חיי . כי אמרתי עלם חסד יבנה . פ' אמרתי בלבי אמרתי ע' דוד יבנה
 לעולם ותהיה לעמדת אמונתך ע' כן עהעמים לעמדים ובא במא אעיס אה עמי לעלה
 וי' כי בקרא עלם מעבין עלם עהוה ע' חסד הע' כי לא תעצן הרס והשחטה כמו לבן אדם
 ביה הקצנה כי הוא כמו העלם כל ימי החמה . וי' מפרטים אונת מלשון ועלם דבר
 כי ארוב סודין ועלמק ענינו להע' אונת . **עלם** . במיל תגורתו ולא יעלם והנפ
 חנינים . נעלקה . וההתפעל . נעלקה . עניש עמחה וצלה
 בנגד עלפן . עכבן עלין עלפה . והוא חאר מנה הבבין בנסספת היא סגן ענה
 ע' אשה (א) . וההתפעל . וכן העמק על האש . ונה (ה) . וההתפעל . וההתפעל .
 ענין חל העשות ורוב היצנה והבולה נש עלא יופא אלה או ימיה על עשיו וכן

על שם של מותו של המעבדות כמו אל והיא עתה עליהם כמו אויבם וילק
אלוהים עמו על ביתו כען אל ביתו ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שכן הסופר כמו
אלוהים יתעלה על יום כמו אל על אשר לא ידע ספר ויבדלתי על העבדים כמו אל
היבדלתי כי יסכן עליהו משפיל כמו אליהם ועשה אהוד נא אל אעס יהודה ועל ועב
יהושע כמו אל יעבדו כה האמרו איעס אל רעבו ואיעס על אדני כמו אל אדני ויבא
במקום בית העמוס ועל הרבך יהיה כמו בחרבך המלט על נפשו כמו בנפשו
ונגד אלוהים על סל איה כמו בסל איה יעוב לא על חסד פי יעוב לא עבדך ואל
על לבב ויב עשה תאר לפי עשה תמוץ כמו נאם הובר הוקם על כלמך עליון
כן ואל על יקראוהו תאר ואעפ עשה פתח אה העוק והעליה פי ואמר עליה והנה
היה עשה על העוק וכן פי וירכיה והנה על זית טוח בפיה ויתפרן על האב ידוע
הבטח עליה זית ועלה עץ עמק ועלי הדס ועלי חמרים ועלי עץ עבות אל על הענבים
עש העלים כאלה טבות עליה חסד הויה ופיעו מנה ומעלו איעס טוב ודוקע פי
מנה חן יפקוד עליה חן חסד העלה ס עכן הפדי עקל יעלו העדה וכל אשר
בו יעלו חסידים בברכה עמתי ועלי בכל לב בקמץ חטף ועלו
אפניו בחלק חן העלונה בנת העלילים כי רעתי אז תעלוי פי פועלע
הרעות אז תעלוי והדאר ועמונה ועלי בה פי וכל עלו ועמתי עיעבה יל
אעמו ועל הדרך הזה פי ותתקד בדרך ויעס מפרעים ועל בה האויב ובדיע
העקל אחר עלי פי צאופי שאון עליהם קדיה עליה הכל ענן עמתי ויעל
העלילים למען יעונו הוצאו פי יונה ועל ענן הרעיה ואין ערך פי העכור
היה נעמתי ונאמק והעמבע ויע כמו כן מענן הרעיה ואין ערך פי אומרים
בערב עלו אל אונת ופת פי יונה כי הוא רעיה עמונת המעקד על הדעות ואחזת
החולה לב בעבור חלשות רתם וכן אחזת העכור בעבור חלשות צדין כמו
עצמו טע יתע ארץ טכור ואפער כי אומה הרעיה היא כדרך העמוק וכן
פת פי אעלן בעל פי יונה כי הוא כדרך העמוק עאירע לקנת חממים בעת חמות
בנה פי יונה כי רעתי אז תעלוי ופי מפני רעתי עשית מנה תעלוי ענה
פי מנה קדיה עליה כמו פי חולק חלי חרב עקל ועלטה היה בעלטה
העמו היא תעק ואפילה עשם ועלם דבר ועלמה מעינ כלתי
היה נעלמה כלום פאלו וא היית על דרך נעמו ועל והיו כלם היו ועש
ועלמים לא אבוא אנשים חוטאים בסימ וההתפעל עלימו יתעלם על ועל
אפרעים בצורת קדי והתעלמות מהם והפעל הכבד ואם העלם יעלמו עם
האדם ויין העלים ממנו ואעלים עני בן פי מאמץ כלום אם תקחתי טופר
הייתי מעלים עני מן הדין עולא הייתי דק אונתו כהען או פי ואעלים עני בן בעת
הטופר כלומר כעקסיהי והתעלמותי עני עליו ולא עליה פועל ואמול פי אם יבוס
אמר לפני אונתו שלקחתי הכופר ממני מעלים עני עולא מביט בן אל תעלם אונת
והעם עלומים למאור פועל אל עציאותי כי העציאות נעלמות מן האדם ובעל
התיו ובהא הנקבה ותעלמה יוצא אור ואעפ עהיא מפיק מינה היא הכת

כן עליו לו עיני וחת החט העבר זאחז בארץ כי נח' הארץ לא היו אוחזים בן אלו
 ארזים בבתים עמם אמרם לא עמדוהו כל סתום לא שמואל אימה יוש זהב ש
 והכמוי ונשפחהו הוא על עשיר הן עומוהו ולא נשפחהו
 ארזים העובדים כי הוא על פלם ועמורק בורה הן עמוהו כלם לא נשפחהו אלו
 עליו ממך כל סתום עלה ידעש ואמלו הן עמורק מן עש כלום היבביס לא היו ממך
 ותמיס עש צבול ועעס צרב הוא בלמון ירר ופעמים עלוהו לעון נקבה מלוע צובבי
 עש הזה ונחמאת עמך העש אשר בקרבה יוצבת לבטח וכן יבבי כמעש רוע לו
 ומשע אמתו לעון עמי עמיס הר יקראו ובתעלוס אחריק בנימין בעמיתיק ואמר
 עממי הארץ וכלו עממי עש כל קבוצ וקהלת האנשים כן נאמר צבדים האחרים
 כמו עממי על הארבה עש רב ועעס כמהו לא היה ועל הנמלים עממי עש לא עג ועממי
 על צפנים עש לא עעס וכן פ' אמלו עש זו יעתי לי תהלת ועל החיות אר עממי
 בפסוק אלפכנו תבבני חית העדה ופ' ואל עש א יעתי לי תהלת יספרו לא אומי
 קראת יעקב עממי כי מי עממי בסוד ייז יולי עמדה צמיעור ואתה פה עממי
 עממי מעה ועממול אפני עממי עממול נאמן מפנה עממי פתח
 האהל מקור כמו ויכלת עמוד ביום עממיק לטוב המס מעמדת בעממי ויבבי
 אל עממי אעל במקום עממי ויעמידו על עממי כמו עממית רמולה עממי
 ויעממי העממי עסק עלה הורק עממי ותעממי מלדת פסקה וירח עממי ויעממי
 העממי צמז עממיס ותעממי המלחמה ותעממייס היעממי לצק היתמנות ויתקייס
 ויעממי כל העש צבדית נחמקו בקבלת הברית לקיימן וכמע עממיו ימים הייסי
 ומקיימן בין העממדיס האלה בין הקמים האלה והוא רמז למלאכים הקיימים לעש
 וכן עממדי עממיס ירופפון ועממיק צבול והמיעט את העממדיס לפי זה העממדיס היס
 הביט מן אשר הס תחתיס ועממיק העממדי עקרא עממדי העממדי ועממדי האע הפעל
 היבבי ויעממדיס לעל לעלם עממדי קיימם לעל ויעממדיס לפני פרעה עמממדיס לפכנו
 ועס מק עירעה והעממדיק עליט מעות קיימט וקבלט על עמממדי ולהעממדי את חרות
 העממדת להס כל מתגס כי בהעעק הארס הוא כפוף וצהפסק המעעעט עממדי
 האלכפף ופני ולא תהא להון לבית סומכון כלום העממדיס על מעממדיס זלם סממדי
 על עליק ובער הן צו פ' אחר צעורק משע ומלך יעדלו היה מעממדי צררררר
 קבח ארס הן היה מזיק עממדי ומחמק עלה רחוקו ארס עעע אלו היה הראה
 עממדי סאלו לא הוכה כרי עלה תחמקו ארס על יעדלו במלחמה והפעלו עממדי
 במלחמה צממדיה ואין מעממדי ועלם נכס עס פועלו יעמדי חי ופ' או מעממדי
 יס העממדי הן עלה העממדי למחור עלה תלך ותעממדי אס תוכל כמו עפ' מלך מניק
 עממדי האלה חבדו טובע צבהר או אסטיס באיס עלין או חיה רעה דאה עליו מניק
 עממדי להעלו מל לא תעממדי על דס העממדי ופ' לעממדי את צבדיט לעממדיה לעממדי בה
 יקח משע עמממדי פ' ה יונה אמממדי מלעון אממדי ויתכן אפרעו מעממדי עממדיה
 עמממדיטו אממדי מעמממדי כלום עלה תממדי וצבב עממדי אמממדי בית האע צילמדי
 עממדי עמממדי כמו עמממדי לא עמממדי להספיד בעלות אחיכס כן אמממדיס בעלותכס
 עממדי עממדי אמממדי פה עממדי עממדי ועממדי עממדי עממדי אמממדי עמממדי
 מעממדי עמממדי הן עממדי כלום במקום עמממדי ולא מעממדי המלה היאת כי אס

הכבד הטה והענוה והזה בהלי עט ובתוספת מנו לא טווה אכיל העט אהבה בעש
 והקבוצ באזון עקבות ותשננה בג האדם והתאר והעט מאר הדקה בק והעט עט
 המפעלעשית והענוה בעטות העט **עט** אעטט שרות לי עטט על צבדות עט
 היש עטט יי עטט חכמות ערותיה העט
עט מה ענה יי ויען כ
 העטנה לעזק רבות וכא הין בצע כיו עטט חיאנה בה ופי תציב אמרי
 לה לזה פ עשה ולא עט אנהל העט דבר העטן הדה הוא הצבת הדבור ברוב ויע
 ערוה החלת הדבור כמו ויען אינו החוטין ואמרת מה ענה יי כה תאמאל העביא מה
 עטט יי וענת ואמרת ויי ענה כס יעט ויאמרו אליך והדומים להם והפעל הרעב
 הצדים לא יענה אני יי ענה לו פ בעבור יצי אעט שהוא איט ראוי עעתי אובר
 ברוב צולויו כלומר אעט עבא ברוב צולויו אני יי עעתי לו ובה פת בהא ואין היא צמתי
 וכן במקרה קדי ועל כל פנים פ באלה וכן אמר המתירם אעט מצתאיל לי במלחיה למתב
 אבל להעט התרע בא דבק עש עעתי לו ופי כן דבק עש ברוב צולויו וענה וענת
 עניס עעט ועערת ועל אבאר העטן בצורה עעט והפעל הטסה ורוח מציע
 יעט והוא עעט לעז פשלים הן כריחט לעט והעס אצור לא מצאו מענה ומיין מענה
 לעזק ועט קרוב לזה העטן עקר ענה באחיו לא הענה ברעק עי עקר ועענה ב עיקר
 ויי ענה ב יעמע אל ויעט פ יענה עט וחטאתיט ענה בטן פ כל חטאת חטאת
 עענה בטן וענה צאון יעראל כפנו כפני ענה ופתיס מעט עענה יי ענה
 עמה פלמ הכפס יעל עש האבן כי הוא מצילה העט עטן עיות ועט קרוב לו והעט
 להס מרים עט ליי בצורה על באר עט זה וענה אייס באלמטתיו וכן צילז העט
 אבל לא מטפחות ולא מקונעט ופי העט צלז עקת פאחת ומזה העט מרוד פחמט
 הקל אין קול עקת צורה ואין קול עקת חלעה פ עעקת החנעמיס במחמה ואל
 עעקת החטן עמיס ויע אפרע מזה העטן ופתיס מעט יענה כמו צאמר כי אבן
 הקיר תועק אמר והכפס יעט עמה כ צס הוא מצילה ויע לפי מזה כי עעט יי
 אל עייד פלמ אל עעקת כי צורמי מלוק עונה עעקת לאל וכן דעת אונקילוק שחיל
 כל יי עעתיק ואס היה עטן עוט היה אומר דאה לא עמע וכן מזה העטן ה
 דורכיס יענה ועט ענה בדרך חתי עעתי בצוס נפעי ויעק ויעעבך אם ענה
 הענה אנהו ואענה את דיע דוד האלה רפה ועלמ כמר עס פועלו אובל כי עעט
 אצור לא הענה והמקור ממט את כל עקת או הוא עס בפלס עולת לרע חלס אם
 זה בחולס זה באוריק וההתפעל וכן העעט בכל אערי העענה אבי הנחעל עט
 והוא ענה ונפע ענה העצביע לעקת מפני מצפטו להעקת והפעל הקל חמט את
 דעתי אני עעתי מאל ופבר פ פסוק זה בצורע כעב ויי אפרע מזה וענה צאון
 יעראל כפנו וכלי ויקר יקר יעראל ואיטן הזק וכן מזה העטן יעט כי אין דואה
 זמר עי עיס יענה ומקולס לא יחת ומחמונס לא יענה וכן ארס אענה אני צולז
 טרס הפנע והיית חוטא עעט היית כי לא היית פונע אל מעותיה ואל אמיותיה ולי
 היית טרנס על לב נזכרס ועמה כצראיתי צחטאתי בהפטתי לבי באמרתיד נכעתי
 וצבתי לעמור אמרתיד ונזכור אותה כמיד כלי עלא אהיה עעט באחת היס עעתי
 ופער להיות בצק הפעל מזה יעמע אל ויעט והתאר ויל עט ואביון לא החייתה
 העט והאביונים ענה סערה והעס עקת עט והעס עט ואס ווע נרוא כן על

יי
 יי
 יי

עשן לו הול טעמו וזיס וזמרו כענב תרונות חלוקה מן הדב ומן התירוש והיצהר **עש**
 עשן איתו מאה דבקה וישע אנה הארץ ויין א עשנים יעמו זע עשן לעדק לא טוב
 העשעל ורעשע עברו ועשאו יעש יעש ענב חיוב לבוי נמינת הממון ואפסר עיה
 העשע עברו ועשאו יעש יעש ענב חיוב לבוי נמינת הממון ואפסר עיה היה ורעשע
 עברו ועשאו חיוב נמינת הנפס כלום המיתה כמו ענבתמסו דקל הרבה ביקר הענב
 אמרס דמעניץ וקטיל ועלה זה הרבה ועל הדודי היה פ' זס הס זס עשן אנה
 א טוב **עס** ועשותם רעשע ענב הדריעה והרעיעה פרמיליץ בלעג ומנה נקרה
 יטפן יטפן יהדים עשים ורעשים דמס יטפון לעשים דמון הוה
 המעקה הינעא מסחיתה ורעיעה **עפ** הבין עפאים יתן קול האלה נמה והיוה
 ענה הסעפס וכן בארמית ואחרין ענפה ועפיה ספיר הול נפיה עלי
 הוא הבין לענן הפסוק וכן מבין עפאים מבין העלים **עפל** ענף וצמון ענף
 ענן וסבב לעפל ונביתה מאל ובחומת העפל בנה ארב מרוס וצוה
 אבצר נמה ויעשילן לעלה אל ראע ההר ופירעו הצביהו לבס ותקוהו לעלת אמני
 בלעג ומנה ער עפלה לא יערה נפשו ופ' הפסוק פ' רבי אתי ה מעה פ' נפון אמר
 פ' נפון הרעע ענף יערה בעצמו ואין לה בטחון ואמונה בעס ית ענף כלום זמה
 נמה בעפל ומבער זאל הערין הבוטח ביה באמונתו וטחון יהיה ולא יטח
 אלוס עצמן בעפל ומבער ויבא אל העפל ויתח למידס ויפקד צביה פ' במרוס וצוה
 הד או צבעה חונן לער והפקיד צביה עהיה עס הכסה ותליפות השלולת ויה על
 אחר כפי תרץ אולה כמו אפל ומנה עפאים עאנתן קורין אחרים צהנא הנן
 אנה מונות **עפר** עפר מן הארמה ברזל מעפר יוקח ער מער דק לעפר
 מעפרן זראע עפרות תבל ועפרות גלבול פ' העפרות
 ויוקח מהס הזהב העכונק עפר כמו צפת ענן אחד ואעפ"כ נסמך מה היה
 סע עפרות תבל אדמת עפר על עפר ארץ ואעפ"כ יע ביניהם הפרע מעש
 עפר יקרא הדק צרוב וכן אלה כמו ערסא וארמה על ראשו ומש נכרה
 אמה על הדק וארץ ותבל יע ביניהם הפרע מעש כי הוא כלו הכל יעוב ומקרב
 תבל על היעוב וכן הדברים הדקים יכונן בעפר כמו ענף וידק לעפר ויז
 אנה עפרים ויעור אנה עפרים והפעל הצבד העקח ממנו ועפר בעפר מאיט הס
 עפרות עלו בעפרות הוא האבר ערעו ואם כי נקרא כן על עס העפר כי כל היענב
 יאכלס העפר ויפתחן בהיותם בו אב העפרות נוסים בעפר לעפר האילים כענ
 עפרים הוא ילך האיל או העב **עץ** עץ חיי עמן בעש יעאל כל עץ ופרי ארמית
 חוטבי ענב ויבקע אנה עצי הענף ובאמרו בעש יעאל רמק בן או העלים
 עהס מעשן או אמ על המנתעים כמו צאם דקל מנתע זה האום סתו ענף סתו מקלו
 על מינן כן קורא מאחרין וזהו צאם ענף ומקלו צבד לו יפול הענן כמנען האוון
 והוא הנקבה כדילע ענה ועפכן על ירעלס סוללה ההא הפא ואיענה לביט ונען
 חותן הוא יה החנית וכה עץ כי הוא עשו כמו חתץ **עב** ואעשבו אביו מימין
 על עב כלום או הרבין ולא הימין ועעבת הור ושיית מרעה אבלי

Handwritten scribble or signature at the bottom left of the page.

עם בני במצרים כי על זה מצרס מענן ופ' הפסוק כן העמר או הענן או און לווי
היה העמר שלא היית פונה אל און ולהעריך עצמך ולהשיע דין העם כי על זה מצרס
מענן על זה פונת לאון ולהעריך עצמך מצרס יונה מעשרת מלפני העם ולומר יי
הענין והנני ושי היעצם וכן על דרך זה יחל יונג בענין כלומר הענן מלפני העם
המענן יחלק אצלו ויציילו מעלתו שהוא בא לענין שאמר למעלה ומנפי לב יצימן את
א יצנע כי אקדים והעם בזה קמת מתענית והקדוב לענין הזה ענן מאד
יחלו ענים ויעצמו עקב עסק יראת יי ועקבתך הרבב ובלת הון ועקבתך הרבב
מת וענה עתק תי וענה וערק עבים עתלות רוח ומזה הענין עב ורובב על
חמור וכלי עגותן ורובב על חמר וענין אחר הוא ענין רעננת האלהים לבני האדם
לענת בן וכעש עניין ענין עסק רע ולהשק בן וכעש עסקן כי בן החלום ברב
ענין בעסקים ופניס רבים וכל אמוץ מזה לב עתק יהיה לענת ופ' על אשר הקדים
טלוחים אחר קעש אמר לב עתק לענין יהיה ויחלב להנציא ענין ולא ידבר בלא ענין
הוא עס בפוס פקת למקת מיט שהוא כמו למכין מיט וכן לענת כען לענין עס
זה הכל וענין יע הל ענין איש יע כי הוא פתוח והוא סמוך והמסרת עליו לית פתח
הביא ר יונה בענין זה כל פעל יי למענהו כלום לענין שהוא רוצה בן ויתכן לפרש
למענהו העבור ופ' ר יונה ענין יע לענת בן כי האלהים מענה בעמחת לבו
וענין נענת ועקבתך הרבב ענין ההטחה ואפטר עליה מענה בעמחת לבו
יענין ענות וכל היצאון ר יחזק אכן זאת פ' ענין ולענת בן הכונה בחפץ והמשקומו
וכמט ועקבתך הרבב עקבתך ורעוק וממט כל פעל יי למענהו ולמען ולמענ
הוא הוא הסבה והחפץ והעלה והביא ר יונה מענה את העמים והם ישן את הארץ והארץ
מענה את הדגן את החרוש והם ישן את ירשאלו בענין הקונה ועל דעתי זהם מהענין
הראשון עתה העבת הרבב ופ' מענה את העמים כי מדב העב מענה את העמים
כאלו הם יצאלהו המטר והוא ימטר אותם והם ישן את הארץ כאלו הארץ השאלם
המטר והם יתן המטר והארץ מענה את הדגן כאלו הם יצאלהו שותפים כי עתה
ימס רבים שלא הוציאה אותם ולא שצרת פירות והם ישן את ירשאל כאלו עסק ירשאל
יאל על שאלו הרב כמה ימים ואחר עיר עיר הדגן החרוש והי עדר ירשאל הישוב וכן
הכסה יענה את הכל כאלו כל ע כי האדם יעאל לרסק והכסף ימלא הכל ומזה כי
האלהים מענה בעמחת לבו כי הוא רוצה בעמחת לבו ומזמן לו שהוא פעל יוטא לשלישי
הי האלהים מענה בעמחת לבו והדגן והחרוש והכסף והמזב יען למאת חפצו וענן
הצחצ מענה עמה עדה ומא הארץ כן למענותם והוא הקו עיחרט החרט בשוורים
בציעור עירט בן ואחר כן יחור ויעלהו אחר כמהו וכן עיחרט כל הקדה כל שוליו
הן במא באחרס לעת עתה האחר ענה בפוס עומה והוא רמז אשר הממלות
אחרים ויהודה עורט וענפיה ארזי אל אבל עפיים חרט לא עור
לענק אבל הוא מעקל אחר כוער פירעטיו בעעב השילות במקומו והמאר
פיריה וענפיה והענין ידוע ענק באחת ענק מעול ענק וענקים לעברות
ובקבוץ הנקבות ולבלימן הענקות אשר בעואר צמיהם הוא חלי חרלי
בעואר יבא רחמי הצדוק וכן עורחמו צמיה כאלו עמו הצמיה ענק לעורחמו העם

השלות בלב העור והמעט לעשות מיני אות נקב השל והתעורר אל הדברים עבדך
 יהי **שע** ויש כחו ולא כחו כי עמית למט מאד ואנכי חיים ועמו רב ויש
 חטאתים והעד מני ועש די לא נבחר עמי ממך ומא ונה ימות
 בעש תוסן בעש נקרות הל ברתקו שלמות ומא ולאין אונס עמה יבה וכן תש עמה
 והמסורת עליו ב יבה ופי היה הולך לעמה פוט ולודים היו בעמדתו ובסמור
 עמות חביריך ומא ומעמדות לעש והפעל הרב ויעמיהו מעריו עבן הכל החוק
 חוקתו והגולה בעשן האיכות והכמות וכן טאמ לעבן חזק הרב ובין עמלים יפיד
 ומר בין הממחזקים במריבה הניעו עמלותים חוקתו ריבם וראיותים וכו ברול
 גם עמלעמלו בזין ועל בעממיו חילתים בעתק דיביו ומלחמותיו ועממיו מאר
 יבים התקפים ומלחמות החוקות עם מעמיו בעש נקרות חבקה עמי לבאר
 ידעיהו בעורע בער והקבץ בטון זכרים השמים בבטן המלואה הל העבר
 אר בעשן הרה והקבץ בטון נקבות אספר ל עממות העממות היבשות
 עממותיהם ידם ידוע ונקרא כן לפי צהעש חזק והתקף מהבאר לפי שהעש חזק
 צוף ומעמידו על כן נקרא עם אלה עם מהפכים בעש נקרות אר עמי ובאר
 אלה עמך ובשרך אמת ואש עזר בעד יש העש העש שזר איך מיוחד
 על העש לבד כי אם על הצוף ובאר עזר אחריו הוא כפל דבר כי גם באר לבדו יאמר
 על הצוף כן אצא ומבשרך לא תגועלם אהיו הקדוב שהוא טופו אל אדם וברז
 הרבה בזר העש במקום הצוף באמרם הולך הוא בעמיו ויתכן להיות כמלאו ויש
 אהיו מא לא נבחר עמי ממך סלם ציפי וכן צוף כל דבר יקרא עם בעש היום
 היה בעש נקרות טופו על יום וכעש העמים לוודר טוף העמים והפעל הרב
 למטן ונה האחרון עמו פי עבר עמלותיו ועל ועש עכו מלמות ברע והרבה
 ועש את עיניהם עבש הסתמימה וכן ברזל המעש עכו על מה קודם יצאה
 מידה הדי זה עופר דמים **עזר** פי עזר עזר פי עזר פי מלחה ועזר את
 עמים הן יער במים ויבשו כי אעה עזרה לך מטעה ממט טומר
 ירה בעברתן שלא היתה שמת אעה כחמול עלעוס בטאתי והיו כל הנעשים קודם
 כמנהג לטן ואכלו והוא דרך מול פי והוא כן הלחם אין כן מעלה אחר שהוא חומר
 מלחם פי כי אין מעלה בלחם חפנס אחר הקטרת בציפן ואם כי חיוס קדש בלי
 ערך לום טעם לאכלו אלא אפי זה שהוא על השולחן אלא קדוש בלי השולחן מהרעו
 וכל זמן שהוא על השולחן יצ בן מעלה טכל לאכלו מאחר עמין לך לחם אחר ואנחנו העבים
 טמין לך דבר עעמה בפי פקוח טפע אלא עג עלוי עריות וטפיכות דמים בק נראה
 זה הפי מודול ורבר פי בצורע מולל והעס צמול ועער דחם והנפעל והמעלה
 שעה צע בהעבר עמים עבן המעשה ובעבן קרוב לנה והוא עבן העבוב
 לא עמתי כח לא עבתי הסו לעמי לא ירוב יש כח ולא עברו לכה אל תרעיש
 לא עברו כח ולכה אל תרעיש עמים עברו בעלו במלים עערה טא אומך ול
 עערה טעם עער בעממותי בהיותו עער בחצר המטה אל תעשר לי לרכוב
 לא תעבר לי הבהמה לרכוב ואפס עער ועיוב ועער ועגוב בישראל פת אאול עער
 עער שהוא עער בבתים ועגוב המקנה שהוא נגוב בצורה והנפעל עער לפי

44

עשב עמיה ופ' עמשה עמי לא אהעב ולא אהעב ויהנפעל עשב או ב...
עשב אל פט עניהם נפעל עבר כי הם תחתין אל דיע עתה יתענן פן עשב
ועתה עשב והתפעל ויהעב אל לבן ויהעב האשים והפעל הכבד המה
היו ועבן את רוח קדשו כלום הריצו והריצו את רוח קדשו כל היום כפי עשב
הפעל כפי אחר יעצבו ביעימון והעם וראה אם דרך עשב כי כלום אם דרך
הרצה והאצה בה על המקרים שיבואו אלא שהכל אנה מקבל מאהבה או פ' אם
יוני הולך דרך רע שיבזוק ויכעסוק ומא לא יוסיף עשב עמה בשא נקדוה ודבר
עב יעה אף ומא למעבה תעבבן ומא ען יתן עבבן וצסמוך ובעעבה לב
הח נבאה והקבצן צויה ל עבות ומחבב לעצבות ירבו עבותם ענן כלס
הרע והרעה ואמר מחבב על הרעה על דרך ההעמלה כי כן אמר הרופא לעבור
לב ומיה הענן נקראו עלי ענ עבים העב עבה פן תאמר עב עשם כ
הרעה והעז למתעסק בהם והרצו העם יה ויתכן אפי' מזה אם דרך ענב כי
כלום אם אנה פונה אל העבים וכן עשיק לה כונס והעעבה כלום לענות לה עבים
או יהיה והעעבה על דרך הכני לול לעמחה והא להעעבה רפה ומעפטה
חסיק וכבר כתבנהוש הזנאים במחק הדקדוק ועל קדוה לה מסיע אבנים
יעב בהם יתעלו ויתעעבהם והפעל היר יעבנו ויעשונ והעם בעעב תלך
הגיס בשע נקדוה עב עב יהיה מותר וכל עבבים תעשו ודעו התי כדעו
היר מקדעו ועבבית בבית נרי ומא כי יאמר עשב מעבב ומרצק ומא
בעעבון תדאנה עעבונך והרונך ומעעבון היט ענן כל השל והיבועה ופ' כי
עב יהיה מותר כל עמל ציעמל האדם יהיה לו תרון למעלה כמע כי ברע העמל
יבוע האדם אל המעלה ואל העשר והעדרה אך עמל העשרתים ויבוע הדבור איך בה
כי אם חסדון ערעון והוא עמל והבר עפרתים אך ומחסור עע
מעשה ילי חלץ במעש הוא הקדדוס או חלי עקורין בלע עע
אומן עקורין אייעא ומה עהכרדוק לענ הפעם האלה הוא עמממן עליו כרבי הון
כי אמרו במענה מה עהרע מועט במעש הדי אלו על בעל הבית ורעה המענה
במעש עהוא הקטן והוא עקורין בלע בולדיא או אומן עקורין אייעא כי עניהם

הטנים לפיך מה למעשה במעשה קדוה הדי אלו על חרע והכעיל הון
הקדדוס הצול לפיך מה עמענא בן הוא על בעל הבית ולא זר כברייה כעל כי
יקרא לו מעש ולקעל הברייה אך המעש הוא הקדדוס הצול לפיך מה עמענא
בן הוא על בעל הבית ומה עמל על אם היה חרע עתבנן לו ענ מעעבין הוא
הצול והקטן כמ עהרעען עעה עענו למעב תחפכות פ' סותם כי יום
יתעב האדם כעעכו סלומות עלא פטה אנה ואנה ואין לבן כי אם
על הדבר ההוא עהוא חועב בן לעמל העעה הוא קעה העורה והרבה עמנ
המלה הזאת מצורה ען עמל מקום עהכליות יעענה ולמטלה מן הכליות היה
מסירה עעל עעה תפל תרומה בעעלמים ומלך המקרה אם
המלה בעעון עעם אף עענינה עעלם הידים ולחם לא תאכל עענן חל

א

עקד ועשר מעקה לעד הוא בגן עמיו לג סביביתו בגן זבוב
או יורה כז עמא פול הקפל ממט על כן יעא מטפט
עקל עקל פ מעשה מל עקלמון הוא ליתן הדולק ביד
עקל עמית כול לפלט עצמן במקומות מרוב צל וארכו וכן קראו עמא בריה זמב
עקלמון מן היס מן הקצה אל הקצה והוא מעל על מלכי האמות וכתב רמ בן פ אחר
עקלמון מלע ובהכפל עין והלמד ארחות עקלקלות והלטיס עקלקלונם כלם ע
עקד לעקר שוע והנפעל ועקרון העקד כל לבד הנמיה או הנפלע
פול בו לעין עקידה כלם הסדרה העקר כי השורש הוא עקר בארמית
עקר ערעור וכן דלל הדבול לקרוא לסיודי הלצרים עקר והפעל הכבד
עקבי הבהמה את סוסים הם עקר את סוסים הם העקר ויעקר דוד את כל
עקרו שור כי רצו הבהמה הם יסוד ועקר הבהמה מה עמין כן בארס אבי
עקבי הבהמה בארון עקידה כלום חליעת השוע מעדלו או ועקר
בזמם נקרות אם רזל זה מה עמם לעג עצמה להיות לה עמא נקראו
עקידה מל עקיו לעמא לעג לחטוב עצים ולעמא מים עקר ועקידה מעיבי עקידה
האיתה שאינה מולידה עקרה וכן האיש עמין מוליד עקור ואפעד עקראת
עקרה בה רב עמיה יכולה לקבל הזרע וכן האיש עמיה מעמיה הזרע כמעפט
עקש הם אב ויעקשני והנפעל ועקש רדלים פול באחת והעבד וערבותהם
עקשו להם ואם כל היצירה עקשו ומעקש רדכיו ירע והתאר דור
אער ארחותיהם עקשים העבד יעקש לב והעם הסר ממך עקשות
כלם דבעי הקוק ומא ומעקשים למיעוק הם עגן עורה **עקד** ואבני הולק
יחיד בלא פלס וכן כתבו את האיש ליה עליה עבדים היו אמ
ל מעט עמ לו בגנים עבדים מנתו עמא עיהיו להם פנים **עקב** ובשמחתו לו
ועקבו זה ויתעבבו בגנים ואפותה עפתינו לא תתעבב והעם עם עקב
ויכילן כל עקב בזמם נקרות עגן ערבוב והתחברות מפני שהוא יער
עקב ויתעבבו הלצרים עמא כיר ארס ולא יפריד בין רב ארס ופי עהעבב
עקל הילה מן היס נקרא הילה ערב ניה ערב ויהי פקר מהי אקב ממד
ערב ואם ערבים עהם עמם כי מעט צימחיל העמא אשור הוא הערב האחה
אחה ביאת העמא הוא הערב הענ ובין הזמן הזה הוא מה עמא עליו בין הערבים
אחה ביאת העמא הוא מערב ויראו ממערב את עס יין ובהם נקפת מערב
עקב ויעקב למטה מערבה כי הם מלעל ובהם העקבה למען יראו
המורה עמא ממערבה מערבה לצחון העל כי הם מלעל והנפעל ממט הנה ע
רפה בגוס לערב ערבה כל עמדה כלם חעכה אה העקב ואת הערב בזמם עקד
הוא חוט הארצה עקורין לובע טרמא ונקראו כן עממערב עם הערבי כי חוט הערת
וא דק וחוט הערב הוא עבה ממט ומתערב עם הערבי ואם כל ערב למיט ואת
ל הערבים עיהי ולכלך עם והערבים מביאים לו לחם ובשר יקראו ערבי נחל
דונע גמא עמי מערים את הערוב ויבא ערב כבד הבאת אספסופי החיות

44

מעבב זס והתפלל והעם מניעב וממאפט לוקח מקום עתה עשר עם וימנ בל
ומא כ אין לוי מעור ומא איז אטרא אין מעור לוחו עין פס העלבו
ומה נקרא הלכות והמטלה ער ירע ער בעט נקדות זה עור בעש
אל עור עקר אטע לפי זהמלך או המושל עור העם מלמדת ולעשות דבר בל רעות
כענין עטמ ובלעיק לא ירע איז את דו ואת רצו ומנה נקרא קבוצ האנשים
ואסיפתם במקום אחד קדשו עם קראו ערה ערה בוצים לפי שעשים
ומעשרים במקום אסיפתם ואאלו ע ערה בוצים לכות בוצים מן ירע ער
ונקרא הרע ערה לפי שעשים ועמנה העם בן מעשות מלאכה וינס העמנו ער
הרע נקרא ערה מיוחד לפי שלא היה בו דבר אכנה בן כמו חן המענה ורע האכזריות
ות הסכות או לפי עהיו עשים בו עולי הרע אחד העלמים ת הסכות היו ער עשים
לעשות אונס היו קודע **עקב** עקב הוב חל פי כל אח עקב עקב ועקב זה
פעמים והמאר **עקבה** מדי והעם ויהוא עשה בעקבה ענין
הכל התרמית והערמות וכן פי לל עקבה מדי עהיו עקבין להרע נפשות כלומר
מערימים ובמקום אחד עקבה מלמדת עמא בתלמוד יושלמי אם יע בו עקב
אמר ואם מהו עקבתין כהוא המלך דכתיב עקבה מדי והיה העקב למישר
הדיה המעקל וקעה אעלה בן יאחי בעקב פח ואנה העופין עקב וידו אחזה
בעקב עון הוא אחזי הרע הציל עלי עקב פי הציל עלי עקב פאלו אנ תחז
רצו והקבוצ בעון זכרים ענין עקב העין עקב חליות ובלעון עקבות
עקבות משיתך ועקבותיך לא קדע לל מקום הליכותך והע הקוף עקבות
עקבותיך והפחית והפעל מזה בבטן עקב עקב אלו בעקב ומנה שית לפי
לעשות חקיק לעלם עקב בחמץ נקדות עקב ער סוף העלם לל פי ימי חיותו והוא
ער עקב ואחריה עקב עקב עקב ואם אסוף עקב לפי עהעקב סוף עקב ומנה
עיר הפעל הכבד ולא עקבם כי עמנו קל לא יאחיס אסוף עקב יא חק הכבד
ורעם וכן אמר על העם עקב לפי עהער סוף המעשה והיה עקב העמנו בעש
העמנו עמן על עקב בעתה בעש בעש יעובן אחור בעמנו עקב רב
ער רב וכן עקב אשר עמנו אברהם בקולי עקב הייתה רחם אחריה וכן קראו
לער אחריה כי אם יא אחריה ומקומך לא תכרית וכן פי אאלו למה אירא בימי רע
רע עקב עקב יסבב העפר הרע עיהיה לי לאחריה עשה יסבב עקב למה אירא
כי עמה אנ מקבל ער מעשי וען עמא הוא ער הען כמו כי לא עלם ען האמרי
ואת עקב מים לער פי בחופו ואאלו פרעו מענין ועקב עמא בן הערעס
ואכמנ עהוא ענין מארב לל מארב היה מים לער וכן אמר העצב בזה נית
ויסמנה מערב לקרמא **עקד** ועקד את יעקב בן ויקעור ויתן פני העין
אל עקוד עקדים עקדים עקדים עהסמנים עלהם במקום עקודים בן הידי
ומרע עכופפים היר עש הרע וקוערס ובאולו מקום היו כרמיהם לכן קראם
עקדים בית עקב הדועס בחמץ נקדות ופי בית כעשת רעא ואאלו למה בית
עהוא הדועס עקדים עס את עמם ובצעמ הציה קוערים אונס בצלחה

א

וברזל ועון עברה לחמור כבו שאם פשמה ראשונה חמור קער ואם תעבר לטון סתם
 כי אפסל כי הנתבה היא ערובת יותר יתר מהזכר ואם איל נאם הוא נתבה כמו
 שאם נאל על הנתבות זמלים מנתקות או פ' טאל נפס איל כערעב הפועם והקבלן
 מערובת מטעה לערובת הבועם פשוט ענג הג עשין אותן תלמים תלמים עורות
 עורות והעורה נקראת ערעב והלעון הזה ידוע ברזל באמרוס ערעב יהי עשה
 על עשה ונולת זה הרבה **ערך** ומנסרות ערוה מי פתח מרצ הוא למד
 מדבר כשרודא למדוריא במדברא והוא חמור הצר ואם רזל רבי עיכר
 בין חמור לערוה **ערה** פחת מער הערה למות נפשו ופעל כבד אחר אל מער
 כרה ויערן אל הארון ענג עפיה ויעקה ואפזר
 להיות מזה הענג תעכר ותתער כי כן דרך העפר והקיא אחר ענשתה הרבה
 ועל אפ מקורה הערה וכבד אחר ויהי פתחן ערה ערות יסוד על עמר סלה
 ערו ערו על היסוד בה וההתפעל תעכר ותתער על דרך ויער ויעל בומר
 אהל ויעס בהיותך ערוס ועריה פ' כערוס וכעריה וכן והנחוק ערוס ועריה
 עריה מער קערת אבל תער מכו הענג ערות אביל וערות אמר כי ערות
 הארץ נהא כמער איס וליות והראת גיס מערך ענג ל אלו ענג עלי ור
 ינה פ' במער איס מער פלומ עהערות היו מקיפות כל ע מער כל קליז ורדע
 כמו עמר מער איס ליות מרעב עמר לבק וכן פ' ממערה זבוע מער הצבע
 ויהי ממטר זבעתא ויהי מער איס ליות מרעב עמר לבק וכן פ' במער איס
 וליות סביב לבק חר ומרעב סחור סחור ויתכן להיות מזה הענג ער ערה
 עליס דוח ממרוס כלום ער ילה או מהענג הראעון ונבא על דרך אשחוק את
 דוחי ועא נקיר ער מען והוא ענג לבק כלום ערעב המענים אל החומה
 לחס אל הער וכן פ' על עורא לבק תריסין ורומה לו ברזל מערה פטרפעין
 לומ לבוקה אם היו מערות בזיין אסורות ורומה עפ' רזל מן הענג הזה
 ער איס עמר מאי כמער איס וליות סביב אם דבא בר עילא מאיס המערה
 לנה עלו כלום מאיס הרעב באערתו פה כטע פה והכנים ר ינה בענג וקיר
 ערה סנג ער יעה עליס ועל ערות על יאור והוא מאר לירקות ולעמאס לחס
 ובא פלג בלות ומטולאות וכן ממערה זבע לל מקום סמוך לבעה זאהי עכ
 מקום העמאס ועלבים וכנהו כן לחנות הרעמים עבו וההתפעל מזה ומתערה
 סאזרת הענג כלום מתחלת **ערך** וערך עליה עבס ויערך עליו ערך לחס
 יערוק את הערות בעת מונה יערכוני בפרת הענג רל וערכו לפי
 וצילה ויערפה לי בצוא הענג ולא ערך אלי מלין בקרי אשרוק לק פ' אשרוק לה
 תפלת ערוק מאיס מלחמה ערוק מלחמה סמוך והענג בצוא זסעל שרופה
 כפל ועמורה ערפה לפי התעבה פ' ערוק מלחמה או ערוק טענתיק והעס
 ערות המערכה ענג כלם והדומים להם ענג סדר ועס מקום המלחמה מן
 ומערה נמתי היס והקבלן מערכות וצסמוך מערכות פלעתיס מערכות
 יעראל מערכות אהיים חיים כלם בפרת הענג כלום מקום עערכי המלחמה

44

הרבה יעא וערבה לך כלום שליב ויחנה ויבשר לפני וכן וערבה ענין
ושני ערבה ל יערב עליו עיני אשר ערבה עליהם ערב ואיס לחם עקר כ
קולך ערב ויבחייהם לא ערב ל העובר מזה ערב עבדך לטוב כלום היטב
להכיר עבדך לטוב וכן עסקה ל ערב ויבין להיות מזה כי מי הוא זה ערב
את לבן לעת אל כלום מי הוא זה אשר הטיב את לבן והכין והכסדרו לעת אל
ומה בקראו העמים ערבות לרוב בערבות לפי עהם טובים ונעבדים וכן
מפרעים מזה ומה בג הערבות הן בג האמנים והחשובים וכן אמר המלך
ית בג הרבייא וכתה ר יונה כי מפער להיות מן הענין הזה ואת הערבים
עתי לכלך עם ואמרן עיתי הן עהער את רוחם לטלחו והבנו עהם
ערבים ממע עהם העופות הטמאים המחרים כמק ערבין וענין אחד
כי עבדך ערב אם ערבה לרעך אעבי אערבין בערבים מעמות עיתה ע
ערבין וההתפעל הערב על את ארוב את המלך אעור והעם ערב
ענין לפני רעין פרימטא בלע והמעטון אם הדין ערבון עי עולח ומה
הענין לפי דעתי ואת ערבותה תקח כלום מעטות כי דרך אנשי הערב
לעים מעטות על היוצאים לפי ענין המעלה מעיים עמהם אמר לו שיקח ויושא
מעטות מאשר מעטק אעלו וכן בג הערבות בג הערים עהין קרבין אונה
בבית המלך ערבון ענין ימדו בו אעטייש בלע והפעל ממען ארונה ופרימין
ובתיק אמת ערבים כלום ממעטין ומה קראו למסחר מערב ערב ואת
כל הערב אשר בתוכה בחמע נקדות נתן מערבין כרב הונך ומערבין
מערבין וכל קהלך בטובך הן אנשי מערבין מחויקין ביקל וערבין
מערבין וכתה אמ מזה ואת הערבים עיתי לכלך עם הערבים מבאינים
ל לחם ובשר ונקראו המסחר כן לפי עדרך המחרים לערב זה לה במחומם
אשר עמתי ערבה בית מרב וכן במדבר בערבה עיה וערבה ערבה
ל לחם לערים והיה הערון בערבה ערבות מאב זאב ערבות עורדים
והרו מקרב ערב עופסיה קאבי וערה כלם והדומים להם ענין מדבר
ואפצור אפרע מואבי ערב ערבות מן ערב עהוא היליה לפי
שהזמנים באים לעיר היליה לטרוח וכן הן מריבי המעא ערב וכל
נציא קידי ואת כל מלכי קאד ערב מעין בערב ואת כל מלכי הערב
העופנים במדבר והיא בעצ נקדות הם הערביים העורגים במדבר
ואת כל הערב הוא עם מקובץ מעמים רבים כמק עצם ערב רב וית
סומלומא לעון ערב וקאז בחמע נקדות והמסדה אומיא ודמעא בעל
נקדות ערוב ומטרה בעתי נקדות בערבים על יבלי מים וערבי עול
ידוע ערב כמו לעון צעה לעול ואעון עמה ועדימה ועערה לאליה

קראי בלשון ה' הולב. וכן אמר התורה וקדושה ואור/ כי הוא האור הנקרא בלש
טוביה. **שרם** וראשית עשייתם. מראשית עשייתם. פ' בעת שרף ארץ
אויבך. כי עם קעה שרף הוא. שרף ולא פנים.

והוא אחר. כי פטן את שרף ולא פנים. ואת שרף הקעה. מבעל שרפו. הוא אחר.
וכן אמר רבותי שרף להדי פנים. ובעל שרף הוא מה שאחורי הצלון. והפע
אנן. וערפתו כלום. עתה שרף. ופ' רצ' צמחה אותן בקופץ ממנו. שרפו וכן
שרפו את העלה עהיו מכיס אותה בקופץ ממנו. זובח העה שרף לב כלום מי.

הוא זובח העה לפי אמתו. הוא שרף לב לפי כי אמתו צבתייהם.
שרף מזבחותם. יחדו. וכן ער ואור חשך בערפה. כלום בעמיה ה' כי העמע
יסוד העטן לה באמיה מרב הערה. וכנה עמים ערפים על עם עירפון טל. כח

אמר עליהם את עמין ירפון טל. ופ' ירפון יולו. וכן ירף כמטר לקחי. הול. **שרץ**
אשר יעצן מפניהם. לא תראו ולא תעצן. פועל ברדל. והפעל העשב.
בקרוב לעצוץ הארץ. העלה פיה מעצן. כי אשרוץ המען רבה. אולי תעצוץ תעצוץ

אויבך. והעם בערף עתים לעצן. בעתל גבול גבול. אל בבתע העתים. ומי
אספק פארה במערה. בתוקף זיוול וכעבר. והנפעל. אל נעצן בסוד קדושים
נקר העם שרץ לפי שיערע ויתרו בנ ארס ממט. כמו ענקרא נרא לפי עיראו

ממט. וכן הצבור והחזק נקרא ערץ. לפי שיערע ויראו ממט. כצבור ערץ
עצמים. ואת אלהי ישראל. עירען. עירען לו הער. עת והסו עירמרו עליו עהוא
רץ. וכן הכן אולי תעצוץ. תעצוץ. עירען אויבך ממך. הוא מוראכם.
אשר עבס. עם כפלים יתן אתל למפביר. כלום הוא מערעם שרען ממט

כמו מוראכם עמראו ממט. **שרק** הערקים ציה. הנשים תפצו ויע
הע. ושדתי. לא יעטבון. ציה.
אל ערפיק. וכעבדי. יקראו הצדיים אל ערקק. **ערש** הנה שיעו ערע ציוול
ערע דני. בעט נקדו. את ערעט הענה.

העדים על ערענות. תרצ' מטה ערעה. **עשש** עש יאלם. כי כבד יאלם.
פ' כמו עמואל העש הכבד כן יאלם.

אמר כבד: בלו עש יאלם. ועש הוא התולעת האוכל הצבדים. והפעל ממט
עשה מכעש עני. עשה עני נפשי. ופלט ועמי. עששו. **עשב** עשב מלדיע.
עמתי עשב בעדך. עששו נקדו. וכל עשבם אוביע. ילוע. והקבוצ

בלשון קבוצה. עשבות הרים ורעז העין לתפארת. ופ' הפסוק כן אמר ילוע
פירע פני עונק עית לבך לערדים. כלום עתה עת לערדך מאכל בבית כי לא
עלם חסן. כלום לא ימט כל עת מרעה בעדות ה' יל עת שיעש העשב וזהו
הקבוצה. ונראה העש. מעש ערמיה הדשא פעמי טמספו ויכלו עשבות הרים.
עשה עשה יל אשר זמס. עפס. ארץ כנהו עשה. על דרך נטה עליה קו
עשו ואבני בקו. על ל הצים אשר עשה. אנבי ששית ארץ. הויל

על עמנו. העשניה בהר סיני. אשר ברא אלהים לעשות. פ' לעשות מהיוס.

שמה לאה עקב אחס ועקב צדים בחמש נקדות טומ סדר צדיו מהה עזר
אלו ואמו בן השנים ונה לבנין לאה מערכי לב פתח העין מה שיחזק ויסדר
בלב והוציא בלעוץ ופעמים לא ידען לן ליהב מה עוזב כי מיל הוא מענה לעון ש
הרף אם מעק פי ירעינגי ועש קרוב לנה לא יעב ערכנה רחב וזכוכית כי מי
בעתק עקב לוי ואמה אקט ערכי ידע אקט ערכה ונאמו ומה למע
תעב לן מהפעל הרבד ומעפטל תעבכו כמו וידבקו גם המה שמעפטל וידבק
לפי מהוא יוצא לעלטי כי הדמות עורף והארס מעריך וכן והעריך מוסו הכהן
יעבטן הכהן בערכך הכהן והיה ערכך הזכר הכהן לקחת הכהן ואינה
קספת מאשר העבן רבים הל עברך עתאים עליו כן יהיס ואעפ ענלטה
עליו הא הידיעה במלת הערכך עליו במעבד הנה כמהו בתוך האהלי וענן
אלו העווי והעונא עקב ועלמם עלתו אס פרין והעס אשר לו עולה
ומא אל בבעת העלות והתאר ועל זכר אשר לא ימול ומא
על לב ועל בער במע נקדות כי הסמוך מן עולה וכן על עתקים כי העש
ידברו עליו דבריו ונצא ספתי דברים יערים על עיצע אל הדבור סדונה
לדבר והוא סקורי לן בלעג אופי וכן עולה אונס טומ טבחה ויתרת במע
כאלו אינה פטייה לעמע וכן עליו לב טאלו לפס טבד ויתר במע ועונת הממיהו
צלא וכלו להבין על הרף העמק לב העש הזה ואזכנו הטבד דרה והעלטה
את ערלים אשר ירדו ערלים אל ארץ התחתונה וכן כלם אשר בפלג נהיה
ול המון מערים ביהוקאל הל טבד העוקת ויתר החטאים וכן אמר בבס
המרוס חייביא טרה גם אמה והעל התלה יתולה שומק על הרף
וישר ויטל או המה הפוך והנכון בן מענן כנס התרעה ערם ערם ישים
הוא ופתי יעים ועומר תנחת יעים על עמק יערימו סוד והמא
והנמצ היס ערם מפר מחצבות ערומים והעס וישאו גם המה בעבמה אור
חברים בערמה הנכון בן בערמות וכן טבבוש עבבים עהנכון כהבונטה
עמן מחצבות והערמה ועש וערם יכסה טבד ואת ערם ועליה ועבחה
ביוז המעך אחר העין וערוס יכסה טבד כי ערם אנכי בהיותך ערם
ועיה כי ערומים הם ומא ערם ויחף והקבוצ ויפיו עניהם ערומים
ובדלי ערומים תפטיט בדגץ ונרבהו בלו עש הדגץ והדומים להם כחבן
בחלק הדקדוק והמסורת חכימין רפין ערט לאין דגלעין ומא התאר
וכל מערומיהם הלביון או הוא עס והעס עש ובעניהם ובחסר כל ויתכן
גב ערם ועריה ופ בערוס ועריה ענש ידוע ועש כקע הערמה
ערמת חטים והקבוצ בלעון עקבות ויתן ערמת ובלעון ערם סלוח
כמו ערמים והנפעל מזה ערמו ימים ט טלום צעמדו ערמות ערמות
כמו עאמו טבבו כמן ט וכירך ההעולה היחיו את האבנים מערמות
העפר והמה ערופות לת וזו וערמון וערמונים לא היו בפארותיו הי

17

ש הדיק היקד עשן ומשך עמו תאר כעשן כמחו והעצרת כעשן רחבה כולו באע צוי
 אזה עשן מרחוק ובסמוך וזה עליה עשן הער וכן כעשן הכבוע כעשן נקדור
 ע ולפי שהאף והחרון הוא החמימות וכן כעשן באע פי אע קדחה באפי כנה עש כן
 אן נמחו ע מתי שעתה בתפלה עשך עשן אפק באן מרעיתך עליה עשן באפו
 אן אף ייך וקנאתו **עשק** את מי שקתי ואת מי ריעתי לא תעשוק את רעך
 דבר פי פי לא תעשק את רעך כי אם בא ממון רעך
 עשול איננו כפל
 דך בפקדון או בהלוואה או עמדת יבנה לו עשיו כעשואל ממך לא תכבוע הממון
 אמר לא אחירטך לך ופי לא תעשול שחוטף ממנו או לוקח ממנו בתוקה וכן
 לילך והביאו ראיה וצול החנה מיד המערי וכן הפר ידס באמרו או בצול
 עשק את עמיתו וזה נבאר ענין בנה הפסוק שוקים בג יעראל וכן
 דורה חרו וכל טוביהם החזיקו במ מאט עולם ומה עאמ והעולט בצול מיד
 עוק וכן נהעלו צול מיד עשוק לא עהכל אחר אלא עבדאי הצול עשק פי אחר
 ויצול אבירו בתוקה איך עיך למה עישיתק אם בא ממנו לידו ומה עשוק
 אר בצול צול חזק ופי רעתי כן הוא אדם עשוק בדם נפץ תאר והוא
 כמ עשוק ואתפ שהוא בערוק נמצאו כמהו תארים בעורק ופי אדם עהו
 עשק אחרים בדם נפץ כלה עהו הורב בג אדם ואאל פי עשוק עשקו יעו
 דע והדב את הנפץ עי רדמו כל ימיו לעינם ולא ימכו בג אדם ולא עשרוהו
 ע חס בעבור פי הוא בפתח ופי עשקה לי ערבב ופי רעתי עהו עני ואעפ
 ייט חטוף הנה כמהו עמרה נפעי פי חסיד אכ ופי יתר והוסיק לי ימי נעקתי
 יצול עשוק לעבך נעו לרסק פי לכסות עשך קנה חכמות ביימור ובלומפה
 אים אעפ עאיט ענה כל כך אב
 קנה כענה וכבר פרסוהו ענין אחר
 ועל עבר ונקבה ופי עשקה לי מחילתי ערבב אותה ונה ערבבתי הוא היסר
 עבון בעיני ופי היו על הענים ערבבת לאדם עליהם וכלו לחיות אם רענך
 עאנ עעה פי עבר נעלמן ימי הקעבים והוספת לי עליהם חמט עשרה
 וכל בדם חיי דוחי לכל אספר ואומ פי בעם יענה התוספת התוספת חיי
 וברוך ההעאלה הן עשך נהר כלה עמוע כן כלו אל פיו טאלו עשקו
 עועל הכבד המעשקה בלולת כח עון והעם פי העשק הולו חכם ורמוספת
 ע ש סימן הנקבות ורוב מעשקות לעומת בבעט מעשקות **עשק** ויקרא
 עו
 עס הכאר עשק במע נקדרי וההתעל ממנו פי התעשקו
 עין טרדה ועיעלק מלריל וישן עליה עשקין פי מעשיע לומר עלי הו
עשך אק עשרתי לא עשר ולא יקום חילו והפעל הכבד ואיט נעו אל תידי
 פי עשיר איט ברק ייך ואעשיר בנה האלק ויה חרנים תעשיר על כן
 עלו נעשירן ואמר חס פועל יעו אמר העשרתי את אברים עשירי עשך עשר
 עול יבב תעשרנה מעפטה תעשירנה ברפת ייך היא תעשיר ויקרא עשיר
 ע נעשו ואת עשיר במותיו ועשירים בעפל כמו חקמים ואיננו עשן להוציא מענין מעשי
 עולכיו כמו רעע ועשירים בעפל כמו חקמים ואיננו עשן להוציא מענין מעשי
 ואת עשיר במותיו ופי עאמ ויהן את רענים קבדן עומ עשיר קודם נסמן עיפרו

היה ואילך כלום כי הוא ציח כל מין ומין מהנבראים במעשה ימי בראשית להיותם
ועשים הם ומחשבים כל אחד במין של כל הי העולם והפעל כל אשר עשה תחת
השמים יעשה כל בעצמה ארץ ואשר היה עשה ליום אחד עב חכ המלכות
ותעש ולא נמלטו מעבד זה וימחר לעשות אותו עב לתקן אותו וכן לעשות את
יום העצבה לתקן ולעלותו וכן לא עשה רצונו ועשה את עפרתו וכלם עפדיהם
תקון כי צם הם נכללים בעצמן הראשון וכן יע לפדע מה כי איש ירעיש
לעשות דע פ איש ירעיש לתקן הדע לעשו בזבח אהם עתה כי איש
חוריס בתעובה מה יועל הקרבן ויע מפרעים מלת דק נסתרה שמו ופ
כי איש ירעיש לעשות דק דע וכן בתסרון מלת דק לא תשאון כלל אשר אמת
עשים פה היום איש כל היער בעצמו פ הקל איש היער בעצמו יעשה להקריב
הרבעתיו במנוחו ולא יטרח להביאם בבמה זולה כמן לעשה אמת עשים
עמין לע רעות לעתות ולהקריב אלא באתל מועד על המזבח וזהו עמם כי לא
באת ש ענה אל המקחה ואל הנחלה אל המקחה זו עילה ואל הנחלה זו
ירושלם קנרס כלום עמבואו אל המקחה ואל הנחלה תוותרו לכם הבמות
מעשה עברו את הירדן וכן מה ונתת מעשה מקעה כי מקעה איש
סמוך למקעה כי היא בסגול לל מעשה ומקעה כמן עמע דת ופ תחת
התקון והעוניה כלום תחת תקון העישר והעוניה תהיה קרחה וכן אשר
פ אסיפה וקנין כמן ותעש הארץ את הנפש אשר עשו בחרן עשה לי את
החיל הזה והדלה להם כי הקנין והאסיפה והתקון הוא כל מעשה וכן יע
אשר עשה את מעה ואת אהרן כלום עקב ילם ברותו והזמים ואל תחום וית
לעבד זבורה על די מעה ואתה ויפה כה ה הנרה עולא סה גבלם אלו
בעבד אחד כי סם עבד אחד כלל כל אחד יתפרע לפי מקומו אל הארון הקדוש
אליו והעם כי אין מעשה ודעם ותעבדן והקבוצ את כל המעשים אשר עשו
וישם במעון ומעשהו ברמל אל הארון ובקד עולו כי לפי סמארים המתעסק
בבנין הארון כל מעשהו ומלאכתו עליהם אומר עליהם מעשה וכן אומר עליהם
למכה ארץ המלאכה אשר לפני אשר נסתת עם צום המעשה כל צום
עשעם כן מעשה כי אונם יום ראש חרש היה והיה מעוזם עולא לעשות מלאכה
בראש חרש כמן עהוא כנתב הפנים עלט היום עמינן עשות מלאכה ציח
חרש וכן אמר המורה ביומא דחולא ועשה את עפרתה תבול אונם
ק פ עקיבא רבי עומצנה בעניו ולא יקחה וראיה לתבין וללה את
המעשה כי עיש האעה יפה ור אלעזר פ עתסיר אונם וראיה לתבין וללה את
ולא עשה רצונו ולא עשה עפמו ועבד עכ הנב עשה את כל מעבד
בשעת הארץ הדיך והפעל הכבד ועם עשו דדי בתוליהן והמה
עשו דדי בתוליהן ועולא נכר פועלו עמתי צסות הכל עבד הסחיתה
והכתיבה עשן ועד סיני עשן פועל עבר כי חכו קמוץ וחכו פתוח
עבדיהם ועשן והחזיר את ההר עשן הארזים העשנים

א

הדבר הזה ועמדה בסדה לך. ההו בחינת כפי למאכה עזר לוח תכין ותמין מלאכתך
 מאדה ואחר תבנה ביתך וההתפעל אשר התעבדו לליה המנומנה לחרבה והיונה
 לשם המעבדים להעלים על העין ידוע כי הם הזכרים מן הנשים ונקראו צב תישים
 הצדילים יקראו עבדים ותישים והקטנים יקראו צעירים ונקראו האצילים והצדילים צנה
 לעון בדרך ההשאלה ל עבדי ארץ לפי שהם הזכרים לפי העש ומנהגם אותם כעמדי
 פני הסוף **עמם** ועבד ארץ אמר ב המהגם חרובת ארעא **עמק** עמקו זם
 עבו וחזקו ואמרו על הדברים העבים

דברים עבדים יא עמק מפיכם הדבורות על עיך עמק ומא הון עמק ועמק
 יב ועל ומא ולמטה עמיק פ: לרבות עב וחטוב ועא וער עמק ממקומו יסור
 עקר והפעל העב המעבד הרים לא ידע פלוג עקרים ממקומם ויעבד
 געם הדריה פ: ויעמק מעם אלה העמיתו מהם מליס עקרו הדברים מהם
 ולא היו להם על דברים לשאר אשר העמיתו אנשי חקיה לית דברים מספר לספר
 קרא מעמיק לפי שמעמיק ונקד הדברים מספר לספר ומעם לדברי הספר איש
 עמקים סגן הדי הסופר טאל מעמיק אותם והתאר עמיקי מטרים לוח עמקרו
 אעמיק לא יקנו על כל זמני מחלב ואמיל פה מעמק דיאעון לוח עמיקים וצמנים
 עמיקי מחלב חלב שיעקו ואין להם תבונה ועא עמקה כל עררי לוח נתיענה בעבור
 עמדי המכענים אותי ומרוב בכותה על הכעם נתיענה ולמה בלעון ארמית

עמק זמין יתיב ומצא יען עמיק ויתכן לפרט מזה והדברים עמיקים **עמ**
 אל אלה וירעבו והפעל ועמדי להם ורפאם ונעמדי להם
 ויעמדי לוי והעב והעמיתו אל יי: למען אעמיר לך דעמיה אליו
 עמק והעם ולית להם עמרת עלום ואמת עבניס רעו והפלה וית ואמיליהון
 עמיתו ואחויקן ליה כן בארץ עלם וקעוט והעמיר או המעמיר הוא המרצה
 עמל והנעמיר ומי עיתפלוו אליו הוא המרצה ומקבל התפלה ואני תמיה על
 עמדי בעמית עלום כמעמי יום הכפורים אחד לחברתו תיעבה ותעמיר הן
 בל תפלתך וכן אמר הקייט תזכר לעניס רבות תעש ותעמירו ואן זה יור

לעמך הפסוק כי הקבה הוא העמיר ועמקבל התפלה ואפשר ענהצב
 עממטאט בלעון מענה הענה זהענה באחד כי הנה סתו יא ענה עני
 עני כי העם יה הוא הענה הקורא והעשק והאליס הוא ענה כמו שאמ
 ק אעשק חמם ולא מענה לאו מצא כמ כן לעון הנפעל בעם יה אנו יי ענה
 כי כעמדי לו ועמדי אלה לך זה הטעם כי על פניס עמיק טעם כי הפועל
 הפועל זה לעמית זה כי זה פועל זה פעל ואיך יהיה לעון זה עמל על זה אז הטעם
 לעון מענה הוא על עני פניס כמ ערה בלעון האמר הוא המולת הדבור כמ
 מן אוב דיאעון ועמדי ואמרת ועמדי זאל ויא עשו והטעם
 הוא העמית הדבור והוא הנמצא ברוב עמדי הוא הענה כן
 הוא לקורא ולעשק ונמצא עליו עמדי

עמ

על לא חכם בבטן כמו הרשעים עמתיים קודם זמנם כמו עאמר הנביא אשר דמיו
והרבה לא ידע ימים או עתות אומה על רעם וכן את שיד בצורתו כן העשיר
והרבים אומה על פשרו ופ' ושירים באפ' יעב' ופ' עאמ כיהן הסל במרומים
רבים הל בעל העכל והחכמה נטן במרומים רבים על חכמות אכל העשירים
עמין שקס על החכמים כי אם לקבץ מלון באפ' יעב' **עשיר** עמבם יעש
הל יקח המעשר והפעל הכבד שר מעשית לק' וכבד אחד לשאר אה
כל מעשר הבואתך הל לשאר המעשר ומעפט המלה להעשר וכן בעשר הלנים
ומעפטו להעשר והעם הביאו אה כל המעשר אל בית האונן ואם **עמל** יאל מיט
ממעשרו והקבוצ בלעון טכנות מל מעשרותיכם נמא ועשרון סלת נמא והעשר
עשירית האיפה זה כל אחר מעשרה ועם המספר כלו עשר ילות לי במלך בעש
טקדות עשרה חכף ולפ' עשורה סוף החשבון וכולל כל חשבון בא פעמים
לסך חשבון ואיך רועה בן חכונק לבד כמו זה שר פעמים תכלי מוכ' ואפ' שר
שים מעשרה עליטם כי ענה כמק עשרות אלפים והתמיד המיוחד מהל העשיר
יהיה קדש בעשירי לחדש בענה העשירית ועם מספר כפלו עשרים בקר
נמא כן לפ' עיע בן עתי עשרות על עשר ועל כל תואר לכלי העלן עיע בן עשר
יורים בנבל שור אומרה לק' חסה כמק ון התוספת ומעפטו כנבל ועשור
וכן עמט ירח בעשור לחדש ימים או שור תאר למק ופ' בעשור לחדש היום
העשירי מהחדש ופ' או שור תואר כולל כל המספר הל עשרה חלעים ועם
תאר כמא ונקבה ועל בה עשיריה הוא תואר כולל כל המספר הל כי עשר
היו בה עשר מלכים טרם בצות כי בימי עזיהו נאמרה זאת הנבואה וקמט
עב תלות עשרה מלכים **עשת** עמט עשמו עמו ווכן זק וקלל ברול עשות
ועשות תואר לברול בפלס רחוק קרוב והוא הנקרא בלעג אשיריה
הברול הנקרא הנ' וית עיקר הברול הל עבטי הברול כמק וזכ ברירה
עפך וכן ברול עשית על ברול היו מחמין מערב יום הכפורים והעם עשר
ען בעש נקלו הל בזכות הען נמא לעשות עאמ' בפלס עבדות ופ' הפסוק
אל איוב על עמו שהוא לפי בון וטרם זה היה לעשותו ללא לכות ועש
העאמ העקס וענה נבון למעשי רע ועא עולי תעשה האלהים לן יתע
ויתעלב לן כי הראעון במתעבה אכליו שמועתינו במול הען פ' מתעבוננו
והרומים לו בלעון ארמיה ומלכא עשית להקמתיה חשב ודעה והרע
אחר מחשבונות עלך בטר שמתעמא ומוה העבין לעשתי שר חדש עשתי
עשרה ידעתי והוא אחד שר ונקרא כן לפי שהוא מתעבת הסופר ומלכ
מה שיעלה בלן לספור אחד עשרה כי עשרה סוף המספר וה ינה פ' ש עת
וכבר עברת עברין חלק הדיקדוק **עש** לעש המסך המקנה כבד פחשתו בעת
עשית **עש** עמל עמל לבידור מומן להיות היהודים עתידים מזומנים
העבדי ערה לוימן המזומנים אשר אכלם וחס עשירות למן מה עומק להם לב
מן הפרענות ועטרוותיהם עוסית מה עמזומן להם מן הסוגה והחכמה ואלו יהיה פ'
החזומים לפי עאמ' ואמר ובלות פדים כי הצבל והזמון קרובים בעבן וזע

העבד ענה

או העינין הוא החיך העבה עמוד ושתינות עמוק אמר שהם עקבות
העין וארץ אמה עקראו שמש עשירות עמשירות את בשליהן
עמורה חגיגה נחמדה והטלמים לבעל ולעשירות עלמים עשויים בערת
שתינות

נשלמה אות העין ונתחיל אות הפא פאה

על ארבע הפאות ומתח פאת מואב קנה כל דבר ומופו יקרא פאה קעוצ
פאה הן מקוננים ומפוננים לפאה והפעל הכבד מנה אמרת אפאיהם
פאפואם בכל פאה לא תקיפו פאת האעלם פ' הן סוף הראש והן המעלה
קענו לאחורי אוננו ולפחדת פאת יקנך הוא עבולת הזקן פאר התפאר
על פן יתפאר על ישראל היתפאר הדין על התעב בן אשה בן
אתפאר והעם כי תפארת עזמו אמה לטוב ולתפארת והפעל הכבד
ולקדוש ישראל כי פארך ובית תפארתי אפאר לפאר מקום מקדש והעם
עדי לתת להם פאר תחת אפר ואת פארי המעבשות פארי פעמים קיו על
העם היתארים והעשירים הם המעבשות שהם פאר האדם פעהם על האזן
האדם על האצבעים הם יוד הדבים ענג לם העצב והיופי ויתחמש באפר
אפר כי הוא הפוך מן ואת פאר המעבשות ופ' התפאר על הן
אדם ועצב לעשוק על שחמה אמה מעביר לך וכן אעשה כל הנס קבוצ
לעם פתול חלמה ופ' קבוצ פארור שלא נעאר להם על דרך נכבדים
הן קבוצ הן פ' מנחם לך ודועס פ' לעזן ובעל כפארור והאלף עסחת
כל עתירות הפרור ואמול עמר לדועס פ' ואמ' כי לא יתכן כרובי מנחם
הפרס יש בין אסיפה וקבוצ כי לעזן קבוצ לא יתכן אלא על אסיפת דבר
פוננים שקבוצ למקום אחד לפיכך לא יתכן כל פנים קבוצ פארר על
איה מק לעזן אסיפה יתכן בזה הענין כמו ניאוסף על עמיו אחוק דרך
יתכן אלא קבוצ דרך ויתכן להיות מזה העורר מעשק

איה במעשה בערק ומארכה פארתיין בחולם כמו מעשק סעפותין
פעל ממען או תפאר אתריך והוא פוח להביל הענין למה שלא תטול מה
עאר כפארות ורפ' פ' לעזן פאר עאמ לא תטול חבארות ממען ואפער ענין
המעשק הביל והצבוח פארה לפי שהוא
יה פארותין כמו עכ"ה יהודה ויהודה
יה פארה עם מנחם חלמה בע
איה בערק הערק והחולם
עני האלף הקודמת לריי
ריי קנעם לאלף וכן פראו
ענים שפ' אלף קנעם

היום שורק או יהיה בבין פעל בעצמו ויהיה עומד בעצמו או יהיה יומא ופ' פצבן עגמס סומ
 הראו עגמס נחלעים ואעפ' זלא היו כרי עלא ילכן כי היו יראים נבחרו לעבד על היליס
 יורה מלכת ורונסו בלול יומא דמפרי רבנן אמרי מאדנא יומא דעפמי כלומר היוס
 עבין נחלעים התלמידים וצעמס מן הצבא ולא היו יכולים לבוא לבית המדרש היו קורין אותה
 היוס למלך יומא דעפמי כלומ יוס בטול כמו המעלה העפס שהוא כבול שאיט קטל עפ
 על ספק העפס לבי כי אם על תקון הדאז או הזקן **פנש** כל המחנה הזה אשר
 פעל והפעל אותם כי יפעל עמו אחי

ויפעלו יג' פנש לוב עכול באיט והפעל עמיה ורמז נפשו והכבד יומא
 פנשו חלק ענינס בעבן פיעה **פרה** כלום נפשי והוא יפרה את

מקלו ענינס ומא ואת פרוי המלכה שהחלה ממע פרוי בפרה
 הנפעל והפרה לא נפרחה והפעל הכבד אשר לא יעדה והפרה

בפריונה מספר הענינס עה יורה אעל כאלו היא עכורה אעל
 יתקן מבעבן עס פועל ממע והפרה לא נפרחה ופ' ועל
 שהפרה הוא עפרו ונעלו הם מן העיניב והוא ה

פרד נטע אמל אפרדן א האלה עספת ופ'
 כל כי האלה עורב והען עספה מעבן
 פ' ארס עקרא כן לפי עהיו ענ עמות עהיו עקרא

פרד עניס בלעון ריל הוא צבין דגל פדנא דמלך
 ויקח עמך בקד עבן תורה ואעפ' שיש צ ארס ד
 קרובים זה לזה לפיכך מוונן אותם עניס ויארס
 ויה ארס נהיים עדה ארס וכן יקרא בלעון
 אפרדט בערע אפרד ואפרדט לו **פריע** תרשינו

ואת הפרד ואת דאען
 ואת תרבייה וירול מלמד עהיה חופה הפרד
 פרד מי עס פה לארס ידוע
 בענה אחת ובהם

ויעס פ' חרוב חנה
 א יתכן בלעון לקבץ ענ עתים רפים וטו
 מאצונה צב עב על הלעון

על פי יג' חמך הן אט
 חמך עאמדת כי לא אית
 דעל צב אט וקראו צ

ריל בית העואק
 ופי חרב ולה

הוא קודם אולם **פג** מטעם חטא פניה הם חתומים עליו כל זכרן ואדול
הפנים משיקרו ועד אם זה פג עמנו שבין פ' חתומים עליו צאנה פ'
עדה באלק וטמנה בתבן להתבשל עם ואפסר כי שורש המלה פ' או פג לפיכך
נצעה **פגל** פגול הוא לא ירעה ומרק פגלים בליהם הוא הבשר שנאמנה
היריון ומחיהו וכן ארול פגול טעון ערב לומר עאיט שרק ע'
צמבור ערהו **פגע** ופעל פ' מלך אלהים ופעל במקום בפעל
בו כי תפגע עור
ומזה הענין **ופגע** הצבול בתבן ופועל יפעל מעפון **ופגע** אל צמל ומזה
עוד לפי דעתי **פגעת** את עט ועל פ' חתומים רמז למי שהם אביט ועמר
העיקים עלין אחריין עהין וזכר **פגעת** בעת הכעש במרוותך הידועים
עלם מען מרק אפס זה פעל קלכ אם לא הפועל כך בעת הערה
ובעש האויב וכעב ידאל הרב כמנ עמנו אחריין חילך ואנערותך לבנו
מתן והעם ומין **פגע** רע כסול הרע ובלוחשת מה למה עמנו למפעל
לך **בז** פעל **ופגע** בכהני י' פן **פגעל** ברב או בחרב פן **פגעל**
בי אדם עכן פגיעה בחרב באדם להמית ויחכן להיות מעבדות נקס
אקח ולא מפגע אדם בחסרון כף הדמיון ל' לא מפגע בעשר אלא עמקח
נקמתו עממה מהם והביא ר' יונה בענין זה פגעת את ע' ועל ולא הפגע
בי **פגע** בי עבדות ומה טעם כי **פגע** בו **ופגע** לי בעשרון בן עמר
והפעל הרב הפגיע במלך לבלתי ערוך את העלה ויעתגלם כי אין
מפגיע ויע עליה **במפגיע** לומר עה על עב המטר עתקטיר ברפלה
עמתפולין בג אדם ורבר פירשתי ב' פ' אחר בצורח אול ולפעמים
פגיע עכן חנה ובקעה והביא ר' יונה בזה הענין אם לא הפגע
בך לומר עמזימט עיבקע ויתמקן לך וכן דעת המפרשים וכך הביא
לבר וכן אנו עכיד לפרע הפסוק בצורח עמר ואמ מזה ולא מפגע אדם
לומר לא מקח אדם בקעת אדם ומחנתו עליהם וכן מפר' הפועל את עש
ועשה שיק **פג** היה מקבל פיו העיקים ובקעות ואמ כי העות
אלו פגיעה היא קטור עש **עשער** כמא ואל הפועל בי וחבירין או בלא
ק' וזמ חסד העשה פ' אין מפגיע ולפעמים פגיע וחביריהם
ל' כעמא ק' על העשר כמו ולא מפגע אדם
פועל מפגע ורבר פ' פגים סגים
דונג ופ' פגים אדם אמר
יכן ממק פ' פגים פגים לפיכך
מסלם דוד פ' נלמן
עעין תגיד מהחידן

תמיד חמך ואנו פן יקראנו כק והר על השעות כי כל אדם מפחד אנו כלבן חן יח
 ויהי נעמא יהיה קי וכך ואפונה בלע ריבטי פן בחרב אינו לקראתך איהו ח
 פן הפלס פן יחיד עליה כלם עגיש עמא תפלס אורח חיים לא תעשה אלא בעל
 לא תרע סגמ לא תרציז בזכר שי שיטעל מעלותיה אל מור **פוזן** פן עפוז ע
 מענתהך תועה ותפנינה מכל ירעה הק את הרועה ותפנינה
 תפנינה עלי מטוב פוזן בעש והפעל אשר נפנינה כהם והוא בחולם והפעל
 חכמי מאפדים ומפניס עלי מפני על פניך מפני וחרב הפץ עברות תפן ויפן
 ית אותס יפין עגן אורו וכן ויפין השם בל ארץ מלכים פועל יפא והמפין הו
 פריעה עהכריות לפון לקושץ קש אפער עהו פועל עמה וכן ויפין השם מעלו
 והפעל המרובע ורפיטי פוזן סלע וההתפעל ממט ויתפנינה הרר עב ואמ כי מפין
 וירב הוא עס הפטיץ שיפנין הסלעס והעס תפנינה בפלס תקנמה תעובה והקבץ
 תפנינה ובה בחולם ותפנינה כס ונפומה בל ארמה והתו בחירק שלא למנה
 ובה כמהו בזרק התו אם לא שריתך לטוב עהי ראוי שריהך ופי למה טאמר
 כי מלאו מיס לטבות ומלאו צי מיס לבי תפנינה כס לומ בלו מיס לטבות ולעול
 כלם עגן פור ואמר בעבירה הסלעס ורפיטי פוזן סלע עעבירה הסלעס יפנינה
 עבירה הסלעס סנה והנה ופעל עב ממט כפול הפא והלמד ואמן בעשר ופנינה
 עבירה נפנינה אל הדריס עבטן בעורץ נפין **פוק** פקו פליה חסס
 ופקה ולמעול לב והפעל חכמי יחוקס ולא יפין והעס ופיק בליס
 נש עגן מטול ופי פקו פליה כלם בשלו במעפול ועל הפעל הרב ותפק אעב
 חכמי תעמי אלו נפנין ורעוק וממו אל תפק אל תעמי מתעבטו ואל תעמי מנה
 ופק חען מיני וינשא רען מיני מפיקים מון אל זק מוניס ממין זה אל מין אחר
 ופול לטוב מלמד הזקק מיני התבואה ונולמה פור עש ומעמיס מין זה אל מין אחר
 הפעל חכמי ית הפיר עעב לייס את צריה הפיר חפר
 העבדים זה על זה **פור** לק הפירה את בריהך וחסדי לא אפיר מעמו ואם
 ותנה בליס ופעה יפירע ופלא נגס פועלו ממט כפול חלמד והפין צס בריית תועה
 פיר דנד עברי עניס הבטול ועל בפועל כבד אחר אורה פורחית בעשך יס וההמעל
 פיר התפורה ארץ והתועל חכמי ממט כפול חלמד והפין עליו הייסי ופירחית עגן
 הדעין והעבר וד ויה מנה לחפור פירות ולשופיס כלם חפוקה בתעס וחפירות
 זכר פי בשורק חפר ומה העגן נקרא הצת יערה פנינה דרכוס לעב למעק
 ומעיס פורה לפי עקורקס ורועס העבדים או ויריס במעכה ית צבין לחמור
 הפול פור הוא חולל פירעון שלו והקבוצן וימי הפורים **פיש** ופיש פלישו
 כפול בשלה דמא ויפומס ופעקס בעלי מרבץ עגב ריבן ואפיר
 ויהי מהעגן הזה פיעון נקרא הנה החוה פן לפי עמימן רביס או מדיביס
 עב יליס יתה מעאר החלדים והעגן זה אלו רחל למה עגן קבוע צרת עמי מיועיס
 ריבס תוקן עמימיותיים וקלוק והמעל כפול עמך על חיריק ית עגן פורה מתבדו
 עמך והעס לא דע בפס מלד או פתח למחן סגור חוקן כמו עפיר בחוק

הוא על דעת שגור והוא בדרך וזהו חרה מזעזע פיות ובהמשך הפה וחרב פיפות
של פיפות הוא הקבץ בלעז נכרים ויהי הפעולה פים פ' פנים שיש לה פים
הים והרצו עופיה למה בלעז ואמול פ' פניה לשון רבים פ' פנים רבים
לפנות מלשון נחצו עם שהוא רבני דברים ומתקנים ושומעו על עשר הדברים
לדל לפי הטקס איך רפי אל כעשר הטקס כמו שיאמרו איך רפי עבודתו ורפי
העלמה העל על פי הדברים לפי רבי לפי שכלו ויהי נא פי שנים ברומח ארל
צמר עכ חלקי רוחי לתולו פ' שנים בכל מעד ימצא לפי שיעור ענ חלקים פה
מעליך לכס צרל ואתה פה שגור עשדי הנה ואמ' על פה תבוא ולא תסיה' ע
ינה ועבוב באלה ופוא ישית בפניך ואמול פ' כי אמר עמה אים על זה
הקבץ תבוא קרא לפתה הים פה ואמ' ופה ישית וילחם בצאון זלך ויפה פ'
לחם רבים כון ענש עלחנת מפת ואתי קתא מפי ומפי וזלחם ומות

פנ

על בן תפס פורה ויפ' לבו והנפעל
והעם יא תהנ פנתה לפי ועמכה חמה
דמו תעבוב צאחלים ויהעם ער במספת היא מאין הפועל
ירושלמוע דלמ פיעא העבחה בעבורה כלום עמך חלק רב
דעתי ין מפעל לעה מחליטו ומסיר סו' ורצו ורצו לר
למ לא עמך הית היין פ' ער שיפוח היום והפעל
בעמין עננ פיתה ויע אפריץ מזה העשן כר
על יחשוב אותם לכולם באע עברתי אפיה עליך ומה
נפיתה הרבען והוא הנקרא בצון רגל המן העקוב
הזה לפי שהוא נפיתה הפה יפיה בנים על עקר
בעולם בן יעיד עזות עקר מפע עמורל בזבחים ויה
ל אמדות יצאמרות טהורות אצימטן ביצע ועל
פחיס בדיק עקע ימטר על רעש פחיס על דרך
דברים עיכולו בהם כמו עיכול הטל כפח ניתכן

פוח

על שפוח היום והפעל
ויע אפריץ מזה העשן כר
על יחשוב אותם לכולם באע עברתי אפיה עליך ומה
נפיתה הרבען והוא הנקרא בצון רגל המן העקוב
הזה לפי שהוא נפיתה הפה יפיה בנים על עקר
בעולם בן יעיד עזות עקר מפע עמורל בזבחים ויה
ל אמדות יצאמרות טהורות אצימטן ביצע ועל
פחיס בדיק עקע ימטר על רעש פחיס על דרך
דברים עיכולו בהם כמו עיכול הטל כפח ניתכן

על שפוח היום והפעל
ויע אפריץ מזה העשן כר
על יחשוב אותם לכולם באע עברתי אפיה עליך ומה
נפיתה הרבען והוא הנקרא בצון רגל המן העקוב
הזה לפי שהוא נפיתה הפה יפיה בנים על עקר
בעולם בן יעיד עזות עקר מפע עמורל בזבחים ויה
ל אמדות יצאמרות טהורות אצימטן ביצע ועל
פחיס בדיק עקע ימטר על רעש פחיס על דרך
דברים עיכולו בהם כמו עיכול הטל כפח ניתכן

על שפוח היום והפעל
ויע אפריץ מזה העשן כר
על יחשוב אותם לכולם באע עברתי אפיה עליך ומה
נפיתה הרבען והוא הנקרא בצון רגל המן העקוב
הזה לפי שהוא נפיתה הפה יפיה בנים על עקר
בעולם בן יעיד עזות עקר מפע עמורל בזבחים ויה
ל אמדות יצאמרות טהורות אצימטן ביצע ועל
פחיס בדיק עקע ימטר על רעש פחיס על דרך
דברים עיכולו בהם כמו עיכול הטל כפח ניתכן

על שפוח היום והפעל
ויע אפריץ מזה העשן כר
על יחשוב אותם לכולם באע עברתי אפיה עליך ומה
נפיתה הרבען והוא הנקרא בצון רגל המן העקוב
הזה לפי שהוא נפיתה הפה יפיה בנים על עקר
בעולם בן יעיד עזות עקר מפע עמורל בזבחים ויה
ל אמדות יצאמרות טהורות אצימטן ביצע ועל
פחיס בדיק עקע ימטר על רעש פחיס על דרך
דברים עיכולו בהם כמו עיכול הטל כפח ניתכן

על שפוח היום והפעל
ויע אפריץ מזה העשן כר
על יחשוב אותם לכולם באע עברתי אפיה עליך ומה
נפיתה הרבען והוא הנקרא בצון רגל המן העקוב
הזה לפי שהוא נפיתה הפה יפיה בנים על עקר
בעולם בן יעיד עזות עקר מפע עמורל בזבחים ויה
ל אמדות יצאמרות טהורות אצימטן ביצע ועל
פחיס בדיק עקע ימטר על רעש פחיס על דרך
דברים עיכולו בהם כמו עיכול הטל כפח ניתכן

והקבוצ בזה הפזמונים דפריה ועודה וסד' כי כרן עונה לו כרן ארי כרן פזמו
פזמונים היא חדרון והל' שחממן קרבה בזה הלעון באמרים אין פזמונים את חס הפע
סגור כל נשמו על לא פחות ולא יותר **פזמו** אודם פטלה וברקת פטלה כוע
כרן מהאבנים היקרות ופ' ה ינה

פזמו ופזמו הפע א שאול עמר והפועל העובר כי לא פזמו יהוידע הכרן את
המתקנות ה' לא שוחס ולא חתירס ולפ' אכל עבדו כמו ענא באי העמ

עם ינעלי העצב והלעון הזה מרדן במענה פזמו ותמורתו חייב וכן יתפרע
פזמונים כי יומם וליה עליהם במלכה פ' פזמונים מצאנו מלכות כי במלכות
העיר היו מתעסקים יומם וליה והיו יעבדים בלעפות פזמו חיס דאעיה מרדן
והפעל הבר יפזמו בעפה והעם פזמו כל רחם בעז עקרות ובהז הנקבה
פזמו ובסמך פזמו כל רחם ענן השלוח והפתיחה ותרד והאנשים עליו
עבדיה מתפזרן ותרד ועלה רעעם הפע' ופזמו דאנשין בב חורין ופי פזמו
פזמו כמו המעלה מים והפורחם תולה והם עבים עלה יול אדם להעבד כן
דאעיה המרדן יפזמו בעפה יעלמו הדברים בעפה ופזמו אודם ופי עתה
הוא עלות חלום ופתיחתו והבתעל נקרא כן וכן ופזמו ענן יפזמו בזה הינעם
הפזמונים **פזמו** ופזמו יפזמו סוף היא המקום הצולה פזמו פזמו טעיה
אם בפזמו להם ענן ענן איד **פזמו** ויש פזמו

על כל הם הקמטים העשים בבטן איע העמן **פזמו** ויש פזמו

פזמו ותרד נהפך לעדי אההתק ולטב **פזמו** והנה פזמו הפכים ינעם ומה
דענן נקרא העליות פזמו העמן ופי עמועמן

פזמו בני פזמו הפזמו דביאור ה ינה ווא דענה אלה כי הוא מעמות מרדן
עברי עולה נקרא כן על ענן ידוע אעל כמו ענקראו כלם איע על עמו

בענן מן המקדים מעלם **פזמו** ומה פזמו לא עשית מעפט ורין בענני
עמול על דמה פזמו

כבר בב ער ופלו אלהים אשר פזמו למחוק והנפעל אעבר ה ינה ופזמו חלו
והמחוק עם ינה היחם ופזמו הוא ענן פזמו והקבוצ בוקול ינה היחם והוא ענן פזמו

וענן בפזמו ודעם עשו פזמו ובית היחם פזמו פזמו ענן חל המעפט והדין
ופ' ופזמו אלהים אמר אם יחטא איע לאיע ופזמו אלהים כלום יעפזן הדין ונעמו

נקי מיד חבדו בעונתו לו מה עיתבן לו אעזק או עשה פזמו בינה אכל אם ליי
יחטא איע מי יכפל כלום מי יהיה נקדק והעפט עמו ולום עשה בינה אכל אם ליי

ופ' וואו לעופט לען התפעל עהוא הפעל וכן אמר ועפטה ארץ בחרב ובזם
בעפטי אהבם לעניש לפי עהעופט חורר השערת ומראה עפס כל אחד אחדו

סאלו סמו עפט באמרו דברי העפטים ופי אשר פזמו למחוק אמר אם שמי
למחוק כי את עפטה למחוק במחלה בעהחלה אדע היחם אעפס אונה את

על חטאתיה ועמה היענה לענות הרע כמנה ונעיקי אונסם בתמחוק עהחבית
חטת ויחם כל התחנה וכל התקנות בבבן היחם ויחם אכל חלם אל האלהים

העפלו אל הבית הזה ויחם בענן ומה ויחם בעפלו אהם עמועם את העלתיך

ועצת ולא ידע איוב לרע מאד בדרך העש ובמעשיו אפי' הוא מתקן
מלך פות והפירות לרעות הבית הוא כמו כס קטן של כסף עי' ס' ע"ב ע"ד
ע"ה כלו ע"מ במענה העונה עתה ה"ב קטן ע"ה

מחזקו מ'פז ומכר'ר מתחזק ורעק' כ' כן דרך
פזן ופ'ז זרוע ופ'ז זרוע

המחזק ביותר הוא חזק המחזק והפעל ממט קרב מופ' ס'ומ מחזק ומחזק
ובאלו קס'פ' ומתכו תעז'ים במש אופ' וע' למ'ז מזה ופ'ז זרוע י"ד

פזר פזרה יצאל והפעל יצרו עמ'ט א' עאלו והלב' פזר נטן לאבינו
פזרה אויב'ר ותפזרי את ד'ס'ר כפזר באפר יפזר י'ע מפזר וקס'ף עש

חומר ומפזר' ב' ענין ה"ל הפעל פזר ופזר' זה ורחב לב'ר פזרו בעון
תע'ים ע'ס פזרו פזר' ופזרו אל

ממט וימ'ו ממט ויפזרו אל'ן ואל טובו ועל זה הדרך ופזרו ורצו על ט' הטוב' ועל
ט' ה'לום אשר אבי עשה לה העם ע'ס פזרו לא היה פזר כמהו ופזר יתק' ה"ס

י' ע'פזר יתק' ממט היה ע'מי והו'ע'מ' ויעב' עקב צ'פזר אבו יתק' בני
וע'פזר יתק' ממט ואל ענין זה כ'ע'ת' א' ע'פזר מהע'ס א'ס'ר ע'ש'ו ב'ס'ב

הע'פזר וק'ט'ן ק'ל פזר'ים ב'ז'נו והע'ס ב'ה'א הנקב' לא פזר'ת' א'וק'
והפעל הט'ב אשרי א'ר'ס מפזר תמ'ד ותפזר תמ'ד ט' ה'יס מ'פ'ט תמ'ד

המ'ט'ק וע'ב' א'ר'ד נ'מ'א י'ע'א ור'וב ע'צמ'ות ה'פז'ר וע'ל צ'ד' פזרו ע'מ'א
וה'ס א'ע'ב'ן ור'ע'ב' מ'רוח א'ע'ך מ'ר'ים פזר'ין פזר'ת' א'ת' ה'פ'ז'ר ה'פ'ז'ר ע'מ'א

הפעל הר'עה וצ'א ב'ה'א הנקב' נ'ע'פ' ע'ה'ס לז'כ'ר וה'נה סמ'הו ב'מע'ק'ל ור'ע'ב'
ב'ע'ס המ'ספ'ר ע'ע'ק' ובע'מ'ת' ב'ב' א'ר'ס נ'ע'פ' א'ר' ע'ס ע'ש' ה'מ'א כ'מו ל'כ'נה ח'צ'ב'ה

ח'ס'ה ח'וס'פ'ה ב'ל'ג'ה נ'ז'ל'מ'ס וה'מ'א ב'אל'ה הע'מ'ות ט'ס'פ'ת לא ע'ה'י'א ס'ימ'ן ל'נקב'ה
וה'סמ'ק נ'פ'י'ח ט'ו ע'ת'ה י'ז'ר'ה וה'וא מ'ל'ע' וצ'א ט'ן ב'ב'ו ו'ס ב'ל'ס'מ'י ל'ז'מ' ו'א'ך

ת'ע'י'ב' א'ת' פ'נ' פ'ז'ה א'ת'ר' ע'ב'ר'י א'ר'כ' ה'ק'ט'נ'ים וצ'א א'ת'ר' מ'ל'ע' א'מ'ו א'ל ור'ע'ב'
פ'ז'ה י'ז'ר'ה ה'כ'ל' ה'ק'ל'י'ב'הו ע'ל ל'פ'ז'ת'ך וה'ק'ב'צ'ן פ'ז'הו וס'ב'נ'ים ט'ל'ס ח'ס'ד

מ'מ'ט א'ת'ר' ה'מ'ל' ונ'ע'ד'ו ס'מו ע'מ'ו ב'מ'ק'וס א'ת'ר' ע'ל פ'ז'ו'ת' ע'ב'ר' ה'נ'ה'ר' ל'ה'י'ת'
פ'ז'ס ב'א'ר'ץ י'ס'ת'ה ס'ע'פ'ט'ו פ'ז'ת'ס כ'מו נ'ע'ר'ים ל'ז'ו'ת' ע'מ'ל' ע'מ'ע'פ'ט'ו ונ'ע'ר'ת'ס

וע'נ'ן פ'ז'ה ט'ו ע'ע'י' פ'ז'ח א'נ'ש'ים ר'ק'ים ופ'ז'ו'ת'ים פ' ק'ל'ס ט'ל'ס ק'ל'י' ל'ע'ש'
א'ת'ר' ע'ת'ה פ'ז'ת'ים ח'מ'ס פ'ז'ת' כ'ה'ים ט'ל'ס ה'ק'ע'ה וק'ל'ג'ה ה'י'ע' ה'י'ס

ל'ך כ'מ'ס ה'ק'ל'ס' ה'ע'ב'ר'ים א'פ'י'כ'ך א'ל פ'ז'ת'ת'ך ל'ך י'ת'ר'ו'ן וה'ע'ס ב'ל'ג'
ב'פ'ק'ד'י'ת'ס נ'ע'ק'ו'ת'ת'ס ו'ת'ר' ה'ק'י'ים ופ'ז'ת'ת'ך ופ'ז'ת'ת'ך פ'ז'ת'ת'ך

פליט תגים כי אמרו פליט אפרים כי הפחיתים צבא פריס היו אומרים
 אתם גלעיה מה אדם העובדים בערך אפרים ובמקום מטעה ונקראו הפחיתים פליטים
 כי הם כמו פליט הצדוקים והחזובים להכרית את פליטין אלה כחזק ובער
 ועלתי מהם פליטים בנו פליטים כי עהיו ברחמים להמלט את יולו והפועל
 הכבד הפלטינו מריב עם פליטה נפשי מדוע חזק ומפלט ל והוא קל
 פליט המנובבג סלה והעם נהיה המחנה הנעדר לפליטה ופעל כבד אחר
 ועין מכל העל ענן העלה והמלטה ופליטין פליט עצב והודאה ההעלה לו
 בעלמל מן האוב ארנו ואודה לך ופליט ואין מעל יעלל ויבזוג ואין מצר
 אידו ועל קרוב לזה נלמד לא הפליט ואמר אפליט ארוב איתן ענן העלם
 העלב בלידה וכן על און פליט לפי בואם העלבה והדחקה להם ודומה בלשו
 קול נדה שפליטה עצב דלע ופליט ויקא את יונה ופליט ית יונה והנכון בעל
 אפרים על און פליט לכו מדענן הראשון והוא צדיק התמיהה פליט ומחו
 בלך בעל עקדות והוא מטה המעט וכפיה תמכו פליט המטה
 עטורה בן העים תז פליט הושלם עז חז פליט קעלה לפלכו מחו
 ופליט כל חבל החיצוב כל בית פליט תרבוניה וכן יבז ארבע העשר בלשון
 פליט יער מעל זיקת הפלם פליט מעל חזק פליט פליט נעב לאפו
 יוער המעל והעטוב ומה נעל בפלם היים והוא
 עז המיונים והוא מה שנתחם בידו העוקל עלשון המאצם בתורו ויש
 פריעים כי עתה פליט מטה צדוק שנקלים בו והוא ממוקם בסימני
 העל המעוקלים ותולן על עקדות הסכנה אין העוקל וילוע הוא
 פליט ועמדה יתפלען העם פלעט ביעתה ענן אמה רעיה
 אער עמדה מפלעט לאערה וקרת אפי
 ובדרך כפי וועד אורח כמו עשבים שהיא כפי וועד הכסילים
 מפלעטל העיאו או פליטתך העיאו אורח בלונתך וכנה
 זמאמים יתהוואו או פליטתך העיאו אורח בלונתך וכנה
 בלשון אמה ורעה לע כי הפליט הצואה האמה והיה פליט
 המפליט כי בעפר והמפלעו אלה הענן ענן המפלע
 המפלות בעפר מפר פליט מפלע עם כל מפלע עם ויש
 מפלע מוקל מן ועקל בפלם היים פליט בלשון אפי
 פליטתך פליטת עליה כבד זכרתי בעורע פליט בלשון אפי
 על ארבע פעמים עברי בעוק אעל פליט חזון פנתה
 בלשון אפי בלשון אפי פליטתך פליטתך פליטתך פליטתך
 ענין פליט ענין פליט ענין פליט ענין פליט ענין פליט
 על הערים פליט על הערים פליטתך פליטתך פליטתך פליטתך
 מן האבנים הצדוקות ענה האבנים הצדוקים והאבנים בפנתה

אם יתפלל יבקש ממך שיצטט ברחמי לא יפנה לרוב הדעות עשה כי המעט הוא
וצייתו לו מעותתיו ולא יזכרם לו כלם כמו שאמר הנביא יסדני יי אך במקט אל באפך
פן יתעטב פלא כי יפלא ממך דבר לא נפלאה היא ממך נפלאות מהבנת לי
והנני יתקבה פון החבאותה נפלאים מעשיך ולא הלכת
בבנות ובנפלאות ממך עיניו בבל נפלאותיו ונכח פבועי הוא מונך על כי קראות
נפלאותי והעם עשה פלא בשם נקדות כי עשית פלא ונכח פלאים והקבוצ בלשון
נקבות פלאות עתה כי קץ העלמות וצבט פת עם מהמות תמים דעם והתאר
היא רעה ממך כמו עימך מן עדיק עדיקה ומן פליט פליטה ומאן התאר
פלא יתן והוא בחזק נקדות והפעל העבד הפליט עשה כי פליט חסדו לי אע
עשה עמך להפליא הפלא נפלא וההתפעל והעצוב תתפלא כי ענין פלא ידוע וסמיה
הענין והוא פלא והוא עם תאר כלום עמי נפלא ונעצב מלהודיע לך וכן יעקב
אבינו עלה דעה המונך להודיע לו נאמרו למה זה העמל לעמי והיה זה כי היו המלכים
נראים להם כדמות אנשים ולא היו מלאים להם עתה מלכים לפיכך לא היו מוכרים
יזקק וכן פלוג אלמוט האין המכסה עמך אל הזוכר אמרו יאמרו עליו פלוג ונעש
והוא ידוע אמר הזוכר אותו זמין רונה לקראן בעמנו יאמר עליו פלוג וכן לוק
הדגל בלשון כזה ועל קדוב לזה כי יפליא לזכור נזיר נגיד ודבר אחד לפליא
נדר ענין ענין הפרעה ונענין היה ערש פלה בהא פלג כי בימיו נעלה
הארץ כלום נלוקה הארץ למחלקות דלעון ומסבת מחלקות הלעון
עלוק עם העוב לפלוג האובן צלוקים חקרי לב פ למחלקות האובן עמולק
מאחין ולא יתן למחמה צלוקים חקרי לב כלום דברים רבים לפי חוקך וחוקך
עליהם לפלוג בית האבות למחלקות בית האבות עיהיו המחלקות לכהנים
ולוקים על המעלות וכן בימיו לפלוג לבינה אבות וכלא פלג מלהים מלא מים
בשם נקדות והקבוצ פלוגים בלי מים על פלג מים ומאן אל יתן בפלוג
נהי עולי דבע ותמיה פלג הוא חלק המים עמולקים המים הערבים לפלוגים
קטנים דילי בלג והפעל הכבד מי פלג לקטק תעלה פלג לעונש פלד בשם
פלוגת הרוב מן אפריי אש בחרך חקריך פלד והפלא יי בין מקנה
יעהאל כי הפלוג חסדו ונשת באוק והפלא יי את מפתחך פלוג
יעריץ ממשך ערלים מחמת אחרות עפהיינה צלוקים נעמקת מנולותם
והפליה ביום שיהיו כלום אפרים ארץ צען מעאר ארץ מערים עלה יהיה
עם ערוב אש פלה יי הפלה חסדיך אי מועיע חוסים מוסקומים בימין
פ אמה מועיע פלוגים הפרט חסדיך מאונתם המחלקומים בימין והפעל
ונפליט אש ועשיך פלוג עדיה נעדיעים מל העמים בבא עכנתך ועבדך
בינת פלוג פלוג וצוקע והפעל חפד ופלא את סיר הנגד פלוג
כליות פלוג פלוג והעם פלוג חתומים בפלוג הפלוג היא המחלקות
מן הרחיים הנקודים פלוג דבלד בקע וחוכמה דבלה פלוג הרימון
בקע הרימון פלוג ופלאו פליטיהם והתאר ויבא הפליט ופלאו פליטיהם

יתן את מחתך לפני בית בליעל חסר ופי' אל תהיה את מחתך לפני העם כפי
 בליעל ובענין ההקדמה לפני הארץ יקדשה ואת יהודה עלה לפניו לפני בא
 יום יז' ולפני מזה קורס מזה הוא ההיכל לפני פי' הפנים וקראו פנימי אעפ
 צהנת מען להביך לפי עתה פנימי לאולם אן פי' לפני לפי עתה לפני הדבד
 בפניסה ופיוז ליחם פיוז פיוז או רעה לוח לפניס ופיוז כמז ומעופי עת
 ארץ חורי ודומיהם עתה כמו תעופים או חורים ושם היו והמס מלפנים
 ומען והיוז והמס אעפ עתה לעון רבים יחד עתה בלעון יחיד לעון -
 המס והיוז עורף כמז והכניסו עליה ינה היחש ויגד מן הדלים וז' היו -
 הדבות הבית הפנימי בפנימי ובקיען וחדריו הפנימים אל החצר
 הפנימית לחורבן הפנימית כל מלה יחד אבל כל בבניה בית מלך פנימה
 הוא עס והוא עספת כי המלה מלעל ופי' עתה בפנים ולפי עתה
 עתה בפנים כענו בז בפנים באמרו ופניה לא היו לה עתה מכרה פני ואבנה
 פני יז' בשעה יע פני יז' חלקם לא אפיל פני מכס אעזבה פני ואבנה
 עם ארץ מנה בפניו כלום בפניו עתה במעייים וכן לפי דעת מוק
 אן יהיה לפי אלהים יחדים על פני זה להכניסני כמז עתה כישור בהבלים
 עתה בפני הדבד פינה אויבך נאנב פניתי הבית פני דרך עתה
 ינע פנק הפנק מעש לבני מעשע ומעשע ומעשע מעשע מלך
 פנק מלכין פם כמנה פנים היה מעבדים רבים עכל פם
 עתה היה מעבדים כפי עתה ופנק כפי איך כפיסת דא ומה
 פי' פיסת כד בארץ כלומר חלקה כד ואלול פי' כמעמען פם דא כלומר
 דעו כך מלא תבואה לפי בהדים ידעו בלבנו פרוז ופי' כי עורף פם
 ימא דתורה פסיס פסם והדע אהר פסם כי פסו אמנים כלומר
 פסו פם עתה דא הפסדה כמז בונה והפעל הדבד כמז פסו
 פסו פם לעמ חוקו וכמו ארמנותיה פסח פם ילע באיך
 פם איך עתה או פסח פסח בעתה רלון - והקבץ פסחים

יתן כז' ודא פל והפעל כמז עכל ופי' פסח ידוע וכן הענין הקדמו
 פסח ופסח יז' על הפרה כלום ילע על הפרה בראותו הים לא יבא המעשה
 פסיסתי עליס ולפיכך נקרא חובה יהוא פסח ואמריהם ופסח הוא יז'
 בסוף הפה לפי עפסת ול ולע על בנה בני ישראל וקפץ עליהם וילך אותם
 וכן צען והעל פסוח והמולט לפי עפסת וילע על ידועים כבא המלך הממתי
 על מלכה מזה והקבץ עתה לפסחים עז מתי אמנם עוסקים על עתה
 המעשים עתה אמנם עלמתיים ומתקיימים על אחת מהם אלא פוסחים ומלכים
 על עתה ו הפעל הדבד ופי' פסחו על המוצה אהר עתה עתה על ידים כפסחים
 ופסח היה דעתם מהיעזב ומתקיימת עליהם ופי' והענין על אעזבה דעבד
 ופסח היו מדקדקין כמעפוס על הקבחות ופי' אעז עתה העשה אותה ופי'

צו ה' פקד העם ויביעון פקד כל העם ויתכן היות פנה פקד מערע פקד
פנק חוק מפניכס משה אדמו עם מפניכס ספיר גרמס פנה עשמה
אדום מפניכס והם מבנים יקריות פנה
אומרים עתה עם מקום וכן מבית
הוא עשב מירקות הערב העמלן אמרו מעבבין בקליא ויוסף בן אריין
אם כי פט הוא הקריא בלקמו והוא נמצא ביהיון פנה כי פנה אל אלהים
אחרים כי פנה אלי ערק ולא פנים בבל אשר
פט כי פנה אלי וחונני אשר לבן פונה ויפן וירד מעה ויפן בנימין אחריו
פט אם פונה אפקת ערב כשהעלב פונה נבא אפקת בקל כשהבוקר
פונה נבא והעם ומעלותיהו פקת קדים בעקל אמנת מיט והפעל הפב
הפנה ערק מואב בוס לא הפט מבנה על צנים מר פיון ידים אשר מפינה
ימנה בהפקתו נכמו לכת ויפן נבא אל נבא ועל נוכר פועלו ממק נפון
הפן העמיקו לעבת יעבי דדן ואינן עוני כאשר חשבון אנשים כי לא ימנן עוני
מה הפנין רק הוא עבר ופי כך אומ כעב עשו עסו יעבי דדן כי כבר הפט
אויבים לא עליהם והעמיקו לעבת בארמס ולפי אמתם להצלותם והיו
הי כאשר אמרו להם נסו הם הפט והעמיקו לברוח והדמיקו מקום עבם
עלם תשצס די אויב וכן יתפר נפן העמיקו לעבת יעבי הער ולסם עבן
הבטה עש הפונה כמו עעב הפנה בקריא הפנה פונה לפי שהיא מבט
הקרי ויפיו ומה נקרא פנים לפי שהן פוקת הנה והנה אפני יג וינעס
אפנו לאכול מפני עשיו אחיו מפני אשר ליה עלו יג אם מפני לא תתיר
ועם המס והלמס פי מלפני יג הוא פגרה מלפני אלה יעקב מלפני
כשפט יען קריא להחבונן היקר באו המס והלמס בעמוס כאחד ונה
הפך זה המס מנה הרחוק והלמד מורה הקרוב אבל לל מהמקום שהיה
אפני יג והוא שפס קבול הכבאות וכן מלפני אלוה יעקב ומפני מעה עתה
נביאו עמנו יג וכן מלמעה ומלמטה ולס קרובים לבין וכן מנוס
הלמד עם היה כמו עמבטן בצרע מן על פני ל אחיו נפל לל עפל גריל
בצורל אחיו היה צור ער אפני יג לל עקיה מקרוב משנן אפני יג
מן היה אפני יג וצורל בצורתו כמו עיר גדולה לאלהים כהקרי אל פס
אפני בעמק אפני יג אם לא על פנק יברכך לל בחייך וכן על פניכס אם
אפני וענייהו אל עגן עבועה וכן וימת חרן על פני ימין לבין לומר פני
מבין על פני ימין מביהם בחיי אהרן מביהם וכן יג על פני דהב
בחיו וינא פנין בחיו לומר בשבועתו אל פנין ילם ל בחיו אפני
עמס יפן עמו בער ער עמס קיים וכן דמאוס אפני על בעל ערעל
קיים לעלם כמו עמס ימין לא יהיה לק אלהים אחרים על פני בעל
עמני קיים והוא לעלם יג יהיה על פני אפני ימין הוא אר

ענין הסרת הקלף מעל העץ בשדו לח **פעם** הרעצת ארץ פנימה רעע
 ענין בקעת אמה נסדק וקדע לו חלונ ופעם ליה חרין וברזל חרס
 מה ליתן בין חרס לחבירו **פעם** הטוב פעעני הכה ופעעל פעעל דע
 העה פעעל אמה פעעל בצול עניס ענין בקוע לוא מכה
 צלוצימה זיס ערמא בלעז ותדע ידועלמ וברקע עני עליה ופעעל קיסין
 רעלמא ופ' פעעל דמא עעבקעל בצנו ואפילו אמת מהן **פעם** ויהע צם
 מאד ויפעי בו לקחת וימאן ויפעי בו חתט ויפעי בו עי בצע
 חמקור מהפעל הטבי ואון והרפיס הפעי הכל ענין העבריה על רעע
 חגיס והפריח הפערה פ' בערע פ' **פקד** ויתן פקד אמת סרה
 פקד פקדותי אמתס ותליחוס ולא פקדוס אומס ופקדית טק
 אמת אחיך תפקד לעלום ויפקד עמטון אמת מעתו בצ' עגיס פקדו ע
 ימו מי הלק מעמט וכיוס פקדי ופקדתי עליהס תטאמס ובב גילך
 ע עיקיהו נעס יהיה עי יוס פקדי אומט ותפקד עלי עק האעה פ' פ' -
 פקד עליה לילה ויוס מערנה פקד עק אבות כי אין פוקד אפן סלומס
 נעס הווא ממקקע ומעורר אפן כי לא ידע ברדע העס ובמעפלו
 פעעל ונפקדות כי פקדי מועביך ועלמ נזכר פועלו מבנין הפעעל הווא
 עי פקדי פ' היא העבר עהו פקד עליה ענה וההתפעעל ויתפקד
 עס והנה אין עס איע והוא קל והפא בקמץ והעס באו מי הפקודה
 ענין פקדות הער בעע פקודתס כעעל ופקדות ס הגיס פקד עליהס
 ע עעב פקוד היא בב' וקדמה כן לפי עכא עת לפקוד ענה ויוטקן ו
 ענין אול לרעטו הווא עס עיר מעל בב' וכן פקוד נעוע וקוע לרעטו עמט
 ענין ענין כולס והדומה להס ענין וכירה והעצה על הדבר ופ' פ' פקד
 פ' פקד עליה חווב לוא עמט זכרנה חווב ויתן פננ להחיס עליה
 ויוס מערנה ופ' עי יוס פקדי אומט עמס י' עמזכרט ואקת עממט ממו
 מעה רעיתה לא פקדו ודועל כן לברט פ' מנה עק פקד עליה פ' לעני
 עקנה פ' חסר אפ' העלה ענה ס עטן הפרי והנפעעל ונא פקד ממט אט
 פקדי מועביך ולא פקדי ממונה מאומה ויסקדו מעעבי דוד תפעע
 עי איע ועעהל אס הפקד פקד ולא יתכן ולא פקדו עמס י' ועל
 עי פועל מהלצוע פקדתי יתר עמתי ענין הכל והדומה להס חסדק ופ'
 פקדי מועביך בעבור חוסר מועבך עמא כהיה עס ונפקדס לוא עלערך
 עי כעירמה מעעבך מאין נעב ועמ ויפקד עמל אמת עעס ופקדס בטלומס
 פקדו אומס לעבאומס? ולא יהיה בהס טק בפקוד אומס אלה פקוד
 עעל הטבי י' עבאות מפקד עמא מלומה ועמ נזכר פועלו ממטן
 פקד עלי פ' מעה וההתפעעל ואיע ערמל פקדו לבר מעבמין והמק
 ויתן בקמץ וכן ויתפקדו כג עגמין לבר מועב הצבעה היתפקדו קליס

פסל

הוא מוצב או נולדו פסל או עז לזנות מצבים ויפסל עני לזנות מצבים
הוא פסל ומכרה בשני נקדנות הלשון הזה ספר
על פסלות המצבים ברוב וכן על העצים העצמים את עץ פסלם ועל ריחם לז
שה לפסלו והוא עבר את הפסילים מקום עהיו פסלים עם המצבים

פעל

כילנה אפעל עבט אפעל וכן בצבזי הלא סתם צי מי פעל
פעל פעל הוא דא אפעל ועדק מעלף מין כמו פעל
מי פעל ועל אף יפעל אל ובקמץ חטף העץ אם חטאת מה פעל

תפעל בו והעם בפועל כפי מקט מעל ואפטר עיהיה הקצץ ממק לב
פעלים כמו מן רמח המחסים מן בקר בקרים וכל עניה צול המעשים
הטובים פעל בקרב עניס ופא עלא כמעפס ופעל יתן לו כי מעפסו
ופעל יתן לו ופ' ועב פעל וכן כמחו עלא כמעפס ותפירו סבב אדם
כי היה ראוי תפירו ואמלל חכ כי ופעלו בא כמעפס ופ' ופעלו עעב
עמו לא יתן לו עכירוחו וזה קפ' הוא העבון ופא פעל עכיר ופ'
עכיר פעלוחו והקבוק לפעלות אדם ופא לכן חזו מפעלות אלהים

פעם

פעם בחוף פעם בחובות זאת הפעם עבד פעמים זכר
על וחוקק עמ אף הפעם הזה האלהים ופ' יונב מזה ומחל
דוח יע לפעם אל החלה דוח העבוא לפעם יעל פעם ראשונה או יהיה
לפעם לעברו ולכתבו מעבד הפעם דוחו נפעלתי ולא מרבר עהוא
לעון עבר ופעם והוא הנכון וההחפעל מזה ותחפעם דוחו והעם

את הולם פעם אל עבר המכה או מכת העבר או יהיה פעם עם
כלי עמדין בו והיא חלקבה ופ' דמטפח בקורטא ומזה העבד
נקרא הזכ פעם זה ורמון לפ' עהוא מתקטקע ומתרחב בעבא עממו
ויחט את הפעלונים בתוך הרמונים כלום בין רמון היה פעמון
ורזל פירעו מזה לפעם עליה דוח העבוא מקעקעט לפינו בזע ופ'
מזה הרימה פעמון ומעוואות עמו כמץ מלחמותיך ועל מזה יפן פעמון

הרימה פעמון פעמי דלים דלים ופ' מזה והעלשת על אל על
עלש ועלש פעמים וית מלמין ומלת חרמ שר בסדרה ובקבוצ
הנקבות פעמון אל ניונה ופ' פעמי ומעמפס ופעל
פיה ופיהם פעמו למקצוע פעמו על בפיהם הביס

פעל

יסרת וכל עבן פמיה פעל ומגב פמיה פ' אעל פטן עפתי
הכל יפנה פמיה פ' פ' ומחל ופונה פה ומעפס
כל עבן פמיה ועל קרוב לז פ' והצול הפונה את דני

פעל

עברו עבן פמיה ופמיה וממאסר פעל פמיה רנה פמיה רנה
ועל פמיה רנה עבט פעל פמיה רנה ועממותיהם
פמיה עבט עברו פעל פמיה רנה ופסל כהם פעל פמיה רנה

וימלא גפן בצדה וילקט ממנה פקועות אלה פ' בעל הערוך שהם פועל אבטיחם
 קטנים וכן מרים ועשין מורש שמן הוא שאמרו לול בצמן פקועות והוא הנקרא
 באזן יעמאל חטל ומעמתי בפ' בעון שהפקעות הם הנקראים בערבי בעמאן ונקש
 מהתנה לעפרתו סביב שהיתה ערית בערת פקועות אלה וית נערת ביעץ אף
 רשע שהיתה ערית עולה בערת בצים ודומה לו ברול הכרור והפקעות על צי
 נעוד אמרו בעתי פקענות על שנת הוא עקורין קפריל בלעג ובדברי הימים
 באוקנאון למנות בקרים תנות לו סביב לל תחת לעפרתו אולי היו לפקועים פני בקר
 ויון הנמים לבקרים בפניהם לא בלופס כי גופם היה כעין בדים ליעת הממרוס

פר פר בין בקר פרים פני בקר פר יקרא אפ' הזקן ובאמרו בין בקר דמה
 עמית ציל בשנים וקטן יקרא על וכן א דולל פר יכל זקן על בין איבן
 כל ק"ץ כל פר הוא כיצד בין עלע ענים ופר המנ עבד ענים כפרעט בשורש
 ענה ופרה נרוב כרענה פרות הבוען דמה להן הנשים הנבביות **פרר**
 בשל פפרור אן בפפרור היא היורה לעבסלין בה וית מזה כל פנים
 פפ פפרור לל עתרות וכבר פירעקתו בעודש פאר **פרא** כי הוא בין אחים
 פרא ירבה ויפרה וה ינה פ' לעון פרא פרא ארס יצע

דיות פ' ארס מדבר פרא וכלת בהא פרה למען מדבר והקבוצ הין
 ארס במדבר הוא תמור הבר **פרד** ויבא הפרד במש נקדות איע על
 בעבים ובפרדים יונק וכל רב האוי
 אפונה יבקע נפרד פ' מי שנפרד ברשעו ובעתו ולי
 לענת תבירין יבקע המאונות כלל תעטיה יתלע לנמ/ מריו עשע מתערב
 ארס ותיק כי אם הולך אחר המאונות לבו והצאון רב שריא פ' כך והבוע
 מרד מהמון העש ועלב המונש אמ/ כי הוא הולך אחר המאונות ועל כן נפרד
 קדולו ומאמנש כלל תעטיה יתלע כלל טעה שמתביא לייב עמך ויטיב
 אמ/ אחריו לא יתפון כסיל כחבונה לנמ/ לא יתפון בחבונה כי אם לעלת

לבג והתפעל והתפרדו כל עממות יתפרדו כל פועל און וכן לבי
 ארס והפעל הכבד הפרדי יעקב פריד בינ ופ' בפרדיו בג ארס
 אחר כי הם עם הזונקת יפרדו לנמ/ שפרדיו הנשים המעליחן לנקת
 ונחל פ' בעגן פרד ויל כי הם עטופים בזקת שנת הפרד כי יין
 הילנות פ' בוקת כלל הפרד וית ישן עם הזונקת טעם פ' שאיע עשה
 דיות כך הם יעטב עם הזונקת כדרך שלא יולדו **פרה** ופרד בארץ פרה
 ורבן בג פרה ינסח אצמך בעין פוריה
 מעליען פרה נחש על פרי פ' ען נשא פרי וטעם זקת ואכל את
 נשע זקת ואכל את פריהן ופריהם נשע יעמל הפא בסוע
 פרי לא מסמע במקרא אכל המאקהו במענה מקבץ בלעון נקבות

והוא בקמץ. ועם מה שלא נזכר פועלו לא הומפקדו ביערם. ופני יעראו
ההפקדו וטבלו. והם קלים ובקמץ הפא. ענין הכל והדומה להם. ענין מסע
ומנין. ועם והוא פקד על לבנה ל' אבות. ענין מה כמד. והעם פקדי יי.
יער. ה' מעה. ובמספרת מס. במקדד יחזקיהו המלך. בלום למטה.
וערע במקדד הכית. במענה הכית. לום על הכית לעשות כן. ויש כדדני.
לביטא. ובסימן נקיבה. ויהי בעת. ביה את הארון אל פקודת המלך ביד
הלוי. פ' במעלה הלוי. במקום בית העירות. ופקודתך עמדה רור.
ומעמך. ועם ויקח מידם ופקד בבית. והפעל הכבד. למכמת פקד שלו
ויעב אל מקומו אשר הפקידו עם. ופקידו את יחדיו בחער המטרה.
ואת המעלה הפקידו. ועל נזכר פועלו ממט. אשר הפקד יתע. והעם
או את הפקדון. והיה האול לפקדון. ענין צניזה והנחה. ויע לפדע מזה.
ופקדוהם על גלג הערבים. שאוס. וענין אתל ופקדו ערי. עבאות. ופקדוה
עליהם ארבע מעפחות. פקדו עליה טפסה. וכה ר' יונה עם בנין הקד
ויפקד אמנו אל טבל בית יוסף. ואנחנו מצאנוהו בספרים המדוניקים.
ויפקד אוננו מבנין הפעיל. והמסורה שלו. ופקד עליהם את צלילה.
ודין. ופקד ער הטבחים את יוסף. ופקד יע אלה. הדוחות. ענה אהרן
ואת בנין הפקד. הפקודים אשר לאלו העבא. והפעל ופקדו ביום
ההוא אנשים על הנעכות. ופקדו המעוררים והעושים. והפעל הכבד
והפקדוה עליהם צהלה. אשר הפקיד סלך צבא על ערי. הורה. ומה
הפקדוהו היום הזה. ואמה הפקד את הלוי. הפקד. עליו העם. והפקדוהו
עליה אנשים לעומרה. והמפקדים בית יי. ופקדוה דוד המלך על
הימובני. והמורה אשר היה פקיד על אנשי המלחמה. להיות פקדיים
בבית יי. והקבוצ. ויעם יהודיע. פקדוה בית יי. ביד הכהנים. ויעם
הסנין פקדוה על בית יי. ענין הכל והדומה להם מני טזברות. ומזה
הענין לפי דעתי פקדוה יקח אחר. לום מה שהוא פקיד נאמנה על
והוא ממטן או מעמך. פקד. ועל בית יהודה אפקד עלינו. ופקדו אלה
אשר עניה. אשר ענין ענין פקדוה. פקדו אנשים
פקדו נא את בנין. והפעל או הפקדוה ענין ערים. והפקדוה ענין
ענינים. ענין על הפקדוה. ובא העם ממטן בהכפל הענין ופלה.
ואנשים פקדוה. בקמץ. במלחמת פמלוח. ופ' פה פמח המלחמה.
ואשר עהוא כמד. ענה סלה. ענין מזה אחת. ויע לפדע שענין ענה.
מלחמה. ויהיה קוח מקוד. מן לקוח. ומעפוא פקדוה קוח. לום לקוח אונם
ולקוחם מהנחות. ואחל. כי קוח עם בית הסודי נקרא כן. ופ' שאמנו
לקוחים וכלואים עם. ופ' פקדוה קוח. לפדע להם בית הסודי. ופ' ומה

בלע ודומה ברזל העומן פרוסה לעב. וכן בא הלצון בפריסת הידים והצק באב מרב
 העבר תבניתו תפרע רב. פריעה עון בדיה. והם עתה בעין. ונבט בסוף. ולא
 פריסו לחם על אב. והפריעה על אב. והפריעה על אב. והפריעה על אב. והפריעה על אב.
 פריס ליעב. ולא פריסו לחם על אב. והפריעה על אב. והפריעה על אב. והפריעה על אב.
 וכן פ' אגזול פריעה עון שלם לא יספרו המהים ולא יתמו הכפלים החיים. והמפריעים
 פ' לא יפריסו לחם על אב. כמו שפורסין לאב. ובועשין לו הלחם בעמבדין אומנו. וזהו
 עמנו לעמנו על מה. וכן פ' אגזול פריעה עון בדיה. כי המנהג על המנהגים פריעים
 לחם לאב. וכיא בעצמה פריעה בדיה. כי אין לה מנהג. ועמ כל מפריעת פריעה
 עיג לה עת פריעות. ופ' עבר ועוסעת עמל. עפסותיה סדוקות מלמטה כמלמעלה.
 כי יע בהמה עפריסותיה מתוכות מלמעלה. ומלמטה סדוקות כמנו עמנו. וכל פריעה
 אשר היא מפריעה. ועמל אינה עוסעת. עלן הצל והרוב והחמול והנמר.
 ובא העם בלעון זכרים. ופריסיהן פריס. ואת הפריס. בעצ נקרות. והוא עלק
 גדול שכן במדבר ברבוי רזל פריס ושנה ביישוב לא עכית. ופ' ד יוסף הוסיף
 עקורין לו בערבי עקאבי. **פרע** עמעו מוסר ותלמע ואל תפרע. ותפרעו כר
 עני. פריע מוסר פריעהו. אל תעברו בו. והנפעל באין חזון פריע עש
 פועל חרבו. תפריעו את העם ממעשיו. ענג כלס והדומה לחם המרי. והרמור
 וטול. ויה מדברי רזל הקורא את המלה למפרע. כלום העבת הדבר לאחור.
 וכן לא אפרע. ולא אחום. כלום עלת אשוב אחור מהם עדברתי. ועני
 ופריע הוא כי פריעה אהרן. פ' מלה ממעשיו הרעים. וכן ופרע את רשע
 ופריעה. כלום ילה. עבר ראע האשה סגמתי מתת הענק. וכן זל פריע עבר
 אמן יחפא בסגול. וראעו יהיה פריע. את ראעו לא יפריע. ראעיים אל תפרעו
 האב לאלות ראעו ולהסיר מעצמו ופארו מעל ראעו. ופ' זל פריע
 זל עברו הנה הוא מלה מתת המעטת. ויה מנה הענג בפריע פריעה
 ערמל. כי הפריע בהונסה. ועמ מראע פריעה מניב. נקמות האניב. בפריע
 עשה בישראל. והפעל הרב. כי הפריע. ביהודה. ופריע נקום נקמת בני ישראל
 פריע פריעה. **פריע** על כי פריע. יג פריע בעלזא פריעו ויעברו. אשר הם
 פריעו דמים ברמים. ועע. והפריע במ מצפה פריע
 על פני פריע. ותירוש יקבץ. פריע. מה פריע
 פריע. ופריע ימה וקדמה. ויפריע האים מאד מאד. ויפריעו פריע בארץ
 ירה. וכן יפריע. כי ימין ועמאל הפריע. והנפעל אין חזון ופריע. והחופעל
 הפריע. האים מפני מלכותו. והפועל הרב. והפועל ידוע. מפורע. והעם
 פריע. בעם נקרות. כפרץ חתב יתנו. פריע פריע. ובמעטת לחם ועל
 פריעו יעבון. ולא עיתים בפריעם. עמנו מקובץ מן פריע. כמו מן
 ארץ ארבת. או אפער עייה סגמתי ממוט פריעה. וכן ברזל פריעה לחוקה מותר

פירוש והפעל הכבד והחריף אונתך כי חסרני אלוים ויפיר את עבד ומה הענין
והענין אפרין עשה לו המלך שלמה והואלך נספד והיא מטה שטמאין בה הכלות
וכן קראו לזול למה פוריא ופרסו על מס עפרין ורביץ עליה ויבטן להיה מן העוריע היה
מסעף פארה וטאדנה פארוכין וסאלת פלאונה והדומים להם ופרעו מעבש
בן פורח יוסף וטבר בארע עבן זה בארע פאר **פרץ** פירוש מעב ירועים
היועבים בערי הפרוות וכן בלץ הזכרים
הם ערי המיעור עיני להם לא מבצע לאחומה ועם כלל חללו פריון עריקות פריון
והיועבים בערי הפרוות נקראו פרזים היהודים הפרזים **פרח** פירוש מטה
אהרן הפרחה הצפן מטהו יפוח עייק כגמר יפיר
עייק פרח תפוח וועל ערבה ותפוח כתבועת והמס פרח שונן בספר
כפמרים ופרחיה והכבד מריח מים יפוח ואהל העלים יערים יפוח
בתעיות מלהיט יפוחין אלו הן פעלים עמדים והיוטו הפרחתי עין יבש העבך
ירוע ועבן קרוב לה להצלות הדבר והתפעט אם פוח תפוח הערעש באחין
פרחה פורה בארס ובבהמה על ימין פרחה יקומו בהכפל הליך ופ' הקטנים
והעבים יקומו על ימין ולעל עליו וכן נקראו קטני העופות אפרוחים או בצעם
וכן ברזל פרח סדוק והם בנ הכהנים הקטנים ועם מפרעים כי פרחה עם
מורכב למעשה פרח לח והוא רומז בן לבג ארס העבים והנקלים ורמה מעם
לפרח החן והקח מעד בן ממע מעד אמה מערדות עם הנפשות לפרחות
מעפפות מלא שפך על הארץ יפוח על ארעא ופ' מעד אמה מערדות
להרעם להיות נפשות פרחות והולכות להם **פרם** ופירוש כרמך לא חלקט
בעת נקרה הצדדים האחרים הטעמים בעת הצברה ואם רוח
ענ בצדים פרט ממה אינן פרט ורומז לשון זה למה צאמרו כלל ופרט ומקום
הפרטים על פי המב פ' מהאחרים אפ' הפורטים הפותחים כלום פותחים
צירוחים והמירוחים על פי העל ורומז לו ברזל הנה פרטן שפוחיה ויב
הפרטים מלשון פירוש הידוע ברזל כלום עקבן ל אמה פרוטה למעורר **פרך**
ויעבדו מערים את בני אלו בפרך לא יחלט בפרך לענק בעש
נקרות פ' בתנע ופיעץ וברזל שמהא נפרטה בצפון ושית פרוטה פירוש
ידיעה עהיטם מסך לרין לחביל בית ובין אהל מעש וברזל ומה בצדוק
פרכיות עתותה פ' חמט שחורות כאלו קיר **פרם** וצדיו לא יפוח
וכצדדים לא תפוח לא תמעתו בצדיו יהיו פרומים עבן קריעה
ואחר עמקיו רבם ומוח בצדדיה אם נקרא נקראם אם נפרמו ים הפרעון
קריעה לפרימה כי הקריעה שגד גפן שלא במקום הסעד והפרימה
במקום המפר **פרם** היא פירוש ליעב לחמך וכן ערע אין להם ופרעון
טאגר במיר אשף עמדתו בפין עבן חמטה בידים פיעד

פרועות העמים . פרע . כנפים . פרעו רעם ליה מעל . נרעה פרועה על תבור ופרעי מחנות
 טעור פרוע על חסדים . ופרעל הכבד מאט . ופרע ידיו בתרבו . באער . פרע הענות
 (אחנה פרעתו די אלוך . פרעתו די כל היום אל עש סודר ומורה . בפרע ערי . בפרעם
 כפיים . עגן שלם והדומים להם עגן עטות . והעם מזה העגן . מפרעי עב . ופא התפעלות
 העבים . ועל קרוב לזה העגן הוא מבטן נפעל . והעגורים לפירוח . פרועו . ומקבץ
 כי בארבע דוחות העמים פרעתו אתכם . עגן פזור . פ' רגו על דוחות העמים
 רתוקים זה מזה . כן ארתיקם זה מזה בפזרי אתכם . ועל ופרעו טעור במיר . פרע
 און להם . והכבד פרעם עון בדיה . תפרע כפיה . פרעתו בעער פרע . ויה מזה
 בפריע עדי . **פרת** . והנה הרביע הוא פריע . ופ' אגזול מזה הפרתמם . כלומר
 מפרוע . הינעבים על נהר פרת . **פשה** . כי פעה העע . ואם פעה
 הפעה . לא פעה . ענש עגן הפעה . **פשח** . והפריעה . **פשח** . ופעה
 עמני ענש . עגן עסעג . ובקעג . ותרע . ויעסק עמנאל את . **פשח** .
 עמני . ובהענה אין עכפסח קנעדין אונטו בעביעה . ועל ברבריהם . הנה
 ספיק ודיב לן אונותא אונותא . **פשט** . ופעט את בציו . ופעט גם הוא את בציו
 את בציו דיקמתם פעטו . ותאר .
 עכפסח ליה והוא הכפון כי הוא מלע . והכבד לפעט את החוליס . והעם יעב
 תרין אק לפעט . פ' לפעט החוליס עהיה הוא הורץ . וההתפעל . והפעט הונען
 חמיעל אער עליו . פ' מן המעיל . וכבד אחר . בציו מלי הפעיל . כן
 עיטבה ערומה . פ' אפעילטה עתהיה ערמה . כלומר מל בציה אפעילטה
 הפעיל אהרן את בציו . ענש ידוע . וכן להסרת הער מעל הבאר . והפעיל את
 ער . וערס מעליהם הפעילו . ועל ופעטת על הער . ועל פפעטו . או פעטתם
 הפעטו על הצמלים . עגן הפריעה וההליכה לעלול על . **פשע** . מל
 פעע ב . והם פעעו ב . ופעעו יעראל בבית דוד . **פשע** .
 בימי פעע אלוס מחמת יד יהודה . ופעע אלוס מחמת יד יהודה .
 בימי פעע אלוס מחמת יד יהודה . ופעע אלוס מחמת יד יהודה .
 הפעע לבנה בעב הדין . ופעע מבטן קורא לך . ופעעם יפיע . כהתם
 ופעעם עס . לך הענשים צעברו עליהם . והתם ל אברים בנ . פ' כהמעל
 געליס והטעם כי בעבור עתין פנעע יעראל דביס על כן נמסרו ביד היונים .
 העם על כל לבד פעע . כפעל . מה פפע ומה חטאתי . ועל כל פעעם תבמה
 וכל פעעיהם וכל חטאתם . והפעל . את נפעע מקרית עג . פ' קמה
 חונת בקרית עג . עגן הפעע הוא המרד . וענת מרעוה ספיקו על המעלה אונט
 על סוד . וכן ארזל עתה אלו הודות . וכהוה חרות מרעיה הפעע הדין עש
 פעעם אלו המרדים . וכהוה מלך מאב פעע ב . או הפעע לבנה בעג
 חדיא . חטאים אלו הפעע וכהוה נפע כ' חטאת חטאת . וכן מה על בעגן
 חטאת על כל לבד פעע . לך הפעע . וכהוה עמנו כהוה חטאת העומרים
 עגן עגן טען מרד ואיע מאכרו בידו קורא פועע . כי אחר עתה עגן
 אעפ עגן טען מרד ואיע מאכרו בידו קורא פועע . כי אחר עתה עגן

אשר... בעצת והוא... אריות פריץ... ופריץ חיות כל יעלה... ומאן ובאו בה פריצם
ומה... אערת ספריצם... ובג פריצ עמך... כל עבן אחד ומאן עבן ההריסה והנבייה
אבל... הדברים ועשם ימים אפריצה... מאן ומקנהו פריץ פריץ... ומירוש יקבץ
יפריץ... ויפריץ האיש מאד מאד... ופריצה ילה וקדמה... והלוחים להם... מאן מרוכס
יפריץ... ופריצ האיש מאד מאד... ופריצה ילה וקדמה... והלוחים להם... מאן מרוכס
יעכון... אל מקום המפגשות הנדונות... ועל מפרצן המקצמות שפרועתם קם העמידות
עם יפון ומרס מפע האורבים לפיכך לא באו למלחמה... וכן נפריצה נעלה על איתן
כלום נעלה הנה והנה... ועל ופריצן כל עבדיו... ופריץ כל אבשלום... ופריץ כל יום
כברים כסף... ופריץ כל ואל אבה לכת ויברכהו... כל עבן ההפסד... והוא הפסד
מן ופריצ מאד... ופריצ פריצתו... פריצ ופריצתו על מע עמריך... פריצ עזן מעל
והעם ואל תעזר על הפריצ... פריצ מלחה... בעצ נקדמות... והפעל הפסד
פריצן נמי הזקב... ופריצתו פריצ... מפריצ היום... ומחיתפעל התפריצו ויהא
ויתפריצו כל מעש... ומפריצו מאמץ הזקב אשר באונניהם... ופריצ כל באו בלעזן המפגע
כי ביען ציון עשו ויהא להיות נפריצתו מעמיהם... ולא יהא יהא עש... ומפריצו ויבאו
הכל עבן העבר והפריצת דבר מלצר... ופריצ אל תעזר על הפריצ... לא היה לך לעזר
על העבר הזה... ופריצו אל היה לך להעלם אם היית יכול... ובא כדרך לא תעזר על
דס רעך... ויע מפריצים על הפריצ בראש הדרכים מקום שיתפריצו ממטן הדרכים
עם היית עמך והיית אומץ... ופריצתו אזה הדרך הלק הפולט... ומפריצו מפריצתו... והי
עם העמך... וכן אמר יזל וזילאם בעש דמפריצת איפצים... ולפי עמנו פריצת פריצ
נקרא כן... ועבן קרוב לעבן המעון... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
ופריצ... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
מריצ... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
פועלו נחמץ... כי לא פריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
קרוב לה... ביום היזק כפול עמך נפריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
וכפועני פריצ... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
נקרא קרוב מקום פריצ... פריצ מעלה... פריצ מעלה... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
אספת... פון נשא... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
מקול פריצ... ונקרא כן... עמנו מפריצת חסוק בעצמים... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
להיות מה... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
מפועל כלן עמך... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
תעיש... בעצ נקדמות... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
הבהמה... ופריצתו מעריץ פריצת אין מידם... וישע
אפריצ

הביט פתאים עבד פתאים פתאים עברו ועגשו ונבחרו בלא אלה עש יודי למד
הפעל לבי עש מהי פתאים כי מצובה פתאים ועדה בעז יודין ביוני למד
הפעל וכוני הרבים ופתאים עברו ועגשו ואם לבר פתיות וכל ידעו מהו ובמזל
התאר עש מהי פתאים צאחבו פתי בעקל כתי ומהו הענין והעקר ועל
מה פתאים נהאלה בעבורה היא למד הפעל והוא בעקל עליוס ויאמ יז פתאים
פתאים יבא אל הכלן על כן פתאים יבא אלו עמוע ענין מהירוח ופתוע ודבר
עלוי אילי רביע אדם בעש עיחה כי הפתי עשה דבריו במהירות כמע שאמר
ועש פתאים נמהרה ונתחן הדבר יומרי עפל עש פתוע בפתוע פתאים
כי פתאים לפתוע והפעל אם נפתה לבי על אשה פתיתני יז ואפת מעפטן
ואפתה והפעל הדבר פתיתני יז ואפת פתית את העביא החונ מי פתיה
את אחאב הנה אנה מפתיה עכבן היוד במקום למד הפעל וכה ר את
ה מעשה כי והפתיית בעפתיך היא במקום אם כאלו אם ואם פתית ופיתוי
הפסוק כן הוא אל תהי עש חש בעקר ואם פתית כלום ואעפ עפתיית
בפתית אשר טעמו והעד בעבורך עזות עקר אל תעיד לו בעבור זה עזות
יקר והוא עמו אחיו אל תאמ מאמר עשה ל כן אעשה ל ועל הפעל
לבר יפע אלהים לית מעפטן פתיה ונתעל כי ירמב יז אלהיך את צבוק
יז יפת יז אלהיך ית מתומך ויז מזה הענין ולפתיה עפתינו כלום אמריז
למה לדבר דברי ריק ותרפות ערופי בני אדם אל תתעב עמו אורף לענין
למה בלה סוד הנלך רכיל אמר ולפתיה עפתינו עפתינו ומעלה מה ל
תעביב עמו פתח ולמה עמים פתח כי לא פתח ויקר תעב ונתן ארי ל
למה מרעש לאעלמא ופתחא לך ויעבב את העיר פתחה להיות
למה פתוחות יפתח יז לך את אצרו הטוב פתח לבין דלתיק פתחו עעבים
למה פתחור בחירק הפא בפתח את קברותיכם ופתחו עמרוס
למה בעפתח פיו לקרא בלחה פתח את ידיך פתח מפתח את ידיך
למה פתח אנה פתחה כידו והפעל עשבי הנהרות טפתחו יהיה מקור
למה יהיה סגור לא פתח והעם עם טן נפעל מענין מי פתוח והעם פתח
לברך יאיר הפא בקמין קטן להבדיל ביין ובין פתח העשר שהוא בפתח
למה עמור פתחי פיק ויז מזה מצביה פתחו בעקל עש כלום עמריז
למה על בני אדם וכן הוא מפועל בריל ומאן והיס על המפתח ולבקר לבקר
למה מהונס לפתוח העשירי לבקר ובסמך ומפתח עפתי מי עריס
למה ולך אמן פתחו פתח פ' במוך בני יעראל כי יתן עמנותיך מותק יתח
למה קרן אפרת הפסוק ער ומה נקרא פתח פתח חטאת רובין בשלל
למה אלהים לנט הפתחה ומפתחו עשירי פתח העשירי הוא מצביה פתחו
למה עמרתעסק בבנינים בלויס עשירי עמא קרן כל המעשק בבנין מהמסק
למה פתח מה עש מן העשירי עשירי מלכות כי הכל יקרא עשירי בין מלכנים בין

לבן בן דין שהופקד אמו כאלו הוא מורד באפקיד ויועז במחמת יד מעמט צערו לעמוד
הרבה עליו למחון ולא עמדו **פשת** אפשה בה פ מעשה ויהא בתמך מטף
במקד פפדים והעם ז פשת בית וכן חנות בצול ענין פשת
כיום דב מועט והלעון הזה הורג כולל סלמס פפיש ויהא טולת אלה מתק
חלקים למורה עני האדם וכנה הערה בלעון הזה ואם עד המפשה כמט עכנה
זב בדגים כמט עמס לא עשה רצון אך מסיר את רצונו **פשת** פשת עפרתו מחסה
לו לנה פמת והטב ומפסקי את רצונו ומפמרו והוא פני על רדך
המעשה **פשת** ומי יהיע פער רבד בזמנ נקדות ויע ספריה עדיא בעע נקדות
ענין פתרון דבר ומצע איץ כפתרון חלום צבד כפועדך **פשת**
והפעמה והענודה נבחה ופעמה כחה לא טבה והכני והקבוצ
בלעון זכרים ואתה עהענין בלעון נקבות עברי ופעמי כפעמים אחד בערו באע
בצמר או בפסקתם ותלמש בפעמי העץ פ בעע הפעמים כי עדין היסוד
בקנה ענה ומסונ יקרא עץ ויסמא בסמינות הזה בלעון קידע כי פעמים
יעב הסונך נסמך והנשכך סומך בצמט מלענת עני ואת עני המולעני והוא
העינתכן כל אחד מהם סומך ונשכך והכל לפי הענין והביאור **פשת** פשת
אונה פתים עבדותיה וטב וכן פת לחס חתיכת לחס וינס
פתי לבי מפתח עוכל פתך אכנה מתיאנה מעליך קרחו כפתים פ
כמט הדבר הבעע והעניס ונתעלמו ובפתותי לחס ולכר ה יורה עבדן
בזה פעל הדבר והענין בעפתך מעפט המלה והפתות בצולס ועל
בתבע בשורע פתותה מתלעמו וימכן להיווט מהענין הנזכר ענין עבד
וחתכה לענין הפסוק וינס אל תהי עז חס ברעך עמס תהיה עז חס
העבדו ותלעמוהו בלפתו **פשת** פן פתה לבבכם ויפת בסמך
ולפונה עתהו לא תפתו ענין הטיות הלב לנלמט עמס על ד
האמת והעל ופי ולפונה עתהו לא תפתו ולפונה בעפתו כלום אד
תפתו ענה אולי עפתו ובזברי חלקקות אולי לבו לא נבן עשך
ופתה תכית קטנה מי עמס לכל דבר שיראה ויחללה לו מאימט הקנאה
עיקטא לפל דבר חס עירמה לנלמט כונה פתה אין לב פ כמט היונה
עטתה או האופל ויפת לב להבין ולהעכל כי היעט פרועה לנכרה בטותה
על האוכל פן אפיה עתה אל אשר תמעהט טעמט למערים ולמשל לסקע
לו עזר ואין לו לב להבין ויפת כי ינע סכל יעילם בלמט לבקט עק מבלתי
וכן אמר בפסוק עתהו לנא אפרוש עליס רעמי ויפתך נקדות
העולה פתי לפי עתהו עתהו לנא אפרוש עליס רעמי ויפתך נקדות
עומר פתים יז נכה בזה ויהא עתהו עתהו לנא אפרוש עליס רעמי ויפתך נקדות
הענה היא למר הפעל ויר הרבים עתהו וכן עול פתים ויפתך נקדות

בתעמולת ארבעה פתוח כל טנה פתח
העמולת חלום לפתח אונת איש -
הכל פתוח וביאור התלום

פדר

נתן קר הס בנ קרבנ תורתו פלגש
ולבג הפלעים אשר לאברהם ופלעו נעמה ראומה ופלעו אשר בשלם ירה לו זס
היא בן היא האמה המיוחדת לארם למעטבו בלא כמנבה וכלא קדושין ופרעו -
ומעבדה על פלעים הם במעמל ופ על סמו עם אנשים לאנשים ופ עבדיהם -
נורה על זס אשר בער חסרם בערם והנבון בענ עיהיה פלעים במעמל ופ
על סמו עם אמ/ל כך תעקת בהם על ענהמת להם כמ פלעים לא שרונהים -

פענח

פענח זה עטף דעת הדבר עמא ואדמית למהני עמטא להון פענח
פענח עק האר בפלם פרעו ופ ענת פענח הצפונת
ואל עתה פועל עבר סג הדלע והנבון בן פענח במרק הפא ואמרו הפייס

פרד

פרד פועל לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית
פרד פועל לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית

פרוד

פרוד הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית
פרוד הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית

פרב

פרב הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית
פרב הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית

פרעש

פרעש הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית
פרעש הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית

פרעד

פרעד הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית
פרעד הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית

פרשז

פרשז הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית
פרשז הוא לשון מעי הוא פרוק למענים עומה הפרדס זעית

עם הדלתות והאסקופה החזנה כעש עהיא עם המונות והמעקה נקרא פתח לפי
עצמותיהם מה בהסוד הדלתות אמר הוא שאר פתוח וכן עם הדל עפנתהו בן ניקחו
את פתח ופתחו ובהסוד לו מפתח בית דוד ויהי מפתח בית מקדש
ועליו דוד ושלם נכח פועל מהדבוע ופתחו עורך מקדש גם סגור לא פתוח
ועליו פתח הסוד והחוק בהם במקום העיר והראוי בהם ופתחו פתחו פתחו
כעו מפתח דוד קבוצה עתה חק המורה צורק ומעטו קבוצה כן דעם הדלתות
ויהי טבוח בעני עיהין מן הדבוע כל המורה ויהיו פעלים עמרים ובעני הדלת
עיהו קרוב לעני הפתחה כי יחי פתח ויעני מוסר מלכים פתח ופתח ופתח
אל יתחל הער פתח פתח חרעבות חעע לפתח בני המורה והפעל הקל
מסירין לא פתח ביתה והפעל לא פתח אור חלצו יסור על אש ולא פתח
וההפעל הפתחי מוסרי צורק כי הפתחי ממוסדי ערך כי בגן הפתחי
אינו ינעו כמן עכח בחלק הדלתות ובעני המורה והחוקיה עם סגור עני
קרוב אל ופתח עליהם פתחי חוהסי מפתח את עמי האבנים ועמד פתחי
יחי ומן העני הזה עקרא החיבת והמה פתיחות ואת הארץ עמי פתחי
ופי ר ינה כמן הס ויבאו פתחי טיבים ואין ערך חק פי ויבאו לפתחי טיבים
ועל פי באחד מהפעלים חרב חרה פתחה חרב פתחו רעעם עני לטיח וחיה
ואין ערך חק עניש הוסות החרב חלערה כעו עכ פתח על הועתה האסור
ממאסרו והחריט פתחי ופתחי אלהים נפתחי אין בהם פתח ועקש ועשב
וההפעל נשע עקש עקש המפתח ועם עקש מפתח עקשו
ההפעל ומעטו המפתח והפעל עני הפעל כפא הפעל עני כלם ההפעל והפעל
ופי פתחי אלהים נפתחי נפתחי נפתחי נפתחי נפתחי נפתחי נפתחי נפתחי
נפתחי אל מלך אלהים נפתחי הנפתחים ולעצמם על דרך סמפליה עליהם יה
גזולה לאלהים כחרייה אשר אין עמיד פתח עליו פי חתיהם בצד קטנה ויהי
לו כחול פתחי חבוב עתה לא חבובה וכחול עתה דעת חתיהם נפתחי כל
אדחתו או הענה עלו וכן דעם המפתח עתהם ונפתחי ופתחי ופתחי ופתחי
בעני פיה ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי
ויפתחו עני פא פתחי ופתחי פתחי חוט כפול וצור וכן אהל פתחי עיהיה
טעי וצור והקבוצ נפתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי
בן וכל הנכנס ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי
הפעל ועזרי הוא בעני וכן חבוב עעעל מהחוטים העזריים ויהי מעם נפתחי
אלהים נפתחי כלם נפתחי עש אחוה כי החוט כפיכל ויהי צור ויהי חוט
חוק ופתחי כחיל חוט נפתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי
פתחי חרע כעש עתה ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי
הנפתחי חרעם ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי ופתחי
המפתחי פתחי חרעם חרעם חרעם חרעם חרעם חרעם חרעם חרעם חרעם
וכן חרע ופתחי סקופתא פתחי פתחי פתחי פתחי פתחי פתחי פתחי פתחי

עלה לו להטיל במראות הילה **עבד** ועבדה בטנה והתאר לנקבה ואם בלעך עבד
 והפעל הכבד לעבדה בטן כי מעפטו להעבדה כמק לימותם ומן התע
 הקה איל ועבד מאמי עבדו והקבוצ לביס שאחד העבים וערעה ממק יוד
 הרבס ונמרב באוק וביר והאוק נתח והיוד ענה וכעבדים על ההרים למחר ניה
 הרבס ערעה ולרבות הנמרה בהם היוד באוק בעבדות או באילות העדה
 והיא מה דינעה נחלה עבי עביא היא לט הארעות ונתתי עבי בארץ תיים
 עבי לביס לעקרה עבי עב תמארכס עבי ארץ בית היסמות ועבי ערין
 היב יעראל לחול צאון כל עבי אפי ורבוד עניס החפץ והרען ובלאון ארמי
 יחנה עבא הנה קטל ובקבוצ הרבות הנמרה היוד באוק נחלה עבי עבדות
 עב מן עבא ומחה נקראת ארץ יעראל עבי אלהעב ואל המורה ואל העבי
 ימ יפסק בארץ העבי בין ימס לחי עבי קדע לפי עהיא ארץ חפץ וים
 מוחס כנס לפון עבד הקה אפחה ודעה ליל פי לפיכך נקראת ארץ יעראל עבי
 כי מה עבי קל בלעין מכל החנה אק ארץ יעראל קלה אכל פרותיה ממ
עבד ויעבט לה קלי עניס לפי מקומן ענין ענינה והוצטה
 הביא לו האיה מן הערבי עבט בעקרה על עי **עבד**

דעל עבד נחלה לי לפי עהיא צוננין צוננין קראו כן טאל הנה עבוע
 ארמי כי הוא עק אחר עהיא עבוע לכל עשונה עספס עליו זאלו ענוטאים
 וים עק עבוע טאלו כס עמאר בעשנה עספס עליו וכר כרבי
 עמאר עני עבוע הקמתיס כטל התי עלו עבוע ענין היבועה ידוע
 וקטן עמר לעבוע לעבוע לא מדוס ועבוע טחור הנעקה על ג העבועים
 עבוע היא חיה הנמרה ציל כ מאיר אומ אק העבוע ואמרו עבוע
 לפי אפא מפעה כי כן מנהס לחמתי אונתיה הצרון וכן עבוע
 ענין על ג העבוע לוחל מפעליא וכברא עיה רבה היבוע הזה לעשה ע
 עיה נע כן מינין עבוע כמנין מנה החמה ומן העורע הזה אעבוע אלו
 עבוע הימנית והאוק טס פלה כי כן מעעקהו במענה עשמהעו כל עבוע

עבד וים חין עניהם עוים דממונה אומ להס חסביען ופרטתו במרח הנעידו
 אס יעבר לעפר כסף ויסדן אומס חמרים חמרים
 עפר ונכדה פ עפ'כת הסולה כמ עפ' כמ
 עפר ונכדה והעס עבד עימן אומס עב עבדים
 על העלן לה מן העבולים מן האונות והעניס
 וכן ביל אק העבת לפי עמלקתיהם לקדן הדב
 אקד על ע העניס מה עמו אלוס משה
 כערכס ויח אק לסיס זה ינה כרע
 כמנה ומהנה כמן ועטרה ענין עה לפי יהיה לטס מעלות
 עיה איה הומו כמנה נהינה חפיק וכר זסיט הדומס
 עניס ירוע והדע כהס בהמתברס לחטרון אומ הכפר

ונשאל ענין מתעורר עמו לבוש שלובין וכו' פתרון
 ונשאל ענין מתעורר עמו לבוש שלובין וכו' פתרון
 ונשאל ענין מתעורר עמו לבוש שלובין וכו' פתרון
 ונשאל ענין מתעורר עמו לבוש שלובין וכו' פתרון
 ונשאל ענין מתעורר עמו לבוש שלובין וכו' פתרון
 ונשאל ענין מתעורר עמו לבוש שלובין וכו' פתרון

נשלמה אות הפא נאחל אות הצדי

צא יסודו שלום עלה תחת שמים יעקב. קים עבס או עמדים זלתי
 על הסוס ועל הבעה ופי' יסודו שלום עלה הפסוקים חסד יסודו
 בדרך השלום של מדיב זלתי לא יעקב תחת שמים יסודו
צב עץ שלום צב. פוביס ובפרדיס. כלם מתעורר עמשים בנס בנס
 על צב הברכה וכן דעת המדעס בנס. עץ שלום חכמה עמו שמים
 עלן כל מחפין ונשאל סמך. עשית על מכנס. ונשאל יושלמי עית עשן
 מושן כלם עלה עין לה זע בקר המעוכין מנחה. ונשאל
 מיני בהמה הנה העשבים והים הוא ספרו זביעא בלעג.
צבא עבאו על היעלס. ניצבא על מרין. היעלס על אריאל. ונשאל על קר
 ונשאל עבאו. תוספת בנס. כי לון כל עבא. וכן בספר קד ונשאל ע
 ובנה האלה ונשאלה על המוסב ול עבוס ומעלה. ונשאל כל יום עבא
 ונשאל מעשה. נשאל עבא. כי עתן עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 ברפן יז כל עבאין. ונשאל עבא. כי עבאין. ונשאל עבאין ונשאל עבאין
 בנס מדין החילת. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 על החילת בנס עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 כלם ולא יעליו בנס עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 הארץ כלם עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 מעל עבאין עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 הסודות שלחן עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 אידול. כי מלוא עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 בפע. עבא כל קץ וזמן. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא
 הנה קטיל. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא. ונשאל עבא ונשאל עבא

ארץ זבת חלב ודבש נקרא העמון כן בעצת חרונן אחר הדדי כה נקרא העמון בלשון
 מאור לרוב זכות כמו שנקרא צב במקום אחר זהב והפעל הכבד ממנו בין שורותים
 יעדין אל דרכי חרמים וישאו העמון עני בני יעקב הם זרובבל כן עלהמאל
 והשוע בני הנוצרים עשאתו בעמון הלעזה זה למלכה וזה לפהונה **ערא** תיא
 עאה בלי מקום עינת בגות צורך ומעמתו לא רוחץ הבגדים העמון
 ענין טעם לפלגן ופבר כמבנים בשורה עמ עש וכסית את עותיקי **עוד** יוד
 ערוב כעפור אשר יער ער חיה ערו עשתיט והעם הוא היה צבור
 ער חיה ומא ומעורו על הקיף ובהא ולא היו ער בדרך למעלה והוא הרעית
 עריון ונחפס במעלותי ופאלם כרזים עמאותים במעלה דעה ובלא הא הנקבה
 בלולם מעדים וחרמים אבל ובה עליה מעדים גדולים הוא מעורע מיס נעם
 בארעהו נחא יבאוהו במעלות ונבון הוא להיות מרה הענין והעורע והיו
 לפס לטיס והדבש תמורת האונת הרפא עהיא עין הפעל כמו ופלורי עניס
 צדנת מן ניצן צין והתאר מעלה לרבים ערדים ונעום והמרוכב לעוד
 נענת מעוררות את נפעים הנחשבת תעוררת לעמי ועמ בינס מסרס עני
 נל לנס ערס ויקחו אנשים מערס ערה כרך חברך היא במפק ועש
 מא הנקבה ונדה עלח להם חכית לפס ערה ויקחו את ערה העם בידים
 והפעל ממנו זה למיטת מס השלידן אונתו מבתיס ענין הפסוק במזון
 ואתי עה יי ועיתי את ברכתי באשר עני יי אלה לכל אשר עיתי
 כורה עה לן אני עיתי למקדע יי עה אל כנען ויי אלהים על האדם
 ועבדים מעלה מהמטיר עליו מטר וע אתה ידועל יי את הברכה ויע
 עתה על בידם על כב ועל פועל ידי כעני פ מעון לי הנביאים להניד לם על
 עתה נחא כורה פועל ממנו כי כן עיתי והעק כי ע לע ומא שמור את המעה
 לי עתה סמך עליהם פ מעות המלך לדיוק היתה לתם ארומה למעוררים
 נחא על המעוררים כלום ארומה זו קיימת שלא היתה בספק מעות הלויס
 והמעוררים והעוררים פ מה עמעה על ישראל להם המעלות והמקיים
 מעור מעות ותייה **עור** מהאע חדים עמון ערה על עייך ועחלת ידועל
 מעלה הארץ ענינס ענין עתה על היעה הכאה
 המורה לעלה חרב פ על עבל עהו מקום מים ופנספת
 ופ עליכני מעלה במעלותיס ובעלם ידון במעלות כמון
 במעלותי במעלותי ואת רדפיהם העלתה במעלות ענין ענין חבי חמים
 מעות עמק ואת דמית ויעמק עכנס ימים ויעם דוד עס ועמון
 מים העם עמנו אני פ יס עתה בעבור וכי אני עיתי
 מא שועת אבותיכם עתרב הבית ויעם עמון בצמחם או בארמם
 על דרך את עתה מה עמון ויעתה מעפס אמת וחסד
 לא מעמון כי יבנה הבית ויעם עמון בעבורו ומעמון בבנין
 והעם ויקראו עס והקבץ לענין עקבות דברי העמות דונע אבר

כי כן חשבוהו כפול בליל העומט כן הצדיק עמד שבתו בעיריה. המולק מן הצדיק
מלפניו פסולת וקולת לבים "צדק" ואשר לא עשה. ואמרה עשה את פועל לקחמה
והעם והעולק עליו של "צדק" בלא עשה. כלם עבדו כונן. ועמ' כונן נפעל
נעשו פיהם "פ" נעמו עיניהם. כבוד והעבדות. ואמרו. וכך מצינו גדול אגבדו
עיינו ותיקניא "צדק" עיקו יתרון. עיקה אכזבי. יתן עיניהם ויעיקו. למען
תעיק בברך. תעבדנה ממך. כי לא יעיק אפניך כלתי. (הוסיף)
ול' היה מעיק. ויסלק דברי עדיקים. אנשים בפלי טענת. ודומה אנשים עדיקים
המה יפשו אמהם. חקים ומעפטים עדיקים. ואם עבד עדיק ימלט. "פ" העדיק
בעבדו זה בלול. כי בליל עדיק בעיק לקחו. והיו מאד האמות שאמרים עשה
צבורים ועדיקים בטוב ישראל. עעבו אותם ואיק ימלט מידם. עבה הקב"ה צד
עבד צבור יקח מעל אמהם צבורים אנה מקח העבד מירכס. ומה שאמרו
ואם עבד עדיק ימלט. אינו עבד עדיק כי אם מלקוח עדין (ימלט מידם כי אין בו
דין ומאפנים ועמ' עדיק "פ" אם תגיד מאפנים העבדות טאם בבואו כי מסת
עדיק ועמ' צדדין. (הפריה) ממך עדיק ודע. תבד יונגן ועל ממך וטע
בזיל לעמ' חבד. והעם עדיק עדיק. תדרק. בעמ' נקרות. אמרה עדיק טאם
ובלען נקבה. ויחובה לו עדיקה. ועגבה ב' עדיקה. והנפעל ועדיק קדע.
וההתפעל. מה טיבר ומה עמדיק. טאם מה טכל לטען ענהיה עדיקים
הפעל הטבר. והעדיקו את העדיק והרשיעו את הרשע. ועל יתן כל איש את
היה לו ריב ומעפט. והעדיקו. אנה והעדיקו על העושה. כי בודאי האות
והאחד ירשיע. אבל על העושה אנה והיו אשר לו הריב ומעפט. שלא אמריק
רשע. על ורע העדיקו. והעדיקו הרבים. (עבד אחד עדיקה נעשה מעשה
ישראל. והעדיק את אחותך. דברי כי תפעה עדיקה. בעדיקה אתייתך.
הטיו טספת כמעפט עעדיקה היא על המקור (אהבה את יי) "צדק" וכן לע
עוב. והפעול מהטסה. וכלי פועת מענה טובה ענים.
כזה צון. קחוב לעון קחוב. וכן ארול תמות העמוב ביה ובנה פסול. נחונ כי
טעב כן היונה אתה שיעליך השער השחר והוא מענה דומה צונק לצונק וטב
וכן אמ' ענתותן מענה. ועוד עבדו פנו על רבי. טאם האיות פנו "צדק" טאם
וי' עולו מים. איש את אחת רעהו. עהלו. ומגבלו ראבדים. עהלו.
והעיר ענען עולה נעמיה. והיוטן עהלו קולך. והעם מעהלת אבירין. נאופין
ומעלהותיך. כלם עבדו עליות. להעביל פנים מעמן. ענען הזכות והאווירה
מן העמחה. "צדק" כי אנה יאכלו האנשים בעהדים. עבד נכד נעדיה
ולערה ריב. קונה חל. ידוע. והוא העם שאור יונים חזק. ונכדו
בלעון ענים לפי שהיוס העדיק (ענים) העבדך על חנ' היס חלק וט
ומחלן היס למשה חזק ועלב. והעדיקו עמ' העם שאמר חזק בו מטע
העדיקים. עבר מעשה לתיבה. חלק עמ' העם האווירה. לכן מירונק ניעה

מעור ועם הא הנקבה הוא בעורק ויבן עמי מעורק בהנדה שער מעורק וכן הקבוצ
 לבל עמי המעורקת ויחזק את המעורקת ויבן למס אביהם מטענת רבוב לפסוק וזהו
 למעצות עם עמי ישראל ביהודיה ועמ וזהו ענין החזק בבל עינים לא ער והמטה
 עיה כחמכב פלע עבר כי הוא מלעל וכן קער עקדים פלע עבר כי הוא חזון
 קסען וחזון פסען ואמר הוא יער ועיה את עריה ויבן להיות מן העבן אהיה
 אל מער את העב אל העורס והמער ער לי מאר בער הרחבת לי ער ומעור
 מעור ער לי המקום הוא על המקום אשר אנוטן יעביס עם לפעך ער סמט
 ופלט ער מען וכן האוניב נקרא ער כי יבא עגור ער כי אין היע ענה בעק
 היע ער ואוניב עב ימין בער ער לטוע עינו לי אל העב בעק עיה
 והעס עיה מאכירה העלים לעלות בעיה פ לעתה עמחט בעיה ופסקה
 בבל עינים לא ער במע עינה יעלך ויחזק למו כי ער עם וכן ער לי מער כי
 ער לי ער ומעק ימנן היותם עם בלה תאר א נמא ער עריס ותבלים עריס
 מחזק פער יורה כי נהפך עליה עריה ויחזון עריה נהפך ער עלי ולי
 עריה כח בעבן זה לעלם ואמרן חרעי עריס כמו עמק להם זכ עבס והפע
 עריה נהפכה למע סלרע והעריה להם למע ימחו מלעל פ למעק ימחו
 עריה מעריה עליהם והחוס ר אמעל פ הפסוק כן כי העס יבא עליהם
 עריס וריבים יער להם והטעם להינותם בעריס במקום אחד למען ימחו אותם
 ואמר הם עומדים יער לו לא חזקן ובהע או תלה אמכ פכ יי מלהיו
 עריה לו כלב אטה מעיה כלום כומבת ועמדים בעריה ייע לפרס ויע
 עריה כלום ר מלך מעור היע למחז כום והדומים להם ענין הטוב והרוח
 עריה בן מעבן האוניב זכ כי האוניב מטאוב ורוחק ולפי עמתי נעים אנ יונס
 עריה האחת עונתה לחבריה ומקטעה לה ומקומהם ער להם נקראת כר
 עריה עיה כעך חכירה וכעסיה עריה וכן פיעתי והבטל ער מען
 עריה עש זה ענין כלו עהוא ענין החזק הוא תרוב לעבן החזון כי הינעב
 עריה הוא ברזק עם ובעיה ויחזק להיות העבן הזה עישן ערי ועל וערי
 עריה נעים אמנס ככעפך ייע כעריס כסוף ויער ימס פ וכבר כען אמנס
 עריה אמרי כך ערן אמנס ער מעניה ענין זגלה הכסוף או כל דבר בכיס וכיום
 עריה סקערה וזה העבן קרוב לעבן עלפניו כי מקנערה הרב דוחק הוא ועל
 עריה אמען אמעין ויער בלעם עולת העולת בים עריס והמקטעל כמסן יולב
 עריה ענינס ענין עליחות ועל הדלת תיסוב על עריס והוא כל הדלת עמסוב
 עריה עמתי ילות מריהן עריה ייע מפרעים החזק ויבמסען עריה בן
 עריה הדלת ואין כן והמתייה עמתי ילות ואומן החזק עריה בן רע הדלת נקראת
 עריה כח אמר במעס היער נחער נחקה ויחזק ויחזק עריה עמברו מתקונ
 עריה וזה עמא נחב על עריה עריה כי דבר אמר הוא היער ונלתי הדלת כן
 עריה כי יע עמתי עישן היער מען עריה אמר עקבין הדלת וקובען בן עמא אחר

קראו עם ומוציא את עבדו בראש השנה כל מדות אבי ר' ז' אמן לעון העבד כי אם
לעון קבוצ מלעון עשה יצרים מן העלמות וכן כל קריאת עם שאין בעלן תעובד וכן
ביום עם עבדו מלמון ביום קבוצ **עין** עין אביה חן שני נחמה ז' המלה
באלה וקריאתו בון טענה ואלהים עם בלא מלה נחמה עם פת
ועבדה לאלה נחמה במלת אלה לעולם **עין** הבחנה הדקה והבבאים יקראו
עין עם כול עם ואם מן העין קרבן נפש פודט על אהב מחן ולו עין עלות
אלהים ואלה ענין רועה לאל העבדים נחמה העין חונת לאל הכתובות וכן העבדים
העולים על העין ופעם היה כלל הבחנה הדקה הבקר עמכם יעזר עקר
לא זכר בקר בפריעה והוא עם כלל לא חמא בלעון חבים נעת עין ואהב עין
מאה עין **עין** עין מים על ראשי וסעקת ארץ עתה מרמז על הדדים
כלומר המקומות שעליהם המים עליהם עמה מעקה מותם מדין
וינה הדד עליהם עיניה אל הדדים והעבד אשר העין את מי ים סוף
וינה הדד ופ' העבד העין הדד וכן העורף הזה עין דבוע אמר
עם ועפר עפיים הם חלוקה הרבע בעדקא טענה **עין** והעיקות
לגדיל העיקות הוא בלג אשר יעק לך ואיה תמות חסדק
חב לא מעק חסדק לא אשר מעק לה או יהיה מעק עם נחמם נבג
העניים ובמקום עם במעור ובמעק ומה בלג ציה ועקד נחמה
כל איש מעק עין עקד ידוע כעבן ערה וכעבן ההתכה הפעל הקד
וער יעק עמרי ואל עק נחמם ונבג הוא להיות לך העושה הזה עין
כלומר אפס מעלה עמם עמם לכו נחמם חסדק כי הוא מעורר עין וכן
כחבטן עם וכעבן עמדה ויעקוד לפי י' נחמם ונדב ונדב
העין כמק וילע עין עמם מעבן זה מעקן מעק פ' מעקד מעקן יד
כלומר עמרי ארץ וערה עליה כי הער אל עיר לער אל דוד
נחמם עין ארץ מעורר אל הער את מונב נחמם עליה נחמם
אל העיר עליה ויבא את חבה נחמם ערים על העיר וערה עליה מונב
על עולם ערה מרי ומה לורע נער עליה לוח ארץ נחמם מעורר מנה
אחור וקדס ערה עמם נחמם בער כערה ונהסודק מנחם חולם ופ' כקדס
דידיון ערה וכן עמם נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם
עמם עמם עמם נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם
מונב נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם
ימי מערין וכן הקבוצ מעורר עליה מעורר וכן נחמם עיר מעורר
מער לפי עמם כמק מדין כחוקה אש לא מעורר עין דרמה
מריב ומעמם נחמם ער מער נחמם מעורר מי יבילג עיר מעורר
ויבן ערים למעורר בהנהגה עיר מעורר נחמם נחמם נחמם נחמם נחמם

וא לפרע רוח עז . מהעבין הראשון הות יבצה כלום שאין זה תעלה לבב אדם אך היא הזק
 להם . ולא לרדת ולא להבדל ואין לה תעלה כי היא תעלה במחברו שאין עס דיע . ט דרך
 גיה עמי כמע אונה הדות . או פ' מעל על מחנה עכדנער . הבין דרך בת עמי . לומר
 ציבן על יבועלס נחמה אונן לרות חוק עמיט טוב לרדת ולהבדל . אך היא חוק יתר וזה
 הוא . אז עתה רוח מלאו האלה . כלום דות חוק יתר האלה מרות לרדות ומרות להבדל .

עזק . כמו באעו . עזק

עזק . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . כלום / עזקה ואמרה בקרבה . לא עהו עזקה .
 עזקה . על כן כחצה בעבור היראה . או פ' נתחן ערה בקרבה עזקה בינה .

עזקה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .
 עזקה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .

עיה

עיה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .
 עיה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .

עיה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .
 עיה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .

עין

עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .
 עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .

עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .
 עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .

עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .
 עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .

עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .
 עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .

עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .
 עין . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה . ונתחן ערה בקרבה .

ביתו בן יצחק עבד פתח כלי עיסוב וכן אמרו בגמרא מזהרין עיר התחתון בתקופת
אבל במודינה והעליון שוק וזמן אלו והלוי פ' מעבדן זה כי נדפדף עליה עריה ועבד
כעבד אותו במלת אבנים בשרע אבן ועצו וער ישתק במחוקו ויעתק ער מחוקו
העק עמד לפני עס על העק והקצבן הסרים נגעו ממנו חלקת העקדים ופ' חלקת
החוקים כי החוקים היו אלה העשים אלה על אלה ולא נצחו אלה לאלה חלו נשלו
ובקצבן הנקבות בערות יאורים בתע נצחול כצמיד חזק מלרי ונסתת עגורה
ער ואלו ער נחשב עניש סלע וחזוק הערים כגה האל ית בצד הער חסיד
פעלו ער שלמים ואין ער כולקיע ויט אפרע סקוס ויעתק ער מחוקו כגומר
אם בעבור בעקד נלבדק יעב דין ארץ ויבטק ער מחוקו סלס מסקוס מעפול
וכא ה יפס מעבדן זה וקבן ער מעור לה יעבה בסער ויבן ער מעורה ביחודה
וכל הדומים לים עבין חזוק וכן ה' וכן סל מזה ככל עינים ל' ע' וכן ל' עב א
ישראל ניהי עול יפס פ' כל עינים חוקס ואמש ויע אפרע מזה יאור
מער לפי עהחיות והיאורים חזוק הער ויע מפרע לולו ומרוב יאורי מעור
כס יאורי סרדי וכן למנ מעור וער מער ולמנ מער כסן מערים ויונתן סרדי
יאורי מער נהדין עמקין ועצו ער ואור העק בערפיה פ' כן עמק וירח ויבן
אפרעו כמעלעל עוב עומ יחיה וקנה חלק ער וסאור עזק בדיסת סמיה
אן יהיה עס והנה העק הערה הבאה עליו ואעפ עשלי הטשס בסלת הער ועל
בעגן החלוד אף סרוב ער חרב וכן חרבות ערים חלוקים סלס חרבות
לס חלוקים אן יהי ער וערים טאר ער חרב כסן חרבן הער סלס חרבות
חזק וכן חרבות ערים וחרבות חדים ואס נסמך סמחאר אל חרוא כסן
עלעים סולשת ענ ענ סמולשת ויונתן סלס מוס העשין חלקת הערים עת
אחסנה קטוליא ועו ארס ערוע ויע אומן בחרט ערה הבית וערים ענת
עאולה והעבן כן ערועס וכן כמבוס עבדים חרוא סבבונסס ויע אפרע
ויערו נימע עשאו חסס ספס להוצאו לאומנים ולקנת עגס ואבבס וכן עש
במלת ערה חסס ערה דב עיע עליו ערה וכן עורה הזה ער טאר חסס
ויס דביה חרב על עור וכתובה בהס הארק למעך ועל ען וארריסס לנ חבסין
עאריס בעבורס אדונסס ועעמיס וכן העאר בלעון עניס לפי עהוא ענ עדין
הימין ויעמאן כעז על ויעוס על עאדין ופעמיס בוא הקבצן בעומ חון
ויחול על עארי בניסין חסן ית ערכס בעל מלך בבל ובמספת ען עק
מערוניך ועאריה חסן בעארי ובעאריס ובעארוניך ואעפ עכב סלס
המעק ערה עסמהן עכט עתיחה סמחרי לחמה בסידי
מקוס סבבה עמק ומו סקוס היבס והעמא לפיכך נקרא כן ומו
בהססן עס הפא ועעביס סבבונסס עעק חל בזמן יבון ועמא וקמאר נחיע
ערה עמא בעקס מערה ל' סן מער ויע עלו סמל ויהי חלו חרב ער
חיות והחאר חו' ען וארוס סלס ען ען ספסמיס והחאר בלעון
ענכת סמחרי לרב ערה סלס אמר אמרות ערה עבן כלס חוכת והבידוס

והעלה מלפני כבוד האלהים את כי בשמרו מעתה העם ועל ידי תבוא לו מהעלה כאלו הוא
 לית דרכיו ענין העלה ידוע והוא המזבח הטוב וכמו אל האדם דרך עדה כל שבח
 קרוב לה ועליו הירידן ולפי המלך כלום הדרישהו ועברו בו פאלו בקע אונס ותר
 על של עליה ולפי אל עשה וכן חן עלו כמע בית יוסף בקע ועלה עלך הוחיך קרו
 עותית הדעה פ' סק עענת גולד עענת עותית וכן ברצו הולו וכי לער על פ' -
 מדינת הוא סידך וולת זה ומא טמן על ידו בעלות באשר ימחה את העלות פ' הרה
 ערה והקבוצ עברו לים ובעלות הנה תמורת הדגץ כי היה יאנו עלות כמו
 בענת טבעת ניע לפרע א טמן על ידו בעלות כמו בחוק והוא הנכון לענין -
 וכן וכה שאם החית ביה הלשון כי שמתה הדי בחיק כמו עשמן הדבר בעענת
עלם בעל אלהים בעט נקרות אך בעם יהולק איש בעלמן כמדינת
 מקרותם בער עלם מבוה ענין עלם כענין למעט ויהוא פעמי
 על עיה מודעת כמו עלמי מספרתם עלמי טחוריים וולתם ועשמים על הערה
 כענין ערה מודעת אלא ערה מודעת הו ערך ודמיון במעלה והו בעלם אלהים בעלמן
 ומעט להיות כמורה וולת ברמותו בעלם עהיה ערך אלו והוא לו בענין
 ובמעלתו וכה ר' יונה אך בעלם ימחק כמו חסך וכן כתב אהול ודמה ו
 שאם לא ידע יוס מלתו וכן פ' מיה מעל בעלמן כלום כנפי היונה תלבט העל
 ענין חסך בחסך ניע מפרעים עלמות מענין חסך ויפרע אונס מיה העורע וכן
 חסך כמו עמה אין חסך ואין עלמות להסוד עם אבל להיות מיה העורע אינו
 ענה חו כי היה לו אלו עלמות בפלס עברות מרדנות והנכון עיהיה עלמות
 סבת מל ומוכ כמו עפ' אונס הצאון רב שעיה עני מולת כלום על
 חסך ואפלה כמו שאם ארץ עפסה כמו אופל **עלע** וכן אלהים את
 לקח מלרע והקבוצ בעלמן נקבו ויקח אחת מעלעתו ולפי
 ענין עירך הימין והשמאל כנה ע כל זכר בעלמן על ולעל המעכן הענית
 לקרע על דועלים בייחוס בעלע הילד מולע ומלרע עתה
 וירחב העלע ה אמות על אל עלע שלע אמות כל מלרע באורכו
 בעלמן בעלמן בעלמן בקבר קייט אבין מלרע וכן עלע האלק מלרע ואמר
 פא יקעל בעלן הקבוצ בעלמן זכרים עני עלעס הדלת האמת ויליס
 הדלת האמת הן עוליס ויה עירך וכן רבצ ועני קלעיס הדלת הענת
 הקבות ויה עלעט סביב והוא היעל עני סכב בית המקדש
 ובעלמן יעל ובעלמן יעל ולפי עיקרות לבית כמו העלעט לעל אמר ויק
 בעלמן ארזיס והעלעט עלע אל עלע לל הקורות ועני ראו העמת עלע לפי
 על עירך האמת והוא עלע על רבו אספה העלעט והעם אנו לעל עבון
 עלע ובעלע עמחו ונאספו **עמס** על ענין מבעל אמתך ונמל
 ענתה קשער שמכינה האשה על
 ענין עלע ויה יונה פ' בן מסלה ושאר עמים חילם וחזק עליו עמים הם

הז אמת... **עדר** ער עמוך לצולחן. פבר סבבן העבן הינן בשוקט ער...
על עבדו כעבדו וכן פ' במקדש כל עבד שדיון עפ"ו דקבר בטוהיה שגולה עבד עגיה
כ' ישא עלי ערב... עתה ויזת כעבן אמה... **על** ימין...
יעת ארס בעלן החסמה כעיהיה וס בעל הסוף כעיהיה ל' די ספקו שיתכבד ות' בברג אדם
בעלן עמך בהם ויכל להלשק בזכמה כעיהיה ל' כמה יתיה סבן עתה בססוק יתיה
טובה וחסמה עם נזחה... **על** ימין הדעת הוא עתה חמה לכה נתיה בעליה...
תרימו סר על מועליהם... **על** ימין העולם... ורפאל חמוך בבגן הקל סוער... עלו עשירי ירושלים
והפעל הסבון הפעל... **על** ימין עמך על העולם כרוב דופיה... והוא דרך מעל
על רב הסתמיה ומיני הרברים הינאם כמנה לעמך הארעות... וונתה סרוב לבעת לה
צמחין וקלעין סבן כעמך דטאם בבטוהיה... **על** ימין עמך על עתה...
על עמך סלען עמך... **על** ימין עמך על עתה...
העלה עמך ימין... **על** ימין עמך על עתה...
כחמה עמך רשע... **על** ימין עמך על עתה...
עלה ומה כל מלוא סכום... **על** ימין עמך על עתה...
הפא ובמעשעם ובלעם... **על** ימין עמך על עתה...
צמחין יק' כזה ומה... **על** ימין עמך על עתה...
הרועה הוא אמו על החרות... **על** ימין עמך על עתה...
במלותים נחת להעמית... **על** ימין עמך על עתה...
וסמכות במעלות מועל... **על** ימין עמך על עתה...
הז הספר ועל עלן כעשה... **על** ימין עמך על עתה...
הציאס ד' הורה ופ' עמך עלן עשירי ירושלים... **על** ימין עמך על עתה...
ירושלים כלום עתה עבד... **על** ימין עמך על עתה...

ערוקו בו הדג ומעלין אותה... **על** ימין עמך על עתה...
הדג וטבעו כן... **על** ימין עמך על עתה...
הכהן והתורה כ' אס על אש... **על** ימין עמך על עתה...
בפול הדג ופ' עמך למח עשירי... **על** ימין עמך על עתה...
עמך רבחה ולא חידה על צמחים... **על** ימין עמך על עתה...
העל... **על** ימין עמך על עתה...
על ימין עמך על עתה...
ועל והעל... **על** ימין עמך על עתה...
העבר אל הקל... **על** ימין עמך על עתה...

אחכה מאין יפא ומוחק בא . או יהיה דרך מעל כגו אע"כ בענינים . ובחסרון אונת הכסף
ואל מצניס יתהו . צנסי פחים בדרך שקס . נלשון הטקנות . ושוא אתהס בצנות ניש
למדע צניס פסיס מענין קרירות . לגמל הקרירות כפחים בדרך שקס . ונשוא הצנה הולק למנו
שיכי צנה ונומח . ענה וסמחה אמת . והקבוץ . ובכל עני ועבר ענת ורמחיס . טל הלחמה
דמיה לענ . הרצא בלע . וכן בערבי אל הרקא . ויש לקרע מה . נשוא אתהס בצנות והס
הרצות הקטענת עמס שניות במען וענה . וכן פ' הול ואחרי יתכן בסירות דעה . ששמרו
העמס . או המוסר הספינה . מכר את הלוני . ואמל סומכוק . המאדעא הוא קרי ליה
והס דכת ואתר יתכן בסירות דעה . וכן מעד . ופתן בצנות . מן ענה ומען . ושלון
שכון שומי . אל מעיסקון וכנתיכון ברונות צדין . **ענ** . והנענש בארץ . ענין
שנענ . וכן אמר התנ"ך . ונענית בארעא . וכן ונענית
ענה כל כץ ביוקרה מן החסור בארץ טולן היטה נענית בארץ . אבל המעט אחר
ההנהיג . ענעל ענעל חליו . מעד ותפל מעל הצמל . ואתרינת . **ענ** . עקמות
הנהיג . פ' קטנת ורקות . וברזל פת עקמה בקערה . פת
קטנת קטנים . ויש מפרשין עקמות . טלשון ענעל . ברזל ממוט הסלע והעבוליס
הנהיג בלעיס . ע להס יבנן שי עמס דקות הדכה מפני היזבא . וכן פת עקמה
הנהיג היבועה . נשוא אונה פתייתיס קטנים אשרותה כמרק בקעריס . **ענ** . ואת
הנהיג . ענין העפליס והמסתמרים מרוב ענתקעס כהס
הנהיג . והמקור מן הסב . הענעל לכת . ובמענה המענעל ארצ **ענ** . ענעל . ענעל .
פ' יספקן הפוק . ויסבבן סבוב הסבוב המענעל
הנהיג . הסר המענעל והרים העלריה . מענעל ואכנע . הענעל הטמור כמעל
הנהיג . טלשון עקבות והענפונע . דווע . **ענ** . אל המהפכה ואל היעוק .
הנהיג הסחר . ויש מפרש עמי המלות האלה
הנהיג . ונשוא עניס ונשוא עניס בינת עמיר שיבנען עמ האסוריס . ונטיק
על ידיס . **ענ** . ונשוא בענר . פ' מרוב הידות ברזל והוא ענעל כין כו
הנהיג . ענעל . המעיל הענעל אשריס בעפס המיס ונענע
הנהיג בענר . ויערל למרבע ברבא . **ענ** . פ' ענעל עמאי ארון יז . בנת
הנהיג . אונת מהבנת צביה ענ
הנהיג . ודרך בינה יעש . כועס העש ארץ . בעשך בישימון סלה . והעס
הנהיג . מרחיב עשי תחתי . עשה עשיריס . ובמעס פת און . אנת קול עשה .
הנהיג . ממן מעשי צבר כונען . ולוריס וכואיס במעשין . והכבר . והענעל והו
הנהיג . ענין כלס פסינה והפציעות . מענה ונפלי . הנו מוחל הרוע . כסו
הנהיג . מן רוען . והקבוץ מכלי האוף קספת . הפוליס והעשרות . וית
הנהיג . אחר פל . הוא פל . יע שהוא עשוי לרוע . ויש שהוא עשוי לרע . נקרו
הנהיג . עשה עשוי לקחת לפי שהוא עשוי על הכונת אונת על
הנהיג . עשה וספמח . פ' גלה והולך ממקום למקום
הנהיג . וכן אמר ענה חנה . כי דרך הקונה

ויהא וטאר במשקל כבד אגדי ועצבן לטטים ואיט דק ופוחז ומתיך הלסטים
 יעמעל לזיל עער האעס ונשארטם צמה לתנויה להם אחודי העגדי ענדלים חזיער
 סג עבד ויע אומרים כי הם הלסטים עופט המלכרות הולכים עינומים ומעזלים עער
 ומעבדים בשערים ער עתגתיים **עבא** או צמאן כחרבות הולכים העקניג ג
 מש מים כי צמאתי ויצמא עס
 והלכותיו חלום והרעור ומעקה צמא חסדי רעבים צם צמאים נחם ועשה אמנה
 בשמא או רעב לתם ולא שמו למים ולשמא יעקונז חומץ יעברו פתאים צמאים פ
 ה ינה יקחון חנות צמאס והלקיחה בן כירך ואת רעבן צמאס יקחו לכן ושרי אפרע
 בעורץ עבר ומא וצמאון למבוע מים מקום צמאון וכן וצמאון אשר אין בן מדי
 והעם ער בלעון עקבה ולקונך העמיד **עבד** העמדיים לפעל עבד עבן חבור
 והבוק והחור אער אין עמדי פתח
 עליו להחזיק בחרט מלמא מתוכו ולא סגן ונקרא עמדי חללי עול חיד לפי צמא
 מחובר בן עמדי אעשה ועמדי ועתי צמיריים על ידיה וכן נקרא א על הבהמות
 מפת מחבר ויקח עמדי בקר בן עקרות ועמדי חמורים אמר לנכבים
 עבר פריעונו בעורץ את עעס עמדי עמדיים ונפעתי בק אשר וצמאון עמדי עמדי
 כרס פ חושים וצמאון בעבור העצם קצבול חנה הכרמים צמדיים חזק וית סמך
 כי מה שיתרוץ עמדי בקר כווס קרא עמדי כרס והפעל העבד מעמדיה על סמך
 וטבד אחר ולקונך העמיד מרמה כלם עבן חבור **עמח** צמח בן וצמח
 חציר טרם יעמח העמח לפם מן העדה עמחונת
 העובר מן החל ער קמח עבדים והעם נעמח הארמה בסעל והרעב נעמח
 עמח ער יעמח וקמח ויחל עער האעו לעמח והוא פועל עמדי והעם
 העבד העסק לא חזק ולא יעמח וקונץ ודדיר העמח לק והעם לעמדי
 חצר לבהמה מעמח חצר והולידה והעמח עבן כלם עבן חזק
 נאדים עמקיים פ יבש ועבדים וברזל משמק ניפה ון ומזה נקראו
 העבדים היבשים עמקיים וצענ עמקיים אמר בן התעל והרין אהמולק לעם
 יבשין **עמר** ויקח עמר צמח הארץ מעמרת הארץ הרמה ובין עמדי
 עמדי לא יתן עמרתם אל בין עבתיים ענש העמק הצבוא עמדי
 בעט עקרות וצמח עמדי ופעתי צמח יהין פ צמח חלפן דונן **עמך**
 עמח כבד חיי והעם בעט ערבן עמחן ויע מפרעס אונט עמדי
 מלעון עמח חדיים וקל ומעט לעמיתות לקונה אונט והרעב עמדי
 בעמתיך עמחונת וקל בארץ דקלוק הסלה האת צלוק הדקרות חזק חזק
 בעער הפעלים בטור העלשי וכבר אחר אונט אממית העמח סל עמדי
 ומעמדי אממיתס יעמחק ין אהיט כלם עבן חריתה **עבן** עבן עמדי
 קער עבן עבן קרירות ומעמח חרפן ברזל בעביל עבן עמדי
 לתק עמך מפריש מהחמה על העמח חק העמח אל חומה ועבנים בעמדי
 ועבנים בעמדי עבן עמך ופ א ב מעמח חרוב החובבת לסדר וכלי

למקום המקום ומבית לבית כמו עמל עליה במקום אחר כבינה לא יזכר חליה וכן
עשה כרב כחו אך הוא פועל יצא פ' מסיע במקום המקום כלל מסיע יצא כלל מקום
במקום אשר עשה עמה והו עמה כרב פון וכן ועלמה לו ענין ועשו כלל אעלה לו
מסיעים ועלם אומר ויסיעו המקום והעלה אך עשו המבני הכבד הדבץ

עצ אהל על עשן פ' כל יעקב ואחול פ' מעורר עש ומעבט ועס
בארנהו **עשת** ותעס כענף ותעל עניפה מעליה עשנה עמשי פין
בן העיס

עק פניהם עקן לבד עשן ומ עמל על כן
העס ויעקן עקנה צולה ומיה

אחד שעשם כי אם עשן עשן
הכענקה הכאה ילי ואת עקנדה עמשי והנפעל ויעשו מקול חוב יערה ויעקן
אית יצא והעבד והוא מעשן אב אב עניש כעבן ועקת בזין **עש** ויעשו
ולא יבין למן עניש יעשו כמו עמל בהפכן כבזו בזבז וה

וכן והעניש ולא יעשו והעס והיה ראשיהו מקעש הלא מעש דוא כלל
הלא הוא דב מעש אעש יראו הד קדשיך פ' למן מוש יראו עמל

קדשיך כי לא שארו בה אלא זמן מעש ובאו אויבים ופסחו מקדשיך והוא דיעש
כענדה העערה גם היא עתה עערה העמיע עקנה עברה והעבט וד

על העעשים יחד בעלם אבדים ומא יט קדן אמת מעערה והבז חזר אמת
הקרייה כל עשן איעט ויועקן אהץ העמיע עקנה עערה על טונגא והעבט

עיה העשן עכס העולם לטון עערים על דרך צנא **עפ** עפי עשן על עשן
ענין לבק וכדל מעט עתה עפדים כלל חופצים

עפ עפין עריר יעק יי עיט כלים תעפכה ועשו הוא
ועפה העפיק ויהיה העפית מאר לעפס והען תמורת הא למד העפל או העפ

הען עספת בעלם דלל גדלוותו ויהי מן כחיות מעבד ובביאעיה רבב העפ
העפיה סדר חכמה איה אמת ריקרין מעריתו עפיה והעפיקה יערה עפ

מדין ענין ארץ העפיק והבטק כלל אפס המקומות העפיה העפ
העפיק וכבר העפיק בן פ' איה בערש עק והעפל העפ בעפיה העפיק

בקר אשוק לך ואעפד יעני ביי אעפה עפה אל דרך עמל ועפי ועפי
ויקרא על מעפה והוא עפד מן בעפיה העפ ועפדא המקום עפיה מעפה

לפי שארס עפה מעט אהיווק לפי כי בעעפה כלל עבן הבטק ועשן ועפי
דאעיהס ועפיה אהיו ויעק את הכינת מעפה על חרש והעס עפן עפיה

ויהי להיות מנה העפיה והעפן והעפיה מעל על האען אענה חעש ונקר העפיה
הכולדת כן לפי עפיה העפ העפ והעפן והעפיה בעפה במקום הא למד העפיה

עפה או יהיה בענישם עספת כעט עפיה רבב ולמל העפל עפיה והעפ
עפיה אכעב עפיה ערש בעט עפן כי כן עפן ר זנה ואמל עפיה עפיה

עפיה כי באור הלא עפיה **עפ** ואלל עפיה חמלס ועפל עפן בעפיה
המו עפיה בעפיה חמלס עפיה עפיה ופ' העפן עפיה מן עפיה חמלס

אומס כעפיה ועפן עפיה טון כעפיה ופ' העפן עפיה מן עפיה חמלס

מעל וכתבן היפעל הרבה וכתבן התפעל **ערע** או ערוע או עב ומערע והנה הוה
 מערע במעמו מערעה כעל והעם
 מערעה אמר עהוה מן ערע העל והיחה מכה אוחס בעניהס ומטילה בהס ארס
 וחס מרסס והחוס ד' אהע פ' מעגן ערעה **ערע** לעו ערע ערע ערע הוה מקור
 או יהי מער לערע ערעה לז ככסר ערעה כל נמצא אמרה י
 ערעהו ומעוק כבור סצין ומערען לך עס והרעהו לערע הכנ ערעה
 ערע ערע ערעה אמרהו מאל ערעה כלוחי ולבי הכל עגן ההתק והוקוק
 עס חלי ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס

עצ ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס

עצ ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס

עצ ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס

עצ ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס

עצ ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס
 ערעהו מרעך לרעך והפעל ויהלגן ויערפן רבס

ועיקר כל כל עוף כזה מעט והצד העשר ועפיר העשים עפיר חטאת עכס
ילול ותכל עפר נפדא ומה שאם והעפיר העפר כל אפד פנו עבה כמנה
קדמה מזדחה פי העונ האחרון כבואה מן המעט השון ספיר איט מערעל בלעונן
הפן עפר פי אם לשון ארמי או פי העשר מן ויערער עליו מלך העפון בעפון
עפירי ועצמה את עפורה יתב ולפי עפורה אדם בעפרכו קדמו לעל ביל החות
עפון לפיכך אמר בעפון עפר כי אמר חפזל החתן וכן בספר עפון
על ביל "עפר" והעפר אשר על האש אמות חמוץ בעש נקרות עפן כען
וכן הוא במקומן בלמים וכבר פי בעורש עפ"י עקד וכמו
בעקלע אמר בו התכל ופירושין בלבושיה "עקד" ועדן אמרם — עקד וכמו
עבד החדים כי עורדים הם לשם ותמייה ערודות לעור לעות ערודות
והעם ערודות בין המעשים ומערי עמול מצאונן והחכם ל יהודים עם עפן
אחר ערודה ערודה לעור לעות ערודה וכבר בארען עפן ערודה בעורש
ער ויהודה בעקר זה והער לך והסירותי לארם ועבד לך בערוע ער
וכן כתבן לך ואוב עיה כמבפירה בעש נקרות ערודה ערל מיה והרודה
להם ויתכן היה עורש לם עיר וענן מי ערד מים בעמולה ערד מים בעבון
כעור אבן כמחמה והעבד ועמבקעם ומעריים והעם ערוד הכסף לתת
בילן מעתה אל עור נקוב והנה איש ערוד כספו בילן בעקן אהריות
כספיהם עור המור דודי ל עבנם עפן קעירה עי תעורה ועבד תעבד
בעורש ער וכעור ער והנכון עיה מן העפן הזה ותמייה ערודות ער
ים מאכן כלום אמר קעורות עלן הורשו להפעל לארם ולא יפול ערה מיה
על אשר לא ימצא עם ער פי אבן והוא כען ער וער ערוד בעפן
אחד "ערב" וכעפון כל עכס ועל עפתיא מאע ערבת מאד ער
אונק קעבת מא ערבת קמון מרע ההפסק ועבנן כמו
בערית ערבת המטה סיא עם ועבנם עפן ערפה עקד ופנו וער
ועמון וערי כחם מעש ערי הערי אין בעלשי על
בקמלן חטף וכמו לבן ועי ולוט והוא טלף ערודת חמלן בסממני הקדמות
וכן בילן רבן עמון כען הערי איטן אלא ערף השלם א מעש הקטף והיה
הנקרא בלמון עקד מר ערף והכבד ידיע אק יעיה עבש העפון
התול בעפנה וכן בעפן הזה נקרא הבנן הצפוי ניסאן א עפון
בית אל וישמו על הקדוה זכות עליהם את העריות במע והקטן עפון
וכעריהם וכבורות והוא פי לפיכך נקרא המגדל הצבא ערף
עכעפא העמוד עם ערף וועקן עקד ומוקן נברות עבש פי חמלן
ערף העונ הזה דוע כרולסא
והמלך ערף לבריות וזולתם הרבה והפעל הקל חמוץ אמר במעש לקח
בכור למענה כל בן או לע ערף לו מנס למכרו וכן עמון בן בבנן

היבוע . אך עם קבוע . כל שאן קרה . קבוע לך . והכבד . כל פנים קבוע פארוו
 קבועים מירבע ארץ . והקבוע את מי הברה המתונה . לחונג דלום קבוע לבן אגוד
 לבן עמלו . יקבוע . והעם קל בעתך . עילוף קבועך . כלום קהילך . ושלא נזכר פועל . כי
 מאותנן זונה קבוע . החדק וחת עורק . פטן ופרתו עשירי מגיד . כן פתה יונה ופסון
 הוא עידיה קבוע מן חשב . ופי כי מאותנן זונה קבוע עמרוק מה עידיה לה . וכל מתנן
 ונה יעובן . וכן ופסון עשירי . וההתפעל . כי ההקבוע כל בעל עמס . ויהקבוע יחלו
 שון הקבוע בעלן אסיפה . אך יע הפרע ביניהם כמן עפת אאול במבור הלסט . כי לשון
 קבוע לא יאמר אלא על המפונר . ולעון אסיפה יאמר אף על עאיט מפונר . כמן אמון
 יד . וכן ויאסוף הציון . ואין איט מאסוף אותי . ולא יאמר מקבוע אותי . **קס** ואמר .
 מן קבר אברהם . עמה קברו את אברהם . אחרי קברו את אביו . ויקבור
 אצלו . קבור מותך . והעם בקבר איט האלהים . בעש נקרות . סתם אין קברים .
 ובקבוע הנקבות . והוא לקבורות יובל סביבותיו קבורות . סבבותיו קבורות . ומן
 משה על קבורתה . היא מעבת קבורת רחל . ויהיה קהלת סביבות קבורתה . והנפעל
 סתם בסיבה טובה . והעבד ואין מקב . ומערים מקברים . ושון נזכר פועל . עמה
 קבר אברהם . **קדד** ויקד דוד אפס . ויקדו ויעתזון . עניש הכעעת הקדקוד
 ויומנו כי . קדקד מעורט קרדי . אלא אנכפלה בו חסד . ולקד ורוע חסד
 קדק . ולקדקד נגיד אחיו . ועל קדקדו ממנו ירד . קדקד עישב . כי בקדקד יחלק
 עשירי הרמס . חעו לימין וחעו לקמאל . ועל קדקד . ועל עמסן עש כג ארבע אותיות
 ויהי כמס מאות . תל אונק יום . וקניעלא . וכן עמסן . לול כפטוס הקטורית
 וקניעש . ועל עמסן בערעו . וה ששיא כל עמסן . **קדח** כי אש קדחה
 על עמס . והיונה כי אש קדחתם באפייה . קדחי אש .
 קדחת המס . עבן בערה ועריפה . ומה טמא עמסן ואת הקדחת . והוא
 מן עורק סרוב התמימות והוא סקדחו לו אש על עמסן . אמב אקדח . היא אבן
 קדחת היקרות . ואולי עקרו כן כי מריאמה במחשבה . **קדס** מימי קדס קדמנה
 קדדי קדס . בעש נקרות . והקבוע ממס קדדי . והסמוך מראש
 קדס . ומא והוא תאר . מסל הקדמוני . בימיו קדמוני . וכאנש קדמונית
 קדס כל עמסן . ומא העם . עקדמה עלת עמסן . קדס קדמנה . תעוצבה
 תעוצבה לקדמונית . והקבוע והועצב . בקדמונית . ומא נחל
 והפעל חשב מסס על כן קדמתי לברייתו . קדס עריס אחי
 מסס זן הקבור . ומעפטן יאמר עמס . ויהי עמסן . ראובן עמסן
 קדמנו ברבים . במה אקדס יז . אמר קדמתי עמס כלום ובמים . כי
 קדמנו עמסן טוב . כי עמסן טוב . כי פועל קדמתי הוא קדמס פטן הכריעהו
 וכל אלה . מי הקדמנו ואולם . לא עמסן עמסן קדמתי . כלם ענין
 הקדמתי ויהי קדמתי . וה עמסן עמסן . וכן עמסן . כי פ' קדמתי
 עמסן הכריעהו . הקדמנו לענו בעמסן וקדמתי . והכריעהו . וכן כי הקדמנו בדעות
 טוב . במה אקדס יז . והדומים להם כמה עמסן ולא זכרנו . וההומנה היא

צאית טבא ניש מהס שאמרן עקודים עזרו רביע בקדע צאוס ופראון היציבהו ומה עהשוי...
לום ומער יקריבן עס טבא חוא פ' מעפ עהס יודעיס ומבינים הלכות טומאה וטהרה כל אשר
יקריב לפני טאלו חוא טבא חואל וחס מהפעלים צבגן הבית ועגן הפרעה מוכיח זה הטעם
עלא טע עלא חוכידיס אלן על עבן הבית בל הפרעה פ' אשר יצע בבגרה יקדע פ' על
דבר אונל עיצע בבשר החטאת ויבלע ממנה יקדע כלום יהיה קדע כמנה עמוס פסוקה
ז"א החטאת עלון פגול או פסול אשר פסל העשע בה כחמר עבה כלום אם טעע בשר
עלמים ענשחטו מותרמוח בחטאת ענשחטה היום ואלו אוהן בשר עלמים בן ביום בלעז כרין
עלמים ענשחטין לפני ימים וילה אחר אבל לא בילה בבשר החטאת ענשחטאת טמלס
לום וילה העה לפי עחחומרא עבטין בבשר עלמים נאלת כרין בשר עלמים וחס
חטומרא בשר קדשות עלון ענשחטו היום החטאת ומעלמים ועעו בשר עלמים בחטאת
אבל כרין חטאת היום וחילה כלב אבל לא למחר כעאר בשר עלמים ושה יחס
סודער עבד כל הטעם במקדש יקדע אפ קרבן פסול עשה עליו קדשו המזבח להעידו
וכן עולה לא ירי והוא עיהא חואי למזבח אל ענפסל באמת מהרבידים הפוסל
תקדכן וכן כל העשע בהס יקדע ענ בל ערה מעוכש למכו קדע קדושת העלף לפסל
מזבח החקקים הנפסלים הדברים עיש להס ואיך עדה לעת לחולין והעס קדע הוה
קדשן לכל הקדעים מקדע י"ג ואיש את קדעיו ל היו ובלא חטף כעון קדשים קדעי
בת וטא אם מקדעו מוט ובית הקדע נקרא מקדע ועשו לי מקדע ומקדע חואו
קדשן והטף אל מקדעים חולת מקדעך וכן ארחון חמלק לפי עמא כמקדע זאל
כסן עס אלן הדוועס נקרא כן כי מקדע מלק חוא ובלא אל מקדעו להכפול ולא וכל
מקדעים מרה ויהי למקדע כלום מקום עיקר אעס וצב בן ולה ספ' הים
עראל לאחז לטוב ולאחר לרע כי עבא וסיעמן חולמן עס מלק אעור
מקדע עשען לא העלמו והו עמא לא מאמרין קער לערה ימא חוש הזה קער
עיה כי מקדע חוש היו קונערין ומרדין לעת חיה ביד מלק אעור ומרין
עשעמן יהי עס הקפה למקדע ולארחון להעפס ללבית הקדשים יהי לעזן
מקדע חכעול ויש לפדע ערי למקדע להחמנה טמלס חומרת פריעקת כלום למכעול
מקדע כנע עמא ועמה חכעול לפינו ויהיה פ' חזק בני עראל פקח בן
עמה וסיעמן כי עניהס היו רוציס במפלת מלכות בית דוד ויהיה פ' ליעב
בגרה יעב ינושל והוא חקיהו וסיעמן ואהי לעמ למקדע מעש על דרך מעל
כלום אעס שצבים כי מעש בעודם בעלת ונחל מקדעיס חס כלו מקדעיס
מקדע מעקל אחר האחר מסוע מקדק בעקל למקדע וזהו קדע חוא
מקדעיס חו למקדעיס והנפעל נקדע בככה ונקדעתי כען בני עראל בקרבי
מקדע והספיעל ומחולתי והסנדעתי לא חקדעתי למי נהיא סמקדעתי
מטומאתי הסמקדעיס וחמטהריס והס חקדע כד יקדע לי כל בטר ול
יקדעתי חוש כעזיס פ' עלו קדעו חוס כעשע חוס כעזי כהונת
כי חס עלון חוש כעזיס ידיס חוש קדושים כמנהס וכך מ' ולא חשע כין
עמו טבוטיוהיו וכבד אחר אשר חקדיע חקדעתי ארכס לי כל חכבור אשר

הוא בביתך ובצונך דודי מקדיש אע"פ שקדושתו מרחוק ע"ד לומר דודי הוא קדוש
אצלך ודקדישיו את קדוש יעקב יתן לו הקדושה כחן רב ועגן אחר קדשו עליה
להעלה קדושו עליה ויקדשו את קדוש בצל ברך ע"פ וקדש את יי ואת בגין
וע"כ אחר הקדיש קדושו וקדושים ליום היום והחזקת כלל המקדש וכל המקדש
ובג"כ אותי כוננו והעם והיה למקדש ענין והרומים לומר ענין הקדוש וכוונתו
להיות כלל המקדש כל מה שבין הדמיון לומר חללה היה עינותו כלל שו"כ היות
לכח לחנה כללה עמקדשין בו הדבר והוא לל הפקח ועם קדוש היה בארץ והיה
בקדוש ויעבר את הקדושים מן הארץ לא תהיה קדוש ולא יהיה קדוש כל
ענין ענין מוומנים למעש קדוה תקדיש ענין וספיע קדוש אס קדוה
הברכה ענין חולש הקדושה פצינים או בזול קדוה תקול היהודים
בעריהם לתקלים ע"ך ויקחלו השם על אהרן ויהי במקול העשה
ויקח לו השם על דמיהו בבית יי העם לשה וקחלו ועם רב קחלו תוקם איות
לש קחו את הקדישה כהא האמור בית יעקב הרה אתם ראו דבר יי וקדשו
ואתן להם קחלו עליה קחלת יעקב והסבב ואתם ל העשה הקדוה קחלו את
העם ובקדוה את הקול והעם במקהלים אברך יי ובקדוה הנשבת במקוה
ברכו אלהים וקח אתכם הארץ ויקח את יונה והקדוה והעם קח
עמיה ע" קח ועמיה סעשה עמר בקיוו וספס סעב בקיוו והולכה
זאת חמה במולת קח וקילון על כבודך ובטיי ככלב עב על קיוו עבן הקדוה
ידוע קוב הדוע וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
קוב ועם בענין ענין קוה וקו יי קחה יתן ארץ אשר לא כל
ובמקוה היו ביווד קחו יחולט כח ויוד הרבן חסדי החלה וקחה
במקוה והעם מקנה קחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
קוה יי קוה נשע וקחה קחה עמול ביתי ויקחו לעשות עבדים יין קחה
כלם עבן הסבב והחלה קחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
מקוה מים ובלשון קחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
חמה וקב קחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
ונסחך אל חוט מן החלה קחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
מקוה הוא מקוה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
ויסכן להיות מרה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
ומזה העבן ומקוה קחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
הקוהים מלערים והן קחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
במקוהים ובבבלי סמכים מקוה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
הין מעינים מקוהים מן המקוהים כי מקוהים סמכים וקחה וקחה וקחה וקחה
היא במקוהים יתר מעמד הארעלה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה
על ברקחה מקוהים וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה וקחה

הענין חבוב יאמר תקופת הענה לתקופת הימים על תקופת העמל לתקופת צורך
 הענה קדן וקץ עליו העט קץ וזרף על קצק וול קצירך טוב לא קץ תי חל
 פירוש הקץ וכן הלחם והקץ הפרות המכובצין בקץ וענין אחר קצתי
 בתי ויקום מפני בני ישראל וקץ מאב וקץ ביעדאל ויחולק על אדם ואלו התקן
 בעתחמט בחולם ואקנץ בס בעורק אשר אלה קץ והכבד נעלה ביהודה ובקיענה
 בונה נעשה להם עיקום מפניט כלם ענין עקה ושיה ומה ואקנץ בס על דרך משל כמו
 מתקיר נפשו בעמל ישראל וענין אחר לא הקיץ העש הקיעות ועדי יבדך הקיעות
 ואראה הערה והקיעה אעצעה בהקיים המונותך והם מענין וקץ יעקב וקץ
 וקנץ בענין אחר ועל כן הקץ הקיץ שלך הקיץ מענין קנץ ואעפ שקץ הספר
 ס הדגש מורה עליו קע קצק קצ ועל יצוא ענין קנץ כמו שאנ עמלים לכתוב גם יתכן
 להיות קץ מה העורט והדגש ממורת העת כס וטוהי צינים והתאר מה הקיענה והא
 אשר בקסה ועל קנץ נדררה קועס קסוחים ילוע ועל קועס דססי אלה קועסו
 התולים בלגז העי הם מחלפות הרמץ ובצורע חלק פליעמו קודר אב קיעה
 ועכסבי מים קרמי מתנס מים חיים ופי בארתי על המקור לונה עמית
 כל מימי נהרות והייאורים מרב מלי ער עבארת אל מקוריהם ועמית מימיהם וית
 אנה היותי חפר צבין ועט מיץ והפעל הכבד במקד ביה סימיה בן הקרה לעמה
 מה העורט קורי עקבט יארוץ קוריהם לא יהיו לבב ה ריעה ואאלו ה כמו קועות
 בתיט לל כמט העכביע עמארץ להסות כמו קורומ קוט יבד יונה בנה הזויט
 ולוכיח בשער יקועסן ולפי עעתי שהוא מעלי הכפל עם המקועסו קועסו ועס
 אפרעט בעה קטט ונקטו בפניהם נקטה נפטי בתי בלמ ויתחבה ונסבה
 עניש ענין כרימה ופבר זכרס אונס בצורע קוט קטב כרימה
 מקטב יעוף עהרים בן נקרות ומא אהי קטבך עמול קטב הענין ענין
 כרימה כמו כן והוא החולי הבא פתאם אדם ומחמתו קטל אם מקטול אלה חסון
 הן קטלי ל אימל והעס מהר עשו מקטל קמוץ מפני ההחסק עניש החיץ
 קטטי מכל החסדים ומקטן על גאת בעיעץ והעס את המאור הקטן
 קטן וצול עם הוא קטנה או צולה קטט עבה לל אעבע הקטן ופבר חץ
 ורוב הוא הקטן והקבוץ הקטנים עם הצולים לעשו קטנה או צולה כיי בני
 לום קטעת והמקור עם הפעל הטב לקטין איפה והקדוק קטט עבה כמבין אונס
 בתלך הדקדוק בשעש העמות קטף אל ראש ינקומיו קטף וקטפת מילונת
 מראש ינקומיו כן אקטף והפעל ערמט באבו לא יקטף עניש ענין
 כרימה קטר אשר קטרו עמה הכהנים קטר מחמץ מקטרת מה ולבוה
 הלומר עבדיה מעשנים בסמים והעס הלא את הקטר אשר קטרתם
 בפלם ומרבר אין בהם וכבר אמר נקטירים הכהן לקטיה אעה כהטיב את
 הערה יקטינה ועל נזכר פועל ממך ליל הקטר מוקטר מטעש לעמי על מעקר
 מעחת מן כי מעתהם בדם בלום בכל מקום קטורת מעש לעמי ומנחה טהורה

תקומה רוחהון החבלא ומג מכף מלך יעמול תקומים על בפלא טובים בוצים והיום ורכי
תקומה בוצים וכמהו ואכרות תקומת ארצו הן הצבוחים עצמאליים כמו עמא מבחר וטוב
לבגן מבחר ברושיו זאת תקומת דמותה למחר ויפל מלא תקומת ונקראת היתבואה טרם
זיתערה קמה לפי צהיא קמה כלה פאחר מק סעדיט ועב קמה בתמות פלעמים
וקמה בדרך ממולפת יעמול מעמור ומתקיים וכן לא תקום לא תהיה וכן וקס הבית
אשר בעב כי קום יקום דברי עלי כס ליעה וקום בחוס דברי מי יקום ממג ומחס
יקום עדה וערין לומר ענתקיים ועמד בידו ומצד אומר ויקום לך וכן בענין הקיום
והפעל הכבד וכלום אסתר קים קימק וקבלו היחודיים קימק כלבדך ועב
אחר הקימותי את דברי יקום סערה להממה ופי הסערה עתקים יעידה
להממה ועל נזכר פועל ממק הוקס וכבד אחר וחברותיה קומס והסתפע
ממק מתקוממים בימיק ומתקוממי פעל ובמתקוממך אתקנטט נחא תאר
במעספת פניו או על ממק מוס הביעניים והמס לא תהיה לכם תקומה נמלך אל קום
יעזו פי בצורע אל כי היא מלה מורכבת מן אל ומן קום ועס בלא בממספת
וד וימח את כל היקום ואת כל היקום אשר עשיית ואת כל היקום אשר בצליהס
והוא עס כלל אל על הארמה ועס בלא אם לא נכח קימס נחא כמו קימק בערי
הן יקומק פי באמס לא נכח יקומק מהכל במבול כי נעמדו ען ובגן ויתרס
אבל אז פי יער הרעעס והס עהיו אחר כן בסדום ועמורה ועס בלא ועמתי
יקום ונמתי לך מקום והוא בלעון דבר ברוב ובלעון נקבה לא מעורק עג
מקומו והקצות באית המקומות ונגד בלעון דבר וקובץ בלעון נקבות ואיזה
מקום מנחותי הן למתתי אן באיזה מקום מסתתי כי מקום איך סמוך ונה
מקום לא ידע אל חסר הנשק ופי מקום איך עלא ידע אל מקום עס קבד ונבד
עב הדומים לו בחלק הדקדוק ולעלם יבא על מלך אשר ועל עין בסמיכות העלמע במקום
אשר הוצתו השלה מקום אשר יוסף אסור עם מקום אשר אסירי הדלק וקום
יעמול העש עם ימן והלל כן עם הקבה מקום לפי עהוא מקומו על שלה כמו עקרא
עב העש מענה אלה קדם ויש הפרקים כי הוא והעלה יעמוד איחודים ממקום
אחר הלקבא להקבה לפי עוא רעו לבלע העס בצעלה לפי ענכמה עם ספר
פרק ומדי קדך זא קינה קינה היא וקונטה ויקום ימיהו וקראו למקונטה
בטת הצים תקוננה אומה הדבץ לחסרון הכפל יענין הספד ופי הלק קנה
אחת אומנית וכלן עעה ה ומעקל קע עלוש מאות מעקל נחמה פי סר יונה להבס
חמתו ופי אמול כי קע הוא העש וחכד ממק להבס הן להבס קע וכן בלעון
יערבי אום לעש חמנית אלקנה וימכן להיות פי קע קובע או עדין קוף ענהבים
יקונים הלקח הוא עקרי בלען צימי מיה עערת פנה דומה לעמ
הס ומתפעל בגדיה כמו הארס ומן העורע הזה מקונסת הענה למקונסת הימים
ומקונסתו על תקונמס נחא מענין כי הקיפו ימי המענה יקף וקוף בענין אחר

במחלוקת הלא בלתי הקולות הן הלא בעבור זהים חמק נבלע באברים קראוהו כן והעם והיה
קול קטנה והמסורה שלו איך חסד בקולותיה וברלז מפרשים אותו כמשמע ואם קול באזה
בזה עמה טעם והיה מיל קול קטנה ומחנה את האבן ואת העץ והנמשל יקול ליה תבס
מחנה היה ובלעז הקוף להברל בים ובין ובין יקול והמשל הקול אינה נבלע ואינה
קולו ובענין הקולה אבן ואמן קול לא תקול חרש כלה מקלונע דבר דברו לקדוקו
חלק הקדוק בטור העלוי כי מקלויס ליהם כבן וקול בצלוק ועל נכר חנעלו חמט
קולו חלקם בארץ והעם ברכה וקולה כי קולת אלהים הלי טעם על עקל את העם
לוי ויש לפרש מהענין הראשון כלום בנין אלהים הוא מלוי על שמייה וברך את העם
את מלוי הנה הדבר הזה בנין אלהים והוא הדין לכל הנבלים בארץ ישראל כי עני
עמים יש לרבר אחר כי קולת אלהים מלוי הנה הדבר הזה בנין אלהים והוא הדין לכל
עמים בארץ ישראל כי המט בארץ שאין נקבר טומאת הארץ היא וכן ישה יהושע בלוי
יש ובתמעת המלכים צעה להודיע לערב ולענות עליהם כל אבנים וכן ישיהו קול
לשונת בהרוג וע ועע כמן ערעל וקברוס בית ישראל אמע טהר את הארץ יהיה
אתה רואה עכל דמן שלא נקבר המט הוא טומאת הארץ והטעם שלא קברו את בני צאל
קמקעים עד עתק עליהם מים ולא עטק לקבורה מנסן ועל השלי והן מוחלות קצת
עד עתק עליהם מים הן לפיכך לא קברו אותם ואעפ צמט לא חלק יבלע על
העץ אמר מוטב שתעקר אות אמת מן העורה וימקיים עם עמים כפרהיים צה
השברים אומרים מה טיבן על אל אומר להם בני מלכם הם ומה עשו פועל יהיה
צדיקים צדיקים אמר אין לך אומה האויה להעבך בה טאומה זו ובהכח צס פה התעל
קולן בחיים וכל הצבעות התקולו והם מענין קולו ברלז צהוא ענין ההעמדה ימו
שמה כל התקולן פטורין וזולת זה נשמטו הרבה בזה הטון וה יונה פ' אטון תיובע
בענין הקולות וכן באגול כל קולן בחיים עה ליהות חיים למעלה ואם יטול חרש
לבר בני עמון עק טס וכן דעל ונתן ערעל בקעיה כרדיא נמצת קול פ' הניחית
המחנה והך רמה והוא לא פנים קולן כלום שלא לטעו פני הברלז ומה הענין חמד
מנחם קולן בחיים קולן אשר קלם מלך בכל אפיב קלוי באע מנחם וקלוי
והמטרה ולחם וקלוי וברמל נכמה באה איפת הקלוי הזה ואגול פ' מזה
כי בקלוי מלאו בקלה וכן מלא פניהם קלון עניש ענין עדיפה ועליה וענין חמד
ומקול אבן ואמן והעפע ועקלה כבוד מואב איש חש ועקלה כי בקלוי מלאו בקלה
פ' עע ועקלה והעם עבשת קלון חפזר וקקלון על כבודך מלה מוחפבת מן
קלוי וקלון עניש ענין בנין קולן או בקולות אם כן המלצ או בקולותיה
קולט שרוע וקלוט חוה שתעל אסופה ורלז פ' מי עפרהומו קלוטות
כרעלי הקום או החמוד עי מקלט עהין קלוטות וקבוצות מצטרפן העקים
עם ובמענה מי שקלוט את העני כלום שיחז העבד ויקבע קולם על וקלוי
וארפה וקלם כל היום כל קולו ומא וקלמה לכל האריות ענין האלע
הכור וההמשל בו עפל על המלע והוא קטור עם בית והוא במלכים מקלם

או כי יתן להם. וכל אשר יתן יתן בזה צמי. כלום ממנו צמי נשי מצואו מצליח
צמי ואחרי זה זמן צמי כאלו מצמי מנחה טהורה ומקטרים לפני לא מצמי אדם
עצמי צמקריבים לחלם מצואו ומחוללים צמי וכו' עאמ אחריו ואדם מצוללים אורו ונאמל
פ' אע"פ שאדם עובדים עם ע"ש אדם יג' הם ילוצרים וטעמה לצמי. ואפשר שהוא השל
ות' מקטרה ומעץ ליל ההקטרה על קטורת הסמים וההוצאה על הקרבנות. והמנחה על
ינתנה הסולת. ויטעם ישימו קטורה באפיק. ובתו נעים קטורת. וצמי וקטרה.
במקום חטף לקריאת בין אשר המעט. ולקריאת בין נפתל וקטרת. כפימה. וכן
וקטרתו וצמי עמה עליה. פליץ עליה. ומא קטרה הארץ. פקטרה הפעול. כי היית
כענין בקטור. דמה ע"ש בערו לטה בקטור כי הוא יבש. על קטור הוא חבל השלה
מן הארץ עלומה לעץ. ועם המנחה שיוצם בו הקטרת. וילן מקטרת לקטרה. ואיש
מקטרת כדון. ועם למזבח צמקטרתך עליו מקטרת קטורת. פתח ספרת הסמיתות
ומקטרת בצון נקבות. והוא מא. ואם כלל המקטרת הסירו בארבע מקטרת החער
חברות קטרות פ' קטרות. והכל ובצור וקטורת. וכן בארתי על מעדי קטרת.
חברת קטרים קטרי חריצה מעוררין קטרי מוטע. והל חערות קטרות מצובר וכן
יחד קטרות זו בזו. ובא על דרך. ותפזור ל חלומה על חנה. וכן פ' דרחה מקטרת
ובמסדת מרות אום אין קטורת אלא שאיך מקורות. קרק קיקין. ובמענה ול
צמין קיק. ואם במלח מאן קיק קיקין דיונה. ופ' חול צמו בן חפני זהו
הקרא בערבי אל חנוע. ואם במלח זה חנה כר בר חנה ליהי חני לי קיקין דיונה
ולעצב חמי ואבי פקטי רבי. פ' בין בעני המים הוא ועל פוס חנו מלח ילה. פ' על
הי החינוך מלחן אומן עלי. ומפר נדמו עבדין משתא פ' מצרעניו לעין השמן
ומצאתי פ' עליו בה מצוה המונעם מלך ערק יצ במקומן ועשה צרענין ועשה
היה השמן. ופ' מי עיט לו ענה הדבה שורה ממנו ועמו בצון ערבי א כדוע קיר
קיר המוצא. יעלה בקיר העני. נעשה נא שלית תיה קטרה פ' כותל
הידוע במצנה. וספר עליה אל תיה. כלום עמהיה העליה בן"ה בצמלים עתה
בין אכנס לא במחיצה קנס והועם. ומקבוצ בצון נקבות פקירות הביוה
את גו ואת קירומן. וקירומן ען. ובדרך המשאלה קירות לבי הנמה לי. ומפער
הטבה ממנו. וקרקר ל בני עת. ופ' הפעל פמחה ומשפטה חרק אבל המעשה
מאמנת בהרבה מקומות. מקרקר קיר. והיה משפטו. מקרקר בעי. אל
זהמאנות משמעת ועגש הריקה הקיר. עמו עהיא מערע מסיר השרע. כן
מקרקר קיר. מסיר הקיר. ואם קיר למספת פ' כי רי היה לו במקרקר כמל
יצא עבא. ומערע עלעיה. ויתסמו קסמים. קלל הן קלומי מס אשיב
פ' קלומי. והפעל ער מנחת וצווי יקרא. על עקה. פ' על אמרה
יקרה. ומקל צבחה. והכבר ומלוע. הקלומי. למקל ל נבצי. ארץ. כל
והדומים להם עבן כיון. ויתכן לפרע מרה כי מקלום להם בבין פמו עאמ/צווי
יקלו. ובענין הקלומי והם קלובים בעבן. קל הוא על פני המים. קלום חיו חולפת.

קן עשירי בתורה יאמר עש קני אצות לוח במקום מלוח ומחצית וכן אם בין חבבים זיה
 תוך והעם קניש מעשה את התבה יעיר פנשה יעיר קני הל אפרוחי קני קני יחת
 אחר קני לאלהין וקני את אשרו המקנה אמה ל' ת' בעצור וכן אחר קני
 אלהיו בעבור אלהין בקננתו לבני ישראל ויהיה בעבור בני ישראל בעבור עריבו
 הצבעונים לישראל ינה שאל להסמס ולכלומס מנחלת י' והדיב והיה הדבה מהס
 הדב אותם ויקטאו צאחיז קלהטן לחתן על הלועז וכן ויקטאו אותו חלומים באו כן
 לחתן כי מעפטס אהרצ' וטב נכרע הדומים להס בחלק הדקדוק והקנה חיל באחונה
 התאר כי י' קנה עמו אל קנה הוא והוא אל קנא וקניס י' והעם הוה קנאה בקנה
 י' והקנא כי מנחש קנאות היא והחש הטקף יקנאותו בזהים סמל הקנאה
 האתם חלקנה ובה כדחך בעל' היא ומעפטו מקנא כלום מעציה לעיס ואי
 מקנאם בלא עם כלס מהחש הטקף הס עצמים אלוים וכן מהחש הס קנאות
 בלא אל והוא קל הטן וכן ויקטאו אותו מכל אשר עשו אצתם ענין הקנאה יחוע
 והוא קרוב לענין חמול קנה אשר קנה אפרים קנני איס את י' קנה עמים
 ארץ הוא הוא אכר קנין כי מקנה עבד עבדי וכוח ענין קניית
 קניס והעם קנין סספן מקנה וקנין והחש וקנה העדה עול יקני בתיס
 החש הטקף כי אדם הקנע מעשלי' בלומי למדני שאמה קונה מקנה ועשה
 אדמה והעם לאברהם למקנה ומא מקנה העדה וכלס ענין קנין והוא חש
 המכירה וילוע והבהמות הצסות והדקות יקראו מקנה לפי שהס קנין האדם
 עשירי ומקנה רב היה צס מקנה בקר ועזן היה ל' איכט סמוך כי הוא פנשה
 קנין ואחר כן מפרש מה הוא המקנה בקר ועזן וכל מקנן מצד ידעה חקניך
 ביום סספן יחכן עיביה לעזן יחיד והיוה למל הפעל ואעס שהוא שלא כחבר
 א' יהי עזן רבים ואעס שאמ' ידעה הנה כמלוח רבים וכן הוא הקבוץ מקניס
 קנין מן העדה מעשים ויביאו את מקניהם אל ינסף ואס מימך טעמה אט ומקני
 את סספן בצומא וענין אחר טעמה יטר הקנה קנה וססף קמלו ילוע לפי
 ועשירי קנה מלה אמ' חמש אמות בקנה המרה וכן חבבים הדקים
 עיס גמלות הקנה יכנה בקנה ועשה קניס עשה קני מטרה ובקבוץ
 התקבות כפתור הס וקניס וכן קבות היה קנא ס קנה ואגרוש מקנה תלוצ
 והוא פנה ומעפטה במפיץ והוא מפרק הורוע על פרק הכתף וכן הרמחים
 לפי עחס כדמות הקנה נקראו כן גער מיתקנה כלום הלוחמה ברמחים וכן בר
 המוקנים עמלויין בן הכפות בחוטים מוס ומלה נקראו קנה וכסס בקנה יעקרו
 וכן ארץ כפץ המוקנים תלויה באויר עלעה תפחים וצבחים מן הארץ טפחים
 וקנה ומתבה על י' טפחים וכן חבבים עפוש כדמות הקנה הע' בלע קנול
 וקנה בעס לא קנע לי בכסס קנה וקנה הטוב מארץ מרחק קנמ' מאי ואמלים
 וקנמן וקנמן בעס שמעל' הוא חבבס חקרא בלע
 קסס קסס קסמ' וכו' החוקים וחפלו הקוסמים והעס קסס על אפס
 לוך בו נקיות ויקסמו קסמים אמ' קסמים לתספתת באר כמל חקניך

התקלסו בך. ויתקלסו בן ויאמרו לו עליה קרית. ואת צינמיה הילע עליהם יזכה הוא ממתעל
בלע בהם. ופעמים הלשון הזה קל על העצב. כמנ ולא היית כדונה לקלם אומת. כלומר
לעבד אותי עלותה בן. ויתכן להיות בענין זה והוא במלכים. וקלם כלום צינמיה
בהם אבל למה שאם אחריו. ויהינה משתק לו ידמה הענין הראשון. ויתכן וכן מתי על
מלכיה מתלעב. ובענין העבד אנה בקדוש ויתעלה ויתקלם. אבל רב עמדים באון זה
היה בסדר תחלות עתה אין הוא אנה ויתקלם. ועם יעלפרע לקלם אומת מענין הילע
והבנו. ויהיה כל הילעון בענין הילע והבנו. והענין כי הזוכה לועבה על זוכה ומבזה
אומת כלבה לפי ענפה להבדיה. ונתן במותק עפתייה. או ענין כי הזוכה לועבה
לאומת ענין כפי הזוכה ומבזה אנה שני עירבה לה אומת ואת לא די שלא היית
זוכה בזה ענין אלא שמתה את ערעך. **קלע** כל זה קלע באבן. פי משליך אבן
בקלע. והכפל ויקח מעם אבן ויקלע. ואת נתע אויבך. קלעה. והעם
בקלע. ובאבן. בסגול. במתך. כל הקלע. וקלע בידו. פירמא פשו. הענין קולע את
יעבד הארץ בפניש הזאת. דמה אומת לאבן בענין הקלע. כלום ככה יעליהם
ויסבו הקלעים תארי למעליהם בקלע. דמם קלע. וקלעו עליהם בקלעם כדובים
מקלעם פקעם. סמות. ואולי הם פתוחים כפפתו. וקלעו שזכרם. קלעם לתע
פי ידוע. ונקראו כן כי נשאו מעשה פתוח. ואלו הם פתוחים כפתוחי הקלע.
שזכרם וצנ קלעם הלות העני גלים. ענין כמנ לעם. כמנ שאם עני לעם הלות
האומת ואת שאם קלעם. לפי שהלעם היו מעשה קלעם ויהי עניהם ערין.

קלש ושלוח קלשון. הוא הכלי שיש לו עניים שמסלקין בו הדב והחבן וקורין לו
כלע פותקא. ועם הכלי קלשון. ואמרו עליו. כאלו אמר קלשון עליו עניים

העניים. **קמח** קמח שעדים בסגול. ותקח קמח ותלע. קמח דחיס ושמח
קמח. ואת
קמח על עם סופו. כי לא ילחון אדם הקמח. וכן אפיה
על צמחין לחם. כי לא יהיה לחם על ענאפה. ואחרים דולתם כמנ עמם בענאפה
וכן בלי יעשה קמח. כמנ בערש לחם. **קמח** ומקמטנ לער היה. ענין הקמח
ידוע ברוב אחר עולה הכשר רבן הקמח.

הינעא בלע. והיו שאם ויקם בי כתי. איתפ כתי הבשר. ותקמט הער. ונעלא כתי
תועלו לחמך אשר קמטו בלא עת והוא על דרך ההשאלה מזה הענין כלום שגברת
בלא יעם האלו בלא עת וקעמם למות ועת הזמן הוא עת הקמט. או יהיה קמטו
בענין נבדלם.

קמץ וקמץ מעם מלח קמץ. ענין קמץ ואסיפה. ורל מלח
קמץ מלח אומתו. כשאומתך מעבשתו אל קה ליד וברחל כים הוא עשה
הינעא שאם מעבשתו על פם ידו ושמח פוללו מלמעלה ובאעבע קטנה מלמטה.

וככה ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

קמח ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

קמח ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

קמח ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

קמח ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

קמח ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

קמח ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

קמח ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

קמח ומעא הארץ הל עהוועאה הארץ תבואה רבה מפרוטה אחת קממם. **קמח**
קמח ומח. והנה עלה קממנים מין מלמח הקומים. ופירשון בן אורטצא
בלע. **קמץ** אשר עם עגורים יקנט. מתעב ארזים. סבר ורמך דקדוק
המלך. ואת כחלן הקדוק בשורה העליו. והיו כיננה סתקן בעבד פי
תחת. עמך קמח קמח. ובא קל במעשתו קמץ כל עת העמים. ודמה קמח. ובסמך

ומצא כמון הממוץ או יהיה קצב וקצו צרעם קצב לתהיון יתקן קצב וכהמשברו
 קצב קצב קצב על שם ופרוט והעם מרה אחד לקצב איה בן יקריות
 מרה אמת ותתקן אמת לקצב הייס ירדתי לאחרייתם וסוחם
 מעבר הקצבות צוות במקומות ממדתן כאלו הם המטות דעודה והוא חסר המטות
 אל השם הקצבות **קצב** מקצה לציס לקצת ביער אל והמקור מן הקל
 קצות עמים רבים — פנין בריתה ותתקן ואלה עלה צרעם יזכרין יגנבו
 אחר וברזל בזה לקצת במאנס **קצב** לתתך דבלת האנס וכן נקראו סוף המקום
 והפיה קצה המון אופרע **קצב** קצו וקצו מן הקצה אל הקצה קצה צפול והקבוצ
 לקח שם הארץ איש אחד מקציהם והיתה הקוף האניה להדגש או הוא חסר מס
 העמעס ומעפלו ממקציהם והקבוצ למה צלצון נקבות על ענן קצות החוצן
 צלצון נקבה מקצה מזכרת הקבוצ ואת ענני קצות שתי העצמות על איבב
 קצותיו מקצת כנפיו וש קצות כנפיו ובהראות למה הפעל בתבוצ היזכיר
 מבטח כל קצו הארץ ונקבוצ הנקבות ויידאו ינצב קצות סאותותיך וליא
 ומקצת ימס עשרה ומקצתם יעמדו לפני המלך ומקצה אחיו יקח חסעה
 אנשים ופ' מקצה הציס כורת רצין ותמס צונה כי שצולת חכסיל כאלו יגלו
 כרומנס ולא יוכל ללכת עד שישרך לעלות חכסיל צאין לו חשלת כן והיפעל העסק
 את העפר אער הקצו **קצו** לומר הסיש אומה לקצה הבית לפעולו להוציא חוק לנגר
 אחר הקצות את הבית ית לעון קלוע כמו יקצע ומן השורש הזה ואין קצה
 להרבותיו בפום הרבה ככה זהו כמו קצו וקצת שיהיה מן שורש קצו ומיה
 קספת הוא **קצו** והפיו קצו כי לא מזרוע יודע קצו בסבל והוא נרצו שר
 וקצו מן **קצו** מהיצי התבלין **קצו** והיית לך לקצין אל קצוי אפי
 הלקחה כל קצונך גדון יחד פ' הדאש והמנהיג **קצע** ואת הבית
 קצע קלוק **קצע** לומר יסיד הטוח וכן נקראו הכלי שמתקן
 העץ המוליקו ששהו במקצועת ואם מקצועת לעון רבים כי הם שנים בליס
 אלו המעשה האחר קורין לו סימט והאחר קורין לו פלט וכן יפ' באימול
 וזה הכל הוא כמו אומל במקצע חמיר ויעברנו על ארבעת מקצוע החמיר
 ובקבוצ הנקבות לעט המקצועת בארבעת מקצועת החמיר ומקצועתו לו נגזו
 למקצת המעסק עינס פעת והפעל מרס אמת לארבעתם מהקצועת פ'
 בעלות צע פעי מר ואהלות קצועת מרצ קרה קצועתא וכבר כסבת עמו
 קצע וכן פ' רב שעריא אל אבל כפטוס הקטורות וזכר אומי בעני מינו צאמר
 מה ומרס עבולת נרד וקצועה שעה שער מגה קצט עינס עשר קלופה שלשה
 ומה רב תפץ לו פ' עהקועט הוא עתורין בשרכי קוסט ופ' קצועה עבר **קצק**
 קצק יל על אבותים קצק ועל כל השדה יקצק חסר ומקצק והעם
 יח הקצק כל נקדות על אבותים קצק כי בקפי חכיתך מקצתו מרעש
 הארץ ובסבל אל בקצק יוכיח והיהתפעל והיה כי ירעב ויתקצק והכבד

ק"י. לעבא עבא. ותעדע צה ציה. וקסמים ביזס. פ' ודמי קסמים. או פ' מינ קסמים.
או מה עזי-קץ. אלו מעביני הקסמים. ותעבה להם מקסס. קסמי נאלי באוב הקוף.
בקמץ חזב. והסמך בקמץ חטף. ומא העס ומקמס חלק. והוא פתח עלא כמעפט כי איט
חמוך. וצדי כתבעהו בחלק הקדוק. בעשר העמות עם חביריו ואהער עיהיה סמוך
והיה חלק תאר. לאי הלוצר חלקה והוא נביא העקר הלוען הזה כולל כל מלמדה עשין
אומה להעמ העמילות. **קס** וקסם הסופר במחנה. בו נקרות. והוא פ' הדין
והמלא אמ ופינקק. ספרא והוא מה עכות עליו הסופר ביה לוח. ואעפ"י
ענין הפסוק הוא לערך הדין לא הלוח. שאם והועית ליו. ואולי לפי שמלוס במחנה
הסופר הכיר והלוח עם פ' הדין כלו כפנקס. **קע** פן תקע. נפעי מהך
ותקע סף ירך יעקב. ומתע נפעי מהס. ומקע. נפעי מעליה. מאער
נקעה נפעי מעל אחותה. וכדן המלות האלה בערע יקע. ואולי הם מזה הערע
וענין ענין הסירה הדבר מאקומו העלעל אלע. ויתכן מן השורע הוה פקוד
וקוע וצוע. והם עם תאר מהמיר. עצמות האנשים הנכבדים. **קע** הקעיה
האית קערה כסף. ועשיה קעדותיו. בעומ הקוף על. **קע** כמעפט
כי המעפט בפתח כמו קערה כסף. ועבר כח הדומים להם בחלק הקדוק.
ילוע. **קפ** קפאו מהמות. הקופאים על עמריהם. ענין עמידה הדבר
היבדק. גילי בלעג. וממק יקרונת וקפאון. הל המעל הקופא ועבר פ'
פ' אחר בערע יקר. והפעל הדבר. ולבינה תקפאני. והוא כעמשימין מול
לבי המעמילו. קפא אז בבינה. **קפד** קפדתי מאורצתי. פ' כמו עהאורצ
מקפיד היישה מהסטר מהר.
ענין בריחה. אמורע קיפור. וירעוה קאת וקפור. הוא שף מערבי המלח
ומל אמול כי קפור הוא הנקרא בערב קפאר. ונקד בלעג טרטעא. **ק** עמה
דננה קיפון. והוא כמו קפור. **קפץ** אם קפץ סוף החמין סלה. **ק** ועלתה
קפצה פיה. לא מקפץ את ירך. יקפץ מלכים פיהם. ענין סתימה ומכשה
מקפץ על הצבעות. כמו ממהר ומרלע ארבת. והפעל ככל יקפצון. עומה
במחירה יהיו פליס ולא ניע מקומם כמו המרלע וכו' **קעץ** קפץ ועצבע. **קעץ**
וקעמה את פתה. ועל כל קעע פאה. והפעל הדבר. קעץ עבות.
העעס. וקעץ פתילים. בהונות יריהם ורגליהם מתעצנים. וקעץ את
יריהם ואת רגליהם. ענין מתוך נפריחה. ומהעורע הזה. והענין הזה. כי
הקץ. קץ כל בער. והוא סוף הזמן. פאלו עם תמונן. או תמולו. כמו מקץ
צבול יצנס תעשה עמיטה ואעפ"י שענין סוף להעמיטה כספים הוא תמולה
להעמיטה תרקע ולעלות עברים. וכן מקץ עבע עניס תעלתו איש את עברו
ואיש את אמטו. תמולת עביעה כי הראש והסוף יקרא קעה. ויתכן מזה
ועל כל קעע פאה. כלומר העולגים בסוף הישוב בפאת העולם. שם אנה
תצוימון קעצי אמלין. הען תמורת הכפל. וכן לדעם מדקייקים. פ' לא

או תקראתי ויהיו קראים לפני המלך והפעל מן הדגש וישראל מקוראי ואלא נכיר תושל מבי
 ופועל מבטן קורא לך ואפנים להם קורא על באעניהם וקורא לך צידה חרץ או וי לא קורא
 בצמי ה' כי ענה איש קראים עש' כי כמו מחלה כלם ענן אחרי וכל אחד יתפרץ לפי
 מקומו וזמן ימין יקרא פ' אורט בשרץ עתק עפי ירין וכן פ' רב אדם יקרא איש
 חמדו לל רב בני אדם ירין ויאמר חסדו ומעשיו הטוב עהוא עשה ואיש אמונים מי
 ימצא כלום אדם עי עשה החמד באמונה לעם עמים לא להעדר ולהשתבח בעניי הדביות
 עשה הוא להמצא אותו האיש כי הרב עשים החמד להשתבח ולהתבצר אל בני אדם
 וענן אחר מדונע קראות אלה וקראתו אקון פן יקראת אקון וענת בהא את אחר
 קרה לעמך עתים הנה קראתך בעני האיש ובקח האף וקראת אתם הרעה
 והיו תמורתה הא מעפטו וקראת ויע מפרעים כן וקראת יעושה חומותיך וענן הו
 היות מהעבין הראעון והיו וקראת לעמך ענן כלום תקרא יעושה לחומותיך ולענין
 עולה את אחר יקרא אתם כי תקראנה מלחמה לא מלחמה ומלחמה והפעל
 עם נקמא איש בליע ועמך עבד בן צדי וקרא תקראתי בבהר הלבוע והוא מקור
 אל אבל תקראתי מבעל ההא במערת הצלית ויקרא אבשולס לפני עבדי דוד והפעל
 הרב ותקרא אונם את כל הרעה היות והעם לקראת אלהים הנה יוצא לקראתך
 קרא דבר מאער ירדוק הקורא בהדים הוא העשה בלש פירדיץ ופ' קורא רב כי
 לא מאמך ביני עק אחר ורובץ עליהם סאלו הם על יע מפרעים כי של הקורא הוסי
 לא עהוא רובץ על הבצטם עיליה הקורא הנקבה והו לא יל כי הוא לא יל אונם ואמת
 לא זה כי קורא זכר מנפץ להיות רובץ על הבצטם כמן הנקבה כמו עמך במענה ד' איש
 חייב ומפמים פוטרין אבל ממעמעות ההלכה עם נראה כי הקורא בין יתר בין נקבה
 בצטם על בצטם אחרים ופאער ירדוק הקורא הוא מקראת חקר ופ' פאער ירדוק הציד
 קורא בהר ופ' כמו דמרהק קורא בסוריא **קרב** לא קרב זה אל זה וקרבנת מול
 עקן עקן ירב אל אער לשם קם הוא פעל עמך
 עבה ענה העבד אל אלהיה לא קריבה ונבימלך לא קרב אליה ואקרב אל הנביאה
 קרב אצונם אל תקרב הלוס והיה בקרוב איש להשתחוות לו תקרא בתקנת חטק
 קרה און אלה ופקרבותם אל המוצב קרב אורה ועמך קרבה אל עשוי צאה
 עם פעלים מצויים ויקרב המלך אל המוצב פעל יוסו כלום עהקריב קרובן עש
 מוצב אן יהיה על המוצב כמו אליהמוצב עם הוא פעל עמך והמאיר קרוב
 קרבס אליו ואיש את קרובן בקרובי אקדס ומא ואת כל הקרב אל עולתן המלך עולה
 קרב המה בני עונת הקרובים והעם קרבת אלהים לי טוב קרבת אלהים
 ענין עניהם טעמם קולע ויע ספרים קרבת אלהים יחפצן חטק אבל בספר אלה
 לה סמן עניהם טעמם מולע והפעל ונקרב בעל הבית ונקרבתם בבקר אצבטם
 פעל הרבד והקריב את העולה ואת בבן תקריב הקרב אתי יג אהרן הם
 קריבים תקריבון אלי ופרעה הקריב לבא מעלימה ופאער עהוא פעל עמך
 הקריב מחנפו כי הוא פעל יוצא וכן פאער הקריב לבא מעלימה ופאער עהוא פעל
 מל ועב אחר כי קרובן דמקרי קרובן ייבדס וקרב אונם בפלת פיל אשום

ובחורב הקצפתם את י"ג מקציפ"ס הי"תם את י"ג עגן הרתיחה בפעם ומה שחם
 לתוך רתיחת המים מפני הרותח ככעך על פני מים אעקומא בלעו וכן תמצ' יונה
 כרתיחה על אפי מ"א ויש מפרשים אותו תליפת העץ וכן נראה לקצפה בלתי
 עקלפת מצב היובע כמו שאם העץ העפס ויש להרץ והאנטי לקצפה מהעגן -
 הראצון בלתי למארה קצץ כי קצר המצע הקצר הוא י"ג הקצר קצרה י"ג
 מתריות ומקצר נפש השם בדרך היד י"ג תקצר ולצורה פעל וענת
 העשים התקצרה והעם מקוצר רוח והמארה קצר ימים ועצב רוצו קצר אפי"ס
 יעשה אולת ומבלי הממיתות קצרי או קצר והקבוצ וינעביות קצרי י"ג ומ"א
 והוצרות העליונות תצורות בפלס צרלות רתוקות א"ל עתה בעודק המעקור
 אתר והנה מטאן התארה בערק בנה המעקל עלוה וקלוט ברוך עגס והעבר
 ענה בדרך סתי קצר ימי וכבר אתר הקצרה ימי עלומי עגן הכל העק והקוצר
 והוא חפך האורך ועגן אתר ועשה קציר כמו טעם וטל ילין בקצירי תעלה
 קצירי ע"י י"ג עגן כוס והדומים להם סעף ומה ש"ס הנורה עת קציר
 לומר י"ג ששו סעף ועודך בעבוד הבעל כעיה בלב לעוב עבות עמי הנה
 יהודה עת קציר לך וענה לעבוד הבעלים ועגן אתר וקצרה את קצרה כי
 מקצר קציר והיה לאתקף קציר קמת ומר בפלס ערירי ופליט והעם בחריש
 ובקציר ילע וקציר כי לפני קציר כותם פריח עי קציר ביום נולה ופי הפסוק
 צאמר ביום ששעך תעצב והטעם עהרבת ביום גדלה והעלתה במשעך
 והנה עתה עערתה אלהי ישעך ועי מעוזר לא זכרה י"ג יקר קצירך ביום
 נולה כלום עימברו ויסושו במהרה וטעם על כן צורה הוא קצור עש נר
 קציר לומר ששעך נעמנים עח"ת טענה בתמלה וההעלתה דבה עח"ת לך
 הכל יסוף כי עכמת אלהי ישעך ועל יקר קצירך קרר וקד ותס עזרה
 כ"ב ביום קרה ותין בסות בקרה לולי ה"י"ט היה
 קרמו מי עמל בפלס תמתו וכן מים קרים בפלס תמים וכן בעליה המקייה
 לולי ה"י"ט היה בקלם מתמה טענה בעליה עח"ת עעבת כה הרות עשויה
 לימי הקציר לקרה וכן אמר הר"ב בעליה בית קטא ורזל וברו הלעון הוי כדעלו
 מ"א קרירי תמלא אמר בתקופת תמו קרירי ליה קרר ולמעך קרא י"ג
 ולצורה עבדך לא קרא מערים קראו לראות מה קרא י"ג ונה עמו
 אשר יקראו קרא הדורות מראע קראים אל י"ג טהה האלף קרא לחלה
 ועגהו וקרא אלה בכל עת יקראני ואענהו לקרא בעם י"ג קרא טהה קרא
 בצרון אתר כן יאלו הקראים עלעים קרואים לל גדולים קרואים לעביני
 המלכות אלה קרואי הינה והתאר קרי קרימי קרימי מושג הוא דמת
 ואביס קרימי הענה והעם מקרא קרע על מכן הר עיון ועל מקראי
 מקום צדקבאן במקראי קרע ומא וקרא אלה את הקראי והנפש ואני

וכן בקראי

קרח אדם והקבץ והקדחתו אולי קרחו כל יאע מוקדחת עניש מריטת הישיב וענין
אחר וקרח בליה כעין הקרח הקרח בקגול מעולת קדחתו כפתיים בעלפי בלש **קד**
קדמתו עליהם עיר יעל יועז ויקדח עליהם עיר פלע עמר ענין כסוי העיר

על הבער וכן ברזל קדחם עולה מרחמת מכה וכן אמר אין פת בפתור יש תעבה ולא חדרה
על צבי צלילם אלא כרי עיקרמו פנה **קדח** קדח העולה בו נקדו ופאה מפנה בלשון
אמר ובלשון נקדו בחסוק אחד יעז

וקדח צביות ועבר את עמי קדחן לאלה העניש ואעפ שאם בעוז לא יתנהג
זה המעקל בעניש כי המעפט בקבוצ העניש בזה המעקל הקוף בפתח לא כמו הלא
בנקט לקחם לן קדחם שמתו בסבך בקדחן ובסמוך וכל קדח העניש אצל הנה

דרך מעל וכן חמה קדח וקדח יעל וירס קדח מעיתו אנשיה קדח לבית ישראל הלא
מקדח ופי אנשיה קדח עמב ואחל אמר בוס יהוא בומן עמיה חמלחת צבדנע ובנו
ובן בטן עשמה מלכוש עבנעם ענה אמר בלוק הזמן הזה אנשיה קדח לבית ישראל והוא

כורע ענה למעשים ענה מהללות וזהו כמעט דבר עש מעיה עז עבנעם עבנה
ענה תמעשים ענה אמר על כורע קדח עמו עמא למעיתו לכורע כי קדח ישראל היה ואעיהם
על ידו יצאו מהללות ומה עמא ולך אמר פתחון פה עיראן ישראל נבואותיך מהבתיימות

ובקבוצ הקבוצת ארבע קדחת אלה הקדחת אשר זכרן את יהודה לירוש את הקדחת
עליהם מיומניה קדחת עבית והוא דרך מעל וקדחת ען ופרע של בעזרע ען
הפעל הסב מקדחין מקדח על קדחת המוצא ועשיה קדחתו וכן בלש העיוות

קדחן בלשון הקדח וענין אחר כי קדח עיר יעל מעם והעם קדחם אידו לו
ענין אחר וקדח הוא לענין הימעות כי בהסתכל האדם בעמם חטב או בל אורה ידמה
אישיה הנה קדחם ואין הענין הזה ועלתי בעפר קדחן סוף והיי וכבול **קדח**
כעל בל קדח ענו קדחן קדחן יתנו ענין כרע וקדח אחד ענין הכפפה

והבאת את הקדחיים שהיו ראשיהן כפופין למעט בולאות **קדח** קדח ית ממלכות
עיראן וקדח אונת מן הצב וקדח את בצדיו קדח בצדיהם קדח קדח מעטו
בא קדח ענין כען לבוש הצדדים קדח קדחם על דרך קבלת שיה והדומים לו

כען עשה בעזרע עבד קדחה בתער הסופר והעם קדח והקבוצ וקדחם טבוע
למה והפעל והמזבת נקדח ויהיה לו לא יקדח ענין הכל בקיעה ומחוק וכן מה
הענין קדח לא דמו כלם קדח בער מרוב ההמדרת לרב על וכן כי מקדח צפוף

ענין קדח קדחת עניה מרוב ההמדרת למחול ענה או יהיה קדח ולא דמו טפל
על המעל הלשון ברבדים או על רב פתיחת הפה לעמוק והוא חבון וקדח או חלונ ית
וענין זה חרין כלם ופתח לו מעשים **קדח** קדח חפון בו כקדחת ענין פתיחה
וקדח וכן הפעל עלן שגור פועלו מאט מחומר קדחתו צם אני עזרת וכן

בלשון מענה הביאו לא את החמיר קדחן כלם שחטו וכן בענין נבטל העניש והעפיתם
לעל לבנו כאלו כורח ומעבר אונתם יקדח ען קדח בענין קדח עמיתו **קדח**
עיר אמות אונת הקדח קדח ענין קדחיים ועזרת קדחיים

אלו הם יוצאים והעמיד כי קרבו לבא ועם לרבר הקרב אל המזבח קרוב ליה ובהעמדת
הקרב וברפיות הבית אשר הקרבן בפלג אהעב הדבן ור יונה כח בזה פחות הקרבן ורפיו
הבית שאותו הקרבן והקרבן העשיל ומצחק ארה בקרבה לומר במזבח לכה קרובים בתיים
אלהם לומר במתעבדים צידן עובדים בבריהם לעולם ויש מפרשים אותו כמו הקרבן קרוב
בקרוב בית ישראל כי יקום בקרבן עבא במזבח וכן נקראו המעשים לפי שהם במזבח
הצוק הקרב והכרעם וקרוב וטרעו וענן אחד כיום הלחמו ביום קרב טובה חכמה
מל קרב ופניך חולכים בקרב וקרוב לבן לומר פין חלק לבן מלחמה פרה בעולם נפשי
מקרב לי והקרבן בלשון נקבות קרבות יחפצו ענן כל מלחמה ונמצא מלחמה קרוב
ובאו הקרב לי וקרוב לבן בקרבן חטף חמת הקרבן הדבב למפארת או יהיה עקרים
בחולם ומפני סמיכות הקרבן העבב לקרבן חטף אעפ שאין להם סמיכות אחד קרה
חמה קרובו וקרבת את הברית לקרוב את עשרי הבריה המקרה במים
עליוטנו עניש מתון הקורות וכסות בהן הבתים קורה אחת מפני הקורה בעל
קורות קורות בתיים ארזים ועם לכל הקרני ימך המקרה בפלג ולמכה עתיק
לומר עיפול הקורות ניטו לנפול מפני הדלק הטורד עליהם ועל בטוב עיניים תעשו
קריה קרית חנה דוד אפטר עהיא סמוך וחסר הנסמך או באה הנטו במקום ה
והבדל כח הדומים לו בחלק הדקדוק ובלשון עניש לכמה קריתם ויחבן עהיא עם
מעשי מואב וכן זכר אותם בספור ערי מואב ערי ועל קריתם ועל בית צמל והקרבן
למדה הקריתם בחירק הדיע והדג הירי ופ' ל אדה ואחת מהקדיות והקדיוק המלה
כתבטן בחלק הדקדוק ניטבן ערי עהיא עם ערי מעשי מואב וכן זכר אותה בספור
ערי מואב ועל קריתם ועל בערה ואנפ ענסמכה עליו היא הידיעה הנה כמהו הע
בקדיוק בעטיש ובאה תין המורה היא הנקובה או למד הפעל על צפי מנימי קרית
איה עשיתם לפי קרית בצאת עשר על קרית ונמצא ערי קריתם והפעל הדבב מזה
והקדיותם לבס ערים וענן אחד אשר קרן ברך וקריתו אסון היקדיוק
כמקרה הקדיוק צס אנו יקרני ויקר מקרה את אשר מקרינה והדבב כי הקרה
וי אלהיך לפע הקרה עא לפני היום והעם מקרה אחד כי אמר מקרה קרה כי
מקרה האדם ומקרה קבהמה ומקרה אחד להם שאעמם בסעל והם מרבים ופ' כי
בב האדם מקרה בעולם וכן הבהמה ומקרה אחד להם במיתתם ומה ואם תלע עש
בקרני לומר כי היסודיים עמך מביא עליהם דרך מקרה הם ואינם תצמול עקתיים
ומא מקרי לילה כי הקוף לדעה והסם לשמע והנפעל נקראת בהר קצבוע אקרה
כה ויקר יי אל בלש פן יקרן ען מעפטו יקרן בקמץ לומר יקרה לך ויטבן
היננו מן הקל והדגש למפארת טרע מקדע יי קרה קרתי עמי לא קריתו
קריתו בראשם ומא ועל פ' יתע קריתו טאה
באלק והקדיון אלה קריתו הרחוב קריתו כנערי ומא וכי יהיה בקריתו
בקריתו או בעבדתו וסבר פ' בעדע צבא והסוד קריתו הוא על קרית והנפעל ל

בזים ומחובותיו אחר כך באברהם
ואת הפעל ואלה הקצוות אשר
קשה וקצותיו ומקצותיו ואת קצות הנסך ובהרמיהו

קשה

קשה וקצותיו ומקצותיו ואת קצות הנסך ובהרמיהו
קשה וקצותיו ומקצותיו ואת קצות הנסך ובהרמיהו
קשה וקצותיו ומקצותיו ואת קצות הנסך ובהרמיהו

קשט

קשט וקשטו וקשטתו וקשטתו וקשטתו וקשטתו
קשט וקשטו וקשטתו וקשטתו וקשטתו וקשטתו
קשט וקשטו וקשטתו וקשטתו וקשטתו וקשטתו

קשר

קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו
קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו
קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו

קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו
קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו
קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו

קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו
קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו
קשר וקשרו וקשרתו וקשרתו וקשרתו וקשרתו

קשת

קשת וקשתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו
קשת וקשתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו
קשת וקשתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו

קשת וקשתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו
קשת וקשתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו
קשת וקשתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו וקשתתו

קעקע

קעקע וקעקעו וקעקעו וקעקעו וקעקעו וקעקעו
קעקע וקעקעו וקעקעו וקעקעו וקעקעו וקעקעו
קעקע וקעקעו וקעקעו וקעקעו וקעקעו וקעקעו

קרקר

קרקר וקרקרו וקרקרתו וקרקרתו וקרקרתו וקרקרתו
קרקר וקרקרו וקרקרתו וקרקרתו וקרקרתו וקרקרתו
קרקר וקרקרו וקרקרתו וקרקרתו וקרקרתו וקרקרתו

קחדם

קחדם וקחדמו וקחדמו וקחדמו וקחדמו וקחדמו
קחדם וקחדמו וקחדמו וקחדמו וקחדמו וקחדמו
קחדם וקחדמו וקחדמו וקחדמו וקחדמו וקחדמו

לוח : קשש לקוטע קש לתבן מקטע עצם הקע הוא הסבן יתיך או היעצם הדקיק
וער ממט לקטע ומקטע כלום לקיטת הדברים הדקיקים מבין או עצם שקילא
בלע וכן בחפוש המומים לקיטתם הטב שמו הדברים הדקיקים עצמיהם חפוש היטב
המקטע קטע כלום התחפשו מוכים הדברים ואחר כך חפשו האחרים כלן זארו
מה הפולק קטע עשירי ואחר כך קטע אחרים ואח"כ קטע זמין עב עלה נקטע
אחר כך וכן ולמזכיר בעשר יקטעו והנה תגורת הפל במקום הדגש היל שמזכיר
למזכירין אולם העגן עממרו לוד עזופט את עופטין אמר לו טול קיסם סבין עינך
אום לו טול קינה מבין עינך **קשא** את הקטואים כמלוגה במקעה הוא ערה
הקטואים והוא ממורת אלק בעקל זר ממלא עין וכן אמרו לרבים
מקטאות בארץ כמקטאות ופ' כמלוגה במקעה כמקטאות עומר ערה הקטואים
אחר עלקטו עומתה חריבה ואין כן סוכתאן כי בלקט פרי הארץ יעלה פרי
הארץ ויהיה העומר במענה כל הימים **קשב** יחי אונך קטובת עם טאר
וכן מה"ש אונך קטובת ואין קול ואין
מאיר ואין קול ואין ענה ואין קשב עם הפעל כי הוא מלעל כן כמ"ה ינה ואין
קול ואין קשב מלעל ואע"כ משמחו מלעל בכל הספרים סמלוניקים ולא שפר
יחולמי אשר סמך עליו כי באותו ספר האיתין מלעל והפעל הכבד ממט והקטוב
קשב וקשב בו יקרו הקטבת ואע"כ מי הקטוב דבר ויסמע הקטובה
לקול זוע הקטובה ית אלי ואל תקטובה לקול דבריו הקטוב בקול עפ"ל
הקטוב מחלב אלים שימי יחי ואין מקטוב יסרי הפעל מעני והוא האונן היל
מן אונך להיות קטבת וכן למ פלעיס יועים ופעמים הפעל עה"ה האונן לקטוב
לחמה אונך מבין לב מקטוב אונך **קשה** א קעה ויקע דבר און יחנה
והתאר מלעל קעה ואם ערפך הקעה ק קעה ערה ערה אס על דרך
קבלת עליה קרוע צדים כמו עכמבן ופ' קעה ערה עלה יפק אל הקטובות
והעם אל קטי העם הזה כעו לבין והעם ועבר בה איש נקעה ורעב והפעל
הכבד כי הקעה פריע ללחמן פ' הקעה לבן מי הקעה אלון הקטבת ויקע
אל עתון ויהי בהקטובה בלחמה פ' עהקטובה הלידה על נקעה ונקעה לבן
וטבר אחר ונקע בלחמה וכן הוא פעל יוצא על העגן עפרעע עגן הקטוב ידוע
מקעה מעשה אומם מקעה מעשה את המקדה לומר מקעה המה
ידברו יעניש עגן ענה וכן כמא ומחת מעשה מקעה כל מעשה מקעה כי
מעשה איש סמוך כי הוא ענה פעל ופ' מחת התקון והדעויה כלום מחת נתון
השיעור זהיה ענה ויפה ענה חת קדחה וימכן היות מקעה חת למעשה כלום
התקון היעניש הענה ויול פ' מקעה מעשה אומם מקעה מעשה המקדה לעגן
הא ודא נקטע עגן המה בשרי בלעג היל עהיה מקעה בקורכס ופועט אילך
ואילך הידקים הקטעם ומכל היה צק אחר לא יחיו הקטנים והכפמורים עגנים

עשה עולם מענינה לא האתהו ונהו הוצה הלוס האיה לום צוא האיהו אחיו לבד מענינה
 ממנו כדירך העולם עיראה אחר העפרד ממנו עב עיהיה חקוק ויתעלם מעשנו ואלו
 על בריאה הלוס בעבואה ואולו פ' בצבר עמוא בראה לכל אדם הם עלו בן ופ'
 הווא עם הלאיה ובכני המרצב אהיה האי טום עבואתי בן סת' ה' יעקב
 בן אלעזר לו וכסון הוא וכן סת' ועם עמו עשין חוזה עם בקלם ה' עוואה מן
 העיבה נפעי משואיהם יורה ומלקוץ ומא המבין בראות אלהים טום בעבואת
 האלהים ומא פ' אם האות עינו והנפעל אע עדיפה ולא בראה כואת ויל
 על כנפי הנוח כי בענן אראה ובראה בעצמתהם והם יבצו פ' הקצה יהיה
 בראה וועלה בעצמתהם והם יבצו ויל' הבראה אליו ויהתפעל ובראה סנים
 אמה התראו ועלם נופי פועל אהרצע ועלן עממותיו לא יצו והאלף נצטה
 הפועל הכבד אשר הראה לו היא יתק' בענניו ובא והראיתו לויס מערך בפתח
 הוא עלו כמנצ' אהיאת נפלאות ועתה זיועו בראה ויהא אורכם את בן המלך
 והם ממנו עומד אמראה הפך להלך את המראה ואעתימם על המראה והקבץ
 ובמראה ענין הוצס אל מראיו יוטל ופלעון עובה במראה אליו אטולע ויהיה
 אנו לנאל את המראה והקבץ במראות הילה ועלם נכר פועל ממנו והראה
 א' הכהן ביאי מונע במראות העבואות בשרש עבא וענן אחר והסיר
 פ' דיאי מעען בשרש יתן ובמראות העבואות בשרש עבא וענן אחר והסיר
 את מראתו בן ענה והוא הזפק כמל' ובשרש ענה פ' השערו מלא נאמתו
 שיואי ענן טעף ולכלוך והדועל מהפועל הכבד מזה הני מראה ונאולה ביה
 החולם עתה קמץ חטף והיה ואת האיה אולו חיה זו דאה ולמה נקרא עמה
 דאה צהיה ביותל' **ראש** וקרנ' האס קרנו כמו בן האמים וכהנה
 האלף מקרנ' האס עגומ' ובחנית האלף והתחלפה ביוז האבה
 הים עבד' המקצר הים במלם עבומ' בהמה מבהמות המרצב חוקה
 מאל' **ראש** את הראש לאשי ראשי ראשיך עליך ככלמל' ילוע יעוב
 עבול' כראשו לרכס כראש עמל' לרש' כראש עמל' וקס'
 ראש וכלאה פ' הקיף ראש וכלאה חקיפו ויע מאלעים אורנו כמו ראש
 לעבה ועל עתבא בעדעו יהי דור בא ע' האש פ' ראש ההר עהיה
 מל' להשתנות ולהתפול עס וכן ה' ע' היס טורח ואם עהוה הד הזתים
 עממט' היה הווא את בית המקדש והיו עמ' ודור עלה באעלה חזתים ואע"פ על
 היה עס הבית או עס לא היה קדע מקום הבית בעמ' עקרא הד המקדש
 בית קדע בקבלה אבל לא היס קדע פאיזה מקום ממנו ע' עמ' צד ללוד
 עיבנה מוצב בצרן ארונה היבוס וצפני הרבים יעוב החולם לקמץ האשים
 עבטי' כס' ראשי ב' יעמל' בראשי יפול אל אדונו עמול ובא בחלם כשרע
 בל' ראשו קרחה ויע ספרים וחבלים בראשי' מלא יוד הרבים והמקורית

הענין בענין וכן זכרתי הן מה וקדושים בשני פנים כמו ענין וקץ אבא זאנל וא אמר
אלו בשר וקדושים הואיל ונפיש אציהו ואוטר פסדיהו **קדקד** ולא משבו קדושה
הם הארבעות או הימדות עלמלע לרצוים ומרצוים
ליה קדושה והם הרצוים הימדות ממלע וארבע הרצוים שיש לתב סמוך להאעו ובהם
הוא סמוך כעדות לקפץ והו עמר וצב בהם על הארץ ואם במענה ובתבובים
לא ציע לו הרצוים וארבע הנפיש ורצויו וכנפיו חופין את רובו ומרצו בהונקת
ידיו ורצויו ית קדושו ידוה ורצוהי **קדקע** בקדקע המענין אם יסמרו
בקדקע הים ידוע **קשקש** ספיר וקשקש ארזו אלו הן הקשקשין
הקבועין בן ספירין הסודות בהן ומזה טעם וצדיון קשקשם הוא לבוש
לואו עליו מעשה קשקשין לואו על כל טבעת וטבעת על צדיון תלויים בהן קשקשם
ברזל אחרים נקב הטבעת כתי שלא יבא חץ במעך הטבעת נקלמה קנות
קנות הקוף ואחר קנות הרצוים **ראת** כי האה
אחרים באשר האיתי פ' מאשר האיתי העתים או פ' כמן ענינים לי וכן תי
ולבו האה הרבה חכמה ודעם פ' נא האה את עלום אחיך ודא יעקב עבד
במעשים כי האה אנשי הארץ הולכים לעבד במעשים או האה בלבן לואו הבין
לתי נעממע וראת כמן לבי האה חכמה ודעם הדר אום האו דב יי' לואו
תמן העתים לרבי יי' וכן בראית הרב האה דברין טובים ונכונים לואו ס'
הענין והבין וראת את עריתה עיני הראנה בה הן הצעקה שלא במעפס
תראי ונראת המלך יביטן יראו כי ועיניו אל קדוץ ישראל הראנה עקת האה
העה צינה בעיניו אינון רואה הענין האיתי אור אמיתת אין רואה קו
קמץ ברזל תחת קטן אחרי רואי רואה אותי הן הנראה אלי וראתו בעני
וירא ישראל את בני יוסף פ' האם נא חכים כי לא יצול לראות השב וכן לא יוכל
לראות לפי שהרצוים הענין היא גדולה מעמד ההרצוים נעאלו לו שאר ההרצוים
כמו וכל העם הנאיתי את הקולות האה רית בנ לא אראה יה פ' ל ספרו לו
כטעם הולאה ונענן הוא כי האות הודא ית הוא ההודאה והעבת לפי שהתבונן
ברצויו ותעטן הודאות הם הענינים ויש בענין האיתי החלומה והודאה
במצבו בראותו אומן כלום בלחמו עמו וכן ערואה פנים ויש מפרשים כן
למה תשראו או פ' אמה מראו עמדם עיתם עכנש ויש עמדם אונן עבד
כי שאר העולם חולפים לעבד עבד ואם יעבדים ובענין הם עתה טוב וקץ
הראויות לרוב לה כלום שרירות שבת עתיו ראויות לעמעה ויש מפרשים למה
ביטו יראו כי ענין בויון וכן לראות בה אה כל צדה יראה וכן ערך להונקת
מענינים וכן תי לראות כן ואסתכלא כן וקסם יל בערו מראי לא תעורר עין
האי ויאוב ראוי ובקמץ חטף אמה אל ראי כלום אל האות אומה עינל אים לראות
כי אמרה הצב האוס האיתי כלום בזה הכירה עתה מלאך כי בעד עתה מרוב

פני האדמה והתאחד עור העש לב . נרב חסד . רבים יתלו פני נייב . על ארץ חבה
 בסוד צדושים חבה . ה"ל עיה חבה . לא אמעט חבה : מיטה חבה . ויעק כמחומות
 חבה . פלוג העקה אונתס מים חרבה מה ערליס . פמו מחומות . ורבת חבס
 אומולה . ובמחמת יוד . רבת עש . ופולת המינות . רבת עריונ מענור
 רבת עבועי לה נפעע . כי רבת בקהל אשר לא התקדשו למי . רב לפס בני לו
 רב ענה היח ידך . רב מהיות קולות אלהים וברד . פלוג רי . והעס נמחב מים
 כי ברב חלומות . לרב אדון . והתאר בזה המעקל . חרב לבריס לא יעש . ובקק
 יעוב החולס בזה המעקל לקמץ חטף . רב אוכל נד ראעים . רב ארס יחיה
 שיש חסדו . כי ברב חכמה רב כעש . יע והב רב פניס . ורב תבואות זכרת
 עור . ורב טופר אל טר . והעס בענן החשבון רבה פנמת העדה . עוצה יע
 רבבות והוא חשבון הצול עהוא עשרת אלפים . ובקול אונת חסל . תבלו חבו
 דרכמוני עמי רבות . ובמא בעוספת אלק בסוף כל הקהל . פאתי ארבע רבא
 וקבוצ והפיל רבואות דרכמוניס . עץ רבואות . ובאלק ובלא אלק . וארבעוניס
 רב . ונחמת רבן . מערתיס עשרה רבן ארס . ורבן רבבן קדמוסי . יקומען
 ומבלי האלק . בקבוצ העניס רב אלהים רבנותיס . והס עמי רבואות . ובא עש
 חון והע ז עהוא קבוצ חרבות . ה"ל רב היס רבואות חרבה אצל היס מענט
 עניס . וכן אמר אחיו אלפי ענאן . עש אלפיס עניס . והפעל מלמ . יעניס
 מאליפות מחבבות . וכן הארס הנכבד והחשוב יקרא רב . ורב המלך
 לפ ערב מעלותיו . מועיע ורב העולס . על ס רב ביתו . קרית מלק רב . והוא דוד
 טענן קרית חנה דוד . ורב המלך . יע רבס . רבת עש . וכן וסבן במיסי
 רביס . סגל חסוביס בעג"ס . וכן אכתוב לו רובי תורת . הלכביס הכבדי
 עבתורה . הצול בעניס ורב יעבד עני . לא רביס יחמון . ומהערען הזה
 והענן הזה . ורבביס על עשב . מרביביס רזיף ארץ . והוא המטר היוזק
 וענן ארץ . וברקיס רב ויהלס . והוא פעל עבר . בעקל כי אס נש חסד
 ונמית קמל . ע"פ מקיעת המסדת ואכ הוא מאר . נימחיהו ורבן . והוא לעזית
 פעל בעקל רמו מעל . והתאר רב . והקיבוצ העמיש אל רב רביס . יסבן עלי
 רבין . ענן הורות חסניס . רב
 על העור והצדן . ויש לרבנד על המטות . כלל
 מוסב . אן חלט . ויע מהס
 ונאמל מרביס לכרתי ערעי . . . דבך
 ותיית ולבית . יחבן עבונתס כי ירה
 ומחראות למי הפעל . ובקרך וענק
 רבין . פרה ורבה . למען רבות מופתי . והפעל חכב . הרבה אעמה . על פל
 חרבה רלס . לא ירבה לו נעים . ורב רבת יחורה . הרבה ארבה . והרבה
 מרעונויס . הרבות צעתיכס . מהלכות זמל הרס . הרב רבמט . עני חסד אן הוא
 עס . וכן הרב העולמס מעמית השען מן העיר . מחיתה אע ועניס חרבה . ורב

ב חד חסד וחד מאו . ויש סתמים חסד והמחנות ב וחסדיו . כמו פראצין . וכן יצא
א יונה כי ענהם חסדים . לפי עתהאט מעתה הוצק פנה בו מבחר הצוק האנשים
והקצנים . וכן ל דאע . בעמים האטומז והמוצמר צבהם . בעמים האע . פי
קדו אף בעמים והאע צבהם והמוצמר תקח . וכן וראעית צמנים יתח ימצחו
והט צותי מראעותיכם . הדיע בחירה . ופי אטיב אחרי תכם מראעית תכם
והראו האלק בפי ידד מראעותיכם . לומר גדולתכם . וכן בהנעת האלק . אשר עם
מראעותי . פי תחת יאען . וכן את החנית אשר מראעותי . נארת צמחת המים
אשר מראעותי . ופבר בא מבל מם חמספת . מראעותי עאול . כי המס בן -
כעבן מן כי היא תקורה בערי . וטמא דאע נרו . אשר דאע נרו . והיה לארבעה
דאעיס הרברים הנולקים מן האחד יקראו דאעיס . כי כל אחד דאע לעצמו אחד
צמולקו . וכן בעאר הנשועת זה הענין ול יונה פי נהרים גדולים ואן ערך . כי
תעא את דאע בנ יעדאל . פי כלום . כלום עיהו אראע אתר . נעלם אונטו בראעו
קדו הלבבי יקרא דאע . קפטל בלע . כי הוא דאע הדבר ותחלתו . ואחר כן ב
שלו . דאע דברך אמת . תחלת דברך . בדאע הענה בשעור לתדע . פי
בדאע העביע עחול דאע הענה ש בשעור לתדע והוא יום הכפונים . וליול פי
כי יום השעור קרא דאע הענה וענה היובל חימה . ואמ איזן היא שנה שראע
הענה הלה בשעור לתדע . היו אומל זה יובל . והוציא את האבן הראקה . מאד
לאבן עושמה תחלה ביקור . וישו בה תעואות לעמחה ניאמרו לה מן מן
יהיה לה ראעונה קען . בתחלה . ונכתבה באלף וביוד . כי להם היה הצד
איתו בל . ראעונה במלכות . כלום עיהו דאעונים הרוב למוך במעלה . וכן
סיכול עיהו דעריס דאעונים מן הצולוים במה . וכן קראו הער הנדל
והאעיה בראעון באחד לתדע . והוא עמן עחול תחלת החלעים . ופי אר
צוה דאעון יערהמו עאור . פי בום שלפשו והוא יום ארבעה שאל עיהו
לפני עכונת ימי המעט . וכן דאעון אדם תולד . פי הלפני אדם והוא עכונת
באלף וביוד . כי עאל נא לדור היעון . עכונת ביוד לבד במקום דאעונים
והעם . ותמי ראעיות אמלכתו . אך בראעיות ברא . אינן סמוך . וכן עני
מראעיות אחריות . ופי בתחלה ברא עמיהם את העמים ואת הארץ . ואחר כן
הוצאותיהם . ואחר כן סיפר כי בראעיות בראעיות עמים וארץ הימה סהו ובהו
טוב אחריות דבר מראעיותו . פי אינן כן . טוב אחריות דבר כשימבבון אדם
מראעיותו מה יהיה אחריותו . אז הוא טוב האחריות כעבן עאמל לול חריתה
אמל היולד . ובא מראעיות הענה חסד אלק . ראעיות גניס עמלק . פי טמאמו
וד יונה פי הצול עבהם והחשוב ויתכן להיות כזה ראעיות חתום . כלום
האעונה צבו . וכן ראעיות צמנים ימצחו . דרך ורב עלום בנגך . פשל עב
טסב לעמיה נלפני הון רבו מעשרות .

או ירצו בידך לא ירצו עמי ואמר הוא פעל עמך יוצא ירצו לי בבל אלה והעם
 חלו רעג מעבד ומרצק ומס השימוש בדרך וכבר כת הדומים לו בלוק הדקדוק
 ובהא הנקבה מימך ברציה וברציה תעשה וההתפעל יען התרצוק אלי וחסעל
 הכבד והרצו לנעב יעב המרצו איך ממקומה למה הרצותלי לך להעלות
 אותי ענין הרעה והתקשה מן הפחד מן מן העש ופחד יונה על נחמירצוק
 אלי ויא מפעל עיניה קפל זה הלעון על קול הלעש והרעש ויהיה החפץ בהרצוק
 העמירק על ברברים הרבירע שלעונך עלי וממה עמחוק זה אמרו ושארני עלי
 באונ רץ רבני רבירק ורומה לענין הזה אמרו ותרצו לי בבל אלה כלום הרצות
 בבל המעשים האלה תשימו בארצו מענין כהבן אותו בעודע האלה כן אירע
 אותיות רך לא רעל על לעונ ורובד וירץ בעבדך ענין המלציות והרפילות
 ואפער עיניה מלעון רץ לפי שהמלצין והרצול הולך ממיד ומתפרר הרבים
 מנה לזה וקרוב לענין הזה וירצו אותה עלו ורצו את הארץ כענין ויתורו את
 הארץ רץ רחמ רעל בן נקדו והוא בלעון נקבה רצלי שגרה בליטור ירצ
 יערה והעניים והרלים אפסו את ארבע רצלי ודרושותין ומרצותיו
 רצו ותעבב מרצותיו אעל רציו עש מאות אלה רצלי כלום עהין הולכס ברצותיהם
 וכן ואת רצלי רעב בעמק עלם רציו זלא עאל בהמה ארעב עליה מרוב גיועו
 ורפס במלחמה וכן ניטא המלה ופל בינו ברציו מרוב הפחד והרציה ובר
 העם אשר ברצלי כלום ההולכיס עמך ורצלי וכן לעל המלחמה אי אפני
 ורצו הילכיס כלום אמס עלם חיו קליס ברצותיהם ולפת במחוצה וי
 והוא הרצול ורצלי ויברך יוצ אותך רצלי פ עענין שאומ רצ רבס טעונט ויא
 עשה רצלי עני לעש הערנה כמו צאמ ועש הרצליס וכן אהס רצלי
 טעו להערה מים ויה לא עשה את רציו פועלע ולא צטק רצול על רצליס
 חרץ לי ברצלי כי הכיתני זה עלש רצליס פ פועמס וצנהס לעון אמה אנכי
 הרצותי ברצליס ענין הרצות ידוע ברצו עהוא בענין המנה ורבר בארץ
 דקדוק רצלי האת בלוק הדקדוק בעלמס כבנין הפעל ענין רצלי יתי ענין
 קלוא רצלי רצה פוצס חקל מטטת קערה ורצו רעל מענין רעל כי מטבס
 הרצותי רצלי אפשו אותס ברצותיהם רצו אכן קהל רצס ירצו אותו ירצותו
 אכן רצותי אכן במרצמה קבועת אבניס ביחד קלפיה בלש ואמול פת
 במרצמה כמו ארצמן ופ פערור אכן מאבט החועות ברצו ארצמן כן עתה
 רצלי רצור ורצס חלק ואנציו כן נקרות ערי יהודה רצמתס פ קלס ויע
 מרצותי וינעמן ארצו ורצס חלק אול עני אנציס חיו עמס סך עראצו ורצו
 חלק והוא הנכסן רצו ורצות ילמדו לקח והנפעל והוא כי עהותמרה
 מלכת ההתור רצו בן אפיכך עב פעל ואס הוא פועל רצבי ברצו
 ימחלהמס ורצו באחליכס חס האנציס צרעמס ומתעצבתס אהיע ועסקס

ראש הדבה חכמה ורעה פי מדבה יחיו והדבה עמן פדוח ומא אחרצה המזרה
בעי מפט הסמיכות אן חלק עי על מדבה בסגול ומא פי מרבית השש ומא
מדבה להכיל והוא תאר לכוס ולכפר אחר הדבה עבאך ועאה ויהסן להיות רבון
אליה מנה והוא עני אונעב מעדס רבב נה יהודה כתבו בעטן אחר ולי
רבות במחיה ובמרבית לא נתקן אוליך ואין ערך דק הם מעטן עזה למזממש
ועטן עט נפוא קרוב למעון רבבה זריה אעד טיפתה ורבייתו העס תרבות
אנשים חטאים ומא וכל מרבית ביהך עטן הצול ועטן עליה רבה העס
והוא מורה החעס בקעת ניס מפרעים אולטו מתרצ עש רבא ויתסן להיות
מן הצולע הזה את הארבה למיט ונקראתן לפי שהיא מין רב רבך
מרבית תביאה ולמחבת ולמחבת פי חלטה ביהמין רבוע רבוע
יהיה המזבח עיחיו רבועו ענין ארסן מרובן והתאר עש כל התרומה
חמשה ועשרים אלק בתמעה ועשרים אלק הביעות כלום מרובעת תהיה
אדיה רחבה וכן מוזות עני עמן מאת רביעות כלום מאת כל עדין היו
מרבועות וכן תרצ ונתקן מן ארבע סטרנהי מרבען ועס החעטן במספת
אלק לארבעה האעים אל ארבעת מקעוע החער לארבעת מהקפלות
ולקפות כל הוא וארבע עתן ואת הכבעה יעלס ארבעתים עט פעמים
ארבעה פי עניס כמעטא עט כעוב העטן וארבע עתן תחת העה ועס
חלק מחלקי הארבעה רבע ההין בסגול הליע אל ארבעת רבעו ומא
ומספר את רבע יעראל ומא רביעות ההין והתאר עס יר היתס יוס רביע
בג רבעים ומא ועל רבעים והקעל הלכד מרבע סביב ורחב מאת
אמה מרבעות וכל רמה וממה ענזרה מן העטן הזה לרבעה אמה לרבעה
תבל הוא והלכד לא תרביע בלמים והנכון עיחיו מעטן ארתי ולי עדי וריס
עקוה מתרצ ומרבץ תחת כלעס ורבעות רבין כליע רבץ טאר רביע
עס עיים ורביעת ואין מחריד ורביע בן כל האלה רבץ בין המעפתיס
והעס רבעת ונמר עש גדי רבץ ורביע תחת כלעס והלכד כעטונה לעדי
ירביעני ויוענס לא א רביע עס עימה תרביץ בעהרים מרביץ כפוע
אבטרה כלום עירביץ באבג פוק אבג הבטן לל עיקורה יחיה באבג פוק
והו עאס ויסרתק בספיריס והעס עשק עבול לרבץ בקר כה עקרנות
אל תערה רבע ומא מרבץ אמה וכססוק ואת בנ עמון למרבץ עתן
רבק ולאנה עש מרבע ועלס מתקן מרבץ מקנס עמככיסין העלים
עס ודומה לו ברול והעגיסה למרבץ ולעה רבץ מתקן לרוב
נתל ולגבים ירובתן פי בהס ה ינה המקנמקס עבעמקיס
הסמנכיס לנתל ועמדיס בהס חמים ואתליס פי מערפות העפר
מוטע בלע אן חלקי החמל יקלע בלע רבץ ורבי ועיתק ואין נתת
ורבו וחול ומרבו בלע ותחתי ארבע

אח כרדק בפרק וירדנה רודס וטוב הוא לכתב אחרי הרוב בשימוש השון והפעל הכפ
 ואלכס ירה ופבז אחר אק ירה ערה ירה לי בצבורים ענין ממעלה וענין אחר ירה
 בדבץ נירדק אל פפן והכרעס ידון אל ייהיס ענין לקיחה פ ידון העולה אר
 ייהיס כרודיה הדבץ שהוא טוב וערב וכן צילז בענין לקיחת פת מן התערך אר
 הרודיה נעתק לקל ויש מפרעים ידון מצ מהענין הראשון כלום הכרעס רודיה
 בעש על ידי הכביאים ובמעותם **רדק** ערמית על פני ארצה והוא נרדס ויעק
 טע פתוח ועב נרדס ורעב

ויפל יג אלהים מרדמה היא העינה התוקה **רדף** רדף אחרי הרעב ואל
 הרען אחרי צנ יעקב רדפו אחרי פי ערין יג אויבים את מואב
 ברדס בקץ עלום וירדפו עיק עיק מרדוף עכר ירדפו ויקס אים להדס
 אם לאים ענאמו נרס ירדפך בקמץ חטף בקריאת בן אער ובקריאת בן נפיל
 ירדפך בענא נפתח והנפעל על עמריס נרדפך וההתפעל להעט המרדפים
 ירדף אויב נפלי ורעב זרעק דעמט בן בחוק הדקדוק בבנין התפעל והטע
 וירדף את מאהביה ואויביו ירדף חטף והוא פעל יוש אלו יוש נרד פועל

וירדף עמוץ הרים ורעב אחר כמלואת בנימין הרדי פיהו מורדף בן חטף
 אל מפתחו אל מרהו עבט לפי מקומו אל פידאו ואל תפתחו **רהב** ירהב
 העב צקן פי תחוקו ויתצאו והמקור והחבס עמל ואון בלס

עקב רב או הוא אס והיוצא לק המרפק ורעב העץ כלום השענ אפכו ותחקהו
 כרעב רען ואעפ עמלת העץ כה ביוה וסמסרת עליו לית מלא תהיה הינה
 קס פתח או יהיה מנתי הלמל והינד למד העל ויש לפרעו לעון רבס ויהיה חנה
 בית ברעט כלום עתרה עליו העס העס רעב הם עבת כלום החזק עלהס

עבת ויפסן אים זה בעבור כי הוא החזק עלהס ורעב פירעתי בן פי אחר
 בערע יעב אוזכיר רעב ורעב הוא מערים לפי עהין מערים בעלי חזק וצאוק
 קראס בן רעבת רעב ובמכונטו מחז רעב כלס ענין חזק ואומץ והחבס

עמל ואון החלק עלהס הכל הוא כי במערה ו לא פנה א החבס אל בעל
 חזק ורעב הוא ומהיה אני על מה עממתי בספר הניקור אה יהודה חין עבת ופתח
 ורעב רעב הוא ואם כי הריע קמועה והוא פתחה להפריץ בית נבין רעב ורעב
 עהוא פתח עלו ואעמט קבלט קריאותו ורעב רעב בחית וכן פתח ינה מנית

והפעל העש מרעיבנ בעפעי עג פי תחוקני עמתק ע בעפעי להחזק ע
 עבולתק עהס הרעיבנ חזקו תעקו ואמעט עלו **רהט** ירהיטם ברונתס
 הידוליס

מחנה רחט והס בניסם עהולכיס בחס ברונתס
 והצבתיס מבית לבית וקורין צב פלע קרדוע וכן מלק אסור ברהטיס
 כלום המלק ירה להיוטו אסור בענתק הרהטיס כלום עיהיה בביתה תמיז
 מרעב תעקו בה נר יונה פי רהיטם ברונתס מרוביס ואסור ברהטיס מעל ע
 מלמל עערה דימה התלמלס לרהטיס ואומל כי המלק אסור אהבת אונתס

בענין התלויה והסתלק ומראים בפניהם מה שאין בלבם ונהו צאם באהליהם. רצו
בכלו רצו הים. רצו הים ויהיו ציון. שרי רצו וימאס. ענין הבקיעה
והמתח. ומה ועל רצו ארץ. כלום בקע ארץ מקומות צנסי תרים עם. ניע לפרע
מה. ועל ארצו לעון עקר. כלום אבקיענה ואכריתנה. וכן יש לפרע מה
כי ארציה ארצם מעליה. כלום אכריתם ואצלם מארצם. ועל עם הרציעה
לילה. הוור ארציהן ישראל. וכנסים ההם לא תרציע. והפעל היוצא. ועל ארצו
לעון עקר. כלום אעקטינה שלא תרצה לדבר. ומעפטי לאור עמי ארצו. כלום
בעני העמים ארצו. אכס ומעפטי להם. למען. הרציע את הארץ. והרצו
לעבב בכל. והוא מקור בחידק הוא. ואפעל ציהיה הרציע עבב במקום
עבב. טאו אמר למען רציע את הארץ והרצו לעבב בכל. והעם ומעו
מחצוה אכסכס. ומא וזאת המרצעה ומא לרעה קעת המפרעים. ומרצו
עמול יתמו. כפעל. והפעל הרציע ודמי עבבם חמעה וההעקט. ור יונה
פ' מזה ועל רצו ארץ. כלום עני ארץ עבה. וכן פ' ער מזה שרי רצו. כלום
נרחה ונחוצ. רצו ארצו בסגול. והקבוצ נחרה לרצוים. הוא הזמן המועט
ור יונה פ' מזה. ומעפטי לאור עמים ארצו. כלום מעפטי אראה בכל רצו
מחזמן להאיר בו לעמים. וכן פ' מזה. כי ארצו ארצו מעליה. כי ארצו
אריצם מעליה. כלום ציהיה משל מהזמן ארצו מלכה. ופ' אר. פהן
איתוין ער. ופ' יונה. כי את ארצו וארצו עקפת פארק אכויב
וארצויה גיה בגיב. רנש. למה רצו ציים. והעם מרצוה פעל
ארץ. ומא. נר ציוע. עגיים הקבוצ וההמון. ומרצו והעבב
את המון קרין. ואבטל ית רצו מערין. רדך הרודל עמים את
והפעל הרבד. וירד על הרובים ועל
עגיים פריעה ורקיעה. ומרצו וירקעו את פתי הזקב. ורדיו ית דהב
ומן העוריע הזה ורענין הזה. לרד לפניו ציים. והוא מקור. ומן הקל פלק
לעך יקנעים. מן ותמת המלך עכס. עמא את דריו מעלי. ורדיו
הם כרמות ענפים. או משפוט העקראים בערבים אכרא. ניע הרעים
קלע מעי. צענוין לתצור העים. דנרלש בלעג. רדך ורדו ברע עמאס
לא תרדה בו בפרך. דרה בקרב אויבך. וירד
מים ער יס. וכמוק. דריתם אומס בפרך. לא ירדט בפרך. וירדנה פ'
וירדה בה בעמה. וכן עם בנימין ענה לודים. פ' לודה עם. והנע
למקון הזה. בעבור כי רב הענין הזה קצור עש בית וטוב הוא לתקן
המעש אחרי הרב. וכת המרצו. לא ירדט בפרך לא יעלוט ביה. וכן לען
ממעלה בענין הזה הוא קצור עש בית ברוב מרבי אחרים נקצרו בל
בית. מועל בצבור מעולם. ימעול עמים. וכן בנה העוריע דריתם אומס

העצה ואל יונה כח מנה ארוח היום - לומר בעת היות היום ורוח היום הוא ירוח
 זאנורו ואפסר לפרעו מעבין רוח הקעבת כמעמען - לומר לעת הקטת היום ענין
 הרוח ומתהלך עב אל האדם או אל הקול וכמהו קולה כמתע - אך ועל רוח יי' דבר
 ב' - כל אשר היה הרוח עמו ורוחך הטובה נחת להם ויעז הרוח וישמח לטוב יי'
 הוא רוח הטובה או מלאך - וכן וסנסידיס בער ולא רוח - מלאך לפי שהוא רוח
 ורוח לבצה את שמעי - פי רוח הדען והחפץ - וכן עקב הייתה רוח אחרת עמו
 עב יערה שליע רוח ממרוס - רען הבורא וצאח רוח לו - יחזיק רען - ורוח
 טובה היה לו ואציהם אביע עה ועלי נפרע הפסוק בערע צאח אל אשר יהיה
 עמה הרוח ולכת ילכו - לומר אל אשר יהיה חפץ ויענם ולכת ילכו ורוח אצח
 ביניהם - אורי - רוח זולה וחפץ - רוח קדים - הרוח הקעבת - מנה עזר אחר
 ורוח בריחה - בעקל מלא סך נחת - והוא חלף עמורים בו הטובה לחי זמנית
 אחר אל הרוח - וכת' יעקב בן אלעזר מנה והורחתי ברייתם כלם והספיק את
 עקראו כן לפי שהולכין ברוח - וכן מ' ואחיותי במעונותן לטובתן ויתכן אחר
 מנה ושליות מרוחם - לומר שיכנס בהם הרוח שענין ימי הקיץ - והוא צאח
 נקרא לו חלופי - והבאתי אל עלם ארבע רוחות מארבע קצות העמים - סידור
 ארבע מלכיות וריסה אותם לרוח כמן עהרונת החקקה אצחיתת גסלח הארזים
 הצבוקים - ואל באמרו ארבע פי מל צד ומכל פנה תבוא להם הרעה - מהענין
 הזה - ונקראת הפיאה רוח לפי שהם ארבע רוחות מארבע הפיאות לפי רוח ארבע
 מדד רוח קעמן - את רוח הדורס מרד - ויהיו הרמנים תענים ועצה רוחה
 מלעל - ופי' את אמת היו הימנים כן - מארבע רוחות מרדו - ויע מפרצים
 מנה סוכב סוכב הולך הרוח - ועל סביבתי עב הרוח והוא אומ' על העמ' עיסוב
 ולפי הפיאה רוח כל בער - רוחו נשמחו אליו יאמרו - תעמים היא קרואה כל אמת
 מעלע הפיאה כן - או השמה העלונה אבר - והרוח תעוב אל האלהים - אשר
 עכנה את רוחם כלב והיא הלעם - לפיכך אמ' אל תבוא א צרותך לפעם - פי
 תעוב אל - הנתן את רוח בארץ עפון - כל רוחו יועה כסיל - פי כל רעון
 יוע עיאת העימות רוח - רוחי ורה לאשתי - לא יתעב העב רוחי - וברוח ס
 ימית רוחי - עפתי - פי הדבר יועה מהפה צרוח והבל ואחול - פי
 והרית ברוח יי' דברו יהיה ברוחתי יי' - וכן פי מנה ארוחתי לשועתי
 העלם את רוחי ורוחתי - רוחם ידע רמה - והראות עין העל באלה
 עיאת - וראמה ניעבה חמיה - ארוס בצעים - וירס כבוד יי' - רומה ע
 עמים - והמקור לרוס מעל הארץ - פירס ולות לבג ארוס - בערק ופי' כרוס
 הרענים ולות לבג ארוס - ובחולם - וכרוסס ירומו אותם - והמאר על כל צאה
 ורס - על ההרים הרמים - ורמי הקומה - שנים רמות - ועבת באלה - לאמנת

הבולטים בפקודות המים במחצית האיס בבריכות המים העשירות
בארץ להעקות עם רוב רבתי ייב נפשי יגן רב את יערו הרוב רב ורב
עצמותו איתן הוא מקור אופעל עבר ופי דוב הקבה עצמו במכאוב
איתן ובמכאוב עזרה עמד במקום עניס אנפי ייב עצמו שהם איתנים
וחזקים והפעל הכבד מדונע אלו היבות מעפלו היבות נבב לייב ייב מעפלו
להייב פי הוא מקור וכן לדין אם אלהים הוא ייב לו נדיבו יונע ציר היבה
ייב את ייבי ייבן באמצע היבן ירב בן הבעל ואת ליבך אגבי אריב
והינד בריב ובייבך אומ כי נהיך עין הפעל בפא הפעל ונבון הוא אומ
כי הינדן עסקות פינד יקוס והעם מלה ומריבה ומא כי ייב לייב עש
עמו אל תטא לייב מהרה בין לייב לייב עבן מריבה ידונע רודד עמד
רה עם אל מדונע אמרו עמי רדע עניש עבן ממעלה ואת
עם אל בעבן כי ערית עם אלהים ופי אמרו עמי רדע כלום יע לטק ממעלה
נערים לטק לא נבא עמי אליך והפעל הכבד והיה טאער תריד כלום טאער
תמעול כלום בעיבא עת המעלה לך שיעראל יעברו על המעלה ופרקין
מעליהם על המעלה ופיקתה עלו מעל עארך ייע מפרשים כמעל
תריד בעבן אריד בעית ואהמה והוא עבן תעדה על המול או ע
העיה פלתי בלעג ייע מפרשים מזה העבן ימי ענה ומרנדיה זכור
עבן ומרנדי ייע לפרע ומרנדיה ומרנדי עבין טלטול וכן ועניס מרנדיס
מבין בית וכן תי ותעי כן מטלטלין וכן מטלטל מדונע אמרו עמי רדע
מדין אמרו עמי מטלטל ומבד סעבני מרנדיס ומרנדיה ומרנדי בלעג
מחיל רודד ייבון מדען בית ורומה מדמס והתאר טען רונה
ספוח הינה את העמס פי בערע ספה וכתעלום ספי רניה
ומעמא לדיה פי לרץ רניה והפעל הכבד כי אם הינה את הרץ וחלב
זבתיך לא הינמני הרונע לענה נהרה גם הוא ירה פי ומרנדי טען
העניס גם הוא יקרא ירה והען המטר כי כמן עהמטר מדום את הארץ
ואעביעה כן הוא מרנה טען העניס ומרעכה וטבד אמר ורניה טען
הכהניס דען הטעש בתיו תלמי רנה ארניך דמעתי מלעל טען
פעטיק לפיכך הונו בפרעו קטן הינד היא עין הפעל והונו למד הפעל
והוא יצלס והיה ראוני על המעל הינד בעווא ואער הוא עמד מזה הכבד
כי רומה בעמס חרבי ורומה ארעס מדס ומזה הערע והעבן ארד
ברי יטריח עב ופי ברניה יטריח חרב להמטיה על הארץ עש עמס רנה
רוח רוח למאול מדברה וירוח לי נעס רוח והעלה ורוח תעימו
כסגול ומא כי הימה הרומה רומתי לעועתי אל תעלס אונק
לעועתי לוחתי ופי אל תעלס אונק לעועתי שאני מסוע לך בעבד
רוחתי והפעל הכבד ועלות מרוחתי עבן הרוח ידונע עהוה הפך

אהיה הדיקנות ויע מפרטים אותו כמו אל צמס שהוא הנקרא קורל צלע
 ובענין שעה רע וירע בענין ורעה לך זאת ורעה ענין והתארה הדבר
 היע רע עין ורעם לא נמקו ורעה לא תמצא בך והקבוצ לא ישיה אחר
 יביס לרעה כלום לשעות רעות וס את הרעות למדת את דרתיך פי השוים
 הרעות והעם רע מעלליהם איך זה כי אם רע לב ואין להחליץ בין ענין זה ובין
 יבנת רעות ימצאו עיך להעיל לו מרעמו כי רעה שכתב לאדם מאת האדם או
 רעה וכתב אליו הל רעה אין הפרע ביניהם והפעל הכבד הרע מעלליהם
 אצור אני מתנודר עמה הרעות ובבבאי אל הרע לא יטיב יצ לא רע וירע
 לעשות למה הרעות לי ואם הרע תרעו וירע אונתן כמו לך מתק ומרע
 מרע מקציב על עפרת און כי מרעם יברמקן ורע מרעם איך אום מרעם
 על האבות אום על הבנים עלום ורע עהם מרעם ובנים מעתימים מעלליהם
 וכן בענין דלות הצנף והעמק הפנים ורעות מאך מאך רעות המראה
 מקווע פנים רעם היום בל ארץ מערים לדוע ולא הייתי רע אפכו פי שר היום
 לא הייתי רע אפכו אלא עמת ושוב לב והיום כעראה אונת כך שאוב מדוע פניך
 רעם כלם ענין רעה וידוע הוא ועא ומקעם לא תריעו היע את יעית הריע
 והרעותם וירע העם למה תריעו היע ועלא נכר פועלו ובכרמים לא ייוק
 ולא ירועו והעם ומקעמם תרועה והעם כגמ למה תריעו היע יצ עליו היע
 את קול רעם ברעה ופי יצ עליו רע כי הרעם יצד ונודה על הצעם והחפת
 יברועו אף יסידו על העבולים כאשר קעב בהן הרוח ומכים זה בזה טאלו הם
 מתרועעו ומסידים ועא איס רעם להתרועע רעך ורע אביך ומכרו על
 רעםם נכר על סיוך עין הפעל ורחב רעך והוא כחל ביה אלו הוא הרבים
 וטבר פירעתם בעורע רחב וכן ונתתי לרעך כחל ביה וענין למיד
 ועוד אני ענין לכתבם בערע רעה וענין אחר תרועם בעבט ברזל הידוע
 ברזל ברזל ענין ומעת פי הידוע ברזל ומעמ מעפון ברזל כלום ברזל ומעמ
 הוא עבוכה הידוע ברזל עלהם הוא אם הם חוקים יבא להם יומר חוק
 מהם לעבד ולכתבם הידוע כבירים לא חקר ען דועה והוא פועל שמה
 רע עמים רעם והנפעל רע ידוע כי עבד זה ורועה כסילים ידוע וההחפוע
 דועה התרועעה הארץ ורועה מלעיל כי הוא עספת והוא מקור כלם ענין
 עבר לך רעתי כי זה הענין כלו מפעל הכפל וברזל בכומל רעע עט מפעל
 עמם פריאות לא רעעות דרך ועלהו לתרועה פי לעבד כלום פרין יהיה
 אמאל ועלהו לרעא בו העם וכן עמוד עמים ידועה יעבדו
 ותעטת עליו לריות בתוך הידועה בעלי הוא למה הנכתמת בזכות
 ויתכן לרע ידועה ענין תענה ותענה מענין שאם כהרף עין וכן אם
 בהכפל רעא והלמד ועוף אפילו לא יפירם בענין לא כעכז אום כעכז אום

איוול מכמות ומא רוס עינים ורחב לב . בפלק על ימים . וכל ענה חוס סע לב
ואפער עיניה רוס עינים עם . כמו ורוס לב . והעם רוס ידון נשא . בפלק אור
וכהא לאלו רומה בפלק עואה . ומא עלית למוס . נעלה במרומים . על זפי
מרומי קת . ומא ותעשי לך רמה . ורימק עשית בכל רחוב . ובקפון נתיע
רימתיך . ומא ומלאתי הציונה רמתיך . בערת . ובהפל מרימתיך נפיע
גיס . בערת . ומא מרומה לוי . ועלי מרומות . מרומות הארץ . והפעל העבר
והדום את הדען . ופי בו ריז עזיה מרים מלא מחתה מן הדען כל יום וקמך
במורחו על כבע אבל הניעת הדען . עאמ והניעא את הדען לא היה בכל יום
אלא עעיה דען הרבה על המזבח ואין מקום למעשה מפעה הדען ומעניו
מעם ואעפ שהו מורידין על על הדען נמוציאין לא היתה המעה אלא הרמת
הדען בכל יום . אבל דען המזבח לא עהרי . ברלים לא היו מלעען והיו
מכתיבין הטל כמו שהוא מפני שהוא נר למזבח . הרימות ימי . נירס הטבח .
הרימו מרומה . וכסילים מרים קלון . נקע אפים מרים אולת . ולא ממריב
הדים . כלום ההרמה והצולה לא תבא לו לאדם לא ממונת העמש ולא ממעריב
לא ממריב . כלום מרוב העתלותו והליכתו לכאן ולכאן לא תבא לו הצולה
כי אם על ימי העם . כמו צאמ כי אלהים עופט זה יעפיל וזה ידים ובמקעת
ספרים . ממריב פתח . ואם כן יהיה הרים מעצרת הר . ואעפ הפי המעון
הוא העבון . ואם בא ממדבר פתח זולת הסמיכות . הנה כמהו מעפט אור
יהיה אדם . ומקסס חלק ולעומן מרמס . ובמריע מהו ולא ממריב חריב
אמר אבא כל הרים צבמקרא הרים הם חונן מזה שהוא לומדו ולין
אדם ממרומס מן הדרכים הללו ומה הקבה לעשה עטל נגסים כח ועתק לזה
עאמ כי אלהים עופט זה יעפיל וזה ידים . ועלא נזכר פנעל מאמ אדם חונק
ואמר הורס . ופריצתו בעורש נק . מה יע בין מעפה למרומה פנעל ירס
מעור . הורס התמיד . וכבז אחר . עבתי ורוממתי . ירוממתי אדם המלך
לרומס את בית אלהים . ירוממתי בקהל עם . ואשר הוא עמך . ומה אמנה
קיעת עיך . ובנין הפעל . עמה מרומס . ירוממו הכרובים . ירוממו אומס
הרומו מתוך הקהל אשריה הזאת . וכבר כתבתי דקדוק המלות סוף בתוך
הדקדוק בערע דום . והתאר ימין ירוממה והעם במעקל רוממתי אר
בציונם . האתר ממט רוממה . וכל הענין הזה הצבה זה ינה חלק טעמים
ואין עיקר . כי הפרעת לב מרוב היא הצבה . וכן וכסילים מרים קלון
מעביה ומביא עליהם הקלון . וכן מרים אולת . מעביה ומביא עליו האולת . וכן
ואפער עיניה ער מענין זה ארמק על מעפטו יעב . לפי שהוא בנין צבנה
עקרא כן ובר הביאותו עורש בפרט עצמו . ארס . האמות עבוי . אבן

או מענין וכל חי או אנית לך את העביא דבר סוד שהיא אל יצלו כל יעזבו
 הארץ והטעם מעמך יהיה ענין כלם ענין יתע וחמרון ואצור ויזון בפעם
 הוא מות המתאים במדבר רדף אל מבא בית מרזח בית אל וכן
 יקרב מרזח סרחים פלומה —
 והמתענגים עמה ילו בריאץ גלים ויבא תבלס רדס מה ירזמון ענין
 פתח הפך בליל חרע רומז ועימו מרזח —
 עין תרע דרזין בעיניה עלת אעבע תרזמו מרזח באעבע רדן
 דרזק רזנס ורזנס נסדו יחד ובלזא ובאפס ואוס מתחת רזון
רחב רחב עיניו ורחבה ונשבה ופתח ורחב לבבך פתח יחד
 לראיה אכל העי ית בעיניה רוב הטובה כמן עאמ ופתחו אל
 יג ואל טוב ורחב מה ערות עהיה בהם במתלה עפה ירחב ויעמד
 והטעם כי רחב והעם ורחב לב כחול פ כל הדברים צעריך התבוננת
 גהם כי אין כחול לרחב לב אלא דבר מדה הוג עגוא לא נעוא לדבר
 היספר כמן ורחבה חיס אלא כחול הוא עגוא לכל הדברים צעריך בהם
 ובעונות עהם כחול אשר על עפת היס ובבלס היס על לעלמה רחב לב
 וכן וחסעט אין מספר טומ וצברים טיע לו תבונה בהם אין מספר כי עגוא
 כבונה חקר כמן אין חקר התבוננת חמע אמות רחב לאיכה וליחבה ומא
 ואתה לך בחובה והוא עם למעקל הרחב ומא כי ברחוב עין רחוב חרין
 וקצץ כן קצות בתוך רחובות ארעה ואין עתה ברחובותיין והעם עלי
 ונשאני ורחב לא מועק החמים כבלס צער מער ומא חוס
 ענים ורחב ואפער עהוא תאר טאער כבבותי חוס ענים לב והתאר
 ורחב יוס רחב טפע צרה מרון ורחב לב ויהיה מכלי הסמיכות ירחב
 משקל חס ונשבה אל ארץ טובה ורחבה והארץ הנה לחבת יוס והפעם
 חסד הנה לך לך הרחיבה עגואל טפעה צער הרחבת לי פרוך מרחיב
 גר הרחיב עני תזתי הרחב פוך ואחלהו ואם ירחיב יג אלהיך את
 ובולך רחב הרחיבון עם הוא על יוס ופ ערות לבבי הרחיבון
 מקומם ורחבם ומערים לבבי ומרחיבים בו מקומם ודבר בן ע
 ענות כפי עני האעונות כענין זה הפך זה רדף וברחו לפי צוניה
רחם רחם יג על ימינו ורחמך ורחבך רחם
 רחם מוכר יתכן היאט מקר והיותו עם יוס
 ארחמך כפי כי רבים רחמינו ועוא נוכר פועלו ממט
 גבון והקצץ ונתן לך רחמים והוא רחם ורחם עס יוד היס רחמני
 אשר בך ילוחם ילום והוא רחם ורחם עס יוד היס רחמני
 די כעים רחמינות ענין כלם ענין רחמנות וילוע הוא וענין אחר ארחמך

בטבא זיהו פרבום וכן אמר במסכת אהלות הסדירות והרפיות והרפיות פות
מעשה ומהרע בטובספתא ירפיות אלו לקטיות פי תלויות שעמין לבת
הקין בהם הרות רון והער רץ כי אם רענו אחריו לא עלתה את
הטביא והם רע רץ לקחאת רץ ירון כי בכה ארון צדוק פי ארון
לצדוק אונב ואהרונה אחריהם וירץ עשו רץ מצא טא את החנים והעם
כי לקחיס המרון ומאן כמדונת אחימעל ותהי מדונתס רעה והתאר
רץ לקחאת רץ וחמנים איס רעס לפתן והפעל הכבד כנע תרין רון ללהיס
כי ארציה ארצא מעליה ניריעהו מן הכור והרץ המחנה לתתך ניריע
לכל צב העם וכבר אחר בברקים לונעו ועא לא כלה ולא ירון ופירוש
בשרע כלה ומרץ צלח הזב אלו שמלחיס והינעו ענץ המלך ויתן מעס
לנו נרעס ועברס מעס ויתן וארחתק מתמך ורעטו הוא כמו נירץ עשו אלא
עזר פועל יוצא ופי ויריעס מעס והפעל הכבד ומרץ את וצלתו הריע
בחרק והעס על השק ועל המדונה לעשות וכבר אתה נירעט
וירעט וההתפעל וירעט הבנים בקרובה והפעל נרץ הלל אל הבר
צתפעס כך בקר חרון ענינכ ענין עבירה ויתכן להיות נרץ הלל
מהענין הראשון זה יונה פי מזה כי בכה ארון צדוק והקדוב להיות
מהענין הראשון רון כפדים רעו והעבו והתאר ורע לא עמע עשה
ועא רע ולרע אף כל עשיה ברעיס ימעול ובאלף אמר פסוק ואמר
ראע את כבעת היאיש הראע ראע עשה כק רמיה רב אוכל עד ראעס פי
העניס המתעסקים בעבודת האדמה ייעו לרב אוכל ויע שפס לא מעט
פי ויע עשיה נספה בלא מעפס חקריעה בלום אם לא תעסק בעבודת האדמה
יעו לרב אוכל יהיה נספה וילעשרו בענין רע עצמו עבודת האדמה עכב
אהבת הכסף כמו עאמ בספר קהלת והעס רע וקלק פורע מוסר ובאלף
ראע ושער אל תתן לי מחמת דלס ריעס ובא מתהלך ריער ובאלף ובא
כמהלך ראער וכחלק יעבד ריע יעמה ויעכח היסו ויתכן לתת מעקר
זה ירעע עלי מבצריך מתרוצע והון רב או הם מפעל הכפל ויתכן כלס
ירוע ראע ולעה לענה ורוע עבדמו עבד ראע והוא כפל רוע
ותלמה ופרח כראע מעפס ויתכן בברותי ראע ויעקב מי ראע העקיס
מי ראע כי הפתס לראע מעפס וראע פתנס אכור ענין הכל אדם
סוייעו בלעז ואומ כי כראע הפתן הוא הארץ לפיכך יקרא ראע רון
כי היה את כל אלו הארץ והתאר לתבס השמנה היא אם רזה
והעס ואיפתרון ועמה במשמנו רון וישלח רון כנפעס נמו
ואומ רני לי רני לי והוא מלעיל מסב מלה וערה אער בציו ואחול פי רני

רחוק. חתם בחטף קמץ כמן אוהבך. טעם ויאהב ורחם ויש מהרעים רחם
תוכו. טוב בעת הרצון תזכר אהובת האבות. זה אברהם אשף פ' ארתמן
מהעבד הדאעון. ופ' אבקע רחמים ממך. כל פטר רחם. אשר בצאתו מרחם
אמו. בן עקלו. ויבא בפתח חתם רחמתיים. וכן כציבא בהפסק כהעבד
כל פטר רחם. הריע קמוצה מפני ההפסק. ורחמה חתם שלם. היא ומה
ועקרה מפיק. וטב כתבת. הרומים על בחלק הדקדוק. מרחם מעמר. פ'
יום עקלה שיצאת מרחם אונכו עמר על לרונך היה הטל עירך אונכו העמר לך
כלום טב היה לך. כארס שאומה. על כל צדקה ירר אונכו היום שעלית. ועל דרך
העמלה. בצינו יעז. והוא אונכו על הים. כי בהוציאו אונכו כמי שיצא מרחם
כלום בעיניו. האים ונקנו הסך בעדו עלה. עבד החוק עעס לו והוא החור
ופ' מרחם מעמר ליעבד ר' אברהם אשף פ' מעמר מענת. עלות העמר עלות
בעיניו ממקומו גאלו יעז מרחם. ופ' הפסוק אם הוטרבת לעשות בלחמה
עמך. יבא אליך טעם נבנות ותראם בהררי קורע מרחם קרע מעמר
טוב מענת עלות העמר. יבאו כלל שהלצלה לראות בלרונך כאעז היה
רועה עזן והפילו הלעון הזה על האעז עצמה. רחם רחמתיים לראע זבד
פ' שלמה וצתי שלמה. וקראם כן לדרך בזיון. ואת הרחם. אה עהנת
עק מרחם על בכנו מאד. **רחם** רחפו כל עצמוני. והעבד על צור
ירחף. מרחמה על פע. המים. כלם עבן עקלה ומענה.

רחק אם רחף יפ' רחם אהדון ובנו. ורחמה אונכו במים. והוא
וסכת. פ' ורחמה בדרך. רחם מים. רחם דיהם. והוא
במים. רחם על היאור. וכן שנית לרחמה. רחם נטה. רחם הזכנו. כלם
תעלים יוצאים. ואמול פ' מקצת שמדלים. נעול נכס פועל הלצות
ומצאתו לא רחף. לא רחמה למעש. וההתפעל. אם הוטרבת כמי על
והעם עעלו מן הרחמה. ובלא יעז מנאב סיר רחמי. נאמ היתר מחם
בפאם על עש. עשן הרחמה יעז. **רחק** על כן רחם מעפט אען. כ'
רחקו מעלי. רחם חק. כי ירחק. ממך המקום. רחם מע
יפ' עני כי הוא פתוח. רחם. עני במקום עמיד. ופ' רחם
מעשק עלה ישקק ארס. ומחמתה כי לא מקרב אליך. לרחמה מן הקרע
חתיב בקמץ חטף. והתאר אך רחוק יהיה. או בזק רחוקה. והוא
יעז. כי היה יחיקך יאכדו. וחס מרחק תבא לחמה. באים מארץ
מרחק. בעים באים מארץ המרחק. האם בקעלו. מארץ מרחקים.
הראנה ארץ מרחקים. האם בפתח. ובמרחקים זכרון. והאזיע כל
מרחקי ארץ האם בקעלו. והעבד ורחם יפ' את האדם. ולבן רחם

ויהי הוא עם אלו אצילות וטהרה הלכות הזה עם ההלכה לפי שהיא צדקה צדקה
 ויהי זעומע צדקה הלכה והלכה לחברו ונס ענין זה קרוב לענין הראשון כי המלעין
 יחן היוכל הסוחר שיע בידו כמה מיני סחורות וכן הבעה שנקרא להם ויש בידו
 כמה מיני סחורות בעמים שכן יאמר הכל אצדקה לכול כן המלעין מאדק
 הדברים יעמע מהו ניספר להי **רכב** והרכבים לבקשה ההרים סבבהים
 ומא מרכסי איץ מעמות בג
 את החען האומי יצביהו החען לחברו עם האפוד שהוא למעלה ממע **רכש**
 הרכבי הרעץ החש המרובה לרכש / בו נקדוה עכ ר ינה כי
 הסוחר הטובים שלא עברו עליהם עניס רבנות ויתכן היוחס בהמות אחיות
 לא יעעס כי הנה אמ ביז הדעס כסוסים רעבי הרעץ ואם והעשירים
 והתכן לסוסים ולרכש דומה עהם מיך אחר גולמי הסוסים ואת כל רכושו אער
 רכש ואחרי כן יטו ברכוש גדול ולערעיהם יהיו לבהמכס ולרכושם וכל חיש
 ואכל כל האדים אשר לקדח ואת כל הרכוש על אלה ערי הרכש אזה ידוע העת
 שזה כולל כל ממון האדם ומקנה הבהמה וכסף וזהב וכל מטלטלין וכן יתן לו
 לנפש והרכוש קח לך פ' הנפש נפש האדם כי לא היה מבקש ממנו כי אם
 האדם יקח לו המקנה וכל הממון **דמם** ויאה האש כבדים כי חסן ולעדי
 הפעול רחם משל ואינן וירס כבד
 הרמן ממון העזי הזאת ענה איומס או הם יבנין התפעע
 כאשר **כב** פתק הדקדוק ובנין פועל **דמם** ודומס תחת לעונכ דומס גדול
 אורו והוא ימז לב וכן יחד לו דומס **דמם** דומס הקבה ולא יצדק **כי**
 הנביאים מעינים וקוראים אומס **דמם** עליון ויצדקוהו וירוממוהו
 בתפלות וכן יחד אין אחד מהם יצדקוהו והנה לא תועל תושחת הנביאים
 וכן על כן **דמם** לבק עש הפסוק הססוק לו לחק יצד רעס והוא תפלה
 לעס יפ לא תאמס למי שצד לעשו חלקקות ולא יוכחו על פעעו באמת
 כי אעפ כיו ברע אלה שיכיר כי אתי האמת ידבר חלקקות עמי להרשיעני
 שלא כדיו הנה פ' לק עלע המלות האלה יפלות ואיך עמדות פאטר עכ ר
 ינה ויבין להיות לא ידומס מנמי העני ויתכן ודומס תחת לעונכ מבנין פועל
 מנמי **דמם** ופ' דומו משל נעצאו נכחו משל הרעעס ואיך כי אם רצע
 יאבדו והמה נכסה עליהם תחמה יעע דימה מתקו רמה ידוע והפעל
 ממנו וירס מולעס בערק לה **דמם** כין וירס רצה ית **דמם** **דמם**
 בים פרע והמה קעת לעקתוסי קעת ענין העלמה
 מה היו קעת רמיה ור ינה פ' מזה ומלאת הצאיות דוממוניך כלומר
 אשר יפלו מלויס מהמוניך ועא כן איץ רמה את רעון למה רמיתני המה
 המונ ואם והמונה לעי בפתח מקום עמי והעס לא תדברו יתיה בפעל

הך ויחיד לרב אמי כי הילדים רבים יתה ושענה ושענ לאה דמות והנפעל אהל
הך לבבכם ויאל נזכר פועל מהדבוע ולא הכפה בעמך והפעל הרבץ ואל הדיך לב
והעם הכבאני מרד בפלס במעל יהיה **רעב** אע"ה דכבת עלי ותרעבנה ער
הצמל לרעב עלים בעורק והוסר **רעב** בעמי יאמי קדים כי אם הצממה
אעד לרעב בה ויפול רעב אחור עלה רעב החמורים לביה חמך לרעב והעם
לסוף צהמה שירעב אלס עליה וסוף דוחד ומרעבה מתקדדה בפמח דמח
סן נמאן במקעמ ספרים המדייקים אלא מעמך במסדרת כל לעון מרעבה עלעון
יחיד בן עקריות סגן ויאסור יוסף מרעבמו ויהי לעלמה ארבעים אלה ארנה
סוסים למרעבו חוץ מאתה במרעבת המענה בתירק וכל לעון רבים בפועל
מרעבות פרעם מרעבת עמי נייב עקול מרעבות והנה ארבע מרעבות
פעמי מרעבותיו ופי מ במרעבת המענה במרעבת האיש המענה אשר לפיש
ניז שהוא יום טול לקוקים רבים או לולתם ביהך המרעבה הראשונה והנה
ארבע מרעבות מרעבות פרעם והמפרעים פי כי סוף מרעבה ארבע סוסים
לפי עממאן ומעמ מרעבה ממערים בשאץ מאות כסף וסוף בממעים ומאנה
ולמבנות המרעבה הערובים זהב פי מרעבות חיות הקרע כי בהם פני הערוב
ואת מרעבות העמץ ערה באץ פי עהיו מרעבות לעבודת העמץ ופמא עץ
מאות רעב בחור בן עקריות וכחור תאר לרעב ולאה רעב עמד פרעים סוף
עהיו פרעים רובים עליהם כי יס עירעבו עליהם אנשים עמיים פרעים לפיכך
סמפן אל הפרעים ונפעמי כך רעב ורעב עני רעב סוסים בקוקו ומרעבו
פי רעב בהמות אחרים לא סוסים רעב חמור רעב צמל ויאמר לרעב תרד
רעב ועלם לקדמותם והוא תאר לעמ רוב עש הפרע והוא טעמ כל עמם ופלי
ערוב עליו על הסוק או על הבחמה הנקראת ברול הרע עילה כל או חיק
הרעב ומא וכל הרעב אשר ירעב עליו מרעבן ארבעין וכל המס
ומא בערמי תפע לרעבה פי בעלים לתקן המרעבה והפעל הרעב וירעב
אומן במרעבת המענה אשר לו וירעב את ארון האלהים אל עלה ענה ווע
הדיך מעל והרעבתך על במתי אהין הרעבת אנוץ להאשים ארבע אפרים
ובשתי עת הקעת ביד הרעב ידך על הקעת וירעב ידו לא יתחיתים
היא האבן העליונה עברתיים וכן פי הפסוק בערץ דית וכן על הרעב
תמיתה מן הרעב **רכל** כועל בעלים עמו ויליט הרופלים ומס כל
ממתי הרופלים העמים **הדיך הרופלים** אעור כלמה הרופלים מרעב ונעמן
ידיען אעור ומדי אען מערך ורעב רעבם כלמה בעוררע אלה פי אחר
בגן לדין רופליה הם הסוחרים והם למורה רכלה ברוב רכולתך ובזון
רופליך ומא לרופלים במרעבתך ויע יציאממן על הבעס לבי מכל הסוחרים
מכל אבקת רופל החניקו הערתיים הרופלים ואפעד עיהיה כמוהם נילע
הרופלים ומרעבם מאנה או מלך רופל חולף רופל אנשי רופל היוצק

יתייחז בהם והיה כצבור מתרוקן מיין ויק צבין אחר וימאס באהל יוסף ואם נאשר
 הרבן מעבן שלה כנגד רעננים אצל עקב שקרא כן אולי הוא מרעב ויחיה קול או מרעב
 ומתעלה בלעצין שהם יתות כמו המואס ואולי הוא בעצמו **רעב** לכה ר יונה בנה
 הערע ואות הארעבת הל עהאלה קס פת ואין לו חיה
 צאלה ער עית זהארעבת היא תיה ירועה וקראה בלעון נקבה אום כי הור
 עבה לא יראה זהרורין והזכרים כנקבות וץ אום כי עס ארעבת לעון יר
 הוא ועל הזכר יחבר והנקיבה בכלל כמו זמל וכפן וחריר ולא יתכן עהרל ירס
 בלעון נקבה כי מעלת צירה היא וחרסה לא הפרליסה ויתכן כי לר הנקבה
 והוא הדין לכה וכבר בארע עבין זה בחלק הדיק לונק בצעש העמות **רעה** עליו
 ערבה אעפה עביר רעה ורע ורעה עבין אחר **רעם** ארס אמר
 רסיס לילה עעיק הזלונק ומרעב ומרביבים
 והכה את הבית הצחל רסיסים עבין עבירה ורסיסה נבסמך כחו בצר
 וכן במשנה קנה כר לעצור קולמוס ואם היה עבה או הוא מרועס כר לביזל
 בנה קלה עבביעס **רסק** ורסן מחשה ורסן מפע עצמו כן נקרות ופדע
 חפסוק שלא יראו וליא בעל מחני וכאלו טרס זה היינפי חוסס תיהס ברסן
 כמו עעשין לבהמות כמו עאם בפסוק כמות ורסן עבו לבוס עמוימין אומר
 בפי הבהמות להניצם כרען הרוב ואומר כי עמה עצמו הרסן מחנן פולח עליה
 יראו אנסו ועל דרך הדמיון ככפל רסע מי יבא **רעב** רסן ריבו לא ייעבו וליא
 עמיה עהעס ויהי רעב בארץ הלבא **רעב** רעב רעב בארץ וליא
 עביו רעבן יעבעו ובסמך ואת יעבון **רעב** והוא חסר ופי ואת עכר רעב
 צמיהס ער עמע מה עהוא רעבון **רעב** קחו ולכו והוא הלחס עהס רעביס
 אלו אם הוא עעבוס והכבר לא ירעב **רעב** עייק ויעק וירעבך **רעד**
 המביט לארץ ארעש והעס יאחזמן רעש וצוא הנקיבה לעיה אחותס
 עס ומרעב והוא פנוע עמר עמדתי **רעע** מרעדיס על הדבר **רעע**

רעה הרמל והבען ורע עבשים אפרים רועה רוח כל רועע
 רעס רוח רועה אפר יחין רועש במרעב לרעות בצנס והיועב
 לעניס פשע אכ ארעה את צאנ כל רועע מרעה רוח הל רעק עהוא יועב
 לעניס פשע ורעה רוח הל מרעש רועס את צאן אביהס בערס וירעש
 ברס לרע רעה עאן ההרצה באהל רע כמו רועה היוגל ממורת הא למר
 הפע לכן היו רוע האליל ורע ארעס רעה והעל והקימותי עליהס רועס
 ורעו והעס כמרעשס ויעבעו והעס הוא עס לצאן עגמס וכמרעשס
 נפוסה וכן כי עורלד ייך את **רעע** או יהיה על מקום המרעה ככע עאם
 אמרין ונרמנו טאות העלס **רעע** רעע רעע רעע רוח ורעש רוח ורעשן ה רור
 על דרך אפרים רועה רוח פלומ עלא יועל ולא יעביע והעס למקום המרעה
 מרעה עמר וטוב ומא ועעריס בקר רע הל מפוטמיס ועבין צנ ורועש
 כסליס ירוע ורועה זוליס יחליס אכבו ורועה זועת והכבר אער רעה והעס

יגביה סועיה צביה בנן צון ומה העם החזיקו בתרמית ותרמית לבי ומה בתרמית
אמה נאמול תירשו עם מקום לפי שלא נמצא מעקלו בטרנספת ינו ומה מאונן מרמה
מחמות ויתכן להיות מנה העבין סקענה דמיה פלג יורה ברמיה נני שלא ירבע
אלס בן כמקל מלטע עשה רמיה **רמח** ויקח רומח בידו מדיקו הרמחים כמו
מן בקר **רמס** או הוא מאן עשה רמיה **רמח** ומחיהם וקעמטפיהם **רמך** ופי
הרמכים **רמול** בנן המוסיות ובלשון ערבי קורין לסוסין רמח
אחזיתרם צילן מרדין מיטן מן קוק ומן חמור כי אמש צילן בלשון פרס ואלו היה
פרדיס צילן בנן המוסיות **רמן** רמון גם תמר ותפוח מן הרמנים ומן התאנים
מעשים רמנים היוה כפי המלצר או היא יר החץ פיתם העלים אר
הרמון ולה הפי יהיה מעשים מאן בא המוכרת במעקל הסמוך והוא על מעקל ובור
ויתכן שר רמני משה עם הרבים ורבים כמהו האשר כתבה בחלק הדקדוק פשטן
דב ורמון שול וחול עשני כמו הימון **רמס** רמס את כל חמור מרמס כפר
ורמון וירמס לארץ רמס חמור רמסי בתמר והעם והיה למרמס
רמס כמצפס ובסנין כפוח מרמס הרמס תרענה ובה פלח שלא כמנהג
בסמיות ולשון מרמס ובר כח הדומים לו בחלק הדקדוק והפעל ברמס
הרמסנה ענין הרמיה בחוקה בהעלכה ובהעלמה והפעל בעין ענין קרוב
לנה ככל אשר תרמוס הארמה בן תרמוס כל חייתו ער תבנית כל רמס בארמה
ואת כל עפע החיה הרמעה בנים כל רמס אשר הואת בן עקרו ענין הרמיה
והוא **רמ** ומרן לעון אום ירע יעבד סנה זרון נאמח בעורק בפלס יעוד ערמס
רמ ורמח ורמ כל העש ירע קומי רע בליה חממות בחון תרמוס ברן
יחל סעבי בקר כח האונן כי כח חס המעלתיס ויקראו צפ סעבי וכן
אלהיס חס המערכות העליונות והקטנים היא רמס ומרנעם והעם רמס פער
רמה ויעבר הרנה במחנה וקודם מאנות רמס הקעליבה אל היס רמס והעם
באו לפנו ברמנה אל תבא רמנה כי רמנה העעס מקרוב וההסעס צבור
מחונן מייך והפעל הרמס הרמס עלין פי אמרו רינה הרמס רמס
עמן פי אולם הרמס עמס עמן הרמס רמס עבריו יקום ואשר הוא רמס רמס
ולב אולם הרמס מוצאי בקר ועבד רמס על הרך ינה סעבי בקר רע מפרעיס
הרמס הרמס כמו חממות בחון תרמוס קומי רמס בליה ויעבר הרמס העיטעס
הרמס ופי ככל מקום ציהיו עש הרמס עליהם כי רמס עבריו יקום והוא אחר
ובאו רמס מן רמס רמס אף בליה ורמס נעלא נזכר פועלו ממט ורמס
אזי רמס ענינם ענין העענה ברמס יע רמס לעירה ולעמחה ניע מהס רמס
ניע לתפילה ויע לבלי ואנקיה סמך ומערה ברמס רמס כל אחד לפי מקומו
ופי הצבור מחונן מייך פי הארס ערמס רמס מייך עמחה ועמס הוא מקיים
מייך ועעק ומחונן ואמ כבור כי לא תמס חמורה ממט כי אס בעבור
הייך סך הקצה דומס ליען או לרמס מהייך עדיה רמס בעעקת יעראל ובחממות
היה סמך ועמס מחונן אס ופעל רמס ועמס רמס והכעמסו במעשיהם הרעס

נישואה הארץ. והרבב הרעשה צים. הדשמה ארץ פצמנה ה. המרעישן בארבה מרשן
 ממורת. והעם העש צולו. ענינם התקעה נמרעה. טחמול בלע. אבל ירען לבאן פרי
 אמ שהוא כמן התק יעשה. זה יונה פ. ויחיה וירבה. ולמהו בזה לשון הערב האוס
 לפרה ולפריה רצץ. וענן פרוו בבן. פלגם צירבן בבן כחצות ענן הלבטן. זה אברהם
 אנגלו פ. כפסולו. ירעץ זה שהוא חבב. והטעם זה עיהיה צולו צירעשן כעש הלבו
רפא ועב ורפא לו. רפאנו י. וירפא אלהים. ויחטו היופאס. רופאו אלו. —
 הרפין ראיתי וארפאהו. והעם רפואה. רפאות ג. תעלה אין לה. ומה
 רפאות דהי אשרך. ומא הנב מעלה ארובה ומרפא. ואין מרפא. והנפעל רפא
 הנפק טהור הוא. וברפאו המים עתה א האוק. רפאנו י. וארפא. אנ הרפא. והנפעל
 להרפא בינרעאל. ואת החולה לא רפאנו. וירפאו את יצבי צב עמי. ורפא יפא
 והוא יפא לטוי. והל עיעטור לו רופא וכן אמר התרצם ואצרי אסיה יצום. וכן הרקל —
 שאם הוא לרפאתו אין שומעין לו האם לו רמות על פאריה ארבה. ואצרי בא שומע
רפד פועל הוא עולן בנים עונבים ארפא מעובתכם. רפה צבדיה פי הטע
 נעטב ביה ונקראו פבעל האוק. ימתן וידיו תרפיה. ומהפד. וירחו את יצבי
 צב עמי. רפין את בבל. והנפעל ולא רפחה. אער לא יוכל ארפה עדי. וירפן —
 המים. והעם לעת מרפא והנה בעתה. וברדך העאלה. וירפא את מנבא יין התרום
 וכן ברדך מאער. את כלי היוצר אשר לא יוכל. והנפעל עדי. וכן ברדך העאלה —
 בענן פליחה. רפאה נפצי פי טחמול. וירפא י. את חזקיהו וירפא את העם
 וכן ורפא לו והרומים להם. ומהעורע קח בענן אחר. רפאים יחצבו את הם —
 שאמר מיה הרפאים. עניש צבור העשירים. ויחיד מהם טלר אהרפא אלה טלרו
 אהרפא. והיה הא הידיעה. ונפת עם נפד העיתוע כמע אהעם הזה. אהצדוד אשר
 בא אליו מהרומים להם כמו עכמו בחלק הרקדוק. אלה הענים אשר צבברי הימים —
 נהרבו טלרו. ופספר עמואל נחטבו להרעה אהרפה ביה והיא במקום אלק. רפא
 רפאים. וכן את רפאים יקומון יהל. וכן רפאים וקח. ולא יחל פי רפאים
 עם. הרפא חוללו. ענינם המרמים. ויש מפרעים הרפאים יחוללו רמנ לצבד.
 הזרע עתה אהת הארץ כממים ויחז אחריו כן ויחוללו. ואם מתחת מעם כמו
 מתחת העש. והם סבה לאחת האיש הארץ אשר ממנה יצמחו הרעש. **רפד**
 ירפד הרעש. והעם רפירטן נכב. והפד רפרתי יעע. ענין
 העע. וירפנו בתעוהים. פי סמטע. חקוק בתעוהים עתעען לפע. **רפה** הנה
 ט רפה היום לערוב. אז רפחה רוחה. ויחטט ארבה רפה. ופי ויחטט
 בארבה רפה. או הוא יעא. ופי ויחטט רפה החעע. והתאר החוק הו
 הרפה. ומהו בע רפה ידים. וירפא רפות תחוק. והעם מרפין ידים. והנפעל
 ורפס אהם. וההתפעל. הרפית ביום עתה. ומהרפה במלאכתו. והפד ומניח
 אפיקים רפה. הרפיה כפחיהס. פי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה
 הנעארים בעיה. כח באוק. וכן בא העם באוק. פי מרפא יכח. חטאים צדולים

ומדעו ואחזקה מדעו. גלשים מדעם דמס בעי. אף כי מדעו דחוקו ממנו דמס
בצוא. וסא דענה קולך. יאמ ממנו לנכבה דעה. ולחבנות דעות. דעונה מדענות לך
ומא לתיבה דעה. דענה יפתי. ומא ומעה דעונה. והדומה על. אל תמרה את בעל
אך. ויע מדעם מנה הענין ודעות דוח. ומפער להיות מן השורש. דעך ודע
אכיר. **דעול** למד הפעל. ויהיה דע בעקל ג. שדרעו דנה. וכן שמעו צאון מונח
צא מאד. שדרעו צאה. ואעפ שבה בצבור הקצוצ. דעס דע איוב. כדירך נתי -
דענין כי כדירך נתי דעך היה לו לומר דע. כיווד הכתובה במלת ויהיב דעך
וכן ונתתי לך. כתיב ביה. והס שניהם ענין יחיד. אך כיווד בהם למד הפעל
ועל וצדק לך. ומא ודעות דוח. ובחסרון למד הפעל בנת להע מדחוק. אמ
דמה תבין לעני ומחשבת. מדחוק קודם לאחשוב ויהיה לי דען. אבל דעך
ומחשבותיך הם יקרים כי לא אוכל לדעתם. ויע מדעם מנה כי אינם יושבים
לעצות דע. כלום דען הברא. ועל ודעה שקרה לא מלך. דעך קדקד. ודע
כליותיו. דע את מלך אשור בחרב. ויתכן להיות מן הענין הזה. כי דעך
דענה דוח. כלום דעך דוחים דוחים מלך אותם. ענינם ענין עבר. ומפער
יהיה נפעל מן העולם הזה. ידע ערירי באהלו. ואעפ שיהא פתח ויהיה מצפון
דמון בא פתח. אפי שיהא מלעל ודבר כדבעהו בצדע. ידע. וכן מדעם מן זה
דענין ודעיון דוח ודעות דוח. **דעל** סך דעל. העקיותם יין מדעלה. כוס
המדעלה. ובבין הפעל ממנו. והצרושים דעלו. ית ד יונה ענין דע
מבוכה ומדומה. וכן מן אהלו ענין ית. והדעל ענין דעיה. ואנחט דעיה
לפרע סס דמות וית ורצני משליהן מסרבלין בעפעטן. ועל דעיה
והדעלות. יין מדעם. טוברע כלע. ויע מדעם מן המענה על דעיה דענות.
ופי הצאונים לו נעים ערביות. ויסות דעיות. דבת הנטיפות והעדות. והדעלות.
ועמן כלחון ערבי. דען ופי שדעיה ענין על דען ומכנסת ל הפעל ענין עיה
לדס אל דענים וקוצרות למטה. ופי חגס נציא כמו עמל חמנס. **דעל**
דעמו פניס. והרבר בעבור הדעמה. ודע דעיה כדע מקרע הי
ענין דע פניס. ועל דעס היס ומלך. והרבר אל הצבור דעס. דעס
מדעם. ובקול כמהו דעס. ומעס דעס בבורותיו מי יתבונן. דעס עדים
והדעה. תלביץ טארו דעמה. **דעיה** כענין הדעשה. **דען** דעל מנה
נמסו כפול הלמד. וכפול לא דענה. **דעל** חולק כי הו. **דעל** אף
ענין דענה. דעל כי הוא מלמד. כדע ענין. והיה עליהו דען. כעס
דען. והקבוצ ידע דענים ודענה. **דעיה** ענין דעיה. ואמ בעמל דען
כלום דעס. **דעל** דעסו על אדם דעס. **דעל** דעסו דעס. דעסו מלמד
ומחקים דעסו. **דעל** וטב דעסו עמיס מלעל. ענין דעיה. **דעל** דעס
איוב ויעו ודעס. ענין עבירה. **דעל** ודעסו מפכו לך היס. **דעל** דעס
דענה. דעסו האיים. **דעל** דענה. **דעל** חומותיך. ומדעס הארץ. והנפעל

ויהי קרוב לענין הייאוש ועל אפי האיות צב ותלך עמו מעטלו והרים והחיות
 רצוא ושוב האלק תבורתו יהא עניני ענין הליכה ור יונה פ' מזה ברענתו עם
 אלהים כלום ברחוקו עם אלהים ואין עולך להוציא ממעמלן ויש אפרע והרין עמו
 יב מענין רצון כלום רצת להיות עמו ועל פ' מזה ורצתם כלום עתלק ווסס
 על דעתם וחפץ וכן פ' מזה ואחריהם בפיהם ירצו סלה כלום צהם הולכים
 אחריהם אל המות בהליכתם ופ' בפיהם כמו איץ עפי עבודתו
 לפי אלו עענין למן **רצח** ורצח באל הליס את הרצח ורצח נפץ הרצח
 עפ ירצח לא תרצח הצעב רצח והעם ארמח פה ברצח ברצח
 בעצמותי בקצול והפעל האטה הרצח בנותך רחובות ארצם והעב
 הרך רצמו עצמה בן המרצח הזה וענה מרצחים ורצחו כלם ומוקד
 בזו המלה בן אשר וכן נפילי כי בן נפיל קורא אותה ברצח הדין ופ' הסמוך
 עב אנה תהומתו על איץ כלום שתלוצבו הוות על בני איץ ורצחו כלם
 כלום עפלקם מרצחים וכן אשר קורא המלה הזאת בקמץ הדין תרצחו ונהיה
 המלה מבנין שלא נכר פועלו מהרצח ופ' על חק המלה כלום עב אנה תהומתו
 על איץ יהי רצון עתרת כלם ותהיו קקיד שני צירי הדחווה עהם קרובים לפול
 כן תהיו עם אהם תמיד בפועל **רצח** רצח רצחן אה אהט במרצח ענין
 יתקב ועם הכלי עקבין **רצח** רצח רצחן אליו עב **רצח** יענה
 רצפים ובידן רצפה במלקחיים צליל עתות ורצפה עמו אהע
 סביב סבב רצפת בהט ועץ ומא רצפת אפנים עניני ענין הרצה על אפנים
 בקרקע והפעל ממט יעט רצח אהבתי ען לפרטו מהענין הרצח וית וועת
 רצפים וחריה מעפפא **רק** כי רק עב סוף הכען רק אים צמוע תעמע רק
 יהיה יג אלהי עמך רק אהבתי מאכלו רק האנשים האל ענין
 האל אהבתי וידוע הוגו **רק** הרקות והרעש הרקות בציר ורקין
 מעות ענין הרלות והרקות וטבר **רק** זכרתי אהיקם בצרע חיק להכשרתו
 בו להיות סוף רקת ומענין זה ונתקע את הישב ברקותו רפול הריוסון
 רקתן רקתן טפלא בלען ונקרא רקת למיעט הכשר כלו רקות
 הכשר ידוק הרב והעם ומפג לא חעט חוק יעב בלוע רקי ידוע הוא
רקב ען לא ירקב יבחר ועם לטעם ירקב והעם יבא רקב בעממי והוא
 רקב יבא פ' כען עכא בו רקב יבא או יהיה ברקב עם מאה לען
 והעם במא ולען רקבון נחנעה ידוע **רקד** ההלים רקדו פאלים ההרים
 הרקדו פאלים עת קפוד ועת רקודי והעב ועשרים ירקדו עס
 על האצי ההלים ירקדון ומרפבה מרקדה וכבר אחר והוא פועל יוצא ירקדים
 כמו על **רקח** איץ אשר ירקח כמדון וכן בנ הכהנס ירקחי המרקחתו
 אפעל הטבר מרקחים במרקחת מעשה והפאר ורקמות

ענין הרפין ידוע הוא וענין קרוב לזה ויחיד ממנו והכבוד הרף ממנו ואזוהים הרף
מאף לא הרפך לא תרפני עי פועי רפי **רפם** ושיחם נהרותם ברפליהם תרפישון
זהו רפין ונתפשל בתרפס ברצ כסף לך התרפס ורחב רשף והטס
ומרפס הרפ מתענה יתעו בעין והנפול מעין ברפס נבה בעין והמסדה שלטה
סמו בעין **רפא** ובארמית דומה לזה הלעון ועמא ברפלה רפסא עניש רענין
ההרפה והרפיה טרפישמטא בלעג ופי לך התרפס ורחב רשף יציס עשך בקרקע
אחנן כלום עשך לפכו ולחזיק רשף ברפיש הרפיש **רפן** מושפסם על הנה
ענין זה מקום מתענה ואזול פ מחברת מלעון **רפת** ערב עקורין לחבר
רפף ולחברה רפף **רפש** רפץ נטיט ידוע בן נקרות ואין בקר
ברפתים ידוע פרז חפת על בקר והוא בית ער
רען יזה מי ששקתי ורצתי ואת מי רצתי לא ששקתי לא רענן הרועות
אביונים עשוק עשוק ורעץ רעץ מאפס קנה רעץ רעץ מאפס
ועל רענים חפצים הרפעל חרב כי רעץ ערב רלים עניש ענין עבירה
אבל יקרא רעץ עאית **רעל** מכל וכל כמו עמא קנה רעץ לא יעבר ופ עמיה
כהה לא יכנה ואפשר להיות מן העורץ הנה לא יכהה לא ירוץ ומרץ אל
הנהב וערץ הרעל בתרפס ברפן **רעל** ורעע ורעע ורעע ורעע
בערץ רונץ והעם מתרפס ברפן **רעל** חמיבת כסף רעל אמה תרעין
הדים ובענים יע מפרעים כמן תרעין ענין לפ מקומן שאלו
עמדים ובאות הדלת לחיט האיי לל מלעון ענין ומחלת טאע אמ
אחד מעינים ומיחלים לך והוא קרוי ערב עקורין לען חרב הרע
רעה כי רע עבדיך את אכניה ורעה בן ואכניה רעה ית דיו
ואור פנק כי רעמת רעה ית הכילת ולא יסוף רעה ופי
יעו עולה ומנה אינו רוע יהי רע רעון אם תהיה לטע להעש הרע
ורעמת פ עיהין רעין רי יונה פ רעל עמיה אותם ברפיש הטובים
ואחיהם בפיהם ירעל סלה פ אחרייהם ביהם לל כי בנ הרעעין רע
במה צעום אבותם על העשק ועל המלחמה ופיהם במה עמיה להם
ניעום והנפעל ורעה לעכפר עליו ופי רעל על מה שהוא מרעה אם עמיה
ומיתנת בית דין ומיתנה ביד עמים הרע עשן אמור הא אין מרעה
על עשה ועל לא עשה הניתק לעשה עשן עשן עשן וכעמביא עולה
נביה אעפ עמין מעה בנה רעה לע עמיה על מה שהוא בעשה ועל
העשה הניתק לעשה פיעל הוא לא ירע עמיה על מה יתעה זה אל אזכנו
והרע בנן ירע מליש והטס ויפק רען **רע** וברעש עקרו עור וענין
אחר רעה הארץ את עבתותיה והטס ירע את עש והנפעל כי רעה
עונה והרע והרעה את עבתותיה מעפסו והרעה עניש ענין העולה

רצות אבל הוא חסר חלק **רשם** זה הישום בכתב אמת חלוק ארתי כתב
 ידי רשם והלוק מנעין **רשע** רשע זהו רשען אומ וסימן **רשע** אס
 רשעתי אלו לי ולא רשעתי מאלה שלא יצאתי מידתי אלהי אלכל
 בידתי רשע הן לא עבדתי על מעות לא תעשה כי עמדתי לרבי יצ עתה
 הן עקיים מעות עשה אל מדעו הרבה והשם מקום המועדט עמה הישע
 בסעל אל הישע ואל חטאתו ובהא הנקיצה זאת הישעיה ותמר את מצפטי
 הישעיה וברשעתי הצים האלה והמאר אשר הוא הישע למוט להקיר הישע
 מלדכן הישעיה או להשע הישע כמו שחמרי הישעיק בטוב ימאר צב את הישע
 ברע והקצב הוא הישעיה לעשות הישעיק ופירשין פלוג הישעיק מוציק
 והפושל היוצא לאחר פלוג שעתן הישע באתר ואס צדיק כביר חרשית הישעיק
 פיר ולא אב מי הוא הישעיה והישעיק את הישע ופיר יונה כל אשר יתנה
 הישע והוא ישקוט ופי הישעיה יחריה ויבלבל ועמליתו הישעיה הישע
 בידת וזוהא מאר כמו הערים המבדלות הממעלים לבית אביהם ואינם יושבי
 הקרוב הוא זה לא ימלט מענק הישעיק אבל הישע בלול לפי זענן הישע
 והמלחמה והחרדה כי לא ימלט הישע את בעליו וכן יענן אל הישע הרבה
 פלוג אל חמרי הרבה בעסקי העולם ולענין הישעיק אלא הישע הישעיק
 בידת הישעיה ומה תמות בלא עמך הישעיה לענין הישעיה הישעיה
 וישם עמך בסכנה כדי לאסוף ממון מאונס בלא עת וכן אס יחיה בטל ל
 יושקק ימנע כרעב בלא עמך עת הישעיק לאדם לימי חייו ברב והם צפנים
 עמונים וכן מדור באהלי הישע עשן הישעיק וחליתו **רשף** ויש הישע
 הרגין בו טהרות העפיה העפיה אע הישעיה הישעיה
 הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 והוא הישעיה חולי החמימות הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 ברזן חמרי הישעיה אונס הישעיה מרפב עתה מחלהטים כמו צדימה אונס במקום
 אמרים לית לברך ולהב חרק וברך חנית להבת חנית **רשת** הישעיה
 הישעיה לית בו טהרות ופרעתי עיק את הישעיה במעון
 הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 יהיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 יהיה מאפדים לית הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 נכר פועל ממך מע הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 ענין הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 פלוג מן בקר בתרים הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה
 הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה הישעיה

ולטבחות ורוב אחר והדקח המרחקה והוא מקור או עני מן הפעל וה יונה ית
כי מקונו בפר ירושמי בקמץ הוא ואם יהיה מקור מצבין שלא נכרי פועלו ומע
כי בספר בבל מעאו פלח וכן מעטלו אנון בספרים המויקים והמסידת וכל
ית וממנו העם הקח משה יקח ומא ים יעיס במרחקה והדקח המרחקה
מעלות מרחקים בסגול המס הקח מרחקו הקחי המרחקות במרחקות משה
המס בקרקע ומא מיין הקח בסגול והוא מאר לין לל היין הקוח ומא
ומדב הקחי ענין הכל משה חבצמים כמו שעשין הדופאים המרחקות ממין
בצמים מערבבים לה עם זה ויע מהם עליה בעול לפיכך אמר ים יעיס במרחקה
ופי מעלות בצמים טיעשו מהם מרחקים **רקס** משה הקס והעם שלל
עבנים הקמה וקבוצ לקמות טובל וקבוצ הענים עבד הקמות
משה בצרים טיעשו מעבנים רבים בארצה או במחט יקרא הקמה ומה שאם
עבד הקמותיים בלמן ענים לל פקוס ענ הפנס מזה ומה כאחל ו
בשני ענינים במעשה הקמה זק אמר בצונק הקצה אשר לו הקמה ושלל
נכרי פועלו מהדגש הקמה במחנות ארץ הימה משה היצירה בצדים
ובעצמות ובבשר וכשר למעשה הקמה ומה שאם במחנות ארץ הימה
רחס אמר למחנות ארץ עתה מקום נחמד ואפל **רקע** לוקע הארץ על
המים לוקע הארץ וצאיה פ' לומר עתקן שטמה
היום היצאיים עליה אריקס אלקים והעם ויעש אלקים את הקמה
וכן בענין זה ורקע בדגל ורקען פ' כי מזה דגל בארץ טאל לוקע
מה עתה מן צומתיו וטוקסן ויערם בזה ירקען ורקען את
פתי הזהב וירקעם טפוי למזבזב פ' מרקע והעם קעל קמים ופד
אחר מרקיע עמו ואחקים פ' הרקען בעמחקים והלמד בל קמים
פ' אמר הרב לאבד והעליש לאבטול פ' בארתי זה הענין במק הדקדוק
בשני הפעלים ובשני המלים **רש** תאמר אלו רשען ופועל
לחיות מעקל זה ידוע שר
הענות ידוע ממלואים במרשיש ועד יעפד אבן יקרה וענה קטל לע
המבלת ענינו במרשיש פ' כען מרשיש ומעו אנה באה מרשיש ברור
מרשישה כסף מרקע מרשיש יבד פ' מקום אליעה ומרשיש
אומה ונאפער ענקיה המקום הזה על עמה **רשה** ברשיש כרע חמלק
חיים עליהם במעמו וכרצומו והלל הרצל הרבה בזה הלעון פאמרם
אלמלא עמנה רעות לען לרעות עריך לול רעות ונולתם הרבה וכל ר יונה
כי מזה קראו מ המלכות רעות באם הנו זהוין ברעות והטבן אהו
בלעון האץ כי המלך קראו האץ כמו שאם ילנה האץ ונולתם וכן הוא נקרא בקמץ

שאלה

צוהו... יש אשר אם שאנו ערים והנפש הנצאה עומדה וההסתעל והאיש
 מעומדה לה והיחס נצאיה ית עשר תי ונצאיה ונא השיבה נפעי
 מעומדה האחד ענה והרבים צואים ונלא הנקבה בבוא נצואה פלגים
 ומצאה רשעים כי נצוא והפעל הסבה להצאה ציס פנים ומקומה במלכים
 העוה וכבר כתב בעורע נצא עבים עבן עמדה ניע מהם בעבן תימה כמו
 והאיש מעומדה כמו שהוא בלעון עמדה מעומדה ועבן אחר ועאון לאו ציס
 כעאון מים כבירים יעאון מלה יעאון בכין נפעל ויחל הדדה והמונה נאונה
 עבין המייה ניע לפרע מעבן זה בבא כעאה פתחים פלוג עטק המים הנאים
 כסר ניע להם קול המייה וכן ומצאה רשעים על הרך ציה מאל כדורא פלוג
 ניע יונה מן העבן הזה ועאונק עלה באונ והראו נעאונק וכפלו הקן
 על עק הפלגה לעאון וכן מצאה במסודות כל עאון לעון העקט כר הדג
 ותכלית היא עק לעון קול עאון מעד והאמת כי כמעלעו לעון העקט והוא
 חסר לבק עם התלוצק עלי עמר והוא חסר מל והנצואה שלח הנביא
 וכל פיריעתי עק התלוצק חלי והמרוצ אאונק עלה באונ פלוג אמתה
 המרוצ עלי בעבור ההעקט והמקחה עיע לק וכן כי אאל שאלו כצו
 בנתע והוא עם או מקור ומקור אחר כל עאונק בגפע והיה
 מצפא השין בקמץ חטק ומפני נח האלק ויהי קמץ חטב ה צואים אונס
 הוצאת אונק מסביב ביענים בעל קמים זקמות ענינים עבין פיון
 ומרצ ניע עשן ועט עשן ויתכן לפתע כמנהג העטים אונק ואעפ עתה
 אלק להמפתח שאל שאל האיש יעאונק כנר וישאל להם לעלות למה
 זה תעאל לעס וישאל לו כנעלם הנשים והלכה עאל ישאלו באבר
 אלה והדומה להם בעבן עאלת הדברים עאונק עאלה ובקעה והוא עסור
 עם לם חמני ואחנה ציס נצואה עאל מטר כי מני עאלתו ויהי
 עאלתה כי העאלתהו כלום והיה לו הבקעה ופי מנות העאלה
 אשר עאלו מפרעים כן לעון חמנה כמו המונה אשר נתן ליע ואפער
 כמנהג עקעה אשר לא ידעת עאלונ כלום יעאלו חמט חמון עלה ידעת
 כמו עאלת עקען עי חמט והנפול לקח ימים עאלתה מן המלך כלום עאלני
 עאלק הנפול הדבוע ונע עשן כנר וישאלו והעס עאלה אחת קטנה
 ותסדו האלק צס מחמרת והיה עקען עשן ואלהי יעראל יתן את
 עאלק היה ראוי עאלתך א ונע עשן כסצול העין נעוא וסצול האלק
 מצד מן יתן נבא שאלת יתן להם עאלתם ובהשגח האלק הונע
 הסצול לקמץ חטק מפני העו הנסמק עבין ע העין והלמה ומא ילא יס
 עאלותיך ובעבין עאלת חפץ או ע דבר עאלת החזרה וכי יעאל אינך עם

מעשה טובה מחרת עובד האלה חבד יכירם בשרע סבך ומנה ויפול את הוביה
 העברה והוא עשין בארובה או בפתח מבליס עמי ועלב כמעשה עברה
 קליה בלעג **שב** עבלי שלם ועבלי בליס רבג הוא הדרך וממין
 או העוק עובל חעפי עובל כמו שאמ' לי עוק עבר
 נהרות ובמדרש חזק מפרע אותו מענג עבול הנהר חעפי עובל קולת
 עבולתם לנהר ואלקטה בעבליס העבליס הדקות עבליס יקשר ובי
 עבולת ימקו ידוע וכת' ר' יונה מה מה עת עבלי הנתיס וימה אלמס
 לעבליס לקנות והיה מעפטו עבלי בקמץ אלא עשה כן לה פתיס וכך
 כת' חעפי עבלי חעפי הלחלי עעקי על דרך הרמיון אל חעפכ עבולת
 מיס ועבולת עטפתני מעבולת הנהר עטק הלמיס ובמקום עעריס
 בכת' תקרא עבולת לפקך אמ' אמור נא עבולת ניאמ עבולת לפ עמלקוס
 הקול היה עטק מיס עדין עריס עס הלמיס בבח והין בוחנס אותו בלי
 עדין בו כמו עבולת חמס הלוק הוא ערץ הנקרא בלעג לימקא וארץ
 פ' מה עברא הקב' לא בכת' חבד לבטלה ברא עבולת אכילה והוא עכונתין
 העבולת ומנחין אותו על הכתית והוא הפואק' ופי' עכית הלכה הנקרא
 בלעג קול סימטא וילוע הוא **שרב** עבליס וסעלהונס עס לרביס
 העשירי במלאכת התעבין ואס
 וכן אערו למק' בערי כמן חמס **עב** הוא עס לש' מן היקריס
 חמה עאמ' עעלה העבליס עעל העבליס **עב** עבוע לבועס עבוע
 עבולת ובעס העבליע ויאמרו לאעת
 כת' ר' יונה חין אומ' על יוס העבליע לימי **עב** על יוס העבליע הוא חוסר
 והיה רב' לימי המענה ופי' ותק' עלן עבליע עבליע עבולת הימיס
 ויע מפרעס עבליע לימי המענה והס עבליע עבולת א להנעא החייה עעלה
 ימיס ופי' ועאשו ממק' וכעליה ביוס עבליע אמ' לאעת עעמון סת' את
 איעק' ויעק' העקומה בעבור מה עעלי עעלי אורק' ואת בית אביך באע
 הצד' לפ' ותק' עליו עבליע ימיס עעלי עעלי עעלי עעלי עעלי עעלי
 אפי' לפ' ותק' עבליע רביע כל' חוסר סת' ר' יונה כ' לא עעלי העק' ופי'
 יתכן וכן ודור העבליע איין כמן עעלי עעלי עעלי עעלי עעלי עעלי
 עעלי אמ' ויעב' יע' עבליע בכך עעלי עעלי עעלי עעלי עעלי עעלי
 איפוער עעלי לפ' עעלי אחרת אכל את' דור עעלי היו עבליע עעלי ופי'
 עבליעס דור' ונחמ' יעל עבליעס כפליס כמעפטו אם עב' יזור ועל גאס
 עבליע מלח' הקרן ורועה לומ' אפילו אם ינעשו אותו לעלס כפליס או אם הו'

וה יורה בזה העורף והן הן המבין עמא מקטול חרבה עניב אינו כמו עביתין
הנה יע הפרטים מנה כי עבדים יהיה כמו עבדים וכן הם אמרו מנה להעיר
בחי המלך בשקל להקב מן עבד כי העיר והחירק קרובים ופי' להבשר
כחיה אפו ענינת בלהב אש ואחריו אמר כי באש יין נשפט כי בבל תמצא
העבה אף לעבה ולרעון וכן לכעס ולחיתה על כן ימכר לעון להערה כמו
כי יבשר כמשל אפו **שם** אשר עבה יעמאל ויעב ממנו עב ויעב
אש עבד אורי מוצים וערפס ועבם ועבית עבין ועבה עבין

עובים לעובתם ביום עבות זהים חלו בעביות חרב והמאר לקיבת
עבית כל עיון ויאמר ממנו לזכר עב דפוק עב והעם וס עב עית
קולי עב ידוע וית מענן יעב קולי עב בבית יקרק ילועלס את העב
ואת המלקוח ועבית עבין ובסלל ועבה עבין ומא ולאית בעבית והעבין
העבית ומא ופוחין בעבית עובה יין את עביתן ובערק ועב יין אהין
את עבותי עבית אהלי יעקב והנפעל כי עבה אחיו ונעיהלס ובניהלס
טעבן עניש ידוע וכן העורף הזה לעס עבן והיא מן האבנים הקרות

ויקראת בערבי אל **שבח** יעב משיך עבית יעב חונק עבלי
ילועלס וההתפעל — להעבית ברהילתך ועבין אהלי צעור
גלו אתה העבדים והעם ב
זאון ימים ועבין הכל העקט והתנה **שבט** לעבט ולמעפתה בה
נקלות עעס עלו עביתיה עבית עימין התען את מעשים
תנה עביתיה עניש עתה עביתיה גדול מהה עפתה עבית עמור
ועפתות עבטי בגימין וכלו עבית ויקרב ישראל לעבטין ואחיתן קרב
את עבט יהורה למעפתות וכל מה איצ את עבטן או את אסוף בעבט
תעני בעבט גדול ופקדות עעש עבט מוקר ירחיקת ממנו

הוא מטה וכן נקראת המעפתה עבטן עכה בעורף נטה כי המעפתה
עבט ומטה לא אחד לחבירו מעפתה וכן יס לעבט אס לרע
עבט המוקר לא פעמים צא המעפתה ולמוקר בעולם עיעטק קרעיס
הורה את הכל ופעמים לרען כל המעפתה העולם לפי זה עעיס עען לפיך
אמר לרע אס לחסד ופעמים ויהי מעפת אעפ עבט מלי העולם
חייבים ונקרא הרמץ והמועל עבט עימין המועל להיות עבט ומטה

בדן ועד כי בידן עבט מוקר העם עבט מעלים לא יקר עבט מיהורה
עבט מיעור עבט מלכותיך ונקרא ש חופר עבט מועבים בעבט —
סופר הדבר הברתי את אחד עבטי ישראל לומר ש הרמץ והמלכים
וען במקומו בצבתי הימים את אחד עבטי ישראל **שבר** עבליס

יתן רב שש"א ל' עון בערבי והוא מעשה הירקמה שאין ענין ענין כי ארזנו העבד כח
 ר' יונה תפס תפסני העין שהקפידו אנשי המלחמה וסיבצוהו ולא כול להגל מהם נע מקרה
 עון העבד לפי שהיה כחני י"ג וית ארי אחרת רותחא " **שבר** יצבר י"ג מטה
 רשעים לא עבר את החמור ועשה כעבר על יוערים ועש לא מעבר
 בן יעברו פראים עמאם כלום יעברו עמאם במים בעברי אש מטה אש
 והעם כעבר על יוערים ומעבר רוחת ילון ולא נחלו של עבר יוסף אלה ה"ג הס
 בה קדוה והעאר בשש והנפעל כי שברון אנוה נעבריה לרמות עמים טוביה
 קריות תהן אחת מהנה לא שברה נפל חוקה כי הוא מלשל גברי אלהים רור
 נעבריה נפל עמא כי הוא מלשל עת נעבריה מימים במעמק מים פי עת היית
 נעבריה עלא יאולק עבונק מים כמו עתיה עב כי שברו לפי י' ולקנ מיונה
 ומעבר כען עולה ובפרט המעבר ומעבר את חול חרב והעבר ואת כל י' פ
 הערה עבר אבר ועבר בריחה עבר מעבר לעבותהים ועל נוכח פועל
 מהר הטסה של עבר כח עמי העברתי כל מעברך ולק של עברו וית
 מעברך ענת סלה ויל בהעבר י' הים בעת הועק ומה על לך להיחלה
 כי אפונ מעברי מות בהביאי עברך בנים על ארעא אשר לא י' י' י' י'
 ה' האשים הנעברים והטפס כן או פי בהביאי באנחיס קול העבר ומה
 וירדקם לפי השער על העברים נקל המקום כל לפי עשברו י' מעבריהם
 יחטאו מפתח עבריו סירו חטאם ויתנו ויתן פני אל ומן הענין הזה ואזכר
 עליו חקי כלום כרתי ברית ונדרתי עליו חקי עברתי ונא עבריה בענין
 הזה כמו עמא כרית הברית ומן הענין הזה עבר האנ מעבר לא אולק
 כלום אביא האעה על המעבר כי באו כעני מעבר כי עת לא יעבר
 המעבר בנים ויהיחם נקל מעבר על עבר האעה היולדת וחלילה את
 מספר חלום ואת עברו פי פתרון כי קודם פתרון הוא חלום כמו קודם
 הסולם נפתרון בא ומלה אותו ועל כי עבר במערים עבר היעבון
 בתים בן נקלות ויעאו את עברים פי הענינה וכל מאכל ואולי יאמר
 בנה הלען לפי שהיא עובר הרעב וכן אמר עבר העבון בתים על לך
 יעברו פראים עמאם וקונה העבר קרה עובד לעבר אל יוסף פי מן יוסף
 א' ה' הארץ באו מערימה אל יוסף לעבר את עברו ואכלו בעבר אשר
 ה' עברים וכן מוד העבר ויערי ה' והפועל הרב אבל בכסף
 תעבירתי פי העברתי ונעברתי עבר הוא המעבר לכל שם הארץ
שבר אהי עובר בחומת י' ענין חוקב לעון י' ס' ב' ויהי
 בענין אחר לא יעברו כי יודי בור אל אמתך ענין אלך יעברו
 חוקן העברנה והעם ס' עבר עברו על י' אלהיו ענין המקוה **שבת**
 איל עבר י' עבר מיוש אמן עבר וינשע עבריה מלהב

מתקומה השבועי אעבדתי כי ידע עמי ועל נזכר פועל ממני ובוטח ביה
 ועב **שע** ומה עבתי הדין לי ואם כל עבתי ישראל יעצו מאיץ אעבד
 מאמתי לעת והעם שביאות מי יבין צלוק הא למל הפעל ביה
 א מעצד הוא וספעל הכבד מעצד ער צדק מעצד ישרים צדק ריו
 יהודה עם בעגן אחר באהבתה מעצד לאתמיר ויבן אחי ד מעה לא פ
 עלי מעגן זה ינוח יחשב מעצד אס ממיר מיעשק באהבתה וכל עכן צולח
 ין צאמ היל באעמו אמרו קל וחומר באעמ חביו כי המורה באעמו אהב
 עים ענה יורד מדי הוא ענה בעבור עאהבת האעה תקיר את האים
 לבנות העם ית וכן למל מעצד בני צורה ור ינה הרחיק עניי באהבתה
 צד ממד מה העגן מאר לפי שבעניו עגן הפסוק של עגן החמלה והע
 עגן הפסוק מדבר על אעמו כמו שאמ למעלה ענה מים מבונד יפ
 גיע יך חונה יהיו לך לבדך ואעפ שעל רוד המעל יתכן עידב על החמה
 עלי היא על אעה האהים ולנת המלכ היא על אע הענינים ואכ הטוב
 עיה היה מעצד ממיר מעגן ענה כמו עפירעתי ור ינה אס באהבתה
 צד ממיר בענין עמיה ועל צדו כמו עגן לוח על עניוה אס בענין
 עמקוה באהבתה מאהוב זולתה ומה העגן כל ענה בו לא יחכם ומה
 ה בעס ד יהודה אכן קריע ול כי הוא עמעל ד הקע חנה יג לי עידי
 גיין יג לי עסק **שע** ואחריתך יענה ובאלו יקום הא יג
 וכלי מים והפעל הכבד ואלו יעל חיל בהתפל הוא
 וס שנק מעשע עכן זולו והב עמך עבמו השען חנה
 יעניתו מענית מן החלונות עניס עגן הכבד במתבוננת
 עבה על לימיך והעל יעצב אלו נקדחת האעה על יד
 מעעב כמו שהוא במע יעכבנה **שע** והנזים מעכבנה יעצב
 לא עכבת לא ענה **שע** והיי מעשע לא לפי מעע ומתעב
 מעעם והעם מעשען ובעל עבד עבד בהמה ב נקדחת
 ענין דוע **שע** אופיך ופא עבד עבד בהמה ב נקדחת
 עילוח בעגן יעלמו עעון עליהם ומעגן הזה ביה
 עילוח הינה והלי כחה והס הדביל הלען הזה בעגן עלי
 עמרו עבד אחריו וזולת זה הרבה **שד** צד תטן חלע ער צדפות
 נערים עמקים ועדיך תעכעך בין עדי יליך יעלה מעט
 דוע ומהן עערו ענה כפום אב אה עו מו ופי כלכה עליה
 ברנות עמים ארץ כי סמים מתרנס חלטי סע הצמים והארץ
 עאה הפירות כמו הדת ואלו פ עדים המעקת ורחס האס
 ברנות אביך כי שלטה אלה מברכן לילי האב והאס ומעקת

דעם ב' היא ברכת הבנים והעללים הפך רחם משכיל ועליו עומקים ועליו יצמו
לעלם א' ידוע **שדך** נשדדו זמון מעלים הני עורר ואמה לא עורר ועליו
את בני קדם מטוק בפלם חייב מאד לעורר את כל פלעמנים יעורר
עמרים והערק תחת חולם יאב ערבות יעוררם בא עם ונקוד כמע
עיהי בחסרון חכפל כי נקוד העולם הוא יעוררם בפלם יעוררם וימחק היומו
מבטן פועל והטב הדומה למרובע וסוף בוגזים יערים והעם עורר
ועצב וימחה המבלע ער על עו בפלם לחם חס מענו לחם גל וי
והפעל שדור יעורר והערק תחת חולם ור יהודה סת בן טעם
לביה עבדן נשדדו חמב כמו בני יעורר עענטע יעורר חמב וימחה
ועל **מקור** אב אל תעורר רבצו וכבד אחר יעורר מעבדות
ועל **פועל** מהרדע עורר עש מואב ערדה בעורק ערר
על **חטק** פתחוס עוררו אהלי בעורק ועל אגוד פועל חטק
כהחמק **לעורר** תעורר והוא סתו בן עש הרצע וכך וכל מבטיך יעורר
עגיש ידוע ור יהודה הביא בעגן זה כהפך לערי וכבד אחר
כתבתי עהלמס ערעית לער העמק וטוב הוא עיהז משה העורר
והלמל בזה טעם ויחייב כי אפס המין סת ער ועל מלכים
הינק מעורר תעורר עגין לחות ורעעק וכך סת יעורר
ניע לפרע סת והוא תעורר כמו המבלע ער ער
טום אפס המין והעורר עמק הארץ המרעס ליסורו ויע
לפרע יצלו מעורר יעורר ער מלכים כלום יצלו אונתו מהעעצו
או יהיה כען ער עורר יצלו אונתו מערי אמן וערים נער
מלכים תרובים סת עורר ויע לפרע יצלו מעורר מהעעצו
הראעון כלום מרוב עורר עורר אפילו היתוס ונאמול פ' כי אחר
יעצלו היתוס ויפחוחו לעורר אונתו פ' כל אשר היה לו צלו
הס ומן העורר הוא אב און עענין תקיף ומנעם כענין עורר
והיור בערי תמורה אונתו וכן והיה ערי בעריך ופירושו כי
ערי יהיה סת עורר וס' העורר כי והיה ערי בעריך מיט
העם יס רק הוא וס' עורר וס' עורר וס' עורר וס' עורר
ואם עיהיה תקיף והבך כמו עורר עעעע ע' וכן סקול מיט
רבים סקול ערי כלום סקול חנק וס' עורר מערי יבא כלום
מערי עיבא מחוק נתקיף ור יונה סת עורר למען כי אעלו
ערי צלו וס' ערי בעריך עיהיה הונק צלו ועעס ומן העורר

ומה את עיבת עין וענין עיני ושב יי אלהיך את עיניך בעוב יי את עיני
 עין העיני שב עיבת אלהי יעקב ועב עיניו ורחמם כלם ענין היתה והעקבה
 מאשר כתבם ל יהודה ה יונה תפס עליו ואמ כי מה ענין שהעקיט בעלת וא
 מה סברא עבונה כי העביא אומ סיעקיט העלות ניחאס מצרימס וזה לא היה
 נולתי שיעיבם אל מקומם כי העלה מארע לא עקט ולא יקח ואפי היה עם
 בעשעיים זבוליס ומה עכמ ל יהודה הכבון שיהיה כל הפעל הקל מהענין
 הרמזון פעלים עמדיס ואין אחר מהם יוצא ואין טענה מן בעובי והיה
 אל טענה העל עקרב מאד כמו עתה ל יונה כי גם הוא פעל עמה ואעב
 הסני בעין יוד ואין כן המטב אלא ככני הפעל המתובר אל מקור
 הפועל כמו הלהורג אלה אומ אל תאיעו לנחמכ והדומים להם ואין כן
 המטב ככני הפועל המתובר אל מקור הפועל בעצמו כי אם כינו ארבי
 ככני וברברי אותה בעלמתי את חצי הרעב באמתי להצנע והדומים
 להם והיה לו אומ לפי חכמת ל יונה אין נוטעה כי העיני
 תפרייע קמי תחתנ כמן תחתנ וככני הפעל עם מקור הפועל
 לבדי כי מאן יע לתתי לא אבה יבמי לבולתי עעבי יצבו ליהם
 כי עם בליהם ועלמק לא יעוב ועובה אל זרליהו הוא מהענין
 ועל לא אמ יהמיה כי רעמ עיעוב והוא רב טבחים הכין ל לעמתי
 לו לך ועובה ומהענין העני על עובה יי הכבונת אלהי יעראל ואשר
 עמדיס ואתה באלמיק תעוב יעוב זעכי בעלן בעכמט כמתנתי
 ואעפ עכמט כי טעם אחר בעוריע יעב ולעם בעובה ונתת תעשעין וממ
 הענין על אם תעוב יעראל אם יע אל תעוב היצנ הוא מהענין הזה
 אפרע מזה נפע יעוב יעני כלום ינחמה ויעקטייה וכן ועבתי
 יי ויחכן גם נצבת מהענין הראשון ואם נצבת בהתמדת הליכה
 פעם אחר פעם וכן ועוב מול את בני יעראל עקת פעם אחר פעם
 עימולו כלם ויע מפרעיס מזה כי מעוכת פתים תהללם כמן עמי
 ועלנת כס לים תאכרס ואמול כה עובה יי רבונת אלהי יעראל מהענין
 הראשון סדר עוב יע ערי ביקרך ופ כי אומן עלעה ימים עהלקי הארון
 לקניהם מאשר הוציאם מן המחנה אמל מעב קומה יי ויפוט אויביך
 נכסך עלעה ימים עתה למקנמו כמקן המחנה כי עם היה עקל
 סמו עמי ונקע אהל מועל מחנה הלוה בערך המחנה אם בענין עוב
 יי רבונת אלהי יעראל כלום עם רבונת יעראל עובה לך עמלם כמני
 בלחלה וענין עליס תיסרך פעמיק ומעצמותיך מוכיחוק ועב תלואים
 למעובתי כי בעבור המסופה עהם לעיס עמי הם תלואים בערונתם ל

הוא פורע אל צור שדך ואת העהרונס אשר בצוארי ומאיהם לבן מן
ההרונס והשיפות והעצבים והעקרונס חלי לזמות רח ומרעס
הח סתרא שדך תעוואת סבתו תעוואת עצם לא יעמד תעוואת חן חן
ה תעוואת מלכה בבוא תעוואת פחדת עניש ענין המון ועם
בבוא תעוואת בעורע עמה להעביע עוואת ומעוואת שדך ועב ורפא
ל זקב מתעוין לעב פוע בעקב עבתי וראה תחת
הזמט ועבתי ושיא כמו ועבתי ועבתי המון במקום הא וזכר סבתו
הדומש לו בחלק הדקדוק ועמה לא יעוב כי אם יהיה את הארץ פ
מה לא יעוב אלא מה יעשה זהרנה את הארץ נאמול פ במעמנו לא יעוב
כי אם יהיה אבל לאמר עהרנה יעוב וזה טוב הועם בעייתס העמס
עוואת ונולי זה לא היתה הארץ עריכה ועם יעוב לא על
יעוב ענין מעלות אחרי טובי עמתי פ אחרי עטבתי מענקתי עבתי
לא תעובבה הלא לא תעובבה לקדמתן ועומרון ובנותיה תעובבה לקדמת
ואם ובנותיה תעובבה לקדמתן ויע לקדמיה ואתה בלהיק תעוב
ויהי באלהיק כקאל אלהיק והפעל העב העיבט אליך ויעב את ס
הרעג והעב למלך יעלאל אלק מאה כרס העיבט מעכרך מה מעיב
לעב לטתה יעבט אל תעב את בני עמה עמה מעיב עבתי יעקב מע
מעיב את עבתי יהיה זיתתס העיבט אונתס דב ויהינע לעניש לכן
שעיני יעבטו יעדיחונג העיבט ליק דב ואת מעמס אשר יעבט לו
מה המעס אשר נעבט ואת ס הולב אשר העיבונתס אעס ופ
ההעבתי בענין המענה לפי עהרנה היא צמל הטובה ומעיב לו מאשר
ימלו ונו ליהא ממס ומעב לו מענה העמול עמיט מרע לו ופ ההעבתי
בענין האעס כי העוואת בהענין הקרבן הוא כפעל חוב עמעב חובו
לבלוי והעבון בענין מעבתי ההעבתי בענין המענה לפי עהרנה
המיל פוע אחר פועי סת מעב למלך יעלאל כי בבל ענה נענה היה
ענה זה העיבות מחלוקת העיבט פועל עמל אך הוא פעל יעב
מעפלו ומלת מחדון הקור במעפלתן כמו עבת בחלק הדקדוק
האלו אמ העיבות מחלוקת אפיק ואלו נוסר פועל מזה ויעב את מע
ואת אהרן וכבז אהרן עעי עעב פ עיב אמה אל הדת הטובה
לעובב עליס חלק פ אמ אהרן יעב לי למ אהרן יסיר האנייב ח
ענה לי ואם אמקן מחלוקת לעובב עליס עיבונס לן דס חלקת
לעמס לעובב יעקב אלון בעובבי אונתס העמיס מעובב עליב
לעובבתי מחרב כלום העמולת סתתס מעבתי נעבתי אלהי והעס
לעובבתי הענה פ לסוק הענה עתעוב העמס לעקרה אשר החלה ממנה

כל העש הזה על . נעם דרך ארמק ביעע אלהים . פ' מי עמם דרכו בדרך האם יר
 אחר עם לו בדרך . פ' עם לו תלונתו ומערכותיו להלחם עם ישראל על פ' אבשלום
 הימה עומה . והעם או בתענות יד . והלחם בסגול שלא כמנהג . והוא כמו פתח
 ובספר הלוי אשר במדינה על טלולא הוא פתח . ופ' עבדן עיתוק . עינימו
 אתר ממנוש בעסק . והפעל הכבד . עימה נא ערבני עמך . פ' עימה נא
 אה וערבני עמך . או עימה נא ערב בעבורך . כמו שאמר מי הוא לידי יתקן
 ניעם במערה . ובמקומו בדברי הימים ניער . ורעת המערכות שהוא עם
 בענין עתה . ומקד יתחון במסודיו . ניע לפיכך כמעשה . שהעיס אונס
 המעשה להמיתם באימה מעונת . ותכפ' לב יעימו אה . אין בענין יאריכו
 באערי טל' יונה כי המאריך אפן מתענה ועל אפן כמעט אפן אפן
 ית יודך אפיס . למען עמי מאריך אפן . אה פ' יעימו אה . עיתות
 בעתים ית מביא עליהם יקורין ולא יעשו ויעשו מלחם הרע . ועל יודך
 הזה אמר עתה נה אולת ארם תחלה דרכו ועל ית יעק לבן . אל פנים
 בהם כי נמאן . מבלי מעים לנעם יאברו . פ' מבלי מעים עלי . נועים
 ניעולו יתרו . פ' ניעולו לב . כאמר אמר הנידו ונעיהם לבן . עיניהם
 על עבד . ויעימו על העד . פ' עמו מערכותם ומלחמותם על העד . עיניהם
 לך אור' . ניע מהם נעים ויעימו בנים . פ' ניע מהם נעים הנעים
 הנערינות והילידו מהן בנים . ניעם כעמך מעפתות . ניעם כעמך
 פ' ותעם עינה בעמך . והמוקדם מואמר . כמו נעם העיר עלמו
 עלמו באע מקדשך . יל' הרים יעמדו מים . ניע ותחנן . וכן עיניהם
 תיקון זונה כלם עבדן אה . ועל נוד פועל ממך . ניעם באה
 ניעם . ובא פתח קטן ממת פתח זול . והחירק תיולת העורק
 ופתחו עעריך תמיד . ניע אום שהוא עמך אחר עפרעו יעם . ופ' ניע
 אונס המעים בארון . וכן ניער ליוסף . אשר האומר נאחריס קולתם
שדע הנה קול עונת בת עב . ועונתו יתן באיני . והחירק
 חרב ממך . עונתו סמעת קול . קוע נעם מועיע קוע
 בקהל אונס . ניע מפרעים מעבדן זה . הישרוק עונתו לא בער . וכן
 עבדן עסקה . ותביאן ר' יהודה ור' יונה עמיהם אס' צפידו להם עונת
 תביאו בעורק הזה ולעבדן הזה העתק תעונתו למלחם . וכן כעם אונס
 האון . ואם כי עבדן תעונתו בלעון . עבדו אל זאמה . והוא קבלו מעונת
 נכרי כתביתו בעורק יעל . ומעסקר זה . ועינו העל . פ' עש עינו אל
 יחיה . ותרע נטח את הבית ויעונת ית ביהא . וכן אונס מעבדן זה

יגע אנה פק לעדה נידר אמונות אינע סימן הפועל נכן וזמתיים בבית
פילתי וכבר כתבתי בחלק הדקדוק כי מעובת פתיים תהיה מעובה נעתי
אלה הם עמות והתאר עובה מעובה יעראל וכן בוק המעקל תאר מנתי העין
ועצים מרנרליס תאמ/הנקבה מסמך מרודה והפעל הכבד ממך מרוע עובדה
ש הנה נהינעא לשליטי תכמתך נדעתך היא עובבתך והתאר ויל
עובב עובב בנים עובבים כלם עבן המרר ניע מפרעיס מנה כי מנה
עמתי שווד יקעתי וקבתי והתאר גם עב גם יטיע כען נהג
זמן מעיבן ובהא הנקבה גם עיבה זיקה בן העיבה הנק

היה מהזקנה שווד ועדת אותם בעיר על עורפן עשנום
ענרפין העיר על דרך והיו עמים
ועד כי פ' בו עשר קירות בית בהם וזהו פ' לעיר ענרפין
במקום העיר ועל דרך הנקמה והבזין ידוע ניע מפרעיס מנה עשין
תמורת העת כמו ופטר - צעם ומפרעיס על מנה
נעם בעד רצי נאעם עלה בסמך וכבר פירעטו בעורע הסמך

שווד נאל תרמיונ נאענה פן תעלה לו גם אמה לוא תהיה כמותו בענין
ובענין אל חפצך לא יעון בה כי אין הער ענה בנקת המלך
לא יענה הער כלל כסף וזהב עיטלו לא יעלה לו בנק עינקת המלך
כיהודים אם יאבדו והפעל הכבד למי תרמיונ ותעון מה מענה וכבר
נדה הלא אם ענה פ' עבן ערך נרמיון אינלמנט בלעג הלא אם
עיונה עיונה פ' אמרתי עהיו דומם נעוים שלא יהיה הנה ת

הנה נהיץ והפעל עש חתפס נאענה מרינס שאתנה עש דלק טורד
הינס הצריח כי חילק קבפניס והמטר בחוץ ואין לבעל הבית
קנחה פן פי עיש לו אשח חתפס כי תריב עשו בבית ויעמע בחוץ
מרבנים עליה דברים אעם גפי מנה העבן אל יאמן בען נענה
לומר כי הנענה לא יאמן בלעג חסוה והעבן אף יעיס העוה שהוא העקר
חמוריתו וכן יאמן ונא ווא ענה לי פ' לא תהנה לי מה עשיתי על

נעמי במעשי הלעיס עיעתה אני עכיר ל מה עשיתי הבל וריק
לזה אינו ענה לי ולחילק אין ענה לוכתם כלם עבן הטעם ונעא אפול
ייתי ודוממתי עניתי ענה עניתי עויתי יא אעזי תמיד דרך חסונה
חזרתי מעפטיק עויתי כלום מעעויתי מעפטיק נעז דרך חסונה
בחרתי בהם הנה והדר תענה עליו מענה רצי טעילת כלם ענין
העמה והרע ניעם נעני נה יונה פ' מעפטיק עויתי מעבן אם ענה

העוק וההתחברות על ממש. שמתקנתו ברחובות ידוע ופי' ויק' אולם צוק על יד
עמלים במכונן פי' העפל לפני לנדף ידעו ארחובותיו ויפל על פניו והנה סוק
על ידו ונאמר פי' ענק הוא הרצ' יד' הוא הרוב על הסוס וכן הרצ' ונת
פיעין ש' יאמר " שורר אשר ער לית' שרים וצרות ושרים כחוללים
לצרות שרים ויאמרו כל הערים והערים בקינתיהם על ימיה
וקפל הכבד אז יעיר משה אצירה נא לירידי ותשר תפוח צידו לוי'
והשם עיר העייתים ובהא הנקבה אמר העירה הנאת עירת דודי לפרמו ונליל
עירת היל' ופעל כבד אחר מעוררים ומעוררות דול עורר בזלוק פי'
ל עעיר או לומה לו מן העונכעם בחרבות יעורר בזלוק או יהיה סעל שור
וכן העיר מעוררים וחעצות מחצעים או יהיה מן הוא יעל ופי' בעל קערה
מעורר ובעל חעצות מחצעים ועל אשורק ולא קרוב יעורר כעק
יקועים פי' יבט למנת הקח עמביט אל העפנות כעיתו כן הם מבטיים
ומאביים לאנשים ישר על אנשים והוא בזלוק כעבר על הרך אשור חעצות
מראש אמנה ותצורי אלקי בטמק. והפעל הכבד אשר שוררו אנשים
ענין הכטה ועין ומנה הענין והבט שט בצורי והוא מנה בטמק
וסולי בארץ יתבו ותאר המרובע אלהים יראנו בצורדי
פי' האניב מביט באניבו ומעין בו להעלו כמנ צמח ניהי עמל יעין
ועל ותצורה אין להביא שון מנחה זה ינה פ' ותצורי אלקי סענין
כלום הקרבת לפני מנחה וכן פי' הצוק רב סענין לא והענין כמלך ומנחה
סדו ותלפי וכן תצורי מראש אמנה וכן ישר על אנשים טלם יק' על מנחה
וימנה לפניהם וכן מנחה תרשיע שרומק' מערב פי' העירינות התלפי
במחורה ותרצ' אילת יעמעאלים ציירת ערבאי ויקראו צ' החולפים הרך
ים ציירה לפי עהולכות ספינת רבות יור ויחכן ארץ ארומק החוצה
עליך מתרצ' ויתן וערא ומה נקראת המנחה תעודה לפי סמליך מנחה
אומה ותצורה אין להביא כמו עוקרא צ' ארומה ולכן צ' מנה ישר
העוק קועים טלם לפו כעק בעל קועים והם צריזי המעדות שיתר
ולא יטבו פח בליה והם ילכו ל הילה העבו מעמית אנשים ילדו וענין
אחר בעק עערה על עור ובאלי אילע עור בשורת ובחול נקרו יור
והקבוצ בקמץ כסן מן יוס יוס האט יאצים והוא בלעון נקבות עלו בערות
או יהיה הנפוד ערה בקלם קמה ענין קומה ולכן חומה צור ומה
בין שורומס יעידו והוא קבוצ שור בשעק טלם קפחל היעניע יתלמו
קלומס וישן העמק בין החומות ויל בין ערומס בין עורומס הותים הליה
עורה יור או כעב או ער יל' ובקבוצ במעורר הון שורים גבו

לא רחם למענע וענין בענין למענע כי טחיה בבת במזיכה יד בענין
צחה ולינה במקום הא בעתל מקנה מרעה יהיו סע ערעיס וענין
ויחם להינתן ענין חלקות יהיה יוד כל מענע במקום אנה חכפ
היען ענע מתב חלקת עמדין עשיעת עמדין ואפי איס חלק
עניע יהיה פ ובמים לא רחעם להחליק בערך כי חזעם המיס
הבער ומעטן ומת ער פ טחיה כי בעזק ערבו אל המעי
ואול טחי העקדה אמענע ויתכן ויהיה אמענע אלס כלו אמענע
ויחם ימחה העלמת ופי מענין זה ר ינה וענע העע העע מחנ
כחו עגם ענק מחנ טאלויאמ חלל מחנ ויע מפרעיס
הרפה מחנ כלו ענה מעלו ויחלל נענע וענה ענין אתר
המענע המענין הראעון העתעשע וענע טאלו ענקו וענע וכך
ואל חס ואלו פ מענע וענין העע כלו עמל בקסוק על אחרי
ואל חס ואלו על וביא העקר והעמענע לעזק עבר וכן
ועל מה לבג חלקי ופי החעלו וביא העקר ועלו אחריס
לא יחם לא יחם ענע והוא חמיס הנבבל ועיב במלונ הרבה
יחם מן חרין ל והעס מנה היעק ענע לא בע כלע
העק מחונק על חסיה בעי וכל מאמץ כח כלו המקיין והע
לע יחם להחליק מחסיה החמוניה לבא עליך שדק היא יענק דאע
ואחם העופק ענק עקל כעערה יעופק עניס ענק מכה
ועימיה ועל חק חס יעופק פ יחסיכני ויסחירני מעזרת עק
ואח חס ענ ערעיס כלו כ מליס חיו יחלמס שדק ואל יעק
עניס ענק מכה עניס ענק מכה עניס ענק מכה
וענין חמוה

בפוך שניה והתקן ושיחממנו ואבלעה מעש ענין הדף המזכ והיו שתייה
 סלובאים כי העתה יחזקון ה מערות ורעמות ויל מזה אשר סיבב אתו יש
 סוף עתה הדעתות סיבב לנכדני ויל שחממיה העמות יחזקת וכן בליל
 אכן היתה עם מימנת אבנטיק ואחרי צמה ככה היתה נקראת ואעפ וחס
 המלח היה מנתי הלמד ועש אמר יחדו לעיתין אין מועלין בהן עיתים
 מחולקן יורחיים עם מהם כל ענין יסודות ויל מפרטים מזה ויחידה כ
 בנ עת כלום שיהרוק המריתת או יהיו בנ עת כמ בנ ארס כי ממת
 נכד יים העש וכן נחשופי עת סוד והוא המן לערה וכן יחידה אור
 מדויהם בחצ של שחממיהם ובמעקל שחממיהם עמותיהם עת במעקל עם ויל
 עממיהו עם מנתי הלמד בחלק הדקדוק בעש העמות וצמק הנה ותשופי
 מנתי העש ואלו והיו שחממיה מוכח וזוא מנתי העש עאלו היה מנתי
 היה העש בעומ כמו שחממיה בגמיה יהיה שחממיהם מנתי הלמד והיה
 מליל אכן שניה ויהיה שחממיה מנתי העש וכנה הערה בלשון המן
 עכנה ויל שמהן יערה עהוא מן העמות להלכות הדבר המן העמות
 בעורע פור שחר עממיהם העמק ולא שחממיה ען איה עמיה ען
 דאיה — נחבטה שחר עם מנתי חול כחול פתול עמיה

בלעג ואמרו ליל עהיה חונטן כפול עעה שחר מלכו ויהיה
 דוס אנשים עחובבעת עמיה עתו העם לפני שחממיה מל
 נעתי שחממיה עמ מאר כי עתו במעקל וימעטו ויעתו יחיה יחיה
 עינים יועיע והפעל ויעמ ארס ויעתו כל בעת הערה ה עתו סממיה
 הרילה עממיה עו הקול מחממיהם הקנה או יול איה לעביה
 והפעל הסב העמ העפיל וההפעל מה העמותיהם עכש ע
 העפלות וההכנה שחר ועמד לא תקח כי העמד ער ויעמ ליל
 מעור עתה א במח ד ולא בעתה והפעל ליל חמק ויעמ
 עתה ומכחם עתו בעי ותעמתי אולם בעת העמק ועתה עתה
 אמר ליל אין ערך למו עתה ממון אלא עפ עתה עתה עתה עתה
 ועממיה ואמול עת מזה כי עתה אל חות בלטה
 עעה בעה קנה ואעפ עתה מועל והעם בעמותה הוא יפול כחמק
 קמות ענין העמ הדגל העה בלב עתה עתה ה העמה למע
 היא בלב אים עתה על מדניהו עתה העמה ועממיה וצמב עתה
 עממיה אלא עתה העמה לעממיה עם אב עתה עתה עתה עתה
 על יג יחזק והוא כללן וכיוע בלב אלה עתה עתה העמה

ויהי עתה יתקב בן אלשיר מכה עקרו טור. והוא כפי למוטל כמו עכנה הסלון הערבים הצדוקים
האלים ועמוליים. וכן בכור טורו. לרב זולטו קראו כן. ויצ' טור ממע עמיו מעקרין
הבחלות כמו עכ זה הלען על הבהמות. את סוסים תעקר. **טור** ערבים עמין
אלים. חכמות ערותיה. בי ערבים יעורו. יסר בצמח. והוא כחוב
במקל. הן טהרה טר ועלה בעבואה או בהחמת הקול בעיר. ויטור אל מלאך
ויטור ויער אבימלך. הפעל חכבה. המליטו ולא ממכ העירו ולא ידעתי. כלומר
יטור קדי עליהם ולא ברעותי. ויש מפרשים מכה נאם חטה עוריה. כלומר יפה
טור ומנה הטורט והענין. כלס סדי קורחים. הן ערבים סורחים ואעפ
עליו כתיב במקל. וכן אמר הכתוב כל בברבניטון מדוין. וכבר פירשנו הפסוק
במשנה ופי' סרו סמוך. ועם צמחקל ובמטורה. ענין כמו מלה
המטורה מלה קטנה מאד. כמו צמחקל במטורה עהיא אחת משלושים
הקפידה תורה עליו קל וחומר על הלע וחצ' לע' ורביעית הלע והין
והביעית הין. ומה עמ' הכתוב נאם במטורה תעיה עעית ההין
עיהמטורה היא עעית ההין אלמ' שלא יסתה מעט לעמ' אלמ' עעית
מותר קדיה ההין יענהו מעט מעט מעט במטורה וכן לכל מטורה
אם המטורה על המלות הקטנות ומלה על המטורה הצלולה. ופי' ונה
יש מלה נאם מלה טורה. כמו יצאה וטורה במק' וכסמת ובלתו. **טור**
יטור צמח עכ' עכ' על אמרתיק. פירשנו את עש' פ'
עש' במטורה. ויטור בעמי. לטור עליך. לטוב. יטורטו מרוב. פי' יטורו
כס או עמס. וכן **טור** הבנור. כמו בעל ליה. ויש כי המס' במקום טן
יטור יטורטו. כמו יטורטו. והפעל הטור. יטורו ויטורו כן. יטורו אתה
כן יטורטו. עכ' עכ' אית עש' אלמ' אחריס מעיש. דיקא כמי רמט. יטורטו ולא
הטורטו. והטורטו טורטו. הן חונא מטורטו דרוב. פי' זה המטורטו עהיה
טורטו ופירשנו דרובם זהו סורטו כי אבזי מהרה כמו עמ' למעלה
וכמו בן אהיה. **טור** כי עתה לי אלהים קרע אחד. ולא עתה לבה
כי נהפכו עליה. **טור** עתה ביני אלהים מחס'. ועתה
את בבולך. וינו העקב' נבלעת בזמן הפעל. עמ' בעמים פיהס. כעין
לעאלו עתה. **טור** בעתה. המלות האלה המורת המט. פאער סביב
עמו עלי. וכן עתה עמו העקב' עין ערך להוטאס מעני' ש' פי' הנעס
עמו המלתמה. וכן ויעימו על הפעל. והפעל חכבה ענייהס. עימ' לטור
במק' ופי' עית' עמון ע' עין. ולברך תעיה לרעתי. עימי כלן. למען
עיתי אותותי. ועית' לעפר. ואיל' פי' ופי' יעית. יחס. וכתיב פי' הקסוק
בזרע פיה. יטורטו עית' חמס' למן. פי' בעורט' עטף. עית' ונה. וכן נמס'

זה החול **שחף** יאחיק עץ סביב סביב עץ אפביבותין נמרים ואם בו הדמ
 זיתן נמרים לזיתא ואחשה שהוא דומה למה שאמרו רז"ל שחופי
 סביב **שחף** הוא מלק על כל צב עתה לא הדריכנו צב עתה
 עפ"ן צאה וכן **שחף** ברוזל אנשי ירושלים אנשי שחף היו פלוג אנשי צאה
 ונלות הרוח **שחף** ונחתה ממנה הדק אבנים שחפו מים ואיחוקם
 סעפר על עץ רוח עפ"ן העחיקה ידוע והוא יותר מהדיקה
 והי סמך ובשחף אמרנו כי מי בשחף יעזר לו ובצאותו שחוקים
שחף שחפו על מעבתיה לשחף עלים לחם הראו בשחוף למשא
 נמא ורוננס מעחף לו והכבד ושחוקתו לפי י"ב קראו לעמק
 יי עתה למ מעחקים לפי י"ב ועבד אחי ויהיו מעחקים עליהם עניו
 העחף יש שהוא בעבד עמחה ניש בעבדן לע **שחף** ערי שחר מעל
 ועישר שחור צמח עמחה אב ונאה ובחפול אל מראונת קדש
 עמחה נורת והעם חער מעחור תאריס פ' יותר מעחור והעחור
 אפיהם וכן ברוזל בכל פתבין בשחור ובעיחור נעחר הוא הפלוג
 חנק נתוס חפץ בלע ארמלט או העקרא ויטלול ועל נכמ העי
 כשחר נבון מנעמו כשחר פרוס על ההרים ידענ העמר מקומו מרחק
 מעחר נכר פירעלהו בעורש חמס ומה נקראנ הבדלות עמחה
 כי הילנות והעמחות הבל כי ידמו הבחורות לבקר כמו שחף י"ב הירנה
 לערב וכן אמר בבקד זריע ורעך וערב אל תפח י"ב שחף על שחף
 טוב יבקץ רען והפועל הכבד ועיחרתנו ואיננו עיחור
 נצבון ושחרו אל אל אמה אעחרך אף רומי בקרב אעחרך צב להם
 יעחרוננו אם אמה העחר אל אל לער פנק מערה י"ב ומחר
 יח צאוננו ויש מפרשים כל דיישה וחקידה ואעפ עפ"ן עיד הם
 בעחר יחנץ ארס ויחקר ויחקר כי הירי על דב י"ב ויקוס בלע
 וכלם תמעה בזה הענין וכן נאם בענין בנקד **שחף** בדין
 יאמרו זה אפר אין לו עתה פ' זה פלוג אין לו עתה ובעיריות אע
 לא תרע עתה פ' עלו תרע עת צאה כי י"ב חמס רעו הבד
 עיבא בעתה עלו יחנץ ארס בדבר עי עיראן וכן אמר בענין זה
 קערה נמה שמה כמלך ערל ור זעיר אפר לא יעני עתה פלוג
 עלו יתבד לך עפ"ן רפואתה ורזק הדיעה **שחף** ונאמר מה הענין חמו
 מעחור תאריס ורע מעחור לתפארת **שחף** מקדש י"ב והוא גם כן
 ופ' עהר תאריס **שחף** והנה נעלה האזור והנה שחמה ובעליות
 הכעחות **שחף** ותעחר מארץ והחול הכבד וצחוק אל העי
 הנה על בערותיה וצחמו צחם ברית הלוי ועתה רחמי כי עתה

באלוים ויסיר הדמעה מלבן ואלו יעמדה על דרך ולפניו מרון האלה ויתכן
העורץ היה ועתך בקרבך ובא פתח קטן נסמה פתח גדול בפלס ויפדך
היה על העתה על מפתח השער והשתחויתם לחיותך אשר יערתהוה עם
ויאמרו עבד השתחוית וישתחו אפס וישתחו לו אפס להשתחוות לו והמה
מערתוים יורכבה זאת המלה המשתחוים והשתחויתם ואלו היה צבא
הפביא כי סמא אונס' והאנשים מערתוים קדמה לשמס ואומ' לנגבים
השתחויתם דרך עאלה והורכבה מעתי מלות מלה לקיצי העבך וכבר שפתי
הקדו על בולת הדקדוק העם בהשתחוית בית ימון **שחך** כמעל
השתחויה לעלות והעם כי צאו המים מי שחו לפר
היה על עבד בהם ברע אלא יעלה על פניהם עבד העיתה היא השיטה
המים יקרי בלע **שחט** ושמט את כן הבקר ושמטתם בזה שמוט
שמט העור שמט היילים הדוב בקר ושמט שמן
על עמיטה הפסחים ושמט על העין והבקר שמט להם וכבר
ובשמט את בניהם וכפון הוא להיות מקור מן הקל כמו
והעמיטה בהולכה והנבאה כי לעון עמיטה לעון מעיפה
אפילו בלע וכן זהב שמט כי זהב המסונז יוכר
כי הוא רך ביותר מרב משבנתו ואלו זהב שמט
וכן אמ' זל' התני את הראש בבת אחת פסולה מצי
הכי מלי **שחן** שחן שמט כלום פך עיני לשעור הסכין על העורה
והולכו ולהב **שחן** פרא בפרעת ע אין לעון עמיטה אלא לעון מעיפה
והוא זהב שמט **שחן** שחן שמט כמו שחט כמו חץ הופ **שחן**
ואשמט אונס' **שחן** ושמטתו אין שחטין את הפירוש
לדועה מהן משקין **שחן** עור **שחן** על שחן ופתח פדיון ואהי להם
כמו שחן הוא שמט **שחן**
המענה עפסין **שחן** ומענה כעפורן וכן אמ' הסבל וטופריא **שחן**
שחן מבטבט **שחן** הוא עפ' הוא מי חמימות וולת
הוא כי שחן אי **שחן** לשם בעל או באבן בזפת במי שבייה ועור
אשרו על עיני **שחן** הוא עפ' וכן **שחן** על כהן גדולה רען
עלה שנה **שחן** ושמטתו **שחן** ובעני השנה עתה הוא כמו
קרום הפוא **שחן** והוא מעני חרש ויל
צדקתן הנה **שחן** הוא **שחן** בעתה ובקדחת
הי יוש' בטון ערם **שחן** הוא
מפעה מנה האון ואת השחן כי אותו השחן קרה לו זה החך

וזרועות העטף . יעטפו מלכתו . ועלא נזכר תושעו מהללוע . ומורק ועוטף במים -
 על ענין הדחיה בבה וחגיפה . וכן דימה הכס מרב מרועע כמו על עוטף -
 כסף עוטף במלחמה . וכן הערה בעברה עוטף כי יעבור . **שער** עוטף ומעל
 עופטים ועוטרים ועוטרים לעבטיכס . ומזה אם תשים מעטרו -
 לומר ממעלתו . ויע מפדעים . כתב . לומר צרתו ותקו מדברי . לול עטר חוב -
ש יבולו עי . אמר . לך יבול מלכס עי . ענין תעורה . והנכון כי עורע המלה -
 עיה או עולה . **שיר** כי עיה וכו' עין לו . ענין הטרידה והעסק . ויע לומר
 מערה . נעץ הענין . הערה ועס כתבתי . והכא ה' ינה בנה העור -
 תעצב . ואני כתבתי בשורש אנה . כי הוא עקר ערשו כמו מתעבתו מן -
 והכב עתיד לכתבו ענה בן ארבע אותיות . **שיר** ול עיה הערה טרה -
 הקוטפים מלח עלי עיה . בין עיתים יתקו -
 עהיה שש ויע עהוא אלפת . ויע מפדעים מנה לעוח בערה לומר לטילתו -
 עיה . וכבר כתבתי בארץ עוח . **שיר** עי כי יבא אנה -
 הנראה על דוק עהוא מעבט יהורה -
 מעל ערערו עולה יהיו עב ערעים וענין אחר . וילול זכרו המלה ענה עיה -
 בני הלה ובכפלים עאה הענות את הבהמה ומעמ בה את העליה עי -
 תולטה . ואה ועהב בעלול . ואם עיה הוא מנה הענין הנה עיה עיה -
 וענין אחר כמו דוס דמה למס ואלתס כמו עסמ בזוק התקנות יד אברהם -
 אנול ת עיה כממע עס המקום עיה . ופי עי יתקן עי כי אנה -
 סוף דוק . כמו עאה ויטע מעכך עיה ויבחר ברוד עבול . **שיר** כשי -
 והעדות תע עתניא נערייא הפאריס והעשרות יתע -
 רלייא . נעמתי התיס בלתייך . תע ואנוי עיריך בלתייך . **שיר** אנה -
 לרב והתקן היור ואה עמורי . עע על רעפת בהט ועע -
 ובזול דמה עני מיכס עאה מאבני עיעה ומרמח . **שיר** ופלה עמורי עיה -
 ועמירי . מין ממיז הקונים . **שיר** וקמתי -
 התיס . עקף תמתי המלך -
 ורד לענין עיס . או הוא תאר וכבר פהטעתי בשורש ענין . והתעל הכס -
 והעפתי מלל פלל ענין הערה . **שיר** כמעב . הן עכסו אמה ונפתי -
 וכן מחריד . וס פליה לאעט -
 עס אבותי . כמו חללים עכב קבר . בערב ארני המלך . ליער יערה -
 ארני המלך עס אבותי . והיה אנו ובני עמה חטאים מהמלכה לא יהיה -
 מי יצחוש עליע . אשר אמה עכב עליה . מעל חבוץ יליך אויב טוב עכב -
 אם זכב יעכב איש אומה . והנפעל והטעם מערבנה . העס לא תרן וקמתי

עיוות דרכו ומשיו. וכן העמיקו עיוותו כלום הכנסו עצמם בענין ההעמקה
מאד. וטבר אחר כי העתיה כל בשר את דרכו. אל תעשה עמך. כי מעתה יתים
אנתן. מעתה יתים להפיל החומה. ופ' מעתה יתים בלבם ומתעוררים להפיל פ'
המעתיה. כי העתה תעתיכון. פ' תעתיכו דרככם ומעלויכם. ונזכר מעתה
בזירק מקום הקלן. כן מעתה מאיש מראהו. והעם כי מעתהם בהם. ומ'
הדעו למעתיה. תדע מעתיה. למעתיה איבה שלם. והדי נהפך עלי למעתיה
גדול כמו זה אף את הוא לבוע מעתיה. או פ' לאיש מעתיה ופ' ואיש פ'
ועתה יתים ונקרא קפת מעתיה. העבו מעתיה אנשים יכוננו. מעתה
המעתיה. הוא הפקרא הר המעתיה והוא הר הזמנים הנזכר בברית
במה בשון המעתיה לבנין על אשר בען בן. אבל הנב אלקי הר המעתיה
אננו על בבל וקרא אננו הר ואעפ עהיא בקעה לל עיר בערה וכן פ'
ועתה יתים. ונזכר מעתה זה על ירה לעע עתה. בעתהם נתפס ועד
ועתה יתים יעת. וטב מעתה עם. ובערע עת. וימלא מעתיהם
ועתה יתים והרבות עתה. והוא כל העת ומלכותם וכן בליון
ועתה יתים מעתה עלי. פ' העת והוא כמו עתה והבליע המית
ועתה יתים מעתה העתה בהרבה מקומות. **שטח** ואת כי עתים
ועתה יתים מעתה אל יעט אל היכה לבך. עטה
ועתה יתים מעתה העמיקו בעלם לים. פ' העטים העמיקו הפיר
לעית העקים מעתה. ונזכר בקמך. עשה טים עצמתי. פ' מעשים
טים מעתה מעתה. ועם מעתה מעתה. ועט מעתה. והעבון והיער בו
הוא מעתה העת מעתה. היה מעתה העורע היה פ' הפעל עואית כרת
היה הלמה מעתה מעתה. כלים כל. ענים עני רים רזי פנים פכ
ולם עבון מעתה מעתה. ויט אליה וסטא ונתה. **שטח** ועטחום לעמך
וליה. ועטחום מעתה מעתה. ונעטח עליה מעתה
עוטח הדי מעתה מעתה. ועם וינתם. והעם מעטח חרמים יהיה. ובחום
מעטח מעתה מעתה. ונזכר מעתה מעתה. מעתה מעתה. פ' פריעם ופ'
עוטח לים מעתה מעתה. מקום ונזכר ואת כן וינתם מעתה. **שטח**
ועטח מעתה מעתה. ועטח מעתה מעתה. ועטח מעתה מעתה.
עמל על ימין מעתה מעתה. ויקח עמל מעתה מעתה. ונתה מעתה
ואני מעתה מעתה. ועטח מעתה מעתה. וידין לא עטח במים. ועטח
את הדי מעתה מעתה. ועטח מעתה מעתה. ועטח מעתה מעתה.
לא יעטח מעתה מעתה. מעתה מעתה מעתה. ונתה מעתה מעתה.
ועטח מעתה מעתה. והוא בה טקנות. והעטח וכל כל עת. ועטח במים

הן למה אמר מענינם . או על שניכם . כן תמלא מענינם אמר . פ' יומם מעאר נעים
 נהגה . ואני עכולה נלמודה . והעם לא ארע עכול . עכול לפעם . עכול ואלמוך .
 והעל העבד החליך ועניך לא עכול . תפול פדע ולא מעול . ולא תעכל אדם הבפן
 מעולה ועקרה . והתאר שוב עכול . וטפולה אין בהם . והעם עכול . והקבוצ עכול
 ופד אחר רחם מעכיל . ואשר הוא העל יוצא . עכלה . אכרתי את עמי .
 טמא עכלה אנשים חרבו . אורתי עכלהם . מחוץ תמלא חרב . חיה העה נשק
 והאר מעכלה . ולא יהיה עם עור מות ומעכלה . לזון החויה מוכר שמדת
 עני . ופ' לא תהיה מעכלה . או יהיה מעכלה עם . וטבר יתה חק פלבור
 מעכיל . ואפער עיהיה הארץ מעכלה יוצא לטע לבד כמע מעכלה ועקרה
 ומעכלה לך הית . ועל אין מעכל לאכול . ואמכל עבדים אחר . אמכול הכ
 והקבוצ נערה למעכלות . האלק בפתח . האמכולות הבפן האלק בסעו . אמ
 מרשית לך . הבשילו מעכלותיה עבדים האלק בפתח . חרבתי ית
 עבדים . ואשר בו חרבתי יקרא אמכל היום בלג . שכל עכל כע
 עבד . עמול . העליח . והעם למען המכיל בכל אשר
 ויהי קוד בכל דרכיו מעכיל . כל אשר הם נחמה העורע הזה הם עבדים
 העכל והבנה . ולעון עכל לעבין הענה ועון כמו עננתמעו קול ביה האמר
 המעכל בעלעה רבדים . כלום הבט ועין . ופ' שהימם המעליח פא כ
 בתבנה סאו נשאו בעכלו ובדעתו אעל כ' מזרמנים אמרזמל דיעל ופ'
 יקרא מעכיל . האמה טובת עכל . ב' עקדו והם תמעה בנקדות והענה
 נקדות כמו עמבט בחוק הזקדוק . ופ' טובת עכל טובת עון וחכמה
 אמר טובת מראה . או רעה לומ עהיתה מעכלה . וכן ומת חן ועל
 כלום האמה טוב . ויע מפדעים מנה ועמד העץ להעכל . כלום אמר
 פ' להב ולמעכיל לפי עקדאו עץ הדעת . אשרי מעכיל אל דל ומבקר
 עיקר עת רשע מעכיל . המעכיל בענת קהיא ירם . עכל בכמה
 על העכל וכל מלאכות התבנית . פ' הכל בכתב מיד . פ' היתה
 והעכיל והבינה על מלאכות התבנית . והוא פעל יעל ופ' אמר
 ואורך בדרך זו חלק . לב אדם יעכיל פיהו . אמרזמל ידוע אותי . מר
 ופ' ורבריו לא בהעכל . אדם תועה בדרך העכל או קנא עם . והעם
 מעכיל . בפוק מעכיל הולך . כלום הבנה . למעד . פ' אמר ידיו פ' היום
 הבין יעקב מדיו הן אידיו יוסף . כי מנעה סבבור לפי עבדו ידיו יעלה
 מימין עכל וירעפי מנעה הבור . מעכיל עיהיה פ' עכל את ידיו פועל
 יוצא והידים פעולות כלום נתן עכל ידיו פועל עשו בעל ובחכמה הנה עשו

ימי ימי יבין ולא ידעו יין ויבין אל עשר ועשר באתה קנה עליו על דברי המעשה
 ואחיו נלתיקו בן עמל הולו אכלו דבליה קעלית ועשה חלב או דבליה ועשה למקדט
 חייב בדקדוק הקדש עשר עברי פ' עשר יין המעשה והוא דתי פתח עתה בספר
 ונשכח יין רביעית ההין חי זמה מנסך ואין אמה מנסך מנסך יין עין עין לומר
 כל זמן החזקה אלא פלוג הדמיון יין זה מנסך עבר ויהי יין עברי יקריבו העצב
 מעלך מטה ואפוד שהוא בן ארבע אמות **עשר** ואמר עיר עיר עיר עיר
 זה עכרתך ועוד כפי ועוד עברים ופ' הפסוק הרי ענה
 בן הרב והגדל בעש הוא מחולל הכל ומשלל עין עין לפיכך והענין בלתי
 וכן עשר עברים והם הסתעגים וכמוהו מלוי אמה עבר את מעורר
 אחר ה' מעט פ' ככה והוא לבוק בטקוק ועין חזק עיר עיר עיר עיר
 כפי שיליס ופ' רב כמו הרבה וכן הפ' המעול
 אדם במח ביד העכור ומי צוער כל בעבור מעולו ועין עיר
 והם הסדבנים עברי המעשה שאין יולתו להם חס אמה הוא
 כזה וכבר כת' פ' יולת אה בורח חול והצאון רב עירי ל' פ'
 דבין עש הפסוק עהקדים חזק עלי ביד עכור הדיען בפסוקים
 הכסיל שמהו בידו מלת החכמה הוא ממחולל זה ומחוק אמה
 כמו עכור מעד בידו חזק וביאמהו כעפודתו ובמקד אעבשתיו ופ'
 זאת ירע פניו כמלה ההיא ולמד אונה לפ' עול ידעה וי' אמה
 ומח רב מחולל כל כי יעש כה א לבנת בנ האדם ויסג' פ' מאלה
 וכסיל ולעברי דרך מעד יעאלוהו ופ' עכור מן מי יצב פ' עכור
 אע"פ אצבת במקד וכופרים עליהם יענים והטעם עבנים בלתי
 וההפסוק והמעשה מעשה אל עכור עקוב והעם כי עכור הולל
 האדם לא נהיה ועכור הבהמה איננה ואיננה עב אל העיר והנה
 ונקבה יחברים כמדון ויתכן איננה עב אל הבהמה כולו איננה
 כיין עכור אין לברכה ועכור לא היה לו לחול מעד אמר כי לא יעול
 עליה היה וטעמו אהם לפי שצורה עליהם ועל עולה להכנסת בים כמו זאת
 עין את חזק וכסוק המים הדבים עין אלהים עברי ביאמו נתקן עיר
 ופ' וזרע עיקה עיר אמת בו עקדות ופ' מה עיר עיר והנה
 א' עכור ע' עכירה בקרבה פ' אה המלוג עיר ליה להנה
 בבורים יהיו כעלי מדבק שלא יוכלו להחם א' כי צם המה העין עיר
 ידמה אומם לעלי מדבק פ' העין והמתעורן במאכלים וצדעלים אין כול
 הלאם כמעט העכירה ה' המעיר עיר עכור האהים הוא הלאם וההפסוק

כי משה היה צבור וראה בעבורו כי היה קטן בבחינה / ויהיו העובד כי אהיה
מיטל לתת על האזן משה מה על היה בנה כן הוא הדרך הזאת ויהיו רשע התרצ
עמו אחריהם לידו ומעבדו זה הקורט. נתן העל במדותים ואעפ עהו
בטע במלך וטבר כתבטו עם הסמך גב כי יתפרט בנה ובנה שרם
הערכים אבטולס ועכמתס והלכנה להרכש עמו לפי מערכה
עבדו בבורר הערכים והעבד הערכים וצולת ובא באלה המדות היא ואחרי
הם אעכס וטבר ונכת בנה המלך. עמו וקראו לתנו חפץ כי כמו הברך
העל מערכים הולך בהערכה וכן קוסים מלויים מערכים הין בלוח
ועד וכתר הין קוסים מלויים כעבד עממו הן חושב און ופועל רע
והערכים באור הברך ישורה כי יע אמן יתם על עכס עפיהם עס
ועבד ויט עכמו זה עעל הברך עהו כעבד העממו יקראו עכס
ולפניה זאת הדרך ידעמו עכמה על דרך אמה ועי אמה וכן לעבד
אלק אמה והעל עבדן אמה בלב אמה וברעה אמה ואכ עכס
אמה חלק אמה והעל עבדן אמה כי הכתוב עי ופניה וכן הלוח
ועד וכתר הערכים ששן אמה עכס עס ובין חפיו עכס
ועבד הערכים העוכן אמה עכס באלף לעכס בעתל לעכס עכס
קראו זה לעכס תליון כמיתק מקור בעתל ובעתמו עממו כל העש
ועבד עס מעבדן מעכסת אבד יעקב ומעכסתו מלה ומקבוצ
הערכים מעכס קסו מעכס עליון והתא נבל יאם עכס חלמי יע
עיו צמיון ועכס קרב אל ביתו ואל כל עכס ונקבה עכס
ועבד הערכים ואלה אמה מעכסתה והקבוצ והקראמה או העסמה ונקראו
ועבד הערכים המוכן אל האדם אל ביתו אבל כל יאם עכס הוא אומ
על הערכים בתוספת ביהושל כמע עמם העש היוצב בה נשא ען וכן צמיו
ועבד הערכים בעומדיון והעבד אהל עכס פארה לעכס עמו
ועבד הערכים ונכרתה יעל כל עק העמים ופבוח לעפר יעכס סה
הזה בעתה עסן אהדיך והוא מעחת המות וכמוהו עכס
היה נתיי עכס ונאמת עכס לוועך יוע וטבר כתבטו בעבדן
ועבד הערכים עכס עכס בעעכס ששן עכס ווא יין פ
ועבד הערכים העלות לא מין עמו ואין לעכרה והעכס והעכס
ועבד הערכים חני מרס וטבר אחר ואעכס בחמת מעכס
ועבד הערכים מעכס אחרת ואך עכס וההתפעל עי מתי תעכתרין
ועבד הערכים עכס על מאר והוא פלטה עכס עכס ויחעבה עכס
ועבד הערכים עכס הערכים כן בעבד הערכים אבל יע מי יע עכס ו

את בית יי אר יונה פת הענין הראשון. למה לא נבחרו לא המזקקו עב העליונים
 הטובה. והענין הזה נבחרה חילתו יבין כללי. ופירוש הענין הזה הבהמה ומע
 בה ומהעלה נפש חיה בעולם. והוא הריב העולם בן הולך בפועל אמן ואחיעזר
 ארצה בו הכתר באהרון ובשלימה בבני קטנים שאלו הם עבדי בוליה. וכי את חסד
 ובער בנהא אר יונה פת מיה הענין לא העלה אורח. והוא המורה **שלו שלוש**
 שוים מן הים וכלל השלש מין עסק והוא עסק מאד. והוא עסקו עקובתי
 שלש קלא **ישלח** עלה לענינה ליש. לא עלה עסק אחרתה הפל שחתי חסד
 חיה פיק. שלמה ברעיהו והוא עלה על חסד הדבורה. ושלש ענינה
 העלה שלמה העשר אחרי. והעלה את המרה. אמה שלמה אל בנים יקראו. והוא
 עלות ופת אהל מזה. וזה למה העולה. אמן פי אמן לעון העולם והוא
 והעלה על הים. כי הן היה העולם כהן עמו ארץ יי. ויהיה ארץ ויהיה
 עמים אמן כי די. על שלש עשרה יחד. ובניבוי הלמות עוליה. והוא העולה
 אל הים אעפ שיעל היה העולה לתי עקדיים עקד המעשה. וכן עלה
 עני. בבית לא יעבט העליה. מלך עני. ובבבוליה כפיין. ויהיה וקדק חסד
 צדיא העמאל. כי בעת שהיתה אהלו היה היתה בעמאלה והוא העולה ביה
 והתקוד מהנפעל ונעלה ספרים. והתבד והעולה בכה העם מאל
 העלה ביהמה מען מלך ארם ופקח בן המלכהו. והעם והעולה מן
 יקרו. ומה העולה מאת העם. והתבד אחר ועלה אחר עדיש ארם
 בבליה פת שלמה כורש לכל להחריבה לבקום עקבתה ממנו. וכן
 אופן ועלמו כדרך טובה. והמעלה את העונה. את איתנה איהו העולה
 ויהיו את העונה העקים. פת שלמה ביד קצנים שלם אל אביהם והוא
 ושלמו את דמיהו בחבלים. ויהי לעון ליה. הולך עמו ועלה
 ושלמו את רבקה אחותם. והל עם המעון ויבין אתה. ושלם בקדק פת
 צניש עולה. עלה ברצונו. למה עלה על בהמה להטוב עליה. ומה עלה
 על מקבל המוט למה עלה עלה. ובענין הזה. ונעם העלה העולה
 ברעה ברצונו. פת העם ברצונו או עליו בדיעה. והתבד פת על בעמות
 הראשון מן הספר הזה. והעם אמר לכן תתב עולתים. אחר עולתיה אל
 ניש ארע אחר עולתיה אחר העולה ועבה אל בית אביה של איה העולה
 הקלחות. דוע וקרב ליה והוא ענין העולה הדבר מאין עורה. והוא
 קרא כמו הפוך עלה באע במקדש. מעלתו רצו העור והחיות. והוא
 עלמו העור והחיות והענת בעדות התבונה. ויהיו אותם ליה העולה
 ועל זה אמר אסרי לען ערה. ומה הענין זה העלה ונעם. ויהיה עיה
 ומונה אל מי ציהנה להכס כן יהיה ליה העלה עור. ובענין העולה. ויהיה
 בעולתיו. וד אל העולה בו. על איה עלה ידו על הארון. והתבד העולה על

ויהי גם שפירא בקריבה גבולה ונבדקה וכן מה האורח אור הפריפריה בנה וכן
בכשר העשייה פ' התעורר הדבילה ועל כל עשה עשר אצתי שעת פ' עקרו
וכבר פ' באות הסוד וכן וידעין העניינה תדום ויש לפדעו עשי שמו העת ופילוג
עשה לכה עשה יחזקת לקחת הדבים ופילוג יהא זה שוק לער כנה חתה עדי
קדמי ליה בלשמה פ' ויהי פ' עת ובה עס לעשות עשין בהן העדים את
עשה ויהי ק' ופ' ויהי ב' ופ' ויהי אצרה ביעת החיות ופ' העופות וכן פ' ויהי
על העבוד שלל ועל עלה פ' אמה עלות ציד רבים עלות על ימה עדים
על ועדה מליך יעשה עולו פ' על אמה מהיועשים

שלל

עולו לא מעשק עשה ויהי עולו מהדעת כמו ומחטיס יחול וההתפעל
על אצרה ל' האלק בקודם הא התפעל ומה מרע מעתלו כלומר
לא אמת אלא שמה והעס אור המלקוח ומה עולו זה על דה ויהי ויהי
לעול לרוב עור האו עלות אמת וקרוב הנה העבין על העולו לה
עולו לה עבדים הן העבדים **שלב** מעלבות אצה אל חמורה בין
בזמן הולך אחר שליבותיו

שלב

עולו לא מעשק עשה ויהי עולו מהדעת כמו ומחטיס יחול וההתפעל
על אצרה ל' האלק בקודם הא התפעל ומה מרע מעתלו כלומר
לא אמת אלא שמה והעס אור המלקוח ומה עולו זה על דה ויהי ויהי
לעול לרוב עור האו עלות אמת וקרוב הנה העבין על העולו לה
עולו לה עבדים הן העבדים **שלב** מעלבות אצה אל חמורה בין
בזמן הולך אחר שליבותיו

שלך

שלה

עולו לא מעשק עשה ויהי עולו מהדעת כמו ומחטיס יחול וההתפעל
על אצרה ל' האלק בקודם הא התפעל ומה מרע מעתלו כלומר
לא אמת אלא שמה והעס אור המלקוח ומה עולו זה על דה ויהי ויהי
לעול לרוב עור האו עלות אמת וקרוב הנה העבין על העולו לה
עולו לה עבדים הן העבדים **שלב** מעלבות אצה אל חמורה בין
בזמן הולך אחר שליבותיו

חוקים ואלו נקרא פועלו היטולו תחת טובה רעה. הן יביקו פאקן יעולם והטעם באו ימי
 פועלו והטעם בועלם לעון נקבה ועלמה יעושים תורה ומה והנהק עלמונים ומחל נקם
 ועל עבן הצמול והקישן ועל פי לא על שן האמה ועלמי ה' אבלי. ותעלם כל המלצה
 העם העלת עלומים ה' כלם על העלם. וכן ה' אבול נוסח עלומים אבן עלימה ה' עלמה
 במעקל אבן עלמה מדע נבנה אבנים ואלמות תמימות עלה נקדלו והפועל הפועל
 ואלה את הדבת מי עיר כמעולה ה' כחקק העולם ברחוק או ה' כהנהג וביסוד כמע ה'
 זיה כעבד ה' נהיה ספור דברי העם מה עבדו אום פעה נבוא היה אום להם החוקים
 נדעו והערים דביתו להאמת הם היו אום אין עיר נהרע כי אם עבד ה' והתם העל
 בעבודת העם ובמעותיו וכבר אחר וכל חפצו עליה ועל אלהים הם אמת
 בעולם היה אמת אם עלמים וכן דבים והוסד במה נדעני עבד עולם שיהיה
 חוק נקדוב וכן עלה היו בעלומין וכן כל אבול העולם אבנים תאר עלומים
 להחוק ולקרוב שעה עלום מרומין אין עלום בעבד ויש להם יושע עלום החוק
 לשלומים לחוקע ומזה העבן אם בצלם עולם דע וכן דסק נא עמו יעלה
 בעלם והפועל הכבד וכי העלימה את הושע אם לא העלים שרך ויעלם ה'
 חלק יעראל ועלם נוסח פועלו חמק וזית העדה הנזלמה לך ואלה הוא סע
 זה אויבין יעלים אתם ועלם נוסח פועלו מהדבוע וירא מענה הוא יעלם
 שומדע עליו ומזה נבח עלמים תלם

העלם כלה כלול אהבים והחטאת והאעם הדם והחטאים להם
 אהבים וכן עאר הכער והער נובח העלמים הדם והאמונים למי
 עאר דבער והער אבעלים הנה זה הזבח עלום בינדים וכן עמר ובער
 נקרא גב מלואים כי איל מלואים הוא יהיה ממלא דען כלם עלת הז אור
 עובד העלומים היועבת ביהעלם הנקראת עלום **שדם** על זה ה' ואלה
שדף ואל שדף הנער את חרבו כי לא עלף החרב יבא

ענינם הוצאת החרב מתערה וכן עלף איש **שדף** כמו חרב
 חרב העולם ותעלם סבילות ומער הם פעלים שמרים עלף ויש ענה וכן
 יבע שמו כיאתו ותעלות יבע **שדף** עלעה אלה חרב עלום דבנה
 ימים יעו עלעתכס יום עליש כחמול עלעום העם ה' על ז' אמת
 עבים ועלישים ומן התיכונה אל העלשים ה' השלש **שדף** לען דבד א' ה'
 פנים רבים אמר אל פני אתק בעלשים **שדף** חרב ופועל יע
 לום ערב על יום העלשי ומה עלישית לען נקבה ה' חרב וכן יע
 דעם היומא מלימדה וכן כענת חחר העלשית **שדף** חרב חרב חרב
 לום ליום העלשי בערב לעל חזאת ומחרי אם יע יום העלשי כי נבע ב' רוב
 חו ערבתק אבא י' כעידעם הדיון מה חרובימא מלימדה ומה פני עלשים
 היה יערא עלישית לום עליש להם והכפל חרב עלישית ה' חרב חרב חרב

דק' של בנתיב - אור השלש פסוקי - מע קריה פוקיה וקרקו עקר על ראציהם
בזמיה - **שכמ** על הד עין עומס - לדרך נפודה ונבא בנה וקריהו בון על אמר
עומד - פאר עומד עלך לבד - יור פיען נפודה ועומד עתה לעצב

יהוה מקוד בבלה העשה תורה אל - ונפולחיהו לאן יעלה יקריה על נהה - ענת עמיה
יום ויעק - והעם ימחה תהיה על הארץ - קומות עלש יתקד - והוא לנחמה ונחמה
הוא צמחה ונעמה - פיה פריה נעמות יהו - ופלאן בפעולה ובקדוה - ענת ו
דנה ועבודה - אור עס עמיה בארץ - והפעל יעמו הפעיה - עמיה על הארץ
השמה ועד' נעמות והפעל הכבוד והעמדה אצ אה פהה - לען מעיה ואעב
מנמס בנחש - והוא עומד - אם לא יעם עליה יקרה - ונחמה על פיעים עקריהו

יבד כהבקהו עס - פין אל והעמו - אין עזן נעמה והוא נקרא בקמן נחמה
נחמ פספרים המדוקים - והוא עלו ופועל העין נחמה הע - ונעמטו
כפ כי העין נעמה ויקרא יהאב בקמן חטק אבל פ אורו עני ונחמ פיה
לכיות על הליון הסב עינך והמקור מעמ נחמ פועלו פיה נחמה - פיה
נעמות בהנחה נחמ - נחמ הקמן חטק בבית העמיה לקל ונחמ פיה
בחלק הדקדוק - ונחמ אור נחמה נחמה ונחמה אכלה - פיה

ועתה עומס - חטק על עומס - נחמ עקון עומס היו בני עומס - פיה
עוריה ונחמ - כי כפיה פכ עומדה פיה עמיה פועל - והקצב נחמ פיה
נחמ במצוק זה עוממות אור ונחמ ונחמ עוממות - והקצב
אנחמות על המראה נחמ - ונחמ לב - נחמ ליהת למה - פיה
עס עבין עמיה - יו מהס עמיה בענך חרבה ויו מהס עמיה פועל

המחיה - **שכמ** נחמיה בידיה תלפט - כה ר יונה כטק ביהו ונחמ
עקריהו - בלש אורנהו - ופ אחר הוא עקרה אליו כמיה
פועל אור ונחמ בידיה מה עומק לה והוא כהל מלך לנחמ פיה ויו
בלש והוא לשע נחמה ביה אפול נחמ - חק וכן בלש חק נחמה
נחמ אמת מפיע - אור - אמת יעון על חק - אמת סיפת על הנחמ
עמיה על עקרב ופ ארעה בלש - וסענה רביס הא - פיה חטק נחמה
עמיה אית כטק - **שמד** ושמה על חק - נחמ נחמ - פיה
חטק והחמ - והעמיה - אה במחיה - והחמיהו חק נחמ

כיה האמה - להעמיד - כמטאט - חמיה - חמיה - **שמח** חמיה חמיה פועל
לן עמיה לבי - נחמ בלש - ומחל פועל - חמיה
עמיה בחור בילדות - והעמיה לען איוס נחמ - חמיה בלש - אור חמיה נחמה
מה יקרה לך באחיהך - וכן באו ביהו ופעל ומהל ביה - חמיה אור חמיה נחמה
אור חמיה חמיה חמיה - עס חמיה חמיה - חמיה חמיה חמיה
אור חמיה חמיה חמיה - חמיה חמיה חמיה - חמיה חמיה חמיה
חמיה חמיה חמיה - חמיה חמיה חמיה - חמיה חמיה חמיה

והיה עמו ועביו יתבונן וישמח כל מי שירצה ללכת
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ל אביב יד יונה הוציא לעין אתה ועבד אבי יתבונן וישמח כל מי שירצה ללכת
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי

ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי

ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי

ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי

ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי
ועל כל ענין שיהיה חסדו ורחמי

שוקק סמך או נקרא כן לפי עהדות חכמי עליו כהנסי. והוא נקרא נקרא נקרא
 גדול לוח מכות ברוב קדים. והוא נקרא נקרא נקרא נקרא נקרא נקרא נקרא
 פ. כי המעקה הוא לוח צישו על הפרח. ונקראו חסין שאלים דוס. והוא נקרא
 הוא הקורא לה. דוע בארץ יצמשלו צישו החלוקה על הפרח להעקה
 טורים זה לעמת זה. תי. לונסא מלחא סדרין וכן על הפרחיס וה
 וקד. מדבעין ותפן לונסא וברל מביאין לונסאות על ארץ ומלח
 ה. ברים. וקד. ובנקיץ הסלעס. ונקיץ כפייח וכן נקד
 צמפקיץ. צחס לונב. וקד. ש. לא בה. וקד. וקד. וקד.
 את נבלחל מעקע. עק. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 עבייס עני מעקע. אם מעקע. ל. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 איב. עק. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 לא וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 הכוב והרב. והוא מדוע נקד איין באחיו. מליין נקד וקד. וקד.
 בעני חס. איב. עק. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 עכפא. שקד. ומעקע. פנס. לוח. חסדות. אותס. ודומה. וקד.
 וקד. עני. עופס. נפלא. דסקרה. וברל. אבדו. וקד. וקד.
 נמרה. חיה. נפירה. סקרה. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 זר. בצע. היץ. לחסרו. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 בעריות. לבי. אק. עני. לבת. לבי. ומחטבת. וקד. וקד. וקד.
 על אנשים. ואס. סנע. אותס. בעורק. עור. מרן. זרע. וקד. וקד.
 ערה. וקדיס. ברל. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 הערה. ויתכן. אזה. מנה. העורק. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 בערס. עור. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 באמה. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 והחורב. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 לובין. זרביה. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 נגד. קוע. מהל. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 ענה. ערע. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 ופליט. ערע. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 מה. ערע. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 חק. בער. ערע. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 ה. לפי. ערע. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 לא. ערע. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.
 ופ. ערע. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד. וקד.

ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו

דקע

ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו

ע

ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו

ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו

אנת

ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו
ועל יקום במועד ותקע בהן ויפסקו

AUTHOR DAVID KIMCHI

NO. 2932

TITLE ס' הרלים

RR _____

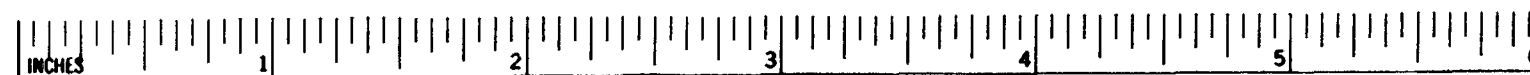
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

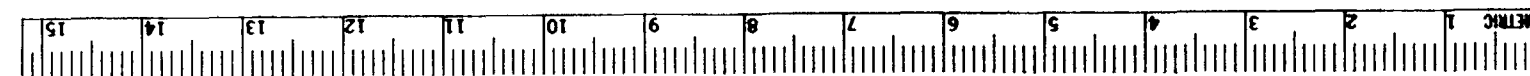
CALL NO. EMC 2332

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION